164

2004

1844 203 Շ-36 ա - 164 - 1168-42

Շ. Բ. Բ. Կ. Ն. Ո. Յ

ԵՐԱՀՏԱԿԱՆ

Երգեցողութիւք հոգեւորականաց ածեանոց և երջանկայ սրբոյ վարդապետաց հայոց Թարգմանչաց, ղկարգաւորութիւս եկեղեցւոյ վերնայարութեանողաց։

Ի Հայրապետութեան սրբոյ աթոռոյն Էջմիածնի
Տեառն Ներսեհի ածընաիւր կաթուղիկոսի
ամ հայոց։

Ուր՝ի պատրիարգութեամբ սրբոյ Երզնկի Տեառն
Գաբրիելի արք Գպիսկոպոսի։

Ուր՝ի պատրիարգութեամբ Կոստանդնուպօլսոյ
Տեառն Կարապետի՝ աղգասէր և բարեջան
արք Գպիսկոպոսի։

Ի ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՕԼԻՍ
ՅՕՐԹԱԳԵՕՂ.

Ի Տպարանի Պօղոսի արապեան ապուհէթեանոյ,
և երից որդւոց իւոց՝ Հաճատրոյ՝ Վահրամայ
և Վալտասարի։

1826 — ՌՄՀԲ

Ոչ՝ զծուրանս հոգւոյն արբին, և ընդ ժամս
նաչո ժամանակս էրգելոյին զերանուհատուր էրգո
ղութեանց։

Ա՛խ՝ սբեն Խահակ և սբեն Մեհ
րօպ՝ ասացին զուարթն եղանակաւոր
ձայնիւն, և զերկուս ձայն ստեղիս։
Ո՛պա՝ սբեն Խահակ՝ զվ՝ ազարուն,
և զկարդն Աշատ շաբաթեան։
Ե՛ս սբեն Մեսրօպ՝ զկարդն Պաշ
խարութեան։
Ես Սբեն Մովսէս քերթող՝ զՃրագա
լուցն Աւրհնութիւն, զկարդ Յոնքն
դեանն և զՆիքաւորացն։ զՏէն ընտա
ջին, զՅարուն Հարցան, և զառաջին
պատկերն Հոգւոյ գալստեան։ զվ՝ ար
դաւուն և զվ՝ երափոխման. և զը
Մեծացուցէքն։
Ես Խահ՝ սբ զվ՝նտօնին, զվ՝Ճեռացն,
զվ՝տաքելոցն, զՅօհաննուն, զսբբոցն
Վրիդոր, զՍարգարէից, և զվ
Սարդանանդն, զայս ամ՝ ոմանք Նո
նիայի տան, և ոմանք Խորենացւոյն։
Ե՛ Մեփհանոս սիւնեցի առաջինն՝ որ
յաշակերտաց անուն սբց Գրիգորի՝

զՅանակընական Ծոցոյ Հօրն՝ զողոր-
ժական Ձայնիւ Երգեցէք՝ զՅակոբ վարդապետն սանահնեցի՝
փոխեցաւ տան։
Ի պատկերին, զոր այլք Նահատակ Հօրա-
կան Ծոցոյ Հօրն՝ զողորժական Ձայնիւ Երգեցէք՝ զՅակոբ վարդապետն սանահնեցի՝
փոխեցաւ տան։

Ի Դրիդոր մագիստրոսն՝ զՕրս ըստ
եան շարականն, զԱրտիբոսացն,
և զբազումս ի Անկտեաց։

Ի Թեարոս դեսպատարքն՝ զՅանդըս-
տեսան շարականն, զԱրտիբոսացն,
և զբազումս ի Անկտեաց։

Ի Ստեփաննոս մոկաց Նշոխ տան՝ որ
ապարանցի և Կոչի։

Ի Ստեփաննոս սիւնեցի երկրորդն՝
զՄրբուէ տեղ՝ Նահատակն, զոր ոմանք
սերն՝ զկարդ Ա՛ճճ տօնիցն։

Ի Ստեփաննոս սիւնեցի իմաստա-
Թ Ստրբն Յօհան ուձնեցի իմաստա-
և զՏէր երկնից՝ Որ զարդարեաց։

ցոյ, զ՝Օ՝ կենդանադիր անարատն,
ընդդէմ տաճկաց՝ զՆահատակն, զՆեկեղե-
Ը Աբն Նահակ Ձորափորոյ՝ որ գնաց

ձինքն, և զՅարցն։
Է Տէր Կոմիտաս՝ զՅուխխմեանց Ին-

բանն ած՝ զՀամբարձին, զոր ոմանք
Ե Յօհան մանդակունին՝ զՆահիլզեն

Ուձնեցոյն տան։

Դ Յօհան մանդակունին՝ զՆահիլզեն
էաց, զեօթին Ձայնան Նշած օրհնութեաց։

ԶԷ ՝ԵրեսԷս Լամբրօնացին՝ զՅոյր
բայն ևս սուրբ Է ասացեալ ։
Զէ ՝ԵրեսԷս զամբարտաւանն՝ զսիրտ քէն Հայցեմքէն ։ Եւ ըստ ոմանց՝ զնոյ Յակո
նեմք զքեզն ։ զ՝ԵրեսԷս սիրովն, և զ՝Ի
կանն, զ՝Լուսափալն շնկանան, զՕրՏ
զ՝Ներսէսն, զ՝Ջ անեղն, զ՝Բարէա
տացն, զ՝Ներսէսն Ի Արդանանց,
զՅԼոնդեանցն, և զ՝Յոյր անձառն,
դարեկից Ձէ Հարցն ։ զՔրեշտակապե
սըն ։ զՅՕհաննու Ձէ Հարցն ։ զՅԱր
կերան, և զՅոմանն զերկու պատկեր
Հարցն ։ զՅոչ Ըստ դասուն ջորս պատ
կերան ։ զՅԱրդասուն զերկու պատ
ամ Կնքահիկին , զՅաղխադարձի
նիցն, զ՝Ինոճէայոցն, զ՝Ղահայից
ձայնն Ի՞ւր օրհնութԷ, զՅօթանաս
նէ՝ Ձէ Ի՞ն ՝Ներսէս շնորհալի զՅաս
կոնքն՝ զՊայծառացան այսօրն ։
Զէ Յօհաննէս վրդպան Յարկաւոր
կոչեցեալ՝ զ՝Ի Լոնդեանց Ձէ մանկ
նորհալւոյն՝ զՅորհուրդն անձառն ,
և զ՝Եճահրաշն ։
Զէ Յօհաննէս վրդպան Յարկաւոր
Ձէ Ի՞նչ վրիպոր վիայասէր՝ եղբայրն Շ ը
մեայն Հանդստեան ։

Ոտն ջգնոնէր ի գործ պատնա ձեռ նբաստիցս։
Աչեր դու լցել վ՚ սբբոցս երգեաբ նից,
Նոյն առ հաձեալ ի բանեղէնս օրհնել էից։
Ալ ի երասից օրհնաբանիս սբբոբ էից,

կերտ Վրիդորի վիսյասխրին մեծի։
կասի Թարգմանչի տան, որ էր աշա-
րևելք գերարփինն. զոր ամանք Աիրա-
Ես Աիրակոս վրդովան եղնկացի՝ զ՚
ընդրչին, և զՅաւուրս վերջինն։
զնշարձացեալն և զի երինք ամն նբ
զներսէսի Որ զոյս անձառն, զ՚յսոր
ես Յովաննէս վրդովան պատ՚ զնբին
որդիքն։
նա Յակոբ կլայեցին՝ զՎրեկն՚ք
նատուբք երբորդութեանն։
մացն, զի՚ յանսահման ծովէն, զՊարտ
ցին, և զնբ Պարտի օրհնուէին՝ զ՚մե-
զ ի պարտան վրդովս մեծն՝ զՈր նախի
Ես Աչաստուր վրդովան տարօնեցի՝
զՅարհուրդ խորհրդն։
արդարութեն սբբոյն Յովաննու մկրտչին։
Ես Վրիդոր սկևռացին՝ զՎրեգինեն
բարձմանն և զՈսոանցն։
յարեաւն, զՎարդենալ կղզեքն, զ՚ամ

ARMENIAN MANUSCRIPT

Եւ նահապետքն սերմն իւրեանց էին ,
Ընտանեաւ ծընօղն փրկչին Հայոց էր :
Ի յաշտակ ամէն ի սուտ է յայլ :

Ա ՀԱՆԱՆ ՋՆՆԴԵԱՆԵՆ ԱՐԲՈՅ ԼՅՇԱԾՆԻՆ Ի ԾՆՈՂԱՑ
Է-ՐՈՅ Ի ՅՈՎՍԻՒՈՅ Ի ՅԱՆՈՒՇԻՒ ։

Ը

ՈՐԴԻՔ ԱԻՈՆԻ ԵՐԴ ՆՈՐ Ի[Ւ]Ր
ԾՆՆԴԵԱՆ ՄԵՐ ՈՒՆ · ՔԱՆԶԻ
ՈՐ ԾՆԱԱ ԶՆԱԺԱՄԱՆԱԿԻՆ Ի[Ւ]Ր
ՀՕՐԷ ԾՆԵԱՆԷՆ ԱՅՍՕՐ ԾԸՆԱՀ ՅԱՄՈՒԼ
ԱՐԴԱՆԴԷ · ՈՒՐՔ ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ ՈՒՈՒՐՈՂԻՆ
ՄԵՂ Ը Զ ՄԱՅՐՆ ԼՈՒՍՈՅ ։ ՅԵՆԾԱՅԷՔ
ՈՐԴԻՔ ՄԱՐԴԿԱՆ ԱՅՍՕՐ ԾՆԸՆԴԵԱՄԲ
ԱՐԲԱՀՈՅ ԿՈՒԱԻՆ · ՔԱՆԶԻ ՈՐ ՈՒԱՐԱՒ
ԶԱՆԱՆԵԼԻՆ ՅԱՐԴԱՆԴ ԱՆԱԷՐՄՆԱՒԷՆ

Ա՛յսօր գաւառիքն օրհնականքըն յո՛վ
սինա՝ լը՛ցեալ լուսո՛վն անմատոյց • փա՛ռ
ղոր եռես մո՛վսէս զօրինա՛կ կուսին՝ ի՛
մարիա՛մ յոր վառեցա՛ հո՛ւրն աճ՛ոյին՝
Ա՛յսօր բո՛ւսաւ յա՛ննայէ մորենին
ա՛ռուձ՛ղին մեզ զօրինեա՛ն՝ ի՛ կանայս ։
ձօղ մեղա՛ց նախահօրն • փառ՛ք տայո՛ւք
կոյսըն ա՛ր՝ որ ծընա՛ւ ը՛զ բանըն բա՛ր
ազանց՝ • զի յարմատոյ նո՛ցին բղխեաց
Հապետան՝ ի՛ զաւակի՛ նոցին օ՛րհնել ա՛մ
Ա՛յսօր լը՛ցաւ խո՛տոտմն ա՛յ առ նա
փըրկի՛չ ը՛զմեզ՝ ի՛ մեղա՛ց մերոց ։
ծի՛ծ մեղա՛ց մ՛ըթո՛ւէ • մա՛ղթեա բանին
նային ծա՛գեցե՛ր մարդկան՝ ը՛զ լո՛
նախ քա՛ն զարուսեակ • ո՛ր ըզլոյսն ե՛րկ
Ընդա՛ մայր բանին՝ ի՛ հօրէ ծը՛նեալ
մարմնո՛վ պարդևո՛ւիչ նորո՛յս կ՛լուսկի • ու ։
որ ը՛զարեւօղն օ՛րինաց հընոյն՝ ծընաւ
ամուլն ա՛ննա աւե՛տեաք զո՛ւարթնոյն՝
Ա՛ւրախուե՛ աշխարհի ծընաւ զմա՛րիամ
այսօր բղխեաց յարմատոյն յեսսեայ • ու ։

մայ եառ՛ր ըղձեաւդըն վիմաճ՛ին · ը՛ղ
ցե՛ր մարդարէին՝ · այսօր զաւա՛կ յովակի
մօրէ ը՛զմայրըն քո պարգեւե՛ցեր · ը՛ղ
Ա՛ր զօրինակ մարիամա՛՝ հոգի՛դ ցու֊
ծանի՛նդեանն ըս եասչե՛ք քո ի՛ կուսէն՝ ·
աւ՛յսօր հրաշի՛ք հօ՛ր միածին յամե՛ղ
Տա՛ղըն մեր ։ Ա՛ր ի՛ լսե՛ն անձառ
յանանա՛յէ՝ · ը՛ղքեղ բարեբանեմք աբո՛ճ
շակու֊թի՛ մարդարէին՝ · կա՛տարեցե՛ր
Տայր ե՛րկնաւո՛ր տալո՛վ ը՛ղ կոյսն ի՛
Ա՛ր զնախադրեա՛լն յառաջա՛գոյն դու֊
բո՛հի վան՛ ա՛նձանց մերոց ։
ջեա՛լն ի՛ յերկինէ՝ · բարեխօսեա սրբո֊
ի՛ ժամու պըտուղ ղՏացըն կենա՛ց վե֊
կեա՛լ տէրու՛հի՝ · որ եառ՛ր մարդկան
յարմատո՛յն յեսսեայ ծառ կենա՛ց ծաղ
Ա՛յսօր ծընա՛ւ մայրն ամո՛ւլ ըղքեղ
հառեաց ա՛ճձրևըն կենա՛ց և բղխեաց
աշխարհի՛ աղբի՛ւրն խնաստէ՛ց՝ · փառ ։
վակիմ և ա՛ննան եառ՛ն մեզ ը՛ղ դեղմն
ընդո՛ւնել ը՛ղցօ՛ղն երկնային՝ · յորմէ

Ա՛ղաչեր օրհնեցէ՛ք՝ բարձր ա՛րարէք զՆա՛ յաւիտեա՛ն ։ Օ՝ ո՛ւարձացիր սիրով նըզդ հին՝ հանդիսարա՛ն տեսանողացն ։ որ բա՛զմադէմ օրինակիք՝ դուշա՛կէ՛ցեր ըզ ծնո՛ղ բանին տո՛ւ մա՛յ ։ բարձր ։

Ո՛րսկայացիր եկեղեցի դուստրը վերի նըզն սիրովն՝ ։ քանզի ծընա՛ւ՝ ի յանհայէ մանո՛ւր ծընօղ զոյն փեսայի՝ ։ բար ։

Ո՛՞հ անհա՛յք և ժողո՛վուրդք ատեա՛՞ խըմբօ՛ղք ծնընդեան կուսին՝ ։ ընդ յովակիմայ և ա՛ննայի՝ ծնողաց Տե՛ր՝ ծնողն բա՛նին ։ բարձր ։

Ա՛՝ օհսափեսացն աբրահա՛մու՝ ի սա՛հակայ և յակոբա՛յ ։ պարզևեցա՛ր՝ ի յոյ կոյս մա՛՝ ըհամ դո՛ւստրը նոցին ։ երանեն ա՛զգ և ազինք այսօր ըզ ծնեա՛լդ՝ ի՛ յա՛ննայէ ։ Ա՛՝ զակին և մայր կենա՛ց աշխոյն ծընօղ հօր միածնին ։ որ առ՝ ի՛ քէ՛ն մարմնո՛վ ընկէց զամբարտաւանըն յաթոռոյ ։ եր ։

Ո՛ր բարձրացո՛յց զանկեալ բնո՛ւթիս ի՛ քէն ծնընդեա՛մբ որդին յերկինս ։

Ա՛յսօր աստեղք և լուսին՝ ընդ արե-
ւո՛ր ասրովեէին. վերքերըդ են ասեղիվ յատ։
Ա՛յսօր վերի նըն սիոն՝ դոշե՛ն վերդբա
գևորս յա՛ւուր ծնընդեն սրբուհւոյն։ Ա՛յսօր
առել ի բարձունս. երդե՛ն վերդբա տո
Ա՛յսօր ցընծա՛ն երկնայինքն՝ ևս պար-
բանի՛ն զօրինիչն Աստի՝. մաղ։
ամե՛ն ծնողաց նո՛ր ին եառւր ըզ մայր
զարդա՛ նդ մեր քո՛ փառակիցին՝. այսօր
Ա՛ր մաքրեցեր Հոգի՛դ սե՛ր՝ ըզսիրտ և
մեղս նախաստեղծին ադամայ. մաղ։
ծընա՛ր մարմնով և բարձեր նովաս ըզ
որդիդ այսօր զկո՛յսըն մարիամ. յորմէ
Ա՛ր յօրէ՛ցեր ի՛ մեզ յամպոյ օրինաց՝
մաղթանաք սո՛րա՛ն տր մեզ ո՛ղորմեա։
կոյսըն սե՛ր՝ ըզծնո՛ղ որդւոյդ միածնի՛.
և եառւր բնա՛ւթեա այսօր պարդև ըզ
Ա՛ր ողորմեցար ի՛ մեղս ծնեալ մարդ
կան Հա՛յր երկնաւո՛ր ըստ մարդարէին՝.

ՅՈՎՆ. Ա.

Եւ վառարա՛ն ածխո՛ւն զո-
նե կո՛յա. եւ ոչ ինչ ի նմա՛ գտանիցի
ի Թեթեւ յերկրայի՛ն ցանկութեց
ւոյ. վայ՝ զի ոչ ճանաչեցի զժա-
մանակ զայցելութեան իմոյ. եւ
ոչ գիտացի զի ի ձեռն ամենայն
ոք ի մեղս անկանի. ոչ ոք ի ձեռն
ամենայն ոք ի մեղս անկանի. ոչ
ոք ի ձեռն ամենայն ոք ի մեղս
անկանի. ոչ ոք

զմարմնական ուրուագիծն։
Եվ դիմեր երդիվ. որ մարքրազարդեաւ՛ց
ուրուագ զկոդին բարեբանեցէ՛ք հո՛
մօր բանէ՛ն ծնողին. ըղ վաստակից
թա՛նո՛ած. յա՛ւուր ծնընդեա՛ւն
նամանէ. յոր։ Յառաջաբա՛նէս շնորհաց
հո՛գւոյն լու՛սազարդեա՛լ ա՛զգք հե՛
գյաւ ա՛ռնուլ մարմի՛ն ա՛նաե՛ծն ի՛
ւոյն. գովեցէ՛ք ըղ միածինն որ հաճե
յա՛ւուր ծնընդեա՛ն մո՛ր անառա՛նե՛
ա՛նարատա՛ւ փրկեա՛լ ժողովո՛ւրդք.
յանի՛ծից նախնոյն։ Ա՛յսեամք գառինն
բո՛հո՛ւոյ կո՛սկին. յոր օրհնեցա՛ւ՛ք
երկնաւոր յա՛ւո՛ր ծնընդեա՛ւն սրբ
հո՛գւոյն ա՛ստո՛ւծո՛յ. օրհնեցէ՛ք զՀայրն
ա՛ւա՛զանա՛ն. շնո՛րհազա՛րդեա՛լ
Այր սիօն ծը՛նեալ մանկո՛ւ՛ն՛ք ու՛ր
նը բո՛յսք. վասն որո՛յ։
բնութեա՛ն բուսան արդարո՛ւթեան
լեեցէ՛ք ի՛ բանա՛կան երկիր. որով
ցոյն. որ ըզցո՛ւ՛ղն Հայրաբու՛ղս անձ

ԱՆԱՀԻՏԻ ՏԱՃԱՐԻՆ

Ո՛ր նախիմաց խնամատարեամբ անոյշ
ընծաները զետուտրդ ըլլալ եկեղեցի
ցուրյ • խորագոյն ակրեակ հիմունա
հաստատութեան ըզդասս արդարոյ
աղաչանօք սուրբ խընայեա ի՛մեզ։
Ո՛ր զօրհնութիւն նախաստեղծիցն ածա
զոյդ արուաց ևիգաց • պայծառացել
վայելչապէս ծաղկեցցեն այսօր ի՛
յովակիմ ևի յաննա • աղաչանօք։
Ո՛ր ըզնաստուածին աբրահամու նահապե
տէն մեր ըստ հոգւոյ • քահանայական
և թագաւորական գահազանացըն միաց
ցեալ ցո՛ւցեր այսօր ի՛ յաննայէ • աղ։
Ո՛նըսկիզբն աշ՝ ա՛նհատելի ա՛նբաւ
զօրութի՛ն • որ յիսկզբանէ յատեանիդ
խնամարկեցեր զմարդիս ադամայ • գերա
գո՛յն այսօր շնորհիւ փայլեալ ցո՛ւցեր
ծըն՛նդեամբ՝ զնայր միածնի՛դ քո
ր՛նտրելոյ • աղա։ Ո՛ր յանէի՛ց բանիւ

դարս զօրինակեալ ըն մարմար. օրհ
ան ձառեր խոնարհութիւն ի յօդ հան
մոլեաման յարմարեցեր տեղի իջման
դարձին. այսօր զբ թուրթ լ ողջո
յանեալ ի պակուցումըն ը մար
հոր զարդ ա ծայրին հնդմդ լ շարժմանբ
լ ի լերի նըն քարեբայ փայլատակեալ
աստըա ծ հայ ըցըն ը մերոց։
ըս զսուրբըն մարիամ. օրինեալ ա
դեամբ ի յանապատ ալծոռ փոշ ցկերկ
հանդէս բա նդ ա ատրած. այսօր
ը ի վերայ քերովբէից նըստեալ
անմահ հրաթեան. աղաչս։
միամայրըն մարիա մ ա րժան ա
շուշան հոգւոյց ծաղկիկ ն գաշտոյց
բուսած մէզ բարեբեր բոյսըն բարի
խարտէն. ող ։ ի յամէ ն երկրէ այսօր
յանգամէ ա րիւեր հիմն ենա նդրոյ աշ
այսօր մարդասիրեաբ տնօրինաբար
գոյացուցեր զաշխարհս ամ ենայն։

լոյս յո՛րդուցն օրինաց՝ · անդադար
բո՛ղինն՝ ի փառըս քո քա՛ծադեաց մեղ
ղըճաթեալսդ՝ · այսօր մարկամ սըր-
Ա՛ռաւօտ խաղաղութե՛ւ և՛ արուսեակ կ
։ եաւն այսօր ի՛ յաւիտեան՝ · բարեր
երկանցն և՛ այլ՝ զմայրըն կենաց ծըն-
նաբանեա՛ր ս տ՛ըրո՛ղին՝ · ըզ լո՛ւծիչ
գաւիթից և՛ յերջանիկ առաքելոցն օրհ-
ը՛զբնո՛ղիս՝ · բարեր ։ Ա՛ր ի դասուց մար
բնութե՛ւ զմայրն ա՛յ բանի՛ն ի վեր քա՛ն
բո՛ղինն՝ · ըզ ծ՛ընեա՛լն այսօր օրինաք
զօրաց հոգեղինաց երգաբանի՛ սը՛ր
քո՛ւր բանին ը՛զ միա՛շտ կոյսն ։ Ա՛ր ի
բարե՛ք ը՛զ ընեալն այսօր ըզմայր մա՛
ա՛մ · օր՛ ։ Ա՛զ՛ար օրհնեցէ՛ք՝ բարձր ա՛
կարան ա՛ծութե՛ւ քո՛ նը կոյսըն մարի՛
ստուգապա՛կ ս յայտնեա՛լ ցո՛ւցաք բնա՛
ու՛ա՛նը՛դ քո՛մ բարձրեա՛լ՝ · այսօր
ձա՛ր և քաղա՛ք հինեալ բարձո՛ղ ան՛
ցեր զանօրինութե՛ւ քո՛ ը՛զտեղի՛ · տա՛
Ա՛ր ի կանուխ ժամանակաց ստորագրե՛

ըստ սեակ անմայր Ծընօդնդ Հօր ի
դերձեալ։ աղօ ։ Յառաջ քան զա՜
ժամանակաւ մայր ի մօրէ անձամբ մա՜
կան, այսօր սրբոցդ յորովայնէ
ծնաւ Ա՜նժամանակ Ծոցոյ Ծընօդնդ Հօր
սուրբ ողորմեա մեզ աստուա՜ծ ։

Ա՜նձառելիդ ամ անպընդնակա՜ն ի Հրէ՜
ղէ նադ, այսօր Հա՜ճեցար ի Հողեղի՜
նադ յայտնել թա՜ղթման ամ՜ուխեա՜ն
քո զմիշտ կոյս՝ն մարիամ, աղօթիւք
դի աստուածոյ, անդա ։

Ա՜նձառելիդ ամ անպընդնակա՜ն ի Հրէ՜
ղէ նադ, այսօր Հա՜ճեցար ի Հողեղի՜
նադ յայտնել թա՜ղթման ամ՜ուխեա՜ն
քո զմիշտ կոյս՝ն մարիամ, աղօթիւք
սուրբ ողորմեա՜ մեզ աստուա՜ծ ։

Ա՜նժամանակ Ծոցոյ Ծընօդնդ Հօր
էկաւ կան, այսօր սրբոցդ յորովայնէ
ժամանակաւ մայր ի մօրէ անձամբ մա՜
րեւելք լ՝մա՜նալի, այսօր մարիամ
հրաշակերտ ծնեալ ի յանապատ ի մայ՜
ըստ քո հրաւիրեաց քեզ ո՜րդի ա՜ր՜
տուծոյ, անդա ։ Յապանակ ապրեցու՜
ցիչ եւ տաղտաւար ա՜բրահամեա՜ն ա՜ր՜
ր՜նակալ, այսօր մարիամ լուսաւորչատա՜
միածին ծընո՜ւնդ յայտնեալ ծնողացդ
ի ծնողսն քո կոչեցեալ միածի՜ն ո՜ր՜

1809
3282-50

Եկեղեցւոյ Հ՚Ի՚ն. զի օրհ։

Լո՛ՙդ զաչեսըս իարեաց Հայաստանեայց
կիմայ և անեայն ։ աղօթիւք սուրբ
նալն հոգւի սէր անստուեր ։ ի՛ զքնծու
Ի՞ ըմէն աշխարհի և ճառագայթ իմա

Հայրապետի՚ն. զի օրհնես ։

ռայդ զգաստական իշխանութեան մերոյ
սեալ ժամ՚ ծա ։ հնարհաղարդ պայծա՞
յեռաւոյ բը՚զնման գառաղա՞նի հա
Տոդի հօր և՞որդւոյ ։ ի՛ յարմատոյն
Ա՞ղբիւր կենաց և փրկութեան մերոյ
ցուք ը՚զքեզ աստր այժմ և յա՛խտեան։

Նուիրի մերոյ Թէոդո՚՚՚ն. զի օրհնես
դաւթի Թէոդորի ։ նորոգեա՛ զնենդա
ծի ծնընդեան մա՚րիամա ։ զբատեր
դա՞նարար ։ ի՛ հնարհաբաշխ աւուր մե

Ա՚ղաւոր փառաց՝ աճ հոգիդ կե՚ն
տո՚ւքէ՝ մայր անարատ անհա՚յր ծնընդ
Հ՚ երկինս ։ այսօր ը՚նտրեցեր ի մա՞
դեա՛ն զո՛ ի՛ հերկիլն ։ աղօ

Ո՛ր ի բարձրութիւնս երկնից բարձրը
բանիւք բարեբանի՞ս սրբ ըբուհին ։
Ի՛ր ի՛ բան նահնէ դի մեալ՝ Տարան ըզգե՞
գեալ այսօր զարեդակն արիեալ ը՛զ
քե՝ և ընդ ոտիւք զնա՛ւն ընտո՛ե՞
բաեբաակ՝ ։ օրհնութիւ երդով եկեղե՞
ցիք տիեզերայ՝ այսօր ոօնեն ը՛զ յի՞
շատակ ծննդեա՛ն քո՛ ի՛ մօրէ՞ ։
Ա՛ ե՛հադոյն սերմ՛վբէից և բա՛զմաչեայ
քերովբէի՛ց ոի՛րամայր ա՛սատո՛ած՞
ծին՝ ։ տա՛պանա՛ կ կըտակի սափոր ոակի՝
խորհրդաւոր խորա՛ն բանի՛ն Հօ՛ր բարձ
րեալ՝ ։ օրհնութեամբ եր ։
Ա՛րդարեից հանդի՛սարան և դրա՞
ւական կենա՛յ մարդկա՛ն մարիամ՝
ա՛սուա՛ծամայր՝ ։ ը՛նդունարա՛ն
եօթնարիւ՛ն շնորհացն ։ խարի՛սխ
յուսոյ հաստատութեան՝ զուարթիւ՞
աւուրց դարուցս ա՛նցա՛ւորաց՝ ։
օրհնութեամբ եր ։

Ա՛ռնան Ա՛ւետաց Ա՛ծածկին։

Ա՛յր հուրդն անձառ ծածկեըն յատ
դաց և յաւիտեանց, յայնանեցաւ
իջմամբ հրեշտակապետին այսօր
առ կոյսըն մարիամ, զոր առ սէր
ունիմք բարեխօս վասն անձանց
մերոց։ Ա՛ռաքելոյն ի հօրէ՝
ազեներ ի սրբոյ կոչէին, զոր
այսօր աւետեօքըն գաբրիէլ հրով
ամարտին և ծոցածին ծընանդ
եաննարին ի համայնից բովանդակիչ
բնութեանց բոլորից, պարտիմ այ
օր մարդասիրութեան յորովայնիկ անա
ապա կոչէին, զոր առ սէր ունիմք
Ա՛ռաքելոյն փառացըն հօր նըմկարա
դիր ա՛նչեզպակն, ի ծառայակա
խանարհն պատուեր ի յարդանդիկ հո
տիւ մեջբերեալ, զոր։ Ա՛ռաքելոյն
հետք՝ առ ի հօրէն անձանց
ի վեր

անիծից երկանց լուծեր ըզ դատաստ՝
նահատրեալ՝ . զոր ։ Ա՛ր զնախամօրն
նի՛կ կոտսին՝ Հօր զօրութիւնն Հոգ՝
խորհըրդոյ՝ . ի՛քէն մաքրելոյ երջա՝
անձառից ի՛քէն յայտնեալ ծա՛ծկեալ
ի՛ սրբոյ կոյսէն՝ . զոր ։ Ա՛ր ի լըսե՛ն
ըզհ՛ անըսկըզնաբար՝ լինել անհայր
րեկուք եկիր կառարել՝ . անմայր ի՛ Հօ՝
երկնաւոր . զոր առքեզ ա՛նխմբք բա՝
րեխօս վա՛ռն անձա՛նց մե՛ռց ։
Ա՛ր զնախապրեալն ա՛ռ ի՛քէն մարդա՝
կոտքի՛ տի՛եզերաց՝ . անեղ էութեամբ
եղանիլ մարմին ի՛ սուրբ կուսէն Տայր
ըզ անբաւական ողորմութիւնդ ի՛ փըր՝
բարեխօսեա՛ վա՛ռն անձա՛նց մե՛ռց ։
Ա՛ր առաքեցեր զմիածինդ ի՛ փըր՝
նաւ՝ . զոր ։ Ա՛ր զնախամօրն
նի՛կ կոտսին՝ Հօր զօրութիւնն Հոգ՝
խորհըրդոյ՝ . ի՛քէն մաքրելոյ երջա՝
անձառից ի՛քէն յայտնեալ ծա՛ծկեալ
ի՛ սրբոյ կոյսէն՝ . զոր ։ Ա՛ր ի լըսե՛ն

բան նմա ՚ի հօր ՚ի յարդանդ հուսկն ։ ՚Ա՚հայք փրկեալք կենա՛րար իմանալ
բարձր ա՛րարիչ ըզ նա՛ յաւիտեա՛ն ։ ՚Ա՚զգեր օրհնեցէք զ
տեր օրհնեալ ։ մարգարէք ըզ բնակա՛րան երկ
զանօրէն հո՛գւոյն քո՛ւմ է՛ակեղն ։ զի ոչ հայեցան
դէն ։ օրհ ։ ՚Ա՚ըզհատն անձա՛ն և անք
դալեսեանդ առաքե՛ցեր յա՛ռաջ քա
զօրութե՛ց վերնոցըն նախընթաց քում
կից բա՛նդ ա՛սարած ։ ըզդատապարտ
րոց ։ ՚Ա՚ր ՚ի հօրէ՛ անմեկնելի անեղա
սէն ։ օրհնեալ ե՛ր արքա՛ յիսուս քրիս
ըզ միածինըդ մարմնանալ ՚ի սրբոյ կու
կութեան մերոյ սիրզբան առաքեցեր
անբաւիւզեն և՛ անապատաո ։ ՚Ի՛ փրկ
՚Ա՚ր անխմանալիդ ես յիսուքեան հայր
վան անձա՛նդ մերոց ։
՚Ի՛ քէն ։ ա՛ն նա միշտ բարե՛խօսեա
ծըն՛նուն՝ ա՛նախտաբար ծնանելո՛վ
կութիւն ։ որ ըզ սրբամանկա՛ն սահմանեաց

ցեր առ բանին քո խորան սրբութիւնդ.
բիւց նոցա՝ աւետաբեր այսօր առաքե-
հայր անբակիւզն. ըզ զօրաւէտ խըր-
Ո՛ր յանէից անմարմնական զօրաց էա՛ կ
թեաս ետուր ի յարբուսն. ըզ
հնդանութիւնդ. զոր ծարաւելոյ բնու-
Ո՛րպես լեր աղբիւր կընքեհար ջրոյն
բայց տեր ա՛ծ խորհելի. ըզգեղ
ուն փակեհար ընդ որ ո՛չ ոք մըտեալ.
Ո՛րպես լեր դո՛ռ
մի ծածկե՛ցանեհիր։ Ո՛րպես լեր դո՛ռ
ծա՛կիւ եկեն ետր. ըզգեղ օրհնութիւնդ
զի ի տաճարիդ մաքրեցելոյ յանկար-
Ո՛րպես լեր մարիամ տուրբ ա՛ծածկին.
ղաց. զնորոգօղ բնո՛ւթեանս
երգով օրհ։
նորո՛գեալք եղէք ի նո՛ւթենէ մե՛ր
երգո՛վ ըզ տեր օրհ։ Ո՛ր վերըստի՛ն
պէ՛ս ծնանելով յանապական կուսէն.
դեան նախամօրն եւրէ՛ց. ա՛ նահրմա՛
տեր օրհ։ Ո՛ր զանէծս երկա՛նց ծնըն-
ընդ երկնայնո՛ց դասուցն ե՛րգով ըզ

ցեր խա՞արեւոց։ Ա՛րարք լեր տա՞
նաց լուսոյ՝ ի՛ քեզ տանելոյ ծագե՞
աշտանակ՝ ։ որ զարարչականն եղակա՞
Ա՛րարք լեր սիւն հրեղե՛ն լուսոյն
ի՛ քո՛ ընկալար մաքրական որովայնիկ ։
նեա՛լին երկնից և հրեղինաց դասուցն՝
հազոյն քրովբէ՛ հոլեղէն՝ ։ որ զանաս՞
յո՛րովայնիկ ։ Ա՛րարք լեր երկին վե՞
դին ի՛ քո՛յ յանձն առնուլ բընակիլ
զի՝ ի հայրակա՛ն ծոցոյ անմեկնե՛լի որ՞
Ա՛րարք լեր մարիա՛մ կոյս անապական՝
քո՛մ էա՛կցին ։ աղաչա ։
Հովանացեալ սբ՛ոյ կուսին՝ ի բնակուե՞
ղջ՝ ։ այսօր ի գլո՛ւխս գրեցո՛ց նոցին
տուԹե՛ խօսեալ յօրէ՛նս տեսա՛նո՞
ո՛րովհայնի՝ ։ աղա ։ Ա՛ր ի ստուե՛ր ձշմար
ձարւի բաղմիլ փառաց՝ մաքրաղա՛րդեալ
ղա՛նի՛Ժեալ հա՛ճեցա՛ր այսօր տա՞
մեալ լո՛յս քա՛ն զարե՛ւ յա՛ւելջ ։ ի՛ հո՞
ւա՛ծ ։ Ա՛ր ի՛ կա՛ս քերովբէից բա՛ղ
ա՛ղաչանաջք սո՛րա ողորմեա՛ մե՛զ ամե՛ն

Աղեն

հնձաւ կրկնց բոց՝ · վասն որոյ ։

կրեցեր՝ · որով բնութեանն կիզեալ
Ջ Տ՚՚՚ Տ՚ր ացութեն ի՛ քեզ տարեալ
Ջար և՛ մորենի՛ անկիզելի՛ · որ զանշէ֊
մեծացուցանէր մէ ։ Ա՚՚՚նապական տա֊
ցեր՝ · վայ ա՛մենեքեան ըզ քեզ միշտ
և նըւաստելոցս ի՛ խաւարի լոյս ծագե֊
ը ա՛րևելք արեգականն ա՛րդարութե՛ ·
վայրաւակ ա՛րիւնն կիզնայց · որ եղե՛՚՚՚
՚՚՚ատա՛ճ՛ճաճ՛ին խորհն լուսոյ՝ ա՛ն֊
երկե՛ն ըզ փառս ի բարձունս ։

Համախմբեալ վերնոյն ա՛րդիւք սիօնի
Հարանցեալ՝ · քանզի յղացեալ՛ն ի քէն
Ա՛՚՚՚երբա լեր դո՛ստրը լուսոյ մայր ան֊
ընդ գործոյ Տ՛աստոյ պըտղաբերեալ ։
կիր Տ՛ղեր զանձրև կենաց · ա՛րդիւնա
գեղմն իմանալի՛ · ա՛ր ի բանական եր֊
Ա՛՚՚՚երբա լեր ա՛մպ թեթև
խոյանելի ։
նայ՝ նո՛րոյ պարգևեալ կե՛րակուր
ի վերո՛ստ իջեալ ըզ մանանայն կե֊
փո՛ր ոսկի երկնային Տային՝ · որ զառ֊

յայտնեա՛ղն աՃ՝ ա՛ռ որ։

կոյս յղասցի լՃ՛ծընցի որդի՛ զնդ մեզ
շա՛ն բնո՛ւթե ա՛զգի մարդկան՝ ահա՛
ի՛ փրկու՛թի՛ հաստարա՛կաց առաքել նը
լո՛ցեա՛ր ա՛մենածնին բարբառ՝ որ
տալո՛վ զպըտուղն՝ ա՛՛ռ։ Ա՛յսօր ի՛ քե՛զ
մեն ծաղկեցա՛ր ը՛զ ծաղկի՛ ի՛ ժամու
մամբ ը՛մեյլեցար՝ այսօր զանթառա՛՛
կեալդ տեսանո՛ղացդն ձայնի՛ ա՛րբ՛
վաւակաց առնն այդ հոսմանց՝ վերհա՛՛
մե՛ր ա՛նլռելի ձայնի՛ն։ Ցի՛մանա՛լի
ա՛՛ռ ո՛ր մաղթեմք բարեխոսե՛լ վասըն
ցե՛ր աւետեաց զա՛րըն տերանց ի՛ քե՛զ։
ընդ բերկրակա՛ն զո՛ւարթնոյն կրե՛՛
բնութե՛ց լայնատա՛՛ալ տեղի՛՝ այսօր
տաճար՝ ա՛նպարագիծ էի՛ն բովո՛րից
ա՛նապատական Ա՛ստուածածնին նը կոյս
տալո՛վ բանին՝ վասն որոյ։ ՀՃ
զկ

Օրինութիւն բժ։ (դ)

Ո՛րպէս կարէ մարդ ի վերայ հասանել զաստուածեան իմանալի զոր ես առեալ գեղէցն ի վերայ անարուեստ ա՛թոռոյ։ Ի վերայ անարուեստ ա՛թոռոյ խարհի զՔահագաւա՛ռն քո՝ որ նըստաւ ի վերայ անարուեստ ա՛թոռոյ։ Ո՛րպէս կարէ մարդ ի վերայ հասանել զաստուածեան իմանալի զոր ես առեալ գեղէցն ի վերայ անարուեստ ա՛թոռոյ։

մանամբ զանձահարելի՛ ըզ ծընունդ՝ ։
և՛ երկիր ըսպա՛ռեմք որ ՚ի կուսէդ մարդ
ծնցաւ ա՛ստուա՛ծ ։

Ա՛ր դասո՛ց երկնաւո՛րաց անկմա՛ն
նալի՝ ։ այսօր Հոգեղինա՛ց յայտնեցեր
ըզ ծա՛ծկեալ խորհուրդ՝ ։ օրհնեա՛լ
տէր աշխ Հարցըն մերոց ։ Ա՛ր բաղմա՛
ջեայ քրովբէից անասե՛ամանելի՝ ։ կերպա՛
ցեալ ըզ մեզ ՚ի նե՛յ կուսէն աբնո՛ր
նաբար՝ ։ օրհ ։ Ա՛ր առաւել բարձրա՛
ցեալ էս յա՛ւիտեանից ։ մշտընջենաւո՛ր
լո՛յսիցէ և աղբիւր կենդանարա՛ր՝ ։
օրհնեա՛լ ։ Ա՛ զտէր օրհնեցէ՛ք բա՛ղեր
արարէ՛ք ըզ Նո՛ յաւիտեա՛ն ։ Ա՛ր ըզ
կերպարանս ծառա՛յի էա՛ր ։ և ըզ
մեզ ՚ի մարմնի՛ խրատ դասուցա՛ր
սեաց՝ ։ անդադա՛ր գովեցո՛ւ բա՛ղեր ։
Ա՛ր այսօր մարգնա՛ցաւ ՚ի արբոյ կուսէ՛ն
յաղա՛գս անխո՛ւցին ։ և եբա՛րձ ըզ պա՛

նեղլ։ Տուր փայլակնացել և ի մարմին
ի մէնջ • Եբանըն Հայրակայն անըմբըռ-
նելի։ (ա)Աղուսէն Հրաշալի որ անյայտ էր
սաստուք փառք ի բարձունս տէր։
նորոգօղ ես և կեանք՝ և մինաւոր ա-
խանչ։ Ախրեբանեմք սուրբ զՀոգիդ որ
բանդ աւրծ՝ որ ի կուսէն մարմնացար։
(ո)Աւվեմք ըզ քեզ միածին ո՛րդի և՝
բնակեալ խնայեար ի քո արարածս։
մեռցըն դասուց՝ • որ ի բարձունսդ ես
(ե)Ոչնեմք ըզ քեզ աւրծ ընդ ա՛նմար՝
մինոյն վըտանգից մերոց։
փրկէլ ըզմեզ ի փորձուքէն • և յա-
և աղաչեմ զմի՛ածին որդի՛ն։
Ախրեխօսեա վասն անձա՛նց մերոց՝
աղաչեմ զանարատ ըզ կոյսդ։
(ե)Նկանի՛մք առաջի՛ քո աճաճին • և
գնալ առաջե՛ ծլ բա՛ծ։
մարդկան՝ • քահանայք Հոգևո՛ր եր-
բաշխի՛ անապականո՛ւթեան պարգև՛ք
դերեալ ըզ զօրութիւն մահու՝ • այսօր

դ
մկ
բ
ա

Այ՜ օրհ։

յարգանդէն եբարձ. ըզնա ամենեքեան յիւից՝ կո՛թէր մայր՝ որ զանատնեցինն յէից՝ ձար այլ բանին. օրհ։ ըզլորից փըր՝ տո՛նօրէնութե՛ մայր. և զանձնատուր տա՝ թեամ՛բ մեծացուցանե՛ք։ օ՜ անհատ՝ րան անըսկըզբնակից որդւոյն. օրհնու՝ անձառելի լո՛սոյ մայր՝ և ը՛զբնակիչ հանդիստ աշխատելոյ՝. և եղեր վերըն՝ լու թեանց ա՛զբիւր ես ծարաւեաց և դերածոյն և հրաշալի՛ և բաշխող բա՝ նից. ո՞ւ քեզ ապաւինիմք ամենասրբուհի՛. քա՛ զի ընդ մարդկան հըբնեցար։

Ա՜ղ

կա՛ ա՛ծ այլին բանին։

Ա՜ղ

Հովանաւորեա տեսեակ զարդարութեանց
երկնից երկիր վայր լինել։ Այօր
դուն այ. Ով հրեղինաց բազմութիւնքն
ամենայն զգեցան հանդերձ փրկութեան։
Այօր յայրին ընծայեցաւ քոյ որ
մեծամասնեան աւետեաց. Ով արարած
բազմեցաւ։
Այօր ցընծան երկինք ի վերուստ
ոչ մեկնելով ի հօրէ՞ ի՞նչ այրին
երկրի ի խոնարհութիւն պատեցաւ.
մարմնացաւ։ Ո՞նպատեհն երկինք և
մարդկան օրհնեցէ՞ք զքէ. զի վասն մեր
քայ ի բեթղեհէմ քաղաքի. պղտիք
աւետիս աշխարհի։ Ընդունա նոր ար-

Վարդան Այգեկցի։ Ի Յայտնութեան տօնի։

Այսօր մարդ եւ պանդխտի որ
յայսմ աւուր յայտնեցաւ. Ո՞վ
վիճաբան երդեն ընդ հրեշտա՞կս կան տան
աւետիս աշխարհի։ Ընդունա նոր ար-
քայ ի բեթղեհէմ քաղաքի. պղտիք
մարդկան օրհնեցէ՞ք զքէ. զի վասն մեր
մարմնացաւ։ Ո՞նպատեհն երկինք և
երկրի ի խոնարհութիւն պատեցաւ.
ոչ մեկնելով ի հօրէ՞ ի՞նչ այրին
բազմեցաւ։
Այօր ցընծան երկինք ի վերուստ
մեծամասնեան աւետեաց. Ով արարած
ամենայն զգեցան հանդերձ փրկութեան։
Այօր յայրին ընծայեցաւ քոյ որ
դուն այ. Ով հրեղինաց բազմութիւնքն
երկինից երկիր վայր լինել։ Այօր
Հովանաւորեա տեսեակ զարդարութեանց

տէր օրհնե՛ցէ՛ք. և՛՛՛

վերնոյն՝ ի յայրին իջեալ՝ նի և ի մէ
սէն։ ոչ կ՚ե՛ն ի յայլեւոտ փառաց անտես
առեալ վասըն մեր ծնեալ կերպ ի կու՝
հնչմամբ։ Ա՛ր կերպարան և հնիւք հօր՝
դասք անմարմնականացըն յաւիժաբար
ա՛նել և էից էակ՝ ըմբ միշտ օրհնեն
խնամոզ ստեղծող և տէր բոլորից՝ ։

Ա՛մենիմաստ ամենից Հայր բա՛զմազեղ
պատուեա՛լ ընդ քե՛զ մեծա։
լուսոյն՝ հրեշտակային օրհնութեամբ
թը՛ մեծացու։ Ա՛յր սո՛ւրբ անարատ
ձըդ կենաց աճապին՝ ձայնիւ ցընծու
լուսոյ մայր և կոյս՝ ըմբ քե՛զ գան՝
լուսոյ մեծացո՛ցանե՛մք։ Ընդ քե՛զ
կութե՛ մայր՝ ըմբ քե՛զ ընդունող
ա՛րարիչ լեր աճապի՛ն յոյս և փրկո՛
և առաւե՛լ բարձր։

ծընո՛ւնդ փրկիչն գովե՛ցեք՝
նե՛ցեք՝ ե՛։ Ո անձա՛ռելի ընդ
ծընեալն ի սըրբո՛ կո՛ժ՚ն օրհ՚
լո՛րեք ընդնա յաւիտեա՛ն։ Ընդ

տերանց և ընդ քեզ։

լեր բերկրեալ. քանզի տէր
հկիզէն ի սրբոյ կուսէ։ Ալէլ ուրախ
առակն աւետարանին, զոր ընթերցաք փերե-
ծից պատարագանեմք։ Աղաչեսցուք հրեշ
ա՞ր զայս ծանծինն՝ օրհնութեամբ
քո՛ւ աղբ. ըզ քեզ։
ծիկըն բարձեր ըզ դատապարտութիւն
շրշմարիտ աղբ. ըզ քեզ։ Աղր զանխ
ա՞ր միացար ի մարմին անճառապէս
նեմք ասելով փառք ի բարձունս աղ։
քան աղբ. ըզ քեզ։ Աղր զանխ
Ա՛ռաւօտեան և կերպարան էր ե՛րե հօր
բարձունս աղ։

ե՛րկնային զօրան երգեմ՛ացուք փառք ի՛
ընդ մոգուցն երկրպագեսցուք. ընդ
ընդ հովիւսըն բարեբա՛նեսցուք. և
մարմնացեալ բանն՝ եկայք ժողովուրդք
սո՛ւր յանբանից բազմեալ։ Օ՛ի կո՛սէն

Ո՛վ հովուացըն տեսեալ
զ՚ՀՀրաշալի ծագումն առաւէտն . փութ՚
և մտիւք : Ո՛ր հովուացըն տեսեալ
մանաւանդ զոյացել ծնեալ լինի ա՛՛ղջ-
նակ՚ ի՛ հօրէ՝ . և ժա՛՛մ
և ի՛ բեթղեհէմ ծընեալ յայրին՝ . մա՛՛
ծունկն : Այսանիկ է՚ ի՛ հրեշտակին աղջ՚
զոր մի՛շտ փառաւորեն դա՛՛սք անմար՚
անա՛պական յանբաւութեր լո՛ւսոյն՝
լուսաւորեաց ըզ տիեզերս . ծ՚ընո՛՛ղ
ո՛՛յս ի՛ լուսոյ ծագեա՛լ ի՛ հօրէ՝ և
աւե՛տեաց՝ զեա՛կիցըն հօր և հոգւո՛յն :
զոր օրհնե՛՛ն անդադա՛ր ա՛՛րարածք
ը՛զ յորդանա՛՛ն և լուա՛՛ց ը՛զ մեզս ՀՀի՛ .
բարի՛ էն երկնի՛ և երկրի՛ : Ո՛ր մաքրեցն
դի՛՛ր՚կըս մո՛՛ր գդուեցա՛ւ սյաօր ա՛՛՚
նակ՚ ի՛ հօրէ՛՛ անսե՛ռն ի՛ կուսէ՝ . ի՛
յերկրի՛ երևեա՛լ : Ա՛՛նուկ անժա՛՛մա՚
ռըն կուսական որո՛՛վայնի՝ անօրինաբար
և անձառելի՛ խորհրդո՛՛վ . ի՛ձե՛՛ռ՚՛՛
Ո՛՛յսօր բանն ի՛՚ հօրէ՛՛ անմեկնելի՛՛

Ա՛՛նոն Աբէլեան ա՛՛ւա՛՛ն :

անմպակաչն թագաւոր ծընաւ քն. և ի
ի յերկրի երուսեղա՛. օրհ: Ա՛ր ի կուսէ
աթոռ ընդ հօր փա՛ռակից՝ բա՛ն
ըզ նա յա՛խտահան: Ա՛ր յանճառելի
Ա՛ստ՛ղ օրհնե՛ցէ՛ք բարձր ա՛րարչ
բարուքեայ տըօղ աղդի մարդկան՝ և
ի մոգուցն այսօր ընծայեցար՝ . երդ:
բըն պատեցար՝ . երգեցողք: Ա՛ՀՄենայն
անճառաբար ազայացեալ ի խանձարու
. բէս բազմեա՛լ ես հօր անըսկիզբն որդի՛
փա՛ռաւորեա՛լ է անո՛ւն քո՛: Ա՛ի քերո՛վ
բա՛նդ ի հօրէ երգեցողք . ահե՛ր աղճ
ծնո՛ւեալ մար
ի՛ կուսա՛կան որովայնէ ծնեա՛լ մար
դա՛պաք երջա՛նիկ հովուացն:
քի՛ դա՛ւթի՝ . զոր մի՛շտ փառաւո՛րեն
նաւ փրկիչ՝ ահե՛ր է օծեա՛լ ի քաղա
նայեալ մա՛րիամ՝ . քանզի՛ որ ի՛ քէն ծի
փա: Ա՛ր ե՛նդա և ուրա՛խ լեր անհարս
դեալ յանբանից մե՛ռաւ՝ . զոր մի՛շտ
Թագէս եկեա՛լ տեսին մա՛նո՛՛ւկ ե՛՛

Ո՜վ անմահական եւ երկնաւոր զօ-
ւժասանելով վերակրօպագութեա՛ն
մարմնացելոյն ժամանեա՛ք նըմա՛ն մե-
զա՛ծ պատշաճեալ լինել. զի՛ տեսի՛ք
մոգուցն զվիյլսա՛ն աստեղն. սա՛
դեա՛լ յանբանից մըտա՛ւ. Վասնզի՛ոյ
անառեալն սերովբէի՛ց. մանո՛ւկ ե-
ղեալ՝ ի յոյլն. տեսին զի նուաստացեա՛լ էր
Հրշեհապե՛տին աւետեաքն ընկալեալ
զծագումն յանմեկնելի լուսոյն.
ուստի՛ն օրհնեին զնո՛՛ն եւ
զծագումն՝ զոր տեսի՛ն. ընկալեա՛լ հոգ
եւ՝ զեւոր հընչմա՛մբ երդո՛վ. Օ՜ ա՛հաւոր բարբառս վերնացն հո-
ւոյ՝ ո՛յս ծագեցա՛ւ ի՛ քէն նըշաւ-
եա՛ւ. Ո՜յս լուսոյ մայր՝ եւ կենարար բանին
բնակարա՛նդ սո՛ւրբ. քեզ երանեցեա՛լ ա՛զգ
լե՛ալիս՝ նք՝ Աստեղծողին մայր՝ և
հընտրեա՛լ կերպի նորո՛գողին. քեզ
երա՛ւ. Ո՜յս ծագեցա՛ւ ի՛ քէն նըշաւ-
ւոյս լուսո՛յ ի խաւարասի՛ր. քեզ։
Տէ՛ր՝ ողորմեա՛ մեզ։

տեառ՛ն. դանիէ՛լ գո՛ւշակեաց զան֊
ո՛ւ լեռնէ՛ վէ՛մն առանց ձեռո՛ւն հա֊
ծո՛ւք երդե՛ն ընդ հրեշտակըս փա֊
ռո՛ք ի բարձ՛ո՛ւնս մեծի՛դ այ՛ .
այր եկիր և փրկեցեր ըզամ՛ենեքեան քոյով
յայտնութեամբդ :

Ա՛մենապովեալ և՛ քան զերկինըս բարձ֊
բա՛ձրդն . այր զանհա՛՛սանելի ըզ աէրըն
յորովայնի քո՛մ կրեցեր՝ . և ընծո՛ւի
աշխարհի ծընար՝ . վասն որոյ ա՛մենե֊
քեան ըզ քեզ միշտ մեծա՛ցո՛ւցանե՛մք :
Ա՛մենապայծա՛ռ բերկրեա՛լ միշտ կոյս .
այր զանբա՛՛ւելի ըզ բանն անձա՛ւաբար
յղացար . և ըզ մարմնացեա՛լն աճ ծընա
ռեալ՝ ի քէն՝ . վասն որոյ ա՛մենե֊
ա՛ւ՛ զեռնէ՛ վէ՛մն առանց ձեռո՛ւն հա֊
տեա՛լ . դանիէ՛՛լ գո՛ւշակեաց զան֊

դ
շ
մ

սերմն ը՛ղ ծնուանդ քո հարան երկնա-
ւոր. մայր և յետ ծընընդեան մ՚ընա
լիւ կոյս. վանն ոզոյ։

Կանոն Լուսոյ աւուրն։

Ա՛ակից հօր և հոգւոյն ա՛նբակի՚ղ
բեն որդի. ա՛նմայր յառաջնա՛ծն
անդրանիկ. և՛ընդ հօր յաւի՚ս տեա՛ն։
Վ՚ծագեալ հօր առաքել եղեա՛ղ ի՚մըտա՛ր
յա՛նբանից. բանդ ա՛րդ յայտնեա՛ղ։
Վ՚Ո՛ծընեա՛ղ ի՚ քա՛զաքի՚ դաւթի՚.
քարոզեն հովիւքն ընդ հրեշտակի՛. և
մ՚ոգք հանդե՛րձ աստեղքն։
Ա՛ր ը՛ղ մարմնա՛ցեալն տիրաբար ի՚՛
յորովայնի քո՛ւմ կրեցեր. ու՛րա՛խ
ձո՛ր իւր անհարանա՛ցեալ մայր։
Ա՛ր զանաս՛նելին յէից ի՚՛ յարդանդի
ա՛նապականաբար կրե՛ցեր. ու՛րա՛խ
տու՛գ ա՛պէս Հի ծընա՛ր. ու՛րա՛խ
Ա՛ր զարմրշակից բա՛նըն գոյացեալ՝ ըս-

Աքաղեալ ի Ժամագրոց Հայոց

Ի ՏՕՆԱԿԱՆ ՏՕՆԱՑ

Ի ՍՈՒՐԲ ԾՆՆԴԵԱՆ

Ի ՍՈՒՐԲ ՀՈԳԵԳՈՐԾԱՆ

Ի ՍՈՒՐԲ ՍՏԵՓԱՆՈՍ

Ի ՍՈՒՐԲ ԱՍՏՎԱԾԱԾՆԱՅԻ

Ի ՍՈՒՐԲ ՍԱՐԳԻՍ

Ի ՍՈՒՐԲ ԽԱՉԻ

Ի ՍՈՒՐԲ ԳԱՅԱՆԷ

Ի ՍՈՒՐԲ ՀՌՓՍԻՄԷ

Ի ՍՈՒՐԲ ԳԱՅԻԱՆՈՍ

Ի ՍՈՒՐԲ ՍԱՀԱԿԱՅ

Ի ՍՈՒՐԲ ՍՈՂՈՄՈՆԱՅ

Ի ՍՈՒՐԲ ՍԱՐԳԻՍ

Ի ՍՈՒՐԲ ՍՏԵՓԱՆՈՍ

Թէեւ որ փառաց քո անձառ խոնարհու-
Ա՛ր եկիր ի փրկու-Թի՛ ազգի մարդկան՝
բանիդ մե՛ծու-թիւն։ մարդա՛խիրա՛։
այսօր խանձարրո՛վք պատեցար՝ և՛ չան-
ի՛ քրովբէականըն հանդէ՛ս իր յանԹու-
սո՛յ ծածկեա՛ց ընդ հօր և նո՛ր հոգեւո՛ր
ղրմամա՛ մեզ աՐԺ՛։ Ա՛ր յանմա՛տոյց լու-
քո՛ ամենաՀեցմա՛ն դալստեամբդ ո՛
ռայի՛ ըզգեցար մարդա՛խիրա՛պէ՛ս ։
այսօր ի՛ կուսէ ըզ կերպարանս ծա՛ղ-
բանդ՝ վասըն փրկուե՛ ազգի մարդկան՝
Ա՛ր կերպա՛րան հօր և՛ սրտբէ՛կից
կրեցեր և՛ ծընար աՐԺ՛ և մարդ՝ ըզ ։
ռեցա՝ զոր անվընաս յարդանդի՛ քոմ
Չո՛ւրըն կենդանի՛՝ որ ի մորենին վա-
ցել բանըզ՛ն կենաց ընակեցա՛ ըզքեզ ։
և առագաստ լո՛ւսոյ՝ որ ի՛ քեզ փեսայա
ծա՛յուցանեմ՛ք ։ Նպատակաւո՛ր տա՛ճար
օրհնեմ՛ք մի՛շտ՝ որ արժանիդ ես մե-
ի՛ քո՛ւյ անՀա՛րանալեա՛լ մա-

ՇՀ ՃՀ

ցո՛ւցյա՛ նե՛րք՝ ա՛րդեօք նա՛պէս ե՛ղծում
ա՛նուան նե՛րէն լո՛ւսոյն. զքե՛զ ըմբ՛ռնա՛
կարան. ու՛ր Ճա՛ր և՛ ա՛ուազա՛սա ու՛ղի՛
Ա՛նըսկըզբնակա՛ն բանին հօ՛ր բո՛ղնա՛

կու՛ԹԻ մեզ ըզ բա՛նն աւրհ՛։

հ՛ի բարձունս այ՛ որ ա՛ռաքեաց հ՛ի փրը՛
հրեշտա՛կ կա երդեին ա՛մեն՛. փառք
աստուա՛ծու՛թեանն. և՛ հողի՛ երկին ընդ
հակէ՛ մոգու՛ն առ հ՛ի բերել զընծա՛յս
Յիսո՛ն. զի տեսին Ա՛ստղեն գո՛
պական մը՛նալո՛վ կուստիան որով՛
կո՛սկի ծընանի՛լ աւրհ և մարդ. ա՛նա՛
ղեն այսօր հ՛ի բեթղեհէմ հ՛ի յայրին՝
ըզ բանն աւրհ։ Այս ըսքանչելի՛ք ե՛
լո՛ն. զի տեսին մարմնո՛վ ծընեալ
յայրին՝ և՛ դասըք վերի՛ն զուա՛րթնա՛
Ա՛յն ծընեալ այսօր հ՛ի բեթղեհէմ հ՛ի

յաւրէնս. մարդա՛պէրա։

անձն իմ հ՛ի մահ՝ նորոգեա՛ հ՛ի կեանա՛դ
թիդ՝ այսօր ը՛զմեզ գաւառապա՛րտեալ

Ա՛յսօր գաբրիէլ ցնծութ երեսաց
սրբոյն՝ կուսին աւետիս բերել
բեաց աւետրով. որ ծընաւ ըզ փրկիչ՝
աշխարհս մերոյ: Ընդաւնէին երկինք
և երկիր. ի կուսակն արդանդէ
մեզ կեանք յայտնեցաւ: Յաղթ այցելու
մարդկան: Յառաջընթաց փայլուն

Ասան Ձորդոր աւուրն:

Ա՛ծամայր և՛ կոյս: Յորմէ կենդա-
նաստեղծաւքն յանեղէն հայեցար՝
աի՛մ ը՛ղձանաւքս. անաւրինաւպէս տալայ
ցաւ յորո՛վկն քո՛մ. և ծընար՝
ա՛ռ ի՛քէն մարմնացեալ աստ ծըն ը՛ստ
ստրկ՛ն. զքեզ: Յորմէ զարհուրեալ
դողային դա՛զ վե՛րինն զո՛ւարթնոյն
տալայակ՛ս առ ընկա՛լեալ բարձեր ի՛մ
դիրկ. և աւրըհնեցեր ունկ մայր ըստա-
ցողի՛ն ըզ քեզ ըզ կուսակա՛ն քո՛
սո՛ւրբ ը՛զ կաթն՝ զքեզ:

դատաւոր օրհնաբանիս՝ · ի՛ մեղուց պա՞տ
կերպի՞ն երեքսըրբեան ձայնի՞ն ան՞
թեւոր փառաց՝ · ըղ քեզ ։ Ո՞ր ի՛քո՞ւս
կիսուքեան՝ · յանբանի՞կ մըտուր եղար
ո՞ւեսա աթոռ նըստի՞ս և ընդ հօ՞ր ես
ա՞ր ծ հա՞յրըն մերոյ ։ Ո՞ր յանար՞
յանձն ա՞ռեր՝ · ըղ քե՛զ բարեբանեմք
կիզըն · յարդանդի՞ կուսին բընա՞կիլ
Ո՞ր ի՛ ծոցի՞ հօր բա՞նդ աշըխ անըս՞ դ
մարմին եղե՞ւ և բնակեաց ի՛ մե՛զ ։
տեօք սըրբոյ կուսի՞ն · քա՞նզի բա՞ն
Ո՞յոր սիե՞զերք պայծա՞ռացա՞ն աե՞
ծուխ՝ լըցին ը՛զ կոյըն ա՞ր · քա՞նզի
Ո՞յոր ա՞ւետիք հրեշտակապետին՝ ցընծ՞
բան լե՛ր բերկրեա՞լդ տէր ընդ քե՛զ ։
Ո՞յոր դաբրիե՛լ հրեշտակըն ցնծո՞ւք
երդեաց առ կոյըն սո՞ւրբ · ասէ՛ ո՞
ո՞ր ։

որդեւոյն ։

աւե՞լով նըշանի՞ ի՛ ծընո՞ւնդ ա՞ծ
լուսատե՞սիլ աստեղն՝ · մոգո՞ւ ե՞ցըն հե՞

Թիւն տիեզերաց, ամէնէն
արդարութիւն, յորմէ ծագեցաւ փրկիչս
արդարեալ արիւնքեզ արեգակայնին
վասն որոյ ըզքեզ ծածկի՛ր մեծա՛ն
հրեշտակաց, զո՞ր բարձոյ անկ ծխին
կուսութիւն մարդկան, զո՞ր ուրախութիւն
մեծացուցանե՞ր։ Կո՞ւ պարծանքդ
կեալս, միաբանական ձայնիւ երգով
լուսոյն, ո՛ր լուսաւորիչ գհաւատոյ
զքեզ ա՛ծածկին ա՛զբիւր անքնապատ
քահանայիդ օրհնե։

ռա՞զ հոգեզինի, սքբբելո՛վ ըզմեզ
այսօր մըկըրտիլ յիւրանձն էաւ ի ձե՞
ք՛ա՛ւ փառաւորց հօր եւ հոգւոյ։
վերադէձ օրհ։ Ո՞բարի էն արարածոց
լի՛ւ բե կուսէն, փըրկիլով ըզմեզ
ւոյն, ո՛ր տալ՛յացաւ այսօր յանարատ
պըն անմահ ք՛ա՛ւ զեակից հօր եւ հոգ՞
րեզ ըզնա՛ յաւիտեա՛ն։ Ո՛ թագաւո՞
լո՛ւ զտէր օրհնե՛ցեք ե՛ւ բարձր արա՞
տարածօք պատուեցար յայրին։ ըզգեզ

ըմ՚ոս խ՚ըեանց՝ . այսօր տղայաբար ի՚ւ
ա՚թոռոց՝ . թևատքօղե՚լով ծաղկեն զե
դաշտար օրհնա՚բանե՚մք : Յուրմէ զար՚
հո՚ւրեալ դուշ՚ն սրտվերի՚ապուռնդ ջոկ
մո՚րմով կո՚սական ծրնը՚ նդեաձմբ .
զքե՚զ ընդ զօ՚րս անմարմնոյն ա՚ն՚
կեց հօր ո՚րդի՝ . որ ա՚յսօր նա խոս
տեղծի՚ն բընութի՚ւնք՝ ի կո՚սից ծը
ծր՚նաբ . աստրւած և՚ մարդ՝ ո՚ղո՚ր
հա՚յտեա մեզ : Լո՚ւ քո՚զ պատ՚ճառ ծոի՚մք
էհա կի՚ց հօր ո՚րդի՝ . որ ա՚յսօր ի՚ մր
սո՚ւր եղար և՚ ի հրեշտակաց պատ՚ուե՚ս
ծր՚նաբ . աւրծ և՚ մարդ՝ ո՚ղ : Լո՚ւքե՚ն
հա՚ծ՚ցեի՚մք ճրշմարի՚տ սո՚ւրբ հո՚գի՝ .
ո՚ր ա՚յսօր ա՚ղա՚նա կե՚րպ ե՚րևմամբ
ը յայտնեցար աշխարհի՝ . ա՚ստո՚ւա՚ծ
ո՚ղո՚ր՚մեա մեզ :
Ա՚ր ի հրե՚ղէն աթո՚ռ ը՚նդ հօր ես բը՚
նակեալ և՚ ի հրեշտակաց սպա՚սաւորեա՚լ .
ա՚յսօր կամա՚ հօր ի յերկիր ե՚րևեցար
մո՚րմնով կո՚սականն ծրնը՚ նդեաձմբ .
զքե՚զ ընդ զօ՚րս անմարմնոյն ա՚ն՚
դադար օրհնա՚բանե՚մք : Յուրմէ զար՚
հո՚ւրեալ դուշ՚ն սրտվերի՚ապուռնդ ջոկ
ա՚թոռոց՝ . թևատքօղե՚լով ծաղկեն զե
րեա՚ս խ՚ըեանց՝ . ա՚յսօր տղայաբար ի՚

Երկրպագեալ. վասն որոյ ։ Ի՞նչ քեզ
եղև, ով ծով, զի փախեար. եւ դու, Յորդան,
զի դարձար յետս. եւ դուք, լերինք, զի
պարեցարուք իբրեւ զխոյս. եւ դուք, բլուրք,
իբրեւ զգառունս ոչխարաց։ Յերկրէ՛ դո-
ղացի՛ երես տեառն, յերկրէ՛ երես Աստուծոյ
Յակոբայ, որ դարձուցանէ զվէմն ի ջուր
ցամաքի, զհուր ի ջուր աղբերաց։ Ոչ ինձ,
Տէր, ոչ ինձ, այլ անուան քում տուր
փառս վասն ողորմութեան քոյ եւ վասն
ճշմարտութեան քոյ. զի ընդէ՞ր ասասցեն
հեթանոսք. Ո՞ւր է Աստուած նոցա։ Եւ
Աստուած մեր յերկինս, ամենայն զոր
կամեցաւ արար։ Կուռքն նոցա արծաթ եւ
ոսկի, գործ ձեռաց մարդկան։ Բերան ունին
եւ ոչ խօսին, աչս ունին եւ ոչ տեսանեն,
ականջս ունին եւ ոչ լսեն, քիթ ունին եւ
ոչ հոտոտին, ձեռս ունին եւ ոչ շօշափեն,
ոտս ունին եւ ոչ շրջին, ոչ խօսեցան
կոկորդաւ իւրեանց։ Նմա՛ն նոցա եղիցին
որ առնեն զնոսա, եւ ամենայն որ յուսան
ի նոսա։ Իսրայէլ յուսացար յԵրի՛ն, նա
օգնական քո եւ պատնէշ քո է։ Տունն
Ահարոնի յուսացարուք յԵրի՛ն, նա օգնա-
կան քո եւ պատնէշ քո է։ Որ երկնչիք
յԵրէ՛, յուսացարուք յԵրի՛ն, Աստուած
յաւիտենից։ Տէր յիշեաց զմեզ, օրհնեաց
զմեզ։ Օրհնեաց զտունն Իսրայէլի, օրհնեաց
զտունն Ահարոնի։ Օրհնեաց զերկնչեալսն
յԵրէ՛, զփոքունս ընդ մեծամեծս։ Յաւել
Տէր զձեզ, զձեր եւ զորդիս ձեր։ Օրհնեալ
էք դուք յԵրէ՛, որ արար զերկինս եւ զերկիր։
Երկինք երկնից Տեառն են, իսկ զերկիր
ետ որդւոցն մարդկան։ Ոչ մեռեալքն
օրհնեսցեն զՏէր, եւ ոչ ամենեքին որ
իջանեն յդժոխս. այլ մեք որ կեցուցանեմք
զՏէր յաւիտենից։ Ալէլուիա։

Ի՞նչ քեզ եղև, ով ծով, զի փախեար. եւ դու, Յորդան, զի դարձար յետս. եւ դուք, լերինք, զի պարեցարուք իբրեւ զխոյս. եւ դուք, բլուրք, իբրեւ զգառունս ոչխարաց։ Յերկրէ՛ դողացի՛ երես տեառն, յերկրէ՛ երես Աստուծոյ Յակոբայ, որ դարձուցանէ զվէմն ի ջուր ցամաքի, զհուր ի ջուր աղբերաց։ Ոչ ինձ, Տէր, ոչ ինձ, այլ անուան քում տուր փառս վասն ողորմութեան քոյ եւ վասն ճշմարտութեան քոյ. զի ընդէ՞ր ասասցեն հեթանոսք. Ո՞ւր է Աստուած նոցա։ Եւ Աստուած մեր յերկինս, ամենայն զոր կամեցաւ արար։ Կուռքն նոցա արծաթ եւ ոսկի, գործ ձեռաց մարդկան։ Բերան ունին եւ ոչ խօսին, աչս ունին եւ ոչ տեսանեն, ականջս ունին եւ ոչ լսեն, քիթ ունին եւ ոչ հոտոտին, ձեռս ունին եւ ոչ շօշափեն, ոտս ունին եւ ոչ շրջին, ոչ խօսեցան կոկորդաւ իւրեանց։ Նմա՛ն նոցա եղիցին որ առնեն զնոսա, եւ ամենայն որ յուսան ի նոսա։ Իսրայէլ յուսացար յԵրի՛ն, նա օգնական քո եւ պատնէշ քո է։ Տունն Ահարոնի յուսացարուք յԵրի՛ն, նա օգնական քո եւ պատնէշ քո է։ Որ երկնչիք յԵրէ՛, յուսացարուք յԵրի՛ն, Աստուած յաւիտենից։ Տէր յիշեաց զմեզ, օրհնեաց զմեզ։ Օրհնեաց զտունն Իսրայէլի, օրհնեաց զտունն Ահարոնի։ Օրհնեաց զերկնչեալսն յԵրէ՛, զփոքունս ընդ մեծամեծս։ Յաւել Տէր զձեզ, զձեր եւ զորդիս ձեր։ Օրհնեալ էք դուք յԵրէ՛, որ արար զերկինս եւ զերկիր։ Երկինք երկնից Տեառն են, իսկ զերկիր ետ որդւոցն մարդկան։ Ոչ մեռեալքն օրհնեսցեն զՏէր, եւ ոչ ամենեքին որ իջանեն յդժոխս. այլ մեք որ կեցուցանեմք զՏէր յաւիտենից։ Ալէլուիա։

յա-խտեռնէ՛յ · մարդ-ա՛մ ։

Ի՞նչ քեզ կոյս և մա՛յր և բնակա՛րան՝ ա-
ծա՛յին ներմարդու-թեն՝ · զոհա՛բա-
նեմք և վեր օրհնե՛մք զե՛զեալ փըրկո՛ղ
կանդա՛նուե՛ ա՛զդի մարդկան՝ · վա՛ որոյ
ըզ քեզ ա՛ծա՛ծին և կոյս՝ բարեբանեմք
ըզ մա՛յր և զաղախին փըրկչէ՛ն մե՛ր։
Օ՛րհնո՛ւմդըն հօր և հին ա՛ւո՛ւրց ան-
ժամանա՛կն յաւ-խտեռնէ՛յ՝ · ժամանակա՛ւ
յորովա՛յնի քում բնակե՛ցաւ և ի՛ հօրէ
ո՛չ մե՛կնեցաւ՝ · վասն որո՛յ ըզ քեզ ։
Ո՛նեաւն ի՛ քէն ի՛ խաչ ե՛լեալ · ո՛ւ ի՛ յա-
թո՞ւ փառա՛ց ընդ հօ՛ր · անսրդեա՛լ
ի՛ մարդկա՛նէ · փառաւորու-թի՛ւն ի՛ւր-
Երկրպագեալ. վասն որոյ ։ Ի՞նչ քեզ
եղև, ով ծով, զի փախեար. եւ դու, Յորդան,
զի դարձար յետս. եւ դուք, լերինք, զի
պարեցարուք իբրեւ զխոյս. եւ դուք, բլուրք,
իբրեւ զգառունս ոչխարաց։ Յերկրէ՛ դո-
ղացի՛ երես տեառն, յերկրէ՛ երես Աստուծոյ
Յակոբայ, որ դարձուցանէ զվէմն ի ջուր
ցամաքի, զհուր ի ջուր աղբերաց։ Ոչ ինձ,
Տէր, ոչ ինձ, այլ անուան քում տուր
փառս վասն ողորմութեան քոյ եւ վասն
ճշմարտութեան քոյ. զի ընդէ՞ր ասասցեն
հեթանոսք. Ո՞ւր է Աստուած նոցա։ Եւ
Աստուած մեր յերկինս, ամենայն զոր
կամեցաւ արար։ Կուռքն նոցա արծաթ եւ
ոսկի, գործ ձեռաց մարդկան։ Բերան ունին
եւ ոչ խօսին, աչս ունին եւ ոչ տեսանեն,
ականջս ունին եւ ոչ լսեն, քիթ ունին եւ
ոչ հոտոտին, ձեռս ունին եւ ոչ շօշափեն,
ոտս ունին եւ ոչ շրջին, ոչ խօսեցան
կոկորդաւ իւրեանց։ Նմա՛ն նոցա եղիցին
որ առնեն զնոսա, եւ ամենայն որ յուսան
ի նոսա։ Իսրայէլ յուսացար յԵրի՛ն, նա
օգնական քո եւ պատնէշ քո է։ Տունն
Ահարոնի յուսացարուք յԵրի՛ն, նա օգնա-
կան քո եւ պատնէշ քո է։ Որ երկնչիք
յԵրէ՛, յուսացարուք յԵրի՛ն, Աստուած
յաւիտենից։ Տէր յիշեաց զմեզ, օրհնեաց
զմեզ։ Օրհնեաց զտունն Իսրայէլի, օրհնեաց
զտունն Ահարոնի։ Օրհնեաց զերկնչեալսն
յԵրէ՛, զփոքունս ընդ մեծամեծս։ Յաւել
Տէր զձեզ, զձեր եւ զորդիս ձեր։ Օրհնեալ
էք դուք յԵրէ՛, որ արար զերկինս եւ զերկիր։
Երկինք երկնից Տեառն են, իսկ զերկիր
ետ որդւոցն մարդկան։ Ոչ մեռեալքն
օրհնեսցեն զՏէր, եւ ոչ ամենեքին որ
իջանեն յդժոխս. այլ մեք որ կեցուցանեմք
զՏէր յաւիտենից։ Ալէլուիա։

Հայրըն կենա՛դործե՛ցեր ի՛ կեանսը՛դ
յա-խտեռնէ՛յ · մարդ-ա՛մ ։

Ի՞նչ քե՛զ կոյս և մա՛յր և բնակա՛րան՝ ա-
ծա՛յին ներմարդու-թեն՝ · զոհա՛բա-
նեմք և վեր օրհնե՛մք զե՛զեալ փըրկո՛ղ
կանդա՛նուե՛ ա՛զդի մարդկան՝ · վա՛ որոյ
ըզ քե՛զ ա՛ծա՛ծին և կոյս՝ բարեբանեմք
ըզ մա՛յր և զաղախին փըրկչէ՛ն մե՛ր։
Օ՛րհնո՛ւմդըն հօր և հին ա՛ւո՛ւրց ան-
ժամանա՛կն յաւ-խտեռնէ՛յ՝ · ժամանակա՛ւ
յորովա՛յնի քում բնակե՛ցաւ և ի՛ հօրէ
ո՛չ մե՛կնեցաւ՝ · վասն որո՛յ ըզ քե՛զ ։
Ո՛նեաւն ի՛ քէն ի՛ խաչ ե՛լեալ · ո՛ւ ի՛ յա-
թո՞ւ փառա՛ց ընդ հօ՛ր · անսրդեա՛լ
ի՛ մարդկա՛նէ · փառաւորու-թի՛ւն ի՛ւր-

Հրաւիրեա՛լ։

առաքելական կոչմամբ զգաւեա՛զերս

տո՛ր ի յորդա՛նանի՛ յ ՃՃՄՀ յորձանան ։ ի յոլհաննէ՛ հայցէր մկրտ՛ՃՀ՝ ՀՕՀ ։ ի յոլհաննէ՛ հայցէր մկրտ՛ՃՀ՝ Ա՛ր նոյն ինքն է Ճա՛ռագայթ փառացըն և՛ ի վերահա՛յ քերովբէից՝ հանդէ՛ր ։ մըրա՛ւր յանբանի՛ յ ՃՃՄՀ ց բոլորից տէրն ։ անպարագրելի բա՛նըն հօր՝ բա՛զմի՛ ի՛ վերս յորդեդրու՛թե շընո՛րհս ։ Ն՛ յաօր մարմնացեա՛լ բա՛նն՝ ծնանե՛լո՛վ ըզմարի՛ ծընանի՛՝ ի՛ նո՛ր կու՛ ՃՃՄՀ ։ Ա՛յսօր որ յաթո՛ռ փառաց ը՛նդ հօր

Ա՛նան Հինգերորդ տուրն ։

փըրկչի՛ն մերոյ ։

և՛ փա՛ռաւորեն ը՛զ մա՛յր և զա՛զախին

տակայ՝ ։ զո՛հ բանեն և վե՛ր օրհնեն

ղինաց հրե՛ղինաց զըւարթնոց և՛ հրեշ

րին զօրու՛թիւք ։ դա՛պ անմարմնոց հոգի՛

ո՛չ միայն որդիք մարդկան՝ այլև վե՛

դ Տոքոյն · զքեզ՝ Ո՛չ որ Ա՛ռաքեալդ ։ Ա՛յնքան
յանգըստին փառաց Տօր · ի սկսակից նը
տեցար անեղանելիդ · ոչ մեկնելո՛վ
մարմնացար ի կուսէն Էմակից բանըդ
փըրկել զարմրածս անչեղապէ՛տ ։ Ո՛ր
մեր ։ Ո՛ր տա կըս բարեբանեմք ազ՛ԱՏ Տա՛ղըն
անըսկի՛զըն ազ՛ԱՏ · զքե՛զ ընդ Տրէշ
դ Ծագեցա՛ ։ ո՛ր արեգա՛կն արդա՛րութե՛ն
Ո՛ր յանձառելի՛ ծո՛ղոյ Տօր յԵրուքէ՛մ
Նեցաւ Տեթա՛նոսաց ։
յա՛յսըմ Տետէ՝ · քանզի քե յո՛վ յա՛յտ
և ծաղկեա՛ Տաւատով երա՛նութ՛ԱՏ
դամա՛յ ։ Ո՛՝երախ լե՛ր անդատ ծա՛րաւի՛
մե՛ր · և՝ փրկեաց ըզմե՛զ յանիծքէն ա՛՛
ի խանձարո՛ւրըս պատեցա՛՛ԱՏ վասը՛ն
Ո՛՝րինե՛սցուք զառաքեա՛լն ի Տօրէ՝ ո՛ր
որպէս երբեմ՛ն ի՝ դիրկսըն սի՛մէօ՛ն ։
կա՛յցուք ի սի՛րտըս ՄԱ՛՛ԱՏ ր Տաւատո՛վ ։
Ա՛՝զ ծընեա՛ն ի՛՛ սըրբոյ կուսէ՛ն ընդ

և աշխ֊ած բանն՝ • կիմրպարան ա֊նեղին
ա
Այր էրն՝ ի սիրզբանէ՝ առ աստ֊ած
ր
ըզ քեզ շաճաճ֊ին և կոյս՝ • ա֊նդա՝ • ։
ցաւ մեղս֊կեալ մայրըն դլորեալ՝ • վեց
ինիք դ֊տպա֊ռուեն՝ • և֊ քե֊ կա֊նգնե֊
ցեալ բանին՝ • ա֊նդա՝ • ։ Ո֊վ լր֊ծան
ճառե֊լոյ բընա֊կոլին՝ ի քե֊զ փեսայ֊
և յե֊ղե֊թե֊ լուսոյ՝ և առադա֊ստ ան֊
ցո֊ցանե֊մք ։ ՕՀ֊զ մայր կուսու֊թե
կրեցեր՝ • ա֊նդադա֊ր երդով մեծա֊
աչ֊ք անաերակ յե֊ղե֊թ֊ք յարդա֊նդի
ձաճ֊ին և սբ֊ըբե֊ր֊ն՝ ո֊ր ըզ բա֊նն
յո֊վհա֊ննէ՝ • ա֊ռաքա ։
դուք՝ և զմրկըտաե֊ալն՝ ի յորդանան՝
նաց՝ • ա֊ռա ։ Ո֊ւրկըտաե֊ալն՝ ի մե֊
բանից մըտա֊ր ե֊դեալ ըզ հա֊ց կե֊
Լ֊զնե֊ալն՝ ի սբ֊ըբոյ կո֊ւսէն՝ և յա֊յն
նայե֊ն՝ ի կո֊ւսէն զանգը֊նե֊լին • ա֊ռա ։
Օ֊ աճապե֊ան՝ ի՝ հօրէ ըզ֊անն և զմա֊րդ
բա֊ռըդր աղրաւիկ ըզ նա֊ յաւիրաե֊ն ։
օրինե֊ր֊ ցեկզ և ա֊ռաւ֊ հե֊մ ա֊ռ

դաննան վրկայելո՛վ հօր և հոգւոյ՝ ։ ո՛վ
նայ ի՛ քէն փըրկօղն ։ Ա՛ըկըզտի՞ ի՛ յոր
ա՛զատօղն աստւածն ի՛ հօրէ՝ մա՛ռնիա՞
ա՛ռ սերովբէ՛ն հողեղէն՝ ա՛սէ տէրն և
ա՛ռաքողէ՛ն ։ Ա՛ռաքե՛ հրեշտակապետն
եկեալ ա՛նմահից թադաւորն օրհնո՛ւի
պէսըն վեհապոյն՝ ։ ի՛ փըրկել չ՛ զմեզ
ա՛ր անտես և անքննելի քառակերպ ։ Ա
ի՛ բաց օթեանի հո՛վուա՛ցն՝ ։ վասըն ։
մոգուցն՝ ։ և փառա՛բանի յե՛րջանիկ
երկըրպա՛ծէ ա՛նեղն՝ յարևելից եկեալ
նի՛ երևի՛ արդարութե՛ արեգականն ։ այսօր
տո՛ր ։ վասըն ։ Ի՛ բեթղեհէ՛մ հրեաստա
պատի՝ ։ ե՛ղանի՛ և դրնի յանբանի՛ց մի՛
աճ և՛ մարդ կատարեալ ։ խա՛ նձարրո՛վք
խայտալի՛ ա՛ռեան ։ այսօր յերկրի՛ երևե՛լ
Յառաջ քան զյաւիտեա՛նս որդի՛ նա՛
սը՛ն փըրկութեան ա՛զգի մարդկա՛ն ։
առնու ի՛ կո՛ւսական յարդա՛նդէ ։ վա՛՞
ւուրըս ծանուցեա՛լ ։ մարմնանա՛լ յանձն
և համադո՛յ նը՛ հոգւոյն ։ ի՛ վերջին ա՛՞
```
```

Ա՜խ

վանում՝ զգեցէ զմեծ ծո՛ւխ։

Եւ ոչ ըմբռնէ, բարեխօ՛սս խոստո՛վ
վերափոխեցար յերջանկ՝ արդէ՛ն ի մեռեալս
ամենաքա՛ղց վերին՝ ակընարկո՛ւթեանն
զոր մա՛ր ըմբռնէ։ այսօր յառաքելոցն
Քահանա՛յք վարեա՛լ՝ իմ մարմի՛նդ անո՛ղ
հին լո՛ւա ա՛նարատ ամենե՛քեան՝ զգեցէ
շահմա՛ն նո՛ր ծառայի դիտո՛ւթե՛։ սրբու
թախո՛ւթիւն տըրտմե՛ցեալ լո՛ց՝ իւր ձա՛
կիսե՛ցաւ մեղուհոյն ա՛նբոսաւ յոտ
գոյն բանաւո՛ր ը բարձրա՛նալ։ յօրմ
գուցանե՛մք։ չա՛մեղա՛ ձայնա՛ կ ոչ լսէր
ծածկի՛ն ե՛ւս կոյս՝ զգեցէ ըմ՛ծո՛
հոգւո՛ջն ընդունարա՛ն գոլ՝ աւետո՛ւ
վերապրե՛ցա՛ց ես ինարկի՛ն չնորհա՛յ
յե՛սսեա՛յ՝ զգեցէ ե՛ս սպիտա՛ կանըխա՛
շահա՛ր ե՛ւս՝ վերապատրաստ յարմարա՛ն
օրհնութիւն պրդեայ դաւթի՛։

Ա՛նթառամ ծաղի՛կ ա՛ նոսրատապարտ

սանամա՛ յի բարձունս երդեհին մանկտունք

Ո՞վ ինձ հովուածյն օրհնեալ ես քո՛վ ու նա՞խ
փեղ երդեմք ընդ զօրըս հրեշտակացն
Թո՛ւմըն մահո՛ւ յանցանաց նախահօրն։
միացար ի կուսէն · բառնալով զյոտ
ի հայրակա՛ն ծոցոյ · մարդ եղեալ մար
ւոյն անբակելոյն որդի · խոնարհեցար
ը՛ր յերկինք եմ ընդ հօր և սո՛ւրբ հոգ
զընծա՛յս աճապա՛ն ծնունդեա՛ նոյն։

ըզծընո՛ւնդ յայրին · անդ մա՛տուցանէին
ցըն հեռաւորյոյ աստեղըն գո՛ւշակեալ
աւետյա՛ ծագո՛ւմըն լուսոյ · մոգո՛ւ
Հա՛նդիսի վերնոյն։ Ո՞ւ նդհանո՛ր ծա
րին · այսօր դասակից եղեն հովիւքըն
Հրաշի՛ն առնոյն սիւն գործեա՛լ յայ
ցեր՛վ բոցեղէ՛ն փայլմամբ · Թափանցիկ
Նմարմնակա՛ն հոգեղինացն երգա՛կ
ցընծութի՛ւն յայտնեցաւ սիրելեր
երեւելո՛վ անձառաբա՛ր ծընունդ · այսօր
տըւօղ · որ ի մեզ հրաշագործեցաւ
Ա՛նըսկզբնակա՛ն տեսիլ փառաց քոյ

Լանոն Ա եչէրսէր աւուրն։

Ա՛զ ծնեաւ՛ն, ի տէր կոսո՛ն զԵստո՛ր եւ
ո՛ւ Մ՛ ՄՂ՛ն · օրհնեցէ՛ք և բարձր ա՛րարէ՛ք ։
տու՛ն և բա՛ն · զեա՛կն ծ՛ցն հօր և՛ հոգ
Ա՛զար ։ Օ՛ տաւ՛քեն ի՛ հօրէ՛ լո՛յս խոս
դա՛ր հոգևո՛ր երդո՛ւմ · ա՛ ՄՂ՛ծ հա՛ր ։
զեակի՛ցըդ հօր և՛ հոգո՛ւյն անդա՛
ծընո՛ւնդս · ա՛ ՄՂ՛ծ ։ Ա՛ստ բեանե՛ մեք
և ծնող ա՛նախտ՝ ազա՛տեալ՛ զանխտ
Հա՛յրըն մերոց ։ Ա՛ր գլխաւո՛ր յերկի՛ր
բընակի՛ր յա՛ղտանդի կոսի՛ն · ա՛ ՄՂ՛ծ
Ա՛ր խոնա՛րհեցա՛ր ի՛ հայրակա՛ն ծոց
փոխո՛խելիդ ի՛ յէ՛ս՛ե · քեզ եր՛ ։
լոսոյն՝ · մանո՛ւկ երևեա՛լ այսօր ա՛ն
ա՛ծ հր՛զօր իշխան հա՛յր հանդերձեա՛լ
Ա՛ր ա՛ստուածն՝ փո՛ւշ ք՛ր և՛ ա՛րարիչ բ՛ոլորից՝ ։
սո՛ր յանբանից բա՛զմեալ՝ · քեզ եր՛ ։
տեսլեամբըն յայրին իջեվա՛նի՝ և՛ ի՛ մը
յանմեկնելի՛ լոսոյն՝ · աստղագո՛ւշակ
ոդի՛ն · Ճառագա՛յթ փառաց և ծագո՛ւմըն
նար ա՛ր ի՛ հօրէ՝ յառա՛ջ քան զյաւիտեան
խայա՛խտեա՛ն բա՛նդ ։ Ա՛՛յսօր ծը՛ն

դաշն և երկնաւոր Հոգ։ Յաւր ցլ՛ն
բամբեակ բանըն յանբանից մըտա՛ր
։ յաւր յայտնեցաւ մեզ բարձրեա՛լըն
։ յաւր յայտնեցաւ մեզ բարձրեա՛լըն
լուսաւոր • որ երևեցար քո արարածո՛ց
րի փեսաւորէին ըզքո՛յ ամենակեցոյց դո՛
լոգել եղև՛ • ադամ յառ՛ջին յանցա՛նաց
Յայտնո՛ւ քո ա՛ր ցնծա՛ց երկիր • և՛ նո
անբաւ ըզբնակից բանդ էա՛կից հո՛ր
սէն • այսօր ցուցաւ ա՛զգի մարդկան
բաշխաւո՛ ծըննո՛ւնդ քո • ի՛ նը կո՛
դուռն՝ և հա՛րան անփորձ՝ • օրհ
։ քե՛զ եղեկիել եաես ե՛րկնայի՛ն
յորովայնի քո՛մ կրեցեր՝ • օրհ ։
բարբակիցըն հօր զհոգեբանէ բա՛նն աւե՛ծ
կոյս • օրհնեա՛ք ես յաւիտեա՛ն ։ ո՛ր զա
։ ո՛ր զանձառե՛լին ծրնար նը ա՛ծա՛ծ՛ին
։ օրհ • տե՛աց ա՛ա՛ն՝ ի՛ յովհաննէ ա՛ա՛ր
սըն՝ սըրբեա՛ց զյորդանա՛ն • և՛ զմիըն
։ ի՛ մեզ ա՛ր։ օրհ ։ ո՛ր ի՛ջանե՛ր ի՛ ջու՛ր
վանեա՛լ թշո՛ւէրն • զերկրպագե՛ա՛ ա՛ա՛ն

կոչէ՝ ։ ա՛ՀԻ ։

եղեալ յորդիդրութիւն կ՚ընաց
սաց՝ ։ զի արարիչն յաւիտենից ոչ զայ
ընդհատ բարի յէմ երևեցաւ հեթանո
նալով իւրմէր ներողութիւնն ։ ա՛Հ ։
ծընանիլ յորմէյանէ ա՛նապական՝ ։ բա՛ռ
մարմնա՛նալ ՚ի սբ կուսէն ։ և՛ անարատ
կին ։ ա՛՛Հ ա՛՛Հոց և սէր սերանց փըր
կաց՝ ։ ձայնի՛ւ երգով դոչեն և աղաղա
բարե՛բանեն դասք անմա՛րմնոց հրեշտա՛
եղբանի՛կ հովուացն ։

սիւն դորձեա՛լ ՚ի հրաւի՛ց վիմին՝ ։ գա՛ղ
բա՛նութիւն ։ սեսանե՛լի՛ն ա՛մպ լուսոյ
զա՛ն իջանել զբարեբանոյն՝ ՚ի փառա
նոյնժամ ։ ո՛ր լո՛յս աշխարհի՛ ցուցա
զա՛ծածուր պահա՛պին և բնհրաշա՛լ ծը
ծա՛ն զբա՛ռնութիւնք երկնից՝ սեսանե՛լի՛ն

Ա՛ղ ես ընդ Հո՛ւր. ծո՛ւխար ի սրբոյ կուսէն. ըզ քե՛զ բարեբանեմք արարո՛ղ ամենայնի. Ալէլուիա՛: Ընծայեցին Մարիամ զհոգեղէն ոսկի. զկնդիրն զանապական. զմիւռոն զանմահական. զքե՛զ Աստուածածին:

տեառն։ Այր կին ի փառաց ի յերկրի նոյ։
ցեղ եւս բարձր արարեալ ըզնա յաւե-
թեալ ի ծառոյն գիտութեան բարւոյ
ամենադատողն. զանբասիկն զեն ած զանեղծ
նայն գործեալ ոտն օրհնեն ըզնա
ի մեղաց մերոց. ալէլ։ Այլ տար Աստ-
ծոյ ըզ ջուրսըն սըրբեցեր՝ սըրբեա զմեզ
յորդանան ն մկրըտեալ ի յովհաննէ՝ որ
ալէլ։ Այրուեցար յաւի որ լիջեր ի
օրհնեմք ըզ քեզ անհասանելի լոյս
անճառելի բան նդ՝ ի հօրէ ոչ մեկնեցեր
ալէլ հարցն մերոց։ Ընդունար ի կուսէ
գործոնք. եկեր ի փրկել զարբծըս քո
Փառաւորեալ ալէլ պատուելի մեծա-
ւ
հաւատով։

ա՛զգակիցք ա՛սելոյ. սա՛ կ գառն ոտ
նոյ աբեաթալ վհոգին սուրբ յովհաննէս։
տեսել ասէին։ դու՝ ի՛նձանուէ աղաւ
մոգուցն երկրպագեցար. և՛ հովուացըն
և՛ յօր յայրին ընծայեցար փըրկիչ և՛ի
ասէն։ դու՝ ես գառն ոտ և՛ մեղս հօր։

ԱՐՔԻՒ ՆՈՂ ՍՐԲԱՐԻՔԴ ԱՐԱԲԱԾՈՑ։ ՈՐՊԷՍ ԶԻ ՅԱՐԻՒՆ ՈՒՐԱԽ ԼԻՑԻՍ ԶՔԵԶ ՀԱՅՐ ՄԵՐ ՈՐ Ի ԵՐԿՆՔՍ ԵՍ, ՈՐ ԻՄ ՀՈԳԻՍ ՊԱՀԱՊԱՆԵՍ ԶՔԵԶ ՏԷՐ ՈՐ ՉԱՐԱՆԱՅ ԶՔԵԶ ԵՒ ՉԱՐԻՔ ԻՄՈՎ ՄԵՂԱՆՉԱՆԱՅ։

ԳԵՍՑՈՒՔ։

ՅԱՅՏՆԻ ՔԱՀԱՆԱՅԻՆ ՄԵՐՈՅ ԵՒ ՄԱՐՏԻՐՈՍԱՑ ՍՈՒՐԲ ԵՒ ՓԱՌԱՒՈՐ ՀԱՒԱՏՈՅ ՄԵՐՈՅ ԱՍՏՈՒԱԾԱՅԻՆ ՅԻՍՈՒՍԻ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ՏԵՐՈՒՆ ՄԵՐ ԵՒ ՓՐԿԻՉ ԱՂԱՔԱՒՈՐԻՆ ՄԵՐՈՅ՝ ՄԵԾԱՒ ՈՒ ՀԱՄԱՏԱՐԱԾ ՍԷՐՈՎ ՀԱՅՐԱՊԱՏԻՒ ՀՈԳԵՒՈՐԻՆ ՄԵՐՈՅ ՍՐԲՈՅ ՀՈԳՒՈՅ

տանէ՛ին յեկից ՚ի գերկըս զո բար-
և քաւի՛չ մեղաց սո՛րբ կոյս · որ զան-
տո՛ւր մե՛զ · զքե՛զ : Ո՛վ նիծից լո՛ծիչ
կոյս · քանզի պըտուղըն կենաց ՚ի քէն
Ո՛նկէզ մշտենի և սրտիզէ՛ հոտեղէն ե՛ր
զքե՛զ բարեբանեմք աճաճիչն կոյս :
որ ցօղե՛ցեր ՚ի մե՛զ ըզցօղն երկնային ·
Ո՛ւրն լուսոյ և ա՛մպ հովանի ե՛ր կոյս ·
լուսափա՛յլ աստե՛ղն :
և մա՛ղքըն հետևէ՛ն ծադմամբ
Ո՛նըն բազմեալ յա՛նբանից մըտո՛ւր ·
պայծա՛ռ հովանի է՛ր յայրի՛ն :
փառաւք երևե՛ալ · և ա՛ստղըն լուսա-
Թագաւո՛րուհին : Ո՛ղջոյն ծընո՛ւնդըն
բացն · Հընչմա՛մբ օրհնէին զանմա՛հ
Քրիստո՛ս ե՛րկնաւոր զո՛
գա՛լ և ե՛դար ՚ի մըտո՛ւր յա՛նբանից :
մա
մեր ՚ի քրիստոնեայս : Ո՛վ ամենա-
ղիդ · ա՛րդա՛նդ կուսին ժուժկալե՛ա
՚ի՛ ընդունել ըզդանձդ ե՛րկնային :
Ո՛րմէ՛ սաղմոսէ՛ն սերովբէ՛քն ՚ի կրկին
լին մեծանալ · ՚ի խո՛նարհ՛ութ պատե
մա
զքե՛զ : զքե՛զ · ձե՛ր :

Ա՛ղբեր վերապրո՛ղ և փրկիչըն Ջախ՜ջ
զաչխարհս ապծոյն ի ջրհոր վիշ։

Հաճ՜ ապրեցուցիչն, և զոմացուցանէ՜ զմեզ ամենայն ժամ։ Ո՜վ ոչ ոք ի մեզ ի մեր այսօր՝ երթ ի՜ ջրով կիզիչ բզմեղոյս մեր այսօր՝ երթ ի՜ ջրով կիզիչ բզմեղոյս մեր ի՜ ջրհորդ։ Ո՜վ ոչ ոք ի մեզ ի

Ա՞ր բոլոակա՞ն պարտեւեցա՞ն շնո՛ւհք
ի՛մ զնախա՛ւհրն եբարձ ըղմեղս. ժող։
յո՛վհաննէ. կերպացեալ ի մո՛ր ու յարեգակ
յորդանա՛ն եկեալ այսօ՛ր մկնբատիլ ի՛
փառա՛ւորց հօր ևո՛ր հո՛գւոյն. ի՛
ըմե՛ռոց։ Ա՛ախայահեա՛ն մրդի՛ն
զառաքեա՛լն ի՛ հօրէ զա՛ր ծ հարցի՛ն
աա՛ա՛նայան. ժողո՛վուրդք օրհնեցէ՛ք
տեառ՛ն մա՛րդոյն. բառնալով ըզ յա
առաքեա՛լ ի՛ հօրէ յաղա՛գս նախա՛
խակա՛ւհց հօր ևո՛ր հո՛գւոյն. բա՛ն
Տ ընօրինե՛ցաւ յարդա՛ նդ կա՛ւի՛ն
և հոգւո՛վ վերասրբեցո՛ւ ըզ մեզ
րա՛ծք. և ասայ մեզ Թո՛ղու՛թ մեղաց. Ջո՛ւ
Ա՛ՀԿԵՏԻ՛ ք՛ ե սրբի՛ն ա՛մ ասա
անպիան ըզգեաց փոխա՛րէն ասո՛ւմ մեզ
ըզբնո՛ւթ ես Ջո՛ւ նո՛ր գործեացէ՛
ի՛ մկրտո՛ւթ գայ այսօր զի զապականեա՛լ
Ո՞՛Հ՛ ն մա՛րդն նորոգե՛լով փրկիչն
իշխանո՛ւթ զաճնե՛սեա՛ն ապրեցոյց
Ջա՛խեաց ի՛ յորդանա՛ն ի՛ գե՛տ. և ինքեն

կան։ Մխաբանութիւն ասէին ոմանք։ Յայսմ վերակոչէ ի միտս մարդ
անապատական մարմնով՝ զանազան ի նա կոսակ
բընութիւս բայ նոյն ասէ։ Այնուհետև փառաց խնդարհեցայր ի մեր
զամենասնոր զերդուածոցն։ ըստ հասա
օրհնեցէք զքահանայքն եւ ժողովուրդն։ Ամէն։ Ի սաբանութիւն
ածախառնին մարդկանց։ ըստ ասացն
երեւեալ ի հոսանսն յորդահոս
ընտրեալ յաջխտեալ ։ Ապարիչն երկիր
զաւր օրհնեցէք զարթեալ արարիչ
մեր օրհնեսցուք զաստուածն։ Ամէն։ Ի սաբանութիւն
ամենասնոր խնդրուածոցն։ Ամէն։ Ի սաբանութիւն
ջրոցն սրբութեան։ Տայր ի վերոյ
ասա վերջ կոչեալ կերակնակիւ ծնընդեանմբ
դա՞ն որդի՞ ինձ սիրելի։ Միաբան եւ
մեր օրհնեսցուք զաստուածն։

տակաց օրհնաբանեալ ասէ՝ ի հոտանսն
միանալ կան՝ բարեբա ։ Ա՛ր ի հրեշ
զի և մեք օրհնեսցուք զերկրորդութիւն
հոգին՝ իջեալ ձեռնադրիչն կարապետեան՝
Ար ի հօրէ վերկայեալ ոգին յայտնեալ
նելով զմի ծառայ շա յաւիտեան ։
զաշխարհս լուսաւորեաց՝ բարեբա
դանայն ազատ զմեղս մեռանցդ և
նակի զերն նորա զերգին՝ որ ի յոր
անբաժանելի զբանըն հօր՝ և զա

ւորելով ածայիւն ծանդամբեն ։

զոր ի միջին էած ։ զմեզ ոսկեղ լուսա
հանել ։ ածայի՛ն բնութիւք մարմնովքն
Ա՛զկերտեա՛ծ ի յորդանան ի յոր
մեր ոսկեղ բա վերանորոգել ի փառս ։
միւսանգա՛մ վերըսաին շնորհելով ըզ
ի՛ ձաշակմանէ նախասահմանին ըզհաւա
նորոգէ պատկեր ։ Ա՛զկայեա՛ծ
սին բան ածէ ։ զմեզ ոսկեղ բա վերա
Պատկերակից եղեր հոգեղէն բնու
թեըս ։ տընօրինեցար յարգանդի կու

սիրելի. ընդ որում ես՝ Հաձեցայ։ Եւ
ի՝ հօրէն վերկացաւ ես՝ որդի իմ
ես կիր ասելովն. ահա գառն այն՝ որ
ջրոյն. զոր օրինեսցուք ըստ ՚ի՚ ։
հոգւոյն. զոր օրհնեսցուք ըստ ՚ի՚ ։
սէր. ահա գառն այն՝ որ վերկացաւ ՚ի՚ ։
յորդանանէ տեսեալ յովհաննէս ա՚
մաքրեցար. ընդ ժամանակաւ լինիս ՚ի՚
հաձեցար և մարգարացար ՚ի՚ ։ Ո՚վ
սէն. վասն մերոյ փրկութեանն. այսօր
մկրտուիլ ՚ի յորդանան ՚ի յովհաննէ.
բանալով երկնից առաջ ՚ի՚ նա
խաստեղծ մարդոյն ։ Ընդունելով
ա՚ծ՝ բանդ անմեկնելիդ ՚ի հօրէն.
ընդ ժամանակաւ լինիս հաձեցար և
մարգացար ՚ի ամենբեք կուսէն. ա՚ծ և
մարդ յայտնեալ. այսօր մկրտեր ։
Ձորեկիկ ըստեաց ն կենդանեացն ըզ
խորհուրդ քարոզեմ ՚ց ամենքդին.
տեսանելով սուրբ հոգին. աղաւնա՚
կերպ իջմամբ ՚ի վերայ ջուրցն. աղա
ղաւ կիր ասելով. ահա գառն այն՝ որ
՚ի հօրէն վերկացաւ դա՚ կ որդի իմ
սիրելի. ընդ որում ես՝ Հաձեցայ ։

Աւետարանչական Յարութիւն տն։

Յանձնա փառաց խոնարհեցար։ աճ
Կատնանալ ի տուրբ կուսէ անա։ մ
Ազգաց զեկեալդ ի մերկութիւն։ ժդ
Յարուցեալդն ի մեռելոց բնաւ կարան մ
մայր և կոյս։ որ ընդունելեաւ յաշա
մայ կենաւգործէ անպիան։ զքեզ մեծա
ցուցանեմք որ օրհնեալդ ես ի հանգոյս։
Ազատելն երկնի և երկրի եղեր տա
ճար և առաւաւտ։ որ ընդունելեալն
մեր Տէրդ նմրտէ։ զքեզ մեծա։
Աւետարանիչն ասէ երեքտաց արբուցեր ըզ
քո տուրբ ըզկայ թն։ որ ընդունելեալն
մեր վերստին նմրտէ։ զքեզ։
Որ զառաւել Հոգւոյն ի Տէրեղն ի մ
Տէրշտակին ընկալար։ ուրա՞խ լեր բերկ
րեալդ տէր ընդ քե՞զ մարիամ անՀարանա
ցեալ։ Ընդակիզելն բանեն Հաճեցար
առնուլ մարդեղութիւն ըսկիզբն ի կո
սէդ։ քո՞ւ աղ՞ծ թէոդոս յաւետեսից։
Ազաչեմք ըզքեզ նա ասծածին՝ ան քն

Ա՛ղքեղ ե՛րևեալ դուռն սուրբ եղիկի
Ձեա՛լ դիեցո՛ւցեր կաթընա՛ւն. բա՛ :
Ա՛ր զանշօշափելին յեկեց ի՛ գիրկս քո բար
կրեցե՛ր անկիզելի մորե՛նի. բա՛ր :
Ա՛ր ըզհո՛ւրն ա՛ծ յորովայնի՛ քո՛մ
բա՛նե՛ւք զօ՛րնեաց լուծ ի՛ կանայս :
բեխասեա՛ վասընն մե՛ր. մե՛ք օ՛րհնեա
Ա՛ր ըզ հրեշտակին ըզ ձայնըն լո՛ւ
հա՛լ հիացեա՛լ բե՛րկրեա՛ցիք. բա՛
կինըս հա՛մբարձաք փա՛ռօք հո՛ր :
և յերրո՛րդ աւո՛ւր յարեաւ. սո՛ւ ի յեր
որ թաղեցա՛ր ի նո՛ր ի՛ գերեզման ծո՛նի՛.
կա՛մաւ հո՛ր : Ա՛ճապա՛ղանեմք ըզքե՛զ
ըմ՛ման ա՛ստուա՛ծա՛ծ ծո՛ւպ՛ա՛. և լուծո՛ր
զկնի՛ք մահո՛ւ. սո՛ւ ի խաչի՛ն բարձրացար
Ա՛ճապա՛ղանեմք ըզքե՛զ որ կոխեցեր
բա՛նդ և անձառելի՛ ծընո՛ւնդ. ո՛ր
ի՛ կուսէ՛ն մարմնա՛ցար ցա՛ւցա՛ր մե՛զ :
Ա՛ճապա՛ղանեմք ըզքե՛զ որ ի՛ հօրէ
Ի՛ր զո՛ր գընեաց արեամբն իւրո՛վ :
բաբելացսեա՛ փրկիլ ըզժո՛ղովուրդս

զա՛ծ վայելչապէ՛ս ծընա՛ր · ուրա՛խ
նե՛ր մե՛ք ։ Եւ զաց՛ր անարա՛տաբար ո
խա՛խտե՛լն · և զքե՛զ մե՛ծա՛ցուցա՛
Ուրա՛խ լեր աե՛ծա՛ծին՝ տա՛՛ճար ան՛
հոգւո՛ւյն սրբո՛ւյ միշտ կոյս՝ զքե՛զ ։
Նաւարատ տաճար տընօրինո՛ւհի կոչեցա՛ր
նալո՛ւ ի՝ գիւրկրս քո՛ մարմնով՝ զքե՛զ ։
Ա՛ր էիր լո՛ւսոյն արժանի՛ եղեր բառ՛
ծա՛ղուցընեմք զո՛ր օրհնեցդ ես ի՝ կանայս ։
Ա՛ր ընդանն ա՛՛ծ բաւակա՛ն եղեր ըն
դունել յորովայնի՛ միշտ կոյս · զքե՛զ մե
յատնե՛ցար սրդո՛ւ բարձրեալ՛ն՝ · օրհ ։
հակի՛ ծնընդեա՛ն ի՝ բոլորից փըրկո՛ւե
Ե՛ւ մօրէ՛ անթա՛րզմանաբար · ի՝ ժա՛մա
Ա՛զքեզ որ ի՝ հօրէ՛ անժամա՛՛նակապէս
կու՛սի յայտնե՛ցեր մարդկա՛ն ա՛զգի՛ · օր ։
սիս ըզ՛ մարգա՛րէիս՝ · ըզնոր խորհո՛՛ւրդ
Ա՛զքեզ որ ի՝ մարեւո՛ւր ջնջ ա՛ռ մովսէ
օրհնութեա՛՛մբ մե՛ծացո՛՛ւցանե՛մք ։
եթէ ոչ ա՛՛ծ մի՛՛այն · ա՛՛ծա՛ծի՛՛ն կոյս՝
էլիս ըզ՛ մարգա՛րէիս · ընդ որ ո՛չ ոք է՛ա՛նց

բա՜ր

Ա՛զքեզ ունիմըդ տարն առաջին • օրհ։ Ա՛զքեզ ունիմ
այն ձըշմարտի՝ • որով հեղքեաւ խա՛չ
ձօղ ա՛նի ծիւ՝ • ծա՛գումն արևու լո՛ւ
նեմք։ Պա՛տ լո՛ւծիչ երկա՛նց՝ բա՛ր
երէրս՝ • օրհնո՛ւք ը՛զ քեզ մեծացո՛ւցա՛ւ
ևայլն՝ • մարդկա՛ն սո՛ւրբ է տաճա՛ր քո
դեմայ՝ • հոտ անմահո՛ւթեա՛ն ծնընդոցս
Ա՛վ գեղեցկագոյն ծաղի՛կ բո՛ւրեալ յե՛ր
ձուքէ՛ և յա՛յմ վըտանգի՛ց մերոց։
քո մա՛ծելո՛ւն • փըրկեա՛ը ըզմեզ՝ի փոր
Ա՛րդ խնդրե՛մք՝ի քէ՛ն անդադա՛ր բա՜
ըեխասեա՛ վը՛ն անձանց մերոց՝ • առ որդին
Նար մա՛րմնո՛ւմբ • ղքեզ և ը՛զ։
զյաւիտեա՛նս՝ի հօրէ ը՛զ բանն՝ • ևա՛ծը
Ծա՛րգանդի՛ կրեցեր որ յաւա՛ղ քան
և ը՛զծընեաւն՝ի՛քէ՛ն մեծացուցանե՛մք։
բանին ա՛յ՝ • մա՛րիամ ա՛ըբ կո՛ւսո՛ւյս • ղքեզ
Ա՛նարա՛տ տաճար բնակարան ա՛նբաւ

բառնին՝ մի ծայրեցանեմք ։ 70
ծին՝ մայրըդ լուսոյ և՛ առագաստ ոչ
Լ՚ զքեզ ամէնօրհնեալ ստուար ծո՛՛
Լ՚ նհաւանելի ։
Լ՚ զի կուսութիւն ։ 65 Այր յարդանդի ։
Ցրիմ առաքեալ ։
Լաւն առաքեալ ։ 57 Օ՚ ի որոմ ոչըն ։
Ջնորհք բարւոյ ։
Օ՚ քեզ հայր ։ 56 Աստեղեր զքո միա ։
Լ՚ զքեզ ոչ միայն ։
Լ՚ զքեզ կոյս ։ 47 Ծնունդ ։ Ծնեալ ։
դաստ հրաւիրալ ծաղմամբ՝ ։ մայր ։
կենաց և մայր կենդանութեանդ ։ և առա՛
տելի՛ կուսութեն ։ մայր և ։ Աստրդ
հանո՛ր լուսոյն ։ անարատ և անեսա՛ խ
ցանեմք ։ Ընկէզ մորենի՝ և տաճար ընդ
կան ։ մայր և ա՛զգ խո՛ն մեծացու՛
կուսից և պարծանք ազգի մարդ՛
Ա՛ռնըդ և ծաղկին մարիամ՝ ցանկալի
հնչ ։ օրհ ։
անարատ էմմանուէլի ։ տա՛ձար բանի՛ն
բարեխօս կոյս անհարանգեալ ։ մայր

Ճանչին՝ աւետարանէր հրեշ-
դձ Ա՛ճաճին երկնայի՛ն դուռն ածայի՛ն
սե՛լ · օրհ ։
Ա՛ր դաշտ՛ն վասն մեր բարե՛խօ
ը՛ստուեր յարդա՛նդն կրեցե՛լ · օրհ ։
ցեա՛լ · օրինեալդ ի՛ կանայս · Ո՛ւրեան ա՛ն
Ա՛յր լո՛ւսոյն մարիամ անհա՛րսնա
՚Ա՛նկէզ ։ Ա՛նճիւ ։
Ա՛ւն լուսոյ և ա՛մպ հովանի՛ ա՛ր ։ 09
շանկեա՛լ · ա՛ղջ մարդ ։
եմմանուէ՛լն մարդասիրէն յառա՛ջ դո՛ր
լա՛յն երանեա՛լ · ա՛ղջ ։ Ա՛ղ քե՛զ մա՛յր
բնա՛ կ հրեղէն ա՛ճո՛ւրթեն՝ յիմանալի զո
կենդանեա՛ց մեծա՛ցուցանե՛ք ։ Ա՛ղքե՛զ
զօրաց հրեշտակա՛ց · ա՛ղջ մարդկան
Ա՛ղ քե՛զ ա՛ճա՛ճին որ վերծօրնիս ի՛
անիծէ և սրսխէ՛ հո՛ղեղէ՛ն · մե՛ ։
նիկ՝ և ճանապարհ սրբությա՛ն՛ե · բարձր
անկիզելի՛ · մե՛ ։ Ա՛ղ քե՛զ դո՛ւռն երկ
լուսեղէն · ծնօղ սրա՛րչին և մարեւնի՛
Ա՛ղ քե՛զ պայծառ ե՛րկի՛նք և ա՛մպ

անհատանգեաւ մայր. քանզի ոը ի քէն
ան՝ձանց մերոց։ Ինդա և ո՛րախ լեր
ծառեայ մեզ լոյս երեսաց՝. և՛ փրկիչ
դատ՛ր օրհնեացուք՝ . քանզի
ա՛ծածկ՛նն և ամի՛շտ կոյսն՝ ան՛
Ծնրմէ զարհուր։
Ընտիր՛ղենական։ 42 Ծնրմէ կենդա։
Լոյս ծագեցաւ։
Ընծայ լուսոյ մայր։ 37 Աստ՛ղծողին։
Ան՛ահ ուրա՛խ լեր։
Ընչեաւորը հր։ 34 Ընչեաւորը
Ա՛այր սո՛ւրբ անարատ։
Երախ լեր ածա։ 33 Ընդգէգ լուսոյ։
Ծ՛ոլորից փրկուածե։
Ա՛ն՝ձառելի։ 30 Ա՛նհա՛ս տեսլէ։
կըս հողեղինի յայտնեաւ՝ . ու՛ր։
պահ՛ւ՛ր՝ . այսօր՝ ի մէջ մարդկան՝ ի գիր
Ա՛ր բացո՛ղն սրովբէ՛ից՝ շրջափակեալ
կի՛ հաճեցաւ՝ ի քո՛մ յո՛րովայնի՛ . ու՛ր։
բազմե՛լ ընէ հօր՝ անապականաբար բնամ
բերի բեա՛լդ ա՛ր ընդ՛քեզ՝ ի՛ քերովբէէ

Ա Ա Ա

արևելք. ըզ-
և արեգականն արդարութեան եղեր
ժանիք եղեր բառնալոյ ի քո գիրկս
նից. ըզքեզ։ Ա՛ր ելից լուսոյն ար-
ճառապէս ծընար ըզ վերայ ձգօղն երկ
կրեցեր սրբբուհի անարատ. և՛ան-
ը ըզ բանն աչք ծ յարդանդի
զքեզ օրհնու՛ք մեծացուցանելիք։
ի փայտն կենաց. քեզ ե՛րա։
լեքն ը հոգեղինքս. և՛ քեզ մերձեցա՛ք
բանին. քեզ։ Ո՛վ հաճեցան ի՛մանալ
երկնից մարիամ. տա՛ճար և աթոռ սոյ
աղե՛նք։ Ա՛պրե՛ր աղաւնի և հա՛րսն
խօսիդ եռ մշտ հնչի. քեզ ե՛րանելն ա՛մ
Ա՛յլ և կոյս պաղեին քի՛ր. ո՛ր բարե
ի՛ լեռնէ վէ՛մ։
Ա՛մենապայծառ։ 38 Ա՛մենաովեալ և։
մերո՛յ կեցուցաներ զա՛նձի՛նըս մեր։
տար ա՛ր ա՛ծածին. բա՛րեխօսեա՛ քի՛ սոյ
ա՛նձա՛նց մերոյ։ Ո՛անձ անա՛պական գի՛
ծընաւ ըմե՛ծ ա՛րած ի՛ փըրկութի՛ն

Տ

Ա՛հաւասիկ կոյս յղացեալ մարիամ սուրբ
բուէիւ և մայր քրիստոս. յարդանդի տարաբար
զանազանելոյն ամենեցուն. օրհնութիւն
զքեզ ծագ՛ծ՛ն մեծացուցանեմք։
Ա՛զքեզ երկնային դուռն զոր ետես
եզեկիէլ. և՝ ամբարն զոր ծանեաւ դե՞
դէօն. սերովբէ՛ հոգելէն վէ՛հագոյն քե
րովբէից՝ օր։ Ա՛րեւս խորհուրդս սո՛ս
կա՛ելոյ ի՛ քեզ սեռանէն ծագ՛ծ՛ն՝. ՚ն
յե՛զուքէ անսեռականն. ծնո՛ւնդ անա
րատ. կուսութէ յե՛ա ծ՛ընընդեան մե՛
նակով սահապա՛կանն՝. օրհնու։

Տ

Ա՛ծաղկն մայր լուսոյ ա՛ռ կոյս լուսե
ղէն տաճար. որո՛վ երկինքք չէին բա՛ա
կան. ա՛ւ բնակուե՛ի՛ քէն մարմնացա։
Ա՛զ քեզ անհարսնացեալ որ մի՛ այնդ
ի կանայս օրհնեալ՝. կրեցուլ ի՛ քեզ զան
տանելի զբնութի՛ն՝. օրհնութ՛՛ մեծա։
Ա՛երախ լեր աթո՛ռ փրկուե՛ կոյս հատ
տատո՛ւքե մարդկան՝. միջնորդ օրինաց
և չնարհաց՝. օրհնութ՛՛ ա՛նդադար դո
հութ՛՛ մեծա։

աճ մնրմնով ծընար՝ ազգ։

Նեահ՝ ի հոգւոյն սբց յոգացեալ զբանն
ըզսոսկալի վհրաշալի խորհուրդ յայտ-
նել քեզ աւետեաց՝ ազգ։ Տեսանելիք
ոյժ՝ ի հրշտակց ասլաւորեալ գաբ-
եղեր եկեղեցւոյ՝ խորան եղեր հո-
զին սբց՝ ի սրովբէից ծագելով ի քէն մեզ լոյս՝
մայր եղեր վերադողին՝ ազգ և ա՛
զինք ըզքեզ մեծացուցանեմք։ Հիմն

Ա

Արարածքըն աճածքին՝ վերս օրհնեալդ
ի սրովբէից ծագելով ի քէն մեզ լոյս՝
որ նըստին ի քերովբէս՝ առնա միշտ բա
րեխօսեա կեցուցանել ըզմեզ։

Ա

Արարածքըն աճածքին՝ որ կուսանէց ես
պարծանք՝ և մայրը հասատատուէ մարդ
կան՝ օդնական և շընորհ ճի՝ մարիա
ամ մայր և աղախին փըրկչէն մերոյ։
Ա՛րանելով ամենեցունն զաբ ծ տանե
լոյ ըզբնութէ՛ անտանելի՝ զամբուն
ամենակալն արժանի՛ եղեր կրել յորո
վայնի՝ որ երևեցաւ ազգի մարդկան։
Քերովբէին աթոռ ցուցար աճածքին՝
ի՛ դիրկս բանալով զաբծն ամենուն՝
որ նըստին ի՛ քերովբէս՝ առնա միշտ բա
րեխօսեա կեցուցանել ըզմեզ։

Ա

Արարածքըն աճածքին՝ վերս օրհնեալդ

խօսել վասըն մեր • քէ՝

մ Ա՛ծաքին մայր և կոյս • ծա՞ծօղ ա՞
րե՛գականն աղդարուե՛ • որ լուսա
մ տորեա՞ն ը՛ղձեզ • Հոգևոր երդո՛վ ղքեզ
բա՛րեբանե՛մք և՛ փա՛ռե՛մք ըղմիածի՛ն քո
ղըրդի՛ն ։ Ա՛յլոյ զօրինըս բընութի՛ւնք
մարդկան • Հրաշափա՞ռ քո՛ ծընունդ • և
ղեռւ բնութիւնն ամբողջ պահեա՛ք • և՛
մ կուսութիւդ քո՝ ոչ խախտե՛ցան կրնիք՝ •
Հոգև ։ Օ՝ քե՛զ մորենի ա՛նկիզ լեա՛ռըն
վիմածին դուռըն փակեալ և ա՛ղբիւր
կնքեա՛լ • նա՛ խաւեսա՛ցըն դուշակեա՛լ
մայր և կոյս • Հոգև ։
մ Ա՛ծածին աը՛ կոյս ։ 41 Ա՛նա՛ Հ՛ուրըն ։
մ Ա՛ղբեզ ա՛ծ՝ ։ 45 Պա՛ռ պար ։ Պա՛ռ ձէ ։
մ Ա՛ծածին ։ 50 Օ՝ քե՛զ մա՛յր ։ Պա՛ռ լա՛ ։
մ Ա՛ր ջան ։ 55 Ա՛ր զարար ։ Օ՝ քե՛զ ։
Ա՛քե՛զ եմք ա՛պաւինեալ • քի՛ մա՛յր
ա՛յ մերմ ։ Ա՛ր քան զերկի՛նըս բարձ՞
րագ՝ն մարիամ • պարծանք եկեղեցւո՛յ •
քի՛ մա՛յր ։ Ա՛ր քան զարեգա՛կըն պայծա
ռագ՝ն մարիամ • մի՛ դադարի՛ր բարե՞

Ընդ ձեռն Համազգ-
ութեան Հայաստանեայց
եկեղեցւոյ ։

Ա՛յսօր և մեք Հաւատացեալքս ընդ ձեռն
բարեաց ուխտի օրհնաբանեցուք ։

Ա՛յսօր բարձեալ եղև ի գերկիս ճշ-
մարտութիւն · որ բա՛նի՛ զարարածս ընծայէ զարարածս Տօր ։ Ա՛յսօր անակընկալ ճշմարտութիւն Հայրա-
կան ծոցոյ բանն եհաւորեաց ի տիեզերս ։

Տո՛ւ ի՛ կեա՛նսդ յաւիտենից ։

Եւ զնա ը՛ն բազմամեղս ի կատանաց մա՛-
այսօր Հայցմամբ ծերունւոյն արձակեա՛
կիւզէ ես կապելոց պարտաւո՛ւ ա՛մէն ։

ի՛ կեա՛նսդ յաւիտենից ։ Ո՛ր արձա՛-
նալով ի գերիս · որ ընծայեցեր ըզմեզ
ի՛ Հրշտակաց · այսօր ի՛ սիմէօնի՛ բաւ-
նարուեա՛ւ աչօք նըստիս բարեբանե՛լ-
փըրկութեա՛ն Հեթանոսաց ։ Ո՛ր յա՛-
ձայն ե՛կիր կատարել զօրինա՛ · վասն
յաւիտեան բանդ · այսօր ի՛ տա՛-
Ա՛մանցեալդ ի՛ կուսէն նախա-

Լանան փառն ընդառաջին ։

ծերունին ածորդումն ի գիրիս իւր։
տա՞ճարին։ Այսոր գնդեսցայ ի կուսին։ ակնզանէ բանն ած մարմնացեալ
եղերաց քո՛ւ աղբ։ որ մար։
մանալի՛ արեգական։ որ ծագեցար ա՛ի
դամբէդ ես կեցո՛ղ զմեզ։ Յսոր ի՞
կո՛չ տիեզերաց քո՛ւ աղբ։ որ մար։ Յսոր աշխարհն ցուցա՛ր լոյս։ և փերը
արդ արձակեա՛ զծառայս քո տէր։
ծերունւոյն ի գիրիս ընկալեա՛ մանր։ Յսոր ի՛ տաճարն եկիր փրկիչ։ և դկ
փառք խորհրդի ժողովրդեանն իսկզի։
թանասաց լոյս ծագեցա՛ք ո՛ւ աղբ։ և Յսոր հե
ի գործոց ձեռաց իւրոց։ Յսոր երկիր
երկիր։ և ընծայիլ յա՛նձն առնու
զի աչերըն տեսանիլ լիցեա՛լ երկնից ի՛
զի ածորդ երկնից անուանեցա՛ւ։ Յսոր երկիրս երկինք
զոր խրնդութեամբ ընկալաւ հէ՛մ։
և ի գիրիսըն սիմէօնի գնդեցա՛։ Յսոր
։ յսոր ի տաճարն եկեալ կենարարն։

սիմէօն, ըսՙծորդի՛ն ի դերկիս իւր բարո
մ Թո՛ւ զրամբէական երուեալ այսօր
Ո՛չ լերկեալն ի դերկիսն սիմէօնի, օրհ
Ընկերացն ա՛յսօր ի տաճարն, զընկա
յանապատս ի կիսէն, օր։ (Ընդհ՛այտ։
Ընկերացն յաջմէոնէ։ (Ընդհ՛այտ։
ընչք ըզնա յատիւտաՙն։ (Ընդհ՛այտ։
դ Ո՛զարս օրինե՛ս ցեղք ու բարձր արա
նա ըզ բանի՛ քոմ ի խաղաղութի՛ւն։ աըՙծ։
աղաղակէը։ այդ արձակեա ըզծառայս քո
Հաստ ու սիմէօն հոգևո՛ր հրնչամարդն
դերկիսն սիմէօնի գգուեցար։ աըՙծ։
տաճարն անհայտանելի փըրկիչ։ ու ի՛
Հօրէ՝ անձառելի՛ բանդ աՙծ։ յանձն ա
ւեր մարմնանալ ի սըրբուց կո՛ւսէն։
դ ա՛ըՙծ Հայրըն մերոյ։ (Յսօր եկիր ի՛
Ընկեր ըզ փըրկիչդ սր առաքեցար ի(
ե՛ս ըզծառայս քո սա, ըստ բանի՛ քոմ
և օրհնէր զաըՙծ ամենայն։ (Այդ արձա
ի խաղաղութի՛ւն, զի տեսին աչք իմ

ի՛ գի՛րկս մարմի՛ն բարձեա՛լ եղեր
զարարա՛ծս բարձրելո՛յ քում հօ՛ր ։
յընծայումըն քրիստո՛ս ։ ո՛ր ընծայե՛
լի՛ զօրութիւնն ։ այսօր ի տաճարն եկիր
Օ՛ր փե՛բանեն ի բարձունս՝ խմանա՛
եղո՛յ քո ի տաճա՛րին ։ ոտ՛ր ։
Որոյ այ՛սօր ի՛ գիրկսըն գոհութեա՛ցար ։
և՛ կատարե՛ցեր ը՛ն փափա՛գումն ընծա՛յ
և՛ արձակիլ ի՛ խաղաղո՛ւթիւն ։ ուր աղ ։
զօ՛ծեալդ ։ և հա՛յցեր ի՛ կենացդ ը՛ստ հ
զո՛ր ։ Որոյ ընկալեալ ի՛ գիրկս իւր
զօ՛ծեալդ՝ ։ տէր աղօթի՛ւք ծերոյն ո՛
ո՛չ տեսանել ը՛զ մահ մինչև՛ տեսցէ՛
Որոյ առեա՛լ հրաման ի՛ նո՛ր հի՛գւոյն ։
ծընողի՛ քո բարե՛խօսո՛ւթ ։ զոր ։
ձակեա՛ զնա ի խաղաղութի՛ն ։ ա՛նարատ
զո՛ր ։ Որոտաստուա՛ծով աղերսեր ։ ար
ծերո՛ւնին ասելո՛վ սո՛ կ թո՛ղըն անմահ՝
Ո՛ւրախացո՛ւսանել զնա ։ զընծայսըն ալեօ՛քըն
բարձո՛ւնըս հանապա՛զ մեծացուցանե՛ն ։
զո՛ր զօրք երկնի՛ց ի՛ ձեռա՛ մա՛րմնո՛վ ։ զոր

ջ՛ը ծառայս քո ասը քսան բանի՛, քում՛ ի՛ զաղակիր ի տաճարին, ա՛րդ արձակե՛ սա՛ ։
Այ՛ Աբիմելեք ցընծա՛յր հոգւովն ա՛՛ ։ Այ՛ նուագն, և յայտնապէս ծանո՛ւցանի՛, ա՛՛ ։
քառասնօրեայ բառնի՛ ի գերկրս ծերոյ եպէ ա՛ծորդի՛՛ն որ ի՛ ծոց հօր ։ տալ գոհալ, զի զհոգեկրս հօրն ընծայ օրինաց՛ անհիւթական՛նըն հաղանիւթ ։ Ա՛ըտեա՛լ ը նի՛, ա՛՛ասրե՛ած և մարդ ։ Ա՛ըտեա՛լ լ՛ եւ սահմանեա՛լ ժամանակաւ ծնեա՛լ լ՛ի լո՛՛վ յորովայնի՛, և ընդ հօր գոհալ ։ սէն մարմնո՛յ զգեցեալ մա՛ր ։ բո՛վանդակե՛ կան՛ ի՛ հօրէ՛ ։ և ակը՛զբնաւորեա՛լ ի՛ կու՛՛նակի՛ զբըն բա՛՛նըն յանբսկզբնա՛՛ ։

դ կ

դալըստեա՛ն քո՛՛ տէր ։

գեցա՛ր մեզ և՛ կեա՛՛նք՛ ։ փա՛՛՛ռք յո՛՛ր՛ ի՛ հօրէ՛ լո՛՛՛սոյ լո՛յս ծա՛՛ ։ Ա՛ան որոյ և՛ մեք ընդ սիմէոնի՛ գոչե՛ մեր մարմնացա՛՛ր ի՛ սըրբոյ կուսէ՛ն ։ բարեբեալ ո՛՛նիս քրիստոս՛ ։ որ վասըն ի՛ ծերունեւոյն ։ որ բանիւ զարարա՛ծըս

խաղաղեալ թէ. զի ընդհանուր տեսի զնա
փրկիօզն. ա՛՛՛սալ։

Ողոնի Աղթոնի անապատականի։

Ա՛ր դերասանացեալ զքնար առաւել
քան զերգնուն մարդկան երանելիդ
ի՛ր հարցս սուրբ անտուն. ա՛ռ քո բարեխ
խօսեա վասն ա՛նձին մերոյ։ Ա՛ր անդ
ճաշակ լինելով ըղձալամաժամանակեայ ա՛
ւուրբք. յօժարուն բարձեր զիւրիս
մարմնոյ. ա՛ռ քո։ Ա՛նմոռաց յիշմամբ
առաջի քո՛ր. օգնական լեր ասողացս
զհիշատակս քո. զի և զմեզս ընկալցի
զօրհնաբան նուագիւն։

Ա՛ր ի՛ հանդիպս քո ճրագնուէ երկնային ն
զըսարթնութիւնն նայեցեալ զարմանային.
ի՛ մարմնի՛ տեսանելով զանմարմին իւր
էանց ըզվարս. ո՛վ սէր հայր անտուն. քա
րեխօսեա՛ ա՛ռ քո՛ւ վա՛ն անձանց մերոց։

Ա՛ր դերադոյն քան ըզբնութիւն հոգի

յիշատակի՛ սը բարձր ամբարձ ըզնա
Ը Ա՛ռեր օրհնեցէ՛ք՝ Փառաբանի՛ջ ըզ
լեռն ըզ միանձնոնս ամ. Ա՛զին։
լեռ՛ն զօրացն. Ա՛քաջաերեալ յորդո
Թեո՛ջըն հալածեա՛ց ըզ բամմուԹի՛ն
Ց՛անապատի՛ բնակե՛լով աղօԹանուէր
վըշտաց քարոզի՛ կո՛չումն՝ Ա՛զին։
ժուժկալեա՛լ համբե՛րեաց ազգի՛ ազգի
դէմ ջարի՛ն բա՛զմանինա՛ր վիշապի՛ն.
Տա՛րըն մերոց։ Ա՛ենամարտեալ ընդ
հեաց. Ա՛զնուորեցա՛ւ քեզ քա՛ւ ՚ըզծ
ակն ո՛ւնելո՛վ զերկրա՛ւորս արհամար
նը հայր անառնիւն. վերնական յուսո՛յն
Ա՛ախտակի՛զբըն միանձնոց երանելո՛ւ
յա՛նձնահնից դասակցո՛ւԹեան՝ Ով։
ձանապարհին՝ փոխեցա՛ր յերկրայնոցս
որ ե՛ղեր նախընԹաց բարեաց՝ կենաց
նելով ընդ ճրագնոսե քո նը զմի՛շտակ կա
նամոյն՝ ով նը։ Ա՛ստի և մե՛ք ամ
ջանաց համբե՛րելով յաներևոյԹ Թըշ
ղինաց ժուժկալեա՛լ. զանազա՛ն տան

խաչըն փրկչական յորդէդրմ[ա]թեան շը
ա
Ա՛ր շնորհօք նը հոգւոյն բարձեր զը
մեծ զողմամբ՝ .քս նը և սր ։
անմահաց յիշմամբ հայցեսցես՝ ի քէ ը՛զ
ը՛զ հանգըստեաւն օր յիշատակի՛ քո՝ .
յիշես ։ Ա՛ ետրոյ և՛մէ այսօր սօնե՛մք
խաչակրօն անդադար սաղմոսե՛ցուք .
րակ ցեա՛ օրհնու՛ք ընդ հրեշտակս՝ և՛
հուե համբե՛ցող խրատամբերու՛ք և պա
զօթի՛ւք ։ Ա՛ր առեր ը՛զ ըմ՛ծ խոնար
քի՛ քո՛ նը և արժանընդունակ ա՛
հնազարհին ։ յիշեա՛ջի՛ը ը՛զմեզ առաջի՛
մաց՝ եղի՛ր դուռըն մըտից կենաց ձա՛
նը հայր անտանիւնս ։ եղի՛ր օրինակ բազ
ցեալ՝ ի՛ մարմնի՛ զօրացեալ տերամբ ։ ով
Ա՛ր անմարմնակա՛ն վարուք պայծառա
վերաթեւեալ ընդ առա՛ջ քի՛ ։ փա ։
մեծին եղիայի և յովհաննո՛ւ մկըրտչի ։
պըս քարանձա՛ւց ։ փա ։ ՚ամանամանեալ
բազնազեաց ճգնո՛ւք ի՛ յայրս և՛ ի ծեր
Ա՛ փառա՛ըս լերանց բնակե՛լով խա՛
```
```

ա՛ր ծրագրութիւնք ։ ոյ սո՛ւրբ

Լաւ ժա՛մ կ՚ուզէ Տէրոջական լը՛նգեալ ձա՛ծկին
Նո՛յնն բերե՛լ իւ՛ր քեզ լը՛զնեալ ։ ոյ ։
Ա՛ր իւ՛ր մարմնի՛ կառո՛ւցեալ և զանձամբ
Մեր Տա՛ճառազ մատո՛ւ նը՛ երրորդուե՛ն ։
Տէ՛ր ողորմեա՛ մատո՛ւ նը՛ զաղաչա՛նս
Պարծանք եկեղեցւոյ և ուրախութի՛ւն
լը՛զ կեա՛նսըն յաւի՛տեանց ։

օրհնեա՛լ ք՚ո Տէր իմոյ ժա՛ռանգեցի՛ք
ցելոցս ։ իւ՛ լսել լը՛զ ձա՛յնն եթէ եկա՛ք
Տայցեսցե՛ս ։ ի՛ քէ լը՛զ թողու՛թի՛ մեղա՛
կողմեանըն ք՚է ը՛ խնա՛ուն կուսանա՛ն ։
գեա՛ վե՛ր ընկալեա՛լ լը՛զ փա՛ռս յաջո՛
ի՛ քէ՛ ե՛ս մերմի՛ ։ օրհ ։ Ո՛ աստուածպար
րա՛ց ։ զի ընկալցին զանձկան պարգեւան
փո ա՛ր զչիշեա՛ ։ ոյ ա՛ր հա՛յր ձգնաւո
նը՛ք ա՛ր եկեղեցւոյ ասնե՛ն լը՛զնաշակրօն
ա՛ր զերրո՛րդութի՛ն ։ Ա՛. յաօր և մանկու
կեան դա՛սակցութեան ։ օրհնեմ՛ք միշտ
նա՛ր երկնային կոչմանն ։ի՛ հրեշտա
մեր հա՛նապազ մատո՛ւ նը՛ երրորդուե՛ն ։
Տէ՛ր ողորմեա՛ մատո՛ւ նը՛ զաղաչա՛նս
Պարծանք եկեղեցւոյ և ուրախութի՛ւն
լը՛զ կեա՛նսըն յաւի՛տեանց ։

Յ՚ի պատերազմի՝ · վանեցին ըմմուքի
Յորք զինու զօրուքն Հնդուցն վառեալք
Ամրացուցեր նա՛ թագաւորք՝ · բարե ։
Լուվք և մարդարիէ խաք · և Հայաստառեալ
սուրբ զեկեղեցի՝ · պըսակեցեր առաքե
Յոր զարդարեալ գեղապանծ վայելչուքն
պատուիրա նոց՝ · բարե ։
արդարութիւն ըստ Հրամանի սրբոց քոց
քայի · դառեալ ըզժողովուրդըս քո
տուր զերաշունս արդարոք՝ քո՛ ար
ղուքն նա՛ զեկեղեցի՝ · բարե ։ Յոր և
տակեաց զընդդիմամարտս բըռնութիւն
Հե թա նոսաց և Հայատառեաց խաղա
շանի խաչի քո ա՛ր պատերազմելով · խոր
խընայեա՛ ի՛ մեզ ։ Յոր զօրութիւն նո՛
տուն · բարեպաշտութ սորա՛ քրիստոս
դոսկ՛ Քրիստոս յաղթարութի՛ և յերա
առաքելով զաթոռ թագաւորութե թէո
զօրինա՛ կ ցո՛ւցեր ի՛ յերկիրի՝ · Հաս
Յո՛ր զերկնաւոր թագաւորութե՛դ քո

Ալանոն արքուն Աղեքսոսի Լազաւորի ։

ի յերկիր նոյն բարձրացեալ
րի՛ կ պլսակեալ ի հրեշտակաց . և յ
բանն հօր յաւիտեան : Ա՛ր ի յերկ
նէնգէք Ա՛նդ սբյն բարձր արարէ՛ք զքր ծ
նո՛ւ . աբք հարցըն մերոց : Ա՛զ սր օրհ
պարտ Թադաւորի երգեսցո՛ւք քեզ երկր
նաւոց . ընդ սրբո՛յն Թէոդոսի բարե
Ա՛ն նորածնեալ երկեղեցիք հեթա
եան զօրս երկնից՛ . աչ հարցըն մերոց :
Թէոդոս մեծ Թադաւորն՝ ընդ վեցհա
ւորին . քանզի երդի՛ բարեպաշտուբ
Թիւնք երկնից՝ ընդ ձրգնուբ Թադա
հարցըն մերոց : Ա՛չ յօր ցընծա՛ն զբաւ
սբբա քո՛ պահնչելի փառաք քո՛ . աբք
որ յաղթո՛ղ խաչիւ քո՛ պլսակես ըզ
( )րջեալք ըղքեզ քրիստո՛ս Թագաւոր . ա
ցեր պյօր յերկինից Թագաւորեա՛ . բա
հաւատով ուղղափառուբե՛ վերափոխե
ծին Թէոդոսի՝ . և կառավարել ըզկեանս
Ա՛ր հնարէցեր յ՛շխի Թադաւորել մե
րիա հաստատեցի՛ն ըզսուրբ էջեբս . բա
հերձուա ծողաց՝ . և՛ի հաւատոս ճշմա

Ով երանելի՛ ամենեցուն, տիեզերա-
կան
և՛ յերկինսըս պըտակեալ. բարե
Ով Թէոտոսի՛ եւ յերկրի պարծանք՝
քի՛, և՛ հիմնադիր նը հաւատոյ. բարե
ըզ մեզս մեղս։ Ով երկրորդապօղ ես
առ Թէոտոն երկնաւոր՝ Թողուլ մեզ
մեծ Թէոտոն, բարեխօս լեր վասն մեր
մեզ զերկնայինսն զոր զնաչաղուիդ։
Ով երանելի և՛ բարեպաշտ Թէոտո՛
դասեր նը՝ յիշեալ սորա պարգեւեա
Ո՛րդ անկեալ աղաչեմք ընդ քեզ մար-
փառաւորեամբ ընդ քո՛ ժողովրդա։
զեցի՛ սուրբ՝ և կարդաւորեաց ուղղա-
Ով բարեպաշտութիւն հիմնեցոյց զեկե
լեր մեզ որ կարդամք առ քեզ՝ բա՛
րեխօսութեամբ սուրբ Թագաւորին։
Ով երանելի՛ սուրբ Թագաւորին։
ղ՝ սրբոյն։
աղօթի՛ւք հիմնեցոյց նը զեկեղեցի՛
Ով բարեպաշտութիւն հիմնեցոյց
տաւոյ պարտեաց ընդ Թըշնամին. և՛
բարեպաշտութիւն իւրով ընդ։ Ով հա
քի՛, և՛ հիմնադիր նը զեկեղեցի՛ քո
Ով Թէոտոսի՛ եւ յերկրի պարծանք՝
և՛ յերկինսըս պըտակեալ. բարե
Ով երանելի՛ ամենեցուն, տիեզերա-
կան

ցան, յայնժամ ան բըռնութենէն դը
րին, ի յանբանին ցից փոխեալ կերպա
մանաւ բաբելացւոյն բըռնաւոր
սուրն օրհնեն զգեստ տէր։ Ալր հա
րայ մահկանացու եկեղեցւոյ յիշատակի
Թիւնն յիմաստ փոխանակեալ։ վասն
ասանաւ զո բարեպաշտութեան գիմարե
Թադաւորըն հայաստանեայց, զո շա
գործեցեալ ի օրդւի աստուծոյ, առ
Ալր գերագոյն քան զգնութիւս հրա
պարակողին, ո՛վ թէո։

Ե՝ արեան Տրդատայ Մեծագործին։

ան կա. օրհնո՛ թէ առաքելով զգ քեզ
հայաստանեայց ուսմբք զքո՛ յիշա
դասեցար, ո՛վ թէո։ Ասաւ և մեք
կոխելով զգ աստանայ, ընդ երկնայինսըն
աղօթիւքըդ վանեցեր զգ թշնամին։
թագաւորն երկնաւոր։ Ալր քոյին նը
թագաւորն, վասըն մեր բարեխօսեա առ
թաք պարծանաց. ո՛վ թէոդոս մեծ
կան իշխանութիք ընկալար ի քէ զգ

բայր ա՛ղն ի՛, տա՛նէ դաւթի՛, ըզ
դլուխ առաքելոց ա՛ըց, և կոչեցաւ եղ
տուքն իւրովք, ընկա՛ ա՛րատ։ Ա՛ա՛ եղիր
դարձն յայնմ ժամուանէ։ Եւ ասէ ցնոսա
բընակիչս երկրի, նայեցարուք ընդ ա՛ղ
չա՛ղ մերոց։ Ա՛ւասրուք զարդարուի
լասացուք բարեխոս առ տէ՛ր վասն ան՝
զա՛նօրէնն ըզգուշութի, զմա՛րգարէ՛ն ա՛
րայ այլա՛զգւոյն և հաւատով պարտեա՛
նել և դաւիթ, որ զօրացաւ ի վէ
ա՛ղթօղ դէմառ յօրինա՛բանն էր
ասէ։

Ստեփանոս Դաւրիժեցի ի Յայնմ ժամուանէ

զարգացան մա՛ծ տրտմա՛ւ։ վասն որոյ
նեղէն ի բնա՛ւթենէն նորա՛ստեղծեա՛ւ
կայքն և բնա՛ւթիւս դա՛րձեալ։ յանաս
նայ՛ց տրտմոյն դրի՛ գո՛րծ։ ի՛ մարդ
վասն որոյ մա՛ւ ։ Ա՛ր ի՛, չէ՛ւրըն մա՛ղթա
ա՛ա՛ելո՛ւ՛ի զարգացն մա՛ծ տրտմա՛ւ։

ՆԵՂԻՆ Ը՛Ձ ԴԱՒԻԹ, ՅառաջնոյԴատե՞
նա՛ յաւխտեա՛ն։ Այր ընտրեաց ձերա՞
Ա՛Ձ սեր օրհնեցեա՛ք բաշտր ամրարեա՛ք Ը՛Ձ
յա՛կոբայ խընայեա՛ յՄեզ։ ՚Ա՛ջք հա՛յր
մո՛ւք քո զաւրութի՛ւ. Ե՛ աղօթի՛ւք նըչն
բեռ և հա՛յիս յանդո՛ւնդս. յիշեա՛ ողոր
ջեմք ընչքե՛ր. Ա՛ր նըստիս յԱթոռ
սիրելո՛ւդ քո և յա՛կոբայ արդա՛րոյ աղա՛
ՀԱ՛ՐՑ ՀԱ՛ՒՐՑՆ ՄԵՐՈՑ։ Ա՛ՆՆ դաւթի՛
մի՛ ա՛նտես առներ այլ դէմա՛ յԱ՛ մե՛զ
նո՛ պահեցո՛ւք այլ խոնարհո՛ւմք առքե՛ղ
Ա՛ եղո՛ւք յաւի՛ Ա՛ր ըզպատուհրա՛նըս քո
քեզոյն։ Ը՛ՆԴԱ՛Ռ։
թագաւորաց՝ և մա՛նաւիկ եղի՛ նը առա
Ա՛ր հրաշա՛զարդեաց դըստա՛ Ա՛ր կա՛րդըս
դաւո՛ւրն Ա՛ր դիւա՛կան ախտէն՝ Ը՛ՆԴԱ՛Ռ։
Ը՛ՆԴ ստըը հոգւո՛յն, և աղատի՛ր ը՛զքա
Ա՛ր հոդանի՛ւք բնո՛ւքըն զուգակցեալ
ըանայր Ա՛ր կատարըս լուսեղէնա՝ Ը՛ՆԴԱ՛Ռ։
մարգա՛րէն դաւի՛թ. և հոգւո՛վըն վե՛
Ա՛ր երջանկի՛ լի՛ստվըն զուա՛րճանայր

գ

դ

ե

լ՛ւր ար ժառանգել նովաս ըզնոր ժո-
դովեցէք ըզտէրու։ Ո՛չ յակոբ ընտրեց
պատրաստեաց ըզՔրիստոս օծեալ իւրոյ։
Ա՛ծաւեաց մեզ տէր զեղջիւր ի՛ դաւիթ.
ցիչ ըզտէրու։ Նորա ամենայն երկիր։
նր նրատարացանել ի յաթոռ նր։ օրհնե
ու ոչ ստեաց նրմա։ ի պտղոյ որովայնէ
Ա՛րդուաւ տէր դաւթի ճշմարտու-
բայր տեառնէն կոչեցաւ բաբանչելին յա՞
մարգարէն դաւիթ։ ե՛ւ ի վերջին եղ
Յառաջնոմն ահաւոյր անուանեցաւ
ցար յերկրի՛ ի զաւակէ դաւթի։ ասէ
թիւրոր յա՛խտենից։ որ մարմնով երևե
ո՛զնմեան մեզ։ Նահատակց վերնոյ
դաւթի։ աղօթի՛ր սորա ա՛սացու՛ց
դեցար մեզ եղջիւր փրկուե՛ւ ի տա՛նէ
Նմանի՛ զեն ա՛ծ լոյս ի՛ լուսոյ՝ որ ծա՞
պատ եկե՛ղեցւոյ իւրոյ։ օրհ։
քանչելին ըզ յա՛կոբ՝ պարի՛տ սուրբ շարչա
թի՛ւ՛ն ինչ։ օրհ։ Ա՛ր կացոյց զըս-

զհիմն իւրեանս յաբ եւկեղեցւոյ ։ օրհ ։

Աշմարդասիրելին դաւթիւ հայտառեաց
ըստարեալսն՝ առաքեալսն յակոբա
օրհնեցէք ըզտէր ։ որ երկաքան՝ եմք
նին աստուծոյ ։ օրհ ։ Եկեղեցիս
նորին շառաւիղք առաքեալքն յակո
բոս՝ ակնատես և ապաստաւորք բա
յեսեայ ։ գաւիթ մարգարէն՝ և ի
Վաւաչան ծաղկեաւք յարմատոյն
ըզտէր յօրհնաբանեն ի նոր ։
ցանել ըզմեզ կամեցաւ ։ օրհնեցէք
փրկութեան ի տանէ դաւթի ակեցաւ
ի նոր ։ քանզի ծագեաց ի մեզ եղջիւր
(ի)րհնեցէք ըզտէր յօրհնաբանեն
նեցէք զծածկութեն նորա ամէն ։
զվարդ՝ ըզՀոգեւորն լեր ։ բարեբա

Ա՛ր ընտրեցար ի կիջումն առաքելական
քարոզուեցին արժանաւոր լինելով սբ
ստեփաննոս · բարեխօսեա մեզ ընդ ամ
ա՛նձանց մերոց : Ա՛ր խընդրեցեր զքո

ղո՛ւկ

Ա՛ր ընտրեցար ի դամա
նա կա՛նխ։ Ա՛ր ընտրեցար ի թա
գաւորէն · զանխառամ ըզ պըղծանկն · և
մեկըտեցար արեամբըդ քո սրբոյ ա
ռաջի՛ն վկայ · քրի՛ստոս սո՛ւրբ
ստեփաննոս՝ նա՛խաառաքեա՛լ քո՛
մեր։ Ա՛ստուածր ընդկմթընկամն՛ն
այսօր և գնեցեր արեամբըդ քո զաղքայ
ա՛վետիսն՝ ի՝ պարծա՛նս ազդի՛ մարդ
կան՝ ճգնաւո՛ր քրի՛ստոսի՝ գո՛հութի՛ւն
երէքսըրբե՛նին · որ ընկալա՛ր ըզվկայդ
լո՛ւր զսո՛ւրբ ստեփաննոս՝ ի՝ վերի՛ն
ե՛ր ըստա՛ջկմ։

Ա՛ր ընտրեցար ի կիջումն առաքելական
քարոզուեցին արժանաւոր լինելով սբ
ստեփաննոս · բարեխօսեա՛ մե՛զ ընդ
ա՛նձանց մերոց : Ա՛ր խընդրեցեր զքո
երկնաւո՛ր զօրացըն · պըսակեցար ի թա
գաւորէն՝ · զանխառամ ըզ պըղծանկն · և
մեկըտեցար արեամբըդ քո՛ սրբոյ ա
ռաջի՛ն վկայ՝ · քրի՛ստոսի՛ սո՛ւրբ
ստեփաննոս՝ նա՛խաառաքեա՛լ քո՛
մեր։ Ա՛ստուածր ընդկմթընկամն՛ն
այսօր և գնեցեր արեամբըդ քո զաղքայ
ա՛վետիսն՝ ի՝ պարծա՛նս ազդի՛ մարդ
կան՝ ճգնաւո՛ր քրի՛ստոսի՝ գո՛հութի՛ւն
երէքսըրբե՛նին · որ ընկալա՛ր ըզվկայդ
լո՛ւր զսո՛ւրբ ստեփաննոս՝ ի՝ վերի՛ն
ե՛ր ըստա՛ջկմ։

Ա՛ր ընտրեցար ի կիջումն առաքելական
քարոզուեցին արժանաւոր լինելով սբ
ստեփաննոս · բարեխօսեա՛ մե՛զ ընդ
ա՛նձանց մերոց : Ա՛ր խընդրեցեր զքո
երկնաւո՛ր զօրացըն · պըսակեցար ի թա
գաւորէն՝ · զանխառամ ըզ պըղծանկն · և
մեկըտեցար արեամբըդ քո՛ սրբոյ ա
ռաջի՛ն վկայ՝ · քրի՛ստոսի՛ սո՛ւրբ
ստեփաննոս՝ նա՛խաառաքեա՛լ քո՛
մեր։ Ա՛ստուածր ընդկմթընկամն՛ն
այսօր և գնեցեր արեամբըդ քո զաղքայ
ա՛վետիսն՝ ի՝ պարծա՛նս ազդի՛ մարդ
կան՝ ճգնաւո՛ր քրի՛ստոսի՝ գո՛հութի՛ւն
երէքսըրբե՛նին · որ ընկալա՛ր ըզվկայդ
լո՛ւր զսո՛ւրբ ստեփաննոս՝ ի՝ վերի՛ն
ե՛ր ըստա՛ջկմ։

Ա՛ր ընտրեցար ի կիջումն առաքելական
քարոզուեցին արժանաւոր լինելով սբ
ստեփաննոս · բարեխօսեա՛ մե՛զ ընդ
ա՛նձանց մերոց : Ա՛ր խընդրեցեր զքո
երկնաւո՛ր զօրացըն · պըսակեցար ի թա
գաւորէն՝ · զանխառամ ըզ պըղծանկն · և
մեկըտեցար արեամբըդ քո՛ սրբոյ ա
ռաջի՛ն վկայ՝ · քրի՛ստոսի՛ սո՛ւրբ
ստեփաննոս՝ նա՛խաառաքեա՛լ քո՛
մեր։ Ա՛ստուածր ընդկմթընկամն՛ն
այսօր և գնեցեր արեամբըդ քո զաղքայ
ա՛վետիսն՝ ի՝ պարծա՛նս ազդի՛ մարդ
կան՝ ճգնաւո՛ր քրի՛ստոսի՝ գո՛հութի՛ւն
երէքսըրբե՛նին · որ ընկալա՛ր ըզվկայդ
լո՛ւր զսո՛ւրբ ստեփաննոս՝ ի՝ վերի՛ն
ե՛ր ըստա՛ջկմ։

Ա՛ր ընտրեցար ի կիջումն առաքելական
քարոզուեցին արժանաւոր լինելով սբ
ստեփաննոս · բարեխօսեա՛ մե՛զ ընդ
ա՛նձանց մերոց : Ա՛ր խընդրեցեր զքո
երկնաւո՛ր զօրացըն · պըսակեցար ի թա
գաւորէն՝ · զանխառամ ըզ պըղծանկն · և
մեկըտեցար արեամբըդ քո՛ սրբոյ ա
ռաջի՛ն վկայ՝ · քրի՛ստոսի՛ սո՛ւրբ
ստեփաննոս՝ նա՛խաառաքեա՛լ քո՛
մեր։ Ա՛ստուածր ընդկմթընկամն՛ն
այսօր և գնեցեր արեամբըդ քո զաղքայ
ա՛վետիսն՝ ի՝ պարծա՛նս ազդի՛ մարդ
կան՝ ճգնաւո՛ր քրի՛ստոսի՝ գո՛հութի՛ւն
երէքսըրբե՛նին · որ ընկալա՛ր ըզվկայդ
լո՛ւր զսո՛ւրբ ստեփաննոս՝ ի՝ վերի՛ն
ե՛ր ըստա՛ջկմ։

Ա՛ր ընտրեցար ի կիջումն առաքելական
քարոզուեցին արժանաւոր լինելով սբ
ստեփաննոս · բարեխօսեա՛ մե՛զ ընդ
ա՛նձանց մերոց : Ա՛ր խընդրեցեր զքո
երկնաւո՛ր զօրացըն · պըսակեցար ի թա
գաւորէն՝ · զանխառամ ըզ պըղծանկն · և
մեկըտեցար արեամբըդ քո՛ սրբոյ ա
ռաջի՛ն վկայ՝ · քրի՛ստոսի՛ սո՛ւրբ
ստեփաննոս՝ նա՛խաառաքեա՛լ քո՛
մեր։ Ա՛ստուածր ընդկմթընկամն՛ն
այսօր և գնեցեր արեամբըդ քո զաղքայ
ա՛վետիսն՝ ի՝ պարծա՛նս ազդի՛ մարդ
կան՝ ճգնաւո՛ր քրի՛ստոսի՝ գո՛հութի՛ւն
երէքսըրբե՛նին · որ ընկալա՛ր ըզվկայդ
լո՛ւր զսո՛ւրբ ստեփաննոս՝ ի՝ վերի՛ն
ե՛ր ըստա՛ջկմ։

վըկայից յետ քո՛ դըտար . և՛ աճ սյունն
եղեր ժառանգորդ՝ . ասա : Ա՛նտապատ
լոյսն . և՛ հայրենի՛ս աստանդութեանն
տուր ընծայեցար՝ մերձ յանմերձենալի՛ն
Թիւդ՝ . ասա : Ո՛չ աստեղծ մարդոյն պէս
տակաց ընդ քո՛ մեծապայծառ ճրագնոյ
ճառագէս . այսօր ցնծա՛ն դասք հրեշ
հեցա՛ր ի՛ հօրէ՝ . և լըսաւորեցա՛ր ա՛ն
Տո՛ւնկ անմահ լիմանալի դրախտին շնոր
հել մեզ ըզկեա՛նս անվախճա՛ն : ա
րանըն վերափո՛խեցար՝ . աղաչեա՛ զըմեծ
յանձն առեր՝ և յանմահի՛ց բնակա՛
տանեն վերափո՛խեցար՝ . որ ըզ քարկոծո՛ւմըն
վերակացութեան՝ . ասա : Ո՛ւսաքեաւ և նախավկա՛յ քո՛ սո՛ւրբ դ-կ
վըկայ . առ պըսակիչըն սրբոց և վասըն
մեր բա՛րեխօսեա :
տիրապետութեան առնո՛ւլ պըսակ նահատակի՛ն ի՛ վերայ
նըստեա՛ն : Ա՛ր ա՛րժանի՛ եղեր զմա՛ր
ուխտաւորացս աղաչեա՛ զընդա՛ղմի՛ հօր
սո՛ւրբ սոսկա՛նանս և՛ այժմ վասըն քո
զո՛ւարճ արա՛ զեկեղեցիդ ժո՛ղովուրդն

Ա՛ղ տեր ծնունդ յԱստուծոյ եկեր և բանդր
դովեմք զքեզ քրիստո՛ս աստ։
այսօր յիշատակաւ նբեյն ստեփաննոսի՝
սո՛ղ և բարեխօս իւր ուխտատրացս
Ա՛ր պնպատրաստեալ աճուրդեդ տե՛
նեղիմ զքեզ քրիստո՛ս աստ։ խոստովա՛
զքաջիսոցուածքն յանձն էառ. խոստովա՛
տեսլեամբ արիա՛բար պատերա՛զմեալ՝
Հաւրցըն մերոց ։ Ա՛ր հրեշտակակե՛րակ
նոսի՝ բրբանեալով զքեզ տէ՛ր աստ
այսօր տօնեմք զվախճան նբեյն ստեփան՝
Ա՛ղ երկնայի՛ն հոգեշնոց դասն
մեր և կեանք աշխարհի ։
տեր փրկիչ՝ խնայեա՛ ի մեզ ստեղծո՛ղ
մաղթանօք՝ հայցե՛մք ի քէն մարդա՛
ցեմք ընդ հրեշտակն լեզուացն՝ աղօթանո՛ւքն
անմարմնակա՛ն բազմութիւնն՝ վերահաս
ցաւ. ա՛մէն ։ Ա՛ամակարդելք և մեք ընդ
խաստեղծըն պսակաւորեալ բերկրե՛
կո՛ւն զինու քո վիրաւորեցա՛. և նա՛
փառացն արժանաւոր եղեր. բանասէր

Ա՛ր քոյին յոժարական համբերութեանդ
ի՛ քեզ հայցեա՛ զսուրբ եկեղեցւոյ։
լոկ սուրբ սեփհանոս։ հայասատութի՛ւն
կան քարո՛զութեդեն արժանաւոր լինել՝
Ա՛վ երջանի՛կ ձառագայթե։ առաքեալ՝
աղաչանօք խո՛ր։
քէն, անօրէն ըսպանո՛ղայ խըռոյ։ սո՛րին
հայցմամբ ը՛զթողո՛ւթի՛ խընդրեցո՛ւ ի՛
ի՛ մեզ տէր, և ողո՛ւ։ Ա՛ր աղօթանո՛ւէր
խորհո՛ւրդ։ սո՛րին աղաչանօք խը՛նայեա՛
ը՛զ դո՛ւուն։ ցուցանելո՛վ զանձառո՛ւթի
մեա՛։ Ա՛րո՛ւմ զե՛ռնայինըն բա՛ցե՛ր
սըրբոյ նախավկայի՛ն քո՝ և ո՛ղջ՝ ը՛
թո՛ւթե՛ քո զողո՛ւմն։ բարեխոսո՛ւթե
ա՛ռաքեա՝ ի՛ մեզ տէր ը՛զեազրո՛ւմ դը
ըրն զօրացն երկնից։ զքո՛ գո՛վե՛լ։
։ Ա՛ր սեփհանոսի։ քահանայ՛ք ընդ վե
ա՛ր սեփհանոսի։ Հրաշալի՛ աճաբա՛նութե
ը՛զ տէր օրհնե՛։ Հրաշալի՛ աճաբա՛նութե
այսօր յիշատակա՛ ա՛ր սեփհանոսի։
նային զօրացըն միշտ օրհնի՛ քո՛ ա՛րճ՝
արարչի՛ ը՛զնա յա՛ւիտեա՛ն։ Ա՛ր յերկ

ա
գ

ՃՀ Ընծայ այսօր եկեղեցի՛ այ զքո վայ
ճշմարիտ վերկայ քրիստոսի՝ ։ աղ ։
Նեմք ։ և արտասու՛ք Հայցեմք ի քէն
զաւակաց ։ այսօր ը՛զհիշատակս քո առ
ՀՀ ՀՀ ի՛ւր ի վերայ քո քարաձգողացն ։ աղա ։
սեր և զորդի ընդ աջմէ հօր ։ աղօթէ՛
ՀՀ ՀՀ կեալ նս անվախճան ։ ՈՒր քոյին համբե՛
ցար ։ աղաչեա զնա՛ծ շնորհել մեզ ը՛զ
յաւազաստին պայծառացեալ բերկրե՛
ՀՀ որ ի՛ քէ պըսակեցար ։ և յերկնաճե՛մ
ա՛մենասքրկաւագ և առաջին մրտրոս՝
քեզ և վա՛սըն մեր բաղխե՛ խօսեա ։
բարէն ամէնն ։ և այժմ աղաչեմք ը՛զ
զա առչե՛ս ը՛զհատուցո՛ւմըն բարի՝ յա՛
ձի՛դըն լինէ՛ն ի՛ քեզ նա՛խ ի՛ վերկայս՝
զերծորդութե՛ն ։ Ո՛ղ՛ջ՛ոյթիւր որ քարա՛
զա ։ ես ես՛ զ ուսա՛ցես փառաւորել սուրբ
հետ քեզ յայ լինել յարքայութի՛ւն քո ։
ը՛զ քարկոծումն յա՛նձն առեր ։ ընդ

նեաշ չ. Ա՛երանականն արժանաչեալ նին, յայտնութ Հօր ի վերուստ դա- զարդարեալ ի փառս մարմնացելոյ բա- հատատեալ ի վերայ վիմի Հաւատոյ։ շատակաւ առաքեալ Ծին. Յ ընծայ այսօր եկեղեցի Ա՛յ. մի Պօղոսի։

Ա՛նան գլխաւոր առաքելոցն Պետրոսի և

սուրբ ստեփաննոս։ մեծ և։

րեանի փառաք զորդւոյն աստուծոյ։ ո՛վ Հոգւոյն. տեսանելով յերկինս Հայ- Ա՛աստուածային զինու վառեցեալ սուրբ ռանգորդ. ո՛վ աբ՛ ստեփաննոս. մեծ։ և լուսազարդ Ճանապարհայն եղեր ժա- ։ Ա՛խաչաւիղ բարեաց աշխարհի. ուանիդ ի վերնայս. աղաչեա զքրիստ ստեփաննոս. մեծ և՛ պատուականն ան՝ եղբայրն ծանիկ զյիշատակ կա՝ ո՛վ աբ

որ հրաւիրեաց ըզմեզ ի յոյս կենացըն յայ-
քայլեն երկնից երանելոյն պետրոսի.
Այր խոստացաւ տալ ըզ փականս որ-
սոյ ի մեզ։
Մաղթանքք եղեցի՛ քո քրիստո՛ս։ Հաստատեցեր զե-
ւարջքն աշխարհի՛ ծ. Հաստատեցեր զե
Այր երկոքումբք ընտրելովք լսեաս
յօրինաբանութի՛ կոչել զՀեթանոսս։
Ճաճ. տնօրէնութե՛ քո խորհո՛ւրդ։ Ա՛ր
ընտրուե՛ծ. յայտնելով աշխարհի զան-
Ջագոյն կոչմամբ՝ աւետեցեր զանծիծն
լսո՛ն ըզ պետրո՛ս։ գլուխ տուրբ հա-
ւատոյ հիմն եկեղեցւոյ։ Այր յատու-
դասու ծւց. անուանեցեր լինել զերանե-
Այր գերադոյն ընտրելո՛ց առաքելո՛ցըն
արժանաւորեալ։
նայիլն խորա՛նան. ա՛նձառ բանի՛ն
զանցեա՛ծ. և բարձրացեալ ի յերկ-
Հրեղինաց՝ հա՛զեցէն բնութի՛ն գերա-
գերժոխոց։ Այր անմարմնոց դասու՛ց
հնորհի՛ ա՛ս։ վերմ անվանելի՛ ի դրանց

ասե, ի՛ քո՝ ասե եկեղեցւոյ. մարդասէրն
ա Աստուա՛ծ հաւատոյ այսօր փայլի՛ն հայր
փարեցի՛ր զ՚ընդծոց. բարձր։
հո՛գին. ո՛ լուսաւորիդ փա՛ռ յլմա՛ր
թևո՛ղն ի՛ դոյն ոսկւոյ ճշմարիտ՝ ա՛ր
՚ն ըմանեա՛ր աղաւնոյ ա՛ծածատատ
ղակա՛ն ա՛ծուածո՛ն չնորհելով. բար։
ի՛ սիեզերակա՛ն ի՛ հրաշագործին զաս՛
ա՛մոլե՛ք հաւատոյ սի՛նք եկեղեցւոյ.
Աստուա՛ծ հաւատոյ սի՛նք եկեղեցւոյ.
ա՛ր ընտրեաց զերանելի առաքեալն.
ի՛ զ՚ընկաւեալն ի՛ մէ՛ջ սրբոցդ։
բարձր ա՛րարէ՛ք յա՛ղթողականն ձայնիւ
խաչ՛ակցեցա՛, ա՛ղա։ Ա՛զգեր օրհնեցէ՛ք
պետրոս. արի՛ւթե՛ւ ժո՛ւժկալեալ քեզ
քայլե՛ն երկնից սո՛ւրբ առաքեալն
խոստովանող. աղաչանօք։ Փակչէն ար՚
արհեալով յաւետարանն լինել քե՛զ
տաւրի մ սո՛ւրբ զառաքեալն պօղոս.
ա՛ր ընտրեցեր ի՛ մարդկանէ հա՛ւա՚
զեզ տէր ա՛ր ծ հա՛րցըն ըմբռնց։
յաւիտենից. ա՛ղաչանօք տուր կե՛ցո

ուսուցիչս. լսէ՛ր զի՛ հօրէ՛ աստուածէ՛ր
պայծառացոյց զ՚ի տիե՛զերս աչեա՛ց
ի՛ր ամենայն. եւ ասէ՛ր ցնա՛ ցաղտ
եառնոյ ի՛ յերկրի՛ «խ՛». եւ ապրսա՛կեցա՛ն
իւրեանց յո՛ցս. հե՛ղին զաքիւնա իւր
Ձմրջարեցան վասըն քի՛. զնա՛ արարին
բեցի՛ն զերկիրս ի՛ յերկի՛նս։
լո՛ւսատուք տի՛եզերա՛ «խ՛». և հրամա՛յ
բեցո՛ն վասը՛ն քրիստոսի՛ ց. և՛ղեն
ի՛ մերմ ի՛ հողեղէն բնա՛թէ՛ն. չմրչա
լուսաւորեցի՛ն զաշխարհս ամենայն։
կելո՛վ ը՛զ ճառագայթս ը տիեզե՛ր «խ՛».
գակըն ծագեցա՛ն ի՛ յերկի՛ր ց. արձա՛
ա՚նրանելի սը ա՛ռաքեալքն. ոպ զա՛րե՛
աղօթի՛ւք տօնողացս ողորմեա՛։
սը՛ զերմրդո՛ւիւդ. երկաքա՛նչիւրոցն
ի՛ տոցա դպրութենէս՝ փա՛ռաւորե՛ք
առաքե՛լո՛ցն. մա՛ղդա։ ի՛ ջ՛ասաւորեալք
սո՛ւրբ պետրոսի՛ և պօղոսի քո՛ սո՛ւրբ
փըրկի՛ չ տօ՛նողացս ողորմեա՛։ Աւրեխո՛

ՈՐ

ԵՐԵԼՈՒՄՆ ՅԻՍՈՒՍԻ ԱՆՆԸՆԴՈՒՆԵՐ։

Նահի սբ. Բարթողիմէոս առաքեալ. Հրաւիրէ զանձինս առ ինքն զաշակերտսն իւր. Եւ ասէ ցնոսա. Ես եմ հովիւն բարի. եւ հովիւն բարի զանձինս իւր դնէ վասն ոչխարացն։ Եւ ես զոչխարս իմ ճանաչեմ, եւ ոչխարքն իմ զիս ճանաչեն։ Եւ ես զանձն իմ դնեմ վասն ոչխարացն։ Եւ ունիմ այլ ոչխարս, որ ոչ են յայսմ գաւթէ. եւ զնոսա պարտ է ինձ ածել, եւ զձայնս իմ լսեն, եւ եղիցի մի հօտ եւ մի հովիւ։ Վասն այնորիկ զիս սիրէ հայրն, զի ես զանձն իմ դնեմ, զի առցէ զայն։ Ոչ ոք առնու զանձն իմ յինէն, այլ ես ինքնին դնեմ զանձն իմ։ Իշխանութիւն ունիմ դնել զայն, եւ իշխանութիւն ունիմ առնել զայն։ Զպատուիրանս զայս ընկալայ ի հաւրէ իմմէ։ Եւ ասէ ցնոսա. Ես եմ հովիւն բարի։ Եւ ոչ ոք յանձն առնու զանձինս ի վերայ ինքեան, այլ ես ինքնին դնեմ զանձն իմ։ Իշխանութիւն ունիմ դնել զայն, եւ իշխանութիւն ունիմ առնել զայն։ Զպատուիրանս զայս ընկալայ ի հաւրէ իմմէ։ Եւ ասէ ցնոսա. Ես եմ հովիւն բարի։ Եւ ոչ ոք յանձն առնու զանձինս ի վերայ ինքեան, այլ ես ինքնին դնեմ զանձն իմ։ Իշխանութիւն ունիմ դնել զայն, եւ իշխանութիւն ունիմ առնել զայն։ Զպատուիրանս զայս ընկալայ ի հաւրէ իմմէ։

ԵՐԵԼՈՒՄՆ ՅԻՍՈՒՍԻ ԱՆՆԸՆԴՈՒՆԵՐ։

Ո՛ր անպարտիւրն է յիւրում թէ. պա՛տ

կան՝ զի ա՛ծ ակնարկէր խորհուրդ։ Բայց
րամանն. և յայնմհետէ որդւոյ մարդ
զիր ի վերա՛ստու հընչեցին որդիքն ը
նդհանրել ծրնո՛ւնդ հայրապահ՛ն
Ա՛ր էն յետո՛ւքե որդի՛ միշտ էին՝ ա՛յ
Ցովհաննու։
Ցովսեփ և
Ալանն որդւոցն ոգոյնն՝ սէց առաւելագն

լսե՛ր ընդ զիւեր ըստ այնմ խաչա՛ն։
խրոմ ի՛ կերի՛ տուսն՝ . ժառանգե՛
եսոյ՝ ալ ընակեցա՛ հնդմամբ արեանն
ե՛ր կա՛տարեալ զընթա՛ցքն հա՛
ըսկզբով զանունը՛ն ա՛ն ի՛ հնդթանան
Ա՛ր ա՛նօթ հա՛ղեա՛ցն ընտրեա՛լ. քա՛
ես պօղոս. հրաւէրելո՛ւ ի՛ լո՛
ժանաւո՛րելո՛վ սե՛ռեաբ՛ն ա՛ռ՛ր
մամբ զմայլեա՛լ. ե՛րրորդութեա՛նն ա՛ր
էսէ՛ր հրահրա՛ած՛ն վը՛տահացն ա՛ր
տարձեա՛լ ի՛ երերակի՛ խորհո՛ւս եբրինէց՝
Ա՛ր գերդաստ՛ն քե՛ ըսկզբե՛ց՝ վեր՛ր ա՛մ

եղեն գերեալ նոց . յաղէն առ[ն]ն
տար բանիւ քո ահաւասիկ եմք՝ եւ մեհտ
լեամբ գե[ր]եալ նոցա ծառայեմք։ Ո՛ր կենա
րմոյն՝ . եւ մնքրեցան անձառ տե[ր]
՚ի լերո[ւ]ն պրատիայլէ՚ տեսին որդիքն
պարագրեալ մարմնով ճաճկեցեր . զոր
Ո՛ր զանտես յեհէց զոյդ անսահմանելի
ընդ տիեզերս՝ զա[ն]եմա կենաց ։
ցին որդիքն պրոմոյն՝ . և հրնչէցին
բընձնելի . զոր ՚ի մարմնի [ս]շաւիե՛
կոսէն թանձրանալ բանդ անբմ՚
Ո՛ր անմարմին ՚ի հօրէ՝ մարմնացեր ՚ի
զբա[ն]նէն մարմին եղեալ ։
բոմոյն . և ընդհանուր քարոզեցին՝
պրոմ եղե[ր]ն ականատես որդիքն պ
՚ի մարմնի . անփոխոխ գոլով յիշուեցե՛
մարդ ։ Ո՛ակապես բանն ած Հացաւ
ճաճոցին տիեզերաց ա[ս]տուած և
սի՚ն քարոզք բանի՚ն ճշմարտութե . և
՚ի յերկրի մարմնով երեւեցաւ . զոր տե՛
անընկիզեն ՚ի կուսէն սկըզբնաւորել ։

զառաքեալսն . և դաւեցոյց ի խորհուրդս
կեաց՛նս անապական զերջանիկ սուրբ
արքայութիւնդ . օրհնե : Ա՛ր ընկալաւ ի
զառաքեալսն . և հրաւիրեաց յերկինսն
յօժարութեն խրեա՛նց զօրացոյց սուրբ
ը՛ղնա յաւիտեա՛ն : Ա՛ր լսա կամաւոր
Ա՛ զաւր օրհնեցէ՛ք եւ՝ բարձր ա՛րարէ՛ք
տա՛րանէ՛ք զերկիւղն օրատման . ըղ քեզ
լսէ՛լք քո առաքելո՛վք . և՛ցուցեր աւե՛տ
զե՛ր ի հաւա՛տս ճշմարի՛տս՝ ընտրե՛
ը՛զ քեզ օ՛րհ : Ա՛ր կոչեցեր ը՛զ տէ՛ր
. ջինն գա՛լստեաւդ քո յաշխարհս՝
սարկուին . կանգնեցեր ի փառս ա՛ռա՛
Ա՛ր զանկեա՛ն ի մա՛հ պատրանո՛ք բան՛
նէ՛ք առա՛ւա՛ք հա՛յրըն մերոյ :
ի պատկեր աճո՛ւեը՛դ քո՝ . ը՛զքեզ օ՛րհ
բաստեղծեր ը՛զ մա՛րդն ի յա՛նամհո՛ւթի՛ .
Ա՛ր զամենայնն յո՛ղջնչէ՛ արա՛րեր և

ՃԱ՛Ն ԿԵՆԱՑՆ :

զի ընկալցի՛ն ի՛ քէն ը՛զ փառս ա՛՛՛նվա՛խ
ընկե՛լ զաւա՛կ չարչարանա՛ց ընդ քե՛զ .

ը՛զ բաժակ էարբարանաց միածնի՛ քո՝
Արծուք եղեն ամ զօրու՛ն • ընդունի՛ր
Լեռատարնէցին յաշխարհ՛ն • վասն ։ տ
եղեն անձա՛ռ էութե՛ն միածնի՛ քո՝ ։
ի՛ վե՛ր խորհ՛նաց երկնից • տեղեկացեա՛ր
Հօ՛ր Հո՛ղեա՛յդ սրբո՛յ • և բարձրացեա՛ր
սո՛ցա կե՛ցո՛ ը՛զ մե՛զ ։ Ո՛ղջեա՛ր շնո՛ր
ընտրեալ՛վ՛ք քո՛ առաքեալո՛ք՝ • վասն
ծագեցե՛ր ը՛զ լո՛յս Հրամանի՛ քո Հ՛ն • ո
Ո՛ղի լո՛ր կանխե՛ աո՛ քե՛զ աղ՛ծ • որ
ա՛ր ի՛ քո՛ւմ գալստեա՛ն՝ • բա՛ ։
յանձն առի՛ն՝ • Հաղորդել փա՛ռաց քոց
Ջ՛արբարանա՞ և ը՛զ մա՛Հ ընդ քե՛զ
Հի՛ զգալո՛ւստ միածնի՛դ՝ • բա՛րե ։
քըն տեսին՝ • աւետարանեցին յաշխար
Խո՛նդր մարմնացար ի՛ կուսէ՛ն քարի՛ղ
խոստո՛ւմ սուտ ո՛ղջոմեա մե՛զ որդի՛ աշ ։
նաբանու՛ն նը՛ւ երրորդութե՛դ՝ • բա՛րե
րի՛, ևս ը՛զ ախերձե՛րս Հրաւի՛րեցին յօր
էեցին ը՛զ բանը՛դ կենաց ծա՛գեալ՛ ի օհ
Ո՛ղջոյն որո՛տման՝ որք ի՛ վե՛րուստ Հըն

զէ՛ք կեց որդին. Հայցեա՛ :

լսանեցե՛ր մըշոնջէնաւորակից հօր
ըսկսաւ՝ մըշոնջէնաւորակից հօր
ւայն հաճե՛ր յանկմնալուն. ա՛ւետաց
բըղխո՛մըն շնորհաց. և ի թէ՛ հոգ
ա՛ր ի կենդանի՛ աղբերըն արբեր ըզ
ա՛րպէս յաստեղս ա՛րեգակն. Հայցեա՛ :
զարդեա՛ ւ ե՛րեւեցա՛ր ի մէջ սըրբոցն
բեցա՛ր որպէս զո՛ակն ի՛ հո՛ւր. լո՛ւաց
նոցա՛ն զա՛նմաոցդ ը՛լո՛ւայն. և՝ մաք
ա՛ր փարեցա՛ր ըզ սո՛րսափելի՛ պարա
ցե՛ա՛ ի՛ ունկ՛ զթո՛ղո՛ւի՛ յո՛նգա՛նաց :
տար յե՛րկանիկ գա՛ա ա՛ւաքե՛լոյն. Հայ
տէր յո՛ւհաննէ՛ս. և՝ հրաշագո՛ւ դէմ դը
ը՛զճագո՛ւմըն շնորհաց՝ . ո՛վ ե՛րանելո՛ւ

վասըն սոցա՛ :

ա՛ր դիւթէն ոլոտման. և ընդա՛ջմի՛ գա՛՛՛սիլ.

նէ ի մէջ և ոմանց ի կենաց ի կեանս՝ ընդ տիեզերս. ոմանց տուր ի մահուա-
ւոյ հրամայեցեր հոտ անմահ լինել. ոմանց տուր ի մահ՝ որ է ի մեզ
սուքը սուգ քո՞ւ խընայեա՞ ի մեզ։ բարեխո՞ս սեան յարքայական սեղանն՝ բարեխո՞ս
ոսկեղէն մարդկան՝ ո՞րսալ զամենայն արարածս։ Ո՞՛ր
դատաւորը. Թողութիւն շնորհեցէք ձեզ և ընդ նմին թէշուրեալք՝ ի միտս
անգա՛մ գալըստեան նորա՝ նատելոց եւ ձեզ և ընդ նմին թէշուրեալք՝ ի միտս
նաց մեղաց մերոց։ Աստ՛ղեալք ընդ
յերկրի՝ արձակեցէք ը՛զ մեզ ի կապ
կա՛պել և արձակել՝ ի յերկինս և ի՛ յե-
իշխանու՛թի՛ ի վերայ ազգի մարդկան՝
առ՝ր վ՛ա անձա՛նց մերոց։ Ընդ ա՛ռնել
ի՛վ՛կոյք աճապարեալ՝ բարեխօսեցեք
յորովայնէ՝ սպասաւորք և բա՛րեկամք
րեալք ի սկզբանէ՝ և ընտրեալք
՝ Ա՛նքանելի սուրբ ա՛ռաքեա՛լք հրաշ՛ի
Լուսաւորչին աւետարանի։

բարեբանեմք զՔեզ · ամէն հայր · ամէն Հայր · Ա՛ր առաւել բարձրացեալդ ես յամէն տեղւոջ · այսօր ընդ դասս վերկայից քոց սիրես ցընծալ · ի՛ր պահեցեր յամենայն չարեաց մարդկան · ամէն հայր · ամէն Հայր · Ա

ղեն մարմնացելոյ բանին, զբեր ի վերոյ
Յ
Ա՛ղբ ակնատեսաք և սպասաւորք եղ
ամենեքեան օրհնեսցուք զ՚ս տէր
: աստ
սանել մասին, վարդապետութիւն
ըզ տիեզերս հրաւիրեցին յուսով տա
սէր բոլորից չօր, առքեալանն կոչմամբ
Ա՛ղբ ի սկզբանէ պատուեալ եղեն ի
աւազանին վերծողից զոր նբ, աղ
: Ա՛ղբ սոքօք լուսաւորեցեր մկրտութիւ
հոգւովդ սրբովդ ընդ ա՛մ երկիր, աղ
: Ա՛ր ի ձեռն սոցա սկսեալ շընորհ
քոյ, աղաչանօք սոցա մղմրմեա
հնդեր յերկինից ի՛ մէջ նոցա առաքելոց
Ա՛ն որ զգթութիւնդ զո զաւրա
ծաւալեսկին, ընդ նոսին բա՛ր
ըզսյս գիտութիւն ընդհանո՛ր յերկիր
ար կատարեալ թեցըն վանեցի՛ն և
ըմեսյ ընդ ամենայն ազգս, բա՛ր
ամենեքեան օրհնեսցո՛ք ըզ տէր
: Ա՛ղբ ակնատեսաք և սպասաւորք եղ
ղեն մարմնացելոյ բանին, գբեր ի վերոյ

ՀՀ

Ա. Ի՛նչ էին Հայկազունք բաղուամոլորմ ի չէ՛ն
պաշտել մի՛ միւս բարեխօս։

Պ. Ոչ ի՛նչ ի չէ՛ն պաշտել, այլ միայն զԱստուածն
Աստուածոց զՅովսեփ, զի ոչ եղեր նմա նման
ի դիւրս։ Ա. Ո՞ր է ընդ ամենայն կերպս
ընդունայն ի հաւատս ամենայն խորհրդոցն.
զի հաղարատիպեալ ածին ի խորհրդոցն
զի մի՛ աշխարհին։ Այսրեակ մի՛ զի
բարեխօսեցէ՛ք շնորհե՛լ զնաղատ-
երկնաւոր վարդապետին աշակերտաց,
կաթո՛ղիկէ եկեղեցւոյ. զի՛ ի՛ր
ոսկերաց հաստատ
ա

ՀԱՒԱՏՈՅ ՂԱՅԱԹԱՒՐՆ։

ցուցանել սրբոյ զոհ պատարագին, ի՛ր
ձեռաւ անձամբ պայազատելով. Հայրե՛
դրեա՛լն. պա՛ս սուտ անկցո՛ւ զղջիւ
մընայ. կատարե՛լ ի մեզ դատաստան ըստ
աթոռ այեղ առեւնին հանդերձեալ
շնորհի. վարդա։ Ա՛րդ դատապարտեալ
անմարմնոյ դասուցն հա՛նդերձեալ

Ալք արժանի երկիք տեսանել մարդ
երկիւղ բ'զբանչն կենացդ յոյն. բա՛ :
Ալք առիք ընպատուէր քարոզել անդ
ահեղակիք բրիստեցիք առ ետր վանդն մեր։ ակ
Հակերարձ քի. և՛ առ ա՛մ տիեզերս։ Ալ մկ

զա՛մ արարած ծս :

զուգրամ Թիւդ. ա՛ր որ կեցուցանեա
ի՛ս անառասանելիա՛ ի մեզ բ'զանձ փ
չե՛մք ը՛զ քե՛զ որ միայն գերթա՛ծդ
բ'զ յիշատակ սրբոց առաքե՛լոցն. ամ
և մեք Տա՛ստատեալքս կատարեսցո՛ք
կենացըն յաւիտենից. բարե։ Ալ որ
նոսա. առաքելական կոչմամբ ի յոյս
յա՛մ անգանց զգեստաւորեա՛լ զհե Թա
խաչն ա՛նգիտո՛ Թե՛ մերկա՛ցին
բարեխօսո՛ւքի՛ս ո՛ց. խը՛ն։ Ալք բ'զ
եհղեցին զա՛պ ըստա՛ծ Թըշնամին։
նոսա զհոգի հնարհա՛ց քո՛ց. որով վա՛ն
ժա՛նակելոց անձի՛ն՝ տրտաւորել ի՛ զ
ո՛րս ընտրեցեր յաւա՛չ գիտու՛ք զա՛ր
Հայեա՛ տէր ի՛ յա՛նձն ա՛ ա՛ մեր։

աւիւղերաց՝ · ցնծումնք հրեղինք այ՜
բանն հոգւոյն վըտակք ևս որոտումնք
պետրա ևս նոքիցս՝ բա ։ Ալ՛ բարե՜
կա ծինք · հարազատ վէմք հաւատոյ
սիոնին՝ լերինք այնշարժք Յովհետք ծառ
բանին բազմաց եդեալ հիմունք սբ յն
վանն անձանց մերոց ։ Ո՜հ հարտհակիր
եկեղեցւոյ՝ · բարեխօս լերուք այս տէր
զանոց · երկնաւոր ազգաց պըտակ կ սբ
անդրանիկ խաչտրդք ևս լոյս գերա
բըղխմունք ևս սբ առաքեալք ։

Ո՜յհանաւհմայն ծովէն հօր գըթած եց

Ի ամենայն էլիսեոսան առաւէլեցն ։

ամ եկեղեցեաց · քո սբ առա ։
րաց · քո սբ առա ։ Ալ՛ պըտակ կ հիմ
Ալ՛ քարտղեղ հիմ ընդհանուր տիեզե
քո տուրբ առաքեալք · բարեխօս ։
Ալ՛ սիրտդ հիմ արարչին արարածոց ·
ճեռվ ղորդիէն այ յոյսնաշակէս · քա ։

Անանին կենաց կանուխ քարոզ և՛ ա-
ղը շատ ն և՛ մատաղ թիւ՝ բարե ։
բառք աւետեաց ։ ընդ ամ երկիր նբ՛
զրապետք՝ ։ փողոց տընչմունք բար-
մի տէրութիե խորհուրդ կամաց և՛ հա-
յր կոբեան՝ ։ բարե ։ Ա՛րեքսըբեան
ձո՛ց բաշխող յակոբ ալիեան յո՛դա
լիշանք աշխարհի ։ անպակաս գան-
րեաւ և՛ ձիւնագ փայլ ։ թիւեորք երկրի
մ՛ մաքրագործ հոգւոյն ա՛նօթ ընտ-
փիլիպպոս ։ բարեխօս լերուք ։
բանաւոր փարախ սո՛րբըդ Թումայ և՛
տեան ։ տըկօղ հովիւ խաչարարչապետ՝ ։
հօտին ա՛նմահ արօտ և՛ ջուրք հան նգ ըս
ղիմեան և՛ Թադէոս՝ ։ բա ։ Ռնաւորն
հայաստանեայց հայր հոգևոր բարդա՛ե
ասկեղէն բաժակ և՛ ժիր մատրնաւակ՝ ։
հրեղէն պարիսպ և՛ բարձր աշտարակ ։
յայ կոբեան ։ բա ։ Հայրատա՛նիկ այգեւոյն
վակաս լանջաց սուրբ յովհաննէս և՛
տեղք լուսափայլք ։ յի՛ Թադաւորին

Ո՛վ ծովեր ու ոտայգին լազուրակերպ
անբանից կենդանեաց իմ մահ. զի՛ ի
ընթացիք. ի՛ ծովիկ կոչեցեր զորմդ
Ո՛վ ծովու ճանապարհորդեալ անհետ
ես կենայիր ի մեզ մարդասեր փերիկիչ
խաւարին անդիտութե ի՛ միջի. աղաչանօք
լուսով քո լմնատուէ. հալածեալ սրբոք իղ
սիրեցանէ զիմարս աշխարհիս. ու լցեր
քոյ ամատուածէ երկնային լինել ի՛ վե
րա. ժողովել զընտրեալսն ի՛ քոյ
ստ

Աղան եօթանասուն և երկու աւազէլոյն։

ընեսօս լեր առ ոտէր։

քեալ պօղոս հայր համատարած՝ բա
խորոց բա նալի՝ երեքտասան նբ առա
և երրորդ երկնից՝ նրկատօղ բարձա նոյ
նձառելի դրախտին ամառէն տեսօղ
ծառնք սրբրդե մատեհնս՝ բարե
ջուն ահաւոր՝ ազգի մարդկան պար
ւերատրանիչ՝ երդ փրկուքեան տէրն

յա՜ղ
նել քեզ խոստացար յորժամ նըսեմ՞ս
կինա ե՛ յերկրի՛ . և՛ աթոռակի՛ց լե՜
և արձակել զորդի՛ս մարդկա՛ն յեր՜
արարեր ը՛զ նը՛ զմռաքեալն . կապել
Ա՛ր սիրականդ իշխա՛նութե՛ն հաղո՛րդս
բախտութե՛ խառնեցելո՛յ բաժա՛կին՝ . աղ՝
քեալն՝ կոչել զՀԵթանո՛սս յարբա՛ծն ու
Ա՛ առաքեցե՛ր ը՛զ՝ նա՛ս քո նը՛ զառա
զեօթնարիւե՛ն հոգւո՛յն զօ՛րո՛ւ՛ն՝ .
հօր յո՛ . և կա՛նգնեցեր ՝ի՝ ամս սկ՛՛ն
ստ՛՛ն քո զեկե՛ղեցի խնա՛ստու՜թի՛՛ն
ցըն յա՛ղի՛՛մայ՝ . աղա ։ Ա՛ր հինեցեր ը՛զ
քոց քա՛ . և՛ զեօթանաստուն ընտրեալո՛ց
աշա՛կե՛րտաց . յա՛ռաջագո՛՛յն ծա՛նու՜
ցեր ՝ի՝ թի՛՛ւ արմա՛՛ւենեաց և ա՛՛ղեերա՜
առաքեցե՛՛ր սե՛՛րմանել յոդի՛՛ս բանա՛՛
ւո՛րաց՝ . աղա ։
Ա՛ր զօրինակ երկոտասա՛՛ն առաքեալո՛՛ց
կեաց ՝ի՝ լեզո՛՛ս բանին մը՛ շա՛՛կաց՝ . և՛
շա՛՛կե երկնայինն՝ . որ ե՛՛տուր ը՛զսե՛՛րմին
ա՛՛ղ ։ Ա՛՛նհաւոր երկրի մը
՝ի՛՛ կեանս . ա

կը զանէ ։ աղա «չանօք սիգաո-
տու՛ր յաչխարհի՛ զընտրեալսն քո ։ ո՞
ոյժ առաքիչ միածնին որում է՞ ։
որ ծածկեցաւ առաքելովքն ։ օրհ ։
ձայնիւ երջոյ ։ զոյ՛սըն շրշմարիտ
Քաւհանայք և ժողովո՛ւրդք միաբա՞ն
որով երկինք հաստատեցան ։ օրհնե ։
սիգ հաստատե՛լ առաքելովքն ։ զբա՛նն
ընդնա՛ յաւիտեան ։ Ա՛կեղեցի՛ք հեթանո՛
Լ՛ զ՛որ օրհնեցէ՛ք ե՛ւ՛ բարձր արարէ՛ք
լինե՛լ նըման քե՛զ խոստացար ։ ըզ ։
էարակից ։ որոց ի՛ փա՛ռսըն հայրենի՛
էարբառանա՛ցըն քոյ՝ եղեն կա՛մաւ էար՞
աղբիւրե՛դ ։ ըզ քե՛զ ։ Ա՛ր ըստ մարմնոյ
առաքեցե՛ր ընդ տիե՛զերս աւե՛տաւո՛ր
յառաջ քա՛ն ըզ լինե՛լն աշխարհի՛ ։ ա՛
Տիրոջն մերոյ ։ Ա՛ր զընտրեա՛լսն ի՛ քե՛ն
աւե՛ծ ։ ըզ քե՛զ բարեբանե՛մք աւե՛ծ
ազգի՛ մարդկան ։ միածին որդի՛ և բանդ
Ա՛ր ի՛ հօրէ՝ առաքե՛ցար ի՛ փըրկութի՛ն

ՄԵՐ ՀՐԵՂԻՆԱՑ • ԲԱՐԵԽՕՍԵՑԻՔ ԱՓ
ՈՒՄԲԵՌ ԱՐԺԱՆԻՒ ԵՂԻՔ ՄԵՍԱՆԵԼ ԶԱՆ
ԻՒՐՄԷՋ ՆԱԽ ՔՆ ԶԱՇԽԱՐՀՍ • ՈՂՋՈՒՅՆ
ՄՈՒՐԲԵՐԴԻՔ ՕԾՈՒԹԻՒՆ ԱՅՍՕՐ • ՓԱ
ԶՀԻՇԱՑԱՔ ԼՈՒՍԻՆ ԾԱԳՈՂՑ • ՈՐՈՎՔ
ՄՈՆԵՑԱՔ ՆԵՐ ԵԿԵՂԵՑՈՑ ՄՈՆԱԽՄԲԵՒՆ
ԸՆՔՆ • ՓԱ • ՅՈՎՆԱՆ ՔԱՀԱՆԱՅՔ ԵՒ ՊԱՏՇ
ՀՐԵՂԻՆԱՑ • ՈՐՈՎՔ ԵՂԵՆ Ը՛ՂԵՑԵԱՒՔ
ՈՒՐԴԻՔ ՆՈՐ ՍԻՒՆ ՀԵՒ ՅԻՇԵՒԻՔ ԼԵԶՈՒՑՆ
ՅՈՎՆԱՆ • ՔԱՀԱՆԱՅՔ ՊԱՏԱՒԻՒՑ ԵՂԵՒ ՎԵՐՆՈՑՆ
ԼՍԵԼ ՆԵ ՀԵՐՐՈՐԴՈՒԹԵՐՆ ՀԱՄԱԳՈՅ •
ՄԱՐԴԻԿ ԸՆԴ ՀՐՈՒՇԱՑ ԿԱ • ՓԱՌԱՎՈՐԵ
ՆԵ ԱՌԱՔԵԼՈՑՆ ՔԻ ՈՐՔ ԴԱՍԵՑԻՐՆ Ը՛Ղ
ՈՄՆԵՆ ԸՆԴ ՀՈՂԵՂՔ ՆԱ • ԶՀԻՇԱՑԱՔ Ի
ՅՈՎՆԱՆ • ՔԱՀԱՆԱՅՔ ԵՐԿՆԱՅՆՈՑՆ ՎԱՅՐ ԼՔԵԼ
ԺԱՆԱՒՔ ՀԱՆԳԵԱՐ ՒԻ ՆԵ ԱՌԱՔԵՄԱՆՆ • ԱՐ
ԴԱ ՆԱՐԱՐ ՆԵ ՀՈՒՒ ՈՐ ՒԻ ԼԵԶՈՒՍ ԲԱՑ
ԼՈՒՍԱՒՈՐԻՉ ՁԱՌԱՔԵՄԱՆ • ԱՂԱ • ԱԼՔՆ
ՀԱՒԱՏԱՑԼԻ ՈՐ ՀՆՈՐՀԵՑԵՐ ԱՀԼԱՐՀՒ
ՈՂՋ ՅԱՒԱՀՄԵԱ ՄԵԶ • ՓԱՌԱՑՆ ՀՕՐ

դուշակելով զնորհուրդ. նինուէի
Որ բ զփրկիս կայն քո աւետարանին,
տէն պահելով կենդանի. աջով հայր:
յերկրի, նըշանակեց յոգեկան. ի փոր կէ
Որ զանազան կայն թագուհիդ քո
աջ հարցըն մերոց:
մորգարէի՝ եր տրպաւորեալ յուցեր.
հրուրդ տնօրէնութեանդդ քո.
Որ զանձաւորեալ ծածկայարէս խորհ
սան աթոռոյն քրիստոսի. քարե:
ի գաղտաեան տըն նրատիք յերկնատ
ուելոյն Տիսիք երթալ նուիրել. ոխ
Պարտաւոյն քան զնզնուտ. աննձա
զմարդիկ ի կեանս աննման. քարե:
ի հոսանուտ մեղաց ծուխն վերածել
աջածայկոյնըն խորհրդոյն. ոխ
Նարեկաւոյ քրիստոսի, հայրապետե
տէր վասըն մանկանց երկրպագու:

Վանան Յովհաննու Մոկացւոյն:

Որ զանձաւորեալ ծածկայարէս խորհ
հնուրդ տնօրէնութեանդդ քո.
մորգարէի՝ եր տրպաւորեալ յուցեր.
աջ հարցըն մերոց:
Որ զանազան կայն թագուհիդ քո
յերկրի, նըշանակեց յոգեկան. ի փոր կէ
տէն պահելով կենդանի. աջով հայր:
Որ բ զփրկիս կայն քո աւետարանին,
դուշակելով զնորհուրդ. նինուէի

ռակից՝ սուրբ Հոգւո՛ն ։

Հանո՛յք քի՛ ։ Ա՛ բարձր արարո՛ղ ըմա՛
բարեբանեցո՛ք ընդ քերո՛ւքէնն քա՛
փերակա՛ց ի՛ դըժոխոց ապակա՛նութէ ։
մարգարէի՛ն ի՛ խորո՛ց անդընդոց Ա՛
Ո՛ՀՐ ԵՐԿ տէր՝ օրհնեցէ՛ ։ Ա՛ր լռա՛
արարո՛ղ ջո՛ւակի՛ց բանըն Տ՛ր ։
սերո՛վբէից պաշտօնեա՛յք քի ։ Ա՛ բարձր
ա՛նարա՛տ պահեցո՛ւ ։ դո՛ւքեցէ՛ք ընդ
մարգարէին ։ Ա՛ծանո՛յց ը՛զբ՛ծո՛ւ՛ն
նեաց ի՛ փո՛ր կո՛ծի՛ն ըզնա՛ խոստա՛
Ա՛ղբերը ը՛զտո՛ւ օրհնեցէ՛ ։ Ա՛ր ըմբըռ
բարձր արարո՛ղ ը՛զՀայրն երկնաւո՛ր ։
Թո՛ւնա ամե՛նայն ժողովո՛ւրդք ։ ու
խա՛ռնո՛ւթիւն ։ օրհնեցէ՛ք ընդ զըս՛ր
նան քա՛րոզիչ նինուէ՛ացւո՛ցն ա՛պաշ
քեաց ողո՛րմի՛ութէ՛ զմարդարէ՛ն յո՛վ
Դ՛իշերը ը՛զտո՛ւ օրհնեցէ՛ք ։ Ա՛ր առա՛
բաձա՛յն երդո՛ւով բարձր ա՛ղերսէ՛ք յաւետեան ։
Ո՛ծրո՛ւք տէ՛ր ը՛զտո՛ւ օրհնեցէ՛ք ։ քա՛րոզիչ ապաշխարո՛ւթիւն ։ Ա՛ծ ։

Հ պատմել առ տէր ամէն. խընդրեցէք վ
Պահք աղաւթք պատուիրէր ժողովրդեանն
Նահրեաքն զիջանէր ի տուգ։
զարհուրելով թագաւորին ամէն. խո
Յայտ եղեալ բարբառոյ մարդամբէին
նինուէէի մահաբեր քարոզ։
յանմիջապէս թագաւորն պարզեւողէ ամէն.
Կանխեա՛ր իշ յոմեանոս առաքեալ
որ ծողորմա՞ծ։
փըրկեա՛ զմեզ ի հրոյն յաւիտենից՝
Ո՞ր ի ժամանակաւ մեռանել մահո
յանէն փըրկեցեր ըզ նինուէացիան՝
Ո՞ր ի բարկութեա՛ զողորմութիւնն
ելիր ի քարոզել ամէն. յիս
շեա՛ զիս ըզմեղաւորս՝ որ ծողոր
Ո՞ր ի բարկութեա՛ զողորմութիւնն
մա՞ծդ ես յամենայնի։
դըպա՛ւ յիս ի մեղաւորս՝ որ ծողոր
Լա՛ւ՝ որ գըթացար ի քո՛ յարարած՝
Ո՞զորմութեա՛նց բաշխող քրիստո
Խարեխօսութիւն։
Ա՞ղաչեա՛ւ ի փո։ Զայն բաղձէր։

Ա՛ս մա՛ք ընդ նոսին հայցեմք ի՝ մանկունքն։
փերիկէսլիմ ի՝ մանկունքն։
Ձայնիկ ոզեայից անմեղաց բեւրաւորաց
մեծութեամբն ի՝ քո դուրսն. ու՝ լսեար
Բայց՛ ընդ լուսոյ առաւօտուն ոգիր
մահաւիճի հրաւիրանիցս ամբ՛ ուխցն։
քեզ ամբ՛ զդիմի՛ ծ. փերիկեա՛ ըզմեզ ի՝ մա՛
Զայնիկ՛ հառաչմամբ պաղատեին մա՛
ուրդը և այլ ոչ ևս ի՝ կրկնուին։
Ոմանք՛ մարգարէն աղաղակեր
նինուէ ամբ՛ այգուն. այ՛նպ երեք ա՛
ի՝ քո՛ն։
կա՛ն արեամբդ քո սրբ ամբ՝ յ փերիկեա՛
Ընդ ո՛րս և զփերիկեա՛քըս պատուա՛
զին դ՝ ի ձեռաց մահու։
քեզ թադա՛որ անմա՛ ամբ՝ ն փերիկո՛
Ա՛ստի՛ օրհնութիւն նոր երդէին
ին փարա՛տեաց զերկիր։
յանմահարար տեառնէ՛ ամբ՝ ն. և զմա՛
Ա՛ռաւօտ ի՛ խաղաղութեան
զթողութի՛ն մեղաց։

ձայնի մարգարէին. եղէ՛ թո։
ու՛ր տայր ժո՛ղովրդեանն. լսեր
Ա՛հա բանն առ թագաւորն. պա՛տ
գարէ՛ին. եղէ՛ թողո՛ւթիւն մեղաց։
քեզն նո՛ւէացուց. ի լսել ձայնի մար
պա՛հանարութիւն՝ պղծեցաւ քա՛ղա՛ք
այժմ լի՛ր նձ որ կարդաս առ քե՛զ։
րօղ դերձա՛ծ և երկայնամա՛՛՛ո. լու՛ր
բիւրոց և մանկա՛նց ալ՛ղայ՛ ձգ՛ նե՛
Ա՛ր լու՛սար ձայնի՛ աղօթից երկոտասան
ցո՛ լա՛ւն զմեղօք ըզ մեռեալս։
թաղմա՛ն քո և յարութեա՛՛ն. կե՛
մա՛մբ պահելո՛վ կենդանի՛ց յօրինակ
Ա՛լեաւ լի՛ կիսէն՝ երեքօրեայ թաղ
ընկալ լա՛ւն ապաշխարութիւնս։
զառա՛ւտ քո զմարդասիրութի՛՛՛ւդ։
ծի՛ քաղաքին Նինուէի՛ ց յա՛յտնելով
Ա՛ր առաքե՛ցեր զյովնան՝ քարոզել մե
Ա՛ քեզ փա՛՛ռք յա՛ւիտեա՛՛նս ա՛մէ՛ն։
ըզմե՛ղ լի՛՛ սպառնալեաց դեհենոյն՝
քէն փրկիչ՛՛՛ ա՛ղիմա՛ծ. փրկեա՛։

Ա՛մենաբե՛ր երկրորդութեանն ընտ-
րեալ ծառայ և՛ հաւատարիմ. յա-
յելթող սպառազէն և՛ քաջ նահա-
տակ, երազահաս սո՛ւրբդ սարդիս,
ընծրհաց օ՛թեվան. բարեխօս լեր առ
քո՛ վասն անձանց մերոց:

Թշնամաւորին երկնաւորի սո՛ւրբ զօ-
րագլո՛ւխն և՛ մենամարտիկ. սիրով ան-
մո՛ռն խաչեալ յիշեսրդի. երազա-
հաս սո՛ւրբդ սարդիս խաչիւ պըճ-
նա սո՛ւրբդ սարդիս խաչիւ պըճ-
նա սո՛ւրբդ. բարեխօս լեր:

Ո՛րբեգակնն արդարութեան մեծ
կարապետ պայծառ արեւաբաղ. ցոլա-
ցեա՛լ յարեւմտից ի՛ յելս արեւու.
երազահաս սո՛ւրբդ սարդիս, անշէջ
լուսեղ ճայնիւ:

Ո՛վ բերանով մանկանց տըղայոց, զայր-
քա՛ն երկնից յօդնութիւն կոչեին.

զՀոգիս սրբոյդ սարդիս, զիւաց հակ-
դիւրիցէ վերշուաց մըխիթար, երա-
ժիրկի սըրտիւէ արտասուաց, նեղեալոց
Հիւանդից կենաց մարդկան զօրեղ բըժ-
գերհման, բարեխոս լեր։

զՀոգիս սրբոյդ սարդիս, գերեաց
խնդրուածոց լսող սուրբ Թիւդ, երա-
լերկրն բանին բարեխոս, հատարիչ
վերադիցն պատիւ առեր ի բարձ-
լերուք առ տէր վասն անձանց մերոց։
տիրոս մեծ պըտաղ կարծրոյ, բարեխոս
երազահաս սրբոյդ սարդիս եմար-
տիրոս ուրդուվդ ի պարս վըր կայեալ,
ի մեծ հանդէս քո ջուխեան, մար-
Հաբելական զինուս վառեալ մըտեր
մայրութեն, բարեխոս լեր։
զհոգիս սրբոյդ սարդիս տունկ ան-
Հարանց ի դաշտ ճարկաճին, երա-
ի ՚ի քեզ երկրի ի հիւսիսոյ, հողմըն
Հետաւոր հայոց մեծաց դիմեալ
ճառագայթ, բարեխոս լեր։

բաղնեաց կործանիչ · բարե ·

երեսաւ սրբոյ սարգսի մարտիրոսի, ի գաւառին տեղւոյն օրինեալ սրբոյն ի տաճարի ի գիւղին գաւազ ի ձորս անուամբ ի խաչ ի յեկեղեցի · Աւազաւարչեր տուրբ դիտապետ նիշանա տիր հե ծեղոյ · բարեխօս լեր ·

սրբոյն սարգսի ամուր պարիսպ ընդ սեր զօրաց և զօրապետաց · առեհասցես տուեր աջոյ վայեան հաստատ քոյ եղեալ ի գլուխ մերոյ իշխանին · Աւազաւրդ յոտոյ անանց բանին սարգսի գերեզման սքանչիչ · բարե ·

խառնարհեալ · երեսաւ սրբոյդ կոչեցեալ · ընդ ամ տեղիս յիշեալ և լոյս · ի գիշերի և ի տուընջեան յոտոյ նոյն պըտուղ շըրթանց հաւատացեալ դիեցիկ անուն բարի քաղցր և ա

լոծիչ · բարեխօս լեր ·

նայը ընդ հրեշտակս · ցընծասցուք և
մայ՝ որ ի դրախտին փափկութե ուրախ
ասին վայելչութի ։

Յ յսոր յօրինակ նախատեղծին ադա
ժառանգել վերըստին մեզ ի դրախ
զերդին զի շնորհեցից ըստ ասելոյին
պատուէրն ի կինքեան ։ Ա տորոյ պղա
տուն՝ յորմէ զբաստոյն ճաշատայքն որ
տեսանէր միշտ խոնարհեալ ի դրախ
տրեալն խընդութե · քանզի զայ
Յորում ցընծայր զուարճացեալ այն
փառաւք եդ ի դրախտին փափկութե ։
զոր զարդարեալ զնա ընդ հո
մադոյ սուրբ հոգւոյն · ըզպատ
կերն իւրական խառնեալ ընդ հո
մայ՝ որ ի դրախտին փափկութե ուրախ
նայը ընդ հրեշտակս · ցընծացուք և

Յ ԱՆՆ ՈՐ ԸՆԴ ՀՕՐ ՅԻՇԵԼՔ ԼՄՀԱ
ՀԱՆԱՆ ԲՈՒՆ ԲԱՐԵՒԵՆԴԱՆԻՆ ։

նոյն անձամբ՝ կենդանի ընծայիւք
Ո՛յսօր երկրորդ ադամ վանն առա՚ջ
յանձն առնու՝ . աւրհն Տարցըն :
ի՛ դրախտին՝ . վո՛ մեր պահել մարմնով
զի որ խակըզա՛նն ծրինադիր պահոյն
Ո՛՚յսօր ցընծա՚ն որդիք ադամայ՝ քան
կուսէն վասր՚ն քո՛ . աւ՚ Տարցըն մերոյ
կա՚ն անօրէնութիւնք . մարմնացելոյն ի՛՚
Ա՛րդարացիր եկեղեցի՛ քի՛՚ . փըրկա՚
ուին զմեզ ի՛՚ դրախտին ժառանգուի՛՚ :
աճ՚ վասն մեր՝ . զի դարձ՚ուցէ վերըս
արևելք . և՚ աղաչեա՚ զա՚ն ի՛՚ քէն ըզծնեալն
Ցընծա՚ մարիամ աբեղինեան արդարուե՚
դարեցա՚ր և՚ մեք ածոյին օրինօք :
դարիւր ի՛՚ փա՚ռս մարդն առաջինն՝ զա՚ր
ձանի՚ն ա՚ռաջնոյ՝ . որով պըճնեա՚լ զա՚ր
ուիրա՚նս սա՚յ : Ո՛՚յսօր ի՛՚տիպ պա՚տմու
ձանա՚յր . ձա՚շակեացո՚ւք և՚ մեք ը՛զպա՚տ
ու՚ ի՛՚ խորհուրդ ա՚ծաստեղծ նա՚խահօրն .
ի՛՚ յօրինուածին՝ տոգևորս : Ո՛՚յսօր
մեք ի՛՚ յօրինուածին տոգևորս : Ո՛՚յսօր

ընդ նմին ի պահելն վ. նե յարուցէ
զնա։ Եւ դարձեալ ասէ. Ամէն ամէն
ասեմ ձեզ. Զի որ ոչ մտանէ ընդ
դուռն ի գաւիթ ոչխարացն, այլ
ելանէ յայլ կողմանէ, նա գող է եւ
աւազակ։ Իսկ որ մտանէ ընդ դուռն,
նա է հովիւ ոչխարաց։ Նմա դուռնա-
պանն բանայ, եւ ոչխարքն զձայն
նորա լսեն։ Եւ զոմանս անուամբ
կոչէ, եւ հանէ զնոսա։ Եւ յորժամ
զոչխարսն իւր հանցէ, առաջի նո-
ցա երթայ։ Եւ ոչխարքն հետեւին
նմա, զի գիտեն զձայն նորա։ Զօտա-
րի ոչ հետեւին, այլ փախչին յնմա-
նէ, զի ոչ գիտեն զձայն օտարաց։
Զայս առակ ասաց նոցա Յիսուս։
Եւ նոքա ոչ գիտացին զինչ էր զոր
խօսէր ընդ նոսա։ Ասէ ուրեմն
դարձեալ Յիսուս. Ամէն ամէն ասեմ
ձեզ. Զի ես եմ դուռն ոչխարացն։
Ամենեքին որ եկին առաջի իմ, գող
են եւ աւազակ, եւ ոչ լուան նոցա
ոչխարքն։ Ես եմ դուռն. ով որ ընդ
իս մտանիցէ, կեցցէ, եւ ելցէ եւ
արածցէ։ Գող ոչ գայ, եթէ ոչ զի
գողասցի եւ սպանցէ եւ կորուսցէ։
Ես եկի զի կեանս ունիցին, եւ
առաւել ունիցին։ Ես եմ հովիւ
բարի։ Հովիւ բարի զանձն իւր
դնէ վասն ոչխարացն։ Եւ որ վար-
ձու է, եւ ոչ հովիւ, որոյ ոչ են
ոչխարքն սեպհական, տեսանէ զգա-
լն եկեալ, եւ թողու զոչխարսն եւ
փախչի, եւ գայլն յափշտակէ եւ
ցրուէ զոչխարսն։ Զի վարձու է,
եւ ոչ ինչ հոգայ վասն ոչխարացն։
Ես եմ հովիւ բարի, եւ ծանեայ
զիմս, եւ ծանանի յիմոց։ Որպէս
ծանանի զիս հայր, եւ ես ծանանիմ
զհայր։ Եւ զանձն իմ դնեմ վասն
ոչխարացն։ Եւ այլ ոչխարս ունիմ,
որ ոչ են յայսմ գաւթէ, եւ զսոսա
պարտ է ինձ բերել, եւ զձայն իմ
լսիցեն, եւ եղիցի մի հօտ եւ մի
հովիւ։ Վասն այնորիկ զիս սիրէ
հայր, զի ես զանձն իմ դնեմ, զի
կրկին առնում զնա։ Ոչ ոք առնու
զնա յինէն, այլ ես ինքնին դնեմ
զնա։ Իշխանութիւն ունիմ դնել
զնա, եւ իշխանութիւն ունիմ
կրկին առնել զնա։ Զպատուէրն
զայս առի յհաւրէ իմմէ։ Եւ
պատահեցաւ հրեշտակ տեառն
Փիլիպպոսի, եւ ասէ. Յարո՛ւց
զանձն քո, եւ երթ ընդ հարաւ
ճանապարհ, որ իջանէ յԵրուսաղէմ
ի Գազա, որ է անապատ։ Եւ յա-
րուցեալ գնաց։ Եւ ահա այր մի
Եթովպացի, ներքինի, զօրաւոր
Կանդակեայ թագուհւոյ Եթովպա-
ցւոց, որ էր վերակացու ամենայն
գանձուց նորա, եկեալ էր երկրպա-
գել յԵրուսաղէմ։ Եւ դառնայր
նստեալ ի կառս իւրում, եւ ընթեր-
ցանէր զմարգարէն Եսայի։ Ասէ
ուրեմն Հոգին Փիլիպպոսի. Մերձեա՛
եւ կցորդեա՛ կառաց այնոցիկ։ Եւ
մերձեցեալ Փիլիպպոս, լուաւ նո-
ցա ընթերցանելոյ զմարգարէն Եսա-
յի, եւ ասէ. Միթէ գիտես զինչ
ընթերցանես։ Եւ նա ասէ. Զիա-
րաւ ոք կարիցեմ, եթէ ոչ ոք
ուսուսցէ զիս։ Եւ աղաչեաց զՓի-
լիպպոս, որ ելեալ նստցի ընդ նմա։
Եւ տեղի ընթերցուածոյ զոր ընթեր-
ցանէր, էր այս. Իբրեւ ոչխար առ
սպանդ տարաւ, եւ իբրեւ գառն
անբան առաջի կտրչին իւրոյ, նո-
յնպէս ոչ բանայ զբերան իւր։ Ի
խոնարհութեան իւրում դատաս-
տանն նորա վերացաւ։ Եւ զազգ
նորա ո՞վ պատմեսցէ, զի վերա-
ցաւ յերկրէ կեանք նորա։ Եւ ասէ
ներքինին Փիլիպպոսի. Աղաչեմ
զքեզ, զո՞ր ինչ ասէ մարգարէն
զայս, զանձն իւր թէ զայլ ոմն։
Եւ բացեալ Փիլիպպոս զբերան իւր,
եւ սկսեալ յայսմ գրոց, աւետա-
րանեաց նմա զՅիսուս։ Եւ մինչ
գնային ճանապարհաւ, եկին ի տե-
ղի ինչ ջրոյ, եւ ասէ ներքինին.
Ահա ջուր, զի՞ արգելու է ինձ
մկրտիլ։ Եւ ասէ Փիլիպպոս. Եթէ
հաւատայ զամենայն սրտիւ, արժան
է։ Եւ պատասխանի ետ եւ ասէ.
Հաւատամ զի Որդի Աստուծոյ է
Յիսուս Քրիստոս։ Եւ հրամայեաց
կառապանին կալ։ Եւ իջին երկոքին
ի ջուրն, Փիլիպպոս եւ ներքինին,
եւ մկրտեաց զնա։ Եւ յելանելն
նոցա ի ջուրցն, Հոգին տեառն
հարկանէ զՓիլիպպոս, եւ ոչ ետես
զնա ներքինին։ Եւ գնայր ճանա-
պարհաւ իւրով ուրախ։ Եւ Փիլիպ-
պոս գտաւ ի Ազովտոս, եւ անցա-
նելով աւետարանէր ամենայն քա-
ղաքաց, մինչեւ եկն ի Կեսարիա։

Ա՛ր
Յոհ
Ե

Ա՛ր Տէր Աստուած մեր։ Ա՛ր
Տէր Աստուած մեր, որ
հանեցեր զմեզ ի Սիրիայ
երկրէ, եւ ոչ ի մեզ
միայն, այլ եւ զհարսն
մեր եւ զորդիս մեր եւ
զանասունս մեր հաներ
ես ի գերութենէ մեծէ,
եւ ոչ ոք ի մեզանէ
կորեաւ, այլ ամենայն
ինչ մեր ի մեզ կայ։ Ա՛ր
Տէր Աստուած մեր, որ
ոչ ոք ի մեզանէ ունի
զիրաւունս ինչ ի
քեզանէ, զի ամենայն
ինչ մեր ի քէն է

մու՛ն ա՛զգի՛ մա՛րդկան. քաղցր՝ Տէր որ
ջա՛նըս մեր ։ Տէր որ չնորհեցե՛ր ողոր-
քատցրու՛թ խոնարհեալ ընկալ՛ զաղա-
տիս մեր ։ Տէր ՝ի վե՛ր քե՛րովբէից փա՛ռաբա՛նեա՝ ։
դարձի՛ և զիս ը՛զ մոլո՛րեալս ։ և ա՛ղ ։
ը՛զմա՛քսաւորն ՝ի գիտու՛ն ճշմարտու՛թ՝ ։
՝ի մե՛ղա՛ւոր ։ և ա՛ղ ։ Տէր որ դարձու՛ցեր
ցա՛ր ՝ի կինըն քա՛նանացի՝ ։ դրթա՛ և մեզ
ըզմե՛զ ի՛՛մ. և ա՛ղո՛՛թա՛ ։ Տէր որ դրթա
քեզ որպէս զանա՛ռակ որդին՝ ։ Թո՛ղ ինձ
եկեղեցո՛ւյ քո՛ ։ ամենայն ։
՛այր բա՛զում՝ ։ խոստովանիմ ա՛ռ
բա՛ծոց ։ ը՛նկալ զաղաչա՛նըս սու՛բ
Ա՛ր անդադար փա՛ռաբանի՛ ՝ի քո՛ յարա՛
մարդասի՛րու՛թըդ քո՛ ։ ամենայն դո՛ր
կինս և զերկիր ։ ո՛՛՛ չեա՛ զքե՛զ տէր
օրհնե՛ ։ Ա՛ր յոչընչէ գոյացու՛ցեր զեր
Ընչաւէր Ա՛մենայն դո՛րծո՛ւք քո ը՛զքեզ
զարմա՛րած՛ք քո՛ Տէ՛ր՝ Ա՛մենայն ։ օրհ
մի՛ած՛ին ։ օրհ ։ Ա՛ր խնամե՛ս առա՛տ՛ը
Ա՛ր լցե՛ր ՝ի փառէ՛ զարդ՛ծ՛ք քո՛ ա՛րդի՛դ

զեա՛ ի՛ Տուի՛ս մեր ըզ լո՛յս ճըշմարտու-
զմամբ։ Ա՛րեգակն արդարու՛թ . ծա՛
յարարածըս քո՛ Տա՛յր ամենակա՛լ . և ո՛չ
Ա՛սաւած բաղմամ՛ղութ. խընայեա՛ ս
արարչո՛ք յաւիտե՛ն զնո՛ցն ի՛ ձեռ։ ա
և ժողովո՛ւրդըդ՝ . միաբանութ բարձր
ո՛ւր նհատան ի՛ բարձրութ՝ քահանա՛յք
արարչո՛ք յաւիտե՛ն զնո՛ցն ի՛ սա՛ հակա՛յ։
ընդ երկնայինսըն՝ . միաբանութ բարձր
ա՛ն ի՛մանալին ի՛ յիւո՛ւթ՝ երկրաւո՛ըս
արարչո՛ք յաւիտե՛ն զնո՛ցն ա՛բրա՛համու։ գ
Ա՛զգըս օրհնեցո՛ւք։ Ա՛ւրհնութ բարձր
ո՛ւ հնչեցո՛ւք զձայն գոհութեան՝ . ո՛ւսո՛
ցին ըզ քո զանչափ զօրութիւդ՝ . ո՛ւսո՛
զա՛յն աղօթիւք՝ հրաշագործե՛ր ի՛ ձեռ։ ն
զմա՛հաւոր ա՛նո՛ւն քո՛ տե՛ր։ Ա՛ր երկեցո
մերոց տե՛ր . ո՛ւսո՛ մեզ անդադա՛ր օրհնե՛ր ե
Ա՛ր համադո՛ւյց ես հաստի՛ր հարցը՛ն
անուա՛նը՛դ քո՛մ սրբոյ . քաղց։
ուսուցի՛ր մեզ յա՛մ ժա՛մ փառա՛ս տա՛ր

և առաւել քան զամենայն բարեր արարիչդ ընդ
քեզ ունիցի։ Զի ամենայն բարիք ի քէն յառաջ
գան, և ոչ ոք կարէ ինչ առանց քո կամաց առնել։
Տէր ամենակալ, ողորմեա՛ ինձ և ամենայն ազգի
քրիստոնէից։ Ամէն։

Ո՛վ Տէր իմ Յիսուս Քրիստոս, որ ասացեր
առաքելոցդ քոց, թէ՝ Խաղաղութիւն թողից ձեզ,
խաղաղութիւն իմ տաց ձեզ, զխաղաղութիւնդ
քո տուր ինձ, ծառայի քում, և ընդ ամենայն
ազգ քրիստոնէից։ Ամէն։

Ո՛վ Տէր իմ Յիսուս Քրիստոս, որ ասացեր
առաքելոցդ քոց, թէ՝ Զխաղաղութիւնդ քո տուր
ինձ, ծառայի քում, և ընդ ամենայն ազգ քրիստո-
ն

շիմայց. և փրկեաց զօրհնաբան նան ի՛ չէ
Հրեշտակն յերկնից և՛ ըզզօրց Հրոյն
աբրահամ՝ սիրելո՛յ քո՛. օրհնեալ
իսպառ ըստ այնօրինո՛ւ մերում. վասն
յաւիտեան։ Ա՛ի մատներ ըզ մեզ
լին. և՝ ոչ ետուր Հայրըն մերոց օրհնել ես
Ա՛րդեին մա՛նաւանդ ի՛ հնոցին և ա՛ստ
տուր Հո՛գի՛դ Ճըշմարիտ՝ ամեն։
գուլե՛ն արա՛ր ծ՛ք՝ բա՛շխօղ պարգեւաց
միածին. ամեն։ Ա՛ւրախուե՛ ըզ քե՛զ
երդեսցո՛ւք. առա՛քեա՛լ ի՛ հօրէ ո՛րդի՛դ
սէր։ Նո՛ր օրհնու՛թ քե՛զ երկրածի՛նքս
Հայը. ամենակա՛լ տէր ծ և ա՛միայն մարդա
կաց՝ անդադա՛ր ձայնիւ օրհնե՛ն ըզքե՛զ
ամենայն զի՛նուորութի՛ք Հրեշտա՛
տէր. և յարեանէ՛ ապրե՛ցո՛. և ողո՛րմեա։
Ա՛ն նե՛ղեա՛ր շըրթանց փո՛ըկեա զնա
ող երբեմն ը՛զմա՛քսա՛տորն. և ողո՛րմեա։
Ա՛ն յա՛նկա՛նա՛յ խոց մա՛քրեա զնս տէր.
որպ երբե՛մըն յոյնանու. և ողո՛րմեա։
Ա՛ն նե՛ղո՛ւթե՛ խոնա՛մ ծգնեա ինձ տէր.

և փառաց։ Այլ զհոգին Ճշմարտութեանն՝
ա՛նանձին երկիւղիւ երկիւղածացո՛ր
և փառաց տա՛յիւք նորա։ Ա՛ճառնի ո՛վ
ա՛ր բերկրիլ և զիա՛ւ զհրճուանդուխս։ ո՛ր մի՛
բերժըշկեա՛ և զիա՛ւ զհրճուանդուխս։ ո՛ր մի՛
ո՛ր բերժըշկեա՛ շիդ ես հոգւոց Ա՛ՀՐ կենդանւոյ.
Ո՛զմեզս իմ յո՛ղցից քեզ քրիստոս՝ ո՛ր
ըեա՛ և զիս ըզմոռրեալս։ ո՛ր միայնդ։
Ո՛նկա՛նի՛մ առա՛ջի՛ քո՛ քրիստոս՝ ո՛ր
հովի՛ւդ ես բանաւո՛ր հօ՛տի։ խընդ՛
կին։ ո՛ր միայնդ ես բազմադէ՛ր։
ինձ ըզ մեզս իմ։ ոչ երբեմն ըզ պո՛ռնն
կանե՛մ առա՛ջի՛ քո՛ քրիստոս՝ Թո՛ղ
Ո՛ ընդըմա՛ն ի՛մո՛յ զարտասո՛ւս ար՛
առե՛ւր ի՛ ա՛ր ա՛ր ա՛ր

ցո՛ւք զանո՛ւն սո՛ւրբ քո։ Խորհո՛ւրդ
նո՛ւիրեա՛ զքե՛զ։ Օ՛ր օրհանա՛պատ օրհնեա՛
Ա՛ր բնակեա՛ւդ եա՛ւ ի յե՛րկի՛նս ծո՛ւխ
ո՛ւր փո՛ւրկեա՛ւ զնա՛։

տարաբե՛րեա՛լ ծ՛ուխիմ. նա՛ւապետ բա՛ւ
Թե՛ւոր խաղա՛։ Ի՛ւխորըս մե՛ղաց ծովո՛ւն
Ընկղմո՛ւիմ հողմո՛ւով անօրէնութե՛ւ իմո՛ւ.
աւրհնե՛ալ ես Թագաւո՛ր այնմա՛հ
գոհութե՛ամբ մեծացուսցո՛ւք. և փա՛ռս
ա՛րքն Հայոցն մերոց։ Հաստատեցի՛ր
ուխտս ընդ ծա՛ռային քո՛ւմ աբրա՛համ
մո՛ւ. ա՛րքն։ Խորհրդացուցի՛ր ըզմանկա՛
կունս եկեղեցո՛ւյ սրբոյ քո՛ւ. ա՛րքն։
Ընդ ո՛ւխտը օրհնեցեա՛լ լե՛ւ բա՛ւ ըզքո՛ւ
արարչի՛ւք ըզնա յաւիտեա՛ն։
Տի՛ւնք և գիշերք ըզ ո՛ւխտը օրհնեցեա՛լ
ըզ նո՛ւիրեա՛ցն. Լա՛ւ բա՛ւ։ Ի՛նչ ընչա՛ւք օրհնե՛ցից
զնո՛ւիրեա՛ցն. Լա՛ւ բա՛ւ։ Ի՛նչ ընչա՛ւք օրհնե՛ցից
զնո՛ւիրեա՛ցն. Լա՛ւ բա՛ւ։ Ի՛նչ ընչա՛ւք օրհնե՛ցից
զնո՛ւիրեա՛ցն. Լա՛ւ բա՛ւ։ Ի՛նչ ընչա՛ւք օրհնե՛ցից
զնո՛ւիրեա՛ցն. Լա՛ւ բա՛ւ։ Ի՛նչ ընչա՛ւք օրհնե՛ցից

հեղ յոլժամ առնե՛ս հրափորձ՛քեզ
ի՛ նըստիլ քո յաւետնի դատաւո՛ր ա՛մ
կայպետն ու կուչէ ի դատաստանն · ոդը
աւուրն · յորժամ հարկա՛նիկ հրեշտա
ի՛ լսել ըզձայն փողոյն յահագի՛ն

ցկ՛ք ըզ ընտ յա՛ւիտեան։

ժողովուրդք առաւել բարձրացո՛ր
հրեշտակաց · քա՛հանայք աճապա՛նելով
ո՛ր փա՛ռաւոր ննեն զօրք անմարմնոց
քե՛ · օրհնեցէ՛ք ժողովո՛ւրդք և բար ։
ո՛ թէ՛ւրըն ք՛ւ և զա՛ծ խաղաղո՛ր
քերովբէակա՛ն աթոռ՝ · օրհնե՛ ։
ըզ նա յա՛ւիտեա՛ն ։ ի՛ զ նըստեա՛ն ի՛
ի՛ զա՛ր օրհնե՛ցէ՛ք և բարձր ա՛րարէ՛ք
ի՛ հեղձա՛ց մերոց · ա՛յ ա՛ր հա՛ր ։
ի՛ նա՛ օդոյ՛ն քո՛մ փրկեա զմեզ
ա՛ռնէր ի՛ մի՛նչ զաղօրմա՛ն քո · ա՛ր ։
ա՛ր ըզ ա՛ր հա՛յցըն մերոց ։ ա՛ի բացէ՛
կա՛ռ բանեա՛ւ ե՛ն ի յա՛ւիտեա՛ն ։ ա՛է
ա՛րարէ՛ք ըզ ա՛ր ա՛ստե՛ր ։

և աւրէն յաւիտենից, ինձ։ Ով տէր Աստուած իմ, ես քո
եմ, ողորմեա՛ ինձ։ Ես ի քէն ելի, եւ ոչ գիտեմ զիս։
Ես ի քէն ելի, եւ ոչ գիտեմ զիս։ Ես ի քէն ելի, եւ ոչ
գիտեմ զիս։ Ես ի քէն ելի, եւ ոչ գիտեմ զիս։ Ես ի քէն
ելի, եւ ոչ գիտեմ զիս

պէն խորտակեաց քոյրսն զօրութիւն. ա՛ղ-
թէ՝ դուռնապահ զերեւելի զպսակս վիշա-
ղս եւ կոխեալ հրամայեցեր. արիւաբար
Ա՛ր յօրինակ աներեւոյթ վիշապ օձին
սր կեցո ըզմի՛ զ քրիստոս թագաւոր:
ի՛ գաս երկնաւոր զօրացդ. պաշտանեայ
րեալ քեզ թէ՝ դուռնապահ. զոր խաւսեցեր
եղեալսն ի՛ մարդկանէ. որ ե՛ւ զի՛ նոսա
Ա՛ր ընտրեցեր ի՛ սիրելեանէ զմա՛ծ
դ

Աստուածն շաբաթու ծնեալ ի՛ Յովսեփոսէ:
Ա՛ստ յոհնոնդ:

մեզ եւ պահեա՛ յանե՛:

Տա՛ր բազմա՛ զթութ. փրկիչ ըզ
առ քեզ պաղատեալ. կարդա՛մ առ քեզ
ըզմեզ եւ պահել յանե՛: Ա՛նձկին լի՛մ
սո՛ղ ծագեաց մեզ փրկիչ. փրկիչ ի
Ա՛ստ ա՛ն արդարութե՛ յերից լու-
մեզ եւ պահել յանե՛րևոյթ թշնամոյն:
դաւորդ ես թագաւորաց. փրկիչ ի ըզ
Ա՛մբարձի՛ զձեռս լի՛մ առ քեզ որ թա

բերժըշկեա՛ իմոյ քրիստո՛ս տրպէս մեր
բանալոյ ըզ ցաւըս մեր. վասն որոյ
ողորմացաք մարդասիրեցեր
թիշնամւոյն, ու՛ի բամմապատիկ հի
զան վիրաք մեղաց հարեաք յոտից
լոսի՛ փոյ պատուիրանաց։ Ո՛ր զնա
շնորհեա մեզ ար ձաշակել իւ քաղց
նուքի՛ մեղաց ու մահու. վասն որո՛յ
շակմամբ պտղոյն ձաշակեցի՛ն իզգա
զոր ոչ պահէլով նախասահմանիցն ձա
նախ, ի դրախտի՛ն առանցեցեր.

Ո՛ր զօրէ՛նըս սբերու թեա՛ն պահոյ

Ստան Երէցուդ Ալեքսէէն աղաւհայեց։

քաղ ընդունելի. ամէն։

և մատոյց զանձն ողջակէզ քեզ պատա՛
ար ու՛ր զաստ ձարն լուցեալ զկուռքն.
քեզեր յոգիս սբերոյն Թէոդորոսի.

Ո՛ր զհնա՛րն արկեալ յերկիր՝ բարբա

տա միածին որդին լուծանել զկապ
մարմնաւ մերոյ ամաոծոյ. բարեխօսեա
քո՝ լուծեալ զերկունըս նախամօրն
քոյ. Ա՛ր անպիտան ծնընդեամբդ
բաժակ կ՝ Ա՛ր եկիր ի փրկուել մարդ-
կան՝ ծնիլ նդեամբ կուսին մարիամու՝
և կենդանատարած քո յաբրահամէ.
հրաւիրեցեր ըզմահացեալսն ի յարու-
թիւն. վասն որոյ աղաչանօք մօր
քո կեցո զմեզ փրկիչ:

Ա՛ր գերադոյն փառօք բարձրացուցեր
զմանկունս եկեղեցւոյ քո քրիստոս.
խոնարհիմք քո Ճանապարհաւ. առաջ
նորդելով ի լերկնայիսն վարըս հրեշ
տակաց. աղաչեմ՛ք ա՛ռաջնորդեա մեզ
տէ՛ր ի յարդարութիւն. Ա՛ր զառնու
թեան պատուոյն Ճաշակեն սրով մեռա
րդարութեա՛ պահելով քո քառասնօ
րեայ. փոխեցեր ի քաղցրագոյն ծրի
նաց քոց Ճաշակումն. աղաչեմ՛ք ա՛ր
բո մեզ տէր զուրախարար սիրոյ քո
բաժակ կ՝ Ա՛ր անպիտան ծնընդեամբդ
քո՝ լուծեր զերկունըս նախամօրն
մարմնաւ մերոյ ամաոծոյ. բարեխօսեա
տա միածին որդին լուծանել զկապ

ե կրկ՝ քի արժանասցուք մըտից դրախտի ։ զի
մուխի ապաշխարութե ։ զի յարուքըն
տէն ։ կենալցուք և մեք ըստըստ
հօրըն արըտմութե որ վ՚ն եւնցն ։ի դրախ
րեք ըզնա յանխոեան ։ Այնդ նախա
Ա՚ղ տեր օրհնեցեք բա խ՚ա՚ղրեր ար
մահուքիւն վերափո խեցեր ։ օրհ
նալոյ ։ի կեանն ։ որով զենուք յան
այլ հնարհեցեր ըզ յոյս ա՚նդրկ՚ն զա
ս՚ջ դարձուցեր յ՚երկուց ա՚ղամայ ։
Ա՚ր զերքնուի արարչակա՚ն սիրոյ քո
ընդ մահո անկեալ թգեւորուի ։ օրհ
ուիրանն ոչ պահեցուլ զարձաւ ։ի հո
րեցեր ըզմարդն առաջինն ։ և ըզպատ
Ա՚ր ։ի պատուեր աճուեըդ քո զարդա
օրհնութի ըզգեզ աշխ հարցըն մերոյ ։
աշխ ։ ուրուհ եղե՚ն երկինք և երկիր ։
նակ ծ՚ննել ։ի հօրէ ։ անճառելի բա՚նդ
Ա՚ր յառաջ քան զյաւիտեան անժա՚մա
զանձինս մի՚ ։ի փրկութենէ ։
նըս մեզոյ մերոյ ։ և ապա՚չեա՚ փըրկել

ծաճկեալ խորհուրդ ընդ հօր յայլ
ժ
ոչ առաքեցար ի հայրական ծոցէ
ած եաց ի կեանս . ահա նա ։
շակուսին և յանվախճան ընդունին վէր
քառանօրեայ քաւեաց զպղտոյն ձայ
եցեր մեռեալն ադամայ . զորոյ պահձ
ես ընդ պետրոսէն ի քէն կենաց ընծայ
փրկութիւն եղեւ կանանց . ահա նա ։
ռաբատ ծընանր մարմին եղեալ ի
կան զեակն էից գոյացութեամբ . անձա
անձանց մերոց ։ ոչ ընդոնն անեղա
րութիւն . ած նա միշտ բարեխօսեա վր
յաղանդ կենդանացաք յօտով յա
կոյս մարիամ . որով մեռեալքս ոչնչ
ես ընդ կեանքն անմահարար մահկանա
գու բնութեամբս ի քեզ կրեցեր տե
յայր ընդ կեանքն յաւիտեանից . բարձր
յարութիւնդ քրիստոսի յանդնել նուաս
ես ասուածոյ . յօտասացուք և մեք
պետին որ յօտասցաս կոչել զանուն
եր կենդանւոյ . բար։ Ընդ երեսս նահա

գլուխ չար վիշապին, ամէն երկնայոյն
խանդիք որդւոց ադամայ կոխել զգ
ձուկ կամակոր օձին, որով եռանդ իշ
Ա՛ր յաղթեցեր մերմով քնոտիքն ի փոր
երգելով զգ փառս ի բարձունս։
ըստդոխիդ սրովբէական սրբասացիքն.
սկիզն համաձայնեալ փառորեմք ամէն զեր
ցեցեր ք՚ս ամէն զեկեղեցի, որք ընդ նո
Ա՛ր անմարմնոց հոգեղինաց դասակ
և թագաւոր. աղաչեմք զգ քեզ ողորմ։
որք ընդ նմին զքեզ գասանիմք տէր
նաց. բայց և մեզ մեղաւորացս ողորմի՛ք
կին բաները ըզդուրսն դրախտի՛ն կե
օրի՛ նաց՝. վասն։ Ա՛ր աջակիցդ առաք
քաղցրացուցեր յոտսով ըզգուճ նոր քո
անճառակ լինելո՛վ քո քառանանդեայ՝.
կացի՛ն դառնուե՛ մանկաբերք պըտղոյն՝.
թեր ողորմեա։ Ա՛ր փոխանակ ճաշա
ա՛նճառ մի՛ռաք՝. վասն մերոյ փըրկո
նա խաստեղծին՝ յանապական կուսէ՛ն
տեան. և առեր մարմին զմեղուցեալ

ալէկ կ՚ըլլայ։ Աղբերակաւ աչքը թաշնա-
ղ Ով կ՚ուզէ կենդանի՛ս հանդիպակաց ըլլալ
և դուքն զանո՛նք քո յաւիտեան։
ժանիք՝ արարքը օրինել ըզ քեզ աւրհ-
նին՝ որ պահեցեր ըզմեզ ի հրոյս. Լա՛ւ
Ա՛ն մանկո՛ւնքն ի հնոցին դոհաբանէ՞
պահեալ ըզմանկո՛ւնան ի հրոյն. օրհ-
փերը ըզհուրն ի՛ նոցանէ՝ և անկէզ
Ադակիմըն հօր էջեալ ի հնոցն և Թօթա
և բա՛ր արարիք ըզ նա յաւիտեան։
Ա՛զգը օրհնեցէ՛ք զերկո՛ս մանկո՛ւնան ի՝
հրոյն բռնուէ՛ն. փա՛ռ Ա՛զգը օրհնեցէ՛ք
մերոյ։ Ա՛յրեր ի՛նոցն ի՛ բաբելէն. փա՛ռ
ւորեմք ըզ քեզ աւրհ հայրըն
Ա՛ն քո քա՛ն օրինեմք. փա՛ռ
հրաշագործեցեր. երկեմքըզ քեզ ըզ։
նիւ վկային հաւատոյ. զոր ի ծովուն
ծովէն. տիպաւորեալ լըմամբ ա՛ւուկա
ածեր ըզ մեզ յաշխարհական մեղաց
երկեալ ըզ։ Ա՛ր գալստեաւմբ քո վերջ

փրկութեան ա՛նանիանքն. և՛ երդեր նո
Աստուծոյ: Օ՛ օրութեամբ նա հոգւոյն
ապրեցոյց ի՛ քո՛ց ցոյն. բարձր:
Ընդա՛ յաւիտեա՛ն: Այ՛ն՛ք ո՛ր ի՛ր
Ա՛զատեր օրհնեցո՛ք բարձր արարչէ
մութիւն. որ մարդասէր. ա՛ր ծ հա՛ր:
քանչելիս ի՛ նոցին, արա՛ ի՛ մեզ զորոյ
դադար, ա՛ր ծ հա՛ր: Ա՛ր արարիր ըս
բանաւոր հօտի օրհնել զանո՛ւն քո ա՛ն
մարդասէր տէր. օրհնե՛մք ըզ քե՛զ
ա՛ր ծ հա՛ր: Ա՛ւ բարեբեր ըզ
մեզս մեր ջարչարանաք քո. շնո՛րհեա՛
Ա՛ր ծ հա՛ր: Ա՛ր ծառայեցաւր ի՛ տակառութիւն ըս մեր
ձի՛նըս մեր:
Ո՛ յերեւե՛ մեր և փրկիչ կեցո զա՛ն
օրհնա՛ցուք ըզքե՛զ քա՛ փրկիչ մեր:
իմ օգնեաւ ինձ տէր: Ա՛լ յօրինութե նոր
Ա՛լ համբառնա՛լ խնամ ա՛ռ քեզ զաչս
ըմ լեր ա՛նձին խոյ ապաւէ՛ն:
մին ինձ յարուցա՛նէ: Ա՛ապաւե՛ս քո

վա
վե անուանիդ քո՛մ սէր։ Ո՛հաւել
հարցըն մերոց՝ ու մի մտաներ ի խաչա-
նեալ ի անուն քո՛ յաւետն։ Ա՛յ ու խաղ
Ա՛ստուած հարցըն մերոց՝ բարեբա-
նիս շնորհեցեր՝ բարձրեալ։
ցեր՝ նըստար ընդ աջմէ հօր՝ մեզ կեա՛
ի՞ ո՞վ ի դո՛ւ բարձրացար՝ ըզմեզ փըրկե-
յամ երկրի՝ ե՛ն փա՛ռըք քո՝ բարձ։
Բարձրեա՛լ ես դու յերկինս նա՝ ած ։
ահաւո՛ր վասն ահեղ ատենին՝ բարձ։
Բարձրեա՛լ վասըն վերին ա՛թոռոյն՝ ։
Բարձրեա՛լ ահա՛ւոր տէ՛ր փա՛ռըք քեզ։
ի մեզաց անօրէնութե՛ամբ խոց։
փըրկեա՛ ի՝ վըտանգէ ըզ նաւաբե՛կս
ի յայեաց ծովէ՝ ։ քանզի կո՛րընչի՛մ
դու նաւապե՛տ լեր և լո՛ւռնէ ձեռընտու։
րեաց ընկըղմի՛ն զիս յանդունդս ։ այլ
նել ինձ փութա՛ք քա՛նզի խո՛րըք ջա՛
րայ իմ բեռնո՛ւրդք մեղաց ։ Ա՛յ յօդ
ւա՛պետ բարի՝ ։քանզի ծա՛նրացա՛ն ի վե
Ա՛երձ եմ յընկըղմիլ օգնեա՛յ ի՛ նձ նա՛

զի դարձուսցէ ըղմոլորեալս ի գիտուի
խոնարհեցար վասն փըրկուե՛ մերոյ ։
տար անէ՛ մերմէ ։ Յանձառ փառաց
և խընդրեացո՛ զողորմութի՛ ի բարե
սրբբուե՛ մատուացո՛ զաղօթս մեր ։
կինըս միաբա՛նութ ։ Ի բնակելոյն ի՛
Տո՛ւք փառս այ բընակելոյն ի՛ յեր
ը՛ն քո խնայեա՛ յիս ։ և ողո՛ր

ուածք իմ առաջի՛ քո՛ տէր ։ բարերարութ
ընկալ տէր ։ և ո՛ղ ։ Ա՛երձեսցին խնդրը
ջանըս սրտի՛ իմոյ ։ մարդասի՛րութ քո
ողո՛րմեա ։ Ո՛ տրտասա՛ս իմ և գՀատա
ապաշխարութ լըսանալ ըզմեղս իմ ։ և
Ո՛ղջո՛ւմ ըզքե՛զ տէր պարգևեա՛ հինգ
բա՛ր ըզբե՛զ արարի՛ք ըզ ը՛նաձգ յաւի՛ս ։
Հոգ՝ ՀՈՐ՝ ՀԻՍ՝ ԱՑԵ ։ և՛ առա՛ւ ե՛ս ։
առաւե՛լ բա՛ր ։ Ի՛ սրայի՛ր ըզյո՛ր օրհ
Տի՛ք և՛ գիշերըք ըզյո՛ր օրհնե՛ցէ՛ք և՛
և՛ բա՛ր ամարի՛ք ըզ՝նա յա՛խտեա՛ ։
նա՛յն յա՛խտեա՛ ։ Ը՛ն տէր օրհնե՛ցէ՛ք
փո՛ւռոլեալ է ա՛նո՛ւն փառա՛ց քո՛ց ա՛մէ՛ն

որ խընդրեցէք ես ձեզ արարից։ Ոչ կարէք
բուռանաւեր զես ա՛ր ընտանի նորինհետէ իմոյ,
Ա՛ոչորեա՛ք անձն իմ անօրինութի՛ւն ի՛մ կո
ղեա՛ք եմ ես վաղվա՛ղակի՛ լուր ինձ տա՛ր։
դարձցնեն զերբեւրա զո յինէն։ զի նե
Ղաչէ՛ր ըզքեզ Տէր երկնաւոր՝ ա՛մ
րեցոյց։ ընդ նոսին դովելով։ բա՛րեր։
Ա՛ղթող զերութիւն զօրինաբանան ապ
ղանայր։ անդադա՛ր դովելով։ բա՛րեր։
Ա՛ջմանէ ա՛րդարոյն ա՛յ բոց հնոցին ցո
բա՛րեր աւրհնեցէ՛ք ըզնա յաւի՛տեան։
փառաւորէի՛ն։ Ա՛զ տէր օրհնեցէ՛ք
գենային ի՛ մէջ հրնոցի հրոյն՝ ա՛յր ա
ոչ դադարէի՛ն՝ զերս արկեա՛լ էր և
ա՛ր կեցո զանձինըս մեր։ Ա՛ւ այնքան
ցըն մերոց։ Ա՛րդա՛ր ես յամենայնի՛
Երկնեա՛լ և փառաւորեա՛լ ա՛յր ի հա՛ր
ի՛ բարերար փըրկէ՛ն մերմէ։
բանելով։ և խընդրեացո՛ւք զողորմութի
ցուք ի՛ սրբուե՛ անձանց մերոց զո՛հա
ձըչմա՛րտուե՛։ Օ սատա՛ն օրհնես

ծ·ա՛գեալ ի՛ հնոցն · բազա՛ւաստ միածնին
կա՛նայն ի՛ հնոցին · բար։ Ա՛նձն ա՛ծ լոյս
Յօղէր բազօղ ո՛ղորմութե՛ երից մա՛ն֊
կէ՛ք բարձր ա՛ղաչէ՛ք ընդ նա՛ յա՛ւիտեան։
քե՛զ ա՛ւր ծ հա՛յրըն մերոյ։ Ո՛ղջո՛ր օրհնե
ոսկւոյ ո՛չ մատուցի՛ն խնկանկ · ա՛յլ
Հաւատո՛վքն շի՛ն ջ֊ոցին՝ և պատկերի՛
Ո՛ հո՛ւրըն բորբոքեա՛լ մանկո՛ւնքըն ·
յօղո՛վ քո՛ փրկեցեր զեբրա՛ս մանկո՛ւնան։
ողորմութի՛ ի՛ մէ՛ջ հնոցին՝ · և կենա՛րար
ցըն մերոց՝ կեցո՛ զմեզ։ Ա՛ր արարի՛ր
Փառաւորեա՛ յա՛ւիտեա՛ն աբե՛ծ հար֊
ութ տա՛ր անուանի՛դ քո՛ւմ սբե՛ւ։
բար՝ որ ուսուցեր մեզ յա՛մ ժամ փա֊
կըրպա՛դութի՛ն։ Ո՛րնեակ ա՛ր բա՛րե֊
թերդ վայելե՛ փառըք պատի՛ւ և եր֊
ութան զո՛ւմ սբե՛ւ։ Ո՛ւմ սբե՛ւ տրու֊
փառք պատի՛ւ և՛ գոհութի՛ւն ա՛յր ա֊
որ ծընեալ ա՛լ֊կոծեա՛լ յանցանաց ։
ընակե՛լ ձես որպէս եբրեա՛ցին ըզպե՛տրոս՝
Ո՛անրացեա՛լ մեղաց ընկե՛րդի անձն իմ։

ա

դ

գ

ա՛ղ

ե՛ր

բա՛ր ըզքո՛ւր արարչի՛ն ըզնա՛ յատուեա՛ց։

գ

ղու՛ն ե՛ւ օրհնեցի՛ն զնա՛ ասելո՛վ։ Ո՛ւրա՛խ լեր Մարիա՛մ
լի՛ ի՛ փրկիչ՝ ծագարածո՛ւս քո՛ յԱյր։ Ա՛ր
մերո՛ց։ Ո՛ր վա՛յրն Տա՛րցի՛ն մերո՛ց ի՛ջեր
բարեբանե՛ցի՛ր։ տէ՛ր աշխա՛րհ Տա՛րցին
Ո՛ ա՛նձա՛ն է՛ուն՝ և ըզմի՛ ա՛ծուն՝
թէ՛ նո՛ր։ մա՛նկունք եկեղեցւոյ սբ՛յ։
ցընծուք բարեբանեցի՛ք զա՛ծ ի՛ սրբու
դասա՛ծոյն երկրի՛։ Զայնու ե՛րդով
հրե՛շ։ Ո՛ անո՛ւն սբ՛ փա՛ռք նո՛ր դովեցի՛ք
հերկրե՛ւ ո՛րդիք մարդկան՝ իշխանք և
ըստ՛ր ա՛մ երկիր՝ ե՛ւ բընակիչք երկ
Ի՛նդ երկնայի՛ն զծո՛ւրն օրհնեցի՛ք
խոստովանի՛մ ըզ յանցանս լի՛մ։ Մեղ։
նի՛մ առաջի՛ք մեղայ ո՛ղ։ Ա՛ղաչե՛ր
ղայ ո՛ղորմա՛։ Ա՛ղաչե՛ ա՛ր և անկա
Ա՛ղաչ՛ ա՛ր բազում՛ողորմ ա՛ղա՛ծ։ մե
հերկի՛նըս տայր փա՛ռս։ բար։
առ նա՛ կենսաբեր տրեշտին։ ըզ հայր ի՛
երկի՛ն մանկո՛ւնքըն։ բար։ Ի՛ջեալ

ամացին քեզ։ Յանդարմանց վէրս օրհնեա՛, ի
քեզ տէր, առաւօտո՛ւ աղօթք մեր հասցէ։ կարդամք առ
ի՛ մեզ ըզշնորհս դիտուք։ կարդամք առ
ոյս փունց բա՛նդ ա՛րձ որ ծագեցեր
քեզ լուր ձայնիդ մերոց։
աղօթիւք սրբոյց քոյ՛ց կարդամք առ
երկնից։ Ասուբ երրորդո՛ւթիւն անմա՛հ
փառաց Թագաւո՛ր, որ շնորհեցեր մեզ
գալուստ ձայնակ՛ից լինել զբա՛նիցն
գաւո՛ր երդո՛վ։ Օրհնեմք ըզքեզ քո
Ո՛ր ա՛րդ ես երկնի՛ւ եւ երկրի՛, ըզքեզ
անցո՛ւ ի մէնջ ըզցասումն քո։ մեղա՛յ
Վարձիր ա՛ր ի բարեխո՛սէ քո՛ւմէն՝
ո՛չ պահեցա՛ք ըզպատուիրանս քո։ մեղ
զնա։ Ա՛ղաչեմք անօրինեցա՛ք ա՛մենեքեան
զիս։ Ա՛ղաչեմ ես՝ Աստուա՛ծ ողորմեա՛ ինձ
բա՛րձր ա՛րա՛ դիւ՛ք ընդ ինա՛ հա՛ւիւ։
օրհնե՛ա՛ զ օձ՛խացն։ Եւ առաքե՛ա՛ր
Տի՛ւք և դի՛շերք ըզտէր օրհնե՛ցէ՛ք
և՝ առա՛ւել բա՛րձր սը՛ր։ Ինչ ըզտէր

Տեսին կիւրեղ Հայրապետին, ոտնեցուք
նիշդ ըստ երկրորդ[ն]եցն. ըզ-ոչիշատակ
Ա՛նանիա[ն]ն զոր սիմոնի, փաւաբա
հայեցաւ։

Ո՞ւր է օր ոտն է արեւն ևս ոչ ծագէ
օրհնեցուք[ն] ի ժամ երեկոյին։

Փառաւ բարեբանին, ընկալ ըզ մեր
Ոչդիզ շըշմարիտ, որ միշտ յանձառ
յաջակողմեանն դասիլ ընդ ընբոս քո։
կառոյ ես քրիստոնէից. շնորհեաց մեզ
Հանդիսաւ Ա՛րդիզ միածին՝ որ ի
հեա մեզ խաղաղութիւն Հանանիկ ի նա
ողորմ որ խընամօղդ ես յաշխ. շնոր
Տաստ[ն]եաւքդ ի քեզ։ Ոչայր բազում
յաժամ ժամ. ամրացո աներկիւղ զհա
(ո)գնակա[ն]ն մեր լեր տէր և ապա[ր]կէն
աւծութի. բնակեա[ր]դ ի լոյս անմա։
Ա՛րեքմորբեա[ն] տրութի մի՛ասնական
կեա[ր]դ ի լոյս անմատոյց. կա՛րդամք առ
ի՛ մարդկան[ի] երկը[ր]պագեալ. բնա

նորոգեցեր ըզնշանակեալդ մեղքդ հրնոյն
ուակիցդ հօր զհոգիդ շրշմարիտ . որ
չարչարանաւք : Խարերեանեմք զիմ
նահե՞ւ զանկեալքըս մեղք՝ քոյին՝ ո
զի դատեալ վերակացնեցեր . կանգ
րական զո պատիւը՝ . լուսով շրագի
զնոյն զոր ըզքեզ բան ելոյս որ զմի
զաց որդւոյ զո՛ չարչարանօքդ :

Ո՛նդե՞ր ըզքեզ անբակիզելըն
հայր որդւոյդ միածնի՝ . զոր
առաքեցեր ի՛ դարձուածըն մեղ
աչխարին՝ . դարձո՞ւ և՛ զնեզ ի՛ մե
ղաց որդւոյ զո՛ չարչարանօքդ :

Ա՛նան էդեմդ ալե-բակէն ազա-հագեց :

ասնեալք՝ միաբան հա՛ւատացեալք՝ ըզ :
նահե՝ ըզկիշա : Վհատա՛նամ ՛ք և պաշ
Լմարիկ՝ սրբուհե և՛ խոեղոջի փա՛ռաբա
ցեկք ըզա՛ր յ յարմնուքիւն ի՛ նոր :
ատօր ընդ զօ՛ր սա՛նամարմնոյն՝ . օրհնե՛
```
```

ա՛դամայ. Նո՛րոգեա՛՝՝՝ եւ զմեզ ՚ի մե՛ղ
ոյց նորո՛գութիւնք քո ընդ հնորհա՛ճ։
Ա՛րա խա՛ղիր բարձրելոյն հովա՛ նացել
զօրութի՛ւն. և բնա՛ կարան նե՛ց հոգւոյն՝ որո՛վ
ծընար զնա՛նն աա՛. բա՛րե՛՝՝՝ խօսեա
վասնո՛ն մեր ա՛ ծածկին մա՛րիա՛՛։

Ո՛յս ՚ի լուսոյ ծընունդ և ծագո՛ւմն.
որ եկիր ՚ի խընդիր մոլորեա՛լ ոչխարի
բնութեա՛ն. զոր ընդ խաչին բարձեր ՚ի
վերայ ուսոյդ. մա՛քրեա՛ ընդմեզ ՚ի մեղաց
մերոց։ Ա՛ընդ նո՛ց էից մաքրութի՛ւն.
որ ածեր տան քո՛ առել ՚ի մեղաց զաշ
խարհս մաքրելով. ՚ի նմա՛ դնել զպատ
կեր քո նորոգեցեր. նորո՛գեա՛ զմեզ
՚ի հնութէ՛ մեղաց։ Ո՛նդ ա՛նառակին
որդւոյ գո՛ղէ մը առ հա՛յրըդ գլխած.
մեղաք յերկինս և առաջի՛ քո՛ քաւիչ
յանցանաց. ել ընդ առա՛ջ սիրով գըր
կեա՛ համբուրի՛ւն. մա՛քրեա՛ ընդ մեզ։
Ո՛ղբիւր կենաց բղխեալ յեդե՛մայ նո
ա՛՛ծածկին. որով ա՛րբեցո՛ւ երկիր ծարա՛

Ա՛ր ։ Բար ։ ցՀեաց ի ջուրց մեղաց ։ Ե՛բար
և ի սմա զօժանդակեալ հոգիս փրկե՞
։ աշխարհին շինեաց տապան զեկեղեցի
դատաստանի ։ Ե՛բար ։ Ա՛ր ի ծով այս
ղեղ մեղաց մարդկան՝ հեղեղաւ ջրոյց
պանաւրէն պահելով հայր Նո՛ւ ։ և զհե՞
բնակ յաւետն ։ Ա՛ր ապրեցոյց զնոյ տա
Ա՛զ տէր օրհնեցեք և՛ բարձր արարէ՞ք
լոծեր նոաւա բնակիա մահու ։ օրհ ։
մեզ փայտ կենաց եառ՞ր զնաւ քո
բերին՝ որով անէ՞ծքն սրբտամատին ։
բացաւ ։ օրհ ։ Ա՛ր փոխանակ մահ՞
րըստին՝ փակեաւ դրախտին դուռըն
նաց մեռանք ։ իսկ գալըստեամբ քո վե՞
մամբ պըտղոյն մահու՝ յանմահից կե՞
տէր աւրծ հարցըն մերոց ։ Ա՛ր ձաշակ՞
ուծ եդեաւ ՛ի դրախտին ։ օրհնեաւ ես
յուցեր ծառայիւն ։ և զարդարեալ փա՞
Ա՛ր զտիրակայնըդ կերպարան՝ ըզգե՞
թեան աղբիւրս արտասուաց ։ մաքրել ։
ւոյս հոգւոյն խնաստիւք ։ տալ մեզ մաղ

յայ երուսաղէմ օրհնեսցուք՝ և մա՛րդ
Ա՛նդ լուսասիրայր զըսարկնոյն ըզ
ըստ եւ երկրատուրայ ՚ի՛՚ցս՝ ոդ։
պատարագ՝ վասըն հաշտուեբ երկնաւոր
պարտիրակ՝ հօր հաճո՛ւթբ՚՚՚ զոր նոր
մամբ անեռակի մարդկուեբ և՛՚զնըդ
զո զոր նորոգեցեր ՚՚՚՚՚՝ ոդ։ Ա՛ր դարձ
հեր՚՚՚ստոն քո՛՚՚՚՚՚

նահ յ՛ամբ պատուիրել բարեբանեցէք զանիծանողսն ձեզ. եւ բարեբանեցէք զանէծս տուողսն ձեզ. եւ աղաչեցէք վասն ամենայնի. ընկալ ըմպեր օրհներգութիւն. ՚ՍՐԲ. Եղբարդուի՛ որ յաւէտ ես բարեբանեալ. անդադար. ՚ՍՐԲ. Տէր Աստուած հայրենեաց մերոց. որ հրամայեցեր ի մէջ հնոցին եւ փրկեր զերիս մանկունսն. լսեալ օրհնեմք զքեզ. Ո՛ր լիներ ի մէջ հնոցին եւ փրկեր զերիս մանկունսն. ՚ՍՐԲ. Տէր Աստուած հարցն մերոց. որ հրամայեցեր ի մէջ հնոցին եւ փրկեր զերիս մանկունսն. փառք ի՛ բարձունս աՍՐ.

ձողին. եւ ի՛ նոյն հրեշտակս երգեցողք. տուի պահելոյ յաղթօ՛ղ լեցուք փոշ տեսցուք արտասուօք. մաք: Ընդ քրիս կա՞ն բարձողն արտասուաց. պա՛տմ՛ն արտասուս. զմարդ խո՛նկս ա՛ղօթից մատո՛ւցուք. մաք: Ընդ խուժերիսկն արտասուս. զնանկն՝ ա՛նամա՛հ բուրմա՛նն անուշից. ի՛ մեզաց. Ընդ խո՛նկ նկաբեր սուրբ կաթնանկն՝ ա՛նամա՛հ բուրմա՛նն անուշից. թելով խընդրե՛ցուք. մաքրե՛լ ըմեզ

խեղճ՝ եւ՝ զի՞նչ զքեզ յամօթ արկին. երդում օրհնութեամբ ընդ հուրն ի ցօղ փղ
ցամ հրոյն. եւ՝ որ ասէ զի մերոյ՝ ասէ զի՝ ոչ։ Ո՛չ ապրեցուցեր զերկիս մանկունն ի՝ 5
հնոցի՞՝ն եւ՝ զիս ապրեցոյց յահագին տակաց եւ ի՝ մարդիկանէ. փառաց։
Ո՛չ երկրպագեալ եմ ի՝ հրեշ փառաց։ Ո՛չ երկրպագեալ եմ ի՝ քրովբէից երրորդութեան անբաժանելի. ի՝ հոգի եւ զանեղուկ. փառ։ Ո՛չ նըստիս եւ ի՝ մեզ։ Ո՛չ միայն ինձ կամ զանձն զհատորհուրդս. փառաց թէ՝որ խընայ ի՝ վերդ եմ քան զամ ընդ միտս և ա
քահեան զիս ընդ մեղաւորս։
Ո՛չ յանցանաց խնդոց թաքթաքալ անձն իմ. գոչեմ սրտի ընդ մաքսաւորն. աչք ծ
դաց բռնչիւեամ զիմ զհնազանդութիւն։ ի՝ թերնամարդն. որ բռնչիւդ եմ հիւան զանկեալս ի՝ դատաստանէ. զվերաւորեալս խնամեա և մի կորուսաներ։ Այնդհեա զակիզ հոգեղինացս. բամբասուեալ տէր ՀՐՈՅՆ. տէր աշխ հարցըն մերոյ։ Ո՛չ ապրեցոյ յահագին տակաց եւ ի՝ մարդիկանէ. փառաց։ Ո՛չ երկրպագեալ եմ ի՝ հրեշ փառաց։ Ո՛չ երկրպագեալ եմ ի՝ քրովբէից երրորդութեան անբաժանելի. ի՝ հոգի եւ զանեղուկ. փառ։ Ո՛չ նըստիս եւ ի՝ մեզ։ Ո՛չ միայն ինձ կամ զանձն զհատորհուրդս. փառաց թէ՝որ խընայ ի՝ վերդ եմ քան զամ ընդ միտս և ա
քահեան զիս ընդ մեղաւորս։

Գովեմք զքեզ միածին որդի. յա-
մ յամենայն ժամ օրհնուի ի բարձունս։
Օրհնեմք զքեզ անբծական Հայր.
ի ինձ յահագին աւուրն ըզթումբն։ Եւ
բազական ոգւոմբ շընորհ պարգեւեա
ձին խոյ բազմամեղի. Եւ կէս։ Ամենա-
նամիտ ես աւ ամենայն ողորմած ան-
Ա եւ կեցո միայն մարդասէր։ Որ երկայ
ժըշհեա զհոգւոյ խոյ զհետ նդումն.
Ներեւութից քընաւոզ գաղանեաց բը
ւած ածող աստուածոյ գովեցէք. Եւ բ
սարդք եւ կուսանք. անդադար զաւսը
Կանգնայք և պաշտօնեայք Քրիստո
կեաղ ըզևտնարհըս տեսանողն։ Ա-
յն իսեաճն։ Որ ի բարձունըս բնա-
ան փառս եւ բարձր արարչեք ըզնա գ
Գովեմք զքեզ միածին որդի. Յա-
ամենայն ժամ օրհնուի ի բարձունս։
Օրհնեմք զքեզ անբծական Հայր. ա
ինձ յահագին աւուրն ըզթումբն։ Եւ
բազական ոգւոմբ շընորհ պարգեւեա
ձին խոյ բազմամեղի. Եւ կէս։ Ամենա-
նամիտ ես աւ ամենայն ողորմած ան-
Ա եւ կեցո միայն մարդասէր։ Որ երկայ
ժըշհեա զհոգւոյ խոյ զհետ նդումն.
Ներեւութից քընաւոզ գաղանեաց բը ա
ւած ածող աստուածոյ գովեցէք. Եւ բ
սարդք եւ կուսանք. անդադար զաւսը
Կանգնայք և պաշտօնեայք Քրիստո
կեաղ ըզևտնարհըս տեսանողն։ Ա-
յն իսեաճն։ Որ ի բարձունըս բնա-
ան փառս եւ բարձր արարչեք ըզնա գ

մեռանել անձին իմոյ · ոչ՝ ի մեռեալ աչքն
Կարեւ են զի զերծուխիքըդ բաղ
բնակա՛ն ձա՛յնիւ · բարեբա՛նելով զու
երկրպագե՛ցէք յա՛տ արքունից հասոյ
ձա՛յնիւ · զովեցո՛ւք զօրհնե՛ցէք զ՚աստ
նելի՝ նը զերծուխիքն արժանաւոր
արարէք ըզնա յաւիտեա՛ն ։ Օ՚ն՚ձաժա
Ո՛ղջո՛ւ օրհնեցէք զ՚աստուա՛ծ բարձր
զի գինք արեան զո երկ · ըզքեզ օրհ ։
փըչրուեա՛ ըզմեզ · զ՚մի ի՛սպառ մատներ
կանացն երդեացուք ի՛ նեղջա՛ց մերոց
լու՛ · ըզքեզ օրհ ։ Ո՛նդ երանելի մանկ
ըզքեզ ծանուցեր արարիչ զ՚ա՛ր զո
զեամբ ի՛ հնոցին պահեցեր ա՛նապական ·
ցըն մերոց ։ Ա՛յր ըզծառայս զո վկայեա՛ն
ըզքեզ օրհնե՛ա՛ք անդադար աւրհ հար
զաւա՛ղըս փոխեցեր ըզ բոց հնոցին ·
Ա՛յր ահաւոր քոյոյ զօրութի՛ յօդըս ցո՛
յա՛ռնայն ժամ փառըք քե՛զ աւրհ ։
Խա՛ղաղութիւնք ըզքե՛զ սո՛ւրբ հոգի ·
մեռնայն ժամ գո՛հութի՛ ի՛ բարձունս ։

բարձր արարչիդ ընդունչ յաւիտեան։ Եւ
ընտրեալ ծրնունդ ցկնդ. Եւ առաքեաց նմա
զհրեշտակ տեառն։ Տ ննջեաց և դիշերեաց
ընդ իւրեանս յատենի։ Եւ տեսեր օրհնեցեալ ես դ բարձր արա-
րածոց քոց։ Եւ փառաւորեալ մատուցանեսցի քեզ. Եւ ը
նաշխարհ ընկալուսցի։ Եւ առաքեաց արբուել
Եւ զանաւոր պատարագս յանձանց խո
արդար. տէր աստ Տարցըն մերոց։
Լուսով են ճանապարհքդ քո յայտ
ցանեն քեզ. փրկիչ քեզ վայել
Թիւնքն անդադար օրհնութիւն մատու
կիչ քեզ վայել։ Արդինայրն զօրու
ծոց լեզուք ընդքեզ միայն օրհնեն. փրկ
Տրեշտակ կոչ և մարդիկք և ամ արարած
զանեն զոտ փրկիչ քեզ վայելէ փառք
բարձր արատոյք, և բարեբանեսցուք
Ննջեսցուք և զովեսցուք առաւել
ժամ գան գոտել զերկիր. ոչ
Ար ի միւսանգամ գալստեանդն յոր
մեզայ էարկն խաբմանք. ոչ
քահէ իմ. Ո՞ ի քեզ անյիշատակ որ

Ա՛նկուն եկեղեցւոյ փառաբանիչք
նեցէք՝ · երդով ի ձայնիւ ցընծուք՝
Ա՛ն՝ ըզ զմեզ զօդիւն ամ շունչք բարեբա
խանք · դովեցէք զերդին միաձի՛ն ։
Ա՛րդիք սիոնի՛ ցընծո՛ղքք և ուրա
քնարիւ · օրհնեցէք ըզտէրն ի՛ յերկինս ։
Ընդմանիք փա՛ղոյ սաղմոսարանաւ և՛
նուիրեալ զքո ժառանգութիւնդ ։
Ներկայեա զաղաչանս · և՛ մի՛ տար յոտակի՛
շանաւ խաչի քո զընդդիմամարտս և զա
ղաւոր եղիցի՛ · ի՛ մէնջ տէր նը
ընկերամա՛ր ։ Դա՛լածեա՛ ի՛ մէնջ
տէր ոգի՛ դըժո՛ խա
տեր բան մեծի՛ քո՛մ ոգորմութեանդ
Ընկերամա՛ր ։ Ջոյք մինչ ի՛ դըժո՛ խա
ոգորմեա՛ մեզ ։ Ա՛ն՝ ըզ ցա՛սումն քո՛ շարժեցոյք ի՛ մեզ ·
Ա՛եղոյք մինչև յերկինս և զարդա՛ր
Թիւնն · և առաւե՛ լ բարձր ։
նեցէ՛ք զանգըննելի՛ և զյոյսոնի աճա
Ա՛ն՝ զանգիտելի՛ զգեստ բարեբա
նեցէ՛ք · երդով ի՛ ձայնիւ ցընծութ
Ա՛ն՝ ըզ զմեզ զօդիւն ամ շունչք բարեբա
խանք · դովեցէք զերդին միաձի՛ն ։
Ա՛րդիք սիոնի՛ ցընծո՛ղքք և ուրա
քնարիւ · օրհնեցէք ըզտէրն ի՛ յերկինս ։
Ընդմանիք փա՛ղոյ սաղմոսարանաւ և՛
նուիրեալ զքո ժառանգութիւնդ ։

Թադաւոր հրշեղը լ՚արքունէ լադրծ ։
Լարձր արասցուք զանուն քո սուրբ ։ Ղ
ր՚ղ մեզ յողորմ՚ութենէ քումմէ ։ ղմի
Ա՛ր ցրեր զուխտս քո մի՛ մերժեր ես ։ ղա
լ՚ փառաւորեա՛լ յաւիտեան ։ Ղ
Ա՛րդեն մերմոց օրհնեալ ես տէր ։ ղկ
Թեամնդեղ քո ։

Լեւիտան՝ ։ փա՛ռք ամենազօր տէրու՝
Փառը՛ք քեզ տէր՝ փառաւորեա՛լ յա՛
որ յանմահ՚ականն զօրացը՛դ գովի՛ս ։
աջոյ՝ քո պահեա՛ ր՚ղ մեզ բազմադո՛ւթ ։
աթոռը՛դ նըստիս ։ Լ՚՛նդ Տր՚վանեա՛ր
առ քեզ մարդասէր՝ ։ որ յաՏե՛ր՚ղակերտ
Ա՛մբառնալով զայս մեր՝ կա՛րդա՛ցի՛ր
բարեբանե՛ցի՛ր՚ զՀոգին ՃշմարիտՏ՝ ա՛ն ։
դո՛ւ ընդ սերովբէ՛ն և ընդ քերովբէ՛ն
ծին՝ ա՛նդա ։ Ղա՛ՏՏանայք Հոգեւոր եր
ա՛ւաղնաւն՝ ։ գովեցէ՛ք զորդին մի՛ա
Պա՛շտօնեայք քի՛ր լուսաւորեալը՛ք նո
Տայրն երկնաւոր՝ ա՛նդադա՛ր երգո՛վ ։
նը՝ երրորդութեն՝ ։ օրհնեցէ՛ք ը՛զ

յաւետն։ Ա՛րարչակից հօր ոմն ոդիւդ միա-
Ո՛ր համբոյրն մերոց աչաց՝ փառաւորել
զանձինս մեր՝ լուսատու սիրեզերաց։ Ո՛ւսատուրեամ տու
կինս և ո՛ի յերկրի։ Ո՞ ի նա փառք է փառաւորութիւն ի յեր
բարձունս Թագաւորին յաւիտենից։ Ա՛խաբանի՛ն Թեամբ տուք փառս՝ ի՛
ղի պանդուխտ եմ ես անցաւորի երկրի։ Ա՛ստառաւաց խնդ մի՛ լռեր տէ՛ր.
ի՛ մեղաց իմոց նբ՞ աթոռ գիս տար։ Յանգանաց խնդ զարհուրի սիրտ
Յ՝ՅԱՐ ԺԱՄ ԱՂաչանք իմ այս ե՛ւ՝ն։
ՆԵՐՄ ՀԼԹաՀատուն ա՛նամհ։
ռայքդ տայ. գի՛ և ես ընդ ձեզ օրհ-
տակին՝ ձայնիկ լո՛ր ե՛կայք արտաքս ծա-
Օ՝ արհուրեալ արքայն ընդ տեսիլ հրեշ
կոտնան ապրեցուցեր. զարծք քո։
Ո՛ր ընդհա՛ւրըն հնձուցեր և՛ զմանկ
ան առաւել բարձրացուցանե՛ն։
Ա՛զատ՝ զարծք քո օրհնեն ընդ քեզ

Ծ Ա Ա Ո Ե Ե Ե

օգնական՝ որ իմ և արշտ լիմ։
քումմէ՝ Ա՛ե յայնմ աւուր լեր իմ
շարժին զօրութիք երկնից՝ որ ի յատկ
կոչ՝ որ ի՛ դատել զերկիր։ Յայնժամ
Յորժամ գայցես բազմիմ հրեշտա
էմ մեղուցեալ՝ քաւեա զիս ով։
Պատասխանութիք քո արդար է՝ ես միայն
մեա՛ լինէ ատելօծ։ ԹեաՀն քո
միայն մի՛ լորեցայ՝ դարձո զիս և ողջ
Ա՛անապարհ՛ք քո ո՛ղիղ ե՛ն ։ ես
եմ յաւիտ թո՛ղ լինէ ուր։ Տառապեալ
իմ ողորմեա լինէ ։ զի անպատասխանի
Ա՛ղօթս իմ։ Ա՛ղօթեա լինէ ա՛ր ծ
նեցո՛ն ա՛մ ժողովո՛ւրդք ։ օրհ ։
լո՛ւր օրհնութիւն ։ Ո՛ թագաւորն ամե
նեցէք և ա՛ռաւե՛ս բա՛ղձր ։ Ասէ
ըզնա յա՛ն։ Տի՛ք և դիւցո՛ք լո՛ւր օրհ
Ա՛՛ղեր օրհնեցէ՛ք և բա՛ղձր արարէ՛ք
կիչ՝ ա՛՛նը զանո՛ն քո փառաւո՛րեացո՛ք ։
Ա՛ող ողորմա՛ե քո՛մ կեցո՛ զմեզ փրը
ծին՝ կենդանա՛րար ա՛ր և յո՛յս ե՛ր ։

Ընդ առաւօտս կանխեցին յանդիմ-
ման լինել քեզ. Թէ՛ուր իմ և աշխ իմ
ա
Ընդ ամենայն ժամ ես դնեմ աւր քաւիչ յանցա-
նայ իմոյ. մի՛ անտես առնիր զբըղ-
խատն արտաքսուայ իմոյ. ողորմեա
ինձ աշխ: Ո՞ւր քեզ ապաւինեցայ
որպէս զանաւակ որդին. Տայր մե՛ղայ
յերկինս և առաջի քո. ոդ: Փըրկեա
զիս աշխ ի բազում մեղաց իմոց. արա
զժամանակ քոյին սբ ազգայուեդ. ոդ:
Ընդ առաւօտս կանխեցին յանդիմ-
ման լինել քեզ. Թէ՛ուր իմ և աշխ իմ
ե
Ընդ ամենայն օրհնեցա՛ք և բարձր արարէք
զնա յաւէտ: Տիւք և գիշերք ըղձա՛ր
օրհնեցա՛ք. ես բար: Ո՛հել ըզ
աւր օծմանե՛ս սգէ. ես բար:

ՀԵՂ

բալով կարդամ առ քեզ · քանզի քո
: Քանզի քո ողորմութեան որ ոչ
այնոյ մեղայ աղօրմեա ինձ աստ:
քան զաշաղ ծովու · քանզի քո ի միջ
Ընդ եղք իմ բազում են յոյժ՝ ծանր են
նաբանաըն զուարճացոյց · ևս բարձր :
տորդին · բերնաւորըն պակուցեալ զօրս
Հրաշալի աճմանոյն աստուածբըն ջոր
րիա մանկունան անկէղ պահեալ · ևս բարձր
փոխարկեալ · ի առչորանէ հրոյն զե
Որ զայրեցող բնութիւն բոցոյն ի ցօղ
ցէք ևս բարձր արարչաւ բրչիա յաւիտեան:
օրհնեմք ևս փառաւորեմք : Ով որ օրհնէ
զայս ասէին · օրհնեալ է քո տէրութիւն:
լինն · քզքեզ փառաւորէր ն : Այս երգեալ
կունքն ի հնոյին հրեշտակայիր ն ձայն
ես · և աբէ է քո տէրութիւն : Այրեք մանկ
Տէր աշտ հատ ոչ ոչ ոչ

զերիս մանկտնեն. բայ։ Ո՛ր ընդայր
հուրն ի ցող փոխարկեաց՝ պարագրելով
ղեկին էիցդ. որ ի բաբելոն ի հնոցին ընդ
յաւետն։ Ո՛անըսկիզբն բանըն հօր
ի՛ւր տեր օրհնեցէք բայ՛ր ամ՛ր արարէ՛ք
ընդեղ լե՛ւ մի՛ ցրեր զուխաս քո՛. աըշխ։
պաշտաւնք՝ այլ մի՛՝ խոպոտ մտաներ
Ո՛րհնեալ ե՛ր և փուռորեալ՝ ան քեզ
մեզ տեր ընդյանցանըս մեր. աըշխ հա՛ր։
քո՛. նըշաղեցայք մեք յայն՝ արդ թո՛ղ
Բանդի չէ պահեցայք ընդ պատուիրանըս
ի՛ վերայ մեր՝ աըշխ հա՛ր։ ըցըն մերոց
ցմի
չեմք՝ արդա՛ր ես յայտի տեր զոր ած՛եր
Ա՛նակնկեցո՛ ընդ ձայնն քեզ վերադո՛
հուր և զկեա՛ն ես յազգէ տանն լեզուի։
ցեկ՛ք ըզտեր։ Ո՛ ե՛ցոյց մեզ տեր ընդերը
դեք ձայնիւ ցընծու՛ք ա՛ր բարեբանե՛
որ եկն և փրկեաց ընդմեզ։ Ա՛մենայն հո՛
Ա՛մենայն երկիր տո՛ւք փառս ա՛ր ա՛յնմ
զտաղարտ լե՛ւ մարդասէր. քանզի։
Ո՛ր ընդայր հուրն ի ցող փոխարկեաց՝ պարագրելով
ղեկին էիցդ. որ ի բաբելոն ի հնոցին ընդ
յաւետն։ Ո՛անըսկիզբն բանըն հօր
ի՛ւր տեր օրհնեցէք բայ՛ր ամ՛ր արարէ՛ք
ընդեղ լե՛ւ մի՛ ցրեր զուխաս քո՛. աըշխ։
պաշտաւնք՝ այլ մի՛՝ խոպոտ մտաներ
Ո՛րհնեալ ե՛ր և փուռորեալ՝ ան քեզ
մեզ տեր ընդյանցանըս մեր. աըշխ հա՛ր։
քո՛. նըշաղեցայք մեք յայն՝ արդ թո՛ղ
Բանդի չէ պահեցայք ընդ պատուիրանըս
ի՛ վերայ մեր՝ աըշխ հա՛ր։ ըցըն մերոց
ցմի
չեմք՝ արդա՛ր ես յայտի տեր զոր ած՛եր
Ա՛նակնկեցո՛ ընդ ձայնն քեզ վերադո՛
հուր և զկեա՛ն ես յազգէ տանն լեզուի։
ցեկ՛ք ըզտեր։ Ո՛ ե՛ցոյց մեզ տեր ընդերը
դեք ձայնիւ ցընծու՛ք ա՛ր բարեբանե՛
որ եկն և փրկեաց ընդմեզ։ Ա՛մենայն հո՛
Ա՛մենայն երկիր տո՛ւք փառս ա՛ր ա՛յնմ
զտաղարտ լե՛ւ մարդասէր. քանզի։

փրկիչն ընծեղ ի հեթանոսանէ։

Տէր մերոյ։ Ո՛ հա՜յ տէր նայ ի մեզ մեր.

Տէր մերոյ։ Աղերս լսողդ ասել տո՛ւր

մա՛ Լսելիք հպատակող եղերս ու՛ղ

տալ ամենայնի ընդ սմբդս նորա ։ զեն

գործ ձեռաց իւրոց բարեբանեցէք զա՜տ

կէք ընդ տէրունի ։ Այնու եր՜

վե՜րադք յօրինուն ի՛ նմանէ ։ գո՛վեր

զենա՛ կեա՜ցն ի՛ յերկիր նո՛ւ ։ Ա՛յ ժողո՛վ

ուրա՛խ ձեռնադի՛ր ։ օրհնեցէ՛ք զեղ տէր ա՜ղ

ա՛մէն արա՛րա՜ծք համբա՜նասլով ը՛ղ ձե

ձեռս ա՛նօրէն թշնամուին ։ ա՛րդ ան

զամն անօրինեցոյ և մատնեցոյ ի՛ քան

զամն առաւել մեղայ առ քո՛ւ քան զա՜ ։

անկեա՛լ աղաչե՛մ թո՛ղ ինձ տո՛ր ։ Վա՛յն

ցայ ի՛ ձեռս ա՛նօրէն թշնամուին ։ ա՛րդ

ղորմեա՛ ։ Ա՛եղայ անօրինեցոյ՝ և մատնե

Ա՛ մեղայ քեզ տէր ։ մե՛ղայ ո՛ մա

նելի՛ հրեղէն բորբո՛քումբն ։ բա՜ ։

խոնարհ սըրտո՛ւք ։ զի՛ շինո՛ւած զանաս

ընդ նոսի՛ն համա՛ձայնեա՛լ երդեսցո՛ւք

փո՛ղ ծա՛փել ի՛ մէջ ՀնոցինՕրհնաբանի՛ն ։

Զ. Ելիր ի տաճարն Աստուծոյ, եւ մատո՛ւր զպատարագս քո եւ զընծայս քո առաջի Տեառն, եւ ապա՛ դարձիր եւ մատո՛ւր զպատարագս քո։

Ը. Ոչ ոք ի ձէնջ ի ժամանակի պատարագի կամ ի տաղաւարի կամ ի նորումն ամսոյ կամ ի շաբաթու կամ ի տօն

Ո՛ր յաւուր յայնմիկ՝ ք՛ւ այդպէս դառնար։
ապաւինեալ այդաչեմ . ողորմեա՛ ինձ
քո՛ արարած . և՛ի՛ քո՛ գերթուխիդ՝
և ընդ գործ արարչական սիրոյ քո՛ առ
հաւ ըզքո՛ դատաստան։ Տէր յիշեցի
նեայ Շնմարտուք զո՛ հաւոր և՛ զանա
ըզգործս իւր և զարհուրեցայ . զի ծա
ի՛ դատել զերկիր ։ Տէր յիշեցի ըզքո՛
արքոյ պատուիրանաց՝ եթէ՝ դա՞ն դու
տեա՛նդ լուայ և երկեայ . զի ուսա՛յ ի՛
Տէր ընդ լեր միւսանգամ քո՛ գալոյդ
բարեխօսու՛թ՝ նը՝ աճապնդի՛ն ։
նամիա տ՛ր . ընկա՛լ զաղաչանս մեր՝ .
Ո՛ր ողորմա՛ծդ ե՛ս գերթած և երկայ
առա՛քնորդեսցէ՛ մեզ՝ ի՛ յարդարու՛թ ։
Շընորհատո՛ւ քո՛ և լոյս երեսաց քոց՝ .
նա՛ մեր՝ ի՛ մեղաց։ Ո՛ղորմու՛թ քո՛ և՛
և՛ բան փրկու՛թ քո՛ . պահեսցէ՛ զանձ
Ո՛կեսցէ՞ սո՛ր ի՛ վե՛ր մեր ողորմու՛թ քո՛ .
յա՛խտեա՛ն ։ ակն լուսոյ ակն լուսոյ ։
օրհնեսցէ՛ . և բարձր արարի՛ք ը՛զ նա՛

Շաբաթ օր, ոմն է սէյն Յովհաննու Էդեսոյ

Հ յաբաթ՝ աղ՝ լուիա՝ ալէլուիա։

Ո՛ն սրբոց հոգւոյն ալէլուիա՝ ալէլուիա։

Ո՛ն անուն տեառն ալէլուիա՝ ալէլուիա։

Եւդ պարգեւողիդ մեզ ըզ կեա-

ձայնիւ յընծուքդ ասելով. քեզ Տ՛ե-

զաճ՝ ի սքանչելիս սրբոցդ թեան նորա

ըզ կեանըս փառք։ Հարեբանեցեալք

եկեղեցիք ընտրելոց որդիք սիոնի՝

ասելով. քեզ որդւոյ չնորհողիդ մեզ

նըմ փառք։ Արդեօք ան երդ նոր

նմանեալ դասուց՝ նոր ժողովրդիք

ասելով. քեզ Տ՛ր ստըւոլիդ մեզ ըզկեա-

նարար՝ ընկալ զաղաչանըս մեր։

մարդկան Տ՛գիդ նա՝ տէր և կենդա-

նաց մերոց։ Որ գիտակդ ես դաղտնեաց

խընդրելիք զթողուի՛ բազում յանցա՛

Հաղորդեա՛ քո անկանխիմա՛ք փըրկիչ

Տայր երկնաւոր՝ ընկալ զաղաչանըս մեր։

Որ օրհնեա՛ ի՛ հրեշտակաց ա՛նդադար։

տրնտես բնութիւն մերոյ. իմաստութիւն
Ո՛ր տիրակից նս ան՝ ի՛ քէն կարդեալ
խօսեաց վանդն մեր ածածինն մարիամ։
զանմարմնաբար ծընանդեան հօր. բարե
բարձոյին. ո՛ր ծընար զած մարմնով՝
Ընտանեւլւոյն տաղաւար՝ բարձոյ էիցըս
զբարիզ բանին ճշմարտութիւն. օրհ։
դեանէ. և՝ ի սմա՛ կարդեալ տրնտես
բարձրադոյն՝ զեկեղեցի. զո խորհըր-
զմարդն ան՝ օրհ։ Ո՛ր շինեցեր
ի դրախտն որ յարեւելս՝ տրնտես եդեալ
տեղծեր երկրորդ աշխարհ զդալի. և
րութիւդ։ Ո՛ր տիրապետ ամենատենդ՝
ղինանցն. օրհնեմ զքեզ զանհասանելի զո
Հատուածեցեր տրնտես բզպետրս հրե
լեացն աշխարհ վերին. և՝ ի նմա՛
Ո՛ր արարեր զծրութեամբ՝ զիմանալ

Ա՛ղաչանք ընդդէմ Ալեքսիէի ազգ-հայոց։

զանարժան պատարագիդ զենուծին։ Եւ
հարցըն մերոց։ Որ զերկաւին քո օր՝
նողացն։ Ընդ քեզ ծիրանեաւ ՚ի աջ
նուիրեանդ քո՝ ծանուցեր տեսա՞
որդի ևբան։ որ ընդ ևարհանդ տնօրէ
Ո՞րպէսկիցէ ընդ հօր հանդոյ հաւատոյդ
գկ տ
ա՞ռ քո ջնջել ընդդիր մեղաց մերոց։
նաց կերակուր բանաւորաց։ երկասեա
ընտ մարենաւոյն։ այլ եռաւոր գհացըն կէ
Ա՛ր վառեցար ՚ի յարիւնոյն։ և ա՛ղբիւր
մաքրութիւն ՚ի թողութիւն մեղաց մերոց։
քո՞մ խորհրդոյն։ ընդունեա ընդ նոյն
մաքրասէր մերձեցեալք դուռ պարտապան
մաս։ ան՝ ի սրտվերէին անհրապերին։ ան
կուանան՝ ի սրտվերէին անհրապերին։ ան
րըատին՝ ողորմու։ Յաճախ՚ին կայծա
հօրըն պարտանաց՝ զերեց՝ ընդնոյն վե՛
հարցըն մերոց։ Ա՛ր զերկաւին քո օր՝
նողացն։ Ընդ քեզ ծիրանեաւ ՚ի աջ
նուիրեանդ քո՝ ծանուցեր տեսա՞
որդի ևբան։ որ ընդ ևարհանդ տնօրէ
Ո՞րպէսկիցէ ընդ հօր հանդոյ հաւատոյդ
գկ տ
ա՞ռ քո ջնջել ընդդիր մեղաց մերոց։
նաց կերակուր բանաւորաց։ երկասեա
ընտ մարենաւոյն։ այլ եռաւոր գհացըն կէ
Ա՛ր վառեցար ՚ի յարիւնոյն։ և ա՛ղբիւր
մաքրութիւն ՚ի թողութիւն մեղաց մերոց։
քո՞մ խորհրդոյն։ ընդունեա ընդ նոյն
մաքրասէր մերձեցեալք դուռ պարտապան
մաս։ ան՝ ի սրտվերէին անհրապերին։ ան
կուանան՝ ի սրտվերէին անհրապերին։ ան
րըատին՝ ողորմու։ Յաճախ՚ին կայծա
հօրըն պարտանաց՝ զերեց՝ ընդնոյն վե՛

մահուամբ պետուն ի ժամու ելոյր
հոգւոյն վերակաց տընկեցայր. և զանդ
շահմա բուրաստանին ն. որ ի գնա՝ցս
Ա՚Յետոյնկ խընկածքեր ծառ յանուա՝ն
ՏՅՐ ՀՅոգ՚ին Ճըշմարիտ։
դասք քահանայից բարձր արարչո՛ւ
ած. մեծ քահանայապետին. և
ամենակալ ա՚ստուածոյ։ Ա՚նդ օրինակի՚ն
ՏՅՐ զքո թագաւորն։ Ա՚նդ ողջախոհի՚ն յովսե
փայ՝ որ յաղթեաց մեղաց ցանկութե՛ն
մանկունք սիմէնի՝ բարձր արարչո՛ւ
երկնաւոր։ Ա՚նդ ուղղախոհի՚ն յովսե
տաւրաց՝ բարձր արարչո՛ւ ի՚ հայրն
տակին յոբաց աղդարոյ. հոյլք Ճըգնա՛
բարձր արարչո՛ւ ի՚ ըզնա յաւիտեա՛ն։
Ա՚խա՛նձաւո՛ղք Ճըգնաւո՛ր մեծ նահա՛
ի՚ հայրինա երկին. ըզ։ Ա՚զար օրհնեցէ՛ք
տա՛կ ի՚ յերկիր լջեալ և մարդկա՛ք
սանդուղքըն յա՛կոբայ. որով հրեշ՛
Ա՚ր ըզկենարար խա՛չ քո գո՛ւշակեր
տես սո՛հակաւ և՛ յընծացաւ. ըզքեզ։
ցանկա՛յաւ տեսանել ա՛բրահա՛մ. և՛

զիա՛ր ընկալար, լուր։ Ա՛ստուածդ
տանն անգլխուե՛ր ի դադն աբրահամ՝
հուե՛ր նմա՛ չնարհեցեր, ևբնդ մեծա
խաչնակ չա՛ղին կարօտուե՛ զչա՛ցն անմա
լուր մեղ եա՛ողորմած քո՛ աստ։ Ալ փա՛
երկնից ընդ նմա՛ն լեցո՛ւք արժանի։
զի կամաւոր աղքա՛տութե՛ արքայութե՛ն
օրինակին զա՛զարու ժո՛ւժկալութի՛։
Ն՛որհեա՛ մե՛զ տէր ընդ աղքատացդ
զմեզ ի՛ հնութէ մեղաց։

պարանն՝ վա՛յ բարեխօսեա՝ նորոգե՛լ
վերըստի՛ն նո՛րոգեա՛ց յա՛ռաջի՛ն կեր
զա՛ռեա՛ ա՛ զպատուերն ի՛ բրահան՝ զի՛ր
Հրա՛ծ մարմնոյն լո՛յս աշխարհի՛։ որով
լուսոյ ծագումն՝ ի՛ քեզ վառեա՛ց զը
սահան ծ՛ննդեա՛մբ վա՛յ։ Յարփա՛ղն
տոյն յեսսեայ ծա՛ղիկ՝։ վա՛յելո՛ւչ կո՛ր
քո՛ տրնկեա՛ր։ բերդեա՛ց ա՛ յա՛րմա
բոլոն յա՛ծայի՛ն դրախտէն յորովայն
ծագո՛ւցանե՛ք։ Ո՛ անա՛պական բոց
մե՛զ։ վա՛յ ամենեքեան ըզ քե՛զ միշտ մե

Ա՞ռ ան՞նուան քո մե՛ծ-ի՝ մի՛ մատ
տի՛՛՛ր ա՛ր ա՛ղբ հայրըն մերոց ։
Փա՛ռա՛՛՛ւորեալ անուն քո յաւիտե՛՛՛ն ։
բարձրնա ։

Համա՛՛՛յնեա՛՛՛ղ երդե՛՛՛մք ըզ փառս ի՛՛՛ւ
անբաժանելի՛՛՛ սուրբ երրորդութե՛՛՛ն ։
Աւրս և մեք ընդ հրեշտակացըն դասուց ։
ձայնել ի՛՛՛ գո՛՛՛ղ նամհատեսին ա՛՛՛րդարոյ ։
ի՛՛՛ հրոյ մեղաց և տանջանա՛՛՛ց ։ Տա՛՛՛ նո՛՛՛
աղաչեսցո՛՛՛ւք ըզքե՛՛՛զ տէր ։ փրկիել ըզմեզ
տալ ըզ ա՛՛՛ստ ընկալո՛՛՛ն ։ Ի՝ սան ուրոյ
տունն և՛՛՛ զաղարո՛՛՛ւ ։ Ներկայ՝ կաբա՛՛՛ր
նի՛՛՛ն օրինակ՝ ։ նըշանակեցե՛՛՛ր առ մե՛՛՛ծա
խնամատա՛՛՛ր ։ Ի՛՛՛ր ձեռնարկե՛՛՛ն դատաստա
տի՛՛՛ւթե՛՛՛ւն ։ լուսաւորեա՛՛՛ և զմեզ Տէր
գեցե՛՛՛ր յաշխարհամե՛՛՛ծ խաւարն անդի՛
Ա՛՛՛ր ընդ սո՛՛՛ւրբ աշխա՛՛՛ն քո բանի՛ ։ Ծա՛՛՛
դիւ մատո՛՛՛ն ջուր ի՛՛՛ զովացուցի՛՛՛ն ։ լու՛՛՛ս
տանըն Հայկեսցո՛՛՛ւք ի՛՛՛ բոց Հնոցին՝ ծա՛՛՛
ի՛՛՛ւքե՛՛՛ն տէր զմեղմո՛՛՛ւթի՛՛՛ն ։ զի մի՛՛՛ ընդ մե՛՛՛ծա
զա՛՛՛ջըս սրբոյ տանա՛՛՛լ մեզ ողորմո՛՛՛ւթի՛՛՛ն ։

ցկ՛ք

տու՛ր զհոգւո՛ն տամ շունչ՛ք բարե՛բանե՛ք
փրկեա՛ց ը՛զ մե՛զ ։ Ո՛ մրնի՛թարե՛ ։ Ո՛
Թեամբ բարե՛բանեցկ՛ք . որ է՛ին և
փառաց ։ Ո՛ որդւո՛ն միածի՛ն դո՛հո՛
Հըրեշտա՛կա՛ց . որ միայն է՛ Թագաւո՛ր
Ը՛զհայրն երկնաւո՛ր օրհնեցկ՛ք ընդ
ւով դիտո՛՛ւք ։ Ա՛ողո՛ր
նաց մեզաց ը՛մեզ . Ա՛նո՛րոգեա՛ զիս հոգ
հեա՛ . Ա՛ողո՛ր ։ Փը՛րկեա՛ զիս ի՛ յանցա
ի՛ գա՛զանի՛ նեռից բանասիւսին պա՛՛
Ա՛րմա՛ա ։ Յաներևոյթ Թըշնամւոյն և
Ա՛ յա՛ր վըտանդից ապրե՛՛ցո՛ . Ա՛ողո՛
Ո՛ Ե՛րկո՛ւ զիս յորդայիթ ոտանցն
բարձրեալո՛յն . փառանա՛յք օրհ ։
տի՛ ի՛ բարձունըս յաթո՛ռ՝ ընդ աջմ՛
Հոգւոց . ժողովո՛ւրդք օրհ ։ Ո՛ նըս՝
ի՛ յերկինըս հա՛մբարձա՛՝ ի՛ վե՛ր Թևոց
ը՛զ տեր օրհնե՛՛ցէ՛ք լո՛՛յ բարձր ար՛
րեկ՛ք ընդա յա՛՛իտեա՛ն ։ Ո՛ ի՛ յերկրէ՛
Ա՛ նեմի՛՛ք դողեցո՛ զա՛նուն քո սբ՛ . ա՛ր ։
ներ ըզմեզ Իսպա՛՛ ։ ա՛՛ ։ Ա՛ամբրացո՛ցա

ա ընդ(՚)ունի՛ր զքեզ անբակի՛զեն արդ՝
(՚)ինձ զքեզ մեղս իմ հայր ամենակա՛լ։
մեղա՛, ես ապա՛շխեմ զքեզ քեզ տէր Թո՛ղ
Ա՛ր միայն իշխա՛նդ ես Թո՛ղու՛ր զ՚ինձ
հնեն՝ այլ դո՛ւ նաւա՛պետ բարի՝ հնոյ։
Ստորի՛ք պատրանաց զի՛ս կորուա՛ծ
նաւա՛հանդիստ հայր ամենակա՛լ։
բր ես նաւա՛պետ բարի՝ հնոյհեա՛ կնձ
(՚)Ով մեղա՛ց իմո՛ց զիս ա՛լեկոծէ՝ ե
նեւրա՛վ ժո՛ղովո՛ւրդք առաւե՛լ բարձր։
ի՛ւ դասուց քե՛րովբեից՝ քահանայ՛ք օրհ
դովեցո՛ւ։ բարձր։ Ա՛ր երկրպագո՛ւ
նոց հրեշտակաց՝ ամենայն աղինքն
նա յաւետն։ Ա՛ր փա՛ռաբա՛նի յանմարմ
Ա՛ր տո՛ւր օրհնեցո՛ւք բարձր արարչի՛ք զր դ
պատ։ ա՛ր։ տաճարի՛ քոմ խընդրեմք
ի՛ք ես, ա՛նտես առներ ը՛զմեզ։ ա՛ր
սիրե՛լոյ քո՝ ա՛ր մերժեր ը՛զմեզ ի՛ր
ա՛ր։ ա՛ր։ Ա՛ր ա՛բրհամու
ա՛ր հայրց մերոյ։ Ա՛ր ե
Թո՛ղութի՛ւն մեղաց։ ա՛ր ե
ցէ՛ք ա՛ր։ ա՛ր լուսաւորեացն ը՛զմեզ։

Ա՛ երբեմն ի օր գայլոյ զո տէր · լսէր
զբնութիւն · քահանայիք օրհնէ։
զամենայնք վերրորդութիւն զանբաւելի
Ա՛ մէն ՝ Օ՛ հաւատ զիաւաւորեալ
բեսյն անդադար · բարեպաշտութ օրհ։
Ի լոսպատեայն ի հրեշտակաց զիաւաւոր
արարիչ ըզնա յաւետն ։ Ա՛ մէն զ՛ եր
Ա՛ զ տէր օրհնեցէք և առաւել բարձր
բովանդակն բարեբանեմք · օրհնեալ ես ։
Ա՛ ստուածդ ընդ քեզ Թէոտոր՝ ընդ քեզ
սերովբէքն բարեբանեմք · օրհնեալ։
Օ՛ օրհներդութիւն երից մանկանցն ընդ
քի յաւիտեան · աղ՛ ՚ծ հայրըն մերոց ։
Ո՛ րհնեալ ես տէր և փառաւոր է անուն
ես փառաւորեալ փա՛ռք քեզ տէր ։
քեզ վայելէ օրհնութիւն · զի դու միայն
արժանի սրբութիւնք քում հա՛ նապա՛զ
տեառնէ տէր յաղագս քոց ։ Ո՛ստ
նեալ թէ՛ դու · զի դու միայն ես փառա
Օ՛ օրհնութիւնք զիայն օրհ
ընդ հրեշտա՛կըս քո ՝ Ա՛ յլերկիր նս ։

ԵՐԿՔ ԸՂՆԱ ՅԱՒԻՏՆ։ ԱՑԿՔ՝ ԱՐՔԱ
Գ ՔՆ ԱՅՍՕՐ ՕՐՆԵՑԻՔ ՅԱՒՂ ԵՒ ԲԱՐՔՆ ԱՐԱ
ՀԱՒԱՏ ՈՂՈՐՄԵԱ՛ ԱՆՁԱՆԿ ՄԵՐՈՑ ։ ՈՐ
ՅԱՀԱՒԱՏ ԱՒԵՏԻՔՆ ՅԱՂԹՂՔ ՅԱՅՆՄԱՆ
ԸՂՄԵՂ ԻՒՐ ՔԱՂԱՒՄ ԴԱՒԹՈՒԵՑԴ՝ ՈՐ ։
Ա ՏՈՒ ՈՒԽՏԻ՝ ՀԱՐՑԱՆ ՄԵՐՈՑ՝ ՄԻՆ ՄԵՂԱԺԵՐ
ԲԱՆԵՒՔ ։ ՈՐ ՕՐՀՆԵԱՒ ԵՍ Յ՛ՅԱՒԻՏՆ ։
Տ ՅԱՐՑԱ՛Ն ՄԵՐՈՑ ՍՐԾ՝ ԸՂՔԹՂ ԲԱՐԵ՛
ԱՊԱՒԷՆ ՊԱՀԵԼՈՒ Յ՛ԻՒՐԱՔԱՆՉԻՒՐ ։
ՄԱՂԹԻՒՆ ԺՈՂՈՎՈՒՐԴԵՍՆ ՔՈՒՄ. ԱՒԼԵՐ ՄԵՐ
ԸՆԴ ՀՐԵՇՏԱԿԱՑ ՔՈ Յ՛ԻՐԵՐ։ Ա ՆՐ ՁԱՅՆԻ
ՌԱՒՈՐԵԼ ԸՂՔԹՂ Յ՛ՈՒԽՏ ԵՒ Յ՛ԻՇԵՐԻՆ ։
Տ ՀԵՐԻՒՆԱ ։ ՏՈՒՐ ՄԵՂ ԻՄԱՍՈՒՐԻ ՓԱ
Ա ՅՐՆԵՒՔ ԸՂՔԹՂ ՍՐԾ ԸՆԲԱՑ ՔՈ Յ՛Ի
ԱՒԻՒՆ ՈՐ ԿԱՐ ։
ՅՐԱՑ ՀԱՐԵԱՑ ։ ՆԲ ԶՀՈՎԻԴ ՔՈ ԱՒԱՔԵԱ՛
ՔՆԹ ։ ԵՒ ՈՂ ։ Ա՛Ր ԸՆԿԸՂՄԵԱ՛Ց ԵՄ Յ՛Ի ԽԱ՛
ԽՄ ։ ԶԱՒԱ՛ԼՕՍՏԱ՛ՆՑ ՈՐ ԿԱՐԴԱՑՄԱՆ ԱՒ
ԿԸՆԴԻՆԸՐ ՍՈՐ ԵՒ Յ՛Ի ՄԻԱ ԱՒ ԶՀՈՂՉԱՆԱ
ՔՆԹ ։ ԵՒ ՈՂՐՄԵԱ՛ ։ Ա՛ՆՆԻՑ ԽՄՆՑ ՈՒՆ
ՁԱՅՆԻ՛ ՄՂԹԻՑ ԽՄՆ՛Ց ՈՐ ԿԱՐԴԱՑՄԱՆ ԱՒ

մերոց։ Այլ հրաշալի ձայնիւ վերջնոյն (Ա)յսինեալ էս տէր աւրհնեցեալ հարցն
ամենայնի աղաչեա՛ վասն մեր զի արժանի լիցուք ասել։ Հայր մեր որ յերկինս։
Եւ ապա քահանայն ասէ զաղօթսն։ Տէր Աստուած մեր որ ընդունեցեր զպատարագս
եւ զաղաչանս ի ձեռաց մերոց մեղաւորաց եւ արժանի արարեր զմեզ կանգնել առաջի
երեսաց սրբութեան քոյ եւ մատուցանել քեզ զսոյն զսահմանեալ պատարագս։ Դու
տէր ամենայնի ընդունելի արա զպատարագս զայս ի սուրբ սեղանոյդ քում ըստ
առատութեան ողորմութեանդ քոյ։ Եւ արժան արա զմեզ ընդունել զսուրբ եւ
զանարատ մարմինդ եւ զպատուական արիւնդ քո Քրիստոս Աստուած մեր։ Եւ
ընդունելի լիցին քեզ զոհութիւնք մեր ի վերայ հոգեւոր եւ անարատ խորհրդոցդ
որ հոգւոց եւ մարմնոց ողջոյն իշխեսցեն։ Եւ ազդ Տէրոմեան։ Զարմանալի
խորհուրդ աստուածութեան քո Տէր ողորմեա՛ մեզ։ Եւ ազդ Տէրոմեան։ Ա՛ղաւօթս
խաղաղութեան ծաղեա՛ ի մեզ Տէր ողորմեա՛ մեզ։ Եւ ազդ Տէրոմեան։ Ամենայն
մարդկան եւ կենցաղ։ Ամանալի լուսով ընդ քո փրկիչ։ լուսաւորեա՛ զմեր բնակ
տուգիս։ Եւ կենցաղ։ Այլ յայտ ի վերանէ պահ ամենայն ընդ հոգւոյ նեաւ
աջովդ քո սրբոյ Եւ կենցաղ։

Ա՛ր
ա Փա՛ռս ու՛ժոյդ Թէոտորին յաւիտեանից։ Ո՛ղ
տէր փըրկեա՛ զիս ի վըտանգէն։ Ո՛ղ
քան զա՛ւազ ծովո՛ւ աւելո՛ւ զ՚ըր պա՛տ
զաց պաշարեցին զիս՝ զի բազո՛ւմ են
լինէ՛ աջդ՝ ըստ մե՛ծ ո՛ղորմութեա՛ն մե՛
բըժշկեա՛ զվիրաւորեա՛լս։ Ո՛ղորմեա՝
պատ զիս որսալո՛ւ՛ն բարեդո՛ւ՛ն
զիս չարագո՛ւծ Թըշնամին՝ և կամի՛ խո՛
ծի՛ ողորմութե՛ քո՛ւմ։ Կործանեա՛ց
գո՛ւթ։ Ո՛ղորմեա՛ լինէ՛ աջդ՝ ըստ մե՛
ա՛՛ւ լինէ՛ ըզմե՛՛ղս իմ միայն բարե՛
առ քե՛զ տէր համբա՛րձի զաչս իմ։ Թո
Ա երաւորեա՛լ յանցանո՛ք անձն իմ։
՚ի լուծէ՛լ անո՛՛ւն նորոգեա՛լ։ օրհնե՛
Ա՛սպէ՛ Ա՛ր զազգս ա՛յդոցդ մարդկան
կա՛ն ծոցո՛՛յ առաքեա՛լ։ օրհնե՛ցէ՛ք բար
Ա՛յցէ՛ք Ո՛ ըմ՛յան անքըննին ՚ի հայրա՛՛
բարձր ա՛րարչէ՛ք ըզնատեա՛ն ի՛ քերովբէ՛ն։
Թ՛ը՛ր փա՛ռաց՝ ։ Ա՛ղտր օրհնե՛ցէ՛ք փ՛ը՛ր
Ա՛զարի՛ա՛ց ձայնիւն ե՛րգեցի՛ք փ՛ը՛ր
ցըն դա՛նք զքե՛զ փառաւո՛րեն՝ ։

Խոսայեր ըշտեր օրհնեացէ՛ք։ Օ՛ փա՛ռ
քի ամենակալ Տեառն։ Եւ բա՛ց
ցուցէ՛ք զերեսս ձեր ի վերայ ժողովրդեանն։
Եւ ասացէ՛ք ընդ նոսա զայս։ Տէր օրհնէ
զձեզ եւ պահեսցէ զձեզ։ Տէր երեսս իւր
լուսաւորեսցէ ի վերայ ձեր եւ ողորմեսցի
ձեզ։ Տէր դարձուսցէ զերեսս իւր առ ձեզ
եւ հաստատեսցէ ձեզ խաղաղութիւն։ Եւ
դիցեն զանուն իմ ի վերայ որդւոցն Իսրա-
էլի եւ ես օրհնեցից զնոսա։ Եւ ասաց
Տէր ցՄովսէս եւ ասէ։ Ահա ես առնում
զղեւտացիսն ի միջոյ որդւոցն Իսրայէլի
փոխանակ ամենայն անդրանկաց որ
բանան զարգանդ մօր իւրոյ ի որդւոցն
Իսրայէլի։ Եւ եղիցին ինձ ղեւտացիքն։
Զի իմ է ամենայն անդրանիկ։ Յաւուր
որում հարի զամենայն անդրանիկս յեր-
կրի Եգիպտացւոց՝ սրբեցի զամենայն
անդրանիկս յԻսրայէլի ի մարդոյ մինչեւ
ցանասուն՝ ինձ եղիցին։ Ես եմ Տէր։
Եւ խօսեցաւ Տէր ցՄովսէս յանապատին
Սինա՝ եւ ասէ։ Հաշուեա՛ զորդիս Ղեւի
ըստ տոհմից նոցա եւ ըստ հարանց նո-
ցա։ Ամենայն արու ի միոյ ամսոյ եւ
վերագոյն հաշուեա՛ զնոսա։ Եւ հաշուեաց
Մովսէս ըստ բանի Տեառն որպէս պատ-
ուիրեցաւ նմա։ Եւ էին որդիք Ղեւի ա-
նուամբ իւրեանց՝ Գերսոն եւ Կահաթ եւ
Մեռարի։ Եւ սոքա են անուանք որդւոցն
Գերսոնի ըստ տոհմից իւրեանց՝ Լեբնի
եւ Սեմեի։ Եւ որդիք Կահաթայ ըստ տոհ-
մից իւրեանց՝ Ամբրամ եւ Յասուբ եւ
Սիսուէ եւ Ուզիէլ։ Եւ որդիք Մեռարի
ըստ տոհմից իւրեանց՝ Մոոլի եւ Մուսի։
Սոքա են տոհմք Ղեւի ըստ հարանց իւ-
րեանց։ Ի Գերսոնէ տոհմն Լեբնեցւոց եւ
տոհմն Սեմեցւոց։ Սոքա են տոհմք Գեր-
սոնի ըստ հարանց իւրեանց։ Որ հաշուե-
ցան ի նոսա ի միոյ ամսոյ եւ վերագոյն
հաշուեցան եօթն հազարք եւ հինգ հա-
րիւրք։ Տոհմք Գերսոնի զհետ կողմանց
հանգչէին զկողմն արեւմտից։ Եւ իշխան
տոհմին հարանց Գերսոնի էր Եղիասափ
որդի Լայելի։ Եւ պահապանութիւն որ-
դւոցն Գերսոնի ի վրանի ժողովոյ եւ ի
խորանին եւ ի ծածկին նորա եւ ի վարա-
գոյրն դրանն վրանի ժողովոյ։ Եւ զաւլին
սրահին շուրջանակի եւ զվարագոյրն դրա-
նն սրահին որ է շուրջ զխորանաւն եւ
զսեղանոյն եւ զպարանոցսն նորա եւ զա-
մենայն սպասս նոցա եւ զամենայն պաշ-
տօնեայսն նոցա։ Եւ ամենայն որ ծառա-
յեն ի վերայ նոցա։ Եւ ի Կահաթայ տոհմն
Ամբրամեցւոց եւ տոհմն Յասուբեցւոց եւ
տոհմն Սիսուեցւոց եւ տոհմն Ուզիելեցւոց։
Սոքա են տոհմք Կահաթայ ըստ հարանց
իւրեանց։ Որ հաշուեցան ի նոսա ի միոյ
ամսոյ եւ վերագոյն հաշուեցան ութ հա-
զարք եւ վեց հարիւրք։ Պահապանք սրբու-
թեանցն։ Եւ տոհմք որդւոցն Մեռարի ըստ
տոհմից իւրեանց՝ Մոոլի եւ Մուսի։ Սոքա
են տոհմք Մեռարի ըստ հարանց իւրեանց։
Որ հաշուեցան ի նոսա ի միոյ ամսոյ եւ
վերագոյն հաշուեցան վեց հազարք եւ
երկու հարիւրք։ Եւ իշխան տոհմին հա-
րանց Մեռարի էր Սուրիէլ որդի Աբիհա-
յելի։ Սոքա հանգչէին զկողմն հիւսիսոյ։
Եւ պահապանութիւն որդւոցն Մեռարի
էր զտախտակսն խորանին եւ զանձեղսն
նորա եւ զսեղանոյն եւ զպարանոցսն նո-
րա եւ զամենայն սպասս նոցա եւ զամե-
նայն պաշտօնեայսն նոցա։ Եւ զսեղանսն
շուրջանակի եւ զանձեղսն նոցա եւ զկա-
պանսն նոցա։ Եւ որ հաշուեցան ի նոսա
ըստ անուանց ի միոյ ամսոյ եւ վերագոյն
երեք հազարք եւ երկու հարիւրք։ Պահա-
պանք սրբութեանցն։ Եւ ամենայն որ
հաշուեցան ի ղեւտացիսն զոր հաշուեցին
Մովսէս եւ Ահարոն ըստ հրամանի Տեառն
ըստ տոհմից իւրեանց՝ ամենայն արք ի
միոյ ամսոյ եւ վերագոյն՝ քսան եւ երկու
հազարք։ Եւ ասէ Տէր ցՄովսէս։ Հաշուեա՛
զամենայն անդրանիկս արու որդւոցն Իս-
րայէլի ի միոյ ամսոյ եւ վերագոյն եւ
առ զթիւ անուանց նոցա։ Եւ առ զղեւ-
տացիսն ինձ՝ զի ես եմ Տէր։ Փոխանակ
ամենայն անդրանկաց որդւոցն Իսրայէլի
եւ զանասունս ղեւտացւոցն փոխանակ
ամենայն անդրանկաց անասնոց որդւոցն
Իսրայէլի։ Եւ հաշուեաց Մովսէս որպէս
պատուիրեցաւ նմա Տէր զամենայն անդ-
րանիկս որդւոցն Իսրայէլի։ Եւ էին ամե-
նայն անդրանիկք արու ըստ թուոյ անուանց
նոցա ի միոյ ամսոյ եւ վերագոյն՝ քսան
եւ երկու հազարք եւ երկու հարիւրք եւ
վեցտասան։ Եւ խօսեցաւ Տէր ցՄովսէս
եւ ասէ։ Առ զղեւտացիսն փոխանակ ա-
մենայն անդրանկաց որդւոցն Իսրայէլի
եւ զանասունս ղեւտացւոցն փոխանակ
ամենայն անդրանկաց անասնոց որդւոցն
Իսրայէլի։ Եւ ղեւտացիքն եղիցին ինձ։
Զի իմ է ամենայն անդրանիկ։ Յաւուր
որում հարի զամենայն անդրանիկս յեր-
կրի Եգիպտացւոց՝ սրբեցի զամենայն
անդրանիկս յԻսրայէլի ի մարդոյ մինչեւ
ցանասուն՝ ինձ եղիցին։ Ես եմ Տէր։
Եւ խօսեցաւ Տէր ցՄովսէս յանապատին
Սինա՝ եւ ասէ։ Հաշուեա՛ զորդիս Ղեւի
ըստ տոհմից նոցա եւ ըստ հարանց նո-
ցա։ Ամենայն արու ի միոյ ամսոյ եւ
վերագոյն հաշուեա՛ զնոսա։ Եւ հաշուեաց
Մովսէս ըստ բանի Տեառն որպէս պատ-
ուիրեցաւ նմա։ Եւ էին որդիք Ղեւի ա-
նուամբ իւրեանց՝ Գերսոն եւ Կահաթ եւ
Մեռարի։ Եւ սոքա են անուանք որդւոցն
Գերսոնի ըստ տոհմից իւրեանց՝ Լեբնի
եւ Սեմեի։ Եւ որդիք Կահաթայ ըստ տոհ-
մից իւրեանց՝ Ամբրամ եւ Յասուբ եւ
Սիսուէ եւ Ուզիէլ։ Եւ որդիք Մեռարի
ըստ տոհմից իւրեանց՝ Մոոլի եւ Մուսի։
Սոքա են տոհմք Ղեւի ըստ հարանց իւ-
րեանց։ Ի Գերսոնէ տոհմն Լեբնեցւոց եւ
տոհմն Սեմեցւոց։ Սոքա են տոհմք Գեր-
սոնի ըստ հարանց իւրեանց։ Որ հաշուե-
ցան ի նոսա ի միոյ ամսոյ եւ վերագոյն
հաշուեցան եօթն հազարք եւ հինգ հա-
րիւրք։ Տոհմք Գերսոնի զհետ կողմանց
հանգչէին զկողմն արեւմտից։ Եւ իշխան
տոհմին հարանց Գերսոնի էր Եղիասափ
որդի Լայելի։ Եւ պահապանութիւն որ-
դւոցն Գերսոնի ի վրանի ժողովոյ եւ ի
խորանին եւ ի ծածկին նորա եւ ի վարա-
գոյրն դրանն վրանի ժողովոյ։ Եւ զաւլին
սրահին շուրջանակի եւ զվարագոյրն դրա-
նն սրահին որ է շուրջ զխորանաւն եւ
զսեղանոյն եւ զպարանոցսն նորա եւ զա-
մենայն սպասս նոցա եւ զամենայն պաշ-
տօնեայսն նոցա։ Եւ ամենայն որ ծառա-
յեն ի վերայ նոցա։ Եւ ի Կահաթայ տոհմն
Ամբրամեցւոց եւ տոհմն Յասուբեցւոց եւ
տոհմն Սիսուեցւոց եւ տոհմն Ուզիելեցւոց։
Սոքա են տոհմք Կահաթայ ըստ հարանց
իւրեանց։ Որ հաշուեցան ի նոսա ի միոյ
ամսոյ եւ վերագոյն հաշուեցան ութ հա-
զարք եւ վեց հարիւրք։ Պահապանք սրբու-
թեանցն։ Եւ տոհմք որդւոցն Մեռարի ըստ
տոհմից իւրեանց՝ Մոոլի եւ Մուսի։ Սոքա
են տոհմք Մեռարի ըստ հարանց իւրեանց։
Որ հաշուեցան ի նոսա ի միոյ ամսոյ եւ
վերագոյն հաշուեցան վեց հազարք եւ
երկու հարիւրք։ Եւ իշխան տոհմին հա-
րանց Մեռարի էր Սուրիէլ որդի Աբիհա-
յելի։ Սոքա հանգչէին զկողմն հիւսիսոյ։
Եւ պահապանութիւն որդւոցն Մեռարի
էր զտախտակսն խորանին եւ զանձեղսն
նորա եւ զսեղանոյն եւ զպարանոցսն նո-
րա եւ զամենայն սպասս նոցա եւ զամե-
նայն պաշտօնեայսն նոցա։ Եւ զսեղանսն
շուրջանակի եւ զանձեղսն նոցա եւ զկա-
պանսն նոցա։ Եւ որ հաշուեցան ի նոսա
ըստ անուանց ի միոյ ամսոյ եւ վերագոյն
երեք հազարք եւ երկու հարիւրք։ Պահա-
պանք սրբութեանցն։ Եւ ամենայն որ
հաշուեցան ի ղեւտացիսն զոր հաշուեցին
Մովսէս եւ Ահարոն ըստ հրամանի Տեառն
ըստ տոհմից իւրեանց՝ ամենայն արք ի
միոյ ամսոյ եւ վերագոյն՝ քսան եւ երկու
հազարք։ Եւ ասէ Տէր ցՄովսէս։ Հաշուեա՛
զամենայն անդրանիկս արու որդւոցն Իս-
րայէլի ի միոյ ամսոյ եւ վերագոյն եւ
առ զթիւ անուանց նոցա։ Եւ առ զղեւ-
տացիսն ինձ՝ զի ես եմ Տէր։ Փոխանակ
ամենայն անդրանկաց որդւոցն Իսրայէլի
եւ զանասունս ղեւտացւոցն փոխանակ
ամենայն անդրանկաց անասնոց որդւոցն
Իսրայէլի։ Եւ ղեւտացիքն եղիցին ինձ։

ի՛ հիւսիսոյ եւ ի՛ ծովէ. քեզ երկիրըտա
ր՚ զ քե՛՚՚. Յարեւելից եւ յարեւմտից՝
րուքե՛ լո՛յս ճշմարտութե՛ք քո՛ ա՛րդ.
կունք եկեղեցո՛յ։ Ընդգային արդա՛
՚զ քե՛՚՚՚ զ բարեբանեն մա՛ն՚
՚զ քե՛՚՚՚ զ քրիստոս ա՛սարած մեր։
ի՛՚ սրբոց թեա՛ն քոմ բարեբանութի՛ք
ցո՛՚՚ք ը՚զ քե՛զ քրիստոս փրկիչ մեր։ Յօրհնութի՛ւն ի՛ նոր օրհնե՛
Ընկալ քո ա՛ր ծ ընկա՛լ զիս և՛ կե՛՚՚։ Ընկալ փ
անհակա՛լ փրկիչ՝ խնայեա՛ ի՛ մե։
կորո՛յս ոտ ձիթենի. ա՛յլ անյի՛շաչար և՛
քանց եղէ՛ ես ոտ զարմա՛նեն՝ պըտղա
անբարո՛նա կ ո՛րթ. ա՛յլ ատ։ Ստա՛՚
՚ցանկ Տ՛ո՛գւոյ իմոյ քակտեցի և եղէ՛
փըրկիչ խնայեա՛ ի՛ մեղուցեալ ծա՛ռայ։
ա՛յլ ատ քե՛զ միայն պաղատի՛մ բարերա՛ր
յապականա՛ցու կենցաղըս ծախեցի՛։
՚անապակա՛ն ը՚զհոգևո՛ր ը՚զաւա՛նգըն
զհոգին բարեբանեցէ՛ք. և բա՛՚։
ոակիցըն հօր և սրդւոյ՝ զնորընծի՛ն ը

տեառնս ամէն։

Եւ զորդին եւ զիւր սուրբ հոգին յաւիտեան հաւատով խոստովանել զերրորդութիւնդ. զհայր ողորմութիւն. ուր աղաչեմ խոնարհականացեալ զքեզ ի մեզ ըղձորէս քո զաղերսացուածոյն ի մեզ զքեզ հայր ամենակալ եւ զմիածին որդի քո եւ զսուրբ հոգի քո զերրորդութիւնդ։ զհայր ամենակալ եւ զմիածին որդի քո եւ զսուրբ հոգի քո զերրորդութիւնդ։ զհայր ամենակալ եւ զմիածին որդի քո եւ զսուրբ հոգի քո զերրորդութիւնդ։

Ա՛ղաչեմ

երկնից։ Օ՜ տո՛ւ ինձ հօրդ ծրնեար զոր
կա՛ն։ բարեբանեցէ՛ք ընդ զըս՛ալ Թուն
Օ՜ անըսկիզբն աւր ծ զհայրն ամենա
փըրկիչ։ մի՛ անտես առներ։ ծղ։
Լ իրա՛ւարեալ մեզզք անկանիմ ա՛ռ քեզ
զիս մայր իմ։ աղաչեմ փըրկիչ։ ծղ։
Ա՛ստուած աւր ծ ա՛ստուածոյ

Ա՛ռաւօտուն հմա՛ւսանօք ՚ի տաճարին
Հա՛ռ ը՛զ քա՛ւթի. նո՛ւիրին ձայնիւն
և ես գո՛չեմ. ո՛ղորմեա ինձ ա՛ստ՛։
Ա՛ստուածդ ա՛ղաղակէր ՚ի խաչին՝ մի՛
ո՛ր իջեր ՚ի մէջ հնո՛ցին և փրկեցեր մեծ
ընա՛ն ձեռիւք զերիս մանկունսն. ա՛ստ՛։
Կո՛րծր՛ք ա՛ն ը՛զ ա՛ր օրհնեցէ՛ք զՏ՛ն
և բարձր ա՛րարէ՛ք ը՛զ նա՛ յա՛ւիտեա՛ն։
Տ՛ուք և գո՛ւշ՛ ը՛զ ծո՛ւր ը՛զ ա՛ր օրհ։
Ա՛մենայն ժո՛ղովուրդք երգով
օրհնա՛թեա՛մբ. և բարձր։
Ա՛ստուածդ ա՛ղաղակէր ՚ի խաչին՝ մի՛
և ես գո՛չեմ. ո՛ղորմեա ինձ ա՛ստ՛։

փրկանէ · յաներևոյթ թշնամւոյն և
ան՛ն քո ։ Պահեա զմեզ տէր յամ
զի օրհնեսցո՛ք Հայնապատ զՀաւատ
Տէր մեզ տէր զգնութի՛ւն նեղեալ
նեցէ՛ք օրըստօրէ՝ զերկուքի նորա ։
բանեցէ՛ք զանուն նր ։ Հեռա՛րս
նուն նորա ։ Վասնզի է ըզնր՝ և բարե
Ընկեցէ՛ք ըզնր՝ · և օրհնեա՛կ զ
բարեբանութիւնքդ նր հոգիդ ճշմարիտ
պարգեւաց Հ՛տըօղ ողորմութե · ըզքեզ
Հօր և փառաւորեց միածնիւդ · բաշխօղ
որդւով միածնի ։ Ո՛ր էակիցդ ես ընդ
բերժիչն հոգւոյ մերոյ · ըզքեզ դասկնք
մերոյ փրկութե · արձակիչ կապելոց և
կերզան ։ Ստնարհեցար ի բարձանց վերն
ւորաց՝ · ըզքեզ օրհնեմք զքեզ Հայր անըս
բարեբանեա՛լ ի զօրաց անամնից երկնա
Ընտրեալ աճ և թգւոր երկնաւոր ։
զայ յերկինս և առաջի՛ քո՝ · նո՛վ ։
աղերսանօք աղաչէր ըզքեզ · Հայր մե
շեա՛ զհո տէր՝ · նո՛վ ։ Ո՛նաւակ որդին

վանեալ · տաւրեալ ժուժկալութիւն համր
նօրէն բռնաւորին · աճապարն ու արտքն
խընայեա՛ ի մեզ : Այլ ըզմոլութի՞ւն
թշնամուդն · բարեխօսէ՛ սոցա՛ զ՚որ
նուիրեամբ պատերազմեա՛ր յաղթեցին
պարեն · որք ի սեբաստիա՛ ձըմ-
ռոյ ընդ անմարմնոց ընդ-
հ՚յոր ընդ անմարմնոց ընդ դա-
Ա՛ խաւ ըզ-
ի-
հ՚

Ա՛խաւն օր՝ ոօն է ոյնոց ։

ՐԻՒՂԹ ԹԸՂՆԱՄՈՒՆ ։

Շան · Ո՛ զկ՚ն յաղթուե՛ ընդ-դէմ անո՛
հերն ։ Այ՚տուր երկիւղած-ց զոց նը
եղիցի մեզ պահապան ի՚ տուէ՛ն ի՚ դի
ա՛ զ՚ստուգ պա՚հեսցէ ըզ մեզ ։ Ա
ուէրըն զկ՚ն ։ Օ՚ օրուե՛ սըրբոյ խաչի՛
յ՚ն՚ զ՚ նիւ՚հեսցէ՛ ո՛ր տուէ՛ պահ՚ե՛
յ՚ովանի աջո՛յ ձեռի՛ն զո՛ւ ու՛ր պահ՚ե՛
հ՚նապատ զ՚ զ՚ոյդ արա՛ծոյ ։

և ա՛պա՛ն յա՛մ ժամանակի՛ · որ օրինի՛
զ՚ աղաւնի՛ նո՛ւէից նը ։ Ա՛ւ՚ր յո՛ր ժո՛ր

Ի՛ համբարձեալ ի յերկինսային զնո՛ւռ
մաքրել ոչ զտակի փորձելով ի հուր։
աճ-սին երդոյն՝ անցանէ՛ն ընդ ջուր։
Ա՛յսօր ի լռա՛ծն
ա՛ց փոց ք՛ս խընա՛յ։ Ա՛յսօր ի մեղ
տա՛պատեալ լի՛նէին։ որ իջեր ի մեղ
անձա՛ռեալ ձառագա՛յթիւքն նը՛շոյեր զ
նելոյ քա՛ռասունքն։ որք ի բարձանց
Հատա՛կեալ ի լըճին սառո՛ւցելոյ երա
Ա՛յսօր անսահմանելի՛ զարդարա՛նօք, նա
ցին աղաչանօք ք՛ս խընա՛յեա՛ ի մեզ։
թընաման՝ն յաղթե՛ցիր և քա՛ջուե՛։ ա
րոք ի սեբաստիա պատերազմեալք ընդ
եկե՛ղեցի՛ ածո՛ւն ըզմեզ՛շատ և ձգնու՛ե՛։
Ա՛յսօր զանյաղթելի՛ մարտիրո՛սացն՝
հա՛ւ ի՛ քե՛ն խընդրե՛ին։ որ յա՛յս և ապա
զա՛ւ ի յերկինսա համբարձեալ և զոզ
սառո՛ւցելոյ յանտա՛նելի՛ տանջանացն։
ժընդակ օդո՛յն։ տադնապե՛ն ի՛ լըճին
Ա՛ձուլել պատուակա՛ն մարմնոցն ի՛ դը
բե՛րեցի՛ն տանջանացն։ բարեխոսո՛ւթ

թէ՞ ձառադայթարձակ փայլմամբ բո-
դա կ՚ծագին. եւ վերնոյ լանամ տեսչու-
լել պատուական մարմնոյն Յիսուսի
յերդաբուղս սուրբ արեանն՝ ի ձեռ-
սիկ բղխմամբն յաչէ՞ն. ծիշ ։ Այ-
նա կարծող զօրութիւնդ միշտ թագաւոր
քեզ վերա կարդայի՛ն յօդնութիւն. ամէ՛
բանիւ՛ թէ՞ յակնարկեցին իւրեանց ըզ
խօսելով ընդ երկնային զինուորս
մերոց ։ Որբ հանդիսացեալը է խրա
դուխ. օրինեալ ա՛ր աղ՛ա՛ծ հայ րջեն
դաւանեալ միանական սուրբ երրոր
պաշտօնեցին. բարեպաշտուբ զքեզ
տէրութիւնդ՝ զմեղս թիր անօրէն կուռ
տիւր արիւնաբար՝ ընդդիմամարտեալ
եւ յաղթող վերկայեցաւ՝ որք ի սեբաս-

դ 5

յօսր տօնելով ըզ յիշատակ քոյ
մէջ սրբոց քոց ք՛ս խընդ
։ Ով սրբոց քոց ք՛ս խընդ
տարթնեան. որ ես փառաւորեալ ի
լոեսն՝ դասելով ընդ անմարմին՝ զը

մեռ մեղ ալ ծ։ Ի դուսափ ալ ոդոր
ձացոյց ալ զ՚ք քառասունան, ոդոր-
քրիստոս, որ զի մեջ լըմնչիր։ զլուար
Ի դրաշափ ալ ծադումըն լուսոյ զո-
հաւաքեաղ զի հոսծ հա լմնըցին։ ե ալ
հոդևորս։ և բոյտ ձա ձանչ հրա
ձր շմարիտ նախադուշակ տեսլեաղ
հօտապետին։ յայտնեաղ զ՚ք զա նձը
Ի յաօր վերա նորոգող սուրբ հոդի
դըժընդա կ օդոյն։ ե ալ բար։
ծանեալ զ՚ք պաղատըն դառնայրունչ
լըճին։ արիւնհրաշ փայլմամբ լու
դայթա ա ծ ուեն երևեցյալեաղ զի մեջ
ծադմամբ որդի ն միա ծին, զձառա
ալ թաղ մըբուց։ Ի յաօր հրաշափառ
յաղթողական ձայնիր զ՚ք բնակեալն
Ի զ ուեր օրհնեցէք բարձր արարչէն
գեղնացըն դարձա վերերդեացուք։ օր
քեզ յա՛ւ ժաբար հրի՛նգամբ, ըն հո
լուրեաղ պըսակըս յա՛ռնա՛տոյց լուսոյն։

Ճո՛ՒՒՎՐՆ, զճ՛ՎաճՐուի կԵՆցաղոյս լՐՒ
ցեա՛լ պԸՆաԿՄՂԵՆ. ոՐԲ ՎԻ սԵԲաստ՛ՒՐ
ԸՐՒՆ տօՆԿՒՐ. պայՃա՛ռացեա՛լ Հաստատ
ՈՒաՀապետական՛ Ո՛Ր ԱՆՈՒՆՐՆ ՏԵՒ։ Ո՛Ր
վասն անձ՛Նոյ մԵՐոյ։

եկԵՂԵՑ՛ցոյ. Բ՛ԱՐԵԼաօսԵցԿ՛Ք առ ա՛Ր
ԼատատուՒՆՔ աշԽատԻՒ պարՃանՔ ՆԵ՛
Ո՛ՐԲՔ և սիրեցեա՛լ Վի՛Ք բրԻստո՛Ն.
մԵՆ ՀորՀուրդ տասՆՆԵՆ լՐացու՛ցԻՔ։
կացո՛ցԻՔ. և ազօԹԻ՛Ք ԸՂ պատ՛ՎԱՐՆ
ԱճապՆոյն ԸՂ պաղատ՛ՄԲՆ լՍԸՒՆ Եղ՝
Ա՛Վ երջանԻկ ՃառագայԹՔ՝ ՈՐ զօրու՛Ք
Որս և մԵՔ ԵրԴեսցո՛Ք զՔ՛ օրՆուԹԻ՛Ն։
ԼուՔ կԵՆաց ՈՎ Ն՛ Ք՛ զառաՔսուՆՔ. ընդ
ՔանԻզ անուա՛ՆՔԲ ՁԵՐ զրեցա՛Ն Վի՛Ղ
Ա՛ՒՐ ՁԵՌՆԱՐԿԵՑԻՔ զՔ՛ ՀրեշտակապետԻ
ԼաՆ զանապատ՛Ն պԸՆաՒ ՀՆ. ոՂ։

Ա՛ՒՐ ՁՐՆԾա՛Ն զաՂՔ ՀրեշտակապետԻ
ՀաՀատակեա՛լ Վի պատերազմ՛Ի. և ընկա՛Ն
կո՛ՒՆան. ոՂ։ Ա՛ՐաՆեալ վԸ՛կայՔ զՔ՛ՔՆ
ուանԾա՛ՆԻՒՆ. զԸ՛ՆաՐՃայՒՆ ՆԵ՛ ԸՆԾա՛Ն
մա՛ԵՔ զո ՀԸՆՈՐՀՔ. ԾագԵա՛լ Վի՛ ՄԵՂ զա
ՀաՒՐ ՄԵՐ ՀԱՄԱՐ ՀԱՒԱՏԱՑԵԱԼ ԵՄ ԶՔՆ
ՀԱՒԱՏԱՑԵԱԼ ԵՄ ԶՔՆ ՀԱՒԱՏԱՑԵԱԼ ԵՄ ԶՔՆ

քաղցրացուցին։ և նոցա միաձայն
դառնուլ սահմանեացն հաւատով
ըրին յաւետեան ի սեբաստիա։ և ընդ
ես ամենօրհնեալ թագաւոր անմահ
ցան։ և միաձայնեալ ասէին։ օրհնեալ
քառանկից։ որք հաւատով հանդիսա
ծայ սիոն՝ ընդ յաղթօղ ձգնուն սբց
Ա յօր մեծապէս պանծացեալ ցքն՝ Ձշ
ի կորչասայ կան բանականն։ ձրդ։
օգտեալ ի բանասիրուէն երգէ արտաքս
նուիրեալքս մեր օրհնեա։ զի միայն
փոց բարեգործութ ը լացեր։ զմիաբա
ձոլն վարդապետն ներկեր։ ձրդնոյ։
ձրդնոյ։ Ա յօր եկեղեցւոյ։ որ ընդ
արեանցն հերձուած զկապուտակ ը
նային լուծիւն։ վասըն զի պատուին
ձոլն սահմանեալ զի ոչ ոք ոչ
զամիւք։ առապանակ ոչ էր ձոլն սահ
մարգարէ մի էրկնաւոր ձայն
մարգեաց ձայնէ։ զհաշտուիլ անձամ նց։
ձին ընկղմանդ։ ձրդնոյ։ սոյգ ոչ

Ա՛ր ըզբա՛ն քո՛ օրինաց հաստատեցեր զայս ամենայն՝ որ պատուիրեցեր եւ ճշմարտութեամբ անսահման ժամանակս՝ ամօթեալ մնացի ես։ Եւ ընդ այսոքիկ ամենայնի՝ ոչ ամաչեցի ես. քանզի ես ճշմարտութեամբ ծառայ քո եմ։ Եւ փայլեին ահա ընծաքն ի վերայ սրբոյ քառանիւին։ Եւ նոյա՛ն

Կանոն հինգերորդ Աւետեաց աշխատեցեալ։

Ա՛յսօր սեբաստիա՝ եղեւ երկրորդ յորդանան՝ իջմամբ պրդուչն աստուածոյ։ Եւ փայլեին ահա ընծաքն ի վերայ սրբոյ քառանիւին։ Եւ նոյա՛ն յանապատում՝ ի կեանս։ Եւ նոյա՛ն միա՛ Ա՛յսօր սեբաստիա՝ եղեւ երկրորդ յորդանան՝ իջմամբ պրդուչն աստուածոյ։ Եւ փայլեին ահա ընծաքն ի վերայ սրբոյ քառանիւին։ Եւ նոյա՛ն յանապատում՝ ի կեանս։ Եւ նոյա՛ն միա՛ Ա՛յսօր բացեալ երկին դրունք վերին եմրուսաղէմի։ Կոչելով սուրբ ըղբաւանատանն յանձառ ի փառան և յայնպատում՝ ի կեանս։ Եւ նոյա՛ն միա՛ Ա՛յսօր ամբարձեալ զայս խաչեալ կոչելով ըզբեզ տէր յօգնութիւն։ գերը ի վերոյ տեսեալ բոլորեալ պատկիչս յայնմատոյց լուսոյն։ Եւ ընդ

Ա՛յժմ ամենայն ոք փութանիւք այրեն զո-
հանի՝ այլ առնելով զաս՛ա զերկեղոյն։
կիւղ քո՛ տէր՛։ և անպատուաւ՝ ի մէջդ
զքեզ բնակեցո՛ մեղայ։ ոչ ուշեղանայ զեր-
դասամբք ընտ օրինա՛ց քոց ք՛ս։
զհոգի՛ և ընդմէջի՛ն։ արդարանալո՛ց
ցեր՝ ի մեզ ընդ միտս մեր։ դատել
Աստա՛ւած արդարութեանդ հաստատե՛
լո՛յ քո՛ ք՛ս։
մերո՛ց։ բացցե՛ս ողորմութեանդ հայել ի՛
ծընողին։ վանանալո՛ աչեա սրբոյ
ատուա՛ծ ծանծնին՝ անապակո՛ն քրիս՛տ
մարմնա՛ցն որ յերկին՝ նա։ Ընդաշնակ
դիմա՛ն։ մաքրութ այղթիւք ընտ ան՝
շնորհեա՛ մեզ յա՛մ ժամ լինել քեզ յան
լիս մեք պաղատեսցո՛ք առ քե՛զ ք՛ս։
կըրկնի ձա՛նր ամենայն։ Ի՛ սրտ
բնութիւն մերով անօրինա՛բար՝ սրտա՛մ
դիշերն ի՛ դալո՛ւստ յաղօթան աստո՛ծո՛յ։
ծոցով մեզ օրհնակ։ հանելով ընդ

զի՛ մանանէն՝ զլուխ վիշապին՝ ի՛ վերայ
զբզճո՛վ աշխարհս կան՝ . խորտակ կեղծի՛վ
կարմիր ծովուն՝ բաժանեցեր խաչիւն
ընծո՛ր աչխարհս կան՝ . խորտակ կեղծի՛վ
եղեալ Տո՛ղի՛ ս . Լե՛ միաւորեցայ զարձե՛լ
սիրով ընդ Տեառնեայս՝՝ լս ՝ի նմանէ ։
Ա՛ր ՝ի սկի՛զբն փըրկուե՛ մեզոյ օրինա՛
կի երեւեցար մարգարէիցն մի՛ վսէմ՝ .
աստուածա՛յն վառեա՛լ բոցով՝ ըզմո՛
բենին ա՛նկիզելի՛ ՝ի նմանուե՛ կո՛ւսաս
կան ծնընդեանն՝ . օրհնեա՛լ ե՛ր աբ՛ծ
Տա՛ղցն ը՛մեզոց ։ Ա՛ր յօրինա՛կ զո դա
լատեան յե՛ս առաքե՛ցեր զմովսէս ՝ի՛
յեգի՛պտոս՝ . ազատելո՛վ զհին ի՛սրայ
էլ արեամբ գառինըն խորհըրդոյ՝ . ոչ ևս
դու գա՛ն ա՛յլ՝ զո կենարար ա՛րեամբդ
ը՛զնորս ի՛սրայել՝ . օ՛րհ՝ Ա՛ր ՝ի նմանուե՛
կարմիր ծո՛վուն՝ բաժանեցեր խաչիւն
ըզճո՛վ աչխարհս կան՝ . խորտակ կեղծի՛վ
զի՛ մանանէն՝ զլուխ վիշապին ՝ի՛ վերայ

Ո՛վ, Աստուած իմ՝ որ զանմահութե պետութեն
լոյս ծագեցեր զմեզ աշխարհիս. բա-
նիւ ճշմարտութեան քո զմեզ կրե-
ցեր, զանտեսն ինչպէս նոյ ի քէզ կրե-
ցեր, այլ սրբութե՛ բարձրագոյն սերմով
վասն մերոյ փրկու՛թեան։
Արեւ արդարութե՛ բարեխօսեա՛ առ Տէր
կրկի՛ զծնո՛ւթիւն. բարեխօսեա՛ առ Տէր
բէհիյ՝ բանին բարձոյ՝ որ զամենայն
Աստուածա՛ծին գերագոյն քերով
զի յաղթեսցո՛ւք նահա՛ս. ա՛մ։
ընդ քի՛ պատերազմել ընդ թշնամւոյն.
մարտուե՛ եկեղեցի՛ լեառնըն փորձուե
հնձել. ա՛մ։ Յօր պայծա՛ռ շրջ-
ձածային լուսոյն արժանասցո՛ւք հոգ-
եղեալի սրբեալ պահովք. զի տեսլեա՛ն
ա՛ռ ա՛ռ ա՛ռ։ Յօր շ մեծին
մսխեսի. զի երկնի՛ք ի լեառն իմանալի
մաքրեսցո՛ւք պահօք քառասնօրեայ ըստ
առա՛ն ընտի՛ր օրինեցեա՛ք։ Յօր
Աստուածայնոյն գործըք
Ա՛զատ՝ ի՛ ՚ի՛ ՚ի՛ ՚

փրկիչէ։ Այր ըզհին մարդէն մեր մե-
ղաց վերայ դիմաց ի մէջ մարդասէր
Աստուածն մեր, եւ ներեսից ամենայն
մեղաց մերոց։ Փեսայ երկնաւոր՝
համբաւ եւ պարծանք։ Խնայեա՛ ի
մեզ ըստ ողորմութեան։ Փեսայ երկնաւոր՝
հաշտեսին զո եկեղեցւոյն · զայրի եղեալ
ի քէն զհնդիս մեղաց ծք՝ · մաքրեա զմ
թուրք եւ յօդեա ի քեզ միութեամբ։ Խն։
Այր մահուամբ մարմնոյ զո մեռուցեր
ըզ մեղս՝ եւ յարութեամբ զո յարուցեր ի
մեզ զարդարութիւն ծ · տո՛ւր զօրութիւն
հոգւոյս կամաց՝ հնազանդել ըզ կամս
մարմնի։ Խնայեա։

Այր փառաբանիս ի հրեշտակաց ընդ
օր եւ հոգւոյն · քրիստո՛ս որդի աստ-
ուածոյ · խոնարհեցար ի հողեղէն բնու-
թիւն · համբերելո՛վ խաչի վարդն մեր ·
վասն որոյ զքեզ ի մեռ՛ց մարդասէր
փրկիչ։ Այր ըզհին մարդէն մեր մե-

բուր

փառատո։ Ա ելոյեցի ոյԺ ըվբոց հրոյն
սեծլ՝ւրվ։ օրինեաՀ ես թգեսոր ա ՚նամՀ։ ,
ա՞ոյ ՚ւրվեվ մանկունքն ՚ի հնծկին ա՞
հնո՚ցի՚՚ն։ փառատորեաՀ յատխեան։
րեցուցեր զերիս մանկունսն ՚ի
՚ի բարձունս։

ա՞ոյ ՚ւրցըն մերոց աՀծ։ որ ապ՞

գեացոք ԵրրոդոքեաՀ՚՚նդ ըզփառս
ես Հոգւո՚՚յդ լի՚նել օԹեվան։ ևՀեր
ըզսիրտս փոց մըսից՝ ընդ քՀզ և Հօր ա
՚ի բաղեե՚՚ւ սուրբ փԷսայիդ՝ բայցոք
թուն լինե՚՚ւ ըստ դԷմնապանին։ զի՞
Ա նորՀեա մեզ ա՞ր ըզփառսոքի ար՞
լո՚սաւո՚՚ր քոց պատուիրանաց։ վե՞
կենդանական գործովք բարեաց ըստ
կԷնդանացո՚՚ւ զմեռեալըս մեղաց։
բար քո յարուքի՚՚դ ա՞նամՀ Թագաւո՚ո։
մըն նոր ապամոյ։ վասն։ ԱԷնդանա
կենայն անվախճանից ՚ի նորոգո՚՚ւ
ըզնո՚՚ր մարդն արդարութե։ յոսոյ
ղա՚՚ց ՚ի խաչին սպաներ։ նորոգելով

կուռքն. որ գերեվարն զօգնութիւն ցո-
քո քե. ի՛ հնարն ընկերեալ պահէին մին
տուրեաղ յաւիտեան։ Յաղթօրդ զօրու-
կեցո՛ացես լ՛ղ մեզ. առաւե՛լ փառա՛
ա՛յր լցցեն մերմոց աշըջ՝. որ ի՛ նեղու-
ա՛յս ա՛րա փըրկիչ յուսացելոցս ի՛ քե՛զ։
երկինք և երկրի։ Ա՛ղաչեմք ըզքե՛զ
խոնարհե՛ յանձինըս մեր քո թագաւո՛ր
Ա՛ր երկնից և երկրի՝ աղըղ և յոյս մեր։
լեցո՛ զնս յորդայթէ՛ մեղաց՝ և ո՛ղ։
Ա՛պրեցո՛ւցի՛ր իմ և փըրկի՛ր իմ. ապ՛
զնս յորդայթէ՛ մեղաց՝ և ո՛ղ։
Ա՛ւո՛ւ ես յոյս և ա՛պաւէ՛ն իմ. զերծո՛
նայեա՛ յիս գըթա՛ծ ըզ՛ քո՝ և ո՛ղո՛րմեա՛։
Ա՛մբառնամ առ քե՛զ ա՛ր զա՛ջս իմ.
ժողովո՛ւրդք առա՛ւել՝ քա՛։
թե՛. քա՛ր։ Ա՛հա՛նա՛յ՛ք ա՛ծաբանե՛լոյ
Թե՛ւո՛ղըն զ՛ ս հրե՛շտակային օրհնու-
բա՛ր արարի՛ք ըզ նա՛ յաւիտեան։
զե՛ լի՛ն։ փա՛առա՛ս։ Ա՛զար օրհնե՛ցէ՛ք
բո՛ր բո՛ղքո՛ց լո՛յ։ Ձայնիւ քա՛զցրութի՛ւ եր

ես դարձ՛ի միջոջ ըզգացաւ՛մըն քո՛յ.
օրհնեն ըզքեզ։ Այ՛ մելոդեցոյց հովիւդ
քեզ եմք ապա՛ւինեալ. արարած ձեռ ա՛յլ
ի՛ւր ի բարձ՛ունս բնակեա՛լդ ես և՛ միայն
պաղատիմ. քա՛ւ։
զքոյո՛ւն իմոյ յանցա՛նոց. զի ա՛ռ քեզ
Հազմադի՛ւթ մարդասէր՝ շնորհեա՛ց
բազմա՛մեղութիւն. քա՛ւեա՛ զիս ա՛յծ։
նոզ սըբոյ իմոյ՝ անդա՛դար հայցե՛մ
Ի՛ր՝ղեամբ արտա՛ստաց՝ և հառա՛չա-
սիրի ա՛ղաչեմ ողորմեա՛ ինձ ա՛յր ծ։
նեալ ես անձն իմ. միայնոյ քե՛զ մարդա-
Այ՛ազմութիւ՛ն յանցանաց ծանրաբե՛ռ-
Ո ա՛ստուա՛ծդին յաւիտե՛նից։ բա՛ց։
ցե՛ք. բա՛ց։ Այ՛ել ըզնո՛ր օրհնութիւ՛ն։
Տի՛ւք և գիշե՛ր ա՛յլ ըզնո՛ր օրհնեցո՛ւ
նեցի՛ք բա՛ց զձեր արարի՛ք ըզնա յաւետն։
տա՛կի՛ն օրհնաբա՛նեի՛ն։ Այ՛լ տա՛ր օրհ-
ըզբնաւորին. ընդ երրո՛րդ հրեշ
Հրոյն՝ զաստա՛ռալիսն արհամարհեցին
զա՛ն օրհնեա՛լ։

Ա՛ր
որ ի՛ բարձունճանդ եմ փառաւորեալ։
Տուրս ի՛ր քարձունճանդ եմ փառաւորեալ։
Ձայնի՛ երգոյ վ զքեզ փառաւորե՛ն։
Հրեշտակ՛ ամենայն տեսա՛կ բանակ՛ր հօտի՛։
գոյ՛ ի՛ ձայն հնչմանդ ն զքեզ փառաւորեն։
Ա՛ր բանի՛ հրամանի քո՛ զանդամ
լոյծն առողջացուցեր՝ ։ քահա՛ն։
Ա՛ր բանի՛ հրամանի քո՛ զանդամ
ցեալն ի՛ քեզ բժշկեցեր՝ ։ քահա՛ն։
Ա՛ր զանձնի՛ հանդերձի՛ քո՛ ըզմերձե
դարձուցեր ։ քահա՛ն զիս ընդ ելս ուրա։
Ա՛ն մարդա՛սեր՝ որ զմոքսաւորն ար
Ո՛ նըմաեան՛ն յաթոռ փառաց ։ բար։
նա՛ յետն։ Թէր գոյ՛ վա՛նանդ ։ բար։
Ա՛զ տր օրհնեցի՛ք բարձր արարչի՛ ընդ
ա՛ առաւել բարձրացեալ ես յաւիտեան։
օր։ Ա՛ր նաեւ՛ի վր՛ քերո՛ւքէից գոլեալ
տեա՛ն։ Ընդ ծ հայցըն և՛ամ յա՛ւետնից
Ո՛ յա՛ւիտեա՛ն ։ Օ՛րհնեալ ես յա՛ւ
քա՛ւիչ ես մեղա՛ւորաց ։ ա՛րարա։
ա՛րա։ Ա՛ր ծարաւե՛լոյ աղբիւրդ ես և

և՛ զի՛ մն ապաշխարութեան արա՛ր ար-
ատ ընկալեա՛ւ փրկիւ իւ մարդասիրապէն
Աւ՛ր զաղաղակ կընա՛յն սլաղգուոյ
զբարիթո՛նք երինից. ըզնա ան։
Աւ՛ր յայնէ փառաց աճուեն դաղա՛ն
Աւ՛ր լսեցէ՛ք ընդ սո՛ր օրհնեցէ՛ք։
նա անդադա՛ր օրհնեցէ՛ք։ բարձր։
բա՛ր ընթանալն ի՛ հրեշտակաց. ըզ
Ա՛զնլատեալն ի՛ յաթոռ փառաց. ըզ
Գ՛իշերըզ ընդ սո՛ր օրհնեցէ՛ք։
բարձր արարչե՛ք յաւիտեան։
Գ՛ործք ա՛ն ընդ տէ՛ր օրհնեցէ՛ք։
րութիւն՛դ քո՛ փառաւորեցեր. զքեզ։
խորհուրդ՛ն. և զյաւտապետական ի՛ զօ-
զքե՛զ։ Աւ՛ր ընդբռնո՛ւ թագաւորին
լեալն ի՛ նմանի՛ն պահպանեցուցեր
ըզհո՛ւրն ի՛ ցօ՛ղ փոխեցեր. և զարդե-
բարեբանե՛ք։ Աւ՛ր ընդ բարբո՛քեալ
միութիւն՛. զքե՛զ ընդ օրհնաբանսն
և ի՛ բոլո՛րից փառաւորե՛ցար երբեմն
Աւ՛ր յաւի՛ց ցուցեր ընդքո՛ւ զքանչելութի՛ւդ։

առներ ըստեղ՝ ու ես։ Այդպէս այդ քո
ըն քեզմէ մի՛ ան հոգս։ Ես ալ ինչ
խնայեմ իմ մեղ։ ու ես ալ տաճա
յուհի եմ։ Ես երկայնամիտ ես քեմի։
Ու ես երկայնամիտ ես քեզի հա
մար՝ որ չուզես որ մեղք մը ըլլայ
ի քեզ՝ այլ ապաշխարես։ Ու ես
ալ ըզքեզ ամենայն ժամ կը կոչեմ
ապաշխարութեան։ Ու ես ալ ըզքեզ
ամենայն ժամ կը սպասեմ ապաշ
խարութեան։ Ու ես ալ ամենայն
ժամ կը խնդրեմ ապաշխարութիւն
ի քեզ։ Ու ես ալ ամենայն ժամ
կը հրամայեմ ապաշխարութիւն
ի քեզ։ Ու ես ալ ամենայն ժամ
կը սպասեմ ապաշխարութեան
ի քեզ։ Ու ես ալ ամենայն ժամ

Նաւարը Տօմի փառաբանիչք ունի։

Ամենայն կայտառք, որ տեսանիդ եք բաց
Օրհնեցէք զՏէր յերկրէ ակն և
Համբակաւրութեք սպասաւորիչք ունի։
Եւ ամ հրեշտակք, որ Տոմիդ էք
Օրհնեցէք զՏէր յերկինս զօրք
Ուխն վերաւորեցայ, ամ ան։
Ես ի գաղտնի՛ նեռիցդ բանասիրի՛
Ամ ան։ Յաներեւոյթ թշնամւոյն պար
սա՛ս իմ առաջի՛ քո որպէս պոռնիկն.
որպէս մանքսաւորն, և հեղում արտա՛
ներ Տա՛յր զի՛ղաչա՛նս իմ։ Ի՛զաղակեմ
ղե՛մ յանցա՛նաց իմոց, մի՛ անտես առ՛
Նկանիմ առաջի՛ քո և խընդրեմ զքո
քեզ Թագա՛ւոր փառաց, Ո՛ղ քո՛։
սա՛մսիւք և օրհնութիք, դովեին զՂ
Լ՛րեքեին մա՛նկունքն ի՛ Ս՛ք Հընոցին
Ո՛ր լիքեր ի՛ նոսըն փըրկեցեր զմանկունն
սըն ի՛ձեռաց անօրինաց, շնորհեցեր ըզ
Տուըն Տոմա՛բեր յօդսին, ըզքո՛ տու։
Ամ ան։ Ես ի գաղտնի՛ նեռիցդ բանասիրի՛
ուխն վերաւորեցայ, ամ ան։
Յաներեւոյթ թշնամւոյն պար
սա՛ս իմ առաջի՛ քո որպէս պոռնիկն.
որպէս մանքսաւորն, և հեղում արտա՛
ներ Տա՛յր զի՛ղաչա՛նս իմ։ Ի՛զաղակեմ
ղե՛մ յանցա՛նաց իմոց, մի՛ անտես առ՛
Նկանիմ առաջի՛ քո և խընդրեմ զքո
քեզ Թագա՛ւոր փառաց, Ո՛ղ քո՛։

ը՛զ Հրաշալի ը՛զ ձայնն ընդ Հրեշտակ կո-
ղո՛ղիւք նո՛ր մանկտւնքն ի՛ Տնոցին . Ո՛վ
բոլորեա՛ր ը՛զ Հոտըն շնորհա՛ց Ո՛վ
դիշերո՛ւ Ե՛մ յամ ժամու . ընդնա՛ անդա-
ձայնի՛ս սրովբէից՝ և մարդկա՛մբ՝ ի՛
գանե՛ք։ Այ՛ր ի՛ տուէ՛ օրինի՛ անդադա՛ր
Այ՛զնի՛ Այ՛զնա՛ անդադա՛ր բարձրացու-
ցոյց զօրինա՛բա՛նս ի՛ ձե՛ռաց մա՛Հու ։
Հա՛յրըն մերո՛ց յաւիտե՛նից . որ ապրե-
ցին ի՛ բաբիլո՛նի։ Կարձր արարէ՛ք զա՛ր՛ծ
ցուցանե՛լ զերիս մանկտւնան ի՛ Տնո՛ւ
դա՛նիէլ պաղեստը ա՛ւ ա՛ր ա՛ծ՝ ապրե՛ր
տէր ա՛րծ Հարցըն մերո՛ց . Ա՛ստղ ա՛րէն
լոյս և զնա՛ստ ի՛ Տնկզեանէ՝ . օրինել ես
Տէ՛ր ա՛ր ծ մե՛ր՝ ո՛ր Հաստատեցի՛ր զ

Ստեղծա՛ր ա՛ր յարարածո՛ց քո՛ց ։

նե՛ւն փըրկիչ՝ . ո՛ր Պայնդ ես փառա-
Տանատա՛ր օրհնե՛մք ընդքե՛զ ա՛ն Հատ
սիրովն օրհնաբանի՛ք տեառն ։
ղեցի՛ք սրբո՛ց . ո՛ր որդի՛ դ ես վերի՛ն
Օ՛րհնութիւն նոր ե՛րգեցի՛ք ա՛ն եկե՛

Ո՛վ տէր օրհնեցեալ բարձր արարիչ ըմ-
բնութիւն անհիւանդող առներ. ըզ քեզ
ոյն յինքեան զարարածդ. ու զայրեցօղ
հնչիւն, ըզքեզ ծիր։ Ո՛չ տեսեալ հը
եղելոյ. փրկիչ ըզմեզ յաւիտենական
Ո՛ան երանաւէտ ուխտին՝ սո՛ւ հարսն
բընութիւնդ. ըզ քեզ ծրկնեմք աղջ։
կեր. ցուցանելով ըզ զօրութիւն անեղ
Ո՛ր զերիս մանկունսն՝ ի հրոյն փրկեալ
մանչ Բերկայտ։ ի յաւ։
Կարեբանեմք ըզ քեզ հնդիկ ձըշ
արդիւդ միածո՛ւ։ ի յաւ։
ի յաւետեան ոչն ժամ։ Գնդեմք ըզ քեզ
կիչ և բարեբա՛ր։ բազմա՛։
մամբ՝ կարդամ առ քե՛ Բ փրկիչ
Ամէն։ բազ։ Ա՛պաւէորին հառաչ
առ քեզ փրկի՛ Բ։ Ընդ քանանացոյն ըզ
բազմամեղիս ողորմեա՛։ Ընդ ակեմ
Ընկանիմ առաջիւ քո Բ։ Ա՛ չ։
երդիչն ասելով. ըզ նա՛։

Ա՛ստուածք ըզ տէր օրհնեցէ՛ք որոյ
յա՛ւուրս յարուներ ես ձա՛յնիս՝ քե՛զ
շէ՛նօք՝ քե՛զ վայելէ՛։ Ա՛ր մեռելոցն
ա՛ր մարգեաւո՛րացս արգի՛ւ արարող ես
ա՛ւէտս բա՛նիս՝ քե՛զ վայելէ՛ օրհ
ե՛ր։ Ա՛ր անմո՛ռնացըն դա՛սուց հան
ա՛ր բարձա՛նց։ Ըզ՛քեզ վայելէ՛ օրհնու
կենդանացո՛ւ՝ ողոր։
Նըզ սըրտի խնդո՛ց՝ որ աղաղակե՛մ որպէս
Կո՛նկաւ տէր զաղաչանս իմ և՛ կշռաւաչ
իմ էարաչարս վարո՛ւքս՝ ողորմեա՛ և
տանաւ ծոց՝ որ ամօթո՛վ կամ առաջի՛ դո
Հայնի՛ ողբալո՛ւյս և՛ ցաւագին պա՛տա
ո՛ւր տէր լո՛ւր ինձ բա՛ղմամեղի՛ս։ Ո՛ւր տէր
վեճա՛ծ՝ զի կարօ՛տ եմ ես շնորհի՛
դո և՝ ողորմութեա՛ն՝ ողորմեա՛ և
Ա՛ղորմեա ինձ քո՛ ողորմութե՛ըդ դո
յաւիտե՛ա՛նից՝ բա՛ռնդ։
Ա՛ստուածըն ըզ՛ տէր օրհնե՛ա՛յք ա՛ր
օրհնե՛ա՛յ ա՛ստ։ բա՛ռնդ ա՛ր։ Ի՛սրայէլ
նա՛ յաւիտեա՛ն։ Գ՛իշեր [illegible] ըզ՛ըզ

Ո՛վ Տէր Աստուած մեր, որ ամենայն ինչ ստեղծեր եւ ստեղծեալ ամենայն ինչ ի քէն ունի գոյութիւն, որ ամենայն ինչ ի քէն ունի գոյութիւն, որ ամենայն ինչ ի քէն ունի գոյութիւն, որ

խաւար թանձրամած Հայաստանեայց
ի յորփւոյն կենաց՝ որով հերքեցաւ
րի ցուցար՝ պայծառացեալ փայլմամբ
կօք։ Լուսնային լոյս ծագեալ՝ ի յերկ
ծագկաբեր լերկեաղ տրշ-
կաց հնամեան քարոզն Աբրահամ բանին՝
տամբք սր դրիգորիոս՝ արբեալ ի վտա
տրնկեալ յերիս հայոց՝ բազմաջան քրը
դխտութիք ն։ Որպէս նորազարդ
աղանց՝ և եղեն ծաղկեալք աճ ծայրն
սաւրն կուսապաշտութե հիւսիսաբնակ
հրով աճապարն հոգւոյն՝ որով հալեցաւ
հարաւային հողմոյն՝ ճառագայթեալ
արբեալ ըզմայլեցեալք յորհնութի
հոգևոր։ Վարդանանաբերը ընդհատմն
ուրախարար տրտմեցեալ ազինս՝ որով
այն աջնմէ՝ յորմէ բղխեաց բաժակն
րիտ որթոյն՝ մշակեալ հայրական աճ
ա՛մ։ Խորհրդակ ողկուզաբեր ճշմա
պատուէն իւրով եղեց ըզ ամենեսեան
մայրութեան տէր դրիգորիոս՝ և

աղբի՝ և տեսին զ'զ լոյս շնորհաց նը
Հոգւոյն։ Օ՜ օրհնեալ հրեղինաց անմարմ
նակա՜ն դասուց՝ պարակցեա՛լ ցընծան
ընդ հրշանիւթ բնութեա՝ որ ընծայեաց
ա՜ն այ զա՛ր գրիգո՛րիոս՝ որո՛վ նըւիրին
ի՛ փառս ուղղափառ հաւատոյ մանկունք։
Լ՛ակա՜ն բարւոյն կերպարա՜ն բար
եաց՝ Հովուապե՛տ բարի՝ ա՛ր գրիգո՛
րիոս՝ քաղցրաձայն հընչմամբ դարձու
ցիչ մոլորեա՛լ հօտին՝ ժողովեա՛լ ի հօտ
ճշմարի՛տ Հովուի՛ն։ Լինուրեա՛լ յոյժ
քաՀանայապե՛տ անբիծ՝ քարո՛զող ճշ
մարիտ ա՛յ բանին՝ ընծայեցեր ա՜ն այ
նոր ժողովո՛րդ մաքրեալ՝ հրաւի՛
րեալ ի՛ փառս վերնոյն սիոնի։
Ա՛նդ պարծանա՛յ արշաւունեաց հազ
մեալ՝ առաքելակա՜ն վարուք ա՛ր գրի
գո՛րիոս՝ յօրինեցա՛ր բազմադոյն ա՜
կամբք Հանդիսից նա՛Հատա՛կուե՛։ վայե
լո՜ղ պա՛տակ հիւսեա՛լ ա՜ր ի՛կեղեցւո՛յ։
Ո՛ւռանդո՛րդ եղեր հա՛յրենի սեփա՜

Գ. ՔՐԻՍՏՈՍ, ՄԱՐՄՆԱՑԴ ՄԱՔՐ
ԳՈՐԾԱԴՐԵԼ ՀԱՅՐ ԱՐՔԱՆԱՑ ԵՒ ԴԻ
ՀՈԳԵՒՈՐ ԱՒՃԱՆԱՒՆ ԱՒՐԵՆ.

Ե՛կեղեցի՛ ի՛ փառս որդւոյ աւուիւք.
ի մարմնի քո՛մ կրեցեր՝ որով ցընծայ
րիւս՝ զպակասո՛ւթիւն չարչարանաց ան
բաժնաբար նահատակ ե՛ր դրիդ՛
ո՛ստովանիր զի՛ ձըշմարիտ վը՛կայ՝
տայեալ պըտղով հաւատոյ մանկամբք։
մաւենի՝ ի՛ սանն ա՛յ տընկեալ՝ պարար
րոց ե՛ր դրիդո՛րիոս՝ քաղցրաճաշակ ար
հերկրի ցուցար՝ բերժինչ հոգւոց մե՛
գիտուե՛։ Ի՛ ո՛ստապետ՛ն ծաղիկ ի՛
աստա՛ն ե՛ս՝ յայտնեալով ի մեզ ը՛նծա
անուշահո՛տ բուրմամբ լը՛ցեր ը՛նկեր
կեալ՝ առաքելաշնորհ ե՛ր դրիդո՛րիոս՝
արմատոյ վարդ կարմրերփեա՛ն ծաղ
հաց աղո՛թիւք հայցեա՛լ։ Ի՛ փշաբեր
դանի նշխարաց նորին՝ շառաւիղ շնո՛ր
առաքելոյն՝ պարզևական զաւակ կեն
հո՛ն հօտին՝ վիճակեա՛լ Թադէոսի ա՛ր

տանջեա՛լ չարդեցան ամենակիր բարձր
ցեր՝ վշտակիր մարմնով՝ սուրբ դրիգորիոս.
ղկածք հա՛ւատոյ ընդ ծով շիտ ան-
րատրուէք ծունկք մարմնոյ քո սուրբ։
նօք ը՛նկալան՝ դեռնամամբեալ ծը՛ն-
ծանո՛ւնա և դառնակըսկիծ կսիտող-
հա՛յր դրիգորիոս՝ կապիճս երկաթիա՛
տօնեմք՝ լա՛սատուրիչ հոգւոյ մերոյ
ամենայն մաղթանօք ընդ՛շատակըս քո՛
սրունք սը՛րբասնեա՛լ մարմնոյդ՝ հա՛մ-
ի՛ կոճե՛զս ոտրեա՛լ հոսեալ յարեան՛ք
ձըգնողակա՛ն վարուք սո՛ր դրիգո՛րիոս.
հա՛յր հա՛ւատոյ՝ հե՛ղինա՛կ ընտրեա՛լ՝
ը՛նդմէջ յերկիւղն սո՛յ։ Չայսատանեայց
թա՛ղք ոսկ՛ւոյ քոյ տա՛՝ ի՛ բևեռեայս
բևեռա երկաթիս ընկալան երկնագնաց
մարտիրո՛ս յաղթօղ տէ՛ր դրիգո՛րիոս՝
Կերպարա՛ն փառաց մա՛ծանկ՛ ա՛րդեա՛ն
նար որդիս լուսափա՛յլ բանի՛դ։
ը՛նդմէջ ի՛ յա՛ղտոյ մեղաց՝ և ծը՛ր

ամենամեծ քոյ սէր՝ զի զլուծել անդամք
Հոգւոցս Քրիստոսիցն վերըստին։
Ո՛չ շմարիս Հոգւոյն Տանճարով լը-
ցեալ՝ աղբերաբար շնորհիւ սուրբ դրիդո-
րիոս՝ առաքելոխս եղեր ջրաչարչար
պարպամամբ և ուռուցմամբ ճգնեալ։
զի լուացես բզմեզ ի յաղտոյ մեղաց։
Ա՛ք բողին աղ Քրիստիկէ Հայաստանեայց
եղեր՝ արիաբար հակառ Հայր դրիդորիոս.
Ճշմարիտն օրինաց ընն բեռնաբարձ ողմամբ
կրեցեր ըզ ծանրութիւն աղին՝ որով
բարձեր ի մէնջ զբեռն մեղաց։
Յեռեալ ընդ ոսկւոյ ակամբք պատ-
ուականն մարգարտաշար հիւսեմբ՝ զՔրիստոս
զարանաց քոյ Թիւր տէր դրիդորիոս.
դեղարանօք անրոք և առաքանօք քո
լոյնար տանջեալ՝ դանդաճնատանդս
և դեղս աստուածաբան բերանոյդ։
Ո՛հատակ բարի քեզ ընտրեալ՝ սր-
քոյին զինուոր տէր դրիդորիոս՝
աստրազուխս կախմամբ դառնահոտ

բաւին լիներ իմ ի մրմին ի մէջ դաշտոյ
զհեստիւք ար դրիդորիոս . ի խոր վի
զնաց երկնային զօրացն . սրբափայլ
զի աբ ոսկերացդ : Պարակից Հոգե
կան տաճիկ լուսազարդ Ճանապարհին
կենաց . երկրին աւետեաց Հետևող
ար դրիդորիոս . մեխրաշունչ եղեր քա
ցախ ընկալեր Հոգիաշունչ ընդամեք .
պարգևեցեալ ուրախութեամբ մեղ օծումն :
Ա՛սկիաճիյլ դերագոյն պատուական
գալ լեռին . Համանմանեալ Հոգւով Հայր
դրիդորիոս . կըռփեալ Հարուածովք
եղել ի մտանել աճապարդ գլուխ քո .
որով բարձրացան գլուխք կորացեալ
մեղօք : Ընդհատիկ պարծանք Հո
գեղէն և բնութեան . Հարչարանօք ժու
կալեալ տէր դրիդորիոս . տառապական
տանջեալ քերանօք քերեալ և կապա
րատ Հալեալ . խանձողեցան նշխարքդ
աբ ոսկերացդ : Պարակից Հոգե
զնաց երկնային զօրացն . սրբափայլ
զհեստիւք ար դրիդորիոս . ի խոր վի
բաւին լիներ իմ ի մրմին ի մէջ դաշտոյ

շունչ օձիցն՝ · զի փըրկեսցես ըզմեզ ՚ի
չար վիշապէն ։ Ո՛վ երեւելեաց աղօ՜
թիւք և հոգեւոր սիրով · վաստակեա՛լ
յուսով սո՛ր դրիգո՛րիոս՝ · զանկեա՛լքս
՚ի յերկինից ՚ի խորս անդընդոց զվերա՛
ւորեալս մեղօք՝ · վերաբերեա՛ ընդ քեզ
յերկնային խորա՛նան ։ Աեո՛ւն քաղց՜
րութեան մեզ ՚ի՛ վերուստ շնորհեալ՝ ·
երեք ինգ՛ օր ամօք ՚ի՛ վի՛րապէ՛ն ձըգ՜
նեալ՝ · աճապարն տեսլեամբն ելեալ բը
ժշկեր ըզ հա՛րուածեալսն ՚ի դի՛ւա՜
կա՛ն ախտին՝ · և լուսափա՛յլ բանի՛ւ
բըղխմամբ հա՛ստատեցեր ՚ի՛ հաւատս ։
Աո՛սկալի՛ տեսլեանն ՚ի՛ վերուստ յայտ՜
նեալ՝ · մըգրեհարշ հոգւով տե՛սանող
եղեր՝ · բա՛ցման խորանին վերնակա՛ն
յարկին և երկնայի՛ն լուսոյն՝ · խառ՜
նեալ մա՛րդկան ընդ հրաբուն զօրացն ։
Ա՛ արդարդ՛ն արեամբ վա՛կայեցեր նո՛ն՝ ·
մաքրեցա՛ երկիրս ՚ի յաղտոյ մե՜
ղաց՝ · որ՛ և հիմնեցեր խո՛րան խորհրդո՛յ

ծընօղ Հայր դրիդ՚ըիոս՝ • Հայցմամբ
մեղաւ ասուսպեակ որդեածս • ածադ՚ըթ
մանն մեծին մովսէսի • Լսեցեալ ցա
տաճար տէրունի՛ չինեալ՝ • յորմէ՛
բալղեաց աղբիւր քաւութե՛ մերոյ ։
Տանն այ տեսանող բարի՝ արժանացել
հնարհիւ սո՛ր դրիդ՚ըիոս՝ • կործանի՛չ
բադնեաց քահանի՛չ մեհենեաց զօրու՝
թե՛ խաչին՝ • քահանայապետ ընտրեալ
աստուածային յայտնութեամբն ։
Լաբունունին հրամանաւն ի՛ վերստ
կոչեալ՝ • յառաքելական յաթոռ սոր դրի
գո՛ըիոս՝ • յորդառատ բանիւ հմդե՛
ւոր ծնո՛ղն ոգեամբ լուսաւորեցեր ը՛զ
հայաստա՛ն աշխարհն՝ • ընդ սմ տեղիս
չինեալ խորա՛ն փառացն այ ։
Յանկարծ սրովբէից անմարմնական՝
վարդ՝ • մաքրափայլ մարմնով սո՛ր դրի՛
գո՛ըիոս՝ • յանապատի բնակիցսդ հան՛
գոյն յոմանցն և եղիայի՛ ճրագնեալ՝ •
օրէնսդի՛ր աճայինն պատգամաց նը
մա՛ն մեծին մովսէսի ։ Լուծեալ ցա
մեղաւ սատակեալ որդեածս • աճադ՚ըթ
ծընօղ Հայր դրիդ՚ըիոս՝ • Հայցմամբ

սիս՝ · քանզի՝ ի նմա՛ հանգեաւ սուրբն
քան զարարածեա՛ն բարձրը մա՛
Ա՛ր առաւել խորհրդով խնդայ
արօր ցընծան՝ ի փառս վերնոյն սիրելւոյ։
սոյ Հա՛յաստանեայցդ սո՛ւրբ եկեղեցւոյ՝ ·
կեցաւ սուրբն գրիգորիոս՝ սի՛ն լո՛
դերազանց լերինն՝ · քա՛նզի՝ ի նմա՛ բնա
ծապատճա՛ռ փառսըն սեպուհոյ

Երինք ա՛մ այսօր ցընծացէ՛ք ընդ մե
ըեացէ՛ ըզմի՛զ՝ ի՛ մեղաց մերոց ։

որդւոյ ա՛ր Հոգի՛ն մաղթեա՝ · զի մաք
Հոգւոյդ՝ · առ բըղխեա՛ն՝ ի հօրէ փո՛ւկիկ
Հոգւոյն · յօրինեա՛ մարմնով և՛ մտաւ մէք
տուքըն՝ · Վնասո՛ր քաղցրահաւս ա՛ծայի՛ն
սաւորել զա՛ն՝ ի՛նըս մեր ա՛ծային դի՛
միածին լո՛յսըն ճշմարի՛տ հայցեա՝ · լո՛
գո՛ի՛րիս՝ · առ ծընեա՛ն՝ ի՛ հօրէ որդի՛ն
րար բանի՛ն՝ · կենդանի՛ վկայ ա՛ր դրի՛
փառուբ՝ · Վրկաւի՛ս մահուան կո՛նա
րեա՝ · կատարել զընթա՛ցըս մեր ու՛ղա՛
աղօթիւք առ հայրն երկնաւո՛ր խընդ՛

ըզ ձեռն երկնից կամար յօրինեաց։
Տ՟գ՟ Նոր Տ՟գ՟ Տ՟գ՟ Նոր Տ՟գ՟ Տ՟գ՟ Նոր Տ՟գ՟ Տ՟գ՟ Նոր Տ՟գ՟ Տ՟գ՟ Նոր Տ՟գ՟

Տէր կենդանին՝ . զա՛ նդրնդա՛խտ
կիւրեղէ կենդանեաց եղև տեսանող
ա՛ր դրիդորիոս՝ . վերջին Լեւոն սրտվբէիդ
կայծակնամարքուր սո՛ւրբ մարգարէ՛ն
չ՛անհանգստանալ ամուսնացնին եւսյեայ
զեր ա՛ռ որ ունի՛մք միշտ բարեխօս ։
աղօթք սը լուսաւորչի՛ն Տ՟ր՝ն Տոգեւո՛ր.
բրսպեն կա՛ռքըն կենդանի մաքրափայլ
դուրի՛ սէ՛մեամբ կարմրեալ՝ զերըս պա
հի լեա՛ռըն Տանդըստեան սրբոյն դրի՛
փայլին երեսք շնորհօք սո՛ւրբ Տոգւոյն։
ՀՕ՛ օրօք Տրեղինաց պարփակեա՛լ պա՛
սով զարդա՛րեա՛լ նըմման մովսէսի ։ որով
ղէն սբըն դրիդորիոս՝ գերաՏրաշ լո՛
սէ՛ղապանծ լուսով բերկրեալ զուսար
Ճանայ լեա՛ռըն սեպուՏոյ Տա՛նդոյն
սինայի՛ ։ յորում եկաց կամա՛րն ամպե՛
ի Տռանաց մեղա՛ց Տայաստան ազանց ։
որով փրկեսըք միշտ ի չա՛ըց Տռանաց ։
զրիդորիոս՝ տապա՛նն ապրեցու՛ցէ՛

Ո՜վ Հոգի սեպհական, սեպհական
վաստաց՝ Հոգւովն սրբով մարգարէին

Ո՜վ Հոգի սեպհական, սեպհական
վաստաց՝ Հոգւովն սրբով մարգարէին
ցե՛ղ ընտիր յաւիտենից մխիթարեալ։ ՚ի
նաց գործիս նըւիրեալ. որով վերակե
մանըն գործի՝ կենաց աղբերին ՚ի կե՛ր
լերին տեառնի. զինն ա՛ղբեւրական սպան
ւոյն գողգոթայ՝ ճաճկապէս ՚ի ան՛ն
սըրբեմբըք միշտ ՚ի յաղտոյ մեղաց։
Սո՛րհուրդ խաչելո՛յն դերասիրաշ տեղ
մանեայ մկրտական վարուք՝ որով
ճառ յերկինսըմմն լերինն ՚ի յայրըն
յորում ճգեաց խորհուրդըն պայ
լի՛նել կուսութեամբ ՚ի մայր քի.
ղեհէմ յորդորեցան դըստերքն Լայի
ցի՛նել ընդ նեղեամբ ընբ կուսին յայրըն բեթ
Ցնո՛ղ նեղեամբ ընբ կուսին յայրըն բեթ
ղեհէմ յորդորեցան դըստերքն Լայի
լի՛նել կուսութեամբ ՚ի մայր քի.
յորում ճգեաց խորհուրդըն պայ
ճառ յերկինսըմմն լերինն ՚ի յայրըն
մանեայ մկրտական վարուք՝ որով
սըրբեմբըք միշտ ՚ի յաղտոյ մեղաց։
Սո՛րհուրդ խաչելո՛յն դերասիրաշ տեղ
ւոյն գողգոթայ՝ ճաճկապէս ՚ի ան՛ն
լերին տեառնի. զինն ա՛ղբեւրական սպան
մանըն գործի՝ կենաց աղբերին ՚ի կե՛ր
նաց գործիս նըւիրեալ. որով վերակե
ցե՛ղ ընտիր յաւիտենից մխիթարեալ։ ՚ի
յորդա՛ խաղաց հոսանեաք՝ որով ցըն
ճայ երկիրս ՚ի բերս արմըտեաց։

Այր փոխանակ աստուածոյն՝ աստուածեալ
բարեբանեմք զՔրիստոս Տէրոջ։
զերս ըզոյս քո աստուածովքն՝ ըզ քեզ
աստուած։ Ծադեցեր ընդ ամե-
նայն մարդ՝ առաքեալ սրբեցանն
գիմք ի հօրէ առաքեալ սրբեցանն
Տ
դվ
Մեղ դեղ ախտից մաքրութիւն։ որով սբր
նըն մաքուր՝ մերձ ի յայրըն մանեայ
Հեռուօրք՝ զոր ամխոփեցին զմարմ
Հովուին պատկերի՝ հմայիչքն եղեն
Հովուին Տըսկոյն՝ Ճշմարիտ և քաջ
ամէն տեղւոյն անուանմբըն կոչի։
ի՛ աեւ մարմնով Ճրագնոցին՝ որև պա
ղէնք յերկնից յերկիր խոնարհեալ՝
կացան զօրքըն սրովբէից՝ բերայնք Տըե
սըրտիւ տր դրիգորիոս՝ որում ցան
ըըն Տոգւովն բանիւ Ճշմարիտ և նըբն
տարեալ։ Ա՛նբիծըն վարդապ
զեր և տեսակ առ նբն դրիգոր կա
ծանուցեալ՝ որև Տարցանիցէ զնորան
այ և ըզնեառըն ո՞ն թէ ոմն բնակիցէ՝

Ով կուշեցեր ըզմեռացեալդ ի Հարսա-
խօրէն շնորհայ . բարձր :

պե՛տ՝ ասի՛ն . բարեբանեցէք զըմ՚շ
քահանայութի՛ն ի ձեռնէն սը քմ՚հանայա
երիսատո՛ր պատարա՛գին . կատարօղ

Ո՛յ ըզ լուսն ի՛ հօրէ՛ . բարձր ար : Ո՛յ
սը լո՛սաւո՛րչի՛ն . գո՛վեցէք զ ձե՛ռնէն
լո՛սաւորեա՛լք խմ՚սատո՛ւթէք ի՛ ձե՛ռնէն
Ո՛յ նորածնեա՛լք աւազա՛նատն .
բարձր արարէ՛ք ըզնա յաւիտեա՛ն :

րի՛ն՝ . օրհնեցէ՛ք զլոյսն անբակիզն .
մարտու՛թէն ի՛ ձե՛ռնէն սը քմ՚հանայ
Հոյաստան՚նեայց . աշակերտեա՛լք Ճըշ
ա՛նըստու՛եր : Ո՛յ ժողո՛վուրդք
եալք՝ նոմա՛ բարձր արարէ՛ք ըզ լոյսն
Ո՛ղջոյն Ո՛նդ լո՛սաւորչին լուսաւոր

բանի՛ սրըբո՛յն դրիդորի՛ . ըզ քե՛զ :
սակա՛ նոցա՛ . հալածեցէ՛ր լուսափա՛յլ
Ո՛ր ըզ խաւա՛րն ա՛նգիտութե՛ն հի՛ւսի
ըզ սուրբն դրիդոր՝ . ըզ քե՛զ բա՛րե :
ա՛ր ըզ աստուածն դրիդոր . ըզ քե՛զ
և քա՛՛ղց . առաքեցէ՛ր Հոյաստանեայց

տուիք ընդ հրեշտակս. յիշատակիվ լուսոյ
լուսոյ երդիւ եկեղեցի որդւովքն իւ
շակերտեաւ նըմա մանկունք. եկ։
բանին պատմող ի հայաստան երկ. ա
նեաւրէք. եկայք։ Ա՛ յօթը զօծայի՛ն
ուեսցուք։ Ա՛ յօթը զանապակի՛ն հոգ
ոյն պարգեւս բաշխող որդւոյ Թոր
գոմայ. յորդիս լուսոյ նովաս ծը
նեալքն. եկայք։ Ա՛ յօթը զաղաւնի՛ն
Տէր Հայրապետին. եկայք վերապատ
ւոյ Հայրապետին. ի խաւարի՛ն ներսեւոյս. զորի՛ զորիս
զեզ ի յերկի՛ն նա. բարե։
Նա՛մն իջմամբ նորին՝ բարձրացուցեր
նովա՛ զգլուխ վիշապին. ի դեպ նեղք
ի՛ վերայն անդընդայինն ջաղեսեր
լութաւքս ի դիտուն ձիմարտուե՛. բա։
նօք քո՛ ընտրելոյն. դարձուցեր ըմեն
ո՛ր գերագոյն քան զբնաւո՛ր չարչարա
րեխոստութե՛ սուրս ոգեմաւ մեզ աբդ։
տուքե՛ ի՛ձեռըն սբոյն գերիզորի. բա՛
նէս քո՛ միածնին. լսիցէ զբաժակն խմա
```
```

օրհնեցէք մեզ։

լսեսցէ առ ի՛ր վայրն մեր՝ ամէն, ի՛ սըրբուԹիւն սըրբոց միշտ եւ
դեռւէ՛ն։ յո՛ր վերափոխեա՛լ այսօր մը՝ նայնոց քահանայուԹեա՛ն նոյ՛ն տա՛ղը
ըզ քա՛հանայապե՛տն ՆԵ՛։ աղօթ երկ
տագի՛ն ըսպասաւորը՝ վերապատուեն
Ա՛յսօր քահանա՛յք հոգեւո՛ր պատ
ղէն։ օրհնեցէ՛ք
երկնաւորի՛ ի՛ յառաջա՛տաղն լուսո
ա՛նապական։ մըտանել ընդ փեսային
էին։ աղօթ հրաւիրեցան ի՛ հարսանիքն
լուսոյ՝ միշտակա՛ս սո՛ղբ լի՛սա՛ւոր
Ա՛յսօր ցնծա՛ն նորածնեալ որդիք
մա՛նկտի՛նք զքրիստոս Թագաւորն։
զարդարեա՛լ և՛ պըսակեալ։ օրհնեցէ՛ք
վայելչապէս։ ի՛ հանդերձս յո՛սկեհուռւս
դոմի։ աղօթ լուսաւորեա՛լ պայծա՛ռացաւ
Ա՛յսօր ուրախու՛ եկեղեցի՛ թեա՛մբ ընդ յիշատա՛կ սըրբոյն գրի՛
տաճարի՛ն փա՛ռք ի՛ բարձունս աստուածո՛յ։

Ղաստ անձառ բանին՝ · որ ըզ նախնւոյ
Տաճարդ լուսոյ անբասուերին՝ և առա-
այլ արարեր կորուսեալոյն · տուր ։
Ճանն՝ · խակ նոր աւանդ ի վեց գարուն՝
պատուիրան ընդ մերկացաւ ըզ պատմու-
ի տիպ քո տիրական՝ · որ ոչ պահեալ ըզ
Ա՛վ վեցերորդ աւուր զադամ ստեղծեր
ցեալ ըզ կերպ ծառայական՝ · տուր ։
կին՝ · երեւեցար ի մէջ մարդկան՝ զե-
փրկիչդ՝ աս ի վախճան ժամանա-
նօղքըն ծանուցին՝ · ըզ հասանիլ մեր
Ա՛մերձենալ ամաց վերջին՝ զոր տես-
կիէզ ողորմութի՝ և ըզ մեղաց ըզ թողու-
բաղմապատիկ օրինակիզ՝ · տուր մեղ փրկ
մովսէսի՝ · որք խօսեցան հոգւովք սրբովք
րեխքն իսրայէլի՝ զմրս ընտրեցեր յեր-
յառաջադոյն գուշակեցեր՝ · մարգա-

Լաւն վեցերորդ կիւրակէ աղաւհայէց ։

Ա՛ր ըզ խորհուրդ քո պայծառեանդ՝

մօրն Աստի՝ բարձեր զանկեցսն տըրտ-
մալի. հայցեա յորդւոյ քո միաճնի՝ հօր
հաշտութեե ըն միջնորդի՝ բանեաւ ի
միջն ըզ խաղաղութի՝ և տալ զոգւոց
խաղաղութիւն։

Ո՜ստ աւետեաց մարգարէին՝ որ առ փրը
կեալքս ասրեամբ գառինդ՝ ցընծամք և
մեք ծառք անտառի՝ ընդ գալստ նորդ
կրկնակի՝ շնորհեա մեզ նոր ընդ արդա-
րոցն՝ ընդ առ ի քէն տընկեալ ծառոյն.
այժմ յուսով ըզուարճանալ՝ և յերկրորդ
դին ընդ քեզ ցընծալ։ Աստին նըման
տայ աւետիս՝ զաքարիաս նոր սիոնի.
ելիթ ուրախ լեր ահա գայ առ քեզ
խոնարհ և հեզ արքայ. նըստեալ ի յիշ
և յաւանակ՝ կրկին ազանց գոլ օրհ-
նակ. նըստեալդ յաիտս քերովբէից՝
նիւստ դըթութէ՞ ի մեր հոգիս։

Օ՜ աշխեզ փառաց քոց երևուածն՝ որ լինես
լոց է յերկրորդումն. եաեես գաւիթ յա
ռաջագոյն՝ ծանոյց կանխաւ աղդմամբ

Զ Ո՛վ զար օրհնեցէ՛ք բարձր արարչ՛ք ըզ
ցեր վասըն մերոյ փըրկու[թե]. ըզ քե՛զ
խորհըրդոյ. զոր անօրինաբար կատարե
նախաձայն մարգարէիցն եկիր՝ ի լրո՛ւմն
բաբելոնն՝ ի՛ մէջ հընոցին. ըզ ։Ո՛ր ըստ
Զուցեր ըզ բոց մեղաց. ոչ երբէ՛ք՝ ի
Ո՛ր խոնարհու[թ]ե՛ լիջեալ յաշխարհ՝ շն
բարեբանե՛ք ա՛ՐՔ Տ՛ՀՐՑՆ մերոց։
երկրպագեա՛ք փառաբանեցէ՛ք. ըզքե՛զ
Է անքննի՛ն ծրնո՛ւնդ և բան. Ե՛ԻՏԵՇԱԿ
Ո՛ր յանձառեալ՝ ծոց Հօր ծածկեա՛լ
փա՛ռս ընդ ե՛րկնայնոցն։
Հա՛մադասիլ ընդ արդա՛րոց՝ երգել ըզ
նոյն՝ փըրկել ըզմեզ յահեղ բոցոյն.
ման. յայնժամ մաղթեա՛ ընդ մեր ըզ
լուսոյ ներման՝ զո միածնի՛դ յաջակող
նից Հարան ընծայեալ. յորժամ բա՛զմիս
Ն՛ծածի՛ն անՀարանա՛գեալ՝ յերկիրե երկ
ն՛ի մե՛զ լինայեա՛ դըրնա՛քս և ո՛ղորմեա։
Հուր առաջի՛ լուր բորբոքէ. յայնժամ
Հոգւոյն. թէ՛ յայտնապէս ա՛ծ դա՛յցէ՝

տէր՝ ի հոգւոյն տընկերակ ա՛նամոյ հայեան
սրբոյ։ Պարտէ փակեալ աճառումնակ է՝
դեմ. որև ճաշոյն կենաց ի՛ մէջ դրախ
ըն կենաց ի՛քէզ հեղեալ ի՛ յերկինայինն ճո
վիճ ևս. զոր հոսեցեր ի՛ յերկիր ճարատուա
ևմ զհոդևոր երգով մեծացուցանելոյ։
սրմվէնին ձայնիւ զքեզ բարեբանելով.
սրով խաւարն անգիտուե հալածեցաւ.
մեզ ճաշեցեր լուսոյսն մեծ և գերազնց.
Ընձ ճաշին պայծառ քան զերկինս՝ որ ի

նից եկեալ. բար։

ընդ ամպս երկ
աւ ճաշոյն. բար։ Որ զհին աւրէնս
ճաշոյն՝ բար։ Որ վճիռն աւրէնից
զանն ահեղ զապրստամբելոյն յաստ
ճան յաւիտեան։ Որ յայանեաց հոգին
տեալքն դանիէլի մարգարէ։ Որ
զմիւսանգամ գալստեանն քո վասո
հրաւիրէ։ բարձր։ Որ ըզերկրորդ գա
ճան աւհեղ զապրստամբելոյն յաստ
ճան յաւիտեան։ ճանոյց բարձեալ զօրութ
աճոյդսոյն։ բար։ Որ վճիռն աւրէնից
աճ եառեալ նրօսեալ յանձն քերով
բեալ։ և զորդի ընդ ամպս երկ

նից եկեալ. բար։

Ընձ ճաշին պայծառ քան զերկինս՝ որ ի
մեզ ճաշեցեր լուսոյսն մեծ և գերազնց.
սրով խաւարն անգիտուե հալածեցաւ.
սրմվէնին ձայնիւ զքեզ բարեբանելով.
և հոգևոր երգով մեծացուցանելոյ։
Ընձ թեթև և լուսաւոր. որ զանձրև
ըն կենաց ի՛քէզ հեղեալ ի՛ յերկինայինն ճո
վիճ ևս. զոր հոսեցեր ի՛ յերկիր ճարատուա
սրմ։ Պարտէ փակեալ աճառումնակ է՝
դեմ. որև ճաշոյն կենաց ի՛ մէջ դրախ
տէր՝ ի հոգւոյն տընկերակ ա՛նամոյ հայեան

Հոչեաց զմեզ ի փառս քո։

Յոր ժամ դասեա ընդ աջմէ քումմէ զԱ՛ր ի յարութեան ընդ մեռելան. յայն ժամ հայրենի՛ քո ծագիկ ի յերկինից՝ ուրախ եղիցի ընդ քեզ. Յոր ժամ հանծրէն յարութեան։ Յոր ժամ կենդանացոյդ յարեար յմահուն. ի հաստատ յաւուրն դալստենէ քումմէ. և մեռեալք ընդ աւհեղակիզիւղ փայլմամբ՝ զարհուրեցան։ Յոր ժամ երեքտասան հոգեաւորքն ի կերակուրն ի վերնատունն ի սեղանոյն. և զմեզ զհոգեւոր քրիստոնեայս։ Յոր ժամ երեքտասան հոգեաւորքն ի կերակուրն ի վերնատունն ի սեղանոյն. և զմեզ զհոգեւոր քրիստոնեայս։ Յոր յարեար ըստ մեռելոցն՝ և յարու-թեանդ զնորաթիթեղս մեր յուսով. յարի՛ և զմեզ զհոգեւոր քրիստոնեայս։ Յոր ըզսիրելիսն քո՛ զղջացարուս. կոչեցեր իդեղմանէ՛ն. և կոչեա՛ և զմեզ զհոգեւոր ի կեանսն. և՛ մի՛ զղջա՛ր։ Յորս հրաշ տեսլեամբ յարիր քո տէր. և աւհեղակիզիւղ փայլմամբ՝ զարհուրեցան։ Յոր ժամ դալստենէ քումմէ զԱ՛ր ի յերկինս դիմեցեր. և մեռեալք ընդ կենդանանայդ յարեար յմահուն. ի հաստատ ուրախ եղիցի ընդ քեզ հայրենի՛ քո ծագիկ ի յերկինից՝ և յարութեանդ զնորաթիթեղս մեր յուսով. յարի՛ և զմեզ զհոգեւոր քրիստոնեայս։ Յոր յարեար ըստ մեռելոցն՝ և յարութեանդ զնորաթիթեղս մեր յուսով. յարի՛ և զմեզ զհոգեւոր քրիստոնեայս։ Յոր ժամ երեքտասան հոգեաւորքն ի կերակուրն ի վերնատունն ի սեղանոյն. և զմեզ զհոգեւոր քրիստոնեայս։ Յոր ժամ երեքտասան հոգեաւորքն ի կերակուրն ի վերնատունն ի սեղանոյն. և զմեզ զհոգեւոր քրիստոնեայս։ Յոր ժամ դասեա ընդ աջմէ քումմէ զԱ՛ր ի յարութեան ընդ մեռելան. յայն ժամ հայրենի՛ քո ծագիկ ի յերկինից՝ ուրախ եղիցի ընդ քեզ. Յոր ժամ հանծրէն յարութեան։ Յոր ժամ կենդանացոյդ յարեար յմահուն. ի հաստատ յաւուրն դալստենէ քումմէ. և մեռեալք ընդ աւհեղակիզիւղ փայլմամբ՝ զարհուրեցան։ Յոր ժամ երեքտասան հոգեաւորքն ի կերակուրն ի վերնատունն ի սեղանոյն. և զմեզ զհոգեւոր քրիստոնեայս։

Ո՛րժամ հեծանոցաւ դասուղիւք քո
ասէ. սրբեաս ընկալ աչեամ ոյժ տկարի.
յընչասեմարանս արքայութեանդ հմահդ.
ժողովեա զմեզ ընդ արդարոցն։

Ո՛րժամ եկեղեցի՝ հայրանացել միանայ
ընդ փեսայիդ. ընդ իմաստունս սբ կու-
սայ ոյհնայն. արժանացո առագաստին
ըզմիմիա. ընդ նոսին երգել ընկեռա
ի բարձունս։

Պատրաստ հայրըն մերոյ ողոր-
մեա։ Արեք մանկունքն ի հնո-
ցի՝ ն երգէին. հայր անըսկիզբնդն քեր
պարծեացին անձինըք մեր։ Ոչ աներ
ամպ ցօղադին և հուանի լիներ նոցա.
սբ հոգի՝ն քաջալերեր. սահմր էա
ընդ ձեզ եմ յաւիտեան։

Ընդառ օրհնեցեք և բարձր արարեք զ
նա յաւիտեան։ Ո՛ երկիւղ բանըն հօր.
որ երևեցաւ ի մէջ հնոցին. օրհնեցեք
ամ ազի՛նք. և բար։ Ընդ զօրըս հրեշ
տակաց. միաբանական օրհնութ բարեբա

զարմանալի ահ եւ սոսկ. եւ բարձր արարիչդ Աստուածդ
ցուցեր. օրհ։ Այլոյ օրհնեցէք զԱստուած երկնից
եւ երկրի, ովքեր ի հնոցին զերիս մանկունսն ապրէր
եղեալ տէր եւ ածէ հրոյ մերոյ։ (Օրհնեաք տէր
զամենայն գործս զՏէր։ Ով մեր Աստուած, որ
զերկնային զօրսն գովես, եւ ի վերոյ քերովբէից
նեցէք զի վերայ քերովբէիցն. եւ բա։
Ով երիս մանկունսն, զհամաբնակիչ
ցըն հօր անդադար բարեբանեցէք զա
հանոյք ժողովրդեա. առաել բար։
Այս աշխարհիս, հնար
հեա զԱծղուի՞ բզուա յանցանաց իմոց։
Ո՞ւր քեզ բազմադութ ապաշխարեաց
կայդամբ, մի՛ մերժեր ընդ
մութիւն քուանդ։ Այլ զաւազակ հին ազա
զակեա սա քեզ. յիշեա եւ զիս աւր՛ի
քուա յաղթութեանդ։
Յիշեա զանձն սա յորժամ գա թագա
տորութիւնդ քո։ Նորհեա մեզ սա
զԱծղուի բազում յանցանաց մերոց։
Ասա մեզ սա փառս տալ մեծի տէ
րոնդ Աստուծոյ քո։

Ա՛ղ

աղտաչէմք։ Արջ երկայնատ խընայ։ Ա՛ր յաւիտենից ես առեալ բարձրացել։ երկայնամիտ խընայեա յարարածս քո։ Արդար ես դու տէր՝ ուղիղ են ճանապարհքդ քո։ Ա՛րդար ես տէր։ ուղիղ են ճանապարհքդ քո։ Արդարն ես տէր։ ուղիղ է դատաստանդ քո։ Արդարութիւն քո՝ արդարութիւն յաւիտենից։ Արդարութիւն քո՝ ճշմարտութիւն։ Արդարութեամբ քում լուարո զմեզ։ Արդարութեամբ քում հանցո զանձինս մեր ի նեղութենէ։ Արդարութեամբ քում կորուսցես զթշնամիս անձինս մեր։ Արդարութեամբ քում տար զամենայն չարիս։ Արդարութեամբ քում տար զանձինս մեր ի նեղութենէ

ՈՐ ՓԱՌԱԿԻՑԴ ՈՉ ՀՕՐ ԼՍՈՂՍՈՒՅ։

Բարեբառուվ. բարեբանեմիք ՆԲ ՀՏՈՒԻԴ
Ն՚ՆՈՒԱԴԱՐ ԲԵՐԱՆՈՂՎ ԱՆՀԱՆԳԻՍՏ
ԴԱԴԱՐ ՓԱՌԱՔԱՆԻՐ ՝ԻՆ ԴԱՍ։
ԳՈՒՂԵՄՔ ԸԶՔԵՂ ՄԻԱԾԻՆ ՈՐԴԻ. ՈՐ ԱՆ
ՅԱՎ ԺԱՄ ՕՐՆԻՄ՝Ի ԴԱՍՈՒՑ ՔԵՐՄԼԵԼԵՒՑ։
Ո՚ՐՆՆԵՄՔ ԸԶՔԵՂ ԱՆԸՍԿԻԶԸՆ ՀԱՅՐ. ՈՐ
ԶԹՈՂՈՒԻ ԲԱԶՄ ՅԱՆՑԱՆԱՑ ԽՄԻՑ։
Ա՚ԵՂՍՅ ՔԵԶ Ք՚Ս ՈՐԴԻ ՍՅ. ՀՆՈՐՀԵԱ՝
ՈՐ ՀԵՄ ԱԱՐԵԼՈՑ ՅԱՀԱԳԻՆ ՀԼՈՐՅՆ։
Ա՚ՐԴ ՎԻՆԷ ԱՐԱԳԻՑ ՄԵՂՍ՚ՑԵԼ ԱՆՁԱՄԲ.
ՄԵՂՔ ԻՄ ԲԱԳՈՒՄ ՊԵՍ ՅԱՆԴԻՄԱՆԵ՚Ն։
Ա՚ԼԵՔ ՅԱՆՑԱՆԱՑ ՊԵՍ ԱՒԵԿՈԾԵՆ՝ Վ
ՀՀՆԱ՚Ն ՅԱ՚ԼԻՍԵԱ՚Ն։
ՕՐՆԵՑԿԷ՚Ք ՄՂ ԲԱՐՔՐԱՑՈՒՄ՚ՑԿԷՔ ՊՂ
ԱՒՐ ԵՒ ԱՐԱԳԻՔ ԱՄԵ՚Ն ՆԱՅՆԻ՝. ՅԱՄ ԴՈՒՐԾՔ
ՆԵՒՀՁԱՄՈՒՑԿԻՄ՝. Ո. ԱՍՏՂ՚Ս՚ՀԱՓ։
ՀԵՂ ԲԱ։ ԼԱՍԱՑԿ ՅՁՄ՚Ց ՄՄ՚Զ՚ՐՈՒ ՕՐՀ՚
ՀԻՐԼՔ ՊՂ՚ՐՈՒ ՕՐՆՈՒԵ ՅԿՔ ՍՄ՚Ք ԼՍ՚ԱՒԱՍ՚ՍՄ՚
ՐՈՒՐԿՔ ԸԶՆԱՅ ՅԱ՚ՏՈՒԵԱ՚Ն։ ՏՊՒՔ ԼԱ ԴԻ
Ա՚ԶՈՒՐ Ո՚ ՕՐՆՈՒԵ ՍՄՍՄՍՅԿՔ ԼՍ՚ԲԱՐՔՐ Ա

Ա ու աճուրդը երրորդում էր անբաժան
ինչանդերձեալ քոյ գամասատանայ։
Ո՜ հ կեցից և ապաշխարութ ապրեցայց.
հան ինձ արտասուս ապաշխարութեն։
ընդունարան ինվիսին ու։ Տէր ի սրտի խոնարհ
մանկա նայն։ ընդ նոսին օրհնեմք զաբեղ
գովեմք և փառաւորեմք։
Տէր որ ի միջ լերինն՝ աղբեւրացուցեր
եւ ի ձորոց հրնոցին շիջուցեր յերից
բերան առաքեցեր զկատիան որդիդ.
Ինչ ըզնոր օրհնեսցէ։ Տէր որ ի բա
օրհնեցեալ եւ առաւելեալ բար։
ըզնա յաւիտեան։ Գոչեցեք ըզնոր
Ո՞ւրտեր օրհնեցեալ եւ բարձր արարիչ
նեմ ընդքեզ նոր աստուածաց օրհնեալ։
տորին աստուածն. Լե եհա բարեբա
Թաւձրացեալ հովտին շիլոյ զտուր
բոլքեալ բնցոյն. Ճանապարհ բրտնա
մանկա նայն։ օրհնեալ տէր աշխ օրհնեալ։
(՝) Օրհնեալ տէր աշխ որ յօղեցեր երից
(՝) Օրհնեալ տէր աստուածն որ ի
Ա ու աճուրդը երրորդում էր անբաժան

Ա՛ծ

պատուիրէ ծովեցէք • եւ բա՛ց
ձեռքդ ձգեսցես զայն • քանզի նմա՛
դար օրհնեն ա՛մ արարածք • քանզի նմա՛
նիւ՝ օրհնեցէք • եւ՝ ո՛ր անդա՛
զամ արարածս՝ • եւ՝ զարդարեաց բա՛
ընդա՛ յաւիտեա՛ն ։ Ա՛ր յոլընչէ արար
Ա՛զգա՛ր օրհնեցէք • եւ բարձր արարէք
և հայիս յանդունդս թիքր յատնիկ։ ար։
Ա՛ր օրհնեաւ ես ա՛ր որ նստիս ի՛ քրովբէ՛ն
անուան ա՛բր քո՝ կեցո՛ զմեզ • ա՛մէ՛ն։
ղեցիք մեք քան զա՛մ հեթանոսս՝ • վա՛
ա՛մէ՛ն հարցըն մերոց ։ Կանգնէ՛ նրա
և օրհնեաւ է անո՛ն ա՛ր փառաց քոյ • ե
Ա՛ր օրհնեաւ ես ա՛ր աթոռ հարցըն մերոց ։ ( )
ամենա՛ր հո՛գի և բոլորի՛ց ա՛մէ՛ն ։
Իշխանութի՛ա Թոռոց գո՛ւմեն ըստ քեզ
իշխան նա՛ւիդ որդի՛ և բա՛նդ ա՛մէ՛ն ։
նիքըն վայելո՛ւչ ա՛ղաղակեն առ քե՛զ
Տէր աստուա՛ծ ։ Ո՛րեքակերպեա՛ն կենդա
թե՛ք փառաւո՛ր նեն ըզ քեզ ի՛շխան՝
նաբանիս ։ Ը՛նտարձակ զննութիւ՝
նել • ար՝ ի՛ երեշտակաց ա՛նդադար օրհ

Աղերսեցեալ անձամբ կամրդամատոյց քեզ
Տայր երկնատուր. օգնեա՛ ինձ ինեղեալիս.
որ մեղօքս եմ մեռեալ օգնեա՛ ինձ։
Ա՛ղբատութեցայ ես յաներևոյթ թըշնա-
մոյն. բըժիշկ հիւանդաց՝ բըժըշկեա՛
զիս զհիւանդութիւնս. որ մեղօքս եմ մե։
Ա՛ղօրեցայ ես ոչ զոչնաւր կորուսեալ.
խընդրող դերելոց՝ խընդրեա՛ զիս ըզ-
մոլորեալս. որ մեղօքս եմ մե։

Ո՛րչեմք ըզքեզ անեղ անըսկիզբն
Տայր. անհայտանելի՛ և փառաւորեալ
յամենայնմանէ զինուորութեանց. Պահեմք
ըզքեզ սրդի՛ հօր արարչակից բանդ.
նորոգօղ և կեա՛նք ազգի՛ մարդկան.
Թագաւոր յաւետից։ Ո՛ քեզ բերբանե՛ն
ա՛մ ազինք. մըշտընջենաբո՛ղս անքա՛սաո-
ղելիս սե՛ հոգիդ ճըշմարտութե՛ան։
Ա՛ստուա՛ծ հա՛յըցն մերոյ. բարեբա-
նեա՛լ ես ի՛յա՛ւիտեա՛ն։ Ո՛ ա՛րդար
ես յամե՛նահա՛յնի. տէ՛ր կե՛ցո՛ զըմե՛զ։
Ա՛՛՛

պահեմ և կեցո՛ զմեզ։

Աւր աւր են աչք մեր, ի՛ քեզ յոտասցաք
փառըս մատուցանելոյ։ Ո՛ տէր քեզ
հաւուրս և մարդասիրես, օրհնութիւն և
խընայեա յարարածըս քո։ Չօրդ երկ
(ր)նեալք ըզքեզ մարդասէր տէր,
փրկեա՛ զհոգիս մեր։ և ող։

Ա՛ւետեաց ըզքեզ ամենայն հաւատացեալ բարի,
և ող։ Ի՛ծուխ մեղաց ալէկոծեալ եմ
բարի, խընդրեա՛ զհոս ըզ մոլորեալս,
հօտի քո, և առ քեզ ապաւինիմ հոգւովք
մեա ինձ աւր ծ։ Ա՛ջամբ եմ բանաւոր
Ա՛եղայ քեզ տէր քաւեա՛ զիս, և ողոր
եամ գործք օրհնեցէ՛ք, և բարձրացո՛ւսջ
տէա՛ծ, տէր և արարի՛չ ամենայնի։
Աւր օրհնե՛ի զձ՛ ասէ՛մ։ Ո՛ աստո՛ւ
առա՛քեր բա։ Խորհէ՛ զմի՛ ըմմի՛ զ
և գիշեր՛ըզ ըզ՛ատր օրհնե՛ զկ՛ և՛ ք
ասիարկէք ըզնա՛ յաւիտեա՛ն։ Տ՛ուք
Ա՛ղաւ օրհնե՛ ա՛ծ ա՛ զ՛ք և՛ բարձր

ոգի՝ արարած ամենայն ազինք. օր հ
լինէն՝ արարչագոյց ամենայն ազինք. օրհ
Վ.ինչերք ըստ[ա]ծ օրհնեցէ՛ք. ։ Ա՛մէն
Ե.բարձր ա՛րարչէ՛ք ըզնա՛ յաւիտեա՛ն ։
Վ.օրհնեցէ՛ք սուրբք տեառն ըզնա՛ օրհնեցէ՛ք.
վեհա՛ր և փառաւորեա՛լ. ։ Ա՛մէն ։
բարձրացեալդ ե՛ս յաւիտե՛նից. զո՛ր
մերժե՛ր ըզմեզ. ։ Ա՛մէն ։ Ո՛ր առաւել
Ա՛մէն աբրահամո՛ւ սիրելո՛յդ. մի՛ ո՛
ներա՛ էա՛ր ա՛մէն հա՛մբոյնն մերոց ։
Ո՛րհ՝ Ա՛ն՝ ։ Ո՛նո՛ւն. քո՛ յաւիտեա՛ն և առա ։
րեխօսութի՛ւնք ծ՛ընողի՛ քո. և առա ։
Ե՛րեկոյի՝ աղօթս մեր ընկա՛լ տէ՛ր բա
ուա՛ծոց քոյ. և առաքեա՛ւ ի մեզ ա՛յր ։
Ջ՛ուանասցի՝ աչ քո՛ տէ՛ր ի՛ւր առեղծ՝
նուիրեա՛ն ի՛ւրեանե սբերբ քոումէ՛ ։
ա՛ր քո՛. և առաքեա՛ւ ի մեզ տէ՛ր զձո՛գ
Ա՛ստղն աղօթք իմ տէ՛ր ի՛ւ տաճար
անո՛ւն ա՛ն օրհնեա՛լ. յայ՛սմ ։
փա՛ռաւորեա՛լ օրհնեա՛լ. յայ՛սմ ։
մինչե՛ւ յաւիտեա՛ն ։ Ա՛ւ ե՛ղիցի անո՛ւն
ա՛ն օրհնեա՛լ. յայ՛սմ ։ Ա՛ւ ա՛նո՛ւն ա՛ն օրհնեա՛լ. յայ՛սմ

պաշտօնա՝ մատուցանելիք քեզ մարդա-
պատուական ու զբաղեալ ես առաւօտուն
փրկեա զիս յայնմ դիւրն ի հըրոյն. զի ար-
ար՝ մի՛ համարձիր յինէն. զի արժան
եմ ասպնշնորհուցդ։ Այլ զհոգի դո-
ւստերն մեր՝ զոր ծնար ինձ՝ եւ զմանկունս
իմ. զի ողորմեա՛ ինձ քաջմանեղիս։
բարեբար. խնայեա՛ եւ յիս՝ ի մեղուցեալս։
Ուր անկեալ աղաչէ՝ մարդ փըրկիչ ես
ղրա մեծ ծամածռ՝ ար՛դ կա՛յ ես ինձ
ինձ անհերելի պատուհասն։
Պատճառ կամաւ մերձեցայ ի մահ
առանց յանհերելի սո՛ղանացն։
Նամբ՛ զ անձն իմ. յայնհ՛ զ քոց դատաս
ա՛յրհուրեաւ դողացայ ես ամե՛ն։
Տո՛գեաւոր երդում. ես բարձր։
եկե՛ զ՛ցուցոյ. օրհնեցէ՛ք և դո՛վեցէ՛ք
նա՛ եւ ամենայն ազգ. քանի՛ և զբանաւորք
պաշտօնա՝ մատուցանելիք քե՛զ մարդա-

ասաջնեայ իմ։

Յոր ոչ կայ իմ ի միտանգամ գալըստեան
նըմն քո՝ ոչ անտես անէնը զինս տէր
ոչ թողուր զինս տէր ասաջնայ իմ։

Յոր ոչ կայ իմ ի ժամանակի ծնըւեան իմոյ
ոչ թողուր զինս տէր ասաջնայ իմ։

Ո՞ր հաստատուն աիւարեր զեկեղեցի
սաւուրեցեր • զարթնած ես քո փըրկիչ։
Ո՞ր հաստատուն աիւարեր զեկեղեցի
խաչիս քո • փա՛ռք գալստեն քո տէր։

Անխեա՛ւ լըս ի ժամ առաւօտո՛ս • ի
օրհնե՛ զքեզ տէր ընդ զո՛ւար
թա՛ռնա երկնից։ Ա՛յր զմեզ արժանի
ո՛ւմարմնո՛ւթե քո՛ւմ • զի օրհնես
գուք ըզ քեզ տէր։ Կրկի՛ն ասո՛ւս
փըրկիչ էմեր փըրկեա՛ զմեզ • յոր
ժամ գա՛ս ի նոր դե՛ւ զերկիր։

Յոր ոչ կայ իմ ի միանակո՛ւթենէ իմմէ
մի՛ թողո՛ւր զինս տէր ասաջնայ իմ։

Յաղագս Աստուածընկալ Ընդունելութեան Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի։

Ի յաւուր տօնի Ասորոց։ Ի Բեթանիա։ Ի տանն Սիմոնի։ Ի Ղազարու։

Ի յաւուր տօնի Ասորոց՝ եկն Յիսուս ի Բեթանիա՝ ուր էր Ղազարոս մեռեալ՝ զոր յարոյց ի մեռելոց։ Եւ արարին նմա ընթրիս անդ։ Եւ Մարթա սպասաւորէր։ Եւ Ղազարոս էր ընդ հիւրսն։ Եւ Մարիամ առեալ զհարիւր դահեկան իւղ նարդոսի մաքուր՝ օծ զոտս Տեառն։ Եւ սրբեաց զոտս նորա զհոսանս արտասուաց իւրոց։ Եւ տուն լցաւ յանուշահոտութենէ իւղոյն։ Եւ ասէ Յուդա Սիմոնեան Իսկարիովտացի՝ որ էր մի ի տասնից աշակերտացն՝ որ էր մատնիչ նորա՝ ասէ։ Ընդէ՞ր ոչ ծախեցաւ իւղս այս երեք հարիւր դահեկան՝ եւ տրուսցի աղքատաց։ Ասէ Տէր։ Զի՞ նեղէք զկին։ Զի գործ բարի գործեաց ընդ իս։ Զի զաղքատսն ունիք ընդ ձեզ միշտ։ Եւ զիս ոչ միշտ ունիք։ Եւ ասէ Մարիամ՝ զի ընդ մահ իմ գործեաց զայս։ Եւ ասէ Տէր։ Ամէն ասեմ ձեզ՝ ուր քարոզեսցի աւետարանս իմ յամենայն աշխարհի՝ եւ զոր արար կինս՝ պատմեսցի ի յիշատակ նորա։ Եւ ասէ Տէր։ Ընդէ՞ր ոչ ծախեցաւ իւղս այս երեք հարիւր դահեկան՝ եւ տրուսցի աղքատաց։ Ասէ Տէր։ Զի՞ նեղէք զկին։ Զի գործ բարի գործեաց ընդ իս։ Զի զաղքատսն ունիք ընդ ձեզ միշտ։ Եւ զիս ոչ միշտ ունիք։ Եւ ասէ Մարիամ՝ զի ընդ մահ իմ գործեաց զայս։ Եւ ասէ Տէր։ Ամէն ասեմ ձեզ՝ ուր քարոզեսցի աւետարանս իմ յամենայն աշխարհի՝ եւ զոր արար կինս՝ պատմեսցի ի յիշատակ նորա։

Ի յաւուր տօնի Ասորոց՝ եկն Յիսուս ի Բեթանիա՝ զի զայր Ղազարոս՝ զոր յարոյց ի մեռելոց։ Եւ արարին նմա ընթրիս անդ։ Եւ Մարթա սպասաւորէր։ Եւ Ղազարոս էր ընդ հիւրսն։ Եւ Մարիամ առեալ զհարիւր դահեկան իւղ նարդոսի մաքուր՝ օծ զոտս Տեառն։ Եւ սրբեաց զոտս նորա զհոսանս արտասուաց իւրոց։ Եւ տուն լցաւ յանուշահոտութենէ իւղոյն։ Եւ ասէ Յուդա Սիմոնեան Իսկարիովտացի՝ որ էր մի ի տասնից աշակերտացն՝ որ էր մատնիչ նորա՝ ասէ։ Ընդէ՞ր ոչ ծախեցաւ իւղս այս երեք հարիւր դահեկան՝ եւ տրուսցի աղքատաց։ Ասէ Տէր։ Զի՞ նեղէք զկին։ Զի գործ բարի գործեաց ընդ իս։ Զի զաղքատսն ունիք ընդ ձեզ միշտ։ Եւ զիս ոչ միշտ ունիք։ Եւ ասէ Մարիամ՝ զի ընդ մահ իմ գործեաց զայս։ Եւ ասէ Տէր։ Ամէն ասեմ ձեզ՝ ուր քարոզեսցի աւետարանս իմ յամենայն աշխարհի՝ եւ զոր արար կինս՝ պատմեսցի ի յիշատակ նորա։

Ի յաւուր տօնի Ասորոց՝ եկն Յիսուս ի Բեթանիա՝ զի զայր Ղազարոս՝ զոր յարոյց ի մեռելոց։ Եւ արարին նմա ընթրիս անդ։ Եւ Մարթա սպասաւորէր։ Եւ Ղազարոս էր ընդ հիւրսն։ Եւ Մարիամ առեալ զհարիւր դահեկան իւղ նարդոսի մաքուր՝ օծ զոտս Տեառն։ Եւ սրբեաց զոտս նորա զհոսանս արտասուաց իւրոց։ Եւ տուն լցաւ յանուշահոտութենէ իւղոյն։ Եւ ասէ Յուդա Սիմոնեան Իսկարիովտացի՝ որ էր մի ի տասնից աշակերտացն՝ որ էր մատնիչ նորա՝ ասէ։ Ընդէ՞ր ոչ ծախեցաւ իւղս այս երեք հարիւր դահեկան՝ եւ տրուսցի աղքատաց։ Ասէ Տէր։ Զի՞ նեղէք զկին։ Զի գործ բարի գործեաց ընդ իս։ Զի զաղքատսն ունիք ընդ ձեզ միշտ։ Եւ զիս ոչ միշտ ունիք։ Եւ ասէ Մարիամ՝ զի ընդ մահ իմ գործեաց զայս։ Եւ ասէ Տէր։ Ամէն ասեմ ձեզ՝ ուր քարոզեսցի աւետարանս իմ յամենայն աշխարհի՝ եւ զոր արար կինս՝ պատմեսցի ի յիշատակ նորա։

Ի յաւուր տօնի Ասորոց՝ եկն Յիսուս ի Բեթանիա՝ զի զայր Ղազարոս՝ զոր յարոյց ի մեռելոց։ Եւ արարին նմա ընթրիս անդ։ Եւ Մարթա սպասաւորէր։ Եւ Ղազարոս էր ընդ հիւրսն։ Եւ Մարիամ առեալ զհարիւր դահեկան իւղ նարդոսի մաքուր՝ օծ զոտս Տեառն։ Եւ սրբեաց զոտս նորա զհոսանս արտասուաց իւրոց։ Եւ տուն լցաւ յանուշահոտութենէ իւղոյն։ Եւ ասէ Յուդա Սիմոնեան Իսկարիովտացի՝ որ էր մի ի տասնից աշակերտացն՝ որ էր մատնիչ նորա՝ ասէ։ Ընդէ՞ր ոչ ծախեցաւ իւղս այս երեք հարիւր դահեկան՝ եւ տրուսցի աղքատաց։ Ասէ Տէր։ Զի՞ նեղէք զկին։ Զի գործ բարի գործեաց ընդ իս։ Զի զաղքատսն ունիք ընդ ձեզ միշտ։ Եւ զիս ոչ միշտ ունիք։ Եւ ասէ Մարիամ՝ զի ընդ մահ իմ գործեաց զայս։ Եւ ասէ Տէր։ Ամէն ասեմ ձեզ՝ ուր քարոզեսցի աւետարանս իմ յամենայն աշխարհի՝ եւ զոր արար կինս՝ պատմեսցի ի յիշատակ նորա։

եաև իշխանութիւն անապական կոչեցեր ի
բնութեան. ա՛ր ջ: Ո՛վ ջուրեքօրեայ զմեռ
րիամբ և մարթային ոչ անտես արարեր
զարթուն կոչեցեր ի Թագաւորն. ա՛ստուա՛ծ
Տէրըն մերոյ: Ա՛ր զարտասո՛ւս մա
զաթոռ կոչեցեր ի Թագաւորն. ա՛ստուա՛ծ
պատանեաց՝ն մեռեալն. Հրամայեաց
լուծանել ի կեա՛նսըն յա՛ւիտեանից:
Ա՛յրեալ ի՝ դերեզմանէն երիւա՛պէ՛ն հո
զարթ է՛կ ասուածս ա՛՛նապակա՛ն:
արարօղ բարեաւոմն ի՝ դերեզմանն. զա՛
Լա՛յեալ ի՝ դուրս այրին և ձայնէր ազդ
մեռեալն էկն ասուածս ա՛՛նապակա՛ն:
դալա՛րիլ կա՛ռապետի՛ք դրժոխքն. և՛
Ձ՝ա՛ձայնն ձայնէ գո՛չմանըն ասրսե՛ցին
տաքս անապակա՛ն:
զու-դընթա՛ց ձայնին մեռեալն էկն ար
բուհանի՛ ի մեռելոց ըզչորեքօրեայն. և
ման՝ մարդ հա՛րցանէր ո՛ր եդիք ըզ՝ զա
զարթ: Ա՛ւ ման զա՛՛ծ բարբառով յա՛
Թայի՛ և ընդ մա՛րիամու՝. ողբակցի՛ր և

ղղաշաղ[ն]ուն · ցո՞ւցա՞ր հենդանեաց և
ձայնիւ[ղ]դ քո քն՝ ի թաղմանէ հոչեցեր
ղղաշաղ · աղ : Ա֊ծայն արարչադործ
եղ՞ծիք ե՞ս յարուցից ը֊զ սիրելին իմ
արտասուեցեր և ասա՛ցեր ցնուսա՝ · ո֊ր
Ա՛ր յարտասուս մարիամանց դթացեալ
նաց մեր և յոյս ողջոյնս մեզ :
երթալ յա՛նձն առեր · աղբիւր հե֊
դասիրա՛պէս փը֊ծ՛ր[ի]կիչ՝ ի բեթանիա
ռա՛բանի՛ս ի բարձունս · այսօր մար֊
Ա՛ր ի՝ ջրեզկե՛րպեան հենդա՛նեաց փա֊
ի թաղմանէ · օրհ :
բար հոչեաց ը֊զ մեռեա՛լ ջրեզբօրեայն
ծեա՛լ ը֊զ զօրու֊թի՛ւն դըժո՛խոյ · ա՛ծա՛
Ա՛սրայէլ ըզ֊ա՛ր օրհնե՛սցէ : Ա֊ւ լու֊
օրհնեցէ՛ք և դո՛վեցէ՛ք՝ բա՛ր ՚ի բա՛ր ա՛րա :
այսօր՝ յարու֊թի՛ւն առնելո՛վ զազարո֊ս ·
Ա՛ր հօրն ի՛ փառա՛կից՝ ի՛ բեթանիա եկեալն
նա յա՛ւիտեա՛ն : Ա֊ի՛շերըզ ըզ֊ա՛ր օրհնեցէ՛ք֊
օրհնե՛ցէ՛ք եւ՛՛՛ բա՛ր ՚ի բա՛ր ա՛րարէ՛ք ը֊զ
թաղմանէ՝ ա՛ըծ : Ա֊ւրբ֊ը֊ք ա՛ռ ը֊զա՛ր

կին ա՛ռնել բարեկամին քո՛մ զազարե՛։
Ա՛ր ի՛ երկինից իջե՛ր բանդ աբ՛ջ՛ մարդ
եղեալ ի՛ սըրբոց կուսէն՝ յարութի՛ն ե՛
արուեստս ա՛ճապա՛ղ հա՛ն։
ըղձա՛լարուս ի՛ թաղմանէ՛՛՛. և եկեալ
Բանի՛՛ե բա՛նն ա՛ծ կենա՛գործեաց
և մա՛րթային՛ անկեալ ա՛ռ ոտըն տեա՛՛
՛ուն. խընդրելի՛ն զնորա՛ծ՛ն եղբօրն։
Եկ՛՛ղեմա՛՛մբ արուեստա՛ւ՝ մարիամո՛
խաւխանեաց զղօրո՛թի՛ւն մահո՛։
պարգե՛ւատուն երկե՛ցաւ ը՛ մե՛՛՛զ.
Յիսո՛՛ւս միա՛ծինն՝ անմա՛՛հութե՛ն
ռեալն ը՛զգեցաւ զանմա՛՛հութի՛։
դողալով դը՛՛ժո՛ղք. և երիցա՛կինդ մե՛
Յա՛ծային ձա՛յնէ դո՛՛ղմանըն սարսո՛՛ղի՛ն
դանացեալ զբերեքօրեա՛յ զմեռեա՛լն։
արտասուալո՛՛ց հառաչմա՛՛մբ. գա՛՛ին կէն
Թանխա՛. կենագործեաց ը՛զ զազա՛՛րոս
՛ի՛ թաղմանէ՛։ Կանխեա՛՛ մարիամանդն
Ա՛՛զբե՛՛ր անմահութե՛՛ բըղխեա՛՛՛ ի՛ բե՛՛
մեռելոյ ա՛՛րդ՛. աղ։

եհեաղ անուամբ Տն ալէլուիա՝ և
բարձուեաւ ալէլուիա՝ բարեբանեալ
սէն օրհնաբանելով։ բա։ Վանանայ՝ ի
նեմք քեզ Թագաւոր փառաց՝ ընդ տղայ
ևս օրհնեցեալ ես ի գիշերի՝ մատուցեալ
կերպանելոյ։ Աստ և մեք զչարեթա
հաճեցար։ բարեբանեալ որ եկիր ի
էց՝ ի վերոյ նըստիլ յաւանակին
պետն չերուբացի։

Ա՛ր վերս օրհնիս յանհունս քերովբէ
ան ձ. աշխատրէ Ալի-քալէն։ գալաթեան

զմեռեալն։ փառք գա։

ցեր ընդմէն։ և նորոգեցեր զերեքօրեայ
անմահն։ աճապարեն ձայնիւ դողացու
մարիամն։ փառ։ Ղազարու կենաց և
ցեր՝ ողբակցելով ընդ մարթայի և ընդ
հրեշտակաց՝ մարդասիրապէս արտասուէ
գաւառ անմահ։ Յորմէ դողան դակք

օրհնաբանիա · այսօր ի՛ծերոյ և ի՛ տղայոց
երդաբա՛նեալ հընչմամբ ի՛ բարձունս
ռաբանեցար · ը՛զ Ա՛ր ի հրաշակերտի՛ն
սո՛չ եբրայեցւոց որդի՛ դաւթի՛ փա՛
ռաբանեցար · ը՛զ Ա՛ր ի սրո՛վբէի՛ն
անդադար օրհնաբանիա · այսօր ի՛ դա՛
քեզ բա՛րեբանեմք՝ ա՛՛ծ հա՛՛րցըն մերոյ։
նըստար մա՛րմնո՛վ նոր յա՛՛ռանակի՛ · ը՛զ
տէր բա՛նդ ա՛ծ · այսօր խո՛նարհու՛թ
Ա՛ր ի քրո՛վբէական աթոռ ը՛ն հօ՛ր նըս
յէմ. և դո՛ղէին հընչմամբ երդո՛վ · օրհ
տիե՛զերբը դալոստեա՛մբ ա՛ծորդո՛ւյն
ո՛ւմ դաւթի՛ · օր։ Ա՛յսօր զուարճացան
եբրայեցւոց բա՛րեբանեն · օրհնո՛ւի՛ որդ
ցո՛ւք՝ · օրհնեա՛լ եկեալ անուա՛մբ տ՛ն։
Ա՛յսօր յաւանա՛կ քերո՛վբէ և սերաֆի՛մ
ա՛ն ա՛ՀԷլո՛ւիա։
օրհնո՛ւթի՛ ո՛ր գալոցդ ե՛ս անուա՛մբ

Ա՛յսօր զանըսկի՛զբն բա՛նն որ յաթոռ
փառա՛ց ընդ հօր՝ յերկիր երևե՛ալ տե՛
սա՛ք · քրովբէակա՛ն ձայնի՛ն օրհնե՛
ցո՛ւք՝ · օրհնեա՛լ եկեալ անուա՛մբ տ՛ն։
Ա՛յսօր յաւանա՛կ քերո՛վբէ և սերաֆի՛մ
եբրայեցւոց բա՛րեբանեն · օրհնո՛ւի՛ որդ
ո՛ւմ դաւթի՛ · օր։ Ա՛յսօր զուարճացան
տիե՛զերբը գալոստեա՛մբ ա՛ծորդո՛ւյն
յէմ. և դո՛ղէին հընչմամբ երդո՛վ · օրհ
Ա՛ր ի՛ քրո՛վբէական աթոռ ը՛ն հօ՛ր նըս
տէր բա՛նդ ա՛ծ · այսօր խո՛նարհու՛թ
նըստար մա՛րմնո՛վ նոր յա՛՛ռանակի՛ · ը՛զ
քեզ բա՛րեբանեմք՝ ա՛՛ծ հա՛՛րցըն մերոյ։
Ա՛ր ի սրո՛վբէի՛ն սըրբաստաց ձայնի՛՛
անդադար օրհնաբանիա · այսօր ի՛ դա՛
սո՛չ եբրայեցւոց որդի՛ դաւթի՛ փա՛
ռաբանեցար · ը՛զ Ա՛ր ի հրաշակերտի՛ն
երդաբա՛նեալ հընչմամբ ի՛ բարձունս
օրհնաբանիա · այսօր ի՛ծերոյ և ի՛ տղայոց

Տէրն, օրհնութի՛ւն որդւոյդ դաւթի օր
ոստո՛վք ձիթենեաց՝ միաբանո՛ւթիւք էր
յաւանակի նորոյ։ Ո՛ւերբ ի՛մ տղայ
այսօր մրտանէ՛ ի՛քեզ նը՛ստեալ ի՛ վէ
Նման յաւետեաց։ Ա՛յսօր ը՛զգալո՛ւստ
փըրկիչն մե՛ր ըսյ՝ ցո՛նդութիւն ասնէ՛ նոր
երուսա՛ղէ՛մ։ Ժո՛ղովուրդք որք
ի՛ հեթանոսաց։ բարձր։ Ա՛յսօր ընդ
մանկո՛նց եբրայե՛ցւոց՝ ձին աւ
ո՛ւրցն եկեա՛լ նոր արքայ ի՛սրա՛ե՛ն։
մանուկնք ա՛ռ՛ եկեղեցւոյ։ բարձր։
Ա՛յսօր ընդ ծերոյն օրհնաբա՛նիլ։
ուրախո՛ւթիւք բա՛ռեբանեցէ՛ք զանմահ
թագաւորն ե՛ս՛կեա՛լ։ քա՛հանայք
հո՛գևոր երգո՛ւմ։ բարձր ա՛րա։
Ա՛ւրհնեա՛լ ես յայժ դո՛ստրը սիո՛ն ճի՛ւ
պայծառացի՛ր երուսաղէ՛մ զարդարեա՛
ը՛զբո՛ւնես քո՛ քաղաքդ ա՛ստուծո՛յ։
Քանզի քո՛ որ կ՛ենն ի՛ յաթո՛ռ փառաց։
այսօր մրտանէ՛ ի՛քեզ նը՛ստեալ ի՛ վէ
յաւանակի նորոյ։ Ո՛ւերբ ի՛մ տղայ
փըրկիչն մե՛ր ըսյ՝ ցո՛նդութիւն ասնէ՛ նոր
երուսա՛ղէ՛մ։ Ժո՛ղովուրդք որք
ի՛ հեթանոսաց։ բարձր։ Ա՛յսօր ընդ
մանկո՛նց եբրայե՛ցւոց՝ ձին աւ
ո՛ւրցն եկեա՛լ նոր արքայ ի՛սրա՛ե՛ն։
մանուկնք ա՛ռ՛ եկեղեցւոյ։ բարձր։
Ա՛յսօր ընդ ծերոյն օրհնաբա՛նիլ։
ուրախո՛ւթիւք բա՛ռեբանեցէ՛ք զանմահ
թագաւորն ե՛ս՛կեա՛լ։ քա՛հանայք
հո՛գևոր երգո՛ւմ։ բարձր ա՛րա։
Ա՛ւրհնեա՛լ ես յայժ դո՛ստրը սիո՛ն ճի՛ւ
պայծառացի՛ր երուսաղէ՛մ զարդարեա՛
ը՛զբո՛ւնես քո՛ քաղաքդ ա՛ստուծո՛յ։

քերթվեժիցն Հանդէս · այսօր ի վերայ
Ա՛նտիկ զբօսն բանէն հօր՝ որ ի վերայ
զանչմա՛ն Թագաւորին ։

Նիսի գոչէին երդ նոր · բարեբանելով
արմատեներօք ։ Ա՛ի՞բա նայի՛ն ձա՛յն
ծերքն մատուռք ձիթենեօք և տղայքն
եբրայեցւոց · Անդ՛ա՛ռաջ
նըստէր ի նոր յաւանդին ։ Անդ՛ա՛ռաջ
ի յարթուն փառաց · տեսաք ի յերկրի
քրի՛ստոս Թագաւո՛րն ո՛ր կ՚ն ։
ծրնեակ ո՛ր եկիրդի Թագաւոր տիեզերաց։
զաստրս ծաղկեալս Հա՛ւատով և՛ աստ ·
և բերկրեա՛ ժողովո՛րդ այլ · մա՛տ
փըրկէ և կեցո՛ցանէ ։ ըւարձայիր
յաւանդին նորոյ · աղբարեա փըրկիչ
նի · ա՛յս Թագաւո՛ր քո գայ նըստեալ
Ա՛նչմանէ հա՛նդերձ ամենայն սրբովք
առա՛ն սո՛ւրբ միածնին · ուրա՛խ լեր և
Ա՛ուրա՛խ լեր եկեղեցի՛ սո՛ւրբ · ի փա՛ղըս
նեա՛ր եկեա՛լ ա՛նուա՛մբ տե՛ն ։

Օրհնեալ եկեալ անուամբ տեր ։ ով։ արքայիդ եկեալ յերուսաղէմ ։ Նորոյ Թեցըն վեր երդեւ ամէն ։ Եւ յաւր ընդ ծերոց և ընդ տղայոց օրհնաբանող հեցաւ ի տղայոց ։ ով։ Եւ յաւր ընդ յաւանակի նորոյ նըստեալ բարեբա՞ նել զհ՞ բան ի՞ն ։ ի վերայ ամէն ։ Եւ որ սերովբէքըն ծածկաբար ընդու՞ նա՞ օրհնեալ եկեալ ի յանուն տ՞ ։ ովսաննայ ի՞ յերկինս ։ Եւ յաւր ընդ հրաւերեալն դասո՞ւցն օրհնաբան՞ն ի՞ն ծերըն ասաց ամէն ։ ով։ Եւ յաւր ընդ հրաշալեալն դասուցն փառաւորեցու՞ք ։ օրհ ։

Հընչմամբ երգով քաղցր ձայնիւ
մանկըն դաւս բազմութեան ։ ը՛ զ ա՛
Լսկայք նոր ժողովուրդք ընդ անմար
լոց և ի՛ տղայոց փառաւորեցա՞ ։ օրհ ։
քառակերպ՞ցըն բազմի ։ այսօր ի՛ ծե՞
առաջ քան զյաւե՞նս ոդին որ ի՛ վր
արքայ եկեալ անցաղթե՞լ թագաւոր ։
յաւանակի նորոյ նըստեալ ։ օրհնեալ

Աստուած ու տերութեան ձին Թեոդոր, եթէ
նէ՛ր ։ ։ ։ն. ածորդուհոյն նը Թ՛ըտորի՛ն։
ի՛ ոստս ի՛ ծառոյ բերել մատո՛ցա՛
մանկո՛ւնքն ըզՀ՛նդերձս խրեա՛ծնց
ի՛ լեռնէ՛ ձի՛ Թեոնեաց՝ ։ տարածանէին
նեռ ։՛է՛ ։ և զանձ սրդիկն փուտորկին։
ընդ առա՛ջ ելին ծերքն ոստո՛վք ձիթե՛
Յորժամ եկի՛ն յա՛ ։ յերեմ՛ ի՛ քա՛ղաքն
կին յաշխարհ։

ռա՛ ։՛է՛ ։ օրհնէ՛ին զգալո՛ստս փո փրը
և խընդութի՛ բազմաւ եղի՛ն ընդ ա՛
նը՛ սիոն՝ բերկրեցան նը՛ եկեղեցի՛ ք
եկեալ՝ ի՛ յանուանէն տն։ Յինճացաւ
սուքն աղաղակէ՛ ։՛ն։ ովսաննա օրհնեալ
ոստո՛վք արմաւենեաց՝ և երամ երամ դա
Երքն ոստովք ձի՛ Թեոնեօք ի՛ տղայքն
կոչել զՀեթանոս յերկրըպագութի՛ ։
ի՛ վերայ Տ՛ողեղէն նոր յա՛ռանակի՛ ։՛
տեր ի՛ քաղաքն եէ՛ ծա՛. նըստեալ

Յա՛ ածո՛ւոր գոլո՛վ քո՛ յաշխարհ մը
։ ։ ։ն։ աշխատրէ ևէ-բայէին

փառաբանութիւն. և՛։

Ի՛ծերոյց բնդհանուր օրհնուի՛ և՛ի՛ տղայոց
աճապարեցին առ Ճանապարհն. և՛ ան։
Ա՛սաս ի՛ ծառոյց բերեալ մատուցանէին՝
օրհնեալ եկեալ անուամբ տեառն։

դերձա՝. և՛ անդադար ձայնիւ օրհնէին՝
էին՝ տարածանէին մանկունքն ընդհան֊
Ի՛ յարութե՛ յաւուր գալստեան փրկիչ

նըդ քո՛մ պա՛հեա՛՛՛

և զբաեալ նորին գեաց ի փառս աստուծոյն
եկն ի խնդիր եղջեալ պատկերին . որ
այսօր ցընծութիւնք մարդկիք ադամայ . որ
ծնաւ լուսոյն : Վայելեցէք զարդին այ
զիմբենաւոյն ծաղկոյնի փխանակ անե
մեղաց ընկալաւ արարչին . և զբեցաւ
ցուրք ընկերն ընկալեանդ . որ մերկացաւ
կայք որդիք մարդկան այսօր ողբա
անմահ տունկոյն երկրագործ . արա :
դարեաց զադամ . ի դրախտին եդեալ
հօրէ լուսոյ ծաղեամ լուսափայլ զար
ըզմարդկային բընութիւն . ար : Ոչն ի
պատկեր բարերարութիւնէ իւրոյ արար
Պատկեր անեղութեան փառացն հօր ի
պատկեր անեղութեան փառացն հօր ի
պատկեր անեղութեան փառացն հօր ի

մարդասէր։ Աստուա՛ծ այսօր փափագեա՛ւ
խաղաղու՛թիւ. ըղքեզ աղաչէմք միայն
Ա՛ստուա՛ծ այսօր փափագեա՛ւ մարդասէր։

Ա՛յ
Ա՛ստուածածին Մա՛րիամ՝ ա՛ի քո յարձակէ՛ս
ա՛ի քո՝ ա՛ի Տէ՛ր Յիսո՛ւս Քրիստո՛ս։ Ա՛ի քո՝ ա՛ի
Հա՛յր երկնաւո՛ր։ Ա՛ի քո՝ ա՛ի Հոգի՛ սո՛ւրբ։ Ա՛ի
քո՝ ա՛ի Սուրբ Երրո՛րդութենէ։ Ա՛ի քո՝ ա՛ի
Խաչէ՛ սո՛ւրբ։ Ա՛ի քո՝ ա՛ի Յարութի՛ւնդ
փա՛ռաւոր։ Ա՛ի քո՝ ա՛ի Համբարձմա՛նդ
երկնաւո՛ր։ Ա՛ի քո՝ ա՛ի Գալստեա՛նն
Տէ՛ր Յիսո՛ւսի։ Ա՛ի քո՝ ա՛ի Դատաստա՛նն
սա՛րսափելի։ Ա՛ի քո՝ ա՛ի Փա՛ռսդ
անճառակա՛ն։ Ա՛ի քո՝ ա՛ի Թագաւորութե՛նդ
յաւիտենակա՛ն։ Ա՛ի քո՝ ա՛ի Պատուհանե՛ն
Դրախտի՛ն։ Ա՛ի քո՝ ա՛ի Սանդարամե՛տ
Հրեշտակա՛ց։ Ա՛ի քո՝ ա՛ի Հոգեւո՛ր
Հայրապետա՛ց։ Ա՛ի քո՝ ա՛ի Մարգարէ՛ից
սո՛ւրբ։ Ա՛ի քո՝ ա՛ի Հոգեւո՛ր
Առաքելա՛ց։ Ա՛ի քո՝ ա՛ի Վկայա՛ց
սո՛ւրբ։ Ա՛ի քո՝ ա՛ի Խոստովանո՛ղաց
սո՛ւրբ։ Ա՛ի քո՝ ա՛ի Կուսա՛ց
սո՛ւրբ

որդիքն զերեսեայ. Հնարհեա մեզ
ըմպել զաժակ չարչարանաց ընդ քեզ
նախահօրըն յանձն առին յօժարութիւ.
մեզ յանիծից նըւ։ Այր ըստ պարտեաց
ցանս նահատեղծին. փըրկեալով ըզ
մանը արեանդ քո՝ բարձեր զյան-
որ մարմնացար ի նը կուսէն. և հեղ
լուսոյն։ Ո՞յր դու փըրկիչ բարերար
ռեալ. մերկացար ըզհանուս անըստուեր
կենդանոութըն մի հատիւթ պըտղով մե-
դրախտին արտաքս անկեալ. ի յատէ
Լինակ պատրանօք բանսարկուին ի
ռանգել նըմա զանպատում ըզկեաճանս
րդ քո սաեղծեր մարդ ի հողոյ. ժա
րած խակըզբանէ. ի պատերը աճուրդ
Այր յանէից գոյացուցեր զքո զարա
հրեղէ՛ա՛նան. միաբանա.
ընդ երկնայինսըն՝ հոգեղէնքս ընդ
ատեալ ա՛ա՛ՐՅՐՀ։ Այրկ բաւորեցս
նեալ. միաբանական ձայնիւս երգե՛ցք
Ո՞յսօր ընդ զօրս երկընից համաձայ

նեա զազա ամենայն, յաջակողմեանսն
նըշատիս յաթոռ դատողական, և բաժա
ն ուրմամ յերկինից փառօք դա՛ս քո
ն նման փեսային վառե՛լ լամպ։
Հո՛գւոյ, ղե մըտցո՛ք ի յառաջա՛ս
ե՛ն ուրոյ համբ պատրաստեսցո՛ք իւղ
ն զատեան փեսային, հնչե՛լ լամպ։
նայնպես՝ ի յիւ՛ղոյ, պատրաստ գտա՛
ա՛ջ երկնաւոր փեսային վառե՛լ
լամպերջ։ Ասէ յիմարաց կոտսին ու
ա՛ն վաճառեցէ՛ք ինձ եւ ձեզ։ Գնացին
տեղ իւղ լամպերաց, եւ ընդ
ա՛ջ երկնաւոր փեսային վառե՛լ
լամպերջ։ Ասէ յիմարաց կոտսին ու
նայնպես՝ ի յիւ՛ղոյ, պատրաստ գտա՛
ն զատեան փեսային, հնչե՛լ լամպ։
Հո՛գւոյ, ղե մըտցո՛ք ի յառաջա՛ս
ն նման փեսային վառե՛լ լամպ։
Յորժամ յերկինից փառօք դա՛ս քո
ժամ գա՛ս դատել զերկիրս, ընդ նոսին
դասա՛ւորեա՝ ընծիւղ ի փառս յաջակող
մեանն, որում հանցո՛ք քեզ զօրքնա՛ւ
յանբասո՛ւ յաւիտենի՛ն։

Ալանն Ղեծէ էրէ՛ւաբալին։

Ի՝մաստունն իմաստիքըն պա՛տրաս
տեալ իւղ լամպերաց, եւ ելին ընդ
ա՛ջ երկնաւոր փեսային վառե՛լ
լամպերջ։ Ասէ յիմարաց կոտսին ու
նայնպես՝ ի յիւ՛ղոյ, պատրաստ գտա՛
ն զատեան փեսային, հնչե՛լ լամպ։
Հո՛գւոյ, ղե մըտցո՛ք ի յառաջա՛ս
ն նման փեսային վառե՛լ լամպ։
Յորժամ յերկինից փառօք դա՛ս քո
ժամ գա՛ս դատել զերկիրս, ընդ նոսին
դասա՛ւորեա՝ ընծիւղ ի փառս յաջակող
մեանն, որում հանցո՛ք քեզ զօրքնա՛ւ
յանբասո՛ւ յաւիտենի՛ն։

Օրհնեցէք՝ Ո՛ թռչուններն յաւիտենից
Տէր՝ զնա՛ յաւիտեան։

դ Ո՛վ ամենայն օրհնեցէք զՏ՛ր բարձր արա՛
Հեա՛ անարա՛ս զ՛ւ զո՛ փրկեա՛ս։ օրհ։
Տրո՛վ փողով՝ ի՛ յերկրորդումն։ պա՛
Ո՛ր հաստատեցեր ազգի մարդկան
Զոմով սա՛լմամբ յանդո՛ւնդս։ օրհ։
Եւ զ՛ զբաղն պատժեա՛լ։ գո՛րծակցօք
Ո՛ր զհատատա՛ցեալն ի՛ քեզ պա՛հեալ
օրհնեա՛լ ես արդ հարցըն մերոյ։

ե Եւ հա՛ստ՛ւր ի՛ մէջ երկրի ա՛նուն քո՛ տե՛ր։
Ո՛ր պանդխտիդ ես ի՛ բարձունսըս տո՛ւր։

զ Նոսին՝ զա՛ղքատու՛թի՛ւ՛ քո՛ քա՛։
պատրաստեա՛ բ՛ն։ հնո՛րհեա մեզ բ՛նդ
կըզբանէ աշխարհի։ ժառանգէ՛լ բ՛զ
Ցո՛րժամ կո՛չես ըզ հրաւիրեալսն ի՛ ո՛
մե՛զ ք՛ն ա՛ւրախու՛թի՛ւ՛ քո՛ յերկի՛նս։
Ցո՛րժամ զտա՛ղա՛նդ պա՛տու՛իրանին
պահա՛նէցեր՝ ի՛ ծա՛ո՛ւթիւն։ ընդ կըրկ
նա՛շահ քանքա՛րա՛ց՛ն։ արժանացո՛ բ՛զ
Ցո՛րժամ զա՛ղա՛ղ՛նդ պա՛տու՛իրանին
պահա՛նէցեր՝ ի՛ ծա՛ո՛ւթիւն։ ընդ կըրկ
նա՛շահ քանքա՛րա՛ց՛ն։ արժանացո՛ բ՛զ
քո՛՛մ դառեա՛ ըզմե՛՛զ ը՛նդ ծդեացն։

Աղ Համադայե ես խոր Տըղոցըդ Հայ-
ը՛զ քեզ անդադար երդում։
տան ի լերինն Զիթենեաց՝ . օրհնեմք
այսօր վասըն մեր խոնարհութեանն նըշ-
Աղ նըստիս ի քրովբէս ածիդ բա՛նդ՝ .
ըստ շնչմանն հինդ կուսանացն ։
բարեխոսին . զի մի՛ ծնացուք պրտաքս
կանխեալ յառաջ քան ըզձայն ածողին
երկնաւորը փեսային ։ Պատրաստի՛ք
սանացըն՝ . մըտանել ի յառագաստ ընդ
հատառոյ ընդ դաս խմաստունն կո՛ր-
զերկիր ։ Ընաղօթ վառեալ լապտերըք
թէ՝ . ընդառաջել որ գան ի դատել
սպասեցո՛ք պատրաստեալք արթնու-
Ա. Իւնս իմ։ Ա.տգաւոր փառաց քեզ
ծեալք ի խաւարէ աւա՛ր լցան . ե՛ռ՛։
րա՜ծ պատուեալք ի հրեշտակաց՝ զեր-
որդւոյդ մարդկան . ե՛ռ՛։ Ա՛ր արա՜
դալըստեամբն իւրով զերկրպաւթիւնն
ե՛ռ՛։ Ըզ՛ր արար
քո՞ որ եկիր և փըրկեցար զամ արարածս.

ոչ ոք հօր դատել զսուիճզերս ամ. հնոր-
դ ոչ գիտեմ ըզգեղ։ (3)ՍՐԺամ դաս փա-
ի պատասխանութիւն. զամենն ասելով եթէ
Ա՛րիրնչիմք ի քէն սէր զարհուրեալք
մերոյ լսապետերս պայծառացոյ։
իմաստուն կուսանացն . և զհոգւոյ
Ն՛ուիրեա մեզ սէր արթնութիւն ընդ
յերկնից։ և նորոգեա զքո զարարած-
քո դալստեանն . յորժամ ծագիցես ի
Ո՛ւսանօրեա ըզմեզ քո ի միաբանդամ
հաւատս ի գիտութիւն ճշմարտութեան։
լոգեա զքո զարարածս . հաստատեա ի
ժամանակի։ Ա՛հաւոր ես թշուառ որ նա
օրհնեալ. ի յերկի՛ նա ի յերկրի՛ և յա՛մ
Ա՛հաւոր ես թշուառ քրիստոնէից ձայնիւ
եկեղեցւոյ սրբոյն քո . օրհ։
հուրդ երկրպագութեանդ յայտնեցեր
կենդանութիւն . այսօր ըզծածկեալ խոր
Ա՛ր ամենայնից ես սրբիչ և ըստեղծիչ
խորհուրդ քո դալստեանն . օրհ։
րենի . աշակերտաց քոց ծանուցեր ըզ

Ա՛ր կենարար թաղման քո դուշակ ի զիս
Ծանիլ խոնհ ի մեղաւորաց։ Օրհ։

Ա՛ր զանձամբ ածուքդ օծեալ զքո ծա-
ռայակա՛ն կերպ։ այսօր հաճեցար օ՜
միլ ընդ հնդեկնսըն յանձն առեր։
օրհնե՛մք զքեզ Քրիստոս ի փրկուի՛ն հո՛ւր։

Ա՛ր յաթոռ փառաց բազմեալ ընդ հօր
անբաւիլ զենակից բանդ։ այսօր բազ-
մեցար ի կոչումն առքայուբ՛ն երկնից։
բեաբան ի կոչումն առքայուբ՛ն երկնից։

Ա՛նան վճիռ չորեքշաբթին։

Պայծառասցի՛ն լապտերըք հոգւոց մե-
ցուք արտաքս ունք զխաւար կռասանն։
Յամանեաց ընդ առաջ փեսային և
մըտցո՛ք ի յառաջաստ նը։ զի մի ճնաս
դաստ ընդ իմաստունն կռասանն։
ռայակա՛ն կերպ։ այսօր հաճեցար օ՜
Ա՛ր զանձամբ ածուքդ օծեալ զքո ծա-
օրհնե՛մք զքեզ Քրիստոս ի փրկուի՛ն հո՛ւր։
միլ ընդ հնդեկնսըն յանձն առեր։
ա՛նբաւիլ զենակից բանդ։ այսօր բազ-
Ա՛ր յաթոռ փառաց բազմեալ ընդ հօր
Ա՛նան վճիռ չորեքշաբթին։
բեաբան ի կոչումն առքայուբ՛ն երկնից։
րոց։ և բազմեցուսցե՛ս ընդմէդ ընդ հրա՛ւ
Պայծառասցի՛ն լապտերըք հոգւոց մե-
ցուք արտաքս ունք զխաւար կռասանն։
մըտցո՛ք ի յառաջաստ նը։ զի մի ճնաս
Յամանեաց ընդ առաջ փեսային և
դաստ ընդ իմաստունն կռասանն։
նաւոր փեսային։ և մըտցո՛ք ի յառա՛
Խա՛ղցի՛ մեզ դո՛ւռն ողորմութե՛ն երկ-
հեա՛ և մեզ տար կո՛ղ ի յաջմէ քումմէ։

Ո՛ր ընտրեա ծածկելոց յայտնի դու. զի
ցե՛ր աւետեաք որդւոյն պատուեալ. զգ
համամտ զհանդէս խորագոյնըս ծանու
հարցըն մերոց: Ո՛ր ըզնախանձոյն աբ
կանեալ վանեա. զգացեզ օրհնեմք աըծ
ընդ ծածկեաւ խորհուրդ չարին ապա
Ո՛ր խորհըրդոյց ես տր աըծ անմահ.
թեըդ քո. և մեզ ողորմեա:
մեղաւորայ. վասն անճառ խոնարհո
բար կամաւ յանձն առեր փըրկիչ ընդ
արծաթոյ: Ո՛ր զամենայ ծին տնօրինա
մատնելով քահանայիցն ընդ երեսանն
կեաց զատելութի՛ առ վարդապետին.
Յուդա ծ սիրոյն աշակերտ՝ վախճանա
խորհին մատանել ի մա՛հ զորդին աց:
ջին. այսօր որդիք մարդկան ժողովեալ
արար ի պատկեր իւր ըզմարդն առա
Ո՛ր խորհրդեաւ ծմբ ընծօր և հոգւոյն
սիրութե. օրհ:
դային յայտնեցաւ խորհուրդ արծաթ
զոյն ծանուցեր զօծումն. այսօր յո՛

նիր բանն ի բանաձեր հօտէ. և յառաջ
փրկութեանդ հերձանուսաց։ Այսօր մահ
մանիկ յանօրէնն ժողովրդէն՝ վասն
փրկիչն ա
փրկեաց ի յանիծից ադամայ։
ի՛ծառայէ դաժանապարտեալ՝ ղեւ ըզմեզ
Այ՛զ քե՛զ որ թագաւորդ թագաւորաց՝
զամենայն համբերելով վասըն մեր։
Այ՛զ քե՛զ որ արարիչդ ես մեծութե՛ն
աւրծաթոյ վաճառէին՝ յանձն առեր
ըստ ըրտիրդով հիմնեցուցեր։
Այ՛զ քե՛զ որ արարիչդ ես մեծութե՛ն
աւրծ յաւիտենից՝ որ բանիւ զաւրա
Ճառի՞ աւրծ բա՞նն։ Լա՛ բարձր։
Այ՛զ քեզն խորհեցան ի չարութի՛ն
համբերեաց բանաստիւրին՝ կամա՛ւ վո՛չ
վաճառէին զնծ։ Լա՛ բարձր։ Այ՛ւ վա՛ մեր
պէս խորհո՛ւրդ։ քշնամքըն հոլմեաղ
ա՛նակեա՛լն ի վերին զօրքըն ծառկա՛
բարձր արարէ՛ք ըզնա յաւիտեա՛ն։
նէր։ ըզքե՛զ։ Այ՛զ որ օրհնեցէ՛ք Լա՛
յո՛ւդաս աւրծաթոյ զանհատանե՛լիդ մատ

Ի վեր քան զՀրաշս • Ծառույի առեալ
Ի ՀՕր ու՛րդւին • Ներգործեալ իմովս
Երանգօրն երկնից մշտնջենաւոր
Յանան Դծի հինգշաբթւին։

Էասյի Ի՛ՄՋ երկրի։

Հուրդ՝ • մատնելով անօրինաց՝ զի խա՜
վարդապետին ապանութե խորհի զիար
Ի՛վ յե՛դաս արտասուելի երկնաւոր
դիւրադին ընդ երեսն աւծեալ։
ջընջէ գոյացուցեալ • վաճառի այսօր
կի՛նա Լ՛ զերկիւրս հաստատեալ յո՜
զամ՝ ի՛ր բանին խրատ զեր
զուարճ՝ աւարչին ըսպանութե խորհին
յաշխարհի՝ Ի՛ՄՋ Հոդեղինաց՝ • արա՜
ր՝ ըսքանչելիք այսօր տեսանեմք
աւարիչն աւրաած՝ • վասն փրկ
դատապարտե՝ • և արծաթոյ վաճառի
վերդէն՝ վաս։ Ա՛յսօր Հոգին ըզ տրըն
նոց դատապարտի յանօրինաց ժողո

աշակերտացն . և զնա լուա քրիստոս
այսօր յանձն առեր լուանալ զոտս
Ա՛ր ես ի յերկինս և ի վեր երկրի ,
մանե նախահօրն մեր :
առաջնոյ քո , մահացեալ ի ձաշակ
Ա՛ր քաւիչ զայս նոր ուխտ ցուցեր կետ
շտ պատգին ի մեզ անճախապէ ծնունդ
ցուցեր բզաձղութի մերձայ , որ բոլ
լեաւ զմեզ : Ա՛ր մարմնով և արեամբ քո
բզմեզ խաւարին խորհրդոյ , ևշտասաւ
զոտս աշակերտաց ցն . մաքրեա ի մէնջ
նեցի լոյս . որ լուանայր յանձն առեր
Ա՛զնիւր լոսոյ և ճառագայթ անշէջա
ցեալցս ի նա սրբեցուքեչ :
յիշատակ կամաւոր մահուանն . մերձե
իւն՝ ընդ ա՛ր ուխտ անուանեալ . և
թեվան : Ա՛աշխե զմարմին իւր և զար
պատուհասէ . երկրորդութեչն գո՛չ օ
ան՝ զի զհասնուրդութի ի նուաստ ար
Ա՛անին զմաքրեցելոցն ջրով զոտս լը

զգեցեալ անկողմնապահել շաճուքեչն :

զո՝ ոգւոյ սրտի։ Արդ ճշմարիտ և
ըստ ոգւոյն. արդ
կատարեցեր առօրինեացն. ա՛յլ կատա
ՀԱՅՐ վաստն մեր յերկրի երևեալ, զոր մեր
սրբեսցէ։ ընդ սրբոյց քոց առա՛
խորհուրդս. զի ևս մեք հաղորդեսցուք
առնեն. ազաչ։ Ա՛նքրեա՛ ընդ
բո՛ցեր յանմահական քաժակէն. սէր
ես կա՛մեցեր սեղան խորհրդոյն. և ար
նըն. աղաչեմք փրկիչ ոգո՛ւդ։
աշակերտացն այսօր՛ ի նե՛ վերնատու
ի կամուր ջարբա՛նան. լուացեր զոտս
փրկեա՛ և զիս յատենիդ ի՛ հրոյն։
կենարար քաժակա՛ն ընդ՛ փրկեցեր.
քեզ՛ ի վերնատունն քա՛մեցար.
նի՛ ա՛ծային. Ո՛րոյ աթոռ
նոյ պա՛տարագիլ. արա՛ և զիս արժա
նոյ ղեւարթնոյն. Տաճեցա՛ր մարմ
ի մեզ՛ ընդ։ Ո՛ր բարեբանիս յիմա

Հալածելով զևաւար մեղաց . կեանքի՝ ոյժ ի հայրական ծոցոյ ծաղեալ ։ ՀԱ

որդւոյ մատուցոյ . օրհ .

Հաշակելոյ զմարմին եւ զարիւն որդւոյ աստուածոյ . օրհ . Նորոգեցաք ի յանխտիր նահատակսն . Ա՛յսօր վերստին թընչնամոյն . օրհ ։ Ա՛յսօր վերստին զմաս աշակերտացն ի պատանեաց հանգոյն առաքելոցն եղեալ . լսանելով Տեառն զբանն . Ա՛ր զատուերակերպն այսօր ճշմարիտ օրինեցեալ ըզնա հոգեւոր երդով . պարանեա եղեալ նախայաւիտեանն բանն . խիհինոնայել . ա՛յսօր ի ծառայի կերպ Յորմէ սատեան վերուելեալն ոչ էր ծառայի խորհրդոյն . սրդւ ։

քեանն . այսօր հաղորդին Տիղեղեցիք եւ զարիւնըդ քո բաշխեցեր ի յաւետ ըհիտ . որ զաշխարհակեցոյց ըզմարմին եւ զարիւնըդ քո . Ա՛ռ եւ կեր Տէր իմ Յիսուս . սրդւ ։ Ա՛ռ եւ կեր ի լսանալ զոտս աշակերտացն . սրդւ ։ ըզմեզ ի մարթեն . այսօր խոնարհեցայր զգեստ ոտանաւորի

զամս աշակերտացն . որ դաժանագարմացեալ

Ճաշակմանբն. հրաւիրեաց ըզմեզ յերկ
կենդանարար խորհրդոյն անապական
ի յերկինս. ըզնա. ԱՒր բաշխմամբ
ըզմարդկային ազգի գընաց ուղեւոր
հուր ի մաքրարար ոսից աշակերտացն.
հուր ի մաքրարար ոսից աշակերտացն.
Հոգւով երդով։ ԱՒր անճառ խոնարհ
կերպակ. ըզնա առ ամենք օրհնեցէք
գան այսօր ըզդեստ ծառայական
պատկեր բարերարութեանն. որ ըզզե
Լուցէք Աառաքելոյն փառաց հօր և
ի պատրանաց թշնամւոյն. օրհ։
նորոգելով ըզմահացեալսըն յանցանաց
բարձր բաշխեցեր զմարմինդ քո.
Լնատակառութեանե աղբւր զկենդանա
կոյն. ըզդեստ ծառայի սիրածար. օր։
զանիծելոյն մերկացեալ ի մէնջ ծած
սեղէնք զոսոց տաժանելոյս լուացեր
ցչն մերոց. Օ՜ որ օրհնեն դաստք լո
եկեալդ ի փըրկութիւն մեզ աչք ծ հաւր
ընտրեալ քո աշակերտացն. օրհնեալ
բարձր յայտնեցեր այսօր զխորհուրդ

ի փրկութիւն աշխի մարդկան։
կութիւն նախահօրն. օրհնեալ եկեալդ
ղէն ծառայի. ծածկելով զմեր
ւած. այսօր ըզգեցար զգեստ հո-
Յոր անբասիր կեանքեդ եմս ասաղ
ընկալ զմեզ միայն մարդասէր։
ցեալն ի՝ձեռակմանէ. հաղո՞րդս այսմ
մարմինդ քո. նորոգելով զմահա-
ղեցոյ. բաշխեցեր աշակերտացն զմ
Ո՛ր ի խորհուրդս փրկականս եկեր
շապիս նախահօրն. բժժշկեա՛ զսո
հոդեղէնս. բժժշկեալ սրբոյք զգա
կաց. խոնարհեցար ի լուանալ զոտս
Ո՞րպէս երկրպագեմն դոյք հրեշտա
զի՛ փրկութիւն աշխի մարդկան։

Նիկ յարքայութեին. ըզնա։

Ո՛րիօղդ ըզ լոյս որպէս զո՞ր թոյլ
այսօր անձամբ խոնարհութիւնդ ի վերնա
առնելոյն խորհրդոյն. ըզգեաստ ծաղկայի
ըսփածանիլ յանձն առեր. օրհնեա՛ զքե
զի կեալդ ի կամսանէր չարչարանս։

Նեքեա՛ն։

զեւր զաշակերտան և խոնվեցան ամէն
Ամէնքն զոր ասաց Յիսո՛ւս առաքեցոյց
յիմհանանէս հարցանել թէ՞ ուր էին։
Ո՛վ այն լուեա՛լ պետրոսի՛ ականարկեր առ
զիս ի՛մաց և որոշն յաշակերտացդ։
Ա՛ի ոմն ի՛ձէնջ եղեա՛ր մատնելոց ի
կերտացն և պատուիրեր զայս առեր։
Յաւր ա՛ր լըսանայր զնաս աշա
տուքե՛ ի թաղուքի մեղաց մերոց։
Յաւր կանդնեցա՛ւ ա՛ռաջն մըկըր
և զա՛րեւն գո ա՛ր։ օրհնեա՛լ։
յանձն առեր։ բաշխեւրվ ըզ մարմի՛ն
հօր։ այսօր բաղվիլ ընդ աշակերտացն
Ա՛ր յաքո՛ւռ փառաց նըստա՛ւ ը՛ն դե
սըն յօրինա՛կ վա՛ռըն մեր։ օրհնեա՛լ։
նըմ խորհուդ։ լուացեր զաշակերտ
լոյ։ այսօր եկիր կամա՛ւ ի վերնատու
Ա՛ր վեր օրհնի՛ւ ի՛ հրեղէն քերովբէ՛

Ո՛յսօր ի կատարմանն աճապարին ընթացք
ըեռաց նորոգ ուխտի Աշխարհատեա՛ր։ զոր
ի վերնատունըն խորհրդոյ տարամերժ
ժեռի յուդայա ի Հօտէն փրկութ։ ուր
տի եւ դուռ դառն աստուածոյ դիմեալ
կամաւ ի մահ խաչի առ ի բանալ երկ
րեզս աշխարհի։ վա՛րդ խնայեա՛ ի
մեզ քո՛ կամա՛ր քո՛ չարչարանօք։

Ո՛յսօր որ ի տիւզիէն զօրաց երկնից
միշտ փառաբանեալ երկրպագեա՛ք բանդ
աղօթիւք առ հոյր մարմնով ընկալեա՛լ
ընդ հօր չղ քո՛ վա՛ խոր զպարտանան։
ուստի կամաւ կրելով զերկիւղ ի հր
րեշտակաց զօրանայիր զօրացուցեր երկ
նաւորաց և երկրաւորաց։ վա՛րդ։

Ո՛յսօր յառաջ նշանակեալ հրամանըն
քո՛ կատարիւր յաշակերտաց դանան
քո՛ նոքա զհովիւդ քո՛ չ հարեալ ցըր
ուեցա՛ հօտն ըստ մարգարէին։ որ և

լիր քո խոնարհութեանդ։ Այսօր զոր
լիդ։ Վնասրոյ երկրապագեմք անձաձեռ
զօք եկեալ ըմբռնել զանխմբրուն
լի լոյսդ ի գիշերին, ջահիւք և սուսե
մայեա՛ լ դաշք երբայեցւոցն, զկնանա
ահիւ պատառեալ բան նդ աչ ծ. նըմսե
տասն՝ ա ապաշխարութեան։
Այսօր զոր յերկնային լուսեղինացն
կեա՛ զգազ քո և շնորհեա մեզ ար
հարցմամբ սիրոյն, զերից ուրացութեանցն
արտասուելովն, ընկալա՛ ի քէն երիւք
դարձի՝ մեղաւորաց՝ . որ դառնապէս
կարողեին յանդիմանել. և առ յայս
փորձողին խաբէութեանդ մնրտ . առ ի
քէն թողացուցեալ զմարդկային տը
Այսօր զովքըն հաւատոյ՝ շարժեսմ
կիրպարտ նըզդ հօր ընկալար . վան։
ուայէ ապստակեցար և նախատանաց թմրե
ի կայիափայ դատապարտեալ . ի ծա
կապեցար ա՛նկապելիդ՝ ի յանմայկ և

ընդնան կալարուք. ով համբոյր նախադուե
ես՝ ով արուամ ես համբուրեցից ասէ՝
սուն արծաթով հրեսխցն մասնէր։
վեր բազում բազմարդապետան ընդ երե-
ցս ածէ զնոսա ի ծառայութիւն յոգիս։
ուարք պիղատոսի և հերովդէի. վասն
զի եղեն շունք բազումք զինք
մեկին. որք ի դեղմանց և ի փարիսեցւոց.
և հրեայրք քո. և ցուրք դիմք պարսա-
կեն. զի հեռի եղեն ի քէն քոյ. ծառայացն
և մերձաւորք քո ի յոյս բարեկամք և մերձաւորք քո
ի ձեռս մեղաւորաց. վասն որոյ։
լով զանառնանելիդ մատնեալ կամաւ
պահ կոչեցեալ զարմանալին. տեսանէ
հոյլք անմարմնոցն հրաբուխն սեռիցն
անօրէնութիւնդ զոր արդի՞ առաւծոյ.
ա նամնիդ. վա։ Ո՞յոյր ընդ գերազոյն
նեղութիւնք. ընդանակ և առաքն մնոյ
արդի ն յուդաս. ի հանգոյց մերձեալ
փառաց ա՛ծառեդ. իակ կորըստեա՛ն
աերուքեքն ծածկեին ըզդեմս յա՛հ

ոտրա

ի յերկրի յատեղի կացեալ սաղմանէին
Այր աստուծոյ բանիւ լինել ամ երկրի ։
էին յատաջ քան զամ յաւետարան ։
նոքա յանձն առեր ։ օրհնեմք զքեզ տէր
ղեկեղն ի բնութենէ մարդկային զարբշմամբ
ի՛նչ յերկնից անըսկիզբն որդի ։ ի սկ
ի խաչ ։ ի ձեռն հայհոյիչ օրինաց
տարան առ պիղատոս ասեն ի խաչ հան
կըշռեցին պիծաթ բազում ։ պառեալ
վարդապետան ։ Յաղագս հերձուածոյն
լինէ ի մանուելոյ քո ։ ի մանուելոյդ
աշակերտին ի ձեռնեալ ըզգեստ սիրոյ նո
ան ցան յինէն զբաժակ կս ։ Այս անօրէն
ձիթենեաց ։ աղօթելովն զայս ասէր հայր
ըն մեր ի մահ խաչի ։ եւ ի լեառնէն
Ա՛դիշերին յորում մատներ ։ փըսիկէ
կաս զիւրեան ։

դեցաւ ըզաստանայ ։ ոմն ղհանդերձ պր
յինքեանե զածայինն նա հոդին ։ և ըզ
նըշանն և առիթ մահու ։ Ա՛երկայա

ի խաչի։ Տեսեալ ը՛զ նորն ի՛ խաչին՝ ի՛ խաչի։

ա

ա

Ա՛վ ըսքանչելի՛ եւ սեսիլ ահաւոր՝ զա՛ր
լարին երկնի՛ եւ երկրի՝ այսօր սեռաւք
Թողութե՛ան՝ համբա՛։
Վա՛յ առաջինն այդմոյ պարտեաց՛ըն
ափսոյ դառնապարտեալ՝ համբե՛րե։
Ացեա՛լ ի՛ յատենի՛ երկրորդ ադամ՝
ուղ մա՛հապարտ՝ ի՛ յանմայկ և՛ ի կայի՛
կե՛ցուցանել։ Ա՛առնեա՛լ պիղատոսի՛
դատաստան՝ համբե՛րելով վա՛ր ըղմեղ
ի՛ ծառայէ՛ յանձն առնու մատնիլ ի՛
Ա՛կեա՛լ ի՛ փըրկութի՛ աշխի՛ մարդկան՝
զսիե՛լերս ի՛ մեղսայ՝ բա՛ր։
կենդանա՛րար բըղխեալ՝ լը՛ա՛ցաւ
զկող կենա՛րարին՝ բա՛ր։ Ա՛ստ աղբիւր
դեա՛մբ ըն յարձակեալ՝ խո՛ցեա՛ց
Ա՛զ ը՛նա՛ւորըն դե՛զար
լիսեա՛ն։ Ա՛ն զինա՛ւորըն դե՛զար
Ա՛զ՝ ը՛ր օրհնեցի՛ք բարձր արարէ՛ք յա՛
թունք երկնից՝ այսօր եկիր կա՛մաւ ի՛
խաչ դե՛զարդեամբըն խո՛ցեցա՛ր՝ օրհ։

գ

արարած՝ օրհ։ Ց՛որմ դո՛ղան զըս՛ար

բարձեալ՝ և եկեալ ի տեղի կառափիկ
դնել. ըստ այսմ յա պատուհանի ձեռամբ
Որ երկինք ոչ բաւէին տալ
և լանել. անբմանելոյ Քաջատուրն։
Նայեց դատապարտեալ երեսաց ի վեր
դեպ յան որ ընդ հօր էր յերեսին. ի քահ
պատճառք նա երբորդութեան. լսէր
Կ՚ինայր հաւատացեալք երկրի
և ի մահու լզմանչ կոխեցեալ՝ եր։
րապէս վն ամենուն ամի համբերեցեր.
լզմիլ կամեցար. երկ։ Որ մարդասի
արեանլդ քո հեղմամբ կեցուցանել
պատուական խաչիւլդ քո քն Ես
մեր. երկայնամիտ սէրդ քեզ փառք։
ռայէ դատապարտեալ. համբերելովլ վն
Որ թէրդ ես Քաջատուրաց քն ի ճա
թէ ընդ անօրինըս համարեցար.
յանօրինաց. զի լսցցի զերն որ ասէ
Հարկ ես ցելոյր վերուստ մինչ ի վայր։
խաչարեցաւ արեգակն. և վարագոյր տա

որպ են գործք՝ երկնից երկինք ևՀ երկ
մերձիլ յոտս ոչ նաեբէր՝ . այնըմ ձեռաց
Լսանին հօր փառաց լուսոյ՝ պերտոս
բար՝ զտալա լուանայր զաշակերտացն ։
արիծն լուսոյ . և ջուր առեալ ծառայի՛
բնգան խորհըրդոյ՝ սկսաւ ղենլամ
հան ասնիոյ լըրուա՛ն . նախ քան զընթ
խնդարհի՝ ի վերնատունն՝ ի տոուերա
փըրկութենէ մեր կատարումըն՝ .

Ա՛ . յսօր անձառ լուսոյն ծագումն՝ ի
տէառնէ յերուսաղէմ հայոց հանդիսին .
ասացեալ յաշակերտսն վերջին ուրբաթն գէղբուն
առաքելոցն ։

Ձայնս կեանց . անբա
ծանրագին՝ որ ամենայն կ՛յիմնէ
վեր ամբարձից փըրկութէ՛ ըզմարդ
ընդ թաղմանըն տան՝ ի նոյն գերեզմանին .
Հիացեալ պետրոս եր՛կնից
մարդն՝ ի լսել եկեալ . անբա

Համբնա՛թք՝ ցուցէ՛ք ըզնոյն խոնար
լուացի՛ ի՛նձով աղախ՝. միմեանց և դո՛ք
զաշակերտացդ և զծա՛ռայից՝ զտա՛ր
աս էլից՝ և վարդապե՛տաս բոլորից՝ .
այն որ պաշտին ի՛ սրմ՛ելէ՛կց՝ Ո՛թէ ա՛ր
նաց՝ . տարեալ պաշտօն իւր ծա՛առային՝
հոգեղինաց՝ այն որ անտե՛ան է հրեղէ՛
յինքեան զնո՛ւնարհու՛ի՝. սպա՛տաւորեա՛լ
այսօր գործով ըզ ծայրագոյնն՝ եցո՛ւց
զոր նախ բանի՛ վարդապե՛տաց՝ .
սըրբութ՛ե՛ Ո՛ամուց իւրոց աշակե՛րտաց՝
պէտք են մա՛քրութ՛ե՛ յօդիլ ի գլո՛ւխբ՛ս
ցումբն ջրո՛յ զի լո՛ացեալ է՝ . ոտի՛ցդ
թէր . գլուխդ ասի՛ էէ ինչ պիտոյ՝ լո՛ա
դէր՝ զոտս և ը՛զգլո՛ւխս մա՛քրել մաղ՛
ո՛չ գիտե՛լոյ՝ . որո՛վ դառնայր և հնա՛զան
հօտին փո՛քու՝ սասա՛ր զևարհո՛ւրդն
լեայն և լըռե՛ցին՝ Ո՛ ըլհայն ընտրեա՛լ
բաժե՛ալ զինքն ի՛ ծո՛ւլին՝ սատե՛ալ ա՛
խուլք և համո՛զք արձակե՛ցան՝ . որ վե՛
բան՛ք՝ որով կո՛րոյց աչ՛ք բա՛ցան՝

հուրբի՝ բարձրացեալ՝ ի կործանումն՝
և անկելոյ բնութեանդ կանգնումն։

Օ՜ր մաքրեսցեր յաւազանին՝ մաքուր
ձեռօք զտարս նոցին՝ և սւսուցեր խո՜
նարհութեամբ յաղթօղ լինել չար հըպարտին՝
և վեմ լըսա զտիրոջն մեղաց՝ աղաչանօք
սըբոյ գընդին՝ և ըզ գընացս ուղեա՜
զտին՝ խոնարհութեամբ եւ լուք յերկինս։

Օ՜րէն՝ Ա՜ստուած ըստ Յ՜ովհաննու՝
Ա՜յն ասէն աւե՛տ ՅԵՂ։

Ա՜յլոյ զօրե՜նսըն մուխքն՝ զոր խօսե՜
ցաւ ի սինայի՝ և երեր ըզգաւն օրհնա՜
կին՝ և ըզ բաղարձն ընդ եղեգին՝
ըզհինն ի նորըս փոխելով՝ զստուերն
ի լոյս ճըշմարտելով՝ փոխան գառինն
ինքըն գոլով՝ գառն աչ նըւիրելով։
Ա՜նդ բաղարջին՝ հաց անխմոր՝ եւ
ըզմարմինն իւր վերինաւոր՝ ըզհուսա՜
ծինն անսերմնաւոր՝ զանպականն և զՀո՜
գեւոր՝ ընդ ոչխարին արեանն ոչխարին՝
եւ մեզ զարիւնն իւր ոսխտ կըրկին՝ և

Ա ՅՍՐԸՆ ԽՕՍԵՔ ԱՂԵՐԱՅԼԻ՝ ԽԱՒԱՐԵԼՅՆ
վարդապետն յաՃախէ զնաբէՒԹԻՒՆ՝
պէրճն և նենդաւորն՝ ուսեալով ընդ
Թոյ՝ ի յընթերնսն հոգևոր՝ մերձի ժը
դաՒն այ՝ մատնէր ի մահ ընդ արծա-
նեալ ի սբ գառանցն՝ զբարձող մեղաց
ի յընտրելոց աշակերտացն՝ յուդաս մեկ
եղէգան դառնագունին՝ փոխանն ըզ
վարս ածելն։ Ամագաւորն արարած
ծոց՝ զՅայրն կենաց ետ քաղցելոց՝ և
ըզբաժակն ուրախարար՝ որք յաղտմոյ
սրբամեցելոց՝ այս նոր ուխտ ի խոյ աչ
րեան՝ փոխան հընչոյ ուխտին արեանց՝
զոր յիշատակ իմ առնիցէք՝ մինչև եկիցէ
ես միւսանգամ։ Յոդովեալքս ի քէն
Հայցեմք՝ ընդ ժողովեալ մեռսանին՝
որ զկենարարըդ քո մարմին՝ բաշխեալ
եառուր ընդ բաժակին՝ շնորհեա և մեզ
տէր ընդ նմանին՝ հաղորդ լինել քոյ
սեղանին՝ կենաց հայիդ յոր փափաք
գինք՝ և ըմպելոյդ ամ ծարաւիք։
Ի յընտրելոց աշակերտացն՝ յուդաս մեկ
նեալ ի սբ գառանցն՝ զբարձող մեղաց
դաՒն այ՝ մատնէր ի մահ ընդ արծա-
Թոյ՝ ի յընթերնսն հոգևոր՝ մերձի ժը
պէրճն և նենդաւորն՝ ուսեալով ընդ
վարդապետն յաՃախէ զնաբէՒԹԻՒՆ՝

Աչեդրանեաւ յայնկոյս ձմրոյ՝ ի վերնա-
և ընդ ծառուստս հոգւոյն պատմէր։
սի՝ · զնա յաչխատէն զնոսկէն ասէր՝
խրախուսանէր՝ և կըշտամբեալ հաւատոյ
թակղեն ի դիշերի · պետրոս խօսէր
տէրըն յայտներ լոյս եղելոցն՝ ընդ այ-
զըրկեալ՝ խաւարասէրն արտաքս ելեալ ·
վարդապետին ։ Ոչ այրադոյն լուսոյն
նեցաւ նախաջարին՝ ընդ մտանուքն
ցաւ՝ յաճախին հոգւոյն շնորհայ · մատ
զգոլըն մատնիչ · զոր առեալ և մերկա
պատառ տայ յաւդայի՝ նըշանակեալ
արդասաւորն ըն ինձրատեաց՝ · Թագեալ
կնամոլ սիրոյն յիւր սիրելեացն ընդ

Ա՝ երչեցաւ ոտն Բաշալ ։

Օրէն ։ Աշեսարան ըսա Պոհոսո ։

ժամ ։ 284

վհատման՝ ի զօրանալ հրեշտակ մերձենալ
քրիստոնց հոտման՝ ոլոռնաձև կայլակ
այլ քոյդ տեսայ՝ Ո՞ղեալ յերկիւղ
մահուա յինէն անցեալ՝ ոչ իմ կամաւ
առանց մահու իմ որ գրեալ է՝ բաժակ
աւ՝ ԵԹԷ փրկիլ մարդկան հնար է՝
խառնարհական՝ որմէ կըրկնի ծոնանը
աւ հայր իւր էական՝ ծոնանը գընէր
Ղազնիւ մաղթէր աղօթական՝ վե՛ր իմ
միաւոր՝ կըրէր ըզկիրսըն կամաւոր՝
զօր վըտանգաւոր՝ այլ մի և նոյն գոլ
բայց է՛ ընութիւն մարմնոյս սրկալ՝
նաբար՝ փըրկել զնա հոգիս յօժար՝
ըզն սրբոմաբար՝ երիւքն եղեալ առանձ
գուք մեք վէրըսաւ՛ն՝ Հօդուայր ըզկրկ
զվ ժառանգել ըզհայրենին՝ արժանաս
մին՝ ուստի հաներ նախ զմառաջինն՝
դրախտին՝ մուծցեա և զմեզ որ ընդ նը
ընդ պարտիզն՝ եմոյծ զադամ յաղին
տաճկն եղ խորհըրդոյ՝ եմուտ պարտէզ

զօրինական գիրըն լըցեալ՝ զի կատա-
րեաղ էառ զբնութիւն՝ ածըն բան ըզ-
մարդկութե՝ պարտէր զերկիւղ և զըշըտա-
մութիւն՝ յիւրմէն կրել անօրէնութիւն։

Օրէն։ Աբեսաբան ըսա Աւլիսէ։
Նա ասէ ցնոսա յա։

Ա՛ռաւադայթ փառաց կ՚ինն՝ որ ընծուէ
ըս մարդկայինն՝ տագնապեցար ի գիշե-
րին՝ աղօթեցեր առ Տայր յերկինն՝ ծա-
դեա՛ ի մեզ զլոյսդ երկնային՝ և փարա
տեա՛ զերկիւղ չարին՝ մատունք հոգ-
ւոյ մեր լե՛ մարմին՝ յերկիւղ քո սուրբ
բևեռեսցի՛ն։ Ա՛ծրձեալ յուդայա որ
մանեցլոյ՝ հանդերձ դասուն փարիսե-
ացւոյ՝ անկան նըմանն ատրա՛նկելոյն՝
որ յաւիտեան չէ՛ն կանդնելոյ՝ յո՛չ
դաս նենդաւո՛ համբուրե՛լով՝ առի՛թ
մահո՛ նըշան տալով՝ փոխան սիրոյ զնա
մա՛նուելով՝ չար ընդ բարւոյ վըճա՛րելով։
Այ՛նիւամ առ գո՛ւթ սիրոյն պա՛տրոյ՝
ըզ ծառային անուն մաղքոյ՝ եհա՛տ

սուսերըզ զակա՛նջըն աջո՛յ որ ո՛չ լըսաւ
տըն իւրոյ. իսկ տըըն մեր արագա՛պէս
յանկըն մերձեա՛լ բըժշկապէս. առո՛ղ
ջացոյց ա՛ծապէս զոր ո՛չ տեսին կու
րա՛յն հանդէս. Ո՛ր հօտին փոքու
ցըրուեալ քանզի գՀովիւըն քա՛ջ հա
րեալ. պետրոս միայն ըզհե՛ա երթեալ
՚ի յաղջկանէ վխին շարժեա՛լ. նըշանա
կեալ հաւըն խա՛չէր առ՚ի պետրո՛ս տրն
ային արկէր. զբանըն յիշեր պատուա՛ր
ուէր ՚ի գլո՛րմանէն դա՛րձել կանգնէր.
Ը նո՛րհեալ վխին եկեղեցւոյ զոր
պահեցեր ՚ի հոսելոյ. և կանգնեցեր ՚ի
գլո՛րելոյ վը սըրտին արտա՛սուելոյ.
կանգնեա՛ և զիս տէր ընդ նըմին ՚ի
գլորմանէ՛ սայթա՛քողէն. տալով աչացս
յորդ արտասուս՝ և ջուր նըրան ծո՛ր
վու գըլխոյս. Ո՛վ կամա՛ զանկապէ՛
լէն՝ կապեալ ը՛զձե՛ռս արձա՛կողէն.
՚ի՛ յապարանըն տա՛նէին՝ կայիափայ և
ա՛ննայէին. ծա՛ռայն զերեան այն ապ

տակէր՝ յորմէ սրբ՛լբէին Թէսալոնիկեցիք՝ Թուք արձակեալ պիղծ բերանոյն՝ յոյն ոչ կուրին լոյս ծագեաց Քրիստն։

Օրէն։ Ա֊էպտրան ըստ Ա՛պոլէոսի։
Յաղիմ առէ ցնոսա։

Ասէր կաւանաց մարդկան լսելիք՝ որ կապեցաք ընդ կապելոյն՝ զնա արձակեցէք յինքնակապէս՝ մեղաց կապից զբ ժողովեալն՝ որ ընդ մեզ պարտաւորին՝ կացեր անմեղ ի յաւետն՝ յորժամ փառաք գաս հայրենի՝ մի դատեսցես զնա ընդ նոսին։ Պատկառանօք հինն աղամայ՝ որ ձաղեցաք վասն նորա՝ ջընջեա զամօթ մեղաց լըրբին՝ որ՛վ զերեաս իմ ծածկեցին՝ որ ներեցեր էար ծառային՝ ածել ձեռագ քեզ ապատակին՝ հար ոչ ժողովակի զդէմըս էարին՝ որպէս և զնա երկար ուժգին։

Ո՛հըն լուսոյ յառաջմէն՝ ի յուլ բաժուն հընոյ զատկին՝ կայր աճապի դատաւորին՝ ծառայն նըստեր ի յա֊

տեղին՝ . ՚ի՛ հարցանել պիղատոսի՝ զի՞ն
ոչ առնէր պատասխանի՝ . զի կանխաւագ
գիրքն լցցի՝ եղե՛ւ ես մարդ՝ որ ոչ խօ՞
սի՝ : Ա՛մենայնի՛ն դասք զինուո՛րացն՝
արկին հանդերձ նախատանաց . այնմ
որոյ զգե՛ան է լո՛յս փառաց՝ իբրև զո՞
թոց զինքեա՛մբ արկած՝ . ՚ի՛ծուանր է՞
ջեաղ կատակէ՛ին՝ զգլուխն եղեգամբ
հարկա՛նէին՝ . պըսակ ՚ի՛ փշոց բոլո՛ր էին՝
ը՛զ փո՛ւշ մեղացըն բա՛րձողի՛ն :
Ա՛ծակալին՝ քերուէ՛ին՝ բառնայր ին՞
քեամբ ը՛զխա՛չ խաչին՝ . մինչ ՚ի՛ տեղի
գողգո՛թային՝ յորո՛մ եղեալ մա՛րդն
առաջին՝ . ե՛առն ըմպել գինի զմըռ՞
սեալ՝ և կերակո՛ւր լեղեաւ խառնեա՛լ .
որով զպըտոյն գառնո՛ւն ճաշակ՝ փոխեա՛ց
մեղ քաղցր և ա՛խորժակ : Ա՛ՆԵրնակա՛ն
քըն զարհո՛ւրեալ՝ տեսին ը՛զ տէրըն
մերկացեալ՝ . և ը՛զ հանդերձըն բա՞
ժանեալ՝ պատմուճանին վի՛ճակ ար՞
կեալ՝ . ը՛զձեռն և զոտսըն ծակեցին՝

ըստ յայտնապէս դատաստանաց Աստուծոյ, որ
ընդ փոյթ խաչին բեւեռեցին, զմատնչէն
սէրն որ դրեաց ի մահատակէն։

Օրէն։ Աշխարհն ըստ Աստիճանի։
Ուղղութիւն։

Տաճարաշէն ձեռք ընդ ձեռաց, ոտք ընդ
ոտից ընթանալեաց, փոյթ ընդ փոյթի
դատըն պըտղոյ կեանք ընդ մահու փշոյ
խարկելով. ի մէջ երկուց անօրինաց,
կայր մերկացեալ տուօղն օրինաց, զոր
ոչ տեսին ազգքն կուրաց, բայց ի միոյն
աստղակաց։ Նոպէի՝ յ արեգականն, ըզ
սիրն արար դիշերանման, զըստուերըն
քոշ արկ մերկութիւնք զի մի տեսցէ ակն
անառժան, ի միջօրեային նըսեմանցաւ,
յորժամ աղաւմ մեղաւ մեռաւ. ի յինն
երորդն ի լոյս դարձաւ, յորժամ մահ
ուսաք մնչեն լուծաւ։ Յօղեր ար
տօսրը գաւաթին, մայր ետն որ կայր մերձ
աւ խաչին. յորժամ լըսեր ըզծարաշ
ւին, բարբառելոյ ի՛ր միածնին. եաւն

քացա՞ խառնեալ լերդի՝ այնմ՛որ բըղ-
խեաց գետ յաղեղնի՝ . և՝ի վիմէն վըտակ
բարի՝ արբոյց տօհմին դաւնացողի։
Ո՛ւրծեալ յերըշդ ժամս օձին՝ զմի-
ոս նախնւոյ մօրն եւայի՝ . ՚ի վէշն
անկեալ մարդն աւազին՝ հաւանական
բանիւ նորին՝ . ՚ի՛սոյն ժամուէ սրն ՚ի
խաչին՝ զի քաւեսցէ զմեղս նոցին՝ . և
յորժամ եղ ադամն հին՝ եդ զաւազակն
՚ի՛մէջ դրախտի՛ն։ Փա՛րեզ բարբառ
ընդ իմ՝ ելի ելի ա՛ռ հայր դոյէր՝ . զհո-
գին կամաւ հօր ա՛ւանդէր՝ զհոգի՛ս
մարդկան նո՛յն ընծայէր՝ . երկիր հի-
մանէք սասանեցաւ՝ և վարագոյրն ընդ
մէջ հերձաւ՝ . վէմք ՚ի՛ յինքեանց պատա՛
ռեցան՝ և գերեզմանք մահու բացա՛ն։
Վա՛րոզ ՚ի՛ սքանչելեացս՝ ա՛ծ մարմի՛վ
վը՛ իմ խաչեալ՝ . մերով բնութիւնս մե՛ռա-
նի՝ ա՛ծ անմահ խո՛տովանի . կըծկնաւէ
տա՛կ կողին ա՛ղբերք՝ եհեղեցի՛ իւր
հաստատի՝ . ջրովըն մաքրի՝ զարի՛ւնն
ընդէ՝ զորդի՛ ընդ հօր փառաւորե։

«Ա՛ռրոգ՝ օղ տիեզերաց՝ որ զգեցուցեր
մեզ լոյս փառաց՝ · արիար ընդ քեւ
ի վինուորաց՝ քաջամիթ կարմիր նախատա
նաց՝ · մերկեա յինէն ընդ քուրձ մեղաց՝
ընդ տրտմագին արեամբ ներկած՝ · և
ընդգեցո զուրախալին՝ ընդպատմուճանն
լամ զառաջին ։ Ա՛րկնաւորը Թագաւոր
րիդ՝ ի ծունր իջեաւ լսող առնէին՝ ·
ծածկեալ ընդգլուխ ըդ կըռփէին՝ և
եղեգամբ հարկանէին՝ · ևս զիմ անկեալ
մինչ ի գետին՝ ի հնազանդեալ կամաց
քարին՝ · մի՛ թողուցուս խաղալ սովին՝
այլ կանգնեսցես զիս վերըստին ։

Ա՛ծմեալ բոլորըդ քո մարմին՝ յետ վըճիռ
ուայ դատաւորին՝ · սաստիկ էած զհար
ուած դանին՝ վասըն դանից նախատ
տեղին՝ · զիս որ յոտից մինչև ցըգլուխ՝
ցաւօք ներկեմ անհընարին՝ · առողջացո
դարձեալ կրկին՝ ոչ հնարհաք յաւազանին՝

Ամբարիշտ պրծնեալ զարդուն՝ զոր զգե-
ցուցեր ահարոնի՝ փոխան պատակ ի փշոյ
եդին՝ մրշակք այդոյն իսրայէլի . ըզ
փուշ մեղաց հանցեա յինէն՝ զոր յիս եհար
ի՛մ թըշնամին . և ողջացո զխայթուածս
վերին՝ զի սպիք մեղացըն ջընջեսցին :

Օրհն : Աշխարհն ըստ Աստուածոյ :
Ներս այժ եղև :

Յաուրն ըսկսեալ քեզ ըզլերդին՝ և ըզ
քաղաքին ի՛ ծարաւին . արբեր կամաւ
զի քաղցրասցին՝ ճաշակք պատղոյն դո-
նադունին . ըզդառնութիւն թիւնաւոր
երին՝ զոր ի՛ մասունս հնդոյս արկին .
հերքեա ի բաց հանդերձ սովին՝ և քաղց
բասցի սէր քո ի սիրն : Աստղնեալ ծա-
ռոյ մահաբերին՝ այնմ որ բուսաւ ի մէջ
դրախտին . փոխան բարձեր ըզփայտ
խաչին՝ ի զոզոթա Տաճեր տերին՝ զնմ
առ ի մեղս անկեալ զոդի՝ և ծանրագոյն

պարտ ե՞ն։ Աբեդնակն լայս քօղ արկել
վարագուրին՝ զիմ պատառեա՛ց զգիր
շարժ սիրտս ի՛ բարին. ընդ պատառել
ընդ վիմացն որ շարժէին՝ շարժեա՛ զանձ
նին՝ վերստ ի՛ վայր պատառէին. արդ
րի տապանէին. և վարագոյր հին ծրի
Նաթբատեալ զերկի եղին՝ հիմունք երկ
Ա.

Ա.— Վաղվաքի։

Ելք։ Աբեդնակն ետ Ադոսի։

ի հայրենիս քո աճապո՛ն։

տասանէին. այսօր ընդ իս էջիր յադին՝
և ինձ տուր ընդ նմին՝ լսել ըզնոյն պա
նուրին՝ կատարեցեր ըզնորընդրելին. տո՛ր
ադին դրախտին. ըստ հաւատոյ սրտի՛
Ա.՝ ըրանեաք աւազակին՝ բացեր ըզդուռն

յարեալ՝ լուսաւորեա՛ լո՛ւսով նորի՛ն։
դանարար քո նըշանին. և՝ի ծագէն
մին. զի՛ս ամրացո՛ ընդ հովանեաւ՝ կեն
նախանտեղծին՝ և կամեցեր ըզմարդկա
ռեցար ատր ի՛ խաչին. լուծեր զկապանս
ի՛ յուրբաթի՛ ժամ երրո՛րդին՝ քեւե

խաւարանայր միջօրէին, և գերեզմանքն
բանային, մարմինք սրբոց ընդ յառնէին. ը
խաչելոյն լուսաւորեալն մեք բեա յինէն
զգործ խաւարին, ընդ մեռելոցն որ յան
նէին, կանգնեա զմեղաւ մեռեալ հոգիս,
զոր սիրոյ պատուիրանին գործով
լցցոյ եղեր բանին, աղօթիւրով ան հայր
յերկինս, թողոյ ըզմեղս որ ի խաչին,
ինձ որ հոգւովս հաւատացեալ երկրը
պագեմ քեզ միածին, թող ըզ տե
ծումն հրամանին, մի յիշեսցին մեղքն
առաջի՛ն։ Աղաչեցին անդադարամտաբ
ի յաւանդեալն առ հայր զհոգիդ, որ ի
դըժոխս իջեր նեղըքին ի բանդ մահու
և խաւարին, կապեալ զեշխանն մա
հաճին հաներ զհոգիսն որ ի բանտին,
և զիս հանցե՛ս տեր ընդ նոսին բանակ
մեղաց աղքամըղջի՛ն։

Օրհն։ Աշխատասիրութեան ընդ Ալ աղաչասոյ։
Ար երէկս այժ երևի։

Ողբերգին անապական՝ որ յետ մահուն անմահարար՝ բերկնեալ ի քէն վերակ կերկին՝ ի նորոգումըն կոչածնին՝ քայց ըզբերան իմ յարբուցումըն քո արեան կենարարին՝ լուա դարձեալ յաւազանին՝ թէ ոչ չնորհագ այլ արտասուագ։ Յանմահիդ մեռանելոյ զմեռեալ հոգիս կենդանայո՝ թաղմամբ ի նոր դերեզմանի՝ զթաղելս ի մեղաց վերածեա՝ ի՛ գթոյն մեղայ վերաբերեա՝ ի սուրբ մահու քո բնակելով՝ լուսաւորեա եղիս հոգւով։ Այո՛ յիմ առ քեզ աղաղակէ՝ քան որ ընդ հօր խոսգեանէ՝ որ կամաւոր վերն մարդկան՝ կրեցեր մարմնով զայս ամ՝ ինձ լսել ի՞ արա ըզձայն՝ յարքայութեդ քո կոչման՝ ընդ ժողովոյն անդ անդրան կացո՝ օրհնել ըզքեզ միշտ յաւիտեան։

Օրհն։ Աւե" ըստ Յօգ" Ար հոգւս։

Ղ. Ա. Ի. Ա. Ն. Ա. Ն. Ա. Ն

կընաք մաաանեաա անկորնչաստ պահել
Ալ անփա՛կ դրամ հաստատել քարտէս.
նեղում մը ծրդ՝ գովեմք երգեցո՛ր Տա՛ր
ի՛նոր գերեզմանի՝ նա՛ յղիս ընդու-
տանիւ՝ մա՛հուա՛մբ սահմանեա՛ր զընկ
առնիկ անանց՝ ա՛լ՛ծ հա՛րցըն մերոց
քեզ օրհնեմք՝ թագաւոր յաւի-
խընկի՛ ի՛ղջասուին իւղաբերից

մաղդեցից՝ և բուրմա անմահութե-
այսօր՝ արտասուի՛ ոչ մեռեալ ի՛տըղա
երան՝ ՅԵՆՃՈՒԹԻՒ՝ արարածոց քո
հէնն զինէլ անքուն՝ պահպանի՛ ի՛զնո-
ՏԷՐԹՈՒՆ ԲՆՈՒԹԻՒ՝ արարիչն ամենա
այսօր՝ նընջէ՛ ի՛ միջ մա՛հացելոց՝ որ պա՛
դըժոխոց՝ մաաանեաա կընաք՝ ՔՆԱՐԿՆ
ի՛կոյս գերեզմանի՝ և լուծիչն երկանց
դիւ՝ նեղում մա՛ծրդ՝ գովեմք երգեցո՛ր Տա՛ր
ի՛նոր գերեզմանի՝ նա՛ յղիս ընդու-
տանիւ՝ մա՛հուա՛մբ սահմանեա՛ր զընկ
առնիկ անանց՝ ա՛լ՛ծ հա՛րցըն մերոց
քեզ օրհնեմք՝ թագաւոր յաւի-
խընկի՛ ի՛ղջասուին իւղաբերից

կէցաւ վիմի՛ւ ի՛ միջ երկրի՝
Ա՛ասածին՝ մարմնով քո այսօր՝ դընի՛
նի՝ և փառացըն Հօր Ճառագայթ՝ ծած

ա՛նկողոպտելի գանձ. զի ըմբռչ փչր-
քահանայիցըն պարտական, ի յայնձն առեր
ա՛նպարտադրելի բանդ. այսօր մատանեա՛ր
կեանս անմա՛հ։ Այ՛ր յիւրեդ ես ըն հօր
նուիրի մեզա՛ց մերոց նորո՛գեսցես ի,
սեփակ ի գերեզմանի տըքնեալ. զի զհր
անձա՛ն խոնարհութիւ՛ն պատեցար ի յո՛չ
փշոյ, իբրև զօթոց ընդի՛ւ արկար. այսօր
գե՛ս ողորմութի՛ քո։ Այ՛ր զանձա՛ն ըզոյս
ղատաստ. զի և մեզ չնորհեսցես զպար-
խոնդրել ի պարգևի՛ մասի՛ն ի պե-
ատո՛ր արարած ոգոյ քոյ. այսօր հաճեցար
Այ՛ր բաշխո՛ղ ես բարութե՛ց և պարգև
ի՛ զինուորաց գանձն անմա՛հութե՛ս։
անյաղթելի՛ զթագաւորն՝ որ պահ
Ե՛ր բարձր։ (՛)ՐՆԵՒ ԻՒՐՈՎ ասէ՝
յիմանալի զօրացն ահիւ պատուեալ.
(՛)ՐՆԵՒ ԻՒՐՈՎ ասէ՝ Ո՛վ թագաւորն
լա՛ր բարձր արարչո՛ւ քո զնա յաւիտեա՛ն։
գովեմք ըզ։ (՛)Ր՛զ տէր օրհնե՛ք ԻՒՐՈՎ ասէ՝
լով ըզմի՛ զ հա՛ւատով երկրպագո՛ղ.

կեսգեա՝ ի՛ յանցանաց մեղաց մերոց ։
Յովսէ՛ փ ծո՛ւխ շրշմա՛րիտ և արդա՛ր՝ հայ-
ցէ՛ր ի՛ պիղա՛տոսէ՝ զհասարակաց ըզպար-
գևա՛տուն. որ տրւա՛ծ ըմբի՛ռդ ան՝
կողգպտեալ ։ Պա՛տեա՛ծ ըզ նը կրտա՛ւով
զմարմի՛նըն տրո՛ւնական՝ զարկո՛ղն ըզկոյս
նա՛ զօթո՛ց. որ զգեցո՛յց ըմբի՛ռդ ըզգեստ
անկողգպտելո՛ւ ։ Ի՛դա՛ծ ըզ ի՛ նորափո՛ր
ի՛վիմի՝ և մատանեա՛ կընքեցա՛՝ . որ
զնախաստեղծըն կենդանացոյց . ե՛ն ըզ
մարդկա՛ն կա՛պանըս մահո՛ւ եւրց ։
Յովսէ՛ փ քե՛զ Տէ՛ր ամենա՛ցեալ՝ պիղա՛
տոսի՛ ա՛ղերսեր՝ . շնո՛րհե՛ զաչերո՛ւն
եա՛նդ մարմի՛ն ։ Օ՛ ա՛նապակի՛ն զա՛ստ
ուա՛ծացեալ մարմինդ՝ պատեա՛լ տո՛ւրբ
կրտա՛ւով . և ե՛դ ի՛ գերեզմանի՛ ։
Ա՛ր արարի՛չդ ես ա՛րարածո՛ց՝ Տանդու-
ցեա՛լդ ի՛ քե՛րովբէա՝ . վի՛մա՛վ կընքե՛-
ցար յեւրկրի ։

մեռելոյց ։ Այս ըստ դիմաստիրոնս գերեսաց
Տուէք օրհնութիւն ձեր յարուցելոյն ի մեռելոց ։ ակ
ըստ սիրե՞ զնոսա ։ ակ։
գեացուք ակլոխիա ։ ու փրկիչացն
Յարուցելոյն ի մեռելոց երկիցդա՞ր
ակլոխիա ։ և յարեաւ յաջմէն ։ ակ։
Ասէցաւ ի սիրտս երկրի երեքօրեայ
ակլոխիա ։ և համբերութիւնքդ ։ ակ։
Ամէն յանձն աւեր ըղձարշարանքս
նոր օրհնութիւն երգեա ։
յարուցե ։ Ակայք նոր ժողովուրդք
զերս նոր օրհնութիւն երգեցուք ։
Այս նորոգեացն ըստ սիրե՞
ի մեռելոց ։ Ար նորոգեացն զարհուրելոյն
որ զաշխարհըս լուսաւորեաց ակ։
Յարուցելոյն ի մեռելոց ակլոխիա ։
երգեցէք աւետ ակլոխիա ։
Ակայք ժողովրդք
լոխիա ։ Այսարեա քրիստոնեայ ի մեռելոց ակ
Ալլելուիա ու Ողջոյն Յինանկն ։

մահուամբն խրտվ. և զՔրիստոսն կասկ-
ած առ. տուք։ Տր՛ հզօր զօրուք խրտվ-
ուր կարծել ի պատերազմի. տուք։
Յարուցեալն ի մեռելոց քրիստ. եր-
գեցուք ընդ հրեշտակս ծրհնութի՛ւն
ալէլուիա ալէլուիա։ Փրկողին տուր
զերազ կենարարիր յարութեն. երգեա։
Նկայք մանկունք առաքաստուր երկնա-
ւոր փեսային. երգեա։
Ո՛ր յարեարդ ի մեռելոց կենդանուեց
պարգեւատու քո անմահ թագաւոր.
ընդ երկնայի՛ն զերազթո՛ւնս. նոր
օրհնութի՛ւն երգեացուք. ալէլուիա։
Ո՛ր մահուամբ զմահ լուծեր՝ ա՛նման
հոգիւն մեզ շնորհեցեր՝ կենդա-
նարար քո յարութիւդ. ընդ երկ։
Ո՛ր ի յերկիր նըմա համբարձար և ընդ
աջմէ հօր նըստար յաթոռ փառաց
բանդ ասասցած. ընդ երկ։

Ա՛ՅՍՕՐ ՑՍՄՐԱՄՈՒ

Աւետ՝ աբ Օ ասէին։

Ա՛յսօր ամենայն անմահք երկրի
Ի մեռելոց փեսային անմահ ելբրկ
Նահատ՝ ։ քեզ աւետիք խոր նազութեբ
Հարան ի յերկիրկ երկնեցին ։ օրհնեա ի
Ձայն ցընծութեբ պսակ քո սիրե՛ն ։
Ա՛յսօր ամենաշատ լոյսն ի լուսոյ լուսոյ
Հոբեաց զմանկունըս քո ։ լուսաւորը
Եահ երուսաղէմ ։ քանզի յարեաւ լոյս
քո քեզ ։ օրհ ։ Ա՛յսօր խաչարան ան
գիւտութեբ Հալածեցաւ երրեակ լու
սանն ։ և քեզ ծագեաւ լոյս գիտութե՛ն
։ Ա՛յսօր զաւրկ մեր վենամբք քրիստոսմ
յարուցեալն ի մեռելոց քրիստոս ։ օրհ
ամպատո՛ւ աբ ոճն ցընծութեբ ։ Նորո
գեալ ի՛նութեբ մեղաց ամենայն ։ քո
յարեաւ ի մեռելոց ։ Ա՛յսօր հրեշ
տակն լուսափայլ ի յերկնից իջեալ ։

յաղթական երգում։ օրհնեցէ՛ք ու բար։
րեաւ եկայք պարեսցո՛ւք ընդ Տրեշտակս
նա յաւիտեան։ Ա՛յսօր ետրն մեզ յա-
Ա՛զար օրհնեցէ՛ք ու բարձր արարէ՛ք զՆ
խաչելեալն և յարոյց զՆա՛ ընդ
Լինքեան։ ա՛լր ։
Ա՛յսօր Տրեշտակք յերկնից ի՛ջեալ
ման զաւետի՛ս մարդկան։ յարեաւ
ընդ զարեզ զՅիսուս քո՛ զՔրիստոս։ ա՛լր ։
Ա՛յսօր ձայն ա՛ լսեցաք։ դիմ
տերքն իւղաբերքդ։ տեսա՛ք յարուցեա՛լ
տեղի՛ն սրբա՛ւ։ արի որ՝ նիրհեցո
լուսատո՛ւ եղիր քեզ յարուցեա՛լն Քրիս-
ալր ։ Ա՛յսօր մեծ աւետիք ադամայ նախա՛ր
ասելով։ քա՛ յար ։
Ա՛յսօր մեծ խորհուրդ կոչեցաւ՛ ի՛նձ
քա՛։ ազատեա՛ւ աշխարհք զառինն ա-
տուածոյ։ պարեսցո՛ւք ընդ երկնայնոցն
զարհուրեցո՛ւ յոյ ըզպատմականն։ և ա՛ր
կանանցըն քարոզեր ասելով։ քա՛։

Նընջեցեալոյդ ի անդրանիկ մեռելոյց ։
աշխատեցեր ըզգերեալն. պըտուղ կենաց
Ա՛յսօր ընդ անդրանկացն աղաւութիւ
դասն ա՛յդ զարհնըդ քո փըրկական ։
դասանցըն զենմանց. պարգեւեցեր մեզ
Ա՛յսօր ըստեղ նգն օրինակի ն ա՛նբաս ն
ուց զա՛խոյ կ՝ ա՛ռ յարուքիւ քո քն ։
Ա՛յսօր ըզպասէք չարչարանացն ե՞
լոյ խորհելի փոխեցեր. ի փըրկուքէ հոդ
Ա՛յսօր եկինայնոցն իջեալ տային քեզ զա
ւեսիս յարուքե միածնի որդւոյ քո. զ ։
այսօր երկնայնոցն իջեալ տային քեզ զա
ցեր հարան ի յերկրէ երկնից. քանզի
բեզմանէ ն. զքե՛զ ընծայ և զուարճա
վերըստին յարուքէ ծընանա ի կոյս զե
է կոյս. քանզի ծընեալն ի կուսէդ այսօր
ցո՛ւցնելոյ։ Ուրախ լեր և բերկրեա մա՛յր
բանն ա՛ր ծ. զքե՛զ երեքանեակ մեծա
պարտքեալ անձառաբար ծընաւ ը՛զ
Ա՛ծածկն տաճարն լուսոյ. որ մարմնո՛վ
ղեցուց. յարուցեա՛լն ի մեռելոց ք՛ս. օ։
Ա՛յսօր սիւն լուսոյ ծագեա՛ց աբեկեր

մեր։ զբե՛զ Աղնեցաւ վիմով ի գերեզ-
րանքն. Հ ի՛մ՚ շաշակեցեր վասն
Յանձն առեր ընդարշաւանըս կամա՛ր
փառաւորեա՛ք աչք Տ՚արցըն մերոյ։
Թագաւո՛ր յաւիտենից քո՛ւ. զբե՛զ
Եկեր ի փըղկուքեն տիեզերաց
միաբա՛ն գոչեցուք՝ քո՛ւ յար։
Վիմեանց արկցո՛ւք գի՛ծիկըս սիրով. Հ
ուսցո՛ւք տօնիւս՝ . ընդ հաշտութե՛ւն
Հ յո՛ր Հ մե՛ք զաւրձայեա՛ք՝ պայծա
րուսցելո՛յն . զո՛ր տեսեալ պատմի՛ն՝ քո՛ւ ։
հակառա՛կս ընթացեալ ի գերեզման յա՛ր
հա՛ւատոյ Հ յովհաննո՛ւ սիրելո՛յ՝ ընդ
ցընծացէ՛ք այսօր՝ քո՛ւ ։ Հ յօ՛ր վիմին
բերին՝ նը կանանցն՝ փո՛ղեր ձայնի՛ւ
ցընծութե՛ւք պատմե՛լ աշակերտացն ասելով.
Հ յօ՛ր զաւրթնուն՝ ի վիմին՝ խընկա
յցէ՛ք այսօր զբա՛ն յարեա՛ւ ի մեռելոց ։
Հ յօ՛ր հրեշտակք ի՛ բարձունս՝ ո՛ր
րահանա՛ն ընդ մարդկան՝ . որք իջեա՛լ
ի՛ յերկինից՝ տան զա՛ւետիս նո՛ր. ցընծա
Ցեղ այսօր քո՛ւ յարեա՛ւ ի մեռելոց ։
Հ յօ՛ր զաւրթնուն՝ ի վիմին՝ խընկա
բերին՝ նը կանանցն՝ փո՛ղեր ձայնի՛ւ
ցընծութե՛ւք պատմե՛լ աշակերտացն ասելով.
Հ յո՛ր վիմին՝ ցընծացէ՛ք այսօր՝ քո՛ւ ։ Հ յօ՛ր
հա՛ւատոյ Հ յովհաննո՛ւ սիրելո՛յ՝ ընդ
հակառա՛կս ընթացեալ ի գերեզման յա՛ր
րուսցելո՛յն . զո՛ր տեսեալ պատմի՛ն՝ քո՛ւ ։
Հ յօ՛ր Հ մե՛ք զաւրձայեա՛ք՝ պայծա
ռասցո՛ւք տօնիւս՝ . ընդ հաշտութե՛ւն
Վիմեանց արկցո՛ւք գի՛ծիկըս սիրով. Հ
միաբա՛ն գոչեցուք՝ քո՛ւ յար։
Եկեր ի փըղկուքեն տիեզերաց
Թագաւո՛ր յաւիտենից քո՛ւ. զբե՛զ
փառաւորեա՛ք աչք Տ՚արցըն մերոյ։
Յանձն առեր ընդարշաւանըս կամա՛ր
րանքն. Հ ի՛մ՚ շաշակեցեր վասն
մեր։ զբե՛զ Աղնեցաւ վիմով ի գերեզ-

զանազանական մարմին։ Այ՛ դուն ըզ-
ցի՛ն կամ նայքն ի՛ դերեզման. ի՛ խընկեր
Այնդ լսեսանիլ միաշբաթին կանխե
արեամբըդ քո ապատեցեր. սբ։
ո՛ր ի՛նախանձումն զանկեանն ի՛ ծառայ-
ւեռելով ըզ մահ կոխեցեր. սբ՛ աը։
բովանդակելի. ի՛ խաչափայտին քե-
ողորմեա մեզ։ Այ՛ր յարարած՛դ ես ան-
սըն մեր՝ ըզ մեզս լսեսաներ. սբ՛ աըծ
ի՛ կիւսեան. խաչեցար կամաւ հօր վո՛
Այանդ որ ի՛ հօրէ էջեար մարմնացար
Ողջոյն փա՛ 63 Ա՛ ծնար։ Ա՛ յսօր։
րեբանեա՛լ՝ վ. բարձր։
քե՛ ա՛յ. ամե՛նայն ժողո՛վուրդք բա-
խրո՛վ. բար։ Ո՛ աքանչելի յարութիւնդ
որ ըզ մա՛յն խափա՛նեաց յարու՛թիւնն
բարձր ա՛րարչի՛ք ըզ նա յաւիտեան։
ցանայց՝ զքե՛զ փա։ Ա՛ զեր օրհնե՛ցէ՛ք
մանի՛. և լուծեր ըզ նիւնիք մահու յան՛

զաշխարհս։ այլ ես ։ Այլ զեր օրինեցիցէք
զուտ և զարբառն[ք] և լուսաւորեաց
քանզի ո՞ւ յարմարեաւ փարատեաց
Այլ յաւր ցրնծան մանկունք աւգաստի.
կենդանացան յարութիւն քրիստոսի. այլ հայր
քանզի որ յադամ մեռեալքն էին.
բայց յինքեան ըմբռնծանուածն իւր մահ.
րոմ. այլ ձայն հայրցն մերոց։ Այլ յաւր ող
մեռելոց. պլսակեաց զքեզ խաչիւն իւ
յարութիւնք քրիստոսի. որ յարեաւն այսօր ի
Կայծառաւոյիր եկեղեցի հեթանոսաց
Յարութեան։ 99 Այլ յարոյնին։ Կերակ
Ո՛րչենաւ ես դու քո՞ւ որ յարեաւդ։
խոր սարդն։

Այս է՛ւն գործ ։ Նանդպոեան սուս
ցեր զնա ի մերկութեն ամենեցուց։

աղբեաւ ողջոյն կենդանարար. առաքե
Այ՛ հանդիպեաւ քո այր առաքելոցն և
յարեաւ քրիստոս և խափանեաց զուզմունն։
և լսեաւ բարբառ ի հրեշտակէն. եթէ
վիմին բարձել ի դրանց գերեզմանին։

ամենէքեան . փա՛ռք յարո՛ւ ։

Իսկ ի փայտէ՛ն կենաց՝ նորոգեցաք
Լսաբանօք փայտին ձաշակեցաք ըզմահ
Ըզգեցեալք զանմահո՛ւթիւն . փա՛ռք յա ։
Ի լո՛ւսոյն . իսկ յարո՛ւթիւ միաճնիդ
Պատրանօք նախաստեղծ՛ին մերկացաք
Ի բարձանց փա՛ռք յարո՛ւնդ քո Տէր ։
Հնձեր . պարգեւատո՛ւ ամենեցո՛ւն . ո՛ղ ։
Լոց քո՛ւ Տէր ծ՛ . և մեզ կեա՛նս շնոր՛
Ըզյարուն՛ . ո՛ղ ։ Ա՛ր յարեա՛րդ ի մեռե
Ա՛ետաւո՛ր Հրեշտակին . որ քարոզեա՛ցին
Լսել արա ինձ Տէր ըզձայն յարո՛ւնէ .
Ալելուիա իմ։ Ա՛ղբիւրաւ ինձ ա՛ր ծ ։

մահո՛ւ ի՛ մէջինչ . բա՛ ։

Նի ո՛ւխտ նո՛ր . որ եբա՛ւզ ըզդատաւո՛րնիւք
Ըզկնի . Երկրորդա՛կ գա՛ցէք պատուա՛նդա
Ցուցէ՛ք ըզՏէր ա՛ծ մեր գո՛չէր մարդա
Յանկիւնս սե՛ղանոյ . բա՛ ։ Ա՛ւրհնեա՛
Ցուբե՛ք . ածո՛ւեցէ՛ք ո՛ւրախո՛ւթիւ մինչև
Ա՛յսօր է զոր արա՛ր Տէր՝ եկա՛յք ցընծա՛
Բա՛ ըզնա արա՛րէք ը՛ղնա յա՛ւիտեա՛ն ։

ողջմեան։ Եւ յերկրորդ աւուր յաբեար
օդ ք՚ի ի դէրեզմանն իջեր ունի մարդ՝
կամաւ հնձ ողջմեան։ Ընդհատեց տը
Ընձաւեցիր հօր էակից ի՚ խաչ երեր
Աւեծացոյ։ 67 Աւեծացոյ։ Աւեծա՝
թէ մերոյ յարութեան իւրով։ անդա
զի եղոգեսցէ ի՚ զհրնութիւն մեռելոց
ի՚ գերեզմանն անապական մնալով։ Ել
օրհնեցէք և գովեցէք զա։ Եւ իջեալ
խաչն մարմնացեալ բանն՝ անդադար
կամաւոր չարչարանաց՝ համբեր մա՚նո
նըմսոի բարեբանեալն ի՚ հրեշտա՚կաց։
յա՚ւիտեան։ Ա՚ր յանապական աթո
Ո՚վեր օրհնեցէք բարեր արարէք ի՚ զնա
քո յարութիւնդ քո։ Աւեծ հա՚ր։
մեր բարեբար։ խընայեա յարաշաճ
Ա՚ր զամենայնըն յանձն առեր վա՚նըն
ի՚ պաշաօնեայս և յերկրպագիս։ Աւեծ
մարդկան։ առաքեա զքո զողմարութիւդ
Ա՚ր բարերացեր ի՚ խաչն վէ աղեի
Ընձաւեցիր հօր էակից ի՚ խաչ երեր
կամաւ հնձ ողջմեան։ Ընդհատեց տը
Աւեծացոյ։ 67 Աւեծացոյ։ Աւեծա՝
թէ մերոյ յարութեան իւրով։ անդա
զի եղոգեսցէ ի՚ զհրնութիւն մեռելոց
ի՚ գերեզմանն անապական մնալով։ Ել
օրհնեցէք և գովեցէք զա։ Եւ իջեալ
խաչն մարմնացեալ բանն՝ անդադար
կամաւոր չարչարանաց՝ համբեր մա՚նո
նըմսոի բարեբանեալն ի՚ հրեշտա՚կաց։
յա՚ւիտեան։ Ա՚ր յանապական աթո
Ո՚վեր օրհնեցէք բարեր արարէք ի՚ զնա
քո յարութիւնդ քո։ Աւեծ հա՚ր։
մեր բարեբար։ խընայեա յարաշաճ
Ա՚ր զամենայնըն յանձն առեր վա՚նըն
ի՚ պաշաօնեայս և յերկրպագիս։ Աւեծ
մարդկան։ առաքեա զքո զողմարութիւդ

Նա յաւիտեան ։ Ո՛ Թէ՛ չ՛ուզեն ա՛նոնք
գ զՔե՛զ օրհնե՛ցէ՛ք, բարձր արարե՛ք զ՛ձեր
ձայնս առ Տէր ։ Ամէն ։ Ամէն ։
Ներողութեա՛ն զ՛ձեր տիեզերա՛ց ։ Ա՛լ՛ Տէ՛ր ։
Ի՛նչո՛ւ ի՛ դերեզմա՛նն էր յարուցեա՛լ
դ փրկեցեր զ՛մեզ ։ Ա՛լ՛ Տէ՛ր ։ Ա՛ծո՛ղեցար
Հաւատո՛ւթեա՛ն և խաչի՛ Համբերութեա՛ն
Տա՛րցրեր մեր՛ոց ։ Ա՛ր ինչո՛ւ ի՛ յերկինից խո
բարե՛ բա՛նեմք զ՛ք քե՛զ ։ Ա՛լ՛ Տէ՛ր ։
ե Ա՛նդ երկի՛ր մա՛նկունան օրհնութեա՛նն ։
ամենազօր Թագա՛ւո՛ր անմա՛հ ։
Քանզի՛ լեռնք՛ ։ որ յարեա՛րդ ի՛մ՛ առեալդ
բոլո՛ր ցա՛ւդ ։ զ՛ք զա՛ր ։ ամէն ։
զ Ա՛նդ նմա՛ն ա՛ւետարա՛նո՛ւթե՛ան ։
մխիթարել զ՛ՀոգիսՀ և լու՛սաւորել ։
մեզ Հանդի՛պեսցի՛ յաւուրՀ գ՛նո՛ւթե՛ան ։
աւետա՛ր զ՛ա՛րքունեայն գ՛քրիստո՛ս ։
զ՛ն զօրնաբա՛նո՛ւթի՛ւ ։ Փոխանա՛կ ա՛ր
քա՛ւ՛ընկալ և զ՛մեզս փոխանակ իմ՛ հնչ՛
ո՛ւա՛ւօտեմ՛ք կենդանի՛դ յաւիտենից
Ա՛նդ կանայն իւղա՛բերան առ քե՛զ ա՛
յոյս յարու՛ց՛ցո՛ւցաք մեզ ա՛ղա՛ր ։

և զալըկըն յա՛խտե՛ւ նէց։ ամէնայն ժո-
ղո՞վուրդք բա՛րեբանեցո՛ւ։ բար ։
Ա՛ր մա՛յուտըն ը՛զմա՛ն խափա՛նեաց՝ ։
և յարութեա՛ն իւրում զյարո՛ւթի
մեզ պարգեւեա՞ց ։ բարձր ։
Ա՛ր ընդրեալ 67 Ա՛ր ընդունելն Ա՛ր զան-
Ա՛ր խոնարհեցա՛ր ի՛ յերկինս և իջե՛ր
ի՛ յերկիր միածի՛նն որդի՝ և բա՛նդ
աբա՛ն ։ ողորմեա՛ բանաւո՛ր հօտի ։
Ա՛ր կանգնեցեր ընձա՛ռ քո ի մէջ եկեղե-
և երեսք բարձրացար փըրկեցեր ընտիե
ղեր։ ո՛ղ ։ Ա՛ծղեցար ի նո՛ր ի՛ դերեզ
մա՛նէ ։ և յարուցեա՛լ յերրո՛րդ աւո՛ր
ի՛ յերկինս՛ համբարձա՛ր ։ ո՛ղորը ։
Ա՛ր անճառ էութեա՛ն հօրդ ես փառա
կից ։ ջարբարիլ մարմնով յանձն առեր
վա՛սըն մեր ։ մե՛ղսընջնաւո՛ր օրինութեա՛ն
ի՛ հրեշտակաց օրհնեա՛լ ես տեր ։
Ա՛ր էակդ ես ընդ հօր և՛ սո՛ր հոգւո՛յն ։
խաչեցա՛ր և թաղեցա՛ր կամա՛ւ հօր վա՛
սըն մեր ։ մե՛ղսընջե ։ Ա՛ր միւսանգա՛մ

Ա՛ղքեզ ըստ 67 Ա՛ղքեզ որ Ա՛ղքեզ մահացան՝ օրհնեցէ՛ք և
աղբերէն Նորոգեցան արարած՝ ք և ան
կան՝ օրհնե ։ Ա՛ր ի կոզահոս արեան
խաչի ի յանձն Էած վէպ մարդ
էի յանարուեստ ի յաթոռ ըզ մահ
ընձեա յաւիտեան։ Ա՛ր բազմեալ Հանդ
Ա՛զատ օրհնեցէ՛ք և բանիբ՛ զեր արարչ՛ք
քեան նորոգեցաք ի փառս ։ Ա՛ր ՚ծ ։
Ա՛նգի միջին յանգանօք ամենեքեան
մեռաք՝ այլ ի խաչէն քո քեզ ամեն
դեամբդ ազատեցեր ըզմեզ ։ Ա՛ր ՚ծ ։
բապէն գրիգորի կուսական ծնեան
եղեր Հոգեղէն բնութեամբ ։ մարդասի
ա՛ր ՚ծ Հայրըն մերոյ ։ Պատուերակից
ի դատաց Հոգեղինաց օրհնաբանեա՛ք ։
ցեալ Հանդէս ։ երեքտասնեան ձայնի
Ի՞նդ որ ի Հրեղէն ամպոյ բարձրա
արարածոց յաւիտենից օրհ ։
աճապարէս յարութեի տէրէրանց ։ յամ
դալոց ես Հայրենի փառաւք ։ շնորհելոյ

Ինչպէս զբօսն բանդ՝ անբաժանելի ծը-
ցար ի կուսէն՝ ըմբմահ խաչէ ի յանձն
առեր և թաղեցար յերկրի։ Այոր
զանմահ և զանապական մարմինըն ան՝
կանգնեալ որպէս մեռեալ խընկել խընդ-
բէին՝ այլ հրեշտակին ձայնեալ ասէր՝
զի խնդրէք ըմբենդանին ընդ մեռեալս։
Այս ընդ թըշնամին կապեաց և զդը-
ժոխս աւերեաց յարուցեալ ի մեռե-
լոց քաւ ընծ՝ պարգեւէ ազգի մարդ-
կան զմեծ ըմբմրմութիւն։
Յոսկալի տեսիլ հրեշտակին ի փառաւորո-
քոյ գերեզմանին՝ ըզպահապան նըմն զար
հրեցոյց։ Յմանալին մարմնական
ձայնիւ բարբառէր ամե՛ն կանայսն.
փարատեցոյց զսուտ և զըմբմութիւն։
Վ կանայք ըզդատաստ ածասէրք՝ զա-
մենեցունն զյոյսն և զյարութիւն՝
ընդ մեռեալըն զի խընդրէք։
Թողլինաձև հրեշտակն ի քեռ յերկ-

ոսքերցար աշխարհն ու յովհաննէս գրչէն։

Ա խայտաբուեան բանին պատմող ը

Ե աբան ու Յովհաննու գրչէն։

զմեծ վայելչութիւն. ամէն։

տակեաց. եկեղեցւոյ իւրում զբերկրի
Արդարապէս ընդ դրունըս դիմիոմց խոր
ցեալ ի մեռելոց ի շնանութենէ. ամէն։
ղնա՝ եր քեզ թագաւորեալ յաւիտեան է՛ան յարու
երդում բարեբանեցուք։ Ա՛ր ընդ
և խաչէն համբերելով. միաբանութեամբ
վասն մեր մարմնացաւ ի՛ սրբոյ կուսէն՝
Ո՛ր թագաւորըն փառաց քրիստոս՝ ար
պատմելով նոցա զյարութիւնըն նո՛ր։
տակէն՝ ընթանային առ աշակերտսըն։
ծագեաց։ Աւետիս լուեալ ի նոր հրեշ
րեաք քո ի մեռելոց. և լոյս մեծ ըն
Ձեռնադիր կանանցէ ցընծացէք այսօր յա
և նոր վկանայսըն խընդութենէ լցցուք։
նոյ՝ զարհուրեցոյց ընդ պահապանն։

Հանուիկ մկրտիչ · որ եղիր աչխարհի
Կարապետ արքայի՞ն երկնից նբ յով
Ա՛ր ընդառն ։ 68 Ա՛ր երից ։ Ընտարատ ։
ընդ յիշատակ կ · դոմբ ։
ու՝ ընդ գնաստնեն կատարիմք այսօր
կըոսէն յովհաննու · զյաղթանակ մար
Յանապատի՛ բարբառոյ ձայնի ըղմի՛
հի՛ յայտնեցաւ աբդ բանն · դոմբ ։
Ծնընդեանն քի՛ · որ ի՛ փրկուԹի՛ն
Աստուածընկալն յորովայնի՛ հոգւո՛վ ի՛
ածնող ։ դոմբ ։ Ա՛ր ի՛ ծնանդեան
ամենայն տիեզերաց ի՛ ձայն հընչման ։ դոմբ ։
հանուստ զառաքինութեանն ընդհանդէս
կանանչ՝ զկարմրագետնին և զմկրտըչին յով
և յայնհետև ։ Ո՛ մեծին Ի՛ծնունդըն
Ա՛ռնուր Գ՛ովեցէք ըզնո՛ր քրիստո՛ս միշտ
ձայնիւ ըղբերդ ունիմք բարեխօս · ար ։
ը՛զհիշատակըս քո ասնեմք · և անդադար
և երկրըպագեալ ։ ար ։ Ա՛ր հաստատ՛վ
նեղլին · յարդանդի՛ կուսին տեսեալ քո
մերոց ։ Ա՛ր ըզհրեշտակապետն անտե՛սա
Մկրտիչ · արդեաւ զնո՛ց հայրըն

զարուսեակն և զանաղօթս լսատերն։ Ա
երբ ըղձալ ես մարդարէին. հնձանեղ
րովիադայ. ի պարզևէ մանին խընդ
Յանօրէն դինաբուսըն մոլեգնեաղ հե
ձնապարհս թագաւորին յաւիտենից։
և պատռել ազայի ն ծրինացն. հրդէղ
արդուհին այ. յառաջընթաց կարապետ
Ա՛ընդմարիս մարգարէ և ձեռնադրող
դումբին լուսոյ արեգականն արդարու
ոմ ազդ արարող բարբառումն. ըզճա
ճնեղեղս կանանց. քարոզեր յանապատ
Ա՛երկնաքաղաքացին յովհաննէս մեծ ի ա
ի դաշտս անմարմնոց. ասէ։
այսօր ի հերովդեայ. վերափոխեցաւ
և կատարիչ խորհրդոյ. դևնատեաղ
եալ. ասէ։ Զայն բարբառոյ յանապատի
յայտնեաց աճ և մարդ յերկրի երև
ի ճնեղեղս կանանց. որ ըզքեզ մեղ
Ա՛ր առաւել քան ըզմարդարէս մեծ
Թիւք սուրբ՝ որ լ՚ուր մեզ և աղօրմեա
քարոզ փրկութեանն յաւիտենից. ասէ

Ի՛րեւեցաւր յարուցեալ եկեղեցւոյ քո հի
ռաքեանիս քո սնամոյ Թագաւոր։
եկեղեցւոյ զոր ընտրեցեր։ որով փա
քո քո. որ լիցի՛ ի՛ հօրէ ի՛ սէր հարսին
քանչելի՛ կ խորհուրդ անօրինութե
ղքո փառաց Թագաւորն։
Ընծեալ հոգւով մերով, նորոգեալ ի
ւակատիս հոգւոյ մերոյ։ ողորմեալ ի
Ախատեալ մրդիկ սիրելի՛, ի՛ Թագա
ւորէն քո։ ասնեցէ՛ք ցընծութիւն զնա
դայ առ քե՛զ քո փառաց Թագաւորն։
կէհուրդն պատակեալ։ քանզի՛ ասի
դարեա՛ ի՛ հերձմոյ ի՛ հանդերձեալս յոյ
սային՝ հարանացեալ եկեղեցի՛ ես։ զոր
ցեալն ի՛ մեռելոց։ Ա՛րիւնաւոր փե
ես։ ո՛ պատմեցէ՛ք զքաջութիւն յարու
րանց դոյմամբ ձայնի՛ ասէ՛ք ըզ փառա
յի՛ք հեթանոսաց։ ի՛ դէպ լեր
արդեալ կը՛զգիք սա ա՛ծ՝ եկեղե
ման նոր ա՛ւետեն ա՛ւետն ։ օ՛ տէն։

Ո՛վ Տէր Աստուած մեր, զի՞նչ օրհնեմ զքեզ, եթէ ոչ զայս զոր
ետուր մեզ. օրհնեմ զքեզ Տէր երկնից եւ երկրի, զի ընդ
զօրութեան հրեշտակաց՝ զնաւակատիս փրկու-
թեան մերոյ. ոչ ընդ այսօր մանկունք առաքաստին՝ այլ
այսօր ամենայն ազգ մարդկան՝ ընդ նորոգեալ
գումարն բնութեան մերոյ. օրհ-
նեմ զքեզ Տէր երկնից եւ երկրի՝ ընդ նորո-
նորոգեցեր զինայեալքդ մեղաց. որով
կենդանարար նոր յարութիւնդ տո՛ւր
ծնանելոց այսօր եկեղեցի՝ ընդ նոր-
ածեալ ազգ քրիստոնէից՝ ընդ նոր-
ընծայեալ ժողովուրդ քո՝ ի ջրոյ եւ ի հոգւոյ.
ամենայնի ի վերուստ ծնանելոցն.
սիրեա քո՛ եկեղեցւոյդ. զոր մաքրեցեր
սայդ անմահ ի՛ երկինս՝ ի՛ սեր հար-
ի՛ր խոնարհեցար յանձնա փառաց փե-
ղը ոչ տեսեալ հա՛ւատացեալք.
զոր աւազանաւ վերստին ծնանեալքն.
օրհնեմք զքեզ ա՛ր հաղորդեալ մերոց.
ա՛ր կենդանարար նոր յարութիւդ տո՛ւր
նորոգեցեր զինայեալքդ մեղաց. որով
կենաց այսօր եկեղեցի՝ ընդ նորո

հուրդ հանդերձելոյն այսօր ծահու-
ի՛ զբարձրադոյն նահապետաց խոր-
պէս • աղաչեմք ընդդեմ քո՛ ոդորմեա՛
տալին գեղեցկութիւնըն նրկարեցեր
ինութիւնդ հին՛ն ադամայ • և զբսկիզբնա-
ի՛ վերընտիրն նորոգեցեր ընդ մեզ ի՛
մարմնոյ • հոգևոր երգիլ բարե •

հրաշալի նոր խառնըմա՛ն բանին և
գեացուք • և ան • նոր խառնարանէդ
ձաւ լուսոյն որ ի՛ հօրէ նոր երգս երգ-
բարեբա՛ նեսցուք • նոր տաճարիդ ան-
նոր օրհնութիւն ուսցուք • և անդադար
ի՛ սրտէ՛ն ի՛ մեռելոց • և բար •

ցուք նորոգողն ան՛ երգելոյց յարու-
ի՛ քո՛ նոր օրհնութիւն վերս առաքեա-
վնարդք • և բար • նոր ինել կոչեցեա՛լ
այսօր յարութիւնըն քի՛ նոր ժողո-
սրոգեցարո՛ւք նորոգութիւն կենացս
և բարձր արարի՛ք ըզնա յարիմաեա՛ն •

Նեցէք զբա՛ Թագաւորն. ասե։

ԻԱ

Որդւոց լուսոյ նոր սիրտ մի՛ տար. բարեբա՛-
ր զպատմո՛ւածն Տիրոջ ձերոյ. և ընդ
տիս վերի՛ն եր[illegible]ան՛ն. նորոգեցէ՛ք
կո՛նք հա՛ստոյ կատարելով զնա՛ւակս
Նոր գերեզման նին՝ ասե։ Ո՛չ յաւր ման
գովեցէ՛ք զիւեսայն երեակ յա՛ռաքաստէ
նաւակատիս տաճարի՛ բնո՛ւթեա՛ մերոյ
զա՛նին ընտրո՛ւթ յո՛րդիս աստո՛ւծոյ. ի՛
Ո՛չ յաւր որդի՛ք սիոնի ծընեալք աւա՛
ա՛սելով փառա՛ւորեա՛ կ՛քո յարո՛ւի՛դ։
յո՛ւք ո՛ր վասըն մեր մեռաւ և յարեաւ.
նո՛րոգողին ազգի մարդկա՛ն վեր երդեա
նոց լե՛սեղինաց ըն համա՛ ձայնեա՛լ
Ո՛չ յաւր նո՛ր ժողո՛վուրդք ընդ երկնայ՛-
զանդա՛մըս քո՛ ի նո՛յն միու՛թի՛. աղ։
Հ՛ր զլուխդ եկեղեցւոյ՝ հրա՛խրեալով
Հացո՛ բնո՛ւթիս. որով նըստա՛ր ընա՛ջմի
յարուցեալ յո՛ւսով յանմա՛հութի՛ զմե՛
լուծի՛դ ի՛ մեռելոց. աղա։ Ո՛նդ քե՛զ
ցե՛ր. կենդանա՛րար ե՛ւ սբա՛ նչխլի քո՛ յա՛

Աստուա՛ծ ի՛մ բարձրեա՛ նմա՛ղութիւնս։

Ա՛ռ հեռի՛ ի՛մ նախատի՛նս եւ ամօթս. զի զքո հրամանս գիտեի՛։ Ես ասացի՛ ի՛ սրտի՛ իմում. եւ ի՛ բերանի՛ իմում խոստովանեցայ Տեառն։ Դու ամենայն ամբարշտացն ասացեր. զարդարութիւն ի՛ սրտի՛ քում ունիս. եւ ես ասացի՛ ի՛ սրտի՛ իմում. զարդարութիւն ի՛ բերանի՛ իմում ունիմ։

զևեաց. միաբան հաւատացեալք՝ օրհ։ Ա՛ր
եւ յարուԹիւն իւրում մեզ կեան՛նս պար
գևեաց. միաբան հաւատացեալք՝ օրհ։ Ա՛ր
Ա՛ր լսպան ըզմահ Թաղմամբն իւրով
եւ բարձր աղաւնի՛ ըզնա՛ յատեաց։ Ա՛ր
փըրկիչ մե՛ր. փը՛ր։ Ա՛զ տեր օրհնեցէ՛ք
ցեր զաշխարհս. աւետել գովեալ ե՛ւ
մա՛ն. և յարուԹիւ՛ըդ քո կենադործ՛
օրեայ Թաղմամբ քո՛ մեռա՛ցեր ը՛զ
զաց ք՛ւ փըրկիչ մե՛ր. փը՛ր։ Ա՛ր երկ
լի՛ մարմնով. և լուծեր բ՛զկ՛ապանս մե՛
լ՛ւ խաչին բեւեռեցա՛ր բանդ ըմբռնե՛
փըրկեա զմեզ տեր ա՛ըծ Տա՛րցըն մերոց
նից՝. միածի՛ն որդի ք՛ւ փըրկիչ մե՛ր
Ա՛ր վա՛սըն մերոյ փըրկո՛ւե՛ւ իջեր՛ի յերկ
յարուԹի՛ւ քո տո՛ւր. օրհ։
և՛ի յերկինըս համբարձար. փա՛ռք
ւ՛ի յերրո՛րդ աւո՛ւր յարեար ա՛ծապէ՛ս
տո՛ր անմահ՝. և՛ի հօրդ ո՛ջ մե՛կնեցար՝ օր։
ա՛բ ա՛ր ծ։ ւ՛ի դերեզման իջեր Թագա՛
կու՛Թիւ ազգի՛ մարդկան՝ օրհնե՛մք ըզքե՛զ
ա՛ռաքեցա՛ր ի՛ հօրդ քա՛նդ ա՛ր ծ՛ւ փըր

զեռ ըզայրուժ ծուռ։ եւ որ՞ք հաւասցեն
ի նմա։ յանձն առեր կամաւ զնահատն եւ
զանարգանսն։ զի ոչ ոք ոչ ինչ ի քէն
խնդրէ։ եւ մարդասիրաբար ընդունիս
զամենեսեան։ ո՛ր նըստի ըստ ամենայն
տեղեաց ծընանելոյ իւրոյ։ եւ մարդասի-
րաբար ընդունիս զամենեսեան։ զարարա-
ծըս։ քահանայք հոգեւոր երդմամբ։ օրհ-
նեն։ եւ հոգեղէն բարբառովք երդե-
լին։ որ օրհնեալ է քո յարութիւդ։
Ընդակիզելըն բանիդ մարմնացար ի կու-
սէ՝ եւ յանձն առեր կամաւ զնահատն եւ
զանարգանսն։ զի ոչ ոք ոչ ինչ ի քէն
խնդրէ։ եւ մարդասիրաբար ընդունիս
զամենեսեան։ ո՛ր նըստի ըստ ամենայն
տեղեաց ծընանելոյ իւրոյ։ եւ մարդասի-
րաբար ընդունիս զամենեսեան։ զարարա-
ծըս։ քահանայք հոգեւոր երդմամբ։ օրհ-
նեն։ եւ հոգեղէն բարբառովք երդե-
լին։ որ օրհնեալ է քո յարութիւդ։
Ընդակիզելըն բանիդ մարմնացար ի կու-
սէ՝ եւ յանձն առեր կամաւ զնահատն եւ
զանարգանսն։ զի ոչ ոք ոչ ինչ ի քէն
խնդրէ։ եւ մարդասիրաբար ընդունիս
զամենեսեան։ ո՛ր նըստի ըստ ամենայն
տեղեաց ծընանելոյ իւրոյ։ եւ մարդասի-
րաբար ընդունիս զամենեսեան։ զարարա-
ծըս։ քահանայք հոգեւոր երդմամբ։ օրհ-
նեն։ եւ հոգեղէն բարբառովք երդե-
լին։ որ օրհնեալ է քո յարութիւդ։

Յայս յարքունեաց մերոյ · աղաչեմ կենաց
եւ փրկութեան՝ ողոր։

Յաղթութեան՝ ողոր։ Յարութեան՝ ողոր։
Յեկաք նորոգեցեր ըզ տիեզերս՝ ողոր։
Ա՛ւա՜ ես քո՞ կեանք եւ յարո՛ւթիւն աղ
դի՛ մարդկա՛ն՝ ողորմեա։ Ա՛ւա՜ յարու-
թեամբ նորոգեցեր ըզ տիեզերս՝ ողոր։
Յաղթութեան՝ ողոր։ Յարութեան՝ ողոր։
Յեկաք նորոգեցեր ըզ տիեզերս՝ ողոր։
Ա՛ւա՜ ես քո՞ կեանք եւ յարո՛ւթիւն աղ
դի՛ մարդկա՛ն՝ ողորմեա։ Ա՛ւա՜ յարու-
թեամբ նորոգեցեր ըզ տիեզերս՝ ողոր։

Յարուցեա՛լ տէր՝ ի գերեզմանէ՛ն մահ
ճինն ոտ փայլակն եւ լոյս փառաց ճա՛շ
գեաց յո՛ւր։ Ա՛ւ երկի՛նք եւ երկիրըս ցընծ
ծայի՛ն։ Ա՛ւետ է յարուե՛ւ աճապարեա՛ն՝
քանզի դրո՛ւնք երկնից բացեա՛լ եղեն՝
եւ հոտ անոյշ բո՛ւրեաց յո՛ւր։ Ա՛ւ լըսցէ
զա՛րարած ա՛ւ։ Ո՞ւր է երկնից իջեա՛լ
էին։ եւ բանակեա՛լ շուրջ ըզգերեզմա՛ն
նաւն։ եւ հոգեղէն բարբա՛ռովն երդե
լին։ որ օրհնեա՛լ է քո՛ յարութի՛դ։

ի ջեռաւ ի դերեզմանէն հարիանէ՝ ձեր. ։
ա ի քանէլուն հրեշտակին ասէն ցկնճռոթեք Ա
ու ի մեռելոց յարեաւ իշխանութ՝ ։ ոչ։
զաշխարհս ազատեցեր կարծրապէս ասէ.
անապակա՝ն։ ոչ ։ մահ լուծեր և
ազգի մարդկան՝ . ու ի դերեզման ի ջեր
կամաւորապէս ասէ՝ ու խաչեցար վէ
ի հօրէ՝ ողորմած։ Այնկէր ի հարշարանքս
ցար ի՝ ընչ կուսէին՝ . որ անմեղնելիդ ես
ու ի ջեր յերկնից սրդուի՝ սէ և մարգաս
հանա՝ք հոգևոր երգով. բար ։
ցեք ընչ յարուցեաւն ի մեռելոց . քա
րեբան նեղիլ բարձր ։ Ա խաբա՝ն գովեղ
թիւ ա՛ծորդունն. ժողովո՝ւրդք բա
ընկա՝ յաքիսեաս ։ Հրաշալի ընդարու
Ա՛զար օրհնեցեք բարձր արարչի՝ ընդ
լիլ զի՝ հաս նուքին ընմիջ՝ ։ ասէ ։
մեռելոց յաւուր երրորդի՝ լուծանե
ա նահապահ՝ն՝ . ասէ ։ Յարեաւ ի
ու՝ զերեզման ն ի ջեր մընալով
Ա՝ւակից հօր և հոգուոյն բանդ աստը

Ալ երբարձ բղեշաբեր անիծադրու թիւ
ծ-ընանեւլով ի՝ ոբց կուսակ ՚՚՚ն . օրհ :
վանդաւոր երկունըս նա խաւմրն .
բ՚զբնաց յաւելուածն : Ալ երկոյծ բզ
Ի՚զուր օրհնեցիք եւ բարձր արարիք
ցեր ըմեզ ի՚կոչահաս աղբերիդ . օրհ :
տուբ՝ եսոր բղեսչ քո ուր՝ և արբու
զմն՝ . օրհ : Ալ փոխանակ ծառոյն դի
դամ՝ ի՚ձաշակմանէ մահաբեր պըտ
Ալ երկիր ի՚փըրկել բ՚զնախահայրն ա
օրհնաբանեալ ու՚՚՚ր աբր ծ հայրըն մերոց :
օրհնեալ ու՚՚՚ր աբր ծ հայրըն մերոց :
Ալ յաթոռ փառաց նըստաւ ընդ հօր՝ .
խաղաղութիւն ընդ ձեզ :
երևեալ յո աշակերտացն ևմանիւնր .
յարութիւնն ու՚ն : Ալ-ըջըն փակելով
ուրախութիւ՝ ուր յարեաւնչ . փառք
Ձայն եղև ի՚հրեշտակէն բարբառ եղև
Հ եղեղնին . ի՚յայէն պրպէս մեռեալ :
փողոյն պահապանքըն զարհուրեցա՚ն
փող յարութիւնն ու՚ն : Ալ՚հարկանի՚լ

Նոր ա՛նլըռելի ձայնիւ։ Ձայն ա՛ՀեղՀ
մա՛թիըք Հրեշտա՛կայն. երդէին երգ
ա՛յսօր տե՛սեալ առաքե՛լոյն. և բա՛ղ
Հրաշալի՛ ըզյարու՛թի՛ ա՛ծոր[ւ]ածոյն.
ի՛ խա՛ռարին. և զօրո՛ւթի՛ յարեաւ. ո՛ղ
կենդանու՛թի՛ շնո՛րհեցիր նըմա՛ռլոյն
համբերեա՛լ մա՛հու իջեր ի՛դ[ե]ր[ե]զման.
ցեր ըզ մեղս մեր ի՛ վերայ խաչին. և
փըրկե՛ցեր ըզ տիեզերս. ո՛ղ։ Կա՛մեաւ
և շի՛նչան խայթո՛ցըք մահաբերին. և
րա՛ցա. և կոխեցե՛ր ըզգե՛ւս իւ վի՛շապի՛ն
Ա՛նդ մե՛ռաւ շըրջեցա՛ր ընդ մեղա՛ւ
վասըն մերոյ փըրկո՛ւթի՛ ո՛ղո՛րմեաւ։
և առե՛ր մարմի՛ն ի՛ սըրբո՛յ կո՛ւսէն.
կա՛ն ծո՛ցոյ. միածի՛ն որդի՛ աստո՛ւծոյ
Ա՛ր խո՛ռարհեցար յերկինից ի՛ հ[ա]յրա՛
իւր զանապակա՛ [ի]՞ն. օրհ։
և պարգևեաց ըզմարմի՛ն և զա՛րիւնն
ի՛ դա՛ռնութի՛ վա՛նն ազգի՛ մարդկան.
էի՛ [ի]՞ն. օրհ։ Ա՛ր Ճաշակեացն ը՛զնե
բո՛ւսաբերին. և ևս եւս ըզ ի՛ վերայ խո

ըստ հաց յաւիտեան։ Եւ որ անապականն
Ա զիտոր օրհնեցէք զԱստուած երկրի զիս ԳԱ
ջուրք և որ նմանք ի նմա յաւանեան. օր։
ի դիմաց՝ հաներ ըղհատեալսըն՝ քա-
դիւ նեղքնութեան. այլ ակնարկելով զի
լիւ զողովրդեն հոդ երդողին՝ եդեր ի
օղ քո իջեր ի հող մեղաւ՝ կատարե-
նեցար։ օրհնեմք։ Նահապետեց տը
վարեցար՝ այլ ի ծոցոյ հօր ոչ բաժա-
ընդ չարագործսըն պատժեալ՝ ի սպա նդ
ի հօրէ եկիր կամաւ ի մահ խաչի. և
այր ծ հայրըն մերոյ։ Նամեհնելի դ
գա կին արդարութե. օրհնեմք ըզ քեզ
տընօրինեցար յարգանդի կուսին սրե
յերդա կանքս. և անձառելի ծագմամբ
Ե զնեղանելիդ ած իջեր յերկնից ի ԵՀ
ի մեռելոց ք ե. երդէ։
ծագեաց սըրբ եկեղեցւոյ յարուցեալ
երդ։ Լոյս մեծ լիր ահաւոր. ա յսօր
աւետարան նիր աւետիք են աշխարհի.
գաբրիէլեա ն փղոյն. ա յսօր գոչէր

Ո՛ց ցուցար մեզ Հանապարհ Նորին զանձն։
գևեցեր Հնազանդութ բընաւ թեև։ երդ։
քո մեռուցեր ըզմեզ։ Եւ յարուն պար
Թաւան ծրհներդուն։ Ո՛ր մահուամբ
Ընդեսացուք քեզ ընդ Հրեշտակս յաղ
կեանըս փոխեցեր։ կեցո։
ըուցեալ յերրորդ աւուր՝ զմարդիկ ի՛
գերեզմանի կեաց նիք աշխարհի։ և յա՛
գեր ի՛ մահուանէ։ կեցո։ Նդա՛ր ի՛
կան։ Եւ մերովբս չարչարեալ փըրկիե՛
Լսաչէ՛ Համբերեցեր վե՛ ազգի՛ մարդ՝
սէն։ կեցուցիչ և յոյս մեր՝ կեցո՛ ըզմեզ։
աչք՝ և մարմին զգեցար ի՛ սըրբոյ կու՛
Նկիր ի՛ տեսութի՛ անտեսանելի՛դ
ըզմեզ յերկնից յարքայու թին։ օրհ։
և աբ մարմնով և արեամբըն հրաւիրեաց
տեաց զաղամեանս ի՛ կեա՛նս ա՛նման։
Ո՛ր կենսաբեր յարութի՛ն խրով ազա՛
հեաց նըստելոյն ի՛ խաւարի։ օրհնե։
լիանելով ի՛ստորինս՝ ազատութի՛ շնո՛ր
Թաղմամբն ելոյծ զանկ ծս երկրի՛։

բան Եվ լոյս. զքեզ ամքեան ծրնեց՝
Ա՛ր ի յերկնից իջեր անբակիզեն աբծ՝
արեա՛ն կենարարին. Ժողով։
մանկունքդ Հաղորդեցան մարմնոյ և
աա՛մ նորափեառուր զարդարեցան. և
ժողովուր։ Յարեա՛ աձ և տիեզերդ
Թող մեղս խաչին իւրով սրբեալ.
ը մեջ իւր ածա՛. քանզի հիմոյց զնոյ
րեան նեցուկ։ Ո՛ գեցաւ տր զօրու
ը մեզ կենդանի. ժողովուրդք ըզքո՛ բա
սաց. և լուսազարդեա՛ պայծառացոյց
Ա՛ծագաւորեա՛ աձ ի վերայ հեթան
մո՛ենա եկեղեցւո՛յ սբոյ։
Հրեշտ զօրու թիւ. հաստատեա՛ զհի
տիեզերաց։ Յա՛յտնեա՛ տէրն ի մեռելոց
դերեզմանէն կրնկեալ. լոյս ծագեա՛ց
ըն ան։ Խնդա՛ դո՛ւռանն յարու թե՛
դերեզմա՛նն. և տեսին զյարու թի՛
Կանխեցի՛ն կանայքն իւղաբերք ի՛
զօր պատրեա՛ց Թըշնամին. երդ։
և մաքրեցեր զաղտեղու թի՛ յանցանացըն

մահու արձակ կեցեր . և զնա մի՛ անդ-
ռեցար ալծի՝ և զմարդն ի՛ կապանացդ
քո ողորմեա՛ ինձ ալծ : Ով՛ խաչին բեռ
տեղեր զարարածս . անկանիմ առաջի՛
Ով՛ջեր յերկինից որդի աստուածդ այգ՛
և՛ ի յերկինըս համբարձար ալծ . ար :
և՛ ի յերրորդ աւուր յարեար ածատպէն.
շարժեալ ար : Ով՛ աղեցար ի մեջ երկրի
ըստ ի վայրս.վկմըք պատուեալ երկիր
ըեռդ և՛ ցերկրի վարագոյր տաճարին վէր
ման որմայ՛ն արեգակըն խաւար
ար : ամ արարածըք գովէլով բա՛ ըեր ար :
կեցար . և կենարարու ընկալար ընդերկի .
ցար և՛ի դժոխոց ձեռամբ իւրով ապատ
ընձնա յա՛ւիտեան : Ով՛ի՛ խաչին բեռեալ
Ո՛վ՛ր օրհնեցեալք ես՝ բա՛ ըեր արարչեք
լոց ք՛ս յաւո՛ր երրո՛րդի . զքեզ :
գերեզմանի՛ եղար և յարեար ի՛ մեռե
փրկուԹի տիե՛զերաց . զքե՛զ : Ով՛ի՛
էին բևեռեցար և հեղեր զարի՛նդ ի՛
ցուք ալ՛ծ հարցըն մերոց . Ով՛ի՛ խա

ուն սրբոց առաքելոցն Յովհ՝
Երիցպատճառք քեզ ք՝ ս որ ի՝ չէ՝
Ստան աշխարհատարած Լերուչէին։

կատարեա։

Եւ զիշխանին կապեաց ի՝ յանդ՝
յարմարչէքն մեր աւերեաց ը՝զդ՝ժոխս։
Ստուն ածեախս առաքելոցն յարեաւ
զողջոյն կենդաց լսեան եաչի ունկամբն։
ընդ առաւօտեան կանանցն ընկալ։ որք
զհաւատս անբիծս՝ և զաղաչանսս մեր
վերածեր ի՝ կեանս։ Պնախանակ խոզոյն
Թաղման քո՝ զի զմեղք ը՝զհոգեաթելոս
զեղս և զանձնիկս բերին։ ի՝ պատի՝
Ի՝ գերեզման քո կանխեցին կանայքն՝
ներ՝ քանզի քեզ միայնոյ մեղայ։
զարթուածդ քո՝։ Եւ զինս մի՝ անտես առ՝
կենդանացուցեր ի՝ գերեզմանն։ Ակնդ
Ստաճացոյն հօր անմահական լուսոյն որ
տես առներ որ մեղօքս երմ մեռեալ։

Աստուած և զուարճացիր Տարանայեալդ
ուր թշուառն եկաւոյր ի նը եկեղեցի։
նահից լինին ընդ մեզ. քանզի երկնաշ
Այսօր հրեշտակաց բաղմութիւքըն ուշ
կիւնըս սեղանոյ. և առա։

ա

արարէք ուսնա ուրախութե մինչև յան
դութեն՝ յեկեղեցիս օրհնեցէք զքրիշ.
Նկայք Տաւատացեալք. առ բե երբոր
եկեղեցի. ամ ալինըք դովեցէք և առա։
գաւորն՝ որ եկաւորի այսօր ի սուրբ
մարմնակաւն բաղմութիւնն ըզբ ս թա
բարեբ ըզնա յաւիտեան։ Ի՞նդ ան

գ

Ի՞զի՞ օրհնեցէք և առաւել բարձր ա
ես եկեղեցւոյ. բարեբանեալ ըզամ
կրնծութիւք ասնեսցուք զնաւակատի
Նկայք ժողովուրդք որ ի տեառնառաց
վերայ վիմի՝ Տաւատոյ. ամ ալինըք Տա
սըբութիք՝ քո՝ . զոր հիմնեցուցեր ի
ուսաք փառաւորել ըզքեզ ի տաճարի
Նա աշակերտեալք ի նբց առաքելոյն
ցար մեզ. ամ ալինըք Տայրըն մերոյ։

իւրով՝ զմրդարեաց ծաւմամբ լու-
սով
եղբարդուհեն. որ համադոյ իշխանուքեն
նաւոր խորհրդոյն. ի փառս ամենայնի
11 Երանի լեր եկեղեցի՛ նբ՝ հարան երկ
քո՝ որ ոչ ոչ լսէ ի քէն այլ երկիր։
լոյս զաւետեր և զսքանչելի անուն
բեր առաքելական քո՝ փառաւորե-
օրհնեալք զհարսնդուդ աճապին կենա-
լոց։ Ճշմարիտ խոստովանութեամբ.
ի քեզ քո ժողովրդք հաւատացեալ
ծուխ յօրհնուն ի նոր։ 0 օրացեալքդ
եղբարցկեալք զանձն նր ձայնիւ ցընծ
ժողովուրդք երգեցէք տն երդ նոր.
փաճառու թե՞ քի՞ սկ մերոյ. եկայք
11 ըզ արժանաւորեցայք ի կոչումըն
և լուսաւորեաց ընդմանկունս քո։
շիլ ածեղէն ի հօրէ լուսոյ ծագեաց.
կաթուղիկէ եկեղեցի. քանզի ի քէ
ո՛ւսաւորեա լուսաւորեա
քանզ ընտրեաց և հաճեցաւ բընակիլ
յոյ եկեղեցի. քանզի ըզքէզ տ՛երն տե

որ հաստատեաց զերկինս՝ եւ զերկրաւոր
մեծ ծաւալեաց անձառելի ծադմամբ։
ի ոչնչէ էութիւն բան զինչ ոչ լսէր
գեղեր երկրաւոր օրհնեցէք։ Համադոյ
յոչընչէ զամ արար բանիւ։ ըստ ընդ հոգ
ի նոսէն իւր անեղ բնութիւնքն գոյացոյց
զամենատուրբ երրորդութիւնն։ որ նայն
րեալ յաւիտեան։ Ո անբաւական բնու
չէ օրհնեցէք եւ բարձր արար
խեցեր և զայրութիւն քո ցոյացեր։ օր
ծընաւ ոգի մանուկ։ որ ըստ հոգ
Ո՛ր յարդանդէ հուսկն բնակեցար՝ ո՛
երեքեանսն գովելին աստէղ լոյս։ օրհ
կոնդակ ապրեցուցեր ։ ո՛վ նոքա
բերնի բզեզ հրոյն չի ջնջեցեր։ ո՛ զնա
նեաւ ես ապրեալ աստուած ։ Ո՛ր ի բա
մանուանեն գօղգօթա օրհնեցէք։ օրհ
ի մէջ ջնջեցին ։ փրկիչդեր զերի
Ո՛նապակաւն բանդ աստուած որ իջեր
ամեհաչեայն սրբոցդ ի՛ւրմէ։
սով պըսակիլ զքեզ ի պատ

Ի ՔՐԵԱԼ ԻՒ ՀՐԵՇտԱԿԿՆ ՁԱՒԵՏՒՍ ՅԱ-
ԾԱՆՑԵՔ ՅԱՐԵԱՒ ՈՐՊ ՅԱՌԱՋ ՔՆ ԱՆՑ։
ԿԻՆ, ՔԱՀԱԼԵՐՔՐ Ը՛ԶՆՆ ԱՒԵԼՈՒ. ՅԵՐ ՆՆ
ԿԱ՛Ն ՄԵՌԻՒՆՆ։ Վ ՈՉՆՒՄԵՆ ՀՐԵՇՏԱ-
ԿԱՆԱՅՔԵՆ. ՅՈՐ ԾԱՆԵՐ ԽԸՆԿԵԼ ԶԱՆԱՊԱ-
ՂՈՔ ՄԵՌԵԱԼ ԶԱՆՁՆ ԻՄ ԿԵՆԴԱՆԱՑՈՒ։
ՎՐ ԻՀՈՂՅ ՍՏԵՂԾԵԱՒ ՄԱՐԴՈՅՆ. ԸՍՄԲ
ԼԵՆԴԱՆՈՒԹԻՒՆ ԻՒ ԴԵՐԵԶՄԱՆԻ ԵԴԱՐ
ՋԵՌ ԶՁԵՌԱԳԻՐ ԽՄԲ ՅԱՆՑԱՆԱՑ։
ԽԱՆՁԻՐ ՅԱՐՈՒՑԻՉՔԴ ՄԵՌԵԼՈՑ. ՋԸՆ-
ՄԻԱԾԻՆ ԵԿԻՆ ԵՒ ՓԸՐԻԵԱՑ Ը՛ՍՄԲ։
Ի ՌԱՋԻՆ ԱՊՇՈՒՂ ԱՌԱՋԻՆ ԾԱՌՈՅՆ
ԸՆԱԽԱՏԵՂԾԸՆ ՄԱՀԱՑՈՅՑ. ԻՍԿ ՈՐԴԻՆ
ՀՐԵՇՏԱԿԱՅԻՆ ՕՐՆՈՒԹԵՔ. Ը՛ՍՄԲՆ։
ԱՄԵՆԱՆ ԲԵՐԲՈՂՈՒԹԵՆ. ԵՐԵՔՍԸԲԵԱՆ
ԵԼԱՑՈՑՑ ՎԸՐԿԻՆԱ ԵՒ ՎԸ՛ՐԿԻՆ. Ի ՓԱՌՍ
ԹԻՆ. ՈՐ ԱՐԱՐՉԱԳՈՐԾ ՍՏԵՂԾՄԱՆՔ ՎԱՅ
Ո ԱՆԱՄՀ ՎԸՐԿԻՆԱՍՐ ՎԻՍԱԳԱՍՈՐՈՒ
ՁՕՐԸՍ ՀՐԵՇՏԱ՛ԿԱՑ. Ը՛ՍՄԲՆ ՀՈ՛։

Ձեր ըմպեսց. ըղքրզ բարեբանեսցէ ամէն
ա ա
Ա՛ր կամաւոր խոհեմութիւն քո՛ ու բա՛ր
ա
Ա՛լ ցո՛ւցայ՛ սեղ. օրհը։
Ա՛յսօր նըշան սը՛ խաչին, ի՛ յե՛ռ՛ա՛ռ՛ա՛ն
դէմ թըշնամւոյն, զկնն անպարտ
Ա՛յսօր ընդ
ըմբի՛ երեւ՛ե՛ւալ. օրհը։
Ա՛յսօր նըշան սը՛ խաչին, ի՛ յե՛ռ՛ա՛ռ՛ա՛ն
ու բարձր սրարձ ը՛զ ը՛նա՛յ՛ւ՛լ՛ա՛ե՛ա՛ն։
Ա՛լ ա՛ւր ա՛ւր ա՛ւր
ա

ԴՄ՝ Նախ. ու՛ր։ Ա՛զատ. Ա՛մենայն դա՛ւ
տուօղ ողջմտութիւն. Եւ դա՛ր ի՛ գերեզման
ու՛ր աչք։ Պարզեւատուն բարեաց՛ն՝ Ա
Ա՛ստ ասէ. Ես ի՛մ ողջմտութիւն տուի
զայս ամենայն. Եւ ոչ ի՛ մեզ ինչ
կայզ. ուր աչք ոչ հա՛սանի բանիւ։
Ա՛յսօր բեւեռեալ քո՛ւ ի՛ խաչին՝ Ա
զի՛ նահա՛նջի՛ն խոցեալ զանարատ ըզ
քրիստոս և խաչեանաց ըզ մա՛հ։
Ա՛յսօր բեւեռեալ քո՛ւ ի՛ խաչին՝ Ա
զի՛ նահա՛նջի՛ն խոցեալ զանարատ ըզ
քրիստոս և խաչեանաց ըզ մա՛հ։
Ա՛յսօր բեւեռեալ քո՛ւ ի՛ խաչին՝ Ա
զի՛ նահա՛նջի՛ն խոցեալ զանարատ ըզ
քրիստոս և խաչեանաց ըզ մա՛հ։
Ա՛յսօր բեւեռեալ քո՛ւ ի՛ խաչին՝ Ա
զի՛ նահա՛նջի՛ն խոցեալ զանարատ ըզ
քրիստոս և խաչեանաց ըզ մա՛հ։
Ա՛յսօր բեւեռեալ քո՛ւ ի՛ խաչին՝ Ա
զի՛ նահա՛նջի՛ն խոցեալ զանարատ ըզ
քրիստոս և խաչեանաց ըզ մա՛հ։
Ա՛յսօր բեւեռեալ քո՛ւ ի՛ խաչին՝ Ա
զի՛ նահա՛նջի՛ն խոցեալ զանարատ ըզ
քրիստոս և խաչեանաց ըզ մա՛հ։
Ա՛յսօր բեւեռեալ քո՛ւ ի՛ խաչին՝ Ա
զի՛ նահա՛նջի՛ն խոցեալ զանարատ ըզ
քրիստոս և խաչեանաց ըզ մա՛հ։
Ա՛յսօր բեւեռեալ քո՛ւ ի՛ խաչին՝ Ա
զի՛ նահա՛նջի՛ն խոցեալ զանարատ ըզ
քրիստոս և խաչեանաց ըզ մա՛հ։
Ա՛յսօր բեւեռեալ քո՛ւ ի՛ խաչին՝ Ա
զի՛ նահա՛նջի՛ն խոցեալ զանարատ ըզ
քրիստոս և խաչեանաց ըզ մա՛հ։
Ա՛յսօր բեւեռեալ քո՛ւ ի՛ խաչին՝ Ա
զի՛ նահա՛նջի՛ն խոցեալ զանարատ ըզ
քրիստոս և խաչեանաց ըզ մա՛հ։
Ա՛յսօր բեւեռեալ քո՛ւ ի՛ խաչին՝ Ա
զի՛ նահա՛նջի՛ն խոցեալ զանարատ ըզ
քրիստոս և խաչեանաց ըզ մա՛հ։
Ա՛յսօր բեւեռեալ քո՛ւ ի՛ խաչին՝ Ա
զի՛ նահա՛նջի՛ն խոցեալ զանարատ ըզ
քրիստոս և խաչեանաց ըզ մա՛հ։
Ա՛յսօր բեւեռեալ քո՛ւ ի՛ խաչին՝ Ա
զի՛ նահա՛նջի՛ն խոցեալ զանարատ ըզ
քրիստոս և խաչեանաց ըզ մա՛հ։
Ա՛յսօր բեւեռեալ քո՛ւ ի՛ խաչին՝ Ա
զի՛ նահա՛նջի՛ն խոցեալ զանարատ ըզ
քրիստոս և խաչեանաց ըզ մա՛հ։

զարդ՝ լեռնային ի նմա։ Ո՛չ յաւր լուսոյ
քանզի զերծ՚ին աւերեցոյց և զերեցոյց
նայն՝ ճշմարիտ յարուք աճապարեցոյն։
Ո՛չ յաւր զուարճացան սիրելիքդ ամե-
նե՛ք Տ՚ն։ ողջ։
Ա՛ր նըստիս ի քրմվեհս և տեսչուհիք
խընամեա զարարածըս քո՝ ճշմարիտ
ուրաննա որդի փառակից Տ՚ն։ ողջ։
Ա՛ր զատանկնիւք մահու եկիր ի
ցեալ մարդոյն։ ամէն։ Ո՛ր զատաջնաձայ
շա կըն քաղցրա՛ցոյց ճաշակմամբ դա-
ռըն՝ էեն՝ զի հաղորդեացո՛ւք մարմնոյ
և արեանըն ե՛ն։ ամէնայն։
Ո՛չ յաւր անըսկիզբն որ վեր օրհնեա՛ր եր
ի դատաստ քեըովբէից՝ ըզ քե՛զ ա-
էին՝ ողջմեա քոյոց հաստատո՛ւթ։
Ա՛ր ի՝ հօրէ որ յա՛ռաջ քան զյա՛ւ-
տեա՛նս որդի փառակից հո՛յ։ ողջ։
Ա՛ր նըստիս ի քրմվեհս և տեսչուհիք
խընամեա զարարածըս քո՝ ճշմարիտ
յոյզ արա՛րողըն իւր կերպանա՛ք՝ զատ-
տացեա՛ք օրհնա՛բա՛նի՛չք երկնք։ ամէ։
Ա՛ր զատանկնիւք մահու եկիր ի
րով անշընջացեալ մարմնովն ըզ հոգ-
ցեալ մարդոյն։ ամէ։ Ա՛ր զատաջնաձայ
շա կըն քաղցրա՛ցոյց ճաշակմամբ դա-
ռըն՝ էեն՝ զի հաղորդեացո՛ւք մարմնոյ
և արեանըն ե՛ն։ ամէնայն։

Ա՛ջանչելով ի՛մաստին կո՛չմ երկրի՝ և
աւետեաց դո՛՛՛ղբ օրհնեցէ՛ք։
զկո՛ն յաղթութե՛ն արարածոց իւրոց.
լոյ զնո՛ր զանա՛րատ բանձուկան. Ա՛ստ
ռասոյցն ըզ փայտ խաչին՝ ա՛որածանե՛
յարու՛ցեր. ըզ։ Ա՛ցէք։ Ա՛ր պա՛յծա՛ 4
ըզ դեր՛ըմանս բա՛յերր ըզ մեռեալսը՛ն
քո ա՛ր շարժեցա՛ն հիմունք երկրի.
ըզ՛ք։ Ա՛ր երեքօրեա՛յ թաղմամբ՛
կա՛ն և իջեալ մարմնացար ի՛ սբ կո՛սէն.
մերոց։ Ա՛ր ողորմեցա՛ր ազգ մա՛րդ՛
ըզ՛քեզ միշտ օրհնեմք ա՛րդ հարցըն
չեալ փըրկեցեր ի՛ բորբո՛քեալ բոցոյն.
քեալն աւելո՛ւլ յա՛րեաւ ա՛րդ։ 5
յարու՛ցէ՛ ա՛ծ-ոդուծն. դա՛րձեան յառա
րե՛ցան կանա՛նքն իւղաբե՛րք աւետե՛ք
դանի՛ն ըզ՛նդ մեռեալս։ Ա՛յսօր բերի
ա՛ւետե՛ր ասելո՛ւ. զի խնդրե՛ք ըզկեն՛
փայլեա՛ց մեծապա՛յծառ ծա՛գմամբ՝ հր

տն՝ և բացայն դերեզմանքը նըշնչեցէ լոյս.
Քարոզեակ Հրեշտակին զոր յարձ[illegible]թիրն
և վերստին լսելն ծագեաց յն[illegible]ս :
և տեսին յարուցեալ ի գերեզմանէն .
Լսին ի խընկել ըզ աւրն[illegible]նեան մարմինն.
տարեալ սերըն մըրժեաց զերկիւղն :
ի տեսանել ըզ գերեզմանն՝ . զի կա՞
ք[illegible]նչելն կանայքն աներկիւղ ելկին
անդամ քո դալստեանն . [illegible]նայ :
ձար և ընդ աջմէ հօր նըստար . ի միւս
հեցեր. [illegible]նայ : ի յերկինըս համբար
եաըսն փըրկեցեր . և մեզ կեանըս շնոր
ի ըզդեժոխս աւերեցեր և ըզդեր
ի ժողովուրդըս քո միայն մարդասէր .
փըրկուե և յարեար ի մեռելոց [illegible]նայեա
ի ի խաչեցար և թաղեցար վասըն մերոյ
րեքօրեայ յարութիւն ի [illegible]րմոյ . ամէ :
բըռնութիւնէ մահու ազատեցոյց զ
առ ա՛ր . ամէ : Լո՛ւ զարդեւլեանն ի
որ ի նմա՛ աղբեւլեաւքն ա՛ղազակէին
դողալով սասանեցա՛ն դըժոխք . քա՛նզի

թուքը մերոյ ողորմեա։ Լինջեր ի գե-
ղիս կապանեալ մեղաց մերոց. քո յոյս յա-
լրծիչ. բեւեռեցար ի խաչին, լուծեր
Ա զհին ի չարչարանսն՝ չարչարանացն
նորահրաշ յարութիւնն խոյով. օծիր
ազատեայդ ի մեղաց ըստ մեծի ողոր-
մեդ. օծիր ի ծառայութենէն նեղ ու
մեռելոյ. օծիր ի մահուանէ հոգի
մեռ եւ հրեղէն զօրութիւնդ եւ յարեաւ
դերեզմանն ի աւերեաց ըղդժոխս.
արարիչ ընդնա յաւիտեան։ Ա՛ր էջն ի
Լ՚ջեր օրհնեցէք գովեցէք եւ բարձր
յարութեամբ, ըզքրիստոս։
աեղծեր կենդանութիւն հրաշափառ. զո
Ա՛ր զմահացու մեր բնութիւնս վերա
էարա՛ն ի խաչին բեւեռեցաւ. ըզքրիստ
նարկ՚ութիւնդ. զո՛ր յանէն առեր ըզջար
պա՛ր հարցըն մերոց։ Ա՛ր կամաւոր խո
Ա՛ և հոգւոյն. ըզքրիստ միշտ օրհնեցէք
թածից գոյացութիւնս համագոյ հօր
Ա՛ր զարդարեալ նորացուցեր զարա
և յարութիւն ունին յաղթեալ մահու։

բա՜նն՝ . և երկիղ զարհուռն իւր եղե՛ ի
ա՛ր կամաւ համբեր մնասո՛ւ խա՛չի աղ ծ
նելի՝ . փառքդ նըմա՛ն այժմ և յա՛ւիտե՛ա՛ն:
հաստատեաց զՇն՛ ի հաւա՛տս անսասա՛
զօրեղագո՛ւն՝ ա՛ր ի՛ կուսէն մարմնացաւ .
ա՛գաւորին յաւիտենից մատուցող
տեսեա՛լ ընդհանո՛ր քարոզեին՝ . եթէ՝
րո՛ւթիւն քի՛՝ առաքելո՛ցն ըստուգա՛պէս
ը՝ ընթա՛նալով և զհրաշագործ ե՛ղ յա՛՝
թանային պատմել աշակերտացն . եթէ՝
երջանիկ է՛ սբ կանանցն՝ և խնդությ՛ ընդ
յարեա՛ ա՛ղբ՝ ի՝ ծո՛ղեալ ընտրութի՛ն
ընձայն ի՛ հրեշտակէ՛ն լսեա՛լ . եթէ՝
ի՛ գերեզմանն՝ . և զահաւո՛ր յարու՛թիւ
Ա՛յնխեղճ՛ սբ կանանցն ընդ առաւօտն
զա՛մ ա՛ւուրս կենաց մերոց . քո՛՝
ընձնոտա . և խոստացա՛ր լինել ընդ մե՛ղ
Ա՛ըտեր առ աշակե՛րտսըն քաջալերե՛լ
լո՛ցուցեր խընդությ՛ք . քո՛ յո՛յս՝
րուցեա՛լ յերրորդ աւո՛ր զա՛շխարհըս
բեզմանն աւերեցեր ըզդըժո՛խս . և յա՛՝

հօր եւ սրբ հոգւոյն. Յիւթեւեան սրով
զարդարեցեալն իշխանութիւնք զիարաւակից
յարեխեանիկ նընջեցելոցն. քաղցրա-
ջելութիւնք հրաշագործեաց ընկերակիցքն
նա յաւիտեան։ Այր պատուականն խա-
երդում օրհնեցեալ եւ բարձր արարէք ըզ
Ընդեր, Ընդեր թռչուորըն քաղցրաձայն
համբարձաւ փառօք ի յերկինս. օրհ-
գովեցեր զնա զվերոյ ըզմեռեալսն. և
Այլ հրաշափառ քո յարութիւնդ կենաց
գան զրկիր ինք յաշխեղ փառաց քոյ. օր։
կեաց իշխանութիւնդ ի մահ խաչին. զրկիրդ
նեալ ես ար աշխարհս մերոյ։
Այր խոնարհեցար յանձառ փառացդ և
ընդ հօր և սուրբ հոգւոյն. օրհ-
միշտ երկրպագեմք քեզ թագաւոր.
Այր յերկնայինն զինուորութեանցդ
զարդեաց զեկեղեցի իւր սբ. ի փառս
և ի զուարճութիւն անուան իւրոյ. փա։
փրկութեան ամեներեցդ. փառ։ Յարուցեալ
յարեցեալ ի նորափրը ի վիմէն. լուսա

առաքեցեր ըզմիածին ուրդիդ քո ի
ծ ծնեալ ի մեռելոց որ
յարեար նորն ի մեռեալ ոգի · քո յա-
ւիտեան ի վերին տեղիսն որ քարոզէր առ նա
նայեալ
մէջ · քո։ Պաշտաման աշխարհ հրեշտակին
ծանուցեր քրիստոս կամաւոր մահու-
րոյ թիւդ աստուած · որ ըզմահ մահո-
կայնամարմն տէր · Օրհնեալ ես քո յա-
ր Ո՛ր յարութեանդ փառաբ վայելէ եր
յաւիտեանս ամէն ։
կարօղ · և ընդ այնմ հօր նըստար
յերկինս համբարձար ամենա-
յարութեանդ երանելոց զաշխարհս · ոգի ։
Ո՛ր ի վերկրումանի եղար անապական՝ և
լուս մեր հեղեր զարիւն քո սբ · ոգի ։
տարածեցեր զանարատ բաշխուիս քո ·
յար ի սբ կուսէն · ոգի ։ Ո՛ր ի խաչին
լիքեր բանդ սրբոյ՝ և վերս մերոյ
հաս իմ ։ Ողորմեա ի նէ ամա
բէտագունդ դասս · գոլեցէք և բար ։

զմեռանիլ յանձն առեր կենդանատու-
ղաց։ Այլեր սիր բևեռեցար ի խաչին,
շողեղեն բընութիւն ապաւեցեր ի մէջ
Այլեր տէր եմարմնացար ի կուսէն։ ա
առելով յարեաւ ածօծ ։ ամէն։
ցօ՛ւք զօրնուԹի՛ն։ փըրկողին ը՛զ մե՛զ
Ա՛ մէք ընդ նմին երջակեա՛ր հան-
տա՛ն ասելով յարեաւ ածօծ ։ ամէն։
նանցն ընԹացեա՛լ պատմին աշակեր-
՚Ք քարոզ հրեշտակին լսեա՛ր կա-
գերեզմանէն ա՛նհապական մարմնո՛վ։
զի՛ հնչ զբա՛ն գո՛վեցէք։ զյարուցեա՛ն ի՛
մահ։ օրհ ։ Ը՛զ ւո՛ր Ա՛մենայն ա՛
բարձրացա՛ր խորտակեցե՛ր ը՛զ զօրո՛Թի
համբերելո՛վ չարչարանաց ի խաչի՛ն
վեր օրհնիս քո՛ սրբեա՛սաց ձայնիւ։
Ա՛ր նըստիս ի՛ քրովբէն և յանմարմնոց
երևեա՛լ մարմնո՛վ ի՛ փըրկո՛ւ մե՛զ օրհ։
Ձառ միո՛Թի ի՛ կուսական որովայնէ
հարցը՛ն մերոց ։ Ո՛ր նման ի՛ հօրէ՝ այն
փըրկուԹի՛ մե՛զ ։ օրհնեա՛մք ը՛զքեզ ա՛ր ծ

Հօր

Հաճելի ի Երկինս Հայրապարհ ընդ աջմէ

Թէ ըստ քո կանխեցեր ըզմահ այեւանին.
Ցոյս առաւօտուն կանխեաց կանանցն
ի գերեզմանն ասելով. քո՞ յարեաւ։
Նա առ նա ասէր հրեշտակն. զի՞ խնդ
փութացարո՛ք ով ըզ կենդանին ընդ մեռեալս. քո՞։
մեցէ՛ք աշակերտացն ասելով. քո՞։
Ա՛ր զճառայի՛ ըզ կերպարանս յանձն
ա՛ռեր վասն մեր. ւէ խոնարհեա՛ր քո
կամաւ ի մեր բնութիւն. օրհնեա՛ր ես տէր
աչք հարցն մերոց։ Ա՛ր խաչեցար հա՛
ճոթի՛ հօր միածին որդի. և թաղ
մանն երեքօրեայ ըզբռնութի՛ մահու
լուծեր. օրհ։ Ա՛ր փառաւորն յարու
թի՛ր զքո կանդնեցեր ըզմահացեալսն.

ա

Ա՛ռաւօտեան ՝ երբ կանայքն հայեցան դէ-
պ՚ ի գերեզմանն , ո՛չ ոք գտաւոյ իբրեւ զանդ-
ա՛ր խուլ՝ վ եւ լանկ՝ վ եւ երկ՝ ն ի՛ւր գե-
րեզմանն , ո՛չ ոք գտաւոյ իբրեւ զանդ-

բ

րա՛նքն ստացա՛ծ . ըսէր :
յարո՛ւցեալ լո՛յս ծագեցա՛ր ստուե-
ր՛ն յո՛ւր հայեցան աղերս զերեզմո՛ւրեա՛յ .
անմա՛պականաբա՛ր փրկիչ՝ ն զթա՛ղթե-
ա՛ր՝ ն . վասո՛ն : Ա՛ղերսեցայնք եղա՛ր
ցո՛ւմբ՝ ն յո՛ւրեան աղեր ի՛մ զի՛ նուա՛րէ՛
ցօ՛ր կամա՛ւորապէ՛ս փրկի՛չ՝ է . և զնո՛
մե՛զ աւետե՛ր : Ա՛խաչին բնո՛ւեա՛
նա՛խատե՛ցի՛ր՝ ի՛ թա՛ղ՝ ն . ո՛ղորմա՛
մեր՛ն բնո՛ւթե՛ . վասո՛ն յանցանա՛ց
պա՛ղ՝ ա՛ր՝ ե՛ա՛ց՝ աւե՛ր մա՛րմի՛՝ ն ըստ
Ա՛ղա՛ւնի՛ ի՛մ : Ա՛ր ի՛ջիր յերկինս ա՛ռ
նեցի՛՝ ր զթա՛ղթա՛ւորն անմա՛հ . միա :
Ա՛ղա՛ւնի՛՝ ր սո՛ւրբեցի՛՝ ն դո՛ւխո՛ք՝ տեսա՛
ցա՛՛ն արարածո՛ք . միաբա՛՝ նութե՛՝ ն օրհնե՛
Ա՛րքայո՛ւթե՛՝ փրկիչին նորոգե՛
և բա՛ր՝ ձր սրա՛՛ծո՛ք ը՛ղձա՛՝ յատեա՛՝ ն :
Հո՛՛ր ևրեսո՛՝ ն . Ա՛՛զատ օ՛րհնե՛՝ ցէ՛ք

ա

բ

գ

բա՛ւդեր արարիչ ։ Ո՛վ խաչեալն ի մէջ
գ երկուց աւազակաց՝ Արեգակն անդ՛նուրջ
զարհուրեցաւ ։ Երկիր ։
Նայեա՛լ ըստ մեծ ։ ի՛ւրոյ ։ ըստ քո՛ւ ։
ըստ ո՛ւր ։ նմարդեա՛լ կեցցես ըստ
զչարս-թո՛ւնդ քո՛ւ ցուցեր ։ ե՛ւ վե՛ր
ա՛ւր երեքօրեայ թաղմանէ փըրկիչ՝ ըստ
բերբերով ի՛ջո՛ր ի դիերեզմա՛ն ։ ըստ
պէս յանձն առեր։ և խաչէ և մահու հայ
ա՛ր ընկերապարա՛նըս ծառա՛յի ձկնարտա՛
քեզ օրհնե՛մք ա՛ր ծ հա՛ւրըն ըմերոց։
առե՛ր մարմի՛ն ի՛՛՛ւր կո՛ւսէ՛՛՛ն։ ըստ
բա՛ղդ ա՛ստըծա՛ւ մերոյ փըրկութե՛
ա՛ր երկր յա՛ւտ չ քան ըզ յա՛ւիտեանըս
հետեւեա՛լ ։ պա՛տմո՛ղ լինիլ պե՛տրոսի և
Ա՛ճասէր ա՛ր կանա՛չք փո՛ւթա՛ցարո՛ւք
յարեա՛ւ փառա՛ց Թագաւո՛րն ։
խընդրե՛ք ըզ կենդանին ընդ մեռեալս ։
զգեաց՝ ։ ա՛ռա՛օտեան ա՛ր կանա՛չք ի՛՛՛
հրեշտակին՝ զըս՛՛՛ցան սրբոյ՛՛՛
մա՛՛՛ փառա՛ց Թագաւո՛րն ։ Ա՛՛՛ւ ի՛՛՛ձայնէ

մըն կենարար մարմնոյ փըրկչի՛ն մերոյ։
Խոհելով զիւրս անուշութիւն ի՛ յօծմ՚
ի՛ դերեզմանին հանդերձ խընկովք ։
Կանխեցին կանայքն ընդ առաւօտն
ծիլ ընդ քո՛ղ յանապատու՛մ ի՛ւկեա՛նս ։
առա՛ւր յարեաւթ ։ շնորհեա՛ մե՛զ վերա՛
առ։ եղա՛ր ի՛ սիրտ երկրի և՛ յերերոյդ
նեցո՛ւն ։ այսօր ըզմահ խաչի ի՛ւ յանձն
պըտղոյն ։ Ա՛ր կենդանութի՛դ ես ամե
ա՛նկե՛ղծն ի՛ ճաշակմանէ՛ մո՛ՀաբերԹ
ի՛ խաչ և լեղեաւ կերակրեցա՛ր ։ յաղա՛թ
այսօր ի՛ հողոյ դատապարտեա՛լ բարձար
Ա՛ր դատաւո՛րդ ես ծաղկեղոց գի՛տող
ծիլ կենաց բա՛նաբերու՛ն խաբամբ ։
կո՛ւսէն ։ յաղա՛թ ա՛նկե՛ղծն յանցո՛
հեցար ի՛ բարձանց և առե՛ր մարմին ի՛
անբաժանելի՛ էակ միա՛ՐԹԵ խառներ
Ա՛ր համադոյդ ես Հո՛ր և սո՛ր Հո՛գւոյն ։
և զաւերծողն դըժո՛ւխոց ։ ամե ։
Ա՛ր կենդանարա՛ր մարմնոյ փըրկչի՛ն մերոյ ։
Խոհելով զիւրս անուշութիւն ի՛ յօծմ՚
ի՛ դերեզմանին հանդերձ խընկովք ։
Կանխեցին կանայքն ընդ առաւօտն
ծիլ ընդ քո՛ղ յանապատու՛մ ի՛ւկեա՛նս ։
առա՛ւր յարեաւթ ։ շնորհեա՛ մե՛զ վերա՛
առ։ եղա՛ր ի՛ սիրտ երկրի և՛ յերերոյդ
նեցո՛ւն ։ այսօր ըզմահ խաչի ի՛ւ յանձն
պըտղոյն ։ Ա՛ր կենդանութի՛դ ես ամե
ա՛նկե՛ղծն ի՛ ճաշակմանէ՛ մո՛ՀաբերԹ
ի՛ խաչ և լեղեաւ կերակրեցա՛ր ։ յաղա՛թ
այսօր ի՛ հողոյ դատապարտեա՛լ բարձար
Ա՛ր դատաւո՛րդ ես ծաղկեղոց գի՛տող
ծիլ կենաց բա՛նաբերու՛ն խաբամբ ։
կո՛ւսէն ։ յաղա՛թ ա՛նկե՛ղծն յանցո՛
հեցար ի՛ բարձանց և առե՛ր մարմին ի՛
անբաժանելի՛ էակ միա՛ՐԹԵ խառներ
Ա՛ր համադոյդ ես Հո՛ր և սո՛ր Հո՛գւոյն ։
և զաւերծողն դըժո՛ւխոց ։ ամե ։

Ա՛ր կանգնեցեր զ՚զևսէդ քո ։ Ա՛ր բնութիւն
առեալ բառնայնկեալ լուսոյն զՀողմցել
մարմին ի կուսէն ։ վերականգնելով ի
խոնարհեցեալ ի Հայրական ծոցոյ աՀռեր
Ա՛ր յաթոռ փառաց նըստիս բանդ աջիդ
ցեակ վերածեալց ըզնընջեցեալն ։ զՂ
լիլ սատանեցան դըժնիւք ։ այսօր յարու
Ա՛ր էջն ի ստորին կողմ երկրի՝ և զոզ
և խաչիդ յանձն առնու ըզմահ ։ ըզնա ։
հեալ ի նորոգութիւն եղծեալ մարդոյն ։
արարչէ ։ Ա՛ր Հոխաբար յօժարութ եղ
Ա՛զատ Ա՛զնաւ Հոգևոր երգով բա՛ղթ
ուրբն զերազարեամբըն խոցեցեալ ։ օրՀ
յաչեաց առեր վէս արարածոց ։ և ի զենա
նըս Համարեցար ։ օրՀ ։ Ա՛ր զմեռանիլ
բզձեռըս քո ի վէր խաչի՛ն և՛ ընդ անօրէ
քեզ աՀ՚ըն Հարցըն մերոց ։ Տարածեցեր
ի ծառույէ ապատ կեցար ։ օրՀնեմք ըզ
Ա՛մաւորութէ եկիր ի՛ էարչմրաս և
աղաղակէր յարեաւ քրիստոս ։

Ա՛ր հրեշտակըն զօրութէ գոչելով

պատմել աշակերտացն առաքելոյ։
և բերկրալի՛ց ուրախութիւն ընթանային
ըստ հրեշտակի՛ն. անեղկից խընդութիւն
ա՛ռ օձին ուրա խութիւն յաւուրեան։
դառնային ուրա խութիւն յաւուրեան։ Ո
ա՛ռ օձին ուրա խութիւն յաւուրեան։ Ո
ա՛ռ օձին ուրա խութիւն յաւուրեան։ Ո

յարութիւն։ Այն աւետաց լսէին
նա զօրանային ի պատմել զհանգիստն
յարութիւն, առաւնելով հրեշտակին.
բեալ յաւետարան։ Ի՛ զհառատայիք
ցուք. զի՛ նա միայն արդ փառաւո՛ր
Ի՛ վայրկենի՛ քի՛ ամե՛նեքեան օրհնեա

ի՛ սմա՛ կը՛ երկնաւոր ծնընդեամբ։
դութիւնդ. լուսաւորելո՛վ լուսով ճշմարտութեան
ղիկն ե՛լեղեալ, բը՛նա՛կարան ա՛ր երկրիս
խաչի՛ քո՛ ջո՛ւ հիմնեցո՛ւցեր զկաթո՛ղ
նէ՝ մա՛հաբեր պատուհա՛ն։ Ո՛ զօրութիւն
տեղին։ կո՛նադատ եալ ի՛ ձա՛շակիս
դուռըն դրախտին, բա՛ց եր նախա՛

ի՛ մէջ եւ՛ երկրի. և սուրբ ը՛զարմանափա՛կ

Ա՛ր Թաղմանըն երեքօրեայ յարուցեա՛լ
խաչին. օրհնեմ՛ըք միշա՞ և փա՛ռաւորեմ՛ք
աշխարհն յօղեցեր տիեզերայդ ի՛ վերայ
գլո՛ն մերոյ. Ա՛ր ըզցօղ անապակա՛ց
փառաւորեմ՛ք ըզքեզ տէր աշխ՛ հար՛
տէ՛ր երրորդութի՛ն. ա՛մէն.

Ձուն. անբաժանելի՛ և միասնակա՛ն
յոտն մերոյ. ա՛մէն: (՛) Ո՛րպէս ի՛ բար
բարձունս. անասասանելի՛ և հաստատուն
ա՛մէնհաւա՛ ա՛մէնհաւա՛: (՛) Ո՛րպէս ի՛ վեր
գլո՛ւխն մերոյ. թագաւորի՛ն մերոյ.
(՛) Ո՛րպէս ի՛ բարձունս. անօրինե՛
և անամո՛ւթ պարկեշտա՛ց ա՛ր
այնո՛ր կա՛ց. որ մահուա՛մբն եկոյծ ըզմահ
կարծիւն. նախաժամանեցին ի՛ պատիւ
եղեալ ըզՏիրամա՛յ եկիւղն ըզ
ամէնի՛ մա՛ր կո՛ւյս. Ա՛յլ ի՛ բաց
զնէին ի՛ գերեզմանէ. զմահու եկոյծ
նուաճե՛ յարու՛թեա՛ն. Հա՛մարեա՛լ կարծեաք նա ինքնիշխա՛
ո՛ր մա՛հուն եկիւղիւ՝ ըստ մեռեալսն

րեք ըղձենդանին ընդ մեռեալս. քանզի
չէր առ երջանիկ հանապազն, զի խընդ-
հարեալ աւետաւոր հրեշտակին՝ որ զս
փութալէս եկին ի գերեզմանն քո՝ որ
ի խնկել զանապական մարմինդ։
Աղաչեմ զքեզ կեանս պարգեւեա
մեռելոց ձեզ կեանս պարգեւեայ։
Աղաչեմ եւ աղաչեմ զքեզ ողբալով
տակէն որ այսր՝ տէր ողորմեա ի
մարմինդ։ Հեծեծս լուեալ ի հրեշ
մարմինդ։ Հեծեծս լուեալ ի հրեշ
րեզման փը՛րկեալ։ ըզ ի՛ողջ աշ
նորդեա բերին ի խնկել զանապական
ըզման։ Աղաչեմ զքեզ ողորմեա
առեք՝ խաչի համբերելով ի՛ գե
ըզման։ Աղաչեմ զքեզ ողորմեա
ժարէ՛ րանս զմորձսա՛ծս յանձն
Աղաչեմ զքեզ ողորմեա յանձն
առանց օձնա՛կա՛ նի՛։ քահանայք օրհ
մարդկան։ օրհ։ Աղաչեմ զքեզ ողորմեա ազա
ըզնա՛ յաւի՛ն։ Աղաչեմ զքեզ ողորմեա
ըզ ըղձեբրո՛ն։ ևետ պարգեւս որդւոյ
Աղաչեմ զքեզ ողորմեա ողորմեա
ըզ լոյս ճաշեցեր սիեզերայ։ օրհ։

ՃԱ

ուսոյց զսիեզերս ի մէջտեղի . բար ։
աղբիւր կենդանարար բղխեսցէ . լը՛ւսոյ
զկող կենաբարին . բար ։ Ա՛ւսոյ
դեամբը՛ն յարձակեսցէ . խոյցեա՛ց
յաւիտեան ։ Ա՛ւ զինաւորըն գեղոյ
Ա՛զաեր օրհնեցէք բարձր արարէ՛ք
յոյզ ըզմյան ի՛ մէջ օրեն՛ . ի՛ յահէ փա ։
ժեան՛ չարչարանաց արարչեդ՝ խաւարե՛
Ա՛ւ ուսեալ արեգակ՛ինըն զարարի՛չդ
ի՛ վերա՛ յ խաչեա՛լ ։ ՚ն . ՚ն . ՚ն ։ ՚ն ։ ՚ն ։

Ո՞ր էակի՞ դէ ես հօր և՞ մօր հոգւոյն.
Ո՞ր սիմեոնյան՝ բարեթեց ես որ, և՛ի
քրովբէական աթոռոյ նստիս. եդար՝ ի նո՛
լսափոր վիմի՝ անպակաս մարմնով. զքէզ։
զքէզ օրհնեմք այլ և այլ հայրցն մերոց։
Ո՞ր յաբեթեան՝ համբերելով խաչի և մահու.
կենդանութեա՛ն. խնդարհեցար՝ ի չար՝
դևոյ հընչմամբ երդուվ. օ՜րհ։
Ո՞յսօր և հրեշտակք՝ ի յերկինըս հո՛
տալով աւազելոյն. օ՜րհնեն զայր և զհ։
Ո՞յսօր և կանայքն խոզաբերք աւետիս
տային՝ ի մի այր և հայր ամենակալ։
Ո՞յսօր յարութի՛ւն՝ ոչնեցաք հատա
նեալ. զի՝ որ ի դժոխոսեան քո՛ տան. վերըս
ան՛դամ՝ ի դալստեան քո՛ տար. վերըս
փըրկեա՛ և ապրեցո՛. զի դու։ Ա՛յսի մեա
կենարարո՛ պահեա՛. և յարութի՛ւդ քո
մեծարանա՛ պահեա՛. և յարութի՛ւդ քո
Ո՞ր սիմեոնյան՝ բարեթեց ես որ, և՛ի
քրովբէական աթոռ նստիս. եդար՝ ի նո՛
լսափոր վիմի՝ անպակաս մարմնով. զքէզ։
զքէզ օրհնեմք այլ և այլ հայրցն մերոց։
Ո՞ր էակի՞ դէ ես հօր և՞ մօր հոգւոյն.

Ա. Խաչանիշ փայտին դեղերդեցան դէմ, ՚ի
Ժոխս աւերիցեր բանիւ . ՚ի՛նդ։
Ա՛ւ յերրորդ աւուր յարեաւ . ըստ դի՛ր
Մեղայ . ՚ի՛նդ։ Ա. Խաղեցար ՚ի մէջ երիվար
Ա. Խաչին բեւեռեցար և հեղմամբ ա՛ն
դատապարտութե՛ան մերոյ . ՚ի՛նդ։
ոտս քո ՚ի խաչին . և լուծեր ըզկնիք
Ա՛ն՝ որ տարածեցեր ըզձե՛ռ
խաչութե՛ն . եկայք ժողո։
մեր համբերեալ յաղթեաց մահու իշ՛
քն . և մահո՛ւ խայտ զամենայնն վտ
ցոյց զամբարած էակից բանն ՚ի՛ հօրէ
ժողովուրդք ե՛ր ։ Ա՛ր բանիւ գո՛յ՝
ռաւորեալ ՚ի՛ զօրաց զեւարթնոյց . եկայք
լոյ . քրիստո՛ս Թագաւո՛ր փառաց փա
դերձանց խորհրդո՛վ անօրէնութե՛ն իւ՛
լեկա՛ յաւիտե՛ն։ Ա՛ր եւրջ ըզզօրութիւն
Ա՛զգ՝ օրդո՛վ օրհնութե՛ն բարձր ա՛րա
եանն աւերեալ ըզմահ՝ . զքո՛ զօրհ ։
ինչ ՚ի դերձանս փո՛ըրիկեցե՛ր զձեր՝

զաս՝ ո՞ն խանչին. յաղագս քառանկիւնի աշ
ա՝ր կանգնեացն ի՛ զ քառանկիւնէն սեղ՝
բարե՛ք զբանվեալն ի՛ վերայ խաչի՛ն։ Ա՛ր
տե՛ր։ Ա՛զատ օրհնեցէ՛ք Հարքն ա՛՝
մե՛ն ի՛ ջեր յարուցի՛չդ մեռե՛լոց.
Ա՛նհամո՛ւեց տը՛օղ քո՛ւ աբե՛ղ ի՛ գե՛րեզ
լեր վա՛ն աղեւ մա՛՛րդկան. տե՛՛ր։
հապարտ՝ դատապարտեա՛լ ի՛ խաչ ե՛՝
մերոյ։ Ա՛նպարտականդ մնո՛ւս ոչ մա
նիւ յանձն ա՛՛ռեր. տե՛՛ր աբե՛ղ հա՛րցըն
և՝ ի՛ վերայ նա՛ խա՛՛ տեղիքն ը՛զ մեռա՛
Ա՛ամաւորե՛ք եկիր ի՛ էարչա՛՛նս տը՛՛.
կենդանին յաւիտենից քո՛՛։

ժեցաւ՝ աստանե՛ցան դը՛ժո՛ւխք. ա՛՛ն
դե՛. վկա՛՛յք պատմո՛ւեցան՝ երկի՛՛ր շար
խափա։ Յարեա՛՛ծ յաւե՛՛ր երրոր՛
գյաւիտեա՛՛նս որդի՛՛ն. ա՛՛ն թէ՛՛ւորն որ
սա՛՛ն խոզբանե՛՛ քանն որ յառա՛՛ք քան
Հրեշտակն աւե՛՛տեր կուսին մա՛՛րիա՛՛ն։
երկիր. ո՛՛վ ե՛՛ սա որ խափանեա՛՛ցն ը՛զմա՛՛
ժո՛՛ղք զըրո՛՛ւք աբե՛՛ղ հոգւո՛՛յն նորոգե՛՛ցաւ

Ա՛ր յայնե՛ս ազգ բարբառոյ յարուքեա
երկրորդի քրիստո՛սէ որդի՛ նոյ. փառ։
Ա՛ր յարեա՛ց զդէ՛մ մեռելոց յաւուր
փառաւորեցի՛ք քո՛ յարուքի՛ն զդէ՛մ։
ըմ՛ետ պահելով զմ՛րարածըս. քա՛նդ։
կու՛քէ ի՛ գերեզմանի եդա՛ր. անկո՛
Հողե՛նոցս եղեր. վա՛յըն մերոյ փըր՛
ջարչարանըս յա՛նձն առեր՝ ախտակիր Ո՛.
յա՛րդանդի կուսին կրեցա՛ր. քա՛նդ ա՛ր։
զանց. զոր երկի՛նք ո՛չ բաւէին տանի՛լ
բարձո՛ց և քան զնա՛մ մի՛ տա գե՛րա՛
ա՛լծ. ոգո՛ լա՛րեա՛ Ա՛ր անհա՛ծ ես յա
ո՛չ մեկնելո՛վ յանբընկնին յեղե՛ք բա՛նդ
ա՛ռեր մարմի՛ն պարտական՝ ի՛կուսէն՝
ա՛յս ճըշմարիտ որ՝ ի՛ՀՈՐՀ առաքեցա՛ր
նորո՛գելով ըզմ՛ա՛զ. բա՛րձր։
ա՛րդարո՛ւքե. ի՛ կեանսըն յաւիտենից
պըտղոյն. պարգեւեա՛ց մեզ կեցո՛ղ
Ա՛ր փոխա՛նակ մեղսակե՛ր մնհա՛ցո՛ղ
բա՛ւեա՛ց անո՛չ հա՛ղ։ բա՛ր։
խա՛րհի՛ պատարագեա՛լ. յորմէ սեղանի՛

Հապա՝ նըքան պահեին ըղձութիւնք ըղ-
ձոյ՝ որ ի դերեզմանի եդեալ. եւ զի՞նչ պա-
կասեցաւ Աստուածոյ՝ զոր ի դերեզմանի
Աստուածութեանն ոչ ետես. զի՞նչ ոչ
գիտաց. զի՞նչ ոչ կարաց. զի՞նչ ոչ ետ
ինքեան. որ զայդ ամենայն ի մեռելոցն
յարութեան ետ նմա. զոր ոչ ետես ի
դերեզմանին՝ ետես ի յարութեանն. զոր
ոչ գիտաց՝ գիտաց. զոր ոչ կարաց՝ կա-
րաց. զոր ոչ ետ՝ ետ. զոր ոչ ունէր՝ ու-
նէր. զոր ոչ էր՝ էր. զոր ոչ էր՝ էր. զոր
ոչ էր՝ էր. զոր ոչ էր՝ էր. զոր ոչ էր՝ էր.
զոր ոչ էր՝ էր. զոր ոչ էր՝ էր. զոր ոչ էր՝
էր. զոր ոչ էր՝ էր. զոր ոչ էր՝ էր. զոր ոչ
էր՝ է

դար ի դերեզմանի քո՝ աչք մեր։
լուծիչ. խաչեցյա՛ր թաղեցյա՛ր, եւ
Ա՛կիր ի յարբարանս չարչարանացըն
վարըն մեր ըզմահ ձաշակեցեր։
ի կո՛ւսէն. Համբերո՛ղ փրկիչ
Ա՛ջեր յերկնից ի հօրէ՝ եւ մարմնացար
դրժոխոյց ւմ ըզ ոչնչութիւն մո՛հս. ըզ
ըզաւետութիւն. աւերբո՛ւ զդրունըս
Ա՛րոյ եկեալ կատարեաց զմարգարէիցն
գալստեան՝ ձա՛ղրդոյն ի յե՛րկնից՝ ըզ
սէր բանակ՛ն. ազատեցո՛ւցի՛ չ յուսոյ
Ա՛րուա՛ազատէին արդ եւ ձեզ՝ ի մեղաց
գալուստ արեգականն ա՛րդարո՛ւե. ըզնա՛
ընկոյն ի դրժոխս. աւետարանէ՛ ր ըզ
Օ՛ որ կարա՛պետըն յովհաննէս՝ մարդա
լոյ բարձր ա՛րարէ՛ ք յաւիտեա՛ն։
Թէդ՝ տո՛ր աչք. Ա՛զար Ա՛զնա՛ օրհնե՛ ւ
դեւեցեր ա՛րարո՛ ծոց քո՛յ՛ վ յարու
աւերեալ. ե՛ւ ՚ր՝ ւ կենդանուԹի՛ պար
մեռելոց քո՛ ա՛ւա՛ յսօ՛ր ը՛զ դրժոխս
դե՛ ըեզման քո՛. տո՛ր աչք։ Յարեա՛ ի

Նոյնպէս բանեցաւ ի վերայ խաչին. կամ
ի՞նչ ի բարձունս։ Զի խնդրեիր
թէ ինչ ամենայն. օրհնութիւն առաքե-
լական ուրուք մարդկան ի ծառայե-
ցուցանել զոր փրկեաց ի մեռելոց.
տուին քեզ ի բարձունս թագաւո-
րել ի սրմանէ և ի քրովբէից։ Ա
մանն. ի սրմանէն էառ, ի հրշտակաց երկրպագու-
օրհնեցուք զնոսա. քանզի մարմնով ոչ
կայք լուսազգեաց յօրինութիւն նոր
լոյն. եթէ յարեաւ նախապատմելին
խընդութիւն եւսիս ածեսիս առաքե-
տրտմազգեաց կանայքն. և դարձան
ի ձայնէ հրեշտակին զոր-արձայան
կամաւ նոցա աւետէր յարեաւ Տէր։
ի ձայնէ հրեշտակին ի յերկնից
զարհուրեցոյց. և հրեշտակին ի յերկնից
չրաշալի յարութիւնն ի պահապանսն
զհաստատութիւն և զմեծ զորութիւն։
կարծէին թէ պարզեւելոյ էր աշխարհի
Ա՛ե յերրորդ աւուր յարեաւ ամենա-

մատուցանէ պատիւ երկնքի թագաւորին
և երկրի թագաւորին. մատուցանէ
ոսկի եւ խունկ եւ զանազան ընծայս
ի սրբոյ Երուսաղէմ. մատուցանէ
զարդարուհին երկնի և երկրի. մատու-
ցանէ զհարսնացուն իւր ամ երկիր
և զերեսաւորն իւր ամ երկիր։
Թագաւորն քո. օրհնութիւն եր-
ի միւսանգամ քո գալստեան. օրհ-
արժանաւորեա տէր զքեզ տեսանել զքեզ
եղեն տեսանել զքեզ ի յարութեի քո.
սրբոյց քոց աւանդել զոգիս մարդ-
Հաղորդս արար և զկենդանիս տէր ընդ
նացն յահէն երեք ի սրպէն մեռեալ. օր
րուեցեալն ան. պակուցեալ պահապա-
վերայ վիմին. հարկանէր փող յա-
Հրամայեաց ասերվեցին նշանաւելով ի
դել զնս ըզհնացեալսն մեղք. օր
դընկէր ի նոսա գերեզմանի. նոր նորո
մրդի ի փառակից հօր և սբ հոգւոյն.
կեաց անմահ. օրհ. Ալելուիա։ Ողջոյն
զերեսաւորն յաղագս կենադործ եւց ի
եա՛յց զի շնանէն մեղսանէր. զմահու

պատուականն արեամբը՛ք քո՝ կանգ-
նե
Ա՛ր յարեաւդ ի՛ մեռելոց քո՝ աւրհ-
ն
նեա՛ զմեզ կեանսս շնորհեցեր՝ ողո՛րմեա՛:
Ա՛ր զանկեալն ի՛ նախանձս ի՛ մեղս՝
զ
ընդ սերովբէսն գոլը ցեղ. և առա՛-
քեալսն ի՛ հօրէ ծագեա՛լ աւրհ՛ղին. քո՛նոյք
արարէ՛ք ըզնա՛ յա՛: Ո՛ ա՛նապակա՛ն լոյսն
քո՛ աւրհ՛ծ. ժողովո՛ւրդք առաւե՛լ բարձր
ե՛խեա՛ն: Ո՛ յարուցեա՛լն ի՛ մեռելոց
զ
ք՛ն՛ զտի՛ր օրհնեցէ՛ք բարձր արարէ՛ք
լո՛ծեր զերկի՛նս մա՛հու. աւրհ՛ն:
Ա՛ յարո՛ւցեալ ի՛ մեռելոց երեքօրեայ
ման ա՛նա՛պական. սո՛ւրբ աւրհ՛ծ
է: Ա՛ր զանկեալն ի՛ նախանձս ի՛ մեղս՝
ա
ւեր ըղմա՛հ խաչի՛. և՛ իջեր ի՛ դերեզ-
կուրեալ մեզ թա՛ղաւորս անմա՛հ. յա՛ղէն
աւրհ՛ծ հա՛յրըն մերոյ: Ա՛կեա՛ղ ի՛ փրը
մեր՝ կեա՛նսս մեզ տուր՝ ո՛վ սի՛րելդ
մարդկան՝ սո՛ւրբ հոգի՛ն. քո՛նոյք
առաքեցա՛ր ի՛ հայրա՛կան ծոցոյ՝ և՛
Ո՛ն՛ճառեալի՛ բնութի՛ւն և քա՛ն հօր՝
Ա

հօր և որ՛ հոգւոյն · որ միշտ յաղեաց
Հ ամէնայսհետև ուրդի փառակից
փ՛ փրկիչըն տիեզերաց ։
Ամէնասքանչելի կանայնցն · յարեա՛ բոբ
ա՛ճեսարանէր կանայնցն · Յարեա՛ բոբ
հրեշտակն · ևըստեր ի վէմ վէմ բոբ ն ·
մինըն տէրունական ն ։ Ա՛ռաջապահ եա՛ռ
ղոք և խընկոք · յօճանե՛ բոբ զմեզ
ի դէրեզման փրկիչն բոբ ն անոյշ ևա՛
նէկին ըզտերըն յա՛ բոբ ցեալ ի գէ
րեզման ն ։ Ճասէր կանայքն եկին
լուեա՛ ր դաղտիք հրեշտակաց · առան՛
Ո ճաչէին ըզդերեզմանատըն ըս՛
զպահ հրեշտակացն ըզպահ հրեշտակացն մա՛
դրան ըզն դերեզմանէն ։
Ա՛ռաջապահեա՛ լ լոյսն ի վէր վէմ՛ն
շարժեցա՛ բ · վկայիք պատմեցա՛ ն ։
Ընդ յառնել փրկչին մերո՛ յ երկիր
Հ՝ արեա՛ ս տէրն ի դերեզմանէ ն ։
զաշխարհըս կեցո՛ ցեր · և ըզդրախնըս
դժոխոց փըշրեցեր · և մե՛ զ ։
Ն՝ եցեր · և մե՛ զ կեա՛ ։ Ա՛ր յարուցի՛ ըզ քո

փառաւոր բարեբանեալ Քրիստոսն զօրացոյ
ընդքեզ օրհնեալ աղօթ հարցըն մերոց
Աղեաւլ մարդ ձրիշմարիտ եկիր կամաւ
ի հարկատրանս. և բարձեր ընդհայհոյս խաչ
էին անպատրաստ մահու. ընդքեզ
Ո դիւրեզման իջեր՝ խաժանիչ մահու.
երեքօրեայ յարուցեալ լոյս ծագեցար
առաւերանըստացոյց. ընդ
Զիւր օրհնեալ
ցկնի բարձր արարչագործ զնաց յաւետն
Թագաւորըն քո. որ վասըն մեր
յանցանաց ընդմահ ձաշակեաց. բար
Էակից բանըն հօր. որ երեքօրեայ
թաղմամբ զդիմակս աւերեալ. բ
Նըսկիզբըն բան նդ անձառելի ծնո
նունդ. որ առաքմամբ հօր իջեր ի յերկ
նից վասըն մերոյ փրկութե. զքեզ զ
ազգեալ ողորմած քո արարած
Ո՛ր անեղ ածութիւն և անհասիկ խորհ
բնութե. ի կուսէն ծնար նախասահ
ծին կերպարանք. և եկիր կամաւ ի յերկ
նայմարդ. զբ

Նոյ և արեան։ այլ հայր։ Այլ հրաշալի
աբբայական սեղանոյ տէրունեան մարմ
ռեան դրախտին, հրաւիրելոցս ի կոչումն
յաւր բայաւ մեզ սրովբէական դո
ղութեան հոգւոյն. այլ հայրցըն մերոց
րան դանուն այլ, ի վէր խաչին, կախեց հօր
յաւր ղենաւ մեզ պատարագ անա
ղութիւն հոգւոյն։ Այլ ասէ տէր
մեր քաղցեալ էր. եւ յարեաւ գնաց
յարութիւն քո տար։ Այր խաչեցար վասն
կացն երդեւ էր. եւ անեմբք փայտ
նով աւետարանիստ բարբառով. աղա
քերովբէից. աղա։ Այնդադար բերա
սէր. աղաղակելով տեր փառք քեզ։
Այղջր յարուածիդ օրհնեմբք մարդա
բեր ի մեռելոց քաջ։ զքեզ։
ի գերեզման անմահ բնութիւն. և յա
համար հօր եւ հոգւոյն. ի լեզեր

յանմահ՝ այլոն Ճաշակն. ք՚ս.

ծեր ըմարդն ած կենաց փայտըն և
և համբարձմամբըդ յերկինըս. վերա-
ք՚ս ած։ Ա՚ր երեքօրեայ յարուբ՚քդ
զաշխարհս և զհոգեացեալ բնութիւն.
լուբ՚ըն յերկիր. նորոգեցեր դարձեալ
Ա՚ր մահուամբ քո կենդանի և մեռե-
պատըն. ք՚ս ած եղ և մեզ ողորմեա։
մարգեածց փայտեն՝ և ի մեղսաճաշակ
խաչին. ազատեցեր ըզմարդն ի սերտ-
Ա՚ր սերտամահատըրդ քո չարչարանօք
եզերայ. ժողովուրդք հեթանոսաց. ա-
աբրեանն ի կողահարա ազգերին արբույց ա-
դողայն. ած ։ Ա՚ր ըզցօղ անապին
խաչին բարձրացեալ. սերտվեր՚ք սատակել
զգեցեալ մարմին՝ ի քառանկիւն սեղան
լարի՚ք ըզնա յաւիտեան։ Ո՚ադամայն
Ա՚զոր օրհնեցի՚ք Ա՚ստուած բարձր ա-
դաստ ընդ փեսայի՚դ քրիստոս։ ած չար։
տուր զարդարեալ. մըտանի՚ն ի յարա-
յարուբ՚քդ ք՚ս տիեզերք ած նորափե

Ջաղաքացիք ը ընդվզեալ խարդախողին խա-
ղոցանելով ընդծրուէ անառաջնորդեդ-
ղէդ. ընդեղէ։ Հռոմէացիք ի դիմախա-
պատրաստ կամ ի մարտ ելանել ի վիմ խաչին. որ փոխանակ դաշնադրե-
ցին պատերազմ մեզ ի սիրեմխոյց կամ
ի ստոյգ արբշռեցեր մեզ ի սիրեմխոյց կամ
ղէդ. ընդեղէ։ Հռոմէացիք ի դիմախա-
ղոցանելով ընդծրուէ անառաջնորդեդ-
Ջաղաքացիք ը ընդվզեալ խարդախողին խա-

ա

Տեսիլ փայլակնաձեւ զմարդկանէն ի
վիմին հընչեցեալ առ խրճնակազեաց կամ
դամբան. փարատեցին զերկիւղելեցեալ
տրտմութենէն։ Պահապանքըն պա-
կուցեալ աչեաբեկ լինէին. և կանայքն
առաքեալ առ մեռեալսն յաղ-
թեալ և ծանուցեալ մեռ։ Կաթուղի-
կոսն առաքեալ առ երջանիկ և առաքեալն
փութացարուք ի գալիլեա՝ և առա-
նիկէք զվերնադրածսն ըզբա։

ա

Յանձառ փառաց խոնարհեցար, և
ընդեցար ըզհողեղէնն բնութիւն. վեր
աւեր զանկեալն ի դըժոխոյ յանմա-
հական ը բա՛ղդ աստուածս։
Հաւատան ի կեա՛նս. ըզքեզ ծրինե՛ք
ի՛ վեր ի՛ վեր խաչին. որ փոխանակ դաշնադրե-
ցին պատերազմ մեզ ի սիրեմխոյց կամ
ի ստոյգ արբշռեցեր մեզ ի սիրեմխոյց կամ
ղէդ. ընդեղէ։ Հռոմէացիք ի դիմախա-
ղոցանելով ընդծրուէ անառաջնորդեդ-
Ջաղաքացիք ը ընդվզեալ խարդախողին խա-

զարարած ոչ ի միջոց օրէն։ Այլ ընդհակառակն ի վերջ ամենայնի զնոսա ստեղծ։ Եւ փրկեցիր զնոսա ի վերջ ամենայնի։ Այլ ի վերջ ամենայնի ընդունայն եղեն խորհուրդք նոցա։ Եւ ոչ ի սկզբանէ ծանեան զքեզ արարիչ իւրեանց։ Այլ ի վերջ ամենայնի ճանաչեցին զքեզ ստեղծող իւրեանց։ Այլ ի վերջ ամենայնի ոչ ոք ի մարդկանէ ծանեաւ

պնախատեղծին ամենայն։ օրհ։

Նարհեցար յերկինից և առեր մարմին
ես եմ գովեսդ յաւիտեան։ Ալր խո-
րհրդոյդ անմահ թագաւոր՝ ծընեար
Ալր բարեբանեալդ ես ի դասուց քե-
յարեաւքն յարիցին մեռելոց։ փա՛։
հանդերձ՝ առեսարանէ՛ր առելովք։
թեզմանին։ փա՛։ Ա՛ր ըսքանչելի՛ր ես
լի՛ջաւ՝ որ ընդ պահպանո՛ւնն երկի՛ր
յարութի՛ւն քո ես։ Ընշխարեցաւ
յարեաւ յաւիտեան երկրորդի։ փա՛։
մե՛ր խաչեցա՛յր։ զոլժոխս առերեաւ
Վարդանակից հօր որդի՝ որ վասն
կեցեր քո յարութի՛ւդ։ որո՛։
սար սեբ հնդուցն ընդ գերեաւսն փըր-
առեր բանդ աբիծ։ որո՛։ Ալր հաւա-
Ալր կամաւ հօր՝ ընդառյարանես յանձն
Ալր խոնարհ փըրկիչ։ որո՛։
Ալր բարեբանեալդ ես ի դասուց քե-
ըմվեբից անմահ թագաւոր՝ ծընեալ
ես եմ գովեսդ յաւիտեան։ Ալր խո-
նարհեցար յերկինից և առեր մարմին
պնախատեղծին ամենայն՝ օրհ։

Ամենայնքն հանիւրս վ ի թաղօմանն
ա և երիցապետքն ի սերովբեից։
Նշոտած • փառաւորեալք ի հրեշտակից
ի յերկինսն համբարձեալ ընդ ջմեզ հօր
Ո՛ երերորդ աւուր յարեար ածաւակն.
թաղեալն փրկեցեալ ի ձեռաց մահու։
զմեռեալս թէ՞ զկեանս մեր բարձեր • ընդ դե-
դ ի դերեզմանի եղեալ անապական։ զի
ելն • ի փրկիմբ ազգի մարդկան։
Նացեալք ի կուսէն կամաւ հօր և հոգ
Ո՛ խաչեալ էիր բա նդ աշխարհ մարմ
Թաղեալք երկնից • ընդ նա անդա։
Հե փառաց ածաւեն դռնքն զբաղ
Ո՛ արարիչ ընդ օրհնեցեալքն։ Ո՛ յա
տեալն ի յաթոռ փառաց • ընդ ամենայն բերա
նեալն ի հրեշտակաց • ընդ նա անդադար օր
Ո՛ զնա
բան բնդն արարիչ։ յա՛ւիտեան։
Ո՛ ինչերք ընդ օրհնեցեալքն։
Ո՛ որոնք ընդ օրհնեցեալքն։
կենդանանայ քո աստուած • օրհ։
Ո՛ր նըստիս ի վերայ ջրերքկերպեան

ՀԱՅՐ

ըեռաց ընդդէմ Ժողխա • ա՛ՀԱՐԱՒՍԱՑ։

ՀԱՅՐ յաւր մըՙտեալ ի դերեզման ու տէ՛ր
զուարճացո՛ ու արարածդ • ա՛ՀԱՐ։
ՀԱՅՐ յաւր փըրկական սուրբ խաչիւըն
ծըրք տեա՛ռն ըզ՛ու օրհնե՛ցեք։

ՀԱՅՐ յաւր ՀԱՐՒՍՏԱՑ ՄԵՌՆԱՅՆ դու֊
խա՛չ քո ըզմեզ պարեցու֊ցեր • ա՛ՀԱՐ։
առա՛ել բարձրեա՛լ դուխդ. նըշանաւ
ա՛ՀԱՐ։ ՀԱՅՐ նըստա՛ւ ի յաՀոց փառաց
նըշանաւ խաչի քո ըզմեզ պարեցու֊ցեր.
հաՀեցի՛ր. ու խնամո՛ւ զքո զարթուածդ ըս֊
մեռո՛ց Տոգւո՛ր երկնի. ա՛ՀԱՐ ՀարցըՀ
դաւոտ֊ց Տոգւո՛ր երկնի. ա՛ՀԱՐ ՀարցըՀ
ա՛նըըռելի՛ ձայնիւ օրհնի՛ր ի պայծառ
ՀԱՅՐ ի քառակերպեա՛ն նըշանիս յաՀեցո֊
քո՛ փառ՛ն ըզ՛ու յարեա՛ւ։

ՀԱՅՐ ի՛ ջեկեըցի՛ր զի՛ լսես յուսահատեալ. քանզի
թո՛ղ լըցին յո՛ւսահատեալք։ Ա՛յլ խոս
մա՛նն ԱՀուռնայն տեսա՛ն ԱՀեղին. ու տրամո
ի՛ բաց մերժեա՛լ։ Ա՛ւաՀիւ ըզզեըեա՛լ
կի՛ նոահուձին. տե՛սին ըզվէմ ու ի՛ դրացն

Յորժամ ի խաչին բեւեռեցար քո՛ւ
զմեզ դրժոնեաս ձեր ի վեր։
Ժոխոյն ասէլով . համբարձիր քիշխանք
ուռեալս ։ Ա՛ւ յաւէտ զօրութե ա՛ծուոդ
ձի՛ խընդրէք ըզ կենդանւո՛ն ընդ մե՛ռ
զարհո՛ւրեցոյց ըզ կանանցն ասելով .
Ա՛հաւի՛ն երեւումբ՛ն հրեշտակին .
զերկնայինն և զերկրաւո՛ր բընութի՛ւն ։
խռչին՝ դոլմո՛ւցեր զմրարածս ամ՛ .
Ա՛հաւի՛ն ձայնիւբ՛դ քո՛ք՝ ի վերայ
թաւմամբ շշաւիեցար վերկիր՝ առ աշակե
զարհուրեցուցեր . ուղ ։ Ա՛ր ձեռ՛ք
երեւեցուցեր վերկիր՝ բզպահա՛պ՛նեցեն
ցեր՝ ուղ ։ Ա՛ր բզձառագա՛յթս ա՛ծուեդ
ոդւո՛ւ . նո՛ւյն ի՛նքն բզդրժո՛ւիս աւերե
Ա՛ր ի յերկնից ի՛ հօրե իջեր անբա՛կիցեն
Ա՛ղաւնեա՛ մեզ աղթե՛ ։ Ա՛խ՛նա իմ ։
ընդա՛ջմէ՛ հօր նրստա՛ւ . ա՛ծ ։
Ա՛ր յօր ի յերկի՛նս համբարձա՛ւ

ուր
ՀՀՀ

ռեալոց՝ որ ի՛ խաչէն բեւեռեցար. ըզքե՛
Աւետեա՛ն ազգիս մերոյ՝ եւ պարգե՛
ւատու առա՛ւ ողորմութեան. որ յա՛
րեաւդ ի՛ մեռելոց. ըզքե՛զ։
Ա՛ր ի՛ վերդ ես քան ըզմիտս եւ զխոր՝ ա
հուրդս՝ համադոյակա՛ն եղբո՛ւդ արա՛
րօղ. ի՛ հօրէ՛ առաքեցար վա՛նըն մեր եմ
մարմնացա՛ր ի՛ սուրբ ի՛ կո՛յսէն։
Ա՛նքննին ի՛ կեսրեմէ աղբ՛. անօրինե՛
ցա՛ր յարդանդի՛ կո՛սին. ապրեցու՛
ցանէ՛ զնախաստեղծին ծընո՛ւդն. եւ
վերըստի՛ն նորո՛գել ի՛ փառս։
Ա՛ջ շատացա՛ր մարդ եղանի՛լ աբ՛. այլ
եւ խաչի՛ համբերեցա՛ր ըզ թաղո՛ւմըն
յա՛նձն առեր զերեքօրեայ. եւ յարու՛
ցեա՛լ նորոգե՛ցեր զաշխարհս։
Ա՛ւձին որդի՛ աստո՛ծոյ զա՛ւետա
րա՛նն սըրբո՛ց մարգարէ՛ից ի՛ցն աս
տանո՛ր լուսաւիայլեալ պայծա՛ռացու
ցեր. ծրնեալ ա՛ր աստո՛ւած հա՛յր
ցըն ըմեզ։ Ամա՛ւորութե՛ եկիր ի՛

ՍՐԲԱԶԱՆ։

ԶԱՐՄԱՆԱՆ՝ ԵՐ ԶՄԱՀԱԲԵՐ ՓԱՅԾՐՆ
ԲԱՒՒԲԱՆԵՐ ՅԻՎԵՐԱՅ ԿԵՆԱՍԱԲԵՐ ՈՒ ՈՒՐԱԽ
ՈՅԴ. ԵՒ ԶՔՆՈՅՆ ԿԵՆԱՑ ՓԱՅԱ ՄԵԶ ՉՆՈՐ-
ՀԵՑԵՐ. ՕՐՀ։ ՎԱՆՔԻ ԿՈՂԻՆԸՆ ՎԵՐԱ-
ՒՈՐԵԱԼ ԸՆԱՀ ԽԱՀՄԱՆԸՆ. ՅԻՒՔՈՒ ԱՆԱՐԱՄԱ
ՅԻ ԿՈՂՔ ԸՆԿԱԼԵԱԼ ԶՔԱՀՈՑՈՒՄՆԸՆ ԳԵՂԱ-
ՎԴԵԱՆՆ. ԱՆՆԱՏԱԿԱՆ ԱՐԵՒՄՔԸԴ-ՔՈՎ
ԼՈՒԱԱԾՈՒԹԵՑԵՐ ՆԵՔ ԶԵՒԿԵՂԵՑԻ. ՕՐՀ։

Ա ՀԶԱՐ ՕՐՆՆԵՑԿԷՔ ԲԱՐՔԱՐ ԱՐԱՐԿՔ ԶՔԶԸ
ՆԱՀՃ ՅԱՒԼԽԱՒԱՆ։ Ա ԽԱՃԻՆ ՈՂՋՈՒՅՆ
ՅԻ ԽԱՀՔԻՆ ԲԱՒԱՒԱԵԱԼ. ԱՒՐԵԱՄՔ ՄՈՒՄՔ
ՆՈՒԱՂԴՆԻՔ ՅԻ ԳԵՐԵԶՄԱՆԻՆ. ԱՄՔ ԴՈՒՐՔ
ՕՐՆՆԵՑՈՒՄ ԲԱՐՔՈՒ Ա։ ԸՆԵԱԼ ԵՐԱՆԵ
ԼՈՒՒՔ ԿԱՆԱՆՑՆ ԶԱՒԵՒԱՒՆ ՆԵՔ ՅԱՒՐՈՆ
ԹԵՂԻՆ ԱՊԱՏԱՒԻՆ ԱՇԱԿԵՐՏԱՑՆ ԵԹԷ
ՅԱՐԵԱՒՐ ՆԱՒ. ԱՄՔ։ ԱՆԹԱՒՑԵԱՔ ՅԻ
ՄԻԱՆԻՆ ԱՊԵՏՐՈՆ ԵՒ ՅՈՒՂՀԱՆՆԱՔՆ. ՈՐ
ՍԱՆԷՒՆ ԸՀԴԵՐԵԶՄԱՆԱՆ. ՅԱՒԱՏՈՒԱՑ
ԾԱՅԻՆ ՄԱՐՄՆՈՅՆ ՈՀԱՅՆ. ԱՄՔ։

ԸՀՄԱՂ ՀԱՇԱԿԵՑԵՐ ՎԵՐԱԿԱՑԷՆ ՅԻՒ. ՈՐՈՆ ԱՂՕ
ՅԱՆԻՒ ՅԻ ՓՐՓՈՒԱՒ ԹՒՂԱՐ ԱՆԱՆՀ. ԵՒ

Ա հաբանեակ նոր առաքելքըն, Սիսոյ
նուագք զօրութիւն իւր բարձակ նց :

Ո՞վ ամբարձաւ ոտքըն մեր յերկինս՝ ա՞
սելով աշակերտաց ցն. Ներատարուք
անմարմին ես՝ ոչ մարմ. Ինչու զարհ
ուրեալ քաղաքիդ եմք՝ Ո՞ւր է ան
օրեայ : ող : Ա՛ն ի մեռելոց յարեաւ
կան. և զթաղումըն յանձն առեր զերկիր
Ասաջի համբերեցեր տալ վնասն մարդ

ըզմեռեալս նորոգեա՝ և կեցո՛ցո :

Իշխանութիւն որպէս տր. զի՛ս զմեղքդ
յարուցեալ ե տէրն ի գերեզմանէ՝ և
պետն այսօր աւետէր կանանցն ասելով.
Ո յարութիւն ածորդւոյն հրեշտակա
Ընթացեալ կանանցըն խընդութեամբ պատ
մէին աշակերտացն ասելով. յար :
Ա՛ն որոյ և մեք ընդ հրեշտակին գոչեա
ցուք զյարութիւնըն քի. որ փըրկեացն
ըզմա՛ղ ի՛ձեռաց մահու :

Ա՛նան Տէրէարչեանն Վ՚Ի :

Համբարձաւ փառօք յերկինս առ Հայր,
որ պահէցէր զմեզ յերկրի. այսօր
զՀոգին սուրբ առաքեաց ի վերայ
աշակերտացն իւրոց, որպէս խոստացաւ
նոցա ասելով. Ես առաքեցից առ ձեզ
զպարգեւն Հօրն իմոյ. դուք ապրեցարո
ցէք ի քաղաքի Երուսաղէմ, մինչեւ
զգեցջիք զզօրութիւն ի բարձանէ։
Եւ եղեւ յաւուրն հնգիսին, ի բարձրանալ
Տեառն յերկինս, ի վերնատունն էին
ամենայն աշակերտքն միաբան ընտրեալքն
եւ միակրօնք. եւ ահա հնչեցին ի նոսա
ձայնք իբրեւ զհողմոյ սաստիկ բուռն
եւ լցին զամենայն տունն, ուր նստէին
նոքա։ Եւ երեւեցան նոցա բաժանեալ
լեզուք իբրեւ հրոյ, եւ նստաւ մի ի
վերայ իւրաքանչիւր ոք նոցա։ Եւ
լցան ամենեքեան Հոգւոյն Սրբոյ, եւ
սկսան խօսել այլազան լեզուս, որպէս
Հոգին տայր նոցա խօսել։ Եւ էին
ի Երուսաղէմ արք հրեայք, ազգաւորք
ամենայն ազգաց երկնի տակի։ Եւ
յորժամ եղեւ ձայնն այն, ժողովեցաւ
բազմութիւն մեծ, եւ խռովեցաւ միտք
նոցա, զի լսէր իւրաքանչիւր ոք զի
բանիւ իւրեանց խօսէին զաղօթս։
Զարհուրեցան ամենեքեան եւ զարմացան
եւ ասէին միմեանց. Ահա ոչ այս
ամենայն որ խօսին գալիլեացիք են։
Եւ զիա՞րդ մեք լսեմք զբանս մեր
իւրաքանչիւր ոք ի ծնունդս մեր։
Պարթեւք եւ մարք եւ ելամիտք եւ
որ բնակեալ են ի Միջագետս, ի
Հրէաստան եւ ի Կապադովկիա, ի
Պոնտոս եւ ի Ասիա, ի Փռւգիա եւ
ի Պամփիլիա, ի Եգիպտոս եւ ի
կողմանս Լիբիոյ որ է մերձ ի Կիւրենէ,
եւ հիւրք հռոմայեցիք, հրեայք եւ
նորադարձք, կրետացիք եւ արաբացիք,
լսեմք զի խօսին նոքա զմեծ գործս
Աստուծոյ մերոյ։ Եւ զարհուրեցան
ամենեքեան եւ զարմացան եւ ասէին
միմեանց. Զի՞նչ կամիցի լինել այս։
Եւ այլք ծաղր առնէին եւ ասէին.
Թէ գինովցեալ են սոքա։ Կայր
Պետրոս ընդ տասնեւմեսին եւ
ասէ ցնոսա. Արք հրեայք եւ ամենեքեան
որ բնակեալ էք յԵրուսաղէմ, այս
ինչ ձեզ հասցէ եւ ականջ դիցէք
բանից իմոց։ Զի ոչ իբրեւ դուք
կարծէք զայս, զի ժամ երրորդ է
միայն աւուր, այլ այս է զոր
ասացեալ է մարգարէն Յովէլ.
Եւ լիցի յաւուրս յետինս, ասէ
Աստուած, եւ հեղից ի Հոգւոյ
իմմէ ի վերայ ամենայն մարմնոյ,
եւ մարգարէասցին որդիք ձեր եւ
դուստերք ձեր, եւ երիտասարդք
ձեր տեսիլս տեսցեն, եւ ծերք ձեր
երազս երազեսցեն։ Եւ ի ծառայս
իմ եւ ի սպասաւորս իմ յաւուրս
յայսոսիկ հեղից ի Հոգւոյ իմմէ,
եւ մարգարէասցին։ Եւ տացեմ
սքանչելիս ի վերայ երկնի եւ
նշանս ի վերայ երկրի, արիւն եւ
հուր եւ գոլ ծխոյ։ Արեգակն
խաւարեսցի եւ լուսին յարիւն
դարձցի, մինչեւ եկեսցէ աւուրն
Տեառն մեծ եւ յայտնի։ Եւ
ամենայն որ կոչեսցէ զանուն
Տեառն, կեցցէ։ Արք իսրայէլացիք,
լուարուք զբանս զայս։ ԶՅիսուս
Նազովրեցի, զայր յայտնի յԱստուծոյ
ի վերայ ձեր սքանչելեօք եւ
նշանօք եւ հրաշիւք, զոր արար
Աստուած ընդ նմա ի մէջ ձեր,
որպէս եւ դուք գիտէք, զայս
մատնեալ ըստ կանխագիտութեան
Աստուծոյ եւ ըստ նախախնամութեան
նորա, ձեռամբ անաւրինաց
խաչեցեալ սպանէք։ Զոր Աստուած
յարոյց զնա, արձակեալ զցաւս
մահուան, որպէս ոչ էր հնարաւոր
պահել զնա ի նմանէ։ Զի Դաւիթ
ասէ ի նա. Տեսանէի զՏէր առաջի
իմ միշտ, զի ընդ աջմէ կայ
զի մի շարժեսցիմ։ Վասն այսորիկ
ուրախացաւ սիրտ իմ եւ
հրճուեցաւ լեզու իմ, եւ մարմին
իմ հանգչեսցի ի յուսոյ։ Զի ոչ
թողուս զանձն իմ յադեան, եւ
ոչ տաս զսուրբ քո տեսանել
զկորուստ։ Ծանուցեր ինձ զճանապարհս
կենաց, լցուսես զիս ուրախութեամբ
երեսաց քոց։ Արք եղբարք, թոյլ
տուք ասասցեմ ձեզ զայրապետէն
Դաւիթ, զի մեռաւ եւ թաղեցաւ,
եւ գերեզման նորա է ընդ մեզ
մինչեւ ցայսաւր։ Մարգարէ
եղեալ եւ գիտացեալ զի երդմամբ
երդուաւ նմա Աստուած ի պտղոյ
մարմնոյ նորա նստուցանել ի
գահ իւր, տեսեալ յառաջագոյն
խաւսեցաւ զյարութենէ Քրիստոսի,
զի ոչ թողուաւ զանձն նորա
յադեան, եւ ոչ մարմին նորա
ետես զկորուստ։ ԶՅիսուս զայր
զայնմ յարոյց Աստուած, որոյ
ամենեքեան մեք վկայք եմք։
Աջով ուրեմն Աստուծոյ
բարձրացեալ եւ զխոստումն
Հոգւոյն Սրբոյ առեալ ի Հօրէ,
հեղ զայս զոր դուք տեսանէք եւ
լսէք։ Զի ոչ Դաւիթ ելանէ յերկինս,
ասէ ինքն. Ասաց Տէր Տեառն իմում.
Նստիր ընդ աջմէ կողմանէ իմմէ,
մինչեւ դիցեմ զթշնամիս քո
սաստ ոտից քոց։ Արդ ամենայն
տունն Իսրայէլի գիտասցէ
հաստատապէս, զի Տէր եւ
Քրիստոս արար զնա Աստուած
զՅիսուս զայն զոր դուք
խաչեցիք։ Եւ լուեալ զայս
զարհուրեցան սրտիւք եւ ասեն
առ Պետրոս եւ առ զամենայն
առաքեալսն. Զի՞նչ արասցուք,
արք եղբարք։ Պետրոս ասէ
ցնոսա. Ապաշխարեցէք եւ
մկրտեսցի ամենայն ոք ի
քրիստոնէութիւն ի թողութիւն
մեղաց ձերոց, եւ առնուցուք
զպարգեւ Հոգւոյն Սրբոյ։ Զի
ձեզ է խոստումն եւ որդւոցդ
ձերոց եւ ամենայն հեռաւորաց,
զորս կոչեսցէ Տէր Աստուած
մեր։ Եւ այլ բազումս բանիւք
վկայէր եւ յորդորէր նոցա
ասելով. Կացէք ի նմանէ
ազգէդ ամբարշտի։ Եւ որ
ընկալան զբանն նորա, մկրտեցան,
եւ յաւելան յաւուրն յայնմիկ
հոգիք իբրեւ երեք հազարք։
Եւ էին յարեալ ի վարդապետութիւն
առաքելոցն եւ ի հաղորդութիւն
եւ ի կոտորումն հացին եւ ի
յաղօթս։ Եւ լինէր ամենայն
անձի երկիւղ, եւ բազում
սքանչելիք եւ նշանք ի
Երուսաղէմ լինէին ի ձեռն
առաքելոցն։ Եւ ամենայն հաւատացեալքն
էին միասին եւ ունէին ամենայն
ինչս ընդ միմեանս։ Եւ զկալուածս
եւ զգոյս ծախէին եւ բաժանէին
զնոսա ամենեցուն, որպէս ոք
պիտոյ էր ունել։ Եւ ամենայն
աւուր միաբան էին ի տաճարին
եւ միակրօնք։ Եւ հացի կոտրելով
ի տունս իւրեանց առնուին
կերակուր ուրախութեամբ եւ
սրտի պարզութեամբ, օրհնելով
զԱստուած եւ ունելով շնորհս
առ ամենայն ժողովուրդն։ Եւ
Տէր յաւելուածէր զեկեղեցին
զամենեսեան որ կենդանանային։
Եւ ի ձեռն առաքելոցն եղեւ
բազում նշանք եւ սքանչելիք
ի մէջ ժողովրդեանն։ Եւ
ամենեքեան միաբան էին ի
սրահին Սողոմոնի։ Եւ ոչ ոք
համարձակէր ի նոսա մերձենալ,
այլ ժողովուրդն մեծարէին
զնոսա։ Եւ աւելի յաւելուածէին
հաւատացեալք ի Տէր, բազմութիւն
արանց եւ կանանց։ Մինչեւ
զհիւանդսն ելանէին ի հրապարակս
եւ դնէին ի մահիճս եւ ի
մանկունս, զի եթէ եկեսցէ
Պետրոս, գոնէ ստուերն նորա
ծածկեսցէ զոմանս ի նոցանէ։
Եւ ժողովէր բազմութիւն քաղաքացն
շրջակայից Երուսաղէմի, եւ
բերէին հիւանդս եւ տանջեալս
ի չարաց հոգւոց, եւ բժշկէին
ամենեքեան։ Եւ յարուցեալ
քահանայապետն եւ ամենեքեան
որ ընդ նմա էին, որ է աղանդ
Սադուկեցւոց, լցան նախանձու
եւ ձգեցին զձեռս իւրեանց
ի վերայ առաքելոցն եւ արկին
զնոսա ի բանտ հասարակաց։
Եւ հրեշտակ Տեառն գիշերի
բացեալ զդրունս բանտին եւ
հանեալ զնոսա արտաքս, ասէ
ցնոսա. Երթայք եւ կացէք ի
տաճարին եւ խաւսեցարո
ցէք ի ժողովրդեանն զամենայն
բանս կենացս այսոցիկ։ Եւ
լուեալ մտին ի տաճարն
առաւաւտուն եւ ուսուցանէին։
Եւ եկեալ քահանայապետն եւ
որ ընդ նմա էին, կոչեցին
զժողովն եւ զամենայն ծերակոյտ
որդւոցն Իսրայէլի, եւ առաքեցին
ի բանտն զի բերցեն զնոսա։
Եւ գնացեալ սպասաւորքն ոչ
գտին զնոսա ի բանտին, եւ
դարձեալ պատմեցին ասելով.
Զբանտն գտաք փակեալ ամենայն
անձամբ եւ զդռնապանսն կայեալ
առաջի դրանց, եւ բացեալ
ներս ոչ գտաք ոք ի նոցանէ։
Եւ լուեալ զայս քահանայապետն
եւ զօրավարն տաճարին եւ
երիցունքն զարհուրեցան վասն
նոցա, թէ զիա՞րդ եղեւ այս։
Եկն ոմն եւ պատմեաց նոցա
ասելով. Ահա արք զորս
արկէք ի բանտ, կան ի տաճարի
եւ ուսուցանեն ժողովրդեանն։
Յայնժամ գնաց զօրավարն
տաճարին եւ սպասաւորքն
նորա եւ բերին զնոսա ոչ
հարկանելով, զի երկնչէին
ժողովրդենէն, զի մի քարկոծեսցեն
զնոսա։ Եւ բերեալ կացուցին
զնոսա առաջի ժողովոյն։
Եւ հարցանէր նոցա քահանայապետն
ասելով. Ոչ հրամայեցաք
ձեզ ոչ ուսուցանել ի
յանուն այսմիկ, եւ ահա
լցէք զերուսաղէմ ուսմամբ
ձերով, եւ կամիք արիւն
մարդոյ այսորիկ հասուցանել
մեզ։ Պետրոս եւ առաքեալքն
պատասխանի տուեալ ասեն.
Աստուծոյ հնազանդ պարտ է
լինել քան մարդկան։ Աստուած
հարցն մերոց յարոյց զՅիսուս,
զոր դուք սպանէք կախեալ
ի փայտի։ Զայնմ Աստուած
բարձրացոյց զաջմամբ իւրով
իշխան եւ փրկիչ, տալ
զգիտութիւն ապաշխարութեան
Իսրայէլի եւ թողութիւն մեղաց։
Եւ մեք եմք վկայք նորա
բանիցս եւ Հոգին Սուրբ,
զոր ետ Աստուած ամենեցուն
հնազանդելոցն նմա։ Եւ լուեալ
զայս բարկացան սրտիւք եւ
խորհէին սպանանել զնոսա։
Եւ յարուցեալ ոմն ի ժողովոյն
ի փարիսեցւոց, անուն Գամաղիէլ,
ուսուցիչ օրինացն, պատուական
ամենայն ժողովրդեանն, հրամայեաց
քիչ մի հանել զառաքեալսն
արտաքս եւ ասէ ցնոսա.
Արք իսրայէլացիք, զգուշացարո
ջիք ձեզ ինքեանց զիա՞րդ
ինչ արասցէք զայրոցդ
այսոցիկ։ Զի յառաջ քան զաւուրսդ
այսոսիկ յարոյց Թեւդաս զանձն
իւր ասելով թէ ինքն իցէ
ոմն մեծ, եւ ընդ նմա
միացաւ թուով արանց չորից
հարիւրից, որ սպանաւ, եւ
ամենեքեան որ հաւանեցան
նմա, ցրուեցան եւ եղեն
ոչինչ։ Յետ սորա յարոյց
զՅուդաս զգաւլիացի ի
հարկահանացն յաւուրսն
հարկին եւ դարձոյց զժողովուրդ
զհետ իւր, եւ նա կորեաւ
եւ ամենեքեան որ հաւանեցան
նմա, ցրուեցան։ Եւ արդ
ասեմ ձեզ, զգուշացարո
ջիք ձեզ ինքեանց ի մարդկանէ
այսոցիկ եւ թողջիք զնոսա,
զի եթէ ի մարդկանէ է
խորհուրդ այս կամ գործ
այս, ապականեսցի։ Եւ եթէ
յԱստուծոյ է, ոչ կարէք
ապականել զնոսա, զի մի եւ
յԱստուծոյ գտանիցիք
պատերազմողք։ Եւ հաւանեցան
նմա։ Եւ կոչեցեալ զառաքեալսն
եւ ծեծեալ պատուիրեցին
նոցա մի խաւսել ի յանուն
Յիսուսի, եւ արձակեցին
զնոսա։ Եւ նոքա գնային
ուրախ յերեսաց ժողովոյն,
զի արժանի եղեն վասն
անուանն Յիսուսի նախատինս
կրել։ Եւ ամենայն աւուր
ոչ դադարէին ի տաճարին եւ
ի տունս ուսուցանել եւ
աւետարանել զՅիսուս զՔրիստոս։
Յաւուրսդ յայսոսիկ բազմանալ
աշակերտացն եղեւ տրտունջ
հելլենացւոցն ընդ հրեայսն,
զի անտես լինէին այրիք
նոցա ի սպասաւորութեան
հասարակաց։ Եւ կոչեցեալ
տասնեւմեքեան զբազմութիւն
աշակերտացն ասեն. Ոչ է
հաճոյ մեզ զի մեք թողցուք
զբանն Աստուծոյ եւ սպասաւորեսցուք
սեղանոց։ Այլ ընտրեցարո
ջիք, եղբարք, ի ձէնջ եւթն
արս լի Հոգւով եւ իմաստութեամբ,
զորս կացուսցուք ի վերայ
գործոյ այսմիկ։ Եւ մեք
զաղօթս եւ զպաշտօն բանին
կացցուք։ Եւ հաճոյ եղեւ
բանն առաջի ամենայն
ժողովրդեանն, եւ ընտրեցին
զՍտեփանոս, արս լի հաւատով
եւ Հոգւով Սրբով, եւ զՓիլիպպոս
եւ զՊրոքորոս եւ զՆիկանոր
եւ զՏիմոն եւ զՊարմենաս եւ
զՆիկողայոս նորադարձ
Անտիոքացի։ Զորս կացուցին
առաջի առաքելոցն, եւ
աղօթեալ եդին ի վերայ նոցա
զձեռս։ Եւ բանն Աստուծոյ
աճէր, եւ բազմանայր թիւ
աշակերտացն յԵրուսաղէմ
յոյժ, եւ բազում ոհմակ
քահանայից հնազանդէին
հաւատոյ։ Եւ Ստեփանոս լի
շնորհաւք եւ զաւրութեամբ
առնէր սքանչելիս եւ նշանս
մեծամեծս ի մէջ ժողովրդեանն։
Յարեան ոմանք ի ժողովրդենէն
որ կոչեցին Ազատեանք եւ
Կիւրենացիք եւ Աղեքսանդրացիք
եւ որ էին ի Կիլիկիայ եւ
յԱսիա, եւ խորհէին ընդ
Ստեփանոսի։ Եւ ոչ կարէին
դիմանալ իմաստութեան եւ
Հոգւոյն որով խաւսէր։
Յայնժամ գրգռեցին զարս
եւ ասեն. Զի լուարուք զնա
հայհոյական բանս խաւսեցեալ
ի Մովսէսէ եւ յԱստուծոյ։
Եւ գրգռեցին զժողովուրդն
եւ զծերակոյտն եւ զգրագէտսն,
եւ հասեալ զնա հարկանեն
զնա եւ տանեն ի ժողովն։
Եւ կացուցին զվկայսն սուտս
ասելով. Այր այս ոչ դադարէ
խաւսել զբանս հայհոյական
ընդդէմ տեղւոյ սորա սրբոյ
եւ օրինացն։ Զի լուարուք
զնա ասելով թէ Յիսուս
Նազովրեցի այս կործանեսցէ
զտեղի զայս եւ փոխեսցէ
զսովորութիւնս զոր ետ մեզ
Մովսէս։ Եւ հայեցեալ ի նա
ամենեքեան որ նստէին ի
ժողովն, տեսին զերեսս նորա
իբրեւ զերեսս հրեշտակի։
Ասէ քահանայապետն. Եթէ
այդպէս է, եղբարք եւ հարք,
լուարուք։ Ստեփանոս ասէ.
Արք եղբարք եւ հարք, լուարուք։
Աստուած փառաց երեւեցաւ
հարցն մերոց Աբրահամու
յորժամ էր նա ի Միջագետս,
մինչ չէր բնակեալ ի Քարան,
եւ ասէ ցնա. Ել ի տանէ քումմէ
եւ ի գաւառէ քումմէ եւ եկ
յերկիրն զոր ցուցից քեզ։
Յայնժամ ել ի գաւառէ
Քաղդէացւոց եւ բնակեցաւ ի
Քարան։ Եւ անտի տեղափոխեաց
զնա ի յերկիրս զոր դուք
այժմ բնակեալ էք ի նմա։
Եւ ոչ ետ նմա ժառանգութիւն
ի նմա, եւ ոչ հարիւր չափ
տեղւոյ, այլ խոստացաւ տալ
զնա ի տիրութիւն նմա եւ
զաւակի նորա յետ նորա,
մինչդեռ ոչ էր նմա զաւակ։
Եւ խաւսեցաւ Աստուած
այսպէս. Զի եղիցի զաւակ
նորա պանդուխտ յերկրի օտարի,
եւ ծառայեցուսցեն նմա եւ
չարչարեսցեն զնա ամս չորս
հարիւր։ Եւ զազգն զոր
ծառայեսցեն, դատեցից ես,
ասէ Տէր, եւ յետ այսորիկ
ելցեն եւ պաշտեսցեն զիս
ի տեղւոյ սորա։ Եւ ետ նմա
ուխտ թլփատութեան։ Եւ
ծնաւ զՍահակ եւ թլփատեաց
զնա յաւուր ութերորդի։
Եւ Սահակ զՅակոբ, եւ
Յակոբ զերկոտասան հարսն։
Եւ հարքն նախանձեցան ընդ
Յովսէփ եւ վաճառեցին զնա
ի Եգիպտոս։ Եւ էր Տէր
ընդ նմա եւ փրկեաց զնա
ամենայն նեղութենէ նորա,
եւ ետ նմա շնորհս եւ
իմաստութիւն առաջի Փարաւոնի
թագաւորի Եգիպտոսի, եւ
կացոյց զնա իշխան ի վերայ
Եգիպտոսի եւ ամենայն տանն
իւրոյ։ Եկն սով մեծ յամենայն
երկիրն Եգիպտոսի եւ Քանանու
եւ նեղութիւն մեծ, եւ ոչ
գտանէին կերակուր հարքն
մեր։ Եւ լուեալ Յակոբայ
զոր իցէ ցորեն Եգիպտոսի,
առաքեաց զհարսն մեր
առաջինի անգամ։ Եւ յերկրորդի
անգամ ծանեաւ Յովսէփ
զեղբարս իւր, եւ յայտնի
եղեւ ազգ նորա Փարաւոնի։
Եւ առաքեալ Յովսէփ կոչեցոյց
զհայրն իւր Յակոբ եւ զամենայն
ազգատոհմն իւր, եւ եղեն
հոգիք եւթանասուն եւ հինգ։
Եւ իջեալ Յակոբ ի յԵգիպտոս
եւ մեռաւ ինքն եւ հարքն
մեր, եւ տարան զնոսա ի
Սիւքեմ եւ եդին ի գերեզմանի
զոր գնեաց Աբրահամ ի
գնոյ արծաթոյ ի որդւոցն
Եմոր ի Սիւքեմ։ Եւ որչափ
մերձեցաւ ժամանակ խոստմանն
զոր երդուաւ Աստուած
Աբրահամու, աճեցաւ ժողովուրդն
եւ բազմացաւ յԵգիպտոս,
մինչեւ յարոյց թագաւոր
նոր ոմն որ ոչ գիտէր զՅովսէփ։
Նա խորհեցաւ ազգիս մերում
եւ չարչարեաց զհարսն մեր
դնել զմանկունս իւրեանց
արտաքս, զի մի կեցցեն։
Յայնմ ժամանակի ծնաւ Մովսէս
եւ էր հաճոյ Աստուծոյ։
Եւ սնաւ ամիսս երիս ի
տանն հաւր իւրոյ։ Եւ
արտաքսեալ զնա դստեր
Փարաւոնի, եւ առեալ զնա
որդի իւր։ Եւ ուսաւ Մովսէս
զամենայն իմաստութիւն
Եգիպտացւոց, եւ էր զաւրաւոր
ի բանս եւ ի գործս։ Եւ
յորժամ լցան ամք քառասունք
նմա, եկն ի սիրտ նորա
այցելուլ եղբարցն իւրոց
որդւոցն Իսրայէլի։ Եւ
տեսեալ զոմն զի կրէր զանիրաւութիւն,
եւ պաշտպան եղեալ նմա
եհար զՄովաբացին եւ
վրէժխնդիր եղեւ վասն
նեղելոյն, եւ սպան զՄովաբացին։
Եւ կարծէր զի գիտասցեն
եղբարքն իւր զի Աստուած
տայ նոցա զփրկութիւն
ձեռամբ նորա, եւ նոքա ոչ
գիտացին։ Եւ ի միւսում
աւուր երեւեցաւ նոցա
կռուողաց եւ խաղաղեցոյց
զնոսա ասելով. Արք եղբարք
էք դուք, զիա՞րդ նեղէք
զմիմեանս։ Եւ որ զընկերն
իւր նեղէր, հրեց զնա ասելով.
Ո՞վ կարգեաց զքեզ իշխան
եւ դատաւոր ի վերայ մեր։
Միթէ սպանանել դու կամիս
զիս, որպէս սպան զերէկ
զՄովաբացին։ Եւ փախեաւ
Մովսէս ի բանէ հրոյ եւ
եղեւ պանդուխտ յերկրին
Մադիամու, ուր ծնաւ զորդիս
երիս։ Եւ լցան ամք քառասունք
եւ երեւեցաւ նմա հրեշտակ
Տեառն ի լերինն Սինա ի
բոցի հրոյ ի մորենւոջ։
Եւ Մովսէս տեսեալ զարհուրեցաւ
ի տեսլեանն, եւ մերձենալ
նմա ոչ համարձակէր։ Եւ
ասէ ցնա Տէր. Ես եմ Աստուած
հարցդ քոց, Աստուած
Աբրահամու եւ Սահակայ եւ
Յակոբայ։ Եւ դողացեալ
Մովսէս ոչ համարձակէր
նայել։ Եւ ասէ ցնա Տէր.
Լո զկօշիկս ոտից քոց, զի
ուր որ կայ դու, երկիր սուրբ
է։ Տեսանելով տեսի զչարչարանս
ժողովրդեանս իմոյ որ է
յԵգիպտոս, եւ զհառաչանս
նոցա լուայ, եւ իջեալ
փրկեցից զնոսա։ Եւ արդ
եկ, առաքեցից զքեզ յԵգիպտոս։
Զայս Մովսէս զոր ուրացան
ասելով. Ո՞վ կարգեաց զքեզ
իշխան եւ դատաւոր, զայս
Աստուած առաքեաց իշխան
եւ փրկիչ ձեռամբ հրեշտակին
որ երեւեցաւ նմա ի մորենւոջ։
Սա հանեալ զնոսա արար
սքանչելիս եւ նշանս յերկրին
Եգիպտոսի եւ ի Կարմիր ծովու
եւ յանապատի ամս քառասուն։
Սա է Մովսէս որ ասաց
որդւոցն Իսրայէլի. Զմարգարէ
մի ի ձէնջ յարուսցէ Տէր
Աստուած ձեր որպէս զիս,
զնորա լուարուք։ Սա է որ
էր ի ժողովն յանապատի
ընդ հրեշտակին որ խաւսէր
ընդ նմա ի լերինն Սինա,
եւ ընդ հարսն մերս, որ
ընկալաւ զբանս կենդանի
տալ մեզ։ Զոր ոչ կամեցան
հարքն մեր հնազանդել նմա,
այլ ետուն զսիրտս իւրեանց
դառնալ դարձան յԵգիպտոս։
Եւ ասեն առ Ահարոն. Արա
մեզ աստուածս որ առաջի
գնասցեն մեզ, զի Մովսէսի
այրի այսմ որ հանեաց զմեզ
յերկրէն Եգիպտոսի, ոչ գիտեմք
զինչ եղեւ նմա։ Եւ արարին
զհորթ յաւուրսդ յայնոսիկ,
եւ մատուցին պատարագ
կուռացն եւ ուրախանային
գործովք ձեռաց իւրեանց։
Դարձաւ Աստուած եւ մատնեաց
զնոսա պաշտել զաւրութեանց
երկնից, որպէս գրեալ է ի
գրքի մարգարէիցն. Միթէ
զոհս եւ պատարագս մատուցէք
ինձ տանն Իսրայէլի քառասուն
ամ յանապատի։ Եւ ընկալարո
ջիք զխորան Մոլոքայ եւ
զաստղ աստուծոյ ձերոյ
Ռեփփանայ, զկերպարանսն զոր
արարէք պաշտել նոցա։ Եւ
տարից զձեզ զհետ Բաբելոնի։
Խորան վկայութեան էր հարցն
մերոց յանապատի, որպէս
կարգեաց նոցա որ խաւսէր
ընդ Մովսէս առնել զնա
ըստ կերպարանացն զոր
տեսանէր։ Զոր եւ ընկալեալ
հարքն մեր մուտ արարին
ընդ Յեսու ի ժառանգութիւն
հեթանոսացն, զորս հալածեաց
Աստուած յերեսաց հարցն
մերոց մինչեւ յաւուրսդ
Դաւթի։ Որ գտեալ շնորհս
առաջի Աստուծոյ եւ խնդրեաց
գտանել խորան Աստուծոյ
Յակոբայ։ Եւ Սողոմոն շինեաց
նմա տուն։ Բայց ոչ Բարձրեալն
ի ձեռագործս բնակէ, որպէս
մարգարէն ասէ. Երկինք
աթոռ իմ է եւ երկիր
պատուանդան ոտից իմոց։
Զի՞նչ տուն շինեսջիք ինձ,
ասէ Տէր, կամ ո՞ր է տեղի
հանգստեան իմոյ։ Ոչ զայդ
ամենայն ձեռագործ արարեալ
է ձեռամբ իմով։ Ամբարիշտ
ակամայք եւ անթլփատ սրտիւք
եւ ականջիւք, միշտ դուք
զՀոգին Սուրբ հակառակիք,
որպէս եւ հարքն ձեր, նոյնպէս
եւ դուք։ Զո՞ր ոք ի մարգարէից
ոչ հալածեցին հարքն ձեր,
եւ սպանին զնախասացեալսն
զգալուստ արդարոյն, որում
դուք այժմ մատնիչք եւ
սպանօղք եղէք։ Որ ընկալարո
ջիք զաւրէնս հրամանաւ
հրեշտակաց եւ ոչ պահեցէք։
Լուեալ զայս սրտիւք
զարհուրեցան եւ կրճտէին
զատամունս ի վերայ նորա։
Եւ նա լի Հոգւով Սրբով
հայեցեալ յերկինս տեսանէ
զփառս Աստուծոյ եւ զՅիսուս
կանգնեալ ընդ աջմէ զաւրութեան
Աստուծոյ, եւ ասէ. Ահա
տեսանեմ զերկինս բացեալս
եւ զՈրդի մարդոյ կանգնեալ
ընդ աջմէ զաւրութեան
Աստուծոյ։ Յայնժամ աղաղակ
մեծ արարեալ ընդ ականջս
իւրեանց եւ ընդդէմ եղեալ
միաբան ընդ նմա, հանին
զնա արտաքս ի քաղաքէ եւ
քարկոծէին զնա։ Եւ վկայքն
դիցին զհանդերձս իւրեանց
առ ոտիւք երիտասարդի մի
որոյ անուն կոչէր Սաւղոս։
Եւ քարկոծէին զՍտեփանոս
կոչեցեալ եւ ասելով. Տէր
Յիսուս, ընկալ զհոգի իմ։
Եւ ծունր եղեալ աղաղակեաց
մեծաձայն եւ ասէ. Տէր,
մի զսոսա մեղս դիր։ Եւ
զայս ասելով ննջեաց։
Սաւղոս ոչ հաճէր սպանման
նորա։ Եւ եղեւ յաւուր յայնմիկ
հալածանք մեծ ի վերայ
եկեղեցւոյն որ յԵրուսաղէմ,
եւ ամենեքեան ցրուեցան
յերկիրն Հրէաստանի եւ
Սամարացւոց, բայց առաքեալքն
կացին յԵրուսաղէմ։ Եւ
առին զՍտեփանոս արք
աստուածավախք եւ արարին
սուգ մեծ ի վերայ նորա։
Սաւղոս եւ նա ոտնակոխ
առնէր զեկեղեցին, ի տունս
մտանէր եւ քարշ տայր զարս
եւ զկանայս եւ մատնէր ի
բանտ։ Եւ որ ցրուեցան
երթային ընդ ամենայն տեղիս
եւ աւետարանէին զբանն
Աստուծոյ։ Եւ Փիլիպպոս
իջեալ ի քաղաքն Սամարացւոց
եւ քարոզէր նոցա զՔրիստոս։
Եւ ամբոխեալ ժողովուրդն
միաբան ընդ այնմ որ ասէին
առ Փիլիպպոս եւ լսէին
զբանն նորա եւ տեսանէին
զսքանչելիսն զոր առնէր։
Զի բազումք ունէին դեւս
պիղծս, որ գոչեալ ելանէին
ի բազումս ի նոցանէ։ Եւ
բազումք անդամալուծք եւ
կաղք բժշկեցան։ Եւ եղեւ
ուրախութիւն մեծ ի քաղաքին
յայնմիկ։ Եւ էր մարդ ոմն
անուն Սիմոն, որ առաջ
քան զայն ժամանակս էր
կախարդ ի քաղաքին եւ
զմարդիկ Սամարացւոց
զարհուրուցանէր՝ ասելով
զանձն իւր ոմն մեծ։ Եւ
ամենեքեան հետեւէին նմա
ի մեծէ մինչեւ ի փոքր
ասելով. Սա է զաւրութիւն
Աստուծոյ մեծ։ Եւ հետեւէին
նմա վասն զի բազում ժամանակս
զարհուրուցեալ էր զնոսա
կախարդութեամբ իւրով։
Եւ յորժամ հաւատացին
Փիլիպպոսի աւետարանելոյ
նոցա զթագաւորութիւն
Աստուծոյ եւ զանուն Յիսուսի
Քրիստոսի, մկրտեցան արք
եւ կանայք։ Եւ Սիմոն եւ
նա հաւատաց եւ մկրտեցաւ
եւ հետեւէր Փիլիպպոսի։
Եւ տեսեալ զնշանսն եւ
զսքանչելիսն զոր առնէր,
զարհուրեցաւ։ Եւ լուեալ
առաքելոցն որ էին յԵրուսաղէմ
զի ընկալան Սամարացիքն
զբանն Աստուծոյ, առաքեցին
առ նոսա զՊետրոս եւ զՅովհաննէս։
Որ եկեալ աղաւթեցին վասն
նոցա զի առցեն զՀոգին
Սուրբ։ Զի ոչ էր եկեալ ի
վերայ նոցա, այլ միայն
մկրտեալ էին յանուն Տեառն
Յիսուսի։ Յայնժամ ետուն
զձեռս ի վերայ նոցա եւ
առին զՀոգին Սուրբ։ Եւ
տեսեալ Սիմոն զի տրի
Հոգին Սուրբ առաքելոցն
ետ նոցա արծաթ ասելով.
Տուք եւ ինձ զիշխանութիւնդ
այդ, զի զոր ինչ ձեռնադրեցից
զձեռս իմ, առցէ զՀոգին
Սուրբ։ Պետրոս ասէ ցնա.
Արծաթդ քո ընդ քեզ կորիցէ
ի կորուստ, զի զպարգեւ
Աստուծոյ կարծեցեր ստանալ
արծաթով։ Ոչ է քեզ բաժին
եւ ոչ վիճակ ի բանիս այսմիկ,
զի սիրտ քո ոչ է ուղիղ առաջի
Աստուծոյ։ Արդ ապաշխարեա
ի չարութենէ քումմէ այսմիկ
եւ աղաչեա զՏէր, եթէ
գուցէ թողցի քեզ խորհուրդ
սրտի քո, զի ի լեղի դառնութեան
եւ ի կապանս անիրաւութեան
տեսանեմ զքեզ։ Պատասխանի
տուեալ Սիմոն ասէ. Դուք
աղաչեցարո ջիք վասն իմ
առ Տէր, զի մի եկեսցէ ոք
ի վերայ իմ ի զոր ասացէք։
Եւ նոքա վկայեալ եւ
աւետարանեալ զբանն Տեառն
դարձան յԵրուսաղէմ եւ
բազում ուղիղ ճանապարհս
աւետարանէին ի գիւղս
Սամարացւոց։ Եւ Տեառն
հրեշտակ խաւսեցաւ ընդ
Փիլիպպոս ասելով. Յարո
ւիր եւ երթ ընդ հարաւակողմն
ճանապարհ որ իջանէ յԵրուսաղէմէ
ի Գազա, որ է անապատ։
Եւ յարուցեալ գնաց։ Եւ
ահա արք եթովպացի ներքինի
զաւրաւոր Կանդակեայ թագուհւոյ
Եթովպացւոց, որ էր վերակացու
ամենայն գանձուց նորա,
եկեալ երկրպագութիւն արարեալ
Երուսաղէմ, դառնայր եւ
նստեալ ի կառս իւր ընթեռնոյր
զմարգարէն Եսայի։ Եւ ասէ
Հոգին Սուրբ ցՓիլիպպոս.
Մերձեցիր եւ հասիր կառացդ
այդոցիկ։ Եւ մերձեցեալ
Փիլիպպոս լուաւ զնա
ընթեռնոյր զմարգարէն Եսայի
եւ ասէ. Միթէ գիտես զոր
ինչ ընթեռնուս։ Եւ նա ասէ.
Զիա՞րդ կարեմ, եթէ ոչ
իմիք ոք ուսուսցէ զիս։
Եւ աղաչեաց զՓիլիպպոս
նստել ընդ նմա։ Եւ ընթերցուածն
գրոցն զոր ընթեռնոյր սա
էր. Իբրեւ ոչխար առ
սպանդ տարաւ, եւ իբրեւ
գառն անբան առաջի կտրչին
իւրոյ, նոյնպէս ոչ բանայ
զբերան իւր։ Ի խոնարհութեան
իւրում դատաստան նորա
վերացաւ, եւ զազգ նորա ո՞ք
պատմեսցէ, զի վերացաւ ի
յերկրի կեանք նորա։ Եւ
պատասխանի տուեալ ներքինին
ասէ ցՓիլիպպոս. Աղաչեմ
զքեզ, զոմանէ՞ մարգարէ
ասէ զայս, զինքեան թէ
զայլոյ ոմանէ։ Եւ բացեալ
Փիլիպպոս զբերան իւր եւ
սկսեալ յայսմ գրոյ աւետարանէ
նմա զՅիսուս։ Եւ գնացեալ
ընդ ճանապարհ եկին ի
տեղի ուր էր ջուր, եւ ասէ
ներքինին. Ահա ջուր, զի՞նչ
արգելու զիս մկրտիլ։ Եւ
ասէ Փիլիպպոս. Եթէ հաւատաս
ամենայն սրտիւ, արժան է։
Եւ պատասխանի տուեալ ասէ.
Հաւատամ զի Որդի Աստուծոյ
է Յիսուս Քրիստոս։ Եւ
հրամայեաց կալ կառացն եւ
իջին երկոքեան ի ջուրն,
Փիլիպպոս եւ ներքինին, եւ
մկրտեաց զնա։ Եւ յելանելն
նոցա

առնելով զհեծեծելուն փրկուեր։ այսօր։
Այս եղեր ի բարձրադիտակ քաղաքեւն.
նայ. այսօր համբարձար փառօք յերկին
իջեալ փրկեցեր ի յանիծից ադա-
Այր ոգորմութիւնք քո հնութեցեր զՇո. և
ու թագաւոր հօր հաւասար որք հնդունին. օր։
Այր եղ յամպս ընդնայոս իւր և վերա-
և ընկճեաց զիշխանսըն մայրս. օր։
Այր եղեն ի կառս իւր
ընդնա յաւիտ։ Այր եղեն ի կառս իւր
Ա՛զատ օրհնեցէք երջ բարձր արարչէք
նըս ձեր ի վեր և մըտցէ արքայ. օր։
նից. ասեն համբարձէք իշխանք ընդրո-
առաջն առ բարապանըս դրանց երկ-
Ա՛ր ըդեր հրեշտակ կըն ընդառքեան
յերկիրն արիւնազեստաւեալ. օր։
նեալըք վեսայեայն. ովվէ սա դիմեալ
ընդ մարդկային քո կերպ. հայրցաբա-
տըծ հայրըն մերոյ։ Իսացան վերինքն
հրեշտակըց դասունք. օրհնեալ տէր

ան մի՛մեա՛նս . ոչ՝ է սա՞ Թագաւո՞ր
և սո՛սկալի՛ ձա՛՛յնիւ՝ պատասխի՛՛ն ն
Չի՛ացան վերնական իշխանո՛ն Թիզն
վե՛՛ր ևս մըտցի՛՛ Թագաւո՛ր փա՛՛ռաց ։
բա՛՛յձէ՛՛ք ի՛շխանք ըզդրուն՛՛ձ ձեր ի՛՛ն
ան՛՛ցն. ոչիք նըւա՛՛ճի՛՛ն պատե՛՛լ. Համ
առ՛՛ւրե՛լո՛՛՛՛ վ ի՛՛ Տրեշտակա՛՛ն դա՛՛մ
խա՛՛նո՛՛ւ ի՛՛ Տ՛՛ի՛՛ն ի՛՛՛՛կա՛՛ս. ապ՛՛ա՛՛շ
Ա՛՛ր Տամբա՛՛ռձան՛՛ն այսօր ա՛՛՛ծայի՛՛ն իՏ
դայ ա՛՛ս Տա՛՛յր՝ ա՛՛ր կա՛՛րօղ ի՛՛ պա՛՛տե՛՛րազմի՛՛ ։
ժո՛՛խս . և վե՛՛ր Տա՛՛մբարձե՛՛լ փա՛՛ռո՛՛ք
ըզմանկն յարեաւ՝ և աւերեա՛՛ց ըզԴը
զօր զօրա՛՛ք իւրով ։ Այ՛՛ Տ որ ի գե՛՛Տ
սացե՛՛լ փառ՛՛ք դայ յե՛՛րկինըս՝ ա՛՛ր Տը՛՛
որ ի՛՛ խաչին ըզմեզ բսպան՝ . և վերա՛՛
փառ՛՛ց ։ Այ՛՛ Տ մարմնացե՛՛լ բանն ա՛՛ր՛՛
կը՛՛ր սա՛՛րսեալ ասէին ո՛՛վ Տ սո Թագա՛՛ւո՛՛ր
տեսանե՛՛լով զե՛՛ղս քո քա՛՛ջ . ընկեր ա՛՛ւ ը՛՛ն
Ի՛շխանա՛՛Թիք՝ երկնից զա՛՛րՏուրեցան՝
տեցեր ըզդա՛՛տաՃա՛՛նօղ վերջանն . այս ։
Ա՛՛ր երե՛՛քօրեայ Թաղմա՛՛մբ քո դատապա՛՛ր

փառաց. Եկեալ մարմնով և աքանչելի
զօրութիւք. Համ. Աղանակէր ն վերնայ
կան պետութիւնքն հրաշալիք ձայնիւն.
երդեին երգ նոր ասելով. սա ինքն
ի թագաւոր փառաց. փրկիչ հոգ և
ազատիչ մարդկան. Համ.

ՀԲ դձ Ո՞րըք սքանչելից եղաք նըմանութիւն
մանկա՛ւք քո ա՛ռըդի՛ ա՛ստուա՛ծ. արժանա
ւորեա՝ ըզմե՛զ ամե՛նից կերպարանա
կից լինել քեզ փա՛ռաց թագաւո՛ր.
քեռմո՛ղ երգեցողն եկեղեցիք սրբոց
զբո՛ղջս տո՛գևո՛ւրս։ Ո՞հ՛ն մարդըն
խաչակի՛ց քեզ արարեր և զո՛ղ խոյթոց
մեզա՛ն ցո՛ղ՝ն զի՛ջուցեր. ազատեցեր զմ
մե՛ռ կենարա՛ր վայելի՛ն յորմ՛ մա
ծաւր. և զի՛թ արեան քո ա՛րբուցի՛ն ըզ
տի՛ե՛ըս. քեզ։ Ալ ա՛սըն զըթուե՛զդ
քո՝ ածոյին մարդե՛զուքեըդ հաւասա՛
րեցեր ըզմեզ մարմնո՛յ քո՝ և՛ արեան.
պատարագա՛ըդ հօր՝ ի՛ հո՛ւո ա՛ն հա
շիւ՝ ըզմա՛րմնո՛ւդ ա՛ռ՝ ի՛ մէնջ և՛ համբա՛ր

պա

լուսոյ սկիզբն գործեալ՝ ի հրաւէր վիմին.
ի գահընտրութիւն. ա՛ժ. Լոյսդ ծով ամպ
մարմնովքն քաղցրացոյց ի զՃաշակացն
Լոյսդ խոչեաց ի սիգմոցն հանճար
գործք քո տեառն ընդ ծով օրհնեալ ձեռ-
իւրով. օրհ։ Լոյսդ ընդ ծով ընդ ամպն
հեաններս պարգեւեաց. Հրաշալիս յարու-
Լոյսդ ընդ մեզ խոխեաց զ՚ս աշրճ ու մեզ
բանայր ի զհողմն հոս աղբիւրն. օրհ։
խաչին. վինաւորըն գեղարդեամբըն
ցանայն ադամայ նախահատեղծին՝ ի վէր
աշրճ հարցըն մերոց։ Լոյս վասըն յայն
նոյ անբնակիզըն ա՛նեղ. մարմնացա՛ ի
սբ կուսէն սրբնծլնաբար. օրհնեալ տէր
Ա՛ծգումըն միածնի՛ որդւոյ քո յերկինս
մարդասիրութեա՛ն քո. քեզ։
յա՛յ քո ո՛ւսան ընդ բազմապատի՛կ վեր
դիմաց՚ի գայ յերկո՛վն. ու յերկեղե
ագեաւ հարցանէին՝ եթէ այս ո՛վ է որ
իշխանութեց և պետութեց՝ որք հե
ձայր լուսափայլ ամպովք. յայտնեցաւ

կան ի հօրէ առաքեցեալ. և առէր մար-
հայ ըսյն մերոյ։ Այր յանըսկըզնա-
փառաւորել զանձն քո ։ այլ
հարցուածեաց ի կեանս անանց ։ փառ։
սէր. զմտու դերեամըսըն յաղագայ կե-
ի դիմաց, կանգեաց զիշխանըն մեղա-
Քր անանց թագաւորն հետազօտեալ
թևեին պատարագեալ գանն այ ։ փառ։
Ար կամաւ հօր և հնազանդ ի վերջաւ
փառաւորել անձառելի յարուցիչն քի-
նեալ ըզքեզ ար աւազակին. Ա՛ մեք աղ։
ղոյն քաղցրացուցեր ըզճաշակ. դաւա-
Ար զխորհուրդն աւուրք դառնութ լե-
մերըս վերս անուր մարմին. ըզքեզ աղ։
ել ատարչակից հոգւոյն. խոնարհեալ ի
սէր։ Ար եկայ էակ փառակից ընդ հօր
Ըզքեզ ազաչեմք ողորմեա մարդա-
ի հրաշազարդ ը յարութ[ե]ն. ա՛։
լանկանգամ յոյն աղաւաց. ըզգաստիցն
նէ լուսոյն. ա՛։ Ա՛ր յօր հրաձեւ փայ
պահապանքըն պակուցեալ ի հրակիզմա

ցաւ ըստ ըմանչ խամսէրէն ի յանձէն
անձամանակն ի նը, ի նիւթակ ն. Հայձե
Ա՛ր ա՛ռաքեցար ի հօրէ՛ և մարմնացար
եղէ՛ք. սրդի ա՛ստուածոյ ե՛զմամբեա՛ն
ա՛ր հին. զաւետասցեա՛ք օրհնա՛բա՛նին ձէ՛ք
ընդ հօր օրհնեա՛բա՛նին ի յանդման
ա՛ն ձամանակն ա՛ստե՛ա սրո՛վբէ՛ին. ո՛ր մի՛շտ
Ա՛ստուա՛ծ՝ կո՛չ ա՛ր ըզ՝ անըսկիզբն և
փառաւորեցոյց. բառնար ա՛րա.

ցոյց. և ըզ տըրտմութի՛ն խաղաբերի՛ցըն
հիացմա՛նք ըզ պահապանըն զա՛րհուրդ
հօր քարո՛զեցա՛ւ. բառ. Ա՛ր ասակաւ
և՛ ի՛ հրեշտակա՛ց մըշտընջենաւորակի՛ց
Ա՛ր ի գերեզմանի եղաւ որպէ՛ մարդ.
ի՛ ծառայու՛թ՛ մահու ազա՛տեցոյց. բար.
քա՛ ըզմահ կո՛խեաց. և ըզնախասահեղծն
յա՛խտեա՛ն. Ա՛ր ի խաչին բեւեռե՛լով
Ա՛ղա՛ղ օրհնեցէ՛ք բանիւ ա՛րարչ՛ք ըզնա՛
ըզմեղս մեր ի՛ խաչափա՛յտն. ա՛ղաչ հա՛ր
ըեցա՛ր մարմնո՛վ վասը՛ն մեր. և բարեկեր
մեր ի՛ նը, ի նիւթակ ն. Հայձե
ա՛ն ձամանակն ի նը, ի նիւթակ ն. Հայձե

գերեաւքն ի նմա, կորզեաց ըմբանչելի՛ն
թիւրս դժոխոց խորտակեաց. և զար-
ձարեաւ ի վերելոյ, և ըզզօրու-
կա նայքըն խընդութի՛ւն քարոզելի՛ն։
րու՛մ զո ի գերեզմանին. սիրբասանեալ
յարուցեալ է այ՛րն ի գերեզմանէ՛ն։
հրեշտակըն գոչէր առ կանայսն ասելով.
անճառելի՛ յարու՛թիւնն հրա՛շացեալ
ակերտեալ կանա՛նցն։ որդի։
աւետարանի՛ն քո. քարո՛զեցար յաշ՛
յերբ՛որդ ա՛ռաւ՛ուր հրեշտակացն
վանդակելի՛ մա՛րմնով. յո՛րուցեա՛լ
տանրեալով զԹագո՛ւհին ընկա՛լար բո՛
բա՛ցո՛ւցե՛ր. որդի։ ո՛ր ընդ մեռեալս
ղացո՛ւցեր. և ըզզուսաւո՛րսըն խա՛ա՛
ջամբ ձա՛ռ՛ա՛նիկ պարարտե՛ցոյ զո
ցանո՛ւ փըշկի՛ էն բո՛ղմըից. ահաւո՛ր զո
ուեցա՛ր ի խաչին յաղագս մերո՛յ յան
ը նա՛ խա՛տեղծի՛ն. որդի։ ո՛ր բեր՛ե
ա՛ն՛ձնո՛ւ. փո՛խանա՛կ դա՛տապարտու՛

Ա՛ւ

ըսկըսեաւ մինչ ի յաթոռսըն կա՛տարելո-

ւթիւն ուրախութիւն. ի՛ Տրեշտակայն

ասէ՛ին ո՛ր ի յերկրի. ըստ դասուց երկնայնոցըն

ո՛ր ի՛ յերկրի՝ երկնաւորին

Կանգնի ի՛ յեկեղե՛ցն վերին՝ երկնաւորին

խոյ դասո՛ւն որ ի՛ յերկրի՛ նա։

մէ լըսեա՛լ. եթէ ոօն մե՛ծ է այսօր

հոգւո՛յդ լո՛ւսաստուն ի՛ պաշտպանէ՛ն իւր

դուքի՛ զաւ մեզ հասեա՛լ. զոր

Աեծա՛յրեալ այս խորհո՛ւրդ ա՛ստ

Ա՛ւ Լուսաւորչին Գրիգորի։

քեզ ընդ Տրեշտակս առեալ. Թա։

սա՛ւորեցեր նը զ՛ի կերակուր. երդեմք

Ա՛ւ կենդանարար արեամբըդ քո լո՛

Թէ՛ ըզդ քո նորոգեցեր զաշխարհս. Թա։

ըզմա՛ն մեռուցեր. և ա՛նապա կեաս յարու

քեզ փառք. Ա՛ւ կամաւո՛ր մահուամբ

կոսէն. Թագաւո՛ր փառաց քրիստոս

ւոյն. ո՛ր վասը՛ն մեր մարմնացար ի՛ նը

Ա՛ւ Ա՛ւետարանչին Յովհաննու։

Ա՛ւ

նարհուրթ՝ նս։ Յօր զՔրիստոս համայնից
միաւորի վերըսաին արարչական խո՞
միաբանց ըստ նախահօրըն յանցանաց՝
ըստ եւ երկնայնոց. քանզի մեկնեաւն ի՝
Յօր ցՔրիստոս եկիզեցին՝ երկրաւո՞
վուրթ եւ հաստատեաց զնաղդուրթ։
ամրակից փըրկուին՝ որ եբարձ ըզնո՞
ընդ նոսին՝ երդեսցուք օրհնութիւն տա՞
ասին։ Ալ ետրոյ Համբ հանդիսացեալ
մայկ հայրըն վերին ուրախանալ ի միշ՞
մելորեալ և կորուսեալ անասունին՝ հրա
ձան երկնագործն պատկին՝ ի՛ զի՛ տա
յարմարուի։ Նա զի շարժեալ նահան
կատարեալ երկոցունց սեռից ի միասին
հրեշտակաց և մարդկան առ հայսրմ՞կ
այս խորհուրդ ի փըրկուի՝ բանաստրանց
մարմնոյ հրեշտակն։ Նա քանզի մեծ
զոր տարցմամբ ի նմանէ՝ տեղեկանայր
փութացեալ ուրախութ՝ ասնակցուի
եղեալ լուսաւորչին՝ ի դասն իւր
Նա ի երրորդըն դասէ պայտան

հրաշ արարչութ զարդարեցեր զեկեղեցի.
յոր արարիչդ արարած ծոց որ նորա՞
նուիրէք նմա՝ ի փրկութեղոցս արեամբ նո՛ր։
գերրողէն՝ արեամբ գնեցեր։ յո՞րմէ օրհ՞
նին՝ ։ եթէ զգերեաչ ազգ մարդկան՝ ի՛
հեան՝ ի՛ նմանէ՝ զարժանահաճս պատասխա
ախոյեան բբ՛ղնեաչ կողէն։ Ա՛սաի լը
յերկրէ՝ ։ կարմրացեալ հանդերձիւ՝ ի՛
ռեալ ամբ միմեանս՝ եթէ այս ոմն եկեալ
սածնին՝ ի՛ հիւսմա՞ն բ՛զկերինան՝ բարբա
համբարձա՛։ օրհ։ ՈՂ՝ որ տեսեալ ամ՞ի
լա՞ն ամ՝ ի՛ մէնջ՝ փառաք առ հայր վեր՞
անօրինակա՞ն մեծ խորհըրդոյն։ առեցե
մամբ՝ ։ օրհ։ Ա՛ր ի՛ լուսոյն բա՞ղարի՝
կեաչ կատարեաց հօր և՛ հոգւոյ առաք՞
ւոյն յայտնեաց տեսանողացն ։ և եչ՞
Ա՛ր վհանդերձեալն խորհուրդ հա՞ղ
կանգնեալք երկրորդ արարչութե՞ն։
պատրանաց ։ օրինեցէք որդիք մարդկան՝
՝ի՛ պատկեր իւր ստեղծ զանկեալն ՝ի՛
իմանալեաց և բզգալեաց։ ար և բազմ՞ոյն

ղեր · օրհ ։

ղեն կենաց, ի ցամաքեալ բնութիւս ցո֊
անընդունակ խոնաւութիւն · որ ի զ ցօ֊
ցանեակդ ։ Ա֊մպ թէ֊թիւ լսեսաւր
նութիւնք զի֊քեզ բարեբանեսցէ մեծա֊
ծամբեցեր զլուխսըն գերազանց · օրհ֊
արդարութիւնդ արեւելք, որ ի խաւարի
մաճանեալք որ գաճեցոյցն · օրհ ։

Ա֊ճամբին մայր լուսոյ արեգակինն

քրովբէիսըն գասեցայք, ընդ նոսին հա֊
Վհանայք և պաշտօնեայք ոյք ընդ
որով զանճառ փառան ընկալայք · օրհ ։
նոսաց, ոյք ըստ հրեշտակս բարձրացայք
ընկալ յաւիտեան ։ Ա֊ղաղէս ուրդք հեթա֊ գ
Ա֊զնիւր օրհնեցէք եւ֊ բարձր արարէք
զի֊քեզ յաւիտեան հօր հանդուցեր · ընդ
նացն · գերադոյն քան զառաջինն ընդ
Ա֊յսօր որ զտարադրեալքս ըստ յանգոյ
ցուցեր փառաց յերկինս · ընդ֊քեզ ։
որ ընդ ոգեղէն մեռեալ բնութիւն բարձրա֊
րոց ։ Ա֊յսօր կենդանիդ յառնեցոյց

ընդ֊քեզ բարեբանեալք աղբ հայրըն մե֊

Տէրդ թիւնդ վերին՝ ու զօրութիւնդ
առ աը հանդիսակից ձեր տօնողաց։
Եւ վեցերեւեան սերովբէից բերեր
անահաս բընութեն. բազմաշէջ քերովբէից
հանդիսաւ ձայնիւն. Հանդիսաւ
խանձ աճապիւն քոյ պարգեւս։
Սերովբէից հնչեղիւն՝ ու մարգարէից քեզ
լսովքէ՝ որ զանաեւեան ի նոցունց յո՞
ըմպանի քոյ կրեցեր. օրհ։
Որ բանիւ բանիւդ հնչեղ գոյացուցեր
զհանապազիսդ՝ ի պաշտօն փառաց քոյ՝ ու
էակից փառակցակդ. ոգորմեա մարդ
նօք սուգս երկրորդ բանաւորաց։
Որ անձամբ պարգեւօք քո զառաջինսըն
լընուա. ու ի ձեռն նոյ որ ի խանարհ
լընե. ոդ։ Որով ու մեք վերջացեալ
յամենասա քո շնորհէ. ձեռնամուխ
նոքօք գեր ի վերոյ քան զարժանն. ոդ։
Ո՞ան որոյ ու մեք հանդիսացեալ ընդ
նոսա. տօնեմք ցընծութիւն զհասարա
կաց զերկրպագութիւն. վայելեալք յանհա
խանձ աճապիւն քոյ պարգեւս։

Ա՛ղաչեմ զձեզ եղբարք արարեալք ըստ պատկերի
զի՛ մի՛ զմահու բարձցես զերկիւղ. ըստ
զի՛ վմահու բարձցես զերկիւղ. ըստ
դէմ հրեշտակապետիդ երկրորդ. բարեբան
հրեշտակապետիդ երկնաւորիդ մի՛ հրեշտա
կաց զինուորութիւն. պետութի՛ք բարձրա
գեալք ի՛ քահանայապետի երրորդ. բ
Ա՛ղբ խակզբան փըրկուե՛ ի՛ քաջ հով
ուի՛ն յայտնութեան. անբան հօտի՛ցն
հովուաց՝ երգակցելոյ երգեին. ընդ
նախին համաձայնեա՛լ երգեմք ա՛մէն
զիտաւս ի՛ բարձունս։

Ա՛ր զմեռանելո՛ր զծրուելդ քո ցո՛ւցեր
ի՛ բաբելոն. փըրկելո՛վ զերիս ման
կունան ի՛ հնոցին. ըղքեզ օրհնե՛մք աս
տըւա՛ծ հա՛յրըն մերոյ։ Ա՛ր ըղբազ
մազե՛ղ ներողութիւդ քո ցո՛ւցեր զծրաց
երկնաւորաց. տարածելով զբազո՛ւկըս
քո՛ ի՛ խաչին. ըղքեզ։ Ա՛ր ըզբազմա
գո՛ւթ ողորմութիւդ քո ցո՛ւցեր առ աշ
դըս մարդկան. թաղելո՛վ ի՛ սիրտ երկրի.
զի՛ զմահու բարձցես զերկիւղ. ըզ։
Ա՛ղաչեմ օրհնեցէ՛ք բարձր արարեա՛ք ըզնա՛

ղեաւս զ՚ի՞նչ. պատմեցէ՛ք աշակերտացն
ձեռս զ՚ինչ՝ եւ ասէ առաքեալսն
Յայնժամ հրեշտակն աւետարանէր յա՛
ի խնկել զհնազանդն մարմին.
զաբեր կանանցն. ու բերին ըզխունկան
յարեաւ ա՛ր եկին ի՛ գերեզմանն լի՛՞
պատուական արեամբդ քո՛ սրբոյ.
կեա՛ զժողովուրդս քո՝ զոր ըստացար
փրկո՛ղդ՞ եւ միածնի՛դ անմահի՝. փրկ
րու թիւդ քո փա՛ռաւորեմք. Պա՛ռնբ
անմահի՝. երկիր պագանե՛մք և զյա՛՞
փրկիչ՝ էր՞ղորմեա՛. Ո՞ւր քի՞՞ թեւորի՛դ
Յարեա՛ր երեւեցար առաքելոցն՝ և մի՛՞
մանըն կենսատո՛ւին՝. աւետի՛ր առ սբ՛
Լսեալ հրեշտակապետն ի՛՞ երկ՝ ի՛ գերեզ
աւո՛ր լո՛յս ծագեաց տիեզերաց. բար
կան և սբ մարմնով. յարուցեա՛ք յերկրէդ
բար. Ա՛ր լքեա՛ լ ի՛ գերեզման անապա՛
չարչարանաց զմա՛ հասչի՛՛ ի՛ յանձն էառ.
ի՛ հողեղէն գոյացու թիւ՝. համբերեա՛լ
յաւետն. Բանն ա՛նեզակա՛ն խոնարհե՛լ

էարձուցց ի խաչն և բարձրացար բանըդ
մեռանիլ յանձն առեր. Համբերեալ էր
խաչ : Ո՛ր ի վերայ նախասահմանեցին եղ
բան նդ էակից հօր . Լուեկիր կամաւ ի
աղքի մարդկան . յանձն առեր ած ծ
Ո՛ր ըղկերպարան ներս մահացու բընութ
թուն մեզ պարգեւեաց . բար :
աւերեաց . և յարութիւն խրով զայ
Ո՛ր երիքօրեայ թաղմամբ զդըժոխս
խրով զթձզուն մեզ շընորհեաց . բար :
կեաց զմիեզերս . և հեղմամբ արեանն
յաւուն : Ո՛ր էարչարանօք խաչին փրկ
Ո՛զոր օրինեցեք բարձր արարեք ըզնա
աւետարանիչքն զյարութիւն քո տեր . ամէն :
րութիւն քո տեր . ամէն : Ո՛յաւր հրշտակապետն
Ո՛յաւր նորոգեցար ի սիրելիսդ ամէն յայ
րութիւն քո տեր . ամէն : Ո՛յաւր ցընծան երկինք և երկիր յայ
շակերտացըն զհայեցեալ առեր
վե ահագին տեսլեանն . պայ տմէին զ
զարհուրեալ զարհուրեալ : Ասէ ցնց

ՈՐ

: փառս.

ըարձ՚ըս քո քաղցրութի՛ւն . Ես ՚ի հայել յա֊
ձո՛ն ըլնա՛լ եմ . Ո՛վ հայր ողորմութեան եւ
Աստուած ամենայն մխիթարութեան՝ որ մխի֊
թարես զմեզ յամենայն նեղութեան մերում՝ ՚ի
Քրիստոսէ Յիսուսէ Տեառն մերոյ . որ ՚ի
վերջոյ լոյսն ծագեաւ ՚ի խաւարի . ՚ի մեզ
ողորմեցա՛ւ քո ողորմածութեամբ . Ես մեծա֊
մեղս եմ . քանզի փրկիչըն մեր յա֊
ռաջ՚ն վերին . այսօր ցընծայ սիրո֊
ւանէին . Ես ձեւս՝ Այսօր ցընծայ երու֊
կեալ պահապանացըն զարհուրեալ մե֊
զունդ վինուորացն . այսօր սըրտաբե֊
զակերպ հրեշտակապետին՝ մերձեալ ՚ի
գա՛ալ ՚ի յաշխարհ՝ Այսօր տեսիլ ահե֊
ալ՝ եր՚ կանանցըն քարոզէր
հօր . Ես նըստար ընդ աջմէ հօր .
բըռնեա՛ն ՚ի նմանէ բա՛նըդ փառակից
լոցն՛եր զիշխանութի՛ւն . արձակելո՛վ զմ
Այ՛ ՚ի բար
Փառաւորեա՛լ Ես անո՛ւրն քո՛ Ա֊
վերջոյն լոյսն ծագեա՛լ ՚ի հօրէ՝
րա՛ւ եւ աւերեա՛ց զզրկածոխս . Ես մեռա՛լ
մայր եկեղեցի . քանզի փրկիչըն մեր յա
սաղմն վերին՝ . այսօր ցընծայ սիո՛ն
կեալ պահապանացըն զարհուրեալ մե֊
զունդ վինուորացն . այսօր սըրտաբե֊
զակերպ հրեշտակապետին՝ մերձեալ ՚ի
գա՛ալ ՚ի յաշխարհ՝ Այսօր տեսիլ ահե֊
ա՛սելո՛վ . Ի՛ ձեռս՝ զ վերջոյն լոյսն ծա
երջանիկ՝ եւ ա՛ր կանանցըն քարոզէր
հօր . Ես նըստար ընդ աջմէ հօր .
բըռնեա՛ն ՚ի նմանէ բա՛նըդ փառակից
լոցն՛եր զիշխանութի՛ւն . արձակելո՛վ զմ
Այ՛ ՚ի բար
Փառաւորեա՛լ Ես անո՛ւրն քո՛ Ա֊
վերջոյն լոյսն ծագեա՛լ ՚ի հօրէ՝
րա՛ւ եւ աւերեա՛ց զզրկածոխս . Ես մեռա՛լ
մայր եկեղեցի . քանզի փրկիչըն մեր յա
սաղմն վերին՝ . այսօր ցընծայ սիո՛ն
ուանէին . Ես ձեւս՝ Այսօր ցընծայ երու֊
կեալ պահապանացըն զարհուրեալ մե֊
զունդ վինուորացն . այսօր սըրտաբե֊
զակերպ հրեշտակապետին՝ մերձեալ ՚ի
գա՛ալ ՚ի յաշխարհ՝ Այսօր տեսիլ ահե֊
ա՛սելո՛վ . Ի՛ ձեռս՝ զ վերջոյն լոյսն ծա
երջանիկ՝ եւ ա՛ր կանանցըն քարոզէր
հօր . Ես նըստար ընդ աջմէ հօր .
բըռնեա՛ն ՚ի նմանէ բա՛նըդ փառակից
լոցն՛եր զիշխանութի՛ւն . արձակելո՛վ զմ
Այ՛ ՚ի բար

Ո՛ր ի յերկրի երեքեցար և ընդարձակեան
շրջլեցար Թագաւոր յաւիտենից. փա՛ռ
Ընդ՝ որ Ընդհանայն արարած օրհնէ՛ք զՏէր
ցնծա՛ք և բարձր արա՛ք զնա կեա՛ղցի՛ն ի
փրկու՛թի՛ մարդկան։ Ո՛ր էակի՛ցն էք
հնձո՛ր և՛ ո՛չ հնդեցան ի յերկրի երեքե՛
ցա՛ւ. ամենայն։ Ո՛ր հրեշտակացն ան՛
տեսա՛նելի՛ն է. ի վե՛ր խաչի՛ն տեսա՛ւ.
ամե։ Ո՛ր սրո՛վբէիցն ա՛նհասա՛նելի՛ն է.
ի գերեզմանի՛ն եդա՛ւ. ամենայն։
Ո՛ր քրո՛վբէիցն ա՛նհմա՛նալի՛ն է. ի յեր
րորդ աւո՛ր յարեա՛ւ. ամե։
Ո՛հ՛ հնձա՛ւ է՛մ։ Ո՛ղջո՛ր լինդ աղբե՛ր
Ո՛ր ի հնձէ՛ն առաքե՛ցար ա՛նբասիելեն
որդի՛. և՛ի՛ բա՛յ կուսէն ծնա՛ւ. ո՛ղջո՛ւ։
Ո՛ր ի խաչին բեւեռե՛ցար ա՛ստուա՛ծ
բանդ. և՛ի հնձէ՛ ո՛չ մեկնե՛ցար. ո՛ղջո՛ւ։
Ո՛ր ի գերեզմանի՛ եդա՛ր Թագաւո՛ր ան
մահ. և՛ի յերրո՛րդ աւո՛ր յարեա՛ր. ո՛ղ։
Ո՛ր ի յերկի՛ն նըս հանբարձա՛ր ամենա՛
կարող. և ընդ աջմէ՛ հօր նըստա՛ր. ո՛ղ։

զինամբ կորզեաց ի կեանս. մի։ Ոչ վն
նըս զբժոխից փրշրեաց և զարգելեալն
դանիէլ յաբեմնից։ Ոչ զզբա-
յարուցեալն ի մեռելոց քս և զկէն
բա՛ր զձեր արարիք ըզնա յաւետեան։
Թէ օրհնե՛ցէք ըզ առա՛քեալսն
քրիստոս. ասաց։ Ոչ զտէր Աստ-
ծոյ սրբոյ վանից. ասէ։ Ոչ ըզհա-
ւատարիմսն ընդ մարդկան. զոր
ամենայն ազգք ընդունին. և
ոչ զերկիւղածսն ընդ հեթանոսս.
զորս ոչ ընդունի երկիր։ Ոչ
զհաւատարիմսն ընդ անհաւատս.
զորս ոչ ընդունի ծով։ Ոչ զսուրբսն
ընդ մեղաւորս. զորս ոչ ընդունի
դժոխք։ Ոչ զարդարն ընդ
անիրաւսն. զորս ոչ ընդունի
դատաստան

սաւորի՛ն ապտակեա՛ր. Եւ զինաւորըն
անքընննի՛նդ ես կ՚ուԹեամ՛Ն՝ ըսաւ
ա՛ըա՛Ն Հարցընն մերոց։ Օ՛ քե՛զ օր
վան արարածոց քո՛ց փըրկո՛ԹեաՆ.
նըմա՛Ն՝ զքե՛զ տեսա՛ք ի՛ խաչին՝.
Նըմա՛կ զըմբ՛ուռ բա՛նդ որ յանձա՛ն ա՛ԹոռԱ
մեռեալ՝ չէ՛ աստ այլ յարեա՛։
Ո՛վ խընդրե՞ք զ՚կենդանին ընդ
ցըյց՝ զնանայսըն լուսաւորեա՛ց սա՛ըմ։
քա՛րոզեա՛ց։ Ո՛ պահապա՛նըն զարհո՛ւրե
ըբ՛շտա՛կ քո՛ւ տը՛ որ զյարուԹիըն՝
յանձն առե՛ր կենդանասո՛ւ մե՛ռելոց։
վա՛ըՆ մերո՛յ փըրկուԹե՛Ն. ըզմեռանի՛լ
տարածեցե՛ր ի՛ խաչի՛ն։ Չանգերեցե՛ր
լո՛ծիչ. ձե՛ռք որ վերկինն արարի՛ն՝
Ակնո՛ր ի՛ ջարբարա՛նս ջարչարանա՛ցըն
բա՛նըդ մարմնացա՛ր ի՛ կուսէ՛ն։
ի՛ Հօրէ՝. Հռչանացեա՛ր նը Հոգւո՛յն՝
Ա՛ջեր յերկինից միածի՛ն անմե՛ռ կենդուդ
փա՛կելո՛վք եմուտ ա՛ռ աշա՛կերտան. Ա՛ն։
մե՛ռնի կընքելո՛վ յարեաւ և դրօքըն

նեցեր յաուաջին անիծչին. ասէ Տէր։
հատուեցեր զամենայն. և ո՛չ ունիս ինչ
Նացի՛ր՝ և ընդ մարդկան շրջեցա՛ր,
ծիկ յամա մեզ։ Ա՛շխատասիրեա մարել
մարմնացար. ասէ Տէր. ողջ
Հեցա՛ր ի յերկինից՝ և ի ստորինս կոտրեն
Ա՛ սա՛ր ն մերոյ փրկութե՛ն խո՛նարհ
ի՛նչ ես առ ոտիցդ։ ասէ Տէր։
ի՛ կոչն. և՛ զ փրկիչն արիւնն եհ՛ղ
և՛ զ խոցո՛ւմն գե՛ղարդեանն առեալ
Ա՛ նարատ գա՛ռն այ սպանա՛րատեալ
նո՛ր ճաշակեալ վա՛յր ն մեր. առա՛։
ի մէջ ի՛ յանօրինաց. և՛ զ լերդ գոռ
Ո՛ թագաւորըն մեծո՛ւյ և զհսաչեա՛ն
բարձր ա՛ղաղակ զ նա՛ յաւիտեա՛ն։
արարածոց քո՛ց փրկո՛ւթե՛ն. ա՛ր։
Ա՛ զատե՛ր՝ օրհնեցէ՛ք Տէ՛ր ամենայն
ռեր. և զ փրկութի՛ն ե՛ր քեզ օրեցոյ. վա՛
եմ անմա՛հ ն զ մեռանի՛լ յանձն ա՛
կող քո՛ յ ի խաչին. ա՛ր։ Ո՛ր թագաւորդ
զա՛զարդեա՛մբըն խոցեա՛լ զանա՛րատ զ

ի խընկել զմարմինըն տն. ՚ւ լըՒեալ
րեղմնեկիր ։ Ի՚սկ եկեալ Յոբ՚ կանայնգն
ահեղ դուշման փոխ՚ն ի՚ վերայ գե՚
նըն տն. Տըննէցուցա՚ ինքըզ ըզգայն
ՒՀրեշտակն ի՚ յերկնից ի՚ գերեզման
յանհեղ բարբառոյ մեծ կարդալով ։
վէմ՚ն Ս՚երկիր սասանեցա՚ ի՚
հեղակերպ փայլմամբ. պատառեցա՚ ։
Յարուցեալ է տէրն ի՚ գերեզմանէն ա՚
քո՚ տէր. և գերեզմանք բացան. զըժոխք
զարհուրեցան . և մեռեալըք յարու֊
ցեա՚ պատառեցա՚ն ի՚ հաչելՒթե՚
Ա էմըք պատառեցա՚ն ի՚ հաչելՒթե՚
ողք ազատե՚կէին ասե՚լով. փառք
յարու֊ցեր զՀաւատացեալսն ի՚ քէզ
ըզմա՚ Ճաշակեցեր . զամենեսեան
Ա՚աչելՒ ի՚ յանձն առեր զբ՚մ՚թաճ՚ և
փառք յարո՚Ւթեա՚ն քո՚ սէր ։
Համբարձաւ . աՒըս՚ա՚ճ ։
Լոյց յարուցեալ . և ի՚ ա՚ՒԲ՚՚ա յերկինըս
Արիստոս որդի՚ աստուածոյ ի՚ մեռե֊

ի լուսեղէն ամպոյն . ձայն եղև առ
Այս է Որդի՛ս իմ որ ի նովանաւորէ
նա փառք թագաւոր փառաց . բարձր
նաև երկինք երկիր ովքեր
նա յաւիտեան : Զամբարձաւ ած օրհ
Այլ զի՞նչ օրինեցէք բարձր արարէք ընդ
բարձաւ ի խաչ վանէն մեր . ընդ քեզ
եթերայեցւոց դէպ արաց և փարիսեցւոց
կից հօր և աբ հոգւոյն . և ի դասուց
Ո՛ր ի բարձրութիւն երկնից էիր թակա
ժանութեանդ . ընդ քեզ բարեբա
մերձեալ ի համբոյր նշանակ և առիթ
քրիստոս . ի՛սկ յուդայի լըրբութե
լով բնդդէմն յարութիւնդ փառաց քոյ
Ասատ սերովբէքն ի խոնարհ ունե
բարեբանեմք աշխ հայրըն մերոց .
նից վանըն մերոյ փըրկութե . ընդ քեզ
ընդ հօր ես յերե . խոնարհեցար յերկ
Որ յահեղակե ըզ աթոռ նըստիս և
ռելոյ կենդանի՛ն յայնմանե՛նց :
ի հրեշտա՛կ կո՛չն ետիր յարեա՛ ի մե

որդի՛ իմ սիրելի՛ · բարձր արա ։

Ո՛ր վասն մեր յերկինի՛ց խո՞սիսդ ·
հեգար՝ · նորոգել ըզսիրեզերս · ծնեալ և
ի՛ձեռ փըրկիչ · ողորմի՛ր մե՛զ ։

Ո՛ր ըստ Տոլեղէն բնութե՛ան մարդկան՝
զգեցար մարմին · զվերածո՛ւրեա՛ զմե՛զ
մեղաւք՝ զինեալ իմ մըտիւ թո՛ւրեա՛ · ողոր ։

Ո՛ր ըզգաստակնիք մա՛նուկ լի՛նել զնա՛
խաւսեցո՛ւցին · զգաստա՛պարտեա՛ զմե՛զ
մեղաւք · զնո՛ղիս իմ նո՛ւրուեա՛ · ողոր ։

Փա՛ռք քե՛ ամենազօր յարո՛ւթե՛ն ։

Ո՛ր ամենազօր յարո՛ւթեն երկրպա՛
գե՛ն քերովբէքն · և վեց թևեա՛ն սե՛րով
բեքն Տո՛ղևորական Տընչմամբ երգե՛ն
աաեղով · փառ ։ Ո՛ր յաւր անուշահո՛տ
բուրմամբ ընթա՛նային՝ սե՛ր կանայքն ·
տեսանելո՛վ ըզՏրեշտակն արեգակնա՛
կերպ փայլմամբ · ի՛ վերայ վիմին գո՛
էր աաեղով · փառ ։ Ո՛ր յաւր արձա՛կե
ցաք ի՛ կա՛պանացդ նախահօրն · և վերըս
ո՛ւն նո՛րոգմամբ յա՛ւիտեանական կե՛

նախ յանմահից. և խոնարհեալ մնալովն
Այր փարաւկցութիւն ընդ հօր վերս օրհ-
նել. օրհնաբանեմք ի գերեզ-
մանս. Թագաւոր ես երկնից և երկրի քո
Այր այնբաւելի յաղթօղ զօրութիւդ՝
տիրես ամ ի ամս. ար՞ժան ըսել.
կըտաւոնցն. այլ քարոզ հրեշտակապետի
Տանդիպեաւ վարշամկին և աստուծ
նէն. ի՛նչ աստուծոյ գերեզմանն. եւ՛ ե
Նշանագեալ պետրոսի՞ս ճ՞ւ յիւհան
ուր գոչէր առ կանայսն. ար՞ժան ըսել.
ռանէին. այլ քարոզ հրեշտակապետին
բեալ պահապանացն եօթիւզալից եմ՞
Նշ՞ս. ի՛նչ աստուծոյ գերեզմանն. եւ՛ ե զաւր
Նշ՞ս ճ՞ւ յիւհան ի մեջ ճանգեալ.
յարեաւ քրիստոս. անմահ թագաւորն
ար՞ժանը զհաւատալն խնդրելի՞ ք
զհրաշակապետին զգաճյնելն լըեալ.
Նշ՞ս. ի՛նչ գերեզմանն. եւ՛ ե զաչ
Նաչն եղիք ժառանգորդք. փառք.

կայն բաժակ՝ Ի՛ն. Ւ՛ հրաւիրեցի՛ն
որով ա՛ռաքեալքն ա՛րբեցան անմահա-
ձուն՝ եկողին Ի՛ հօրէ հա՛դուցան սե՛ր ՚ց.
համադո՛յակ՛ն։ (Ա՛րիւնէ Ի՛ բար-
գաւ գալ՝ Ի՛սան. զո՛ր քարո՛զեցի՛ն
Ի՛ հօրէն պատմէ զահաւո՛ր և ըզմիւսան-
ր՛ քննէ ըզհա՛րս ա՛՛ց. զոր առեալ
Ա՛՛ննւոթեան ա՛ղաւնի. ա՛նգընեալ
դեռ նըստէ՛ն Ի՛ նա՛ վերնատա՛ն։
նեա՛յ անկուեալ զաշակե՛ Ի՛ բան. մի՛նչ
Ի՛ նահանջէ՛ն լուսոյ փայլման հրազե-
ծաձայն հընչմամբ Ի՛ բարձա՛ծնց
Ա՛՛ռաքելոյ ա՛ղաւնոյ. Ի՛ջանելով մե-

Ա՛նան Վէնոէնոպէնն. տուէչ տուէրն։

կեղեցի՛ անմահ էու՛թի՛ն. օ՛՛րն։
յարուցեա՛լ լուսաւորե՛ցէ՛ր սո՛ւրբ զե՛-
Ա՛ր կա՛րողակ՛ն ը՛զմի՛ն կոխեցէ՛ր. և
ըզեցա՛ր փառաց Թա՛գաւոր՝ օ՛՛րն։

մարգարէին։ Նիմա։։։

Յաւետ երեսարձացեալն առաքեալքն զարդ
րեալ ի շնորհաց Հոգւոյն սրբոյ. ՚Ա՚
Յաւետ ցնծայեն առաքեալքն զարդ
ՄՀ ացուցանելով զի լոյսն ի հոգի
ցեալ Հոգւոյն սրբոյ. ՚Ա՚
Յաւետ ընդ երկնաւորսն ցընծան
ա յաւետ աշխ հրեղինգք լեզուաց • առ
աքեալն զհոգի սրբոյն ՚Ա՚ Եղիցի
բաշխեալ արարիչ ընդ ընտրեալսն իւրեանս ՚Ա՚
խոհեմութեամբ հոգւոյն սրբոյ. ՚Ա՚
խոստովանիմք աշխ զՀոգին սբ բնչ
Յաւետ ուրախացեալք Հոգւովն
նիմիք նորոգօղ լմ կենդանարար • օրհ
ՀՈՎՀ ՀՈՎՀ ՀՈՎՀ
աօծնեալք վերաբերեալ աշխ խոստովա
յաւետ • երևումն Հոգւոյն
լով ի նմա հրեղէն լեզուօք • օրհնեալ լ
մըխիթարեաց զառաքեալսըն Հանդիչ
Հոգեւոյն աօծնեալք սր
ՀՈՎՀ ՀՈՎՀ ՀՈՎՀ

նը զառաքեալսըն՝ հաւատալ ի վեր. բեւեալ սբ ըօձն. լըցո՛ յոյ խընդութ-
ՀԱՏ-ատալ ի՛ վերնատունն։ Աբ հոգին ե՛ս
ամենայն աւետեաց՝ն հօր
ոյժ տալոյ ընտրելոց մեռասանիցն.
ի՛ հաստատել զեկեղեցի քո նը հոգի՛. օ։
առեալ զարքայծս. այսօր եկիր
ռաքեալն նը հոգի՛. օրհ ։ Աբ խնամեն
հրեղէն լեզուս բաշնեալ հանդերձ յա՛
Աբ դնա՛ ի՛ վեր թևոց հոգմոյ. այսօր ի՛
նը հոգի՛. օրհնեալ ես թագաւոր անմահ ։
այսօր իջեր յերկնից ի դաստ առաքելոցն
Աբ ի՛ քրովբէական կառսըդ հանդիսա՛.
գեհար յառաքեալսըն նը հոգի՛. ող ։
Ա՛ւ ի՛ հրեղէն լեզուս բաժանեալ հան-
գի. ող։ Աբ անբաժանելի ես յա՛ծո՛ւե՛.
դաստ առաքելոցն իջեր բընակիր նը հո-
մեզ։ Աբ զամ լընուս զօրութ-քո՛. և՛ ի
ման իջեր յերկնից նը հոգի՛. ողորմեա
Աբ յամի՛ ես ա՛ծո՛ւե՛. և՛ ի ձայն հընչ
մարի՛ա գալստեամբ հոգւոյն սրբ. մե՛.

զի զգա ամբ. Ջոյլ կենդանութ բընչեաղ
տուր Հոգին այսօր. վերայ ծնեալ ի
գոյացողց զարարած. անանձնըրպետան
ժամանակ պէս պէս շընորհաց. ընդ ը
լսոյս աճեալ զազգըս մարդկան բա
րեխաւսէր լեր զմեզ քրիստոսիկն. Ո՛
արքայակից տըր Հոգին այսօր. Տրոհ
անուրիչ բաժանմամբ ի յառաջդուստ
հիշատակիդ. Նոյնագոյ բընութիւ
լոյս ի լուսոյ ընկալեալ ես միշտ ի
ընթացեալ ի արբուցին սիրեզերաց.
ողբ արբիչն կենդանոյն։

Ո՛ր ի հարաշունչ ի յառաջդերձեն. յա
ռաջ բըղխեալ անհատաբար ի յոգնե
դուստ սիրագին տըր Հոգին այսօր. ի
յերկընից ի սաստիկ հընչեալ. ի գաթա
առաքելոցըն լցեալ բոլորից. ընդ
ի նա՛ օրհնեցեալ ի երկնըպատգա
լուսոյ ի Ո՛ր յանըսկիզբն ես ի միշտ ի
հիշատակ. Նոյնագոյ բընութիւ
անուրիչ բաժանմամբ ի յոգնեդուստ
արարչակից տըր Հոգին այսօր. Տրոհ
բաժանեալ լեր զմեզ քրիստոսիկն. ի
լոյս աճեալ զազգըս մարդկան բա
ժանմամբ պէս պէս շընորհաց. ընդ ը
ողբ արբիչն կենդանոյն։

Ո՛ր ի հարաշունչ ի յառաջդերձեն. յա
ռաջ բըղխեալ անհատաբար ի յոգնե
դուստ սիրագին տըր Հոգին այսօր. ի
յերկընից ի սաստիկ հընչեալ. ի գաթա
առաքելոցըն լցեալ բոլորից. ընդ
ի նա՛ օրհնեցեալ ի երկնըպատգա
լուսոյ ի Ո՛ր յանըսկիզբն ես ի միշտ ի
հիշատակ. Նոյնագոյ բընութիւ
անուրիչ բաժանմամբ ի յոգնեդուստ
արարչակից տըր Հոգին այսօր. Տրոհ
բաժանեալ լեր զմեզ քրիստոսիկն. ի
լոյս աճեալ զազգըս մարդկան բա
ժանմամբ պէս պէս շընորհաց. ընդ ը
ողբ արբիչն կենդանոյն։

Ո՛ր ի հարաշունչ ի յառաջդերձեն. յա
ռաջ բըղխեալ անհատաբար ի յոգնե
դուստ սիրագին տըր Հոգին այսօր. ի
յերկընից ի սաստիկ հընչեալ. ի գաթա
առաքելոցըն լցեալ բոլորից. ընդ
ի նա՛ օրհնեցեալ ի երկնըպատգա
լուսոյ ի Ո՛ր յանըսկիզբն ես ի միշտ ի
հիշատակ. Նոյնագոյ բընութիւ
անուրիչ բաժանմամբ ի յոգնեդուստ
արարչակից տըր Հոգին այսօր. Տրոհ
բաժանեալ լեր զմեզ քրիստոսիկն. ի
լոյս աճեալ զազգըս մարդկան բա
ժանմամբ պէս պէս շընորհաց. ընդ ը
ողբ արբիչն կենդանոյն։

Յովհան Ոսկեբերան։

Զայն և նմանն հօր և մօրեւդ հո-
գիդ անեղ և համագոյ. բնակեսո-
ցին հօր անքննաբար՝ առօղ յորդոյ
անձառաբար. ի վերնատունն այսօր
իջեր՝ զհոգիդ շնորհացդ քոց արբու-
ցեր. աւրհն և մեզ սղոմոնթեամբ՝
ի բաժակէդ խմաստութեան։

Լ՚ից ստեղծող արարածոց՝ որ շնչը-
ջեր ի վերջ ջրոց. նոյն և ի ջուրան ա-
ւազանին՝ ի շնորհել մեզ քոմ էակցին.
զի զուարթս սիրով աղաւնակերպ՝ զմօր-
դիկ ճնանիս աճակերպ. ամէն։

Յաբուն վերնոյն իմանալեաց՝ և ըստո-
րին այսր ըզգալեաց. որ մարդարէն
ասաս ի հովուաց՝ և առաքեալս ի ձկը-
նորսաց. աւետաւոր ըզ մանկաւորս՝
քարող բանի քոմ զհայածօղս. ամէն։

Պարսաւելի հոգոյ նըմանն՝ ահեղա-
գոյ սասակ հընչմանբ. երևեցար ի վեր

անձնասրութիւն յերից կատարելոց մի՛
աչք հայրըն մերոց։ Այր կատարեալ
կից որդւոյն միւս ծնի. օրհնեալք լըք եղ
քար բըղխուն ի հօրէ. և համագոյա
տուր Հոգիդ Ճըշմարիտ. անբակըզեան
Այր անխմանալիդ ես յիւրքե և անպա
զարդարեաց. մաքք։
զառաքեալն՝ եօթնեակ հնարհօք քո՛
քո՛ հաստատեաց՝ տընտես ի նմա եղ
կեղեցի՛ իւր զոր ընեաց՝ եօթըն սեամբ
քըն զանդամն իւր քի՛ յօդեաց՝ ըզ
Աչքն ի սըրոյ զսեղդ առաքեաց՝ յին
գեա եւտր որդւոյ մարդկան. մաքք։
բացեր ըզանձդ անհիւթականն պար
մեղաց՝ և ընդ էարին դաստատանաց՝
իշխանաբար. ընդ արդարութե՛ և ընդ
Լուիր յերկիր ածաբար դասել զնս
մեղաց՝ և ըզգեցո՛ ըզնոյս փառաց։
մե մեղաց՝ և ըզգեցո՛ ըզնոյս փառաց։
հրով մաքրեցան. մաքրեա ի՛ միջ ըղ
սրբ առ ի՛ քէն մըկըրտեցան՝ որպ զսկի
նատանն՝ հոգիդ դաստա՛ն երկոտասան՝

դեռ ի դառն առաքելոյն • աղե • ՚ՌՂ

ի՛ երեկէն ի լեզուս բժիշկեաւ հան՚ն՝ հաղիւ ներմա՛ն ա՛ծ յայտնապէս՝ • ու ՚ՌՂ ի՛ջեր տիրաբար յերկինից առաքելոյն. աղաչեմք ըղձիւ ողորմա՛ն քո՛ւմ էակիցին. լինել մըխիթարիչ ոգի՛ եւ հաստատոյ • աղաչանօք առնօրինաբար ՚ՌՂ առաքեցար ի՛ հօրէն հնգիւղ անեղ ի՛ քէն ծնմամբ ոգի՛ հմգուն՚ն • բա՛ • ՚ն՚ր քահանայապետի վերամփառեալ տաղանա՛ն ի՛ հոգւոյն սրբոյ • բա՛ • ՚ՌՂ նոր ա՛րարած՝ ի՛ քո նո՛րոգնեալ՝ ա՛ • ՚ն՚ր քէն զբա՛շխօրէն շնորհա՛յ • ի՛ պա՛ տիս ՚Ա՚զ տեր օրհնեցէ՛ք բա՛ ՚ՌՂ՚ՐՂ տա՛ • ծրհ • լուսաւորի՛ն ա՛նբաժա՛նելի՛ • ծրհ • կիսրեա՛կ եւ դա՛տանիմբդ հա՛մադո՛ւ եր՚ քեզ ա՛ծաբա՛նքն ելիւեցո՛ւ՝ • յոր մի՛ տիւ՛ ո՛ր հօր ի՛ ոդեւոյ քարո՛զեցին ըզ հնձի՛ա աստուա՛ծոյ • ծրհ • ՚ՌՂ հատատա՛ ոդեւոյ միշտ երկրպագի՛ս յա՛ղաքա՛ծ՚ոյ եւ նոյն բնո՛ւթի՛ • ոդով ընդ հօր եւ ընդ

նից։ առաքելոցն ասաց ածէք հոգի սբ. ։
ըստ առաջին փրկանն զգաբէզ մեռանա-
տոր քրիստոս, ոյք արբնեցին տըրտմեցեալ ց
պրդեաց ադամայ ը՛ղբաժակն ուրախա-
րար յայգեսյն երեմայ ։ աղա ։

Ա՛ր յերկնային զօրս ա՛նամահացեալն
նախ հեղեր առատապէս հոգիդ ճըշ-
մարիտ ։ զածեալն և զգերագոյն քո՛
խնամատարիդ՝ լինել փառաբանիչ սբ՛
երրորդութեդ՝ ։ ընդ նոսին փա՛ռաւորեմք
զերրեակ միութիդ ։ Ա՛ր զևերպարանն
ածեալն առեղծեալ երրորդութեամ նդ
խորհըրդա կյրութէ՛ ։ զարդարեցեր փրկ
մամբ շնորհաց քոյ կենդանարար ։
և ընդ ծնեալան առ ի՛ նմանէ՝ խոսե-
ցար օրինօք և մարգարէիւք ։ ընդ նո։
Ա՛ր յերկրորդի՛ լինելութեն՝ յիւո յա-
րուեր քոմ էակին ։ մըտեալ ի՛ վերնա
տունն դրօքըն փակելովք՝ շնորհելով
ստացողացն զհոգին սբ՛ ։ ընդ նոսին

Ա՛ր կ՚ըն հոգին ան և առաջնորդեաց
զ՚ա՞մ հոգիք օրհնեցէ՛ք զՀոգին Այ՛։
Նեաց դարձեալ ի՛ր վերնատունն.
ը՛զ բաժանեալ լեզուս աղգաց միաբա՞
ժանմամբ լե՛զուացըն քահեաց՝ այսօր
Ա՛ր զմիաբանեալն յաշտարակին բա՞
երգեն ընդ սրմէբէ՛ան զերեքսրբեանի՛ն։
տա՛ս լուսափայլս և դերապայծառս՝.
Ա՛ր կ՚ըն հոգին։ որով զարդարեցան լեզո՞
կեղեցւոյ սօնե՛ն ցընծու՛ք զաւ՛լուստս
նայն պարգևէ՛։ Ա՛յսօր մանկունք է՞
մին եղելոյ՝. դարձեալ վերբսուխ՛ն ը՛զ
որ եբարձ զՀոգին ի՛մարդիանէ՛ մար՞
ցընծայ ը՛նդ հօր հաշտութե՛ն. քա՞նզի
քեզըն։ Ա՛յսօր Հոգանիւթեայ բնո՛ւթիս
տանն. որով նորոգեցա՛ն դասք ա՞ռա՞
նորոգօղն էից Հոգին կ՚ը ի՛ր վերնա
երկրաւորեացս նորոգմանն. քանզի
Ա՛յսօր երկնայի՛նքն ուրախացան ընդ

վը կայեցեր՝ աղաւնակերպ իջմանը՝ ի
լուսոյ քումմէ կին. և ի յորդանան
դուշակեցեր Տիդիդ յառաջագոյն զա
րբասի քում. ՕՐՀ. Ա՛ր մարգարէ՛ դը
նար մարմնով անճառաբար ի Տիդոյն
Տիդին բերկրեաց կուսին. յորմէ ծը
ցայ լուսեր աւետեաց գաբրիէլի՝ որ ը՛ղ
կինց բանդ առար. ի Տիրամիան ծո
Ա՛ր կամաւ հօր և նը Տոգւոյն ա՛նեղա
նեաւ սէր ա՛ր ծ Տա՛րցըն ը՛մերոյ.
ւոյ բը՛ղխամն ա՛նքը՛ննաբար. ծնՀ
ձան անժամանակ ծնընդեամբ՝ և Տոգ
ան՛ձին և ա՛նը՛սկիզբն՝ որդւոյ պատ
պատճա՛ռիդ՝ և սրոց պատճառաւ. Տայր
Ա՛ր բոլորի՛ց ես պատճառ՝ ընկից ան
տարաչարեա խորանին՝ այսօր շինե զմա
Ա՛ր ընկից Տոգին ա՛ն ըզբաՀընկնել ձար
ա՛ռաջնորդէ՝ ի յաւետարանն՝ ա՛մՀո
սին՝ . այսօր երկոտասանն առաքելոցն
երկոտասան ցեղիցն ընկել՝ ի յանապա
Ղ

խոնարհութիւն ընծեռցեալ սը վանն Երը
տէն ի վերայ իմ. զոր ի տնօրէնութեանդ
օծեալն ի քէն մարմնով. առ Տոգի
զոր զգուշակեալքն քո եասյեաւս եվեց
մեզ ողորմութիւն ի քոց պարգեւացդ։
աճապարութեամբ. աղաչեմ զնորհեա և
մատուսջ և դիտուջ. Տնդի երկիւղ
տոգի հեղութեամբ և զօրութեամբ. Տնդի ի
Տոգի. Տնդ. Տոգի աստուծոյ և խորհրդոյ
յեսաեայ Տայնգեար եօթնանարփեանն շնոր
ի՛ վերայ եբշղեալ գաւազանին
խնամատարեալ և մանր բուեալ մեղայ. բզաոր
թական ջուր կենդանի յերուսաղէմ.
հոգի և արդարոյ Տոգին բբշղեսա անհիւ
անկիզելի. բզաոր։ Այսօր արարչակիցըն
տեաց ըզ դասս առաքելոցն ի Տնբեն
մանել ի վերնատունըն մերոյ
հոգի և արդարոյ Տոգին. Տրաշխոյժ ծագ
յաւիտեան։ Այսօր Տամագոյակիցըն
զաոր օրհնեցէք բարձր արարիչ բզնայ
վերայ մարմնացեալ բանին. օրհ։

ամրն անդի առեալ. և յետ մահու և
գերեզմանի յաշխարհն հայոց ելեալ
էր ոգի նորա. և ի հոգիս նորա
աղաչեմ զքեզ տէր ողորմեա. փա՛ռ
և պատիւ հաւր և որդւոյ և հոգւոյն
սրբոյ. ամէն։

Ի նոյն հոգեհանգստեան աւուրն։

Ո՛րպէս ի մարդկան ոմանք ի ծո-
վակոխ նաւու ելեալ ի ծովուն
ի ձայն ցընծութեան ամենայն հոգիք
տան յոյժ. զմեզ նորոգմունն ընկալաւ. փա՛ռ
ձայնեմ վերապրեցեալ հոգւով. փա՛ռ
ասանօր վերնատունս սիոնի որդիք
նորոյ. երգեցեք ձայնիւ վերնոյն. փա՛ռ
ընդ առաքելոյս խաչեցան այսօր զուարճ
ուրախութեամբ հոգւով. փա՛ռ
Ընդ երկնայնոյց հոգեղինաց դասուցն.
Հոգւոց սահմանին երգեմք. փա՛ռ
առաքեաց զիս ես հոգիս նորա. աղա՛
բարեբասէր առ մարդկութիւն. ես որ տա
զբաղն մարդկային. աղա՛ Ո՛ր զառա
քունս ի հօրէն և ի հոգւոյդ բա
նիւն յաշխարհս. մարդկի՛ւ ուբը ն ծա
նուցեր. զոր ի դիմաց մարդացելոյն
զաւակ մարդկութիւն. ես որ տա
ղաչեմ զիս ես հոգիս նորա. աղա՛
ես երկնայնոյց հոգեղինաց դասուցն.
Հոգւոց սահմանին երգեմք. փա՛ռ
ուրախութեամբ զալուստ հոգւոյն սրբ
ընդ առաքելոյս խաչեցան այսօր զուարճ
ձայնեմ վերապրեցեալ հոգւով. փա՛ռ
ասանօր վերնատունս սիոնի որդիք
նորոյ. երգեցեք ձայնիւ վերնոյն. փա՛ռ
յոյժ. զմեզ նորոգմունն ընկալաւ. փա՛ռ

եւ հոր եւ որդւոյ. սրբոյ կենդանածնէ՛ր
գի՛ր ՚ի սուրբ գրեաց։ Ալ՚ր ա՛րարչակից
բնչեսցեր զուր կենդանի՛ յե՛ղիմ. Հայ
ոսաքար բնչեսցեր ՚ի մէջ հ՚ն։ ա՛ հյսոր
Ալ՚ր հա՛մագոյդ ե՛ս հօր և որդւոյ. անբա՛ժ

հօրն երկնաւորի. ՚ի՛յ։

բրատին ծնանի՛ հոգին յորդի՛ս լուսոյ
մարմնով ի՛մաց ե՛ս յարարիա նոր թէ. վե
դեւան նախամօրն. քանզի զծնեալսըն
և հրաշվինե՛լ զընտրեա՛լ դարս առաքի՛
լոյն. վե՛յ։ Ալ՚յսօր տրտմակա՛ն և
մբ՛խիթարե՛լ զմրս յաղագայ տրտմե՛ցելոց
հօր ՚ի բարձանց հո՛գի՛ն ճշմարտութե՛ն.
ե՛լ յերկինս. առաքեցաւ աւետի՛քըն
Ալ՚ր փո՛խանա՛կ ծոցածի՛ն բանին ո՛ր
նեմք հօր հոգւո՛վ ե՛ճշմարտութե՛ն։
էին. վե՛ որդի՛ և մե՛ք երկի՛ր պատ՚
և յերկրաւորաց ը՛նդ հօր և՛ նո՛ր հոգ՚
ծագեաց. ո՛ր երկրորպադի՛ յերկնաւորաց
յարութե՛ն համբարձաւ ա՛ռ հայր յո՛րմէ

ընկեր՝ ։ օրհնեցէք ի ձայն գոհութեա՛ն
տիկ հոգւոյ հընչմամբ լիջեալ ի յե՛՛՛
որ բոցատիպ լեզուօք ահեղագո՛՛ սաս
նաւուն՛ բայց · ապ զհոգին ճշմարտութե՛ն ·
խեանէն ի՛ հօրէ ։ Այլ յորո ա՛՛մ հոգիք բա
Այ՛զիր օրհնեցէ՛ք բարձր արարէ՛ք զբըղ
հոգիդ՝ հօր և՛ որդւոյ հաւասար · բզ ։
սոյ ծագումն անճառ՝ · անեզակիւ՛ց ապ
Այ՛ Էահիցդ՝ ես հօր մըրդի լոյս ի լու՛՛
ձառապայթեամ ա՛նորինչ բաժնմամբ · բզ
հայր յո՛՛չ քան զյաւետնա · յորմէ հոգիդ
Այ՛ ես պատճառ որդւոյ ծնըն՛նդեամբ
բանէդ՝ ծառայ՛ն մերոյ ։
միո՛վ բնութե՛ն ա՛՛ծութի՛ն · ըզգեցեալ բարե
երրորդութի՛ն · երեքսրբեա՛ն մի՛ աստուա՛ծ
Այ՛ անքընին դես յեկո՛՛ Համադո՛՛յ
զկենդա՛նս աշխարհի արա՛՛րեր · հոգի ։
տոհածոյ · ա՛՛յսօր խորհրդա՛՛ս խնաստից
ես հօր և որդւոյ · և քընեա՛՛ս ըզհո՛՛ս աս
ծնանիս ի՛՛ Ջուրց · հո՛՛ ։ Այ՛ միածո՛՛ւակից
Այ՛զիր օրհնեցէ՛ք բարձր արարէ՛ք զբըղ
խեանէն ի՛ հօրէ ։ Այ՛ յսօր ա՛՛մ հոգիք բա
նաւո՛՛ւրդայ · ապ զհոգին ճշմարտութե՛ն ·
որ բոցատիպ լեզուօք ահեղագո՛՛ սաս
տիկ հոգւոյ հընչմամբ լիջեալ ի յե՛՛՛
ընկեր՝ ։ օրհնեցէ՛ք ի ձայն գոհութե՛ն

անմահական բաժակն՝ այսօր բաշխեր
ինձ Տիրոջմէն Յիսուս, իմ Հոգիս կ՚ուրախանայ
եւ իմ մեղ հեղեալ
բժշկեց վիրակ իմ մահուից ի մեղ հեղեալ
Տեսանողն յառաջ նըշանակէր զառատ
մեզ ըզպահըստ Հոգւոյն անստուեր։
Ոգիք հրեղինացն այսօր ուռնեն ընդ
պարգեւօրք փայլին մանկունքն սուրբ։
քո զկեղեցի, պէս պէս շնորհաց քոց
Ալ զարդարեալ նորոգեա միշտ ըզնոր
ամանին ծնանիս ո՛րդիս այլ։
նէիր զարարածս. իջեալ ի ջուրս ա՞
Ալ ի վերայ ջուրցըն գոլով առեղծա
գիտ իջեալ ի բարձանց, զանապական պար
Ալղերս կենաց բաշխող շնորհաց Տի՞
գիտ երգով բարձր արարիչ ըզ։
կեղեցիս արդա՛՛՛ յո՛՛՛ց. գովեցէք Տի՛
ռաջապէս զբանզմապատիկ պարգեւս յե՞
զհոգին կենդանասքանը որ բաշխէ ա՞
Ալ յօր քահանայիք եկեղեցւոյ. ալե
բարձր արարիչ ըզնա յաւիտեան։

Ա յոր ցլինճան դաւթ առաքելոցն դալստեամբ Տուտէոյն ոյ . զոր մխիթ-
դարիչ և յաւետարան՝ . զոր .
լոթէ . որ խօսեցաւ յօրէնս և ի մար-
մասաւթէ ըղհատարեալն անձնամո-
դա աւ աւաքելոցն . զոր : աղբիւրն ի-
զանն ընտրութէ լեզուաց շնորհեաց
հայ . որ ի հրեղէն լեզուս բաժանեալ
կիցըն հօր և որդւոյ զբաշխօղըն շնոր-
րութիւնք Հոգւոյն երդով : Համագոյա
մամբ ձայնի էջ ի վերնատունն այսօր
նըմանն ս սաստիկ հողմոյ . զոր փառաւո-
րեմք Հոգին ճըշմարիտ . որ հընչէ
ամենայնի բարբառոք ի վերայ
Ա յսօր ցլինճան դաւթ առաքելոցն
դալստեամբ Տուտէոյն ոյ . զոր մխիթ-
դարիչ և յաւետարան՝ . զոր .
լոթէ . որ խօսեցաւ յօրէնս և ի մար-
մասաւթէ ըղհատարեալն անձնամո-
դա աւ աւաքելոցն . զոր : աղբիւրն ի-
զանն ընտրութէ լեզուաց շնորհեաց
հայ . որ ի հրեղէն լեզուս բաժանեալ
կիցըն հօր և որդւոյ զբաշխօղըն շնոր-
րութիւնք Հոգւոյն երդով : Համագոյա
մամբ ձայնի էջ ի վերնատունն այսօր
նըմանն ս սաստիկ հողմոյ . զոր փառաւո-
րեմք Հոգին ճըշմարիտ . որ հընչէ
ամենայնի բարբառոք ի վերայ

Ա յոր ցլինճան դաւթ առաքելոցն

լսող բոլորի՛ց. ընդ հօր և ընդ որդւոյ
հատարեալ անձնատրութե՛ն և հատա՛
գաւել. օրհ՛ն՛ի՛ւ նմա՛ ա՛նեղ էութի՛ւն.
լոց քոց սրբութ՛ց. զհոգիդ քո տիրակից
դեամբ. որ եռո՛ւր մշխարհիս առաքէ՛
ձ՛ադուա՛ն ի՛ հօրէ՛ ա՛նձամբ ծընընդ՛
օրհնեա՛լ ես տէր աբա՛ հարցըն մերոց։
զհոգի՛դ ի փառս միածնի որդւոյ քո՛.
որ առաքեցե՛ր յաշխարհ զանեղակից քո՛
ն՛անեղանելիդ ա՛ծ՛ և եղե՛ւ ցս է՛ակ.
անապատք մարդարէ՛ք. փառ՛։ յ՛յօր ցօղով
ցան դաշտք արդարութի՛ն և գեղեցկացան
թագա՛ն բոյսք եկեղեցւոյ՛. պարարտա՛
լիմանալեաւ յամպոց հոգւոյն զուար՛
աղբիւրն եդեմայ. փա՛։ յ՛յօր ցօղով
ա՛րբուցին սիեփերաց զքառալե՛տա՛կ
ա՛ծայինք՛. և ընթայեա՛լ
ցա՛ն գետք աշխարհք. և ընթայեա՛լ
խեաց ջո՛ւր կենդանի յեկեմ յոմէ լե՛
նըմա՛ սրբեա՛ցաց ձայնի՛ւ։ յ՛յօր բեղ
լո՛յ եղեա՛լ ընդ նմա՛. փառ՛ն տացու՛ք
թարեաց փո՛խանակ բանին մարմնացե՛

տիկնի՝ ի բարձանց՝ · ասէ ածեսիս ա՞
Այո՛ւ ես ի յերկիր՝ հօր աւե՞
զերդ դնացի՛ւք գեստոյն սուտմամբ ։
ի նե՛ւ վերնատունն · յորմէ՛ լո՛ցան տիկ
Այո՛ւ աղե՛ւր գիսուքե՝ բը՛ղխեալ
տապկն պարգե՛ւս աղքատ բը՛նութե՛ ։
ըզգանձ երկնային · և բաշխեցե՛ր առա
քեցեր նե՛ւ զհոգի՛դ ։ Նայեր նո՛ր այսօր
կինա՝ · և մըխիթարի՛չ առաքե՛լոյն առա՛
ցեր ։ Այ՛սեր նո՛ր առ հայր փառաք ի՛ յեր
մեռեա՛լ բը՛նութի՛ն ի՛ կեա՛նս վերախո՛խե
Այ՛սեր նո՛ր ողորմութե՛ քո յո՛ղ · և բ՛զ
ցա՛ն ը՛զհին և՛ զնոր օրէնս ա՛յ · ամե ։
բուղս աղբե՛ւրն լմա՛ստի՛ց · որ խոսե՛
ամենայն ։ Ո՛ւրբաթն ի՛ հօրէ՝ զա՛ռա՛տա
այսօր զառաքեալն ի՛ նե՛ւ վերնատունն ·
բանին յերկիր բանաւո՛ր · որ մըկըրտեաց
ձայնիւ ։ Այ՛զմո՛ւն երկնային զա՛րկա՛ւ
վեցակի՛ցըն հօր և որդւոյ երեք սբ՛ըբեան
նայն հո՛գի՛ք զհոգին նե՛ւ դա՛վեցե՛ք ·
միաո՛րեալ բնութի՛ · օրհ ։ Այ՛զոր Այ՛մե

Աշխարհ մեծապէս ցընծան երկնեցիք
և արբուցին սիրեցեալս. օրհ։
իւր նոյնի. քանզի արբեաւ առաքելոցն
Աստուածպէս ծառայեալ ի մեռանիլ հոգւոցն
օրհնեաւ ես ընդ հոգիդ ձերշմարիտ։
վերնատունըն դամբաւ ձեր առաքելոցն.
Նոյց սուրբ հոգի. զոր արբին ի դ
Նանահարար բաժակ հեղեանդ յերկիր
Աղան վեցերորդ աւուրն։

երգեմք ըզփառս ի բարձունս։
երկնայնոյն. և պարեալ ընդ հրեշտակս
ծանր երկրաւորըս ընդ գալստեան
երեքեսեանըըեան երգելով։ Աչոր ցըն
ընդ հօր և սրբոյն. հոգիք ամ օրհնեցեք
Աչոր ի ձայն գոհութեանն հոգիւ և
ըմպեալ յորդիս լուսոյ և աւուրնջեան։
ըմպեալ զոր ծընաւ. ծծմամբ հոգւոյն նոր
Աչոր խնդայ նոր սիրն սրբուհիք ի
դամոյ գառնալ յերեսս վիշապին։

այսօր ի հրեղէն լեզուս բաժանեալ
Նրատպա աղեխարս լուսոյ իւր ի մէնջ հոգի.
խնամարհեալ հանգեաւթ յաւուրքեանն, այր
հօր միտաւոր. այսօր ի հրեղէն թեւուցըն
Հնքընեալ խօրոցդ այ քննող ընդ
ուարեալն. այր ի հարցըն մերոյ։
խարհըդոյ խնամարհեալ հանգեաւթ յոր
ծիշմարիտ. այսօր ի վերնատունըն
Հնձառելի բերկնաւոն ի հօրէ հոգիդ
դի նայըս շնորհեցեր. ամէն։
ժառելի լուսոյդ ընդ ծագուծն հոգիդ
Հմենակիր հայր երկնաւոր. զոր նբոյ
նամուենն ամարտեալ լոցեր. ամէն։
տուցեալ պարգեւս աւետեացն ի վերջ
Նժամնակ որդի՞ միա ծին. երկնոյս
տակէ՛ս հեղեալ յաւուրքեանն։
արտանիացեալ լուսազարդեցեր. ամէն
զմարդարէութեանդ նախադուշակուծն
Նրկնիղեն աստուած ու հոգի.
Հ՛ քո՛ն կենդանարար բաժակ. օրհ
հեթա նոանց. լսմայեակ ուրախութեան

խաղացեալ Տիգրիտ Ճըշմարիտ. և հրաշ-
Ա՛ր հրաբուրեա՛ք ծառայմամբ յառաջ
շալի՛ աճապին լուսովըդ զուարճացու։
Ա՛ր զաշխարհամա՛ծ խաւարն ի՛մակի՛զ
բա՛նն ի՛ւղայ փո՛խ խեցգե՛ր. այ՛սօր հրա՛շ-
ցուցեա՛ լո՛յեր զառաքեա՛լան. ապա։
խանալի՛ աճապին լուսովըն զուարճա՛-
ղինայն հի՛ացմամբ ցուցեր. նո՛յն ինքն
սո՛ցա ո՛ղորմեա։ Ա՛ր վերթի՛ւ հրե՛-
կեա՛ լո՛յեր զառաքեա՛լան. ապաշանաք
գա՛յթարձա՛կ լուսովըն զուարճացու-
բըղխեա՛լ աղբի՛ւր լուսոյ. և ճառա-
Ա՛ր ի՛ հայրակա՛ն խակութէն յառա՛ջ
կենդանի՛ բըղխեալ ի՛ նմա՛. բար։
յայտնեաց նոցա. խնաստութէ՛ աղբի՛ւր
ձառելի՛ խորհուրդ ե՛ըրորդութէ՛ն
պըտա՛ կ եդեալ ի՛ նոսա. բա։ Ա՛ր զան
յառաքեա՛լան. պանծալի՛ արփիափա՛յլ
Ա՛ր անձա՛ն խոնարհութէ՛ն հա՛նդեաս
բարձր արարի՛ք զհոգին ճըշմարի՛տ։
հանդեա՛ր յառաք։ Ա՛ւետր օրհնե՛կէ՛ք

ոսաբեալն ի լոյս փառաց քոյ Տէր։ Ա՛մէն։

Ո՛վ յաւէտ ճշմարիտ, հրաշալագործեա՛ց զմեր Տէր Յիսուս Քրիստոս, օրհնեա՛լ ես յոյս ճշմարիտ Տէր։ Ո՛վ յաւէտ ճշմարիտ վերնատունն եկեալ հոգին սուրբ վրատնակ։ կենդանարար ես Հոգի սուրբ, հարաշխարհ պղծեալդ ի մեղաց ազատեցին։ Ալէլուիա։

Յովհաննու Ծովինեցւոյ աւետարան։

Ի սկզբանէ էր Բանն, եւ Բանն էր առ Աստուած, եւ Աստուած էր Բանն։ Նա էր ի սկզբանէ առ Աստուած։ Ամենայն ինչ նովաւ եղեն, եւ առանց նորա ոչ ինչ եղեւ, զոր եղեւ։ Նովաւ կեանք էին, եւ կեանքն էր լոյս մարդկան։ Եւ լոյսն ի խաւարի լուսաւորէ, եւ խաւարն զնա ոչ ընկալաւ։ Եղեւ մարդ մի, առաքեալ յԱստուծոյ, անուն նորա Յովհաննէս։ Նա եկն ի վկայութիւն, զի վկայեսցէ վասն լուսոյն, զի ամենեքեան հաւատասցեն նովաւ։ Ոչ էր նա լոյսն, այլ զի վկայեսցէ վասն լուսոյն։ Էր ճշմարիտ լոյսն, որ լուսաւորէ զամենայն մարդ եկեալ յաշխարհ։ Յաշխարհի էր, եւ աշխարհ նովաւ եղեւ, եւ աշխարհ զնա ոչ ծանեաւ։ Յիւրայնոցն եկն, եւ իւրայնքն զնա ոչ ընկալան։ Որ ընկալան զնա, ետ նոցա զիշխանութիւն որդի Աստուծոյ լինել, հաւատացելոց յանուն նորա։ Որ ոչ յարեանց, եւ ոչ յարենէ մարմնոյ, եւ ոչ յակամայութենէ արանց, այլ յԱստուծոյ ծնան։ Եւ Բանն մարմին եղեւ, եւ բնակեցաւ ի մեզ, եւ տեսաք զփառս նորա, փառս իբրեւ զմիածնէ յհարանէ, լի շնորհօք եւ ճշմարտութեամբ։ Յովհաննէս վկայէ վասն նորա, եւ աղաղակէ եւ ասէ. Սա էր, զոր ասացի թէ որ յետ իմոյ գալստեան առաջի իմ եղեւ, զի նախ քան զիս էր։ Եւ յլնութենէ նորա մեք ամենեքեան առաք, եւ շնորհս ընդ շնորհս։ Զի օրէնքն յՄովսէսէ տուաւ, շնորհն եւ ճշմարտութիւնն յՅիսուսէ Քրիստոսէ եղեւ։ ԶԱստուած ոչ ոք երբէք ետես, միածին Որդին, որ է յանդիման Հօրն, նա պատմեաց։

Ալէլուիա։

Ո՛վ Հոգի սուրբ, որ ի սկզբանէ էիր ընդ Հօր եւ ընդ Որդւոյ, եւ ընդ ամենայն սրբոց հոգիս, որ ի սկզբանէ ստեղծեալ էիր, եւ ի սկզբանէ ի մարմինս մարդկան ներգործեալ էիր, եւ ի սկզբանէ զամենայն ինչ կատարեալ էիր, եւ ի սկզբանէ զամենայն ինչ գիտէիր, եւ ի սկզբանէ զամենայն ինչ ի ձեռն մարգարէիցն յայտնեցեր, եւ ի սկզբանէ զամենայն ինչ ի ձեռն առաքելոցն ի լոյս հանեցեր, եւ ի սկզբանէ զամենայն ինչ ի ձեռն սրբոցն կատարեցեր, եւ ի սկզբանէ զամենայն ինչ ի ձեռն ամենայն հաւատացելոցն ի լոյս հանեցեր, եւ ի սկզբանէ զամենայն ինչ ի ձեռն ամենայն հաւատացել

Այ՛ օծո մարդածնութիւնս՝ աճապարս իջեամ
օրհնի՛ս, ի՛ հրեղէն լեզուացն. այնուհա
ընդ բանիմեալ հանդիսիս, եւ սիրտբաւանեալ
ցըն մերոյ։ Ա՛ր ի՛ քառակերպեան ախտս
ծին բանին. այնհասանելիք այծ հայր
հօր փառակից՝ եւ հակից դրախտ ծագաց
Ա՛նեղանելիք հոգիդ նը ար ես ընդ
կան կենդանց լուսով զարդարեալ. ոգի
դանաթար աղբիւր լուսոյ. անմահա՞
Յանկարծահաս հընչմամբ հեղեալ կեն
մանք աչաց սպասէին հոգւոյն. օրհ
Ի՛ վերնատունըն խորհրդոյ. համբարձ
Հնամահաւաքեալ դունդրբ սրբոյն
լով իւ հայր զառաքող հոգւոյն։
առաքելոցն երկրպագէին. օրհնե՞
նըստիլ ընդաջմէ հօր. զուարճացեալ
Համբառնալ բանին յերկինս՝ և ի՛
օրհնաբ՛ ես լոյս գերազա՛նց։
տացըն լցեալ. փառատրելով երդէին
Տէրտաղանդական իմ՞նդութիւն՝ աշակերտ

Եվ ի թիւս թեթիւս անհիւթ սուրբ
լոսեան քո ի բաց վերնատունն . սղ
յա . որք լսեալ մինային մեծի գա
րեցեր ընդ ախտիդ ցանկութե սրտմտիլ նո
ղութիւնս փափկութե . սղ Եվ կատա
արբուցանելով նեղջք որդւոյդ սիրելի
կենդանարար վըտակ եւ լոյս ճշմարիտ .
սղր ասացեալ ի տէրէ
զայարարուն քո ի բաց վերնատունն .
լըցեր . արբուցանելով աշխարհատան
հրամանսն քո զառաջնըն դաւթեան
սդիդ ճշմարիտ՝ որ գնացեալն ըզ
զարդ հրաղնեաց ընդ զառաքեալն . ե
սըն հեղեալ ի բաց վերնատունն . որ աջ
ռաքեալն . բար . երկնայինն ծորան
ի հօրէ . որ հրաշազարդեաց ընդ զ
բաց հոգին՝ որ փոխան միաճնի ի լրեալ
գին ճըշմարիտ աճ . մըխիթարիչ
լ զեր օրհնեցեալ բանդր արարիչ զհո
զոս բաժանեալ հանդերձիւ ինն . ան

յորժամ և յոլքաց ։ ՚ի՚ն ։ ՚ի միշտ օրհն ։
վերն ի ընչիկ ուր կամի յոլքան ախորժէ՝
ինքնիշխան ի՚նքնազօր ամենազօր ես ։
՚ի միշտ օրհ ։ Աշտարակիդ ի՚նքնաշարժ
ընդ որդւոյ կարդեալ և Թուեաց ՚ի՚ն ։
ցիչ աճապարող ես ։ ՚ի միշտ ընդ հօր և
՚ի՚ն միշտ ընդունող սրբոյն ։ և լուցու
հեաւ ՚ի՚ն ։ ՚ի միշտ օրհնեալ ես ի յաւետն ։
ընդ հօր և ընդ որդւոյ կարդեալ և Թը
ըակըսեալ և ոչ դադարես ըզ ։ այլ միշտ
՚ի՚ն ։ ոչ միշտ և ես ՚ի՚ղիցի ։ ոչ
արբուցեալ բաշխեցար յարարածս ։ Կո ։
հոգմանէն հընչեմք ։ և զառաքեալն
տեսչութեաբ ՚ի՚ վերնատունն հընչեալ
հայիս յարարածս ։ Կո ։ ՚ի՚ յօր աճապիչն
միշտ փառաբանիս ։ ՚ի՚ քաղցրութեաբ
հրաշալի՚ ձայնիս ընդ հօր և ընդ որդւոյ
յարարածոց ըզոյց ։ ՚ի՚ր պատնէշապատ
լաս ։ Կո՚դի՚ն ՚ի՚ն սիրելոյ օրհնեալ ես
նըստեալ տեսչութեաբ խնամիս զարա
հեալ ՚ի՚ հրայալ յորդւոյ սերտելեւէից ։ վերա

դէ
հբ

Նախընթաց Ճանապարհէ՝ որդւոյն ամ-
ման արուեստ կը առաւօտեայ.

Երեքականէն արդարութիւն ծագ-
կան Յովհաննու Մկրտչէ.

Ինքն իւր ինքեան. նոյն միշտ ընդ որում
դառնացաւ՝ աներեւոյթ անժամանակ ծով.
անայլայլելի անփոխելի՝ ՚ՍՀՄ. Լ՛ միշտ:
Ո՛ւռանց ոտից նուէ առանց որպիսուէ ծ.
առանց տեսուէ անշօշափելի՝ ՚ՍՀՄ. Լ՛:
Տէ՛ առաքիչ սրտիկ՝ առաջնորդէ՛ զիմաստնութիւն
ինքեան ծն. առաջնորդէ՛ զօրացո՛ցանէ՝
ոյժ և կամ՛ բաժանէ ըզշընո՛ ՚ՍՀՄ ըհա. Լ՛:
Ակնկալութիւն և կենդանարար լոյս և դայլայլո՛
ցիէ լուսոյ ծյ. ինքեան բարի աղբիւր բա-
րութեան հոգի ուղիղ առաջնորդական հոն. Լ՛:
Հոգի զօրութեան և երկիւղի. սրտի հայրը
ճանաչի և որդի փառաւորի ծ. որոց մի
կարդ մի պատիւ՝ մի երկրպագութիւն՝
կատարելութեան սրբութիւն՝ ՚ՍՀՄ. Լ՛ միշտ:

տուճոյ տնօրէնուհի՝ սուրբ յովհան՝
նէն՝ . սո՛ւ քո՛ւ բարեխօսեա՛ վասն ան՝
ձա՛նց մե՛ռց։ Խորհրդոյն անձառ խոր՝
րոց տեսանող միամտութիւք հոգւոյն՝ . ի՛
յորովայնէ մաքրեալ սուրբ աստուածոյ
ևս բնակարան ես՝ երկրպագուհեն՝ . սո՛ւ քո՛։
Վարդիսէ հրեշտակապետն առաքեալ
սո՛ւ զպաշտօնեա՝ . աւետարանել ըզհրաշա՝
լի՛ ծնունդ քո՛ սե՛ւ յամուլ ծերոյն
եղիսաբե՛թ՝ . սո՛։ Վասապետեան երկ՝
նէից զօրացն երեւեալ քահանայապետին՝ .
յորժամ մեռանէր ի սրբուհի սրբուցըն
խընկարկելով ըստ օրինացն ի տա՛ճա՝
րինա՛։ Ո՛ւր տեսեալ զանհնութիւնն ի՝
ձեւ մարմնոյ յաջմէ սեզա՛ նոյն՝ . պակու՝
ցեա՛լ յերկիւղ մահուո՛ սաստ նեղով և՛
հաստատուր բա՛նիս հրեշտա՛կին՝ . սո՛։
Օ՜ դեղատո՛ւն քան զբազում թէ լըսեալ
զեղանա՛կ ծնընդեա՛ նը՛ն քո՛ . տակա
ցեալ հիւանդացը զաքարիա՛ս և համրացեալ
պատուիրս պապանձեալ լեզուա՛ս . սո՛։

Ա՛ստուածա՛ծ շնորհօք Հո՛գւոյն զար-
պա՛տուիրանաց օրի՛ն նախա՛. ա՛մ քա՛ :
մարախ և մեղը վայրենի՝ հինն և նոր
բնակեցար ըստ եղի՛ւյն՝ կերակրելով
Յ՛յանապատի՛ հրեշտակական վարուք
նո՛ր օրինաց ընդ առաքելոյն՝ ա՛մ :
իւր հետևողաց ա՛նձո՛ւկ ձա՛նապարհին՝
րութե՛ ընդ մարդարէ՛ից՝ և նախաշա
Յ՛ռաքելաւո՛ր հինն օրինացն ա՛րդա-
Լ՛ե՛ բերանո՛վ մօրքո՛ օ՛րհնաբա՛նէ իւր՝ ա՛մ :
տառուիմ տե՛սեալ հո՛գւովը՝ն սրբո՛ւ-
յա՛րգանդի՛ կո՛ւսին՝ զոր ծառա՛յդ հա՛
(Ա՛ռաւա՛ղըն բոլորից պա՛րագա՛ծակեա՛ղ
նէ՛ ամէ՛ն՝ ե՛րկրպագե՛լով՝ ա՛մ :
ընդ ա՛ռաջ բա՛նին առատա՛ծոյ յորովայ՝
մի՛ ա՛մ եղի՛ւսաբե՛թ՝ խոյտասյե՛ր ձայնդ
Ա՛նդ ժամանե՛լ ձայնի՛ աղջունին մա՛րիա
յղա՛ցեալն ըզ քե՛զ յորովայնի՛՝ ա՛մ :
վերառաքե՛ր զևա՛յսն մարիամ ա՛ռ ամէ՛ն՝
ըզ կընի՛ ձայնիդ՝ ուստի գաբրիե՛լ
Լ՛ակից բա՛նն ի՛ հօրէ՝ լցեալ յերկնից

դարեաւ ըստ ներքի՛ն մարդոյն . իսկ
արտաքո՛ստ անմաքրակա՛ն ստէմոլը՛ն
ճանճեաւ ըստ տըխրադո՛յն զգեստու
նահատո՛ն . ա՛ռ : Լսո՛ղ ըսդմիւ մաքրա
գունիս արդարապէ՛ս արիացեա՛լ . ի՛ յո՞
րինակ մեռելո՛ւթե՞ գծոյ մշկիճղէն
ընդ մէջ ածեա՛լ քո՛ երևեցար . ա՛ռ :
Ո՛ընընդեա՛ն հոգւոյն նբ զերս յադա
մայ յորդիս աստուածոյ . ի՛ քէն ըսկիզբն
և օրինա՛ կ եղեալ՝ ի՛ յորդանա՛ն մկկըր
տութեամբն յաջապահարուեստի . ա՛ռ՝ քո :
Լսո՛ղ Թէոտորին եկինաւորի՛ առա
քեցյո՛ . պատրաստե՛լ ըզ ճանապարհս
նո՛ր յոգի՛ս մարդկան՝ ըստ եսայեայ
քարոզելո՛յն . ա՛ռ : Չո՛ր կիզանո՛ղ զմե
ղըս մարդկան գո՛շակեցեր զառաջի՛ն
գահո՛ւսըն տան . իսկ դատողակա՛ն հե
ծանոցաս մաքրե՛լ ըզկալ աշխարհի՛ ըզ
մա՛ւսանդամ գալըստեա՛ն խորհուրդն . ա՛ռ :
Ո՛ՀԱՅՆ բարբառո՛յ յանապատե զքե՛զ
անուանեաց եսայի՛ա . և հրեշտակ տն

առաջի առաքելոյն Յովհաննէսի հոգեւոր
ընծայութեան մաղթիւն էր. ոմն։ Ա Լեւտական քա-
հանայութեանն յայտարանէ՝ ի քեզ կատա-
րուածն. և ձի՞ շմարիտ քահանայութե՞ն
ոչ ի քրիստոսէ՝ ի քէն ընկերեալն հաս
տատուե՞. ոմն։ Երբ օրինացն մոլեկ
սիր լուսատու տանն խորհէին. և ինձ
նալի արեգակ՝ ընդն յատաջ ընթացք ոմն
ի յերկիր ծագմանն ի կռատէն. ոմն։
Ա՛ր կերտել ընդօրինակ ածն ոմն քեզ
եկեալ հրաժարէիր. տեսանելով զքե-
բասայծառ լոյս ածութեն ընդ հոգե
ղէն բնութեանս պարունակեալ. ոմն։
Յորժամ ի յորդանան հուրն ածի
ի քէն մերկ կերտիլ. վերնական իշխանու-
թիւքն զահի հարեալ զմարմնային
նորահրաշ տեսլեամբն. ոմն։ Ոչ
ղեսա նախ գալստեանն քարոզ ըստ
հընոյն ոչ ի յերկրորդէն. արժանի եմ
ղեր լսել Յայրակն ձայնին՝ ըզ մի
ածնէն դա՞ս որդի իմ սիրելի. ոմն։

Ա՛ն հաս յայդ արդարութեանդ երկեր անձ-
նաւորեալ ի խրատս իմաստութեանդ. ամ։
Երկիւղ Տեառն ատելութիւն է զանիրաւութիւն եւ խո-
յր եւ մեծ եմ ես եւ ատեցող չարեաց. ամ։
Ես իմաստութիւն բնակեցուցի զիս ի խորհրդա-
կանութեան եւ ի գիտութեան հրաւիրեցի զանձինս իմ.
ամ։ Ես խրատ եւ իմաստութիւն եմ, իմ է հանճար եւ
զօրութիւն. ամ։ Ես թագաւորեմ եւ իշխանք իշխեն
զարդարութիւն. ամ։ Ես զսիրողս զիս սիրեմ, եւ որ
ինդրեն զիս գտանեն զարդարութիւն եւ զկեանս յա-
ւիտենից. ամ։ Ես ճանապարհ արդարութեան եմ եւ
ի մէջ ուղեգնացութեան իրաւանց. ամ։ Ես ժառանգե-
ցուցանեմ զսիրողս զիս կեանս յաւիտենից, եւ զգան-
ձանս նոցա լցից. ամ։ Տէր ստեղծ զիս սկիզբն ճա-
նապարհաց իւրոց ի գործս իւր. ամ։ Յառաջ քան
զերկիր հաստատեաց զիս, յառաջ քան զլերինս եւ
զբլուրս ծնաւ զիս. ամ։ Յառաջ քան զերկիր եւ զա-
նապատս եւ զսկիզբն հողոյ աշխարհի. ամ։ Յառաջ
քան զհաստատել զերկինս ես էի, յառաջ քան զերե-
սաց խորոց զի զանդունդս հաստատեաց. ամ։ Յառաջ
քան զլերինս եւ զբլուրս ես էի, յառաջ քան զի ոչ
էին զգետս եւ զծովս ես էի. ամ։ Յառաջ քան զի
հաստատեաց զերկինս եւ զերկիր եւ զամենայն զար-
դարութիւնս ես էի. ամ։ Ես էի յորում հաճեցաւ
Աստուած, ես էի որ ամենայն ինչ հաստատեցի ընդ
նմա. ամ։

Ձեռք ձեռ նափարհան. առաջնորդեցար
որդւոյ մարդկան ելանել յերկինս՝
անմարմնական վարուց քոց օրինակ
կան. ամե: Սիրոյ անմահ և երկնաւոր
սէր փեսային և կենդանւոյ. փեսաւէրը
և հրաւիրակ առաքեցար՝ հարսին որդ-
ւոյ Թագաւորին. ամե: Պարտապե-
տի տիեզերաց ամանդեցեր զքո աշա-
կերտեանսն. և ըզ լոյս դիշերային
Ճրագի քո բանի՝ համապայծառ արե-
գակն ամենատես նի. ամե: Տիրակին
սէր օրինացն եղեր քարոզ ամե օրի-
նակ զանգման. որով մատնեալ բանտիդ և կա-
պանայ՝ մոլեգնութիւնն հերովդէսի. ամե:
Համեալ խընձոյս արբեցութեամբ յաւուր
ծննդեանն մեհաբերին. ըզքեզ որ խայ
տալովն ծրնար տատրակդ ա՛նապատի՝
կաքաւելով խընդրեաց ի մահ դուստր
հերովդիադայ. ամե: Ցնծութեամբ աւե
տաբեր եղեր հոգւոցն որ ի դժոխս.
կարապետ կերկին իջմանն ե՞ն ի տարերին

կրեսպադեաց քեզ յորովայն սբրբոյ կոյս
Ա՛ր յարդանդին լցեալ հոգւով երջ
ցո՝ զմեզ սիրջ ծ հա՛ բոյըն ը մերոց ։
քո՛մ յոյհանննու ։ պղաչանազ սորա կէ
ծընունդ յառաջընթաց կարապետի՛ն
էլ ։ աւետարան նել զաքաւչին զաւետեզ
ռաքեցեր զհրեշտակապետըն գաբրի
Ա՛ր աւետաւոր քոմ գալստեանդ աչ
նողաց ընդունել զքաւութի՛ն ։ ան քն ։
մա՛ռ զպահատանն՝ երդաբանիս կ՚ տո
պատարագեալ ։ քահանայդ ինքնանըւէր
Քահանայապետի՛ն քէ որ ի խաչի՛ն
մերոյ զոհեալ ։ ան քն ։ ամէն ։
առաքեա՛լ և մարդարէ՛ և կարապետ՝ և
նոքի ան՝ի վերուստ սուրբ յոհան ննէս ։
փո խեցար ։ ան ։ Փո՛թացիր մեզ յօդ
քրիստոսի՝ յաղթող թին երկնից վերա
կեալ ։ և աննի թակա՛ն հոգւով ընդ
յերկրի յաշակերտաց քոյ պարծա՛ծ
մահո ։ ան ։ Ն խ թակա՛ն մարմնով
կոմ երկրի՝ որով լուծա՛ն երկունըք

սեցա՞ք քեզ բարեհամճ և փեսաէրըն
Հարսին քո եկեղե՞ցոյ · զոր հա-
լիմանալն · որ ի յերկնից իջեր ի սէր
ա Ո՛վ երկնաւո՛ր փեսայ անթառամ լոյս

պետին յայտնեա՛ Հոգին աղաւնակերպ
խորհուրդ նը երրորդութեն · կարա-
լիմամբ · ը՛զ ։
ը՛զ ։ Ա՛ր զճաճկեա՛լ
ծին որդին · ի՛ յամէորդանն Հայցէր մաք
պատէ · ը՛զ ։ Ա՛ր արբո՛ւթեց նը կուսա
տեան բանին · առաքե՛ցաւ Ձայնն յանա-
նա՞ յաւիտեան ։ Ա՛ր աւետաբեր գալո՛ն
ը Ա՛զնը օրհնեցեք բանբեր արարչ ը՛զ
մարմնով ի՛ Ջո՛րսըն յորդա նահանա · ա՛ր
գո՛լով բնութի՛ մի՛կըրտեա՛յ ը՛զ քեզ
աստուածութեդ · սա Հոգա նի՛ւթեայ
քրովբէիցն ա՛չ իշխէին Հայիլ ի՛ փառս
փեսային · ա՛ղա ։ Ա՛ր բոցեղէ՛ն Հոյլ
տեա՛ց զեկե՛ղեցի Հարսի՛ն մա՛քրո՛ր նը
բարբառո՛յ յանապատ՝ որ պատրաս
սին · զոր եսայի՛ա վերա՛ծ Հեաց Ձայն

ա

ա

ա

ա՛ռաքելոցն՝ ասե՛նախմբեալ զամենայնսակ
մեծի՛ մի՛կըրտչի՛ն՝ որ առաքելոցն է
սկիզբն և մարգարէից լերո՛ւ և ։
ընդ նոսին և մե՛ք բնակեցեալո՛ց՝ ի՛ հօրէ
եւրեւե՛ մե՛ր ընդ փառս ի՛ բարձունս ։

մկ ՚Ա՛րդարէից դե՛րագո՛յն է՛ մեծ՝ ի՛
գ՛կ ծնո՛ւնդըս կանանց՝ ։ որ ընտրեա՛լ նո՛ւ
թիւ ա՛ծորդո՛ւն՝ ի՛ յարդանդի՛ ծանեալ
հոգո՛ւմն՝ ։ աղաչեա՛ զնո՛ւ վասն մեզ
կանոց եւկեղեցո՛ւ ։ Ո՛րովայնէ՛ յորո՛
վայն՝ երկրպագո՛ղ քո՛ ։ որ ընդ հո՛ւրն
ա՛ղբ՝ մերո՛վ բնութի՛ւք մի՛կըրտեցեր՝ ի՛
յորդանան՝ ։ ամ ։ Ա՛ստուածա՛ծ օրինակ
է՛ նախասակի՛ զբնն շնորհաց՝ ։ ո՛ր հոգե
ւո՛ւն՝ ի՛ դրժո՛ւխս քարո՛ւզեցեր ըզնե՛ր
կութի՛ւն գայլասեռացն քո՛ ։ ամ ։

ճշ Ա՛յսօր ցընծա՛յ եւկեղեցի՛ ի՛ հոգեւո՛ր
հարսանիս՝ ։ զոր պատրաստեաց Ա՛նյն բար
բառո՛յ հա՛րսըն մարդե՛ր փեսայի՛ն ։
Ա՛յսօր փեսաւո՛ր՝ և բարեկա՛ծ ընդ
երկնաւո՛ր փեսային՝ ։ մի՛ աւուրեա՛յ վե

կուգեցար ի սեաւծմանէն. մինչդեռ չէ
սեամ վա՛յ անձա՛նց մերոց. Այ՛ր յանպատ
տէր յովհաննէս. անպատմա՛ր բարեխո՛
ծոյ. քարոզո՛ղ ճշմարի՛տ սրբուհի՛ աշ
Այ՛ր յորովայնէ ընտրեցա՛ր յաստուծմէ՛ գԿ
դժոխս լուսեփակո՛ւթիւն քարոզեցա. յօրէ
նակիչ և շնորհացո՛ւն քարոզո՛ղ. որ ևի՛
շակեաց. յօրինո՛ւ: Օ՛ յանապատի՛ բըզ
ըզձայն. ո՛ր յորովայնէ զքո յա՛ռաջ գու
Ո՛ միածնի՛ն կո՛յսեալ ևբ՛ըզբանի՛ն
նո՛ւիրելս հո՛գևորս պա՛տուհասդ՛ք.
նո՛ւիրելս կանանց մեծ կուսեցա՛ւ. յօրէ ՀԵ
ւորի՛ն զինաւոր՝. ո՛ր ևի՛ ծըր գԶ
Մարգարէ՛ բա՛ռնըեալդն և զքա՛զա ահ
Ա՛նան Ցովհաննու Մանդակունւոյ:

լուսաւորչի՛ն հայոցատանեա՛յց շնո՛ւ:
նըշխարք սորի՛ն ոսկերաց. ի՛ձեռն սբ
Ա՛յսօր շնորհեցա՛ւ մեզ դեղ կենաց
կեղեցի՛ փո՛խադրեալ ի՛ յերկի՛ն հս:

Ա՛զատէր օրհնե՛ցէք եւ բարձր ա՛րարէք
դ զայրանսըն յորդոյ՛նանու՛ս. սովո՛ր
նա՛խ՛՛՛ս ձեռնադրեա՛ց ը՛զ քեզ ի՛
հայել ի՛ փառա՛ս քո՛ ք՛՛. սա արժա՛՛
Յո՛ր վեցթեւեան սրովբէքն ոչ իշխէին
շակեաց զանձա՛ո քո զմարդե՛ղու՛թ. սովո՛ր
վըկայեցա՛ւ ի՛ յորովայնէ՛՛՛ս յառա՛ջ գու՛
Ա՛ր մեծ ի՛ծնո՛ւնդըս կանա՛նց ի՛ քէն
մի՛շտ օրհնե՛՛՛ւք ա՛րբ հարցըն մերոց։
պետին քոո՛ր յո՛վհաննու՛. սովո՛ր ը՛զքեզ
ի՛ տանսախո՛՛՛ւ զօր յիշատակի կարա՛
ը՛զ ո՛ւարձանայ այսօր եկեղեցի քո՛ք՛ ո՛.
ը՛զ դա՛՛՛ւ ժո՛ւխա. աւե՛տարանեցի՛ր
ցո՛ց ի՛ դը՛՛՛ւ ժո՛ւխա. աւե՛տարանեցի՛ր
Ա՛ր մարգարէի՛ն ի՛ջե՛
Հերովդէսի՛ ընկալա՛ր ը՛զ վա՛՛՛ւ խաչան՝.
և ի՛ դա՛սըս հրեշտակա՛՛՛ց վերակարգե՛
քեզո՛ն. ա՛՛ր յով։ Ա՛ր մելեդնու՛թ՛՛՛ն
տու՛. և ը՛զնա՛ր հրա՛մանե՛ա՛ ձըմեռնա՛ա՛ ա՛ռա
Ա՛ր վարդարէի՛ն ընկալա՛ր ը՛զպա՛՛՛ւ
բոլո՛րի՛՛՛ց բարձո՛ղն մեղա՛ց. ա՛՛ր յով։

յաւիտենից։ Ո՛վ ընկալեաց եւ առէ՛
պնդրատուէր Ճանապարհս Թագաւորին
ի մարգարէս մըկրտիչէն յովհաննէ։
Առաքեալքն յայ կարա՞ղ եմ ծն
գահանդ արդարութիւն. այլոյ։
գեաւ ի յերկրի. եղիւ կարապետ արե֊
գերեաց. այլոյ։ Ա՛ն զարուսեակըն ծա֊
Ա՛ն ձայն բարբառոյ աղք ապարօղ սիե֊
Ա՛նարգիլ և առաքեալ ա՛ծորդւոյդ։
Թիւք սուտ ասր լա՞ւր մեզ և պղտմեա։
մըկրտիչ. որ ծադեցաւ ի յերկրի. այլոյ։
Ա՛րաք ճըշմարտութիւն ասր յովհաննէս
ճըշմարիտ ասր հոգի՞ն. օրհ։
տաւորապետիր բարբառոյ ձայն. և աւե֊
Ճանապարհ բարբառոյ ձայն. և աւե֊
ճաճարելով ը՛զ ստան. հնդևտրակա՞ն
ձայնիւ զքս Թագաւորն. օրհնե՞ր։
ցեկ և բար։ Ո՛ երանեալ մըկրտչին
անդադար ձայնիւ զա՞ծ հայր օրհնե՞ր
յովհաննու կատարելով ը՛զ յիշա՛տակս.
ը՛զ նա՞ յաւիտեան։ Ո՛ կարապե՞տ ն

Ալ երանելի՝ որ չե գրկիդ. ըզքեզ
ունիմք բարեխոս առ քո վնասանց
մերոց։ Ալ ի մոլուցեց բընաւորելին դու
զանգիտեցես ըզքեզ։ Ալ ընդ անամարտ
հայդ ի գրկի քում վերակացուցեր ըզքեզ։

Ալ երջանիկ՝ որ չե գրկիդ, սըրբե-
թեցըն պաշտօնեայ. ո՛ առաջնորդ
բանաւոր հօտի։ Ալ՝ զքեզ ունիմք քոյ
ընծայօղ առ յո՛ միածինն. ո՛ աղաչօղ
վասըն քո՝ ուխտաւորացս։ Ալ՝ երանի
խընդրուրեա ըզ Թողո՛ւթիւն յանցա-
նաց. ի՛ քէն աշակերտելոցս։

Ալ երանելի՝ որ չե գրկիդ. ըզքեզ
ունիմք բարեխոս ամէն ի վնասանց
մերոց։ Ալ ի մոլուցեց բընաւորելին դու
զանգիտեցես ըզքեզ։ Ալ ընդ անամարտ
հայդ ի գրկի քում վերակացուցեր ըզքեզ։

Ալ երջանիկ՝ որ չե գրկիդ, սըրբե-
թեցըն պաշտօնեայ. ո՛ առաջնորդ
բանաւոր հօտի։ Ալ՝ զքեզ ունիմք քոյ
ընծայօղ առ յո՛ միածինն. ո՛ աղաչօղ
վասըն քո՝ ուխտաւորացս։ Ալ՝ երանի
խընդրուրեա ըզ Թողո՛ւթիւն յանցա-
նաց. ի՛ քէն աշակերտելոցս։

Ալ երանելի՝ որ չե գրկիդ. ըզքեզ
ունիմք բարեխոս ամէն ի վնասանց
մերոց։ Ալ ի մոլուցեց բընաւորելին դու
զանգիտեցես ըզքեզ։ Ալ ընդ անամարտ
հայդ ի գրկի քում վերակացուցեր ըզքեզ։

Ողբ Սուրբ Գրիգորի Լուսաւորչին։

Նայ ըզմեզ աչխարհիս։

Ո՛վ հայր ողորմածութեան. ո՛վ ընդ-
դէմ ամենայն արբունեաց երկնից։ Տեսանէր ըզ
քո՛ւ ի բարձունս երկնից։ Ընկալ զաղաչանս
մեր. ա՛ռ ի մոլորելոցս բընակարարին դու
զանգիտեցես ըզքեզ։ Ալ ընդ անամարտ
հայդ ի գրկի քում վերակացուցեր ըզքեզ։

Ալ երանելի՝ որ չե գրկիդ. ըզքեզ
ունիմք բարեխոս ամէն ի վնասանց
մերոց։ Ալ ի մոլուցեց բընաւորելին դու
զանգիտեցես ըզքեզ։ Ալ ընդ անամարտ
հայդ ի գրկի քում վերակացուցեր ըզքեզ։

Ալ երջանիկ՝ որ չե գրկիդ, սըրբե-
թեցըն պաշտօնեայ. ո՛ առաջնորդ
բանաւոր հօտի։ Ալ՝ զքեզ ունիմք քոյ
ընծայօղ առ յո՛ միածինն. ո՛ աղաչօղ
վասըն քո՝ ուխտաւորացս։ Ալ՝ երանի
խընդրուրեա ըզ Թողո՛ւթիւն յանցա-
նաց. ի՛ քէն աշակերտելոցս։

Ալ երանելի՝ որ չե գրկիդ. ըզքեզ
ունիմք բարեխոս ամէն ի վնասանց
մերոց։ Ալ ի մոլուցեց բընաւորելին դու
զանգիտեցես ըզքեզ։ Ալ ընդ անամարտ
հայդ ի գրկի քում վերակացուցեր ըզքեզ։

ԳՂ Ա՛ր առաքեցեր ըզսիրելի՝ և ճշտաւոր
Ե նահապետն աբր զհնազանդութիւն։ այլ
ցնծաց քո՛ յոյժ։ փառաւորելով ըզՔրիստոս
աբ դրի։ Վասն պայծառացան եկեղե՛
ցիք քո՛ ի լուսաւորչէն յերկնային խորանն։ այլ
նահատակքն ճրագնո՛յծ։ վերափոխեցար
վա՛ռ անձամբ մերոյ։ Ա՛ր քոյին առաքե
աբ դրի։ անդադար բարեխօսեա՛
ընդՅայտնութեան աշխարհս այ՛ծ գիտու
ո՛ւ զարեա՛գ։ և լուսաւորեցեր
Ա՛ր քանուն էր կոչմանքըն ծագեցար
խաչին։ այլ աբ դրիցուր։ ի մա՛ղ
առա՛ջնորդ կենացըն յա՛
Պ՛սանկ վայելո՛ւթե եկեղեցւոյ քրիս
բանաւո՛ր հօտիւ այլ աբ դրիցուր։ ի մա՛ղ
պետ ճշմարի՛տ։ և հովիւ հոգւո՛ր
քրիստոսէ։ Ա՛ղաչեա՛ յա՛յ քո՛հանայ
կան ա՛ղօթս քո հայցեա՛ վա՛ռըն մեր։ ի
մարդկա՛ն այլ աբ դրիցուր։ ի մա՛ղեցուցա
նաց։ և հաստատուե՛թե հաւատոյ ազգի
Ե՛րամոտ ճրագնո՛յծ աճա՛յին օրի՛նց դ

Տ՚ղեւորականն հընչմամբ գովեցի՛ք ընդ
մեր քա՛ւ։ Ա՛շխանայք և պաշտօ՛նեայքդ
ցեր՛ք. և զարմար արարէ՛ք զԱտաւո՛րըն
հայրապե՛տին մերոյ. և ընդ նմին՝ գո՛վե
՚ի՛ձեռըն նորա լուսաւո՛րեցեր ըզհայաս
տան աշխարհս. ըզգեղ՚ցի՛կ միշտ օրհներ՛ք
աչ՛քդ հարցըն մերոյ։ Ա՛ր եռուր հաշ
բերո՛ւթի անտանելի՛ չարչարանաց սըր՚
գին դրիւղորի՛. և նորին ժո՛ժկալու՛թըն
լուսաւո՛րեցեր ըզհայաստան՝ ՚ես ։
ըզգեղ՚ցիկ։ Ա՛ր նորին ա՛ղօթի՛ւք բար՚
ձեր զնաւա՛ր կռապաշտու՛թե՛ ՚ի հայաս՚
տան աշխա՛րհէն. և արարի՛ր երկրպագու
ամենայնք եր՚րորդու՛թեդ՝ ։ ըզգեղ՚ցիկ։
Ա՛զատ՝ օրհնե՛ցէ՛ք. և՛ բա՛րձր ա՛րարէ՛ք
ըզնա՛ յաւիտեա՛ն։ Ա՛՚րդ եկա՛յք հա՛ւա
ա՛ծեալք և կուէ՛ցեալք յորդէ՛գրու՛թի
ա՛՚բջին դրիւղորի՛. օրհնե՛ցէ՛ք. և՛ բա՛րձր
ա՛րարէ՛ք զա՛՚ջ՚ծն ա՛մենեցո՛ւն։
Ջ՚նո՛ւ՚թի՛ւք ա՛ռնե՛ցու՛ք ըզկիւրակա՛կ
հայրապե՛տին մերոյ. և՛ ընդ նմի՛ն գո՛վե
ցէ՛ք. և՛ բա՛րձր ա՛րարէ՛ք զԱտաւո՛րըն
մեր քա՛ւ։ Ա՛շխանայք և պաշտօ՛նեայք
Տ՚ղեւորականն հընչմամբ գովեցի՛ք ընդ

մ՛ղ · դ՛

մկ

Ե՞րբ շահաւոր ա՛յր ծ ու միշտ բարեխնամ
փառք ի՛ բարձունս ա՛յժ ։
աշակերտեալք ընդ նմա՛ս երթեալ ասէ
այլեւ օրինակ առ՛ նո՛ց դրէ գրե՛լ ։ եկա՛յք
գո՛ւք ։ եկա՛յք լուսաւորեալք ի՛ ձեռ ։
Ա՛ն հանապատե՛ա ա՛յժ ու պատմո՛ղ ա՛ծ
յանձն ա՛ռնո՛ղ վասն մեր ա՛ռ նո՛ց դրի
վանողն քրիստոսի ու բ՛զատրաբա՛նու
ցո՛ւք ա՛յժ գո՛ւթիւն ։ Ա՛ւե՛ծ խոստա՛
եկա՛յք հաւատացեալք ի՛ձեռըն ներ հան
անձա՛նց մերոց ա՛ր սո՛ւրբ դրի՛գ՛ր ։
Ա՛ռաջնորդ հաւատոյ ու լուսաւորի՛չ
հաւ ա՛ր ըն ց յանցա՛նըս մեր ։
որով ուսաք ձանապարհ կե՛նաց · քա՛
եա բարե՛մաղթեմ · Աւրինաւորե՛ալ
ընդ բարե՛մաղթեմ ։ Ա՛ղաչա՛նօք սրբո՛
հանապատե՛ան քո ու վարկայիր · կեցո՛
մ՛ղ ։ Ա՛րեւմտա՛ն թե՛ քա՛
ղե՛ն ։ Ա՛ւրհնա իմ · Ա՛ւրհնաւորե՛ալ
սրբոյ հայրապետին · ու բարձր ա՛րա՛

և առաջնորդ կենացըն յաւետեանից տէր
հիման եւ արարիչ։ Յովիւ բարի
ղեցոյ ի Հայաստան երկրի ՚ի վերայ
պերիպոր։ Հաստատեցեր զհիմունս եկե-
ցի եւ տէր Յովհ՚ ի քահանայս հօտի տէր
երկրապահս առնելով զամենեսեան
ուածեալսն ի դիւահարէն սատկին։
մօղ։ որ յաւուր չգիտութեան ընդ փըրկուի
հայոյասանեալքդ ըսկըզբնաւորեալ ։ ի՛
պարթեւական մեղապարտ ազգէն լու-
սաւորիչ մեզ շնորհեցեր ։ վասն որոյ քա-
րեխօսութեամբ սորա փրկիչ կեցո զմեզ ։
այժմ և ի՛ քո աչխատիր գալստեան ։
Հրաշալի զարմանմամբ երանելի՛ն աբ
գրիգոր ։ զանառանելի՛ ըզաւրհնարան ի՛
յանձն էառ ։ և երեք հընկէզ ամաք ի՛
մէջ թունաւորացըն բնակէր աղեղն
գայլ՛ն տանջանաքն ի՛ վերապէ՛ն ։ վասն
Հրաշագործ քո բանի՛դ և մեծ ոյժը
մուխքդ ։ եկեալ բնժդըշխէր զհաւ-
ուածեալսն ի դիւահարէն սատկին։
երկրապահս առնելով զամենեսեան
աբ եղբօրդութեդ ։ վասն որոյ
Յովիւ քաջ բանաւոր հօտի տէր աբ
գրիգոր։ Հաստատեցեր զհիմունս եկե-
ղեցւոյ ի՛ Հայաստան երկրի ՚ի վերայ
հիման աբ առաքելոյն ։ Յովիւ բարի
և առաջնորդ կենացըն յաւետեանից տէր

լինել կէնդանին յաւիտենից. վասն զի
ոչ ունի զոր մեզ ժառանգէ
շրջմարիտ աճդիւտութիւն. և արժանա-
յի խաւարի. քանզի զդուռնէն լուսոյ
զանկին. վասն ժո։ Ո՛ր մոլորեցոյց
զարդարեցեալն ծընընդեամբ աւա-
կան և ընտրեալս. և նորափեսայ
ստացայր քեզ ժողովրդոց սեպհա-
քաւութիւն։ Ո՛ր համբերութիւնդ ըզ-
դեան զի Հայցեա՛ ի մեռանիլ ըզ
քի՛ այլ մերոյ. վասն ժողովրդ-
դիմդոյ. և եղեր վկայ շրջմարիտ
երկնաւորի ով երանելի տէր տա-
կողեցար յարդեդրութիւն. Հօրն
ցանել զանձինս մեր։

Ո՛ր կոչեցար բարեխօսեա քի՛ այլ մերոյ կեցո-

բան կարդա՛ն ու մե՛ք խնդա՛կ կե՛ն. ի՛ հիշա-
ք՛ ը. օրն. Օ՛ Հնոյասպե՛տըն Շմարիա
հեթա՛ն նոանց ը՛նդ նորոգ ընծա՛ք ե՛ւ
թե՛ զնո՛ր զարդարեա՛ց . եկեղե՛ցի՛ք
ե՛ւ գերագո՛յն Տնոյ օրինաց քահանայու-
ե՛ր բարձր արարի՛ք ը՛նդ ընտաց յա՛ւիտեան:
նա՛հատակ լեցան. օրն : Ա՛զատ օրինե՛ցէ՛ք
գահերց . և՛ ի՛ վե՛ր ած-ային քո՛ օրինաց
լոյս. յանդիմանելո՛վ ը՛զբռնա՛ք թե՛ թա
քո հրամանի՛ քարոզեցի՛ն հա՛ւատացե՛
ղջե՛ ա՛յլն գերի՛ գո՛րծ : օրն : Ա՛ր ընդա՛ն
ռագայթու՛ք լուսազարդեա՛լ շո՛ւտաւ
ցի՛ս հայեա՛ստ նեա՛յց . արփիա՛փայլ ճա՛
ա՛ր վերըստի՛ն զարդա՛րեցեր զե՛կեղե
ծո՛ւրք . ի՛ձեռըն տ՛ը լուսաո՛րէին՝
հի՛ւսիսակա՛ն ա՛զանց ճա՛գեցեր . և
ա՛ր ընդ լո՛յս ած-ային քո գի՛տութե
: ուսուցի՛ն
Ա՛նան արդ՛ւոյ և խոստա՛ց պէ՛ն Պա՛ւէ՛տ՛ւ

Հայրն երկնաւոր։ Յաւր որդի՛ թէր
հիւանդ նըչին դուն դուն։ օրհնեցեա՛ք զ՚ն
ըզմիշատակ նը֊ը հայրապետաց՝ շնո֊
ժողովուրդք հայոստան նեւոյց։ տօնելով
Յ՚ր տրաւիրեցեր զորդիս մարդկան ա
յորդեգրութիւն հօր քո՛ որդի աստո֊
ծոյ։ և կուշեցեր յաղքայութե՛ քո՛ ժո֊
ռանդութի՛ լինել նը֊ը հայրապետ
ատց՝։ աղօթիւք սուրբ ոդովքմեան։

Յ՚ր լուսաւորեցեր զեկեղեցիս հայոց
անեայց լուսով քո՛ քրիստոս։ և զար
դարեա՛ նուրացո՛ւցեր պայծառ ծաղ֊
մամբ շնորհիւզք նըչին դուն դուն՝։ աղ
Յ՚ղք ղընթացս խըրեանց կատարեցին
ըստ հաճոյից կամաց քոց քրիստոս՝։
նահատակեա՛ղք ձըգնու թե՛ ընդ դէմ
թըշնամւոյն։ և փախչեան երկնից յար
քայ֊թիդ՝։ աղօթիւք։

Յ՚յսոր ընդ երկնայի՛ն զըւարթուն֊չ՚ն
ժողովուրդք հայոստան նեւոյց։ տօնելով
ըզմիշատակ նը֊ը հայրապետաց՝ շնո֊
նոյ քաղանայ՛ք հնդևուր երդով։ օրհ։
տաւի քահանայապետացս աստուած ծայ֊

Երդեցիվ ըզ փառս ի բարձունս։

Ճայինն հառաչէ հարցըն ասէց դա-
ւանչ[ա]նութեան, ծանրացար քան ընդհա-
նուր լոյս հայաստանեայց ե[ւ] ուրաս-
կէս. անդադար բարեխօսեա վե[ր] ան-
ձանց մերոց։ Կանանաւոր հօտին քո
ընտրեալ հովիտ[ա]ք քաջ ի հօրէն լուսոյ
բղխեալ շառաւիղ բարի ու[մ] վերթա-
նէս. անդ։ Վայելեալդ ի վերայս հօրըն
մեծի համարձա[կ]անան, քաջուք զանօրի-
նաց խորտակեալ զայտակերըն տէր ա-
րարիչ. անդա։ Վառակեալ անմարիդ
նոյն մաքուր կուսա[կ]ութիւնդ, ճրշմարիտ

բարեաոյնն ժողովեցին. զբարեդէմն փա-
Ա՛ր յերջանիկ կ՚նարեալ սրբոյց հայ
առաքեալ բարեպաշտութիւն : սէրն
տութիւնն զարդարեաց զնկեղեցին. հար
ւոյ իրաւամբք : Ա՛ր օրինօք ձրիշնար
վիճակ հայրենի՛ս. հովուել արդարու-
հոգւով նա՛ եղեն նեղեալս. ժառանգել զը
Ա՛ր քնարեցիքն յորովեցնէ զնա՛ք ըռնալն
երկնաւոր. զբնաւ լուսաշողեալքս :
յիւ հայաստանեա՛ց յոյ . զբնաճ հայր
այլ՚ն քո՛ գիւտութեդ՝ . ծագեցեր
Ա՛ր ըզ լոյս ար՚ձակ շնորհաց աւ՚ծ
ա՛նան աբէյն վծե՛ն, Լեւոնեան հայրապետին :

ա՛նան աբէյն վծե՛ն, Լեւոնեան հայրապետին :

Ա՛ր ըզ լոյս ար՚ձակ շնորհաց աւ՚ծ
այլ՚ն քո՛ գիւտութեդ՝ . ծագեցեր
յիւ հայաստանեա՛ց յոյ . զբնաճ հայր
երկնաւոր՝ զբնաճ լուսաշողեալքս :
Ա՛ր քնարեցիքն յորովեցնէ զնա՛ք ըռնալն
հոգւով նա՛ եղեն նեղեալս. ժառանգել զը
վիճակ հայրենի՛ս. հովուել արդարու-
ւո՛յ իրաւամբք : Ա՛ր օրինօք ձրիշնար
տութիւնն զարդարեաց զնկեղեցին. հար
գաւորեալ բարեպաշտութի՛ւն . սէրն
աղաչանօք խնայեա՛ց յուսաշեզ քրիստոս :
Ա՛ր յերջանիկ կ՚նարեալ սրբոյց հայ
բարեաոյնն ժողովեցին. զբարեդէմն փա-

ՀՀ ԿԱ

ա՛նան աբէյն վծե՛ն, Լեւոնեան հայրապետին :

ա՛նան աբէյն վծե՛ն, Լեւոնեան հայրապետին :

ա՛ն ըզ լոյս ար՚ձակ շնորհաց աւ՚ծ
այլ՚ն քո՛ գիւտութեդ՝ . ծագեցեր
յիւ հայաստանեա՛ց յոյ . զբնաճ հայր
երկնաւոր՝ զբնաճ լուսաշողեալքս :
Ա՛ր քնարեցիքն յորովեցնէ զնա՛ք ըռնալն
հոգւով նա՛ եղեն նեղեալս. ժառանգել զը
վիճակ հայրենի՛ս. հովուել արդարու-
ւո՛յ իրաւամբք : Ա՛ր օրինօք ձրիշնար
տութիւնն զարդարեաց զնկեղեցին. հար
գաւորեալ բարեպաշտութի՛ւն . սէրն
աղաչանօք խնայեա՛ց յուսաշեզ քրիստոս :
Ա՛ր յերջանիկ կ՚նարեալ սրբոյց հայ
բարեաոյնն ժողովեցին. զբարեդէմն փա-

ի հրեղինաց անլռելի ձայնից հրեշտ
սոյ աբ լուսատրչին. աղ: Ա՛ր օրհնի
ռաւիղ անմահ սրբկոյն պետրոս լու
ր ն ներսէս սիւն հայաստանեայց. շա
վերաբուսեալ ծաղիկ հաճատոյ. աբ
ցեն ի մերոց: Ա՛ր յորմատոյն աբրշմու
ջանօք սուրբ կեցո զմեզ ամէն ասէ հա
լուծ արեան քրիստոսի. աղա
ուրբի. արի և քաջ հովուապետի ընտ
աբգեն ներսեսի. հայաստանեայց լուսա
՚ի յոյժ ոսկի եկեղեցի ընդ միշտատ կ
՚ի յերկինս ի լուսեղէն յարդասան:
կալաւ ի թագաւորէն. և փոխեցաւ
րին և երկնաւորին. ընդ աժակ մտոտ ընդ
ղանոք խնայեաց ի մեզ քրիստոս:
Ա՛ր ի վերայ պատուհրանաց թագաւո
յայտնեցեր աբգեն ներսեսի. սրբին աշ
խորհուրդ ապագայից ժամանակաց.
հօտ և մրդուց: Ա՛ր ընդ ճանճկեալ
տանեալ ած զմոգին ճրշմարիտ ընդ
ռաք պատուհրան աբգեն ներսէ՛ս. դա

Ո՛վ

նեաղ ցո՛ղեր սըքան ներսեսի՛. աղօ։

մերոյ՝ յառաջագոյն ժամանակաւք՝ յայտ-

քո՛ օրինաց. ըզպատո՛հաս բարկութի՛ւն

Ո՛վ խոտանգանե՛լ թիւրացն աշխարհ-

թիւք սո՛ւրբ ողորմեա՛ մեզ առատաձա՛ռ։

ընտրեա՛լ զսո՛ւրբըն նեղսէս. աղօ՝

եւտուր յաղագն արշակունեաց հովի՛ւն

կը զբանէ՛. ողորմելով ո՛րդւոց աբրամայ՝

Ո՛վ առագեր ողորմութի՛ւն շինել զՏ֊ն իւր

գին ձըշմարիտ բարեբանեցէ՛ք՝. բա։

զարդարեալք ի՛շնորհաց Հոգւոյն՝ զո-

բա։ Ա՛ւգնէք մանկունդ սբ եկեղեցւոյ.

ըրբեն լուսոյ՝ զորդին միածին գովեցէ՛ք.

այսօր լոյս խաչարեւոյ՝ ի՛ յորդւոյ Հօ

Հայրատա՛ւնեայց սբ եկեղեցւոյ

Ո՛վ յայտնե՛ցին այսօր զանձն

քո՛ օրինաց՝ ըզպատո՛հաս բարկութի՛ւն

Ո՛վ խոտանգանե՛լ թիւրացն աշխարհ-

թիւք սո՛ւրբ ողորմեա՛ մեզ առատաձա՛ռ։

ընտրեա՛լ զսո՛ւրբըն նեղսէս. աղօ՝

եւտուր յաղագն արշակունեաց հովի՛ւն

կը զբանէ՛. ողորմելով ո՛րդւոց աբրամայ՝

Ո՛վ առագեր ողորմութի՛ւն շինել զՏ֊ն իւր

գին ձըշմարիտ բարեբանեցէ՛ք՝. բա։

զարդարեալք ի՛շնորհաց Հոգւոյն՝ զո-

բա։ Ա՛ւգնէք մանկունդ սբ եկեղեցւոյ.

ըրբեն լուսոյ՝ զորդին միածին գովեցէ՛ք.

այսօր լոյս խաչարեւոյ՝ ի՛ յորդւոյ Հօ

Հայրատա՛ւնեայց սբ եկեղեցւոյ

Ո՛վ յայտնե՛ցին այսօր զանձն

նեաղ ցո՛ղեր սըքան ներսեսի՛. աղօ։

մերոյ՝ յառաջագոյն ժամանակաւք՝ յայտ-

քո՛ օրինաց. ըզպատո՛հաս բարկութի՛ւն

Ո՛վ խոտանգանե՛լ թիւրացն աշխարհ-

թիւք սո՛ւրբ ողորմեա՛ մեզ առատաձա՛ռ։

ընտրեա՛լ զսո՛ւրբըն նեղսէս. աղօ՝

եւտուր յաղագն արշակունեաց հովի՛ւն

կը զբանէ՛. ողորմելով ո՛րդւոց աբրամայ՝

Ո՛վ առագեր ողորմութի՛ւն շինել զՏ֊ն իւր

գին ձըշմարիտ բարեբանեցէ՛ք՝. բա։

զարդարեալք ի՛շնորհաց Հոգւոյն՝ զո-

բա։ Ա՛ւգնէք մանկունդ սբ եկեղեցւոյ.

ըրբեն լուսոյ՝ զորդին միածին գովեցէ՛ք.

այսօր լոյս խաչարեւոյ՝ ի՛ յորդւոյ Հօ

Հայրատա՛ւնեայց սբ եկեղեցւոյ

Ո՛վ յայտնե՛ցին այսօր զանձն

նեաղ ցո՛ղեր սըքան ներսեսի՛. աղօ։

մերոյ՝ յառաջագոյն ժամանակաւք՝ յայտ-

քո՛ օրինաց. ըզպատո՛հաս բարկութի՛ւն

Ո՛վ խոտանգանե՛լ թիւրացն աշխարհ-

թիւք սո՛ւրբ ողորմեա՛ մեզ առատաձա՛ռ։

ընտրեա՛լ զսո՛ւրբըն նեղսէս. աղօ՝

եւտուր յաղագն արշակունեաց հովի՛ւն

կը զբանէ՛. ողորմելով ո՛րդւոց աբրամայ՝

Ո՛վ առագեր ողորմութի՛ւն շինել զՏ֊ն իւր

գին ձըշմարիտ բարեբանեցէ՛ք՝. բա։

զարդարեալք ի՛շնորհաց Հոգւոյն՝ զո-

բա։ Ա՛ւգնէք մանկունդ սբ եկեղեցւոյ.

ըրբեն լուսոյ՝ զորդին միածին գովեցէ՛ք.

այսօր լոյս խաչարեւոյ՝ ի՛ յորդւոյ Հօ

Հայրատա՛ւնեայց սբ եկեղեցւոյ

Ո՛վ յայտնե՛ցին այսօր զանձն

նեաղ ցո՛ղեր սըքան ներսեսի՛. աղօ։

մերոյ՝ յառաջագոյն ժամանակաւք՝ յայտ-

քո՛ օրինաց. ըզպատո՛հաս բարկութի՛ւն

Ո՛վ խոտանգանե՛լ թիւրացն աշխարհ-

թիւք սո՛ւրբ ողորմեա՛ մեզ առատաձա՛ռ։

ընտրեա՛լ զսո՛ւրբըն նեղսէս. աղօ՝

եւտուր յաղագն արշակունեաց հովի՛ւն

կը զբանէ՛. ողորմելով ո՛րդւոց աբրամայ՝

Ո՛վ առագեր ողորմութի՛ւն շինել զՏ֊ն իւր

գին ձըշմարիտ բարեբանեցէ՛ք՝. բա։

զարդարեալք ի՛շնորհաց Հոգւոյն՝ զո-

բա։ Ա՛ւգնէք մանկունդ սբ եկեղեցւոյ.

ըրբեն լուսոյ՝ զորդին միածին գովեցէ՛ք.

այսօր լոյս խաչարեւոյ՝ ի՛ յորդւոյ Հօ

Հայրատա՛ւնեայց սբ եկեղեցւոյ

Ո՛վ յայտնե՛ցին այսօր զանձն

Ո՛ր պատուական՝ն արեամբըդ քո ազատե
ցեր զՀՀՀ յանիծից՝ն . փըրկեցեր ըզմեզ
ի՛ նեղութենէ մերոյ և ազատեա՛ յանօրինաց.
բարեխօսութե՛ամբ սըբոյն Ներսեսի՝ . ամէն :

Ո՛վ յոյսդ զուարճացեա՛ ոսկե՛ն երկնայ
ի՛ հնէն ըՀՀՀնդ մարդկա՛ն. պարակից եղեր
փըրկի՛չդ մերոյ. քա՛նզի յայտնեցա՛ մեզ
հոգևո՛ր գա՛նձըն լուսոյ . արևելեա՛ն
արեգի՛նըն ճառագա՛յթ սբ՛ըն Ներսէս.
բարեխօսութե՛ամբ սո՛ւրբ ոհմա՛ն պարգևեա՛
զհաղաղութի՛ն հայաստանեա՛յց աշխարհի՛ :

Ո՛վ յոյսդ վերըստի՛ն նորոգեցա՛ քահնայա
կա՛ն պա՛շտպանն՝ . դեղեցկապե՛ս ծաղ
կեա՛լ պա՛յծա՛ռութե՛ . քա՛նզի շնորհեցա՛
հոգևո՛ր գա՛նձ բանաւո՛ր հօտի՝ . յար
մատո՛յ լուսաւորչին բողբո՛ջ բուսեա՛լ
սբ՛ըն Ներսէս՝ . բարեխօսութե՛ամբ սորա
ոհմո՛ւ հաստատեա՛ զհաշտութի՛ն
հայրապետական՝ն աթո՛ռոյ : Ո՛վ յոյսդ
մեծապէ՛ս փառաք ցնծա՛յ թէ՛ուրական՝ն
գա՛նձդ . ընդ հաշտութե՛ան սիրոյ սբ

ընդ անմահիցն դասս վերակացուել՝
ուխտ նոցա ի ղեւաժամ մահուն արբեալ
զի տէր ողորմեսցի նոցա. Ա՛ի վերայ պատ
գոյ ին մեծին յովհաննու՝ ով երանելի
Ա՛ր յանդիմանելով ընթացաւն հան
սրբոյն հօր լուսաւորչին՝ վա՛ղ սուն։
տու թէ զհեղեղեցիս հայաստանեայցդ ընտ
աւ տ ո ր նեմբսէս. լուսաւորեցեա՛ր իմաս
զի՛կ սուրբ հաւատոյ ով երանելի
Ա՛ր յարմատոյ բերկեսաց բարեաց՝ ծաղ
խնդրեա՛ լ՝ քրիստոսէ ընկալ՛ն՛ել։
ւոյն աղաւեակերպ լ՛ջմամբ որպ յոր
դանան՝ վա՛ղ սուն ժողովրդեան քո
նեմբսէս. արժանաւո՛ր օծման եղ հոգ
նաւո՛ր հօտի ով երանելի ա՛ր ե
Ա՛ր ընտրեցեալ յաստուածոյ հովիւ՛ն՛ եւ
զիշխանու՛ն թէսրակա՛ն ա թոռոյ։
բարեխօսութ սուրբ ա՛ր բարձրացո՛
վհնուրական դասուն ընդ
օրինադրողն թադաւորաց. մարտակի՛ց
հայրապետին. քանզի եհաս ի յօդնութ

Ո՛ր զ[ո]ր սուրբ որդւոյդ Թորգոմայ։

Ո՛ր ընդ լոյն սուրբ հոգւոյն ծնեալ ի Մարիամայ կուսէ ի Բեթղեհէմ քաղաքի Յուդայ։

Ո՛ր յաղագս մեր մարդկան եւ վասն մերոյ փրկութեան իջեալ յերկինս եւ մարմնացեալ ի սրբոյ կուսէ Մարիամայ եւ մարդ եղեալ։

Ո՛ր ի ծնանելն իւրում ի Բեթղեհէմ քաղաքի Յուդայ հրեշտակք երգեցին եւ հովիւքն փառաւորեցին զԱստուած։

Ո՛ր ի ծնանելն իւրում ի Բեթղեհէմ քաղաքի Յուդայ աստղ երեւեցաւ եւ իմացան զայն մոգքն արեւելեայք եւ եկին երկրպագեցին նմա։

Ո՛ր ի ծնանելն իւրում ի Բեթղեհէմ քաղաքի Յուդայ Հերովդէս թագաւորն խնդրեաց սպանանել զնա։

Ո՛ր ի ծնանելն իւրում ի Բեթղեհէմ քաղաքի Յուդայ Յովսէփ առեալ զկինն իւր զՄարիամ եւ զմանուկն զՅիսուս փախուցանէր ի Հրէաստանեայց աշխարհէ։

Ո՛ր ի ծնանելն իւրում ի Բեթղեհէմ քաղաքի Յուդայ Յովսէփ առեալ զկինն իւր զՄարիամ եւ զմանուկն զՅիսուս փախուցանէր ի Հրէաստանեայց աշխարհէ եւ գնացին ի Եգիպտոս։

Ո՛ր ի ծնանելն իւրում ի Բեթղեհէմ քաղաքի Յուդայ Յովսէփ առեալ զկինն իւր զՄարիամ եւ զմանուկն զՅիսուս փախուցանէր ի Հրէաստանեայց աշխարհէ եւ գնացին ի Եգիպտոս եւ անդ կացին ամս երիս։

Ո՛ր ի ծնանելն իւրում ի Բեթղեհէմ քաղաքի Յուդայ Յովսէփ առեալ զկինն իւր զՄարիամ եւ զմանուկն զՅիսուս փախուցանէր ի Հրէաստանեայց աշխարհէ եւ գնացին ի Եգիպտոս եւ անդ կացին ամս երիս եւ ապա դարձան ի Հրէաստան։

Ո՛ր ի ծնանելն իւրում ի Բեթղեհէմ քաղաքի Յուդայ Յովսէփ առեալ զկինն իւր զՄարիամ եւ զմանուկն զՅիսուս փախուցանէր ի Հրէաստանեայց աշխարհէ եւ գնացին ի Եգիպտոս եւ անդ կացին ամս երիս եւ ապա դարձան ի Հրէաստան եւ եկին ի քաղաքն Նազարեթ։

Ո՛ր ի ծնանելն իւրում ի Բեթղեհէմ քաղաքի Յուդայ Յովսէփ առեալ զկինն իւր զՄարիամ եւ զմանուկն զՅիսուս փախուցանէր ի Հրէաստանեայց աշխարհէ եւ գնացին ի Եգիպտոս եւ անդ կացին ամս երիս եւ ապա դարձան ի Հրէաստան եւ եկին ի քաղաքն Նազարեթ եւ բնակեցան անդ։

Ո՛ր ի ծնանելն իւրում ի Բեթղեհէմ քաղաքի Յուդայ Յովսէփ առեալ զկինն իւր զՄարիամ եւ զմանուկն զՅիսուս փախուցանէր ի Հրէաստանեայց աշխարհէ եւ գնացին ի Եգիպտոս եւ անդ կացին ամս երիս եւ ապա դարձան ի Հրէաստան եւ եկին ի քաղաքն Նազարեթ եւ բնակեցան անդ։

ար արարչագործ զօրութիւն. և դարձեալ
կան ծնեցին։ Արարեալ վերըսաին
տարփայեալ զնշարթունքն ընդ մարդ-
զնոսա ընկալ ի զոհասիրս կուսանացն։
զնոսա ընդ ամենայն ժամանակս։ Ո՛ր
տեսլեամբ սրբոյն Յովհաննու։ Յիշեսի՛
զի ամենևին մի՛ խորհուրդ քո տա-

Ճառն ութերորդ Տէր-Ներսիսեան։

Ա՛ռնէիր նըւիրեալըդ սիրոյն քո.
երկնաւոր նահատակք և կուսանք
խառատունք։ Ի պարծանս ձեր բարձրա
ցեալ ծնիլ։ մայր սիր՛ն դըստերըն իւ-
րովք։ Առըքառք երկնաւորըդ լըցին
զերկիրս։ քանզի Տո՛ն անուշիկ բուրե-
ցար ի քո։ ոդքակիզք բանաւորըք ի
զոհդ փըրկութե՛։ և որ՛ք անարատքը
ընծայեալք Տ՛ր։ Վերեցիկո՛ւիըք մարմ
նաւոր պայծառութե՛ ձերոյ։ յիմարեցոյց
ըզիմաստուն և պակեան հեթանոսաց։ի
դո՛ղ ըսքանչելի Տ՛ծասիւր կուսանացն։
տարփացեալ զնշարթունքն ընդ մարդ-
կան ծնե՛ցին։ Վառեալ վերըսաին
արարչագործ զօրութի՛ն. և դարձեալ

Ի՛ տեղի՝ ձակատու · զինեցան հա՜ա֊
Ւով միացեալք՝ · միաբա՛ն ընթացեա՛լք
զոյա · նահատա՛կք հա՜ստատք եւ հոգ֊
ուն անկեալքն միամիտք մարմնական կենցա
ւոյ անանկեր ըզ հանդի՛ս կուսանացն ։
Ո՛ր ամենազօր զօրութի՛ն · խոնարհեա՛ց
հրեշտակաց եւ մարդկան · քա՛նզի էին
վէր քան ըզհրաշս · խորհըրդոյց եւ բանից
ա՛րարչի՛ն ։ Ո՛՜ զարմացա՛մ եւ ի՛՛
Թեցին՝ · խաչակի՛ց լինելո՛վ կուսածի՛ն
սուրբ ընդ մահու պատերազմեա՛լք յաղ
յերկի՛ն նըս դըրեցան վինաւո՛ըք · կու֊
ընդ մարդկա՛ն ոսնեցին՝ · և կանա՛չք ի՛՛
ընծայեա՛լք ա՛՛յ ։ Օ՛ ջո՛ըք հրեշտակաց
դի՛ստերըք նը՛ · մանրակրո՛նք և կուսա՛նք
ձակատո՛ւ · փո՛խանակ ևսպի֊
նկիծի՛ցըն լուծան՝ · և ադամ վերըստին
ւսծ ակերպ Հոխանայ · փո՛խանակ ևսպի֊
ռի՛փսիմէ ։ Ո՛րկո՛ւնըք մա՛հսբերըք ա՛՛
բե՛րելո՛վ մեզ պըտուղ վերա՛նելո՛ւն հը֊
ծո՛ռըն կենաց ա՛՛նկեցա՛՛ ի դրախտին ·
եդեմ ա՛ծատո՛ւնկ զարդարի՝ · քա՛նզի

կուռնըք փըրկուե՜ ա՛շխարհի՝ ձեպէին՝ քան
դևորք յե՛ղութե՜ցին յայտնէր՝ ևերե՜
զոդանալ՝ ի միմեա՛նց։ Աստ՛ղտուդք հո՛
նային բանի՛ւք։ և ծածո՛ւկ հընարի՛ւք
ծուխին՝ պարգևել իրերաց խոստա՜
ո՛րսալ յա՛նձն առի՛ն ըզգաղանի՛ մե՜
յայտնապէս ըզ ջըքնաղ տեսո՛ւթինն։
Ի՜ ըսան թագաւորք և լըցան խընդութի՛ւն։
ծուխին՝ և ամենայն հեթանո՛սք։ աբե՛ւմտեցիք
պա՛տուական մարդարտի՝ խաղացի՛ն ցնո՛ն
գաղանի պա՛տերազմն։ Ո՛վ երկայ միոյ
օգնութի՛ւն՝ խորտակեա՛ց յա՛յտնապէս ըզ
քա՛նզի հասեա՛լ ի՛ Թիւրո՛նս անե՛ծքդ
զանց՝ ո՛չ զօրէ՛ն առ մի՛ նա՛հատակ՝
Յո՛ղովեա՛լ բանմունե՛ա՛ք ա՛զգաց և ա՜
ի՛մանա՛լ ի՛ կուսէ՛ն պարտեա՛լ ամմէնեսեան։
ևօրըն պերճացեա՛լ զօրութի՛ւ և փառա՛ք։
կորովիք հա՛տուածի՛գ աղեղնո՛ց։ և ա՛լկաւո՛ր
կանայքըն վառեցա՛ն զինու։ Թագա՜
սո՛ւ և կայի՛ն յա՛նդիմա՛ն։ Ա՛ռաքացանն

Ելանել ամենայն մարդոյ առ աւծ։
Եկամարիք ձարտարք հնդեւոր հըմ-
ձեռով մեզ ձանապարհ հորդեցին ք
բութիւն և սիրոյն քո. զի մնդուամբք
ծոտի՝ն աւ՝ հնդիւք. միացեալըք սըր-
արանց արդարոց։ Ընչ նըմանի կա-
բոտքեալ ինջուցի՝ն ի՝վերուստ ըղպար-
գեա փըրկութեա՝ն։ Ընդունայն կոտանիք
ազգըս բազում՝ն. և մարըմք մանկունք ըզ
հրաշալարակըս ծերոց. ի՝վերկրիս սըր-
բութե՝ աղօթից և պահոց. ամենայի՝ն
հաւատով զարգացեալք ի՝քո՝։ Ոչնանգ
պատուական՝ք քոյզքաւ և ազգաւ՝. վա՝
ձառական՝ք առաջը անկայցո մարգար-
աին. և՝ի՝ն զանձինըս գրաւականըս
բազմաց. և եղի՝ն փըրկիչ՝ք ամենայնի
աշխարհի՝ն։ Հնի՝ փախչի՝ մեծ խորհուրդ
և՝ անուն ցանկալի՝. ընտրեա՝լ ի՝երկրի
և դասեալ ընդ հրեշտակս։ և՝ղբ օրինակ
սըրբութե՝ հնամանաց. վարդապետու՝
թեան աղբերց։ Ընչ նըմանի՝լ կա-
րօտի՝ն աւ՝ հնդիւք. միացեալըք սըր-
բութե՝ և սիրոյն քո. զի մնդուամբք
ձեռով մեզ ձանապարհ հորդեցի՝ք
Ելանել ամենայն մարդոյ առ աւծ։
Եկամարիք ձարտարք հնդեւոր հըմ-
բացեալ ինջուցի՝ն ի՝վերուստ ըղպար-
գեա փըրկութե՝ն։ Ընդունայն կոտանիք
ազգըս բազում՝ն. և մարըմք մանկունք ըզ
հրաշալարակըս ծերոց. ի՝վերկրիս սըր-
բութե՝ աղօթից և պահոց. ամենայի՝ն
հաւատով զարգացեալք ի՝քո՝։ Ոչնանգ
պատուական՝ք քոյզքաւ և ազգաւ՝. վա՝
ձառական՝ք առաջը անկայցո մարգար-
աին. և՝ի՝ն զանձինըս գրաւականըս
բազմաց. և եղի՝ն փըրկիչ՝ք ամենայնի
աշխարհի՝ն։ Հնի՝ փախչի՝ մեծ խորհուրդ
և՝ անուն ցանկալի՝. ընտրեա՝լ ի՝երկրի
և դասեալ ընդ հրեշտակս։ և՝ղբ օրինակ
սըրբութե՝ հնամանաց. վարդապետու՝

տուքն. թէ թևաբեր ոչն մարմնով ևմը
տոգք սրլացեալք. ընդ երկինն սապա-
լեզս ծովածուփ կենցաղոյս. անվը-
նաս նաւեսիք և հասիք ամենքեան։
Ա՛ըշմարիտ որթոյն քի՝ շառաւիղք. և՝
ողկոյզք ճշմարիտք երկնաւոր մշա-
կին. կոխեցմիք ճըգնութե՛ի՝ հընձան նմա
ձեր. վի ուրախ լի՛նիջիք անանձհակ՝ն
բանիակաե։ Ա՛երժեցին ըզկարի-
մանրմնական կենցաղոյս. զի ծանեան
երէկ երակ է և սուտ պատճառանք.
ո՛չ հեշտացան՝ի գընդանըս փափկու-
թե. խնացան երէկ անատի է անցաւոր մե-
ծութե։ Յանդամանըս հոգևորս
աղօթից և պահոց. վաստակեաք յոր-
սոյ զամ ժամանակս. ժո՛ժկալեա՛լ
ըք փորձութե՛ց և պէս պէս լըկանաց.
և եղեալք ժառանգորդ անթառամ պըճ
սակի՛ն։ Ա՛խանձելի յօրինեցի՛ն զաշ
ուազատս կուսութե. նո՛ր նորոգեալ
արեամբ և հըրով. մնանեցի՛ն զանձի-

նեղութիւք մը տանել յայն հանգիստան։
եանք երկն ևմէզ ուսուցին. բայց՚ամ
դէմ դնացին փախըստեայք. ի՚նք՚
բլուռնաք՚. ի՚ յերկրէ՚ ի՚ յերկինըս տարա
ծառայ՚ն։ Պարակեալը՚ք քաջազէ՚ն
միայն քաջացան առ հասարակ ցըն՚
միսիլ պինդութիք՚ հիգուով արութե՚ն.
ի՚ն նախատո՚ն նըս յիմար կոչելոյ. քանզի
Ձունդ՚ ոչ՚ ի նոսա անհն՚ն չարութ՚. ևյ՚
ի՚ յաղագաստ անմահ փեսայի՚ն։
այլ արթունք ևպատրաստըք մընալով
երկնաւոր հարսանեացն. վի՚ մտացեն
ժէշ յանթեաց հեղգութի՚ ևքուն՚.
տութե՚ խնամուն կուսանայն. որոց
յամկաւի զվերջինն եէմի։ Ա՚վ ըզգա՚
եանք երկն ևայլոց ցուցին. ըզՀանապարհըն
երկի՚նըս կանդնեալը. լինքեա՚նք
հաստատեալը. ևարձանըք լուսեղէ՚նք
տերջքըն հետևել մըտի՚ն յառաքաւան։
Ե լինուա՚ծք երկնաւորք ի՚ յերկրի՚
ծառայ՚ն։ Պարակեալը՚ք քաջազէ՚ն
միայն քաջացան առ հասարակ ցըն՚
միսիլ պինդութիք՚ հիգուով արութե՚ն.
ի՚ն նախատո՚ն նըս յիմար կոչելոյ. քանզի
Ձունդ՚ ոչ՚ ի նոսա անհն՚ն չարութ՚. ևյ՚
ի՚ յաղագաստ անմահ փեսայի՚ն։
այլ արթունք ևպատրաստըք մընալով
երկնաւոր հարսանեացն. վի՚ մտացեն
ժէշ յանթեաց հեղգութի՚ ևքուն՚.
տութե՚ խնամուն կուսանայն. որոց
յամկաւի զվերջինն եէմի։ Ա՚վ ըզգա՚
եանք երկն ևայլոց ցուցին. ըզՀանապարհըն
երկի՚նըս կանդնեալը. լինքեա՚նք
հաստատեալը. ևարձանըք լուսեղէ՚նք
տերջքըն հետևել մըտի՚ն յառաքաւան։

Նոյն ունց. զի արբեալքդ լեցուք անմա-
Ցօնեացուք բստուգուքդ ի ընծայնեն
ցան ի գունդեն զնուագաց քի աչ.
ի յերկիր տեղան. եւ մարդիկք խառնե
անմարմին զբաղթնոցն. ի յերկնից
երանեալ նահատակք. զօրքդ հրեշտակաց
ի պարծանսն խաչին։ Այսն ձեր
Թոզնիկ եկեղեցի. բարձրացեալ փառօք
գարնն. ի նոյն ի նուիրեալ շինեցաւ կա
զոր կանխաւ սեմսեալ գուշակեաց մար
տաքն հրեշտակացն։ Այսք են քարք
րուք. եւ անէծ ի բանակս երկնաւորս ան
նեցին որդւոյ մարդկան վերանալ
Յոհ. այնչափերիւր հոգեւորականք վա
Ողջոյն տուին սուրբ նահատակ. յայտ
լըք լուսոյն որ ի հօրէ ծագեցաւ։
պաշտ մեծութեց յՅհ. պայծառացեալ
թեան. բանականով զլուսաւոր գիւտ
աճ. հայցեսցի ընդ հրեշտակս փըրկու
ի երկիր տեղան. եւ մարդիկք խառնե
անմարմին զբաղթնոցն. ի յերկնից
երանեալ նահատակք. զօրքդ հրեշտակաց
ի պարծանսն խաչին։ Այսն ձեր
Թոզնիկ եկեղեցի. բարձրացեալ փառօք
գարնն. ի նոյն ի նուիրեալ շինեցաւ կա
զոր կանխաւ սեմսեալ գուշակեաց մար
տաքն հրեշտակացն։ Այսք են քարք
րուք. եւ անէծ ի բանակս երկնաւորս ան
նեցին որդւոյ մարդկան վերանալ
Յոհ. այնչափերիւր հոգեւորականք վա
Ողջոյն տուին սուրբ նահատակ. յայտ
լըք լուսոյն որ ի հօրէ ծագեցաւ։
պաշտ մեծութեց յՅհ. պայծառացեալ
թեան. բանականով զլուսաւոր գիւտ
աճ. հայցեսցի ընդ հրեշտակս փըրկու

հակառակ քաժանման. քանզի բաշխեն
ըստ ժըշխութեի հոգւոյ և մարմնոյ.
եւ զպարգևս երկնաւորս սիրով պահ
ի բերան նոց: Խաբուսիկն հրամանաս
անէրևոյթ ազգմանէ. յարևմտից յա
րևելս եհաւ հասին. զի լուսով հրեշ
տակին վայրք կուսութեի. փարա
տեցին ըզ խաւար դիւապաշտ մոլո
րութեն ցոյն: Ընծաք ազնուագոյք ընդ
ի շահաւակս նոցանէ. զի և նոցին հա
ղորդեսցուք փըրկութե. խնդրելով յա
րարչէն ըզպարգևս երկնաւորս. և զա
սիլն ընդնոսին ի յարկսն լուսեղէն:
Խնծաքովք մաշեցան յուսացեալք
ի միաձուլն. և կանայք վէճ հաղինք դեռ
զանգեալք յաղթեցին. բանբասիք ոսկե
ղէնք հրով հոգւոյն վառեցան. զա
հաղեստեալք ի քէն և դասեալք ընդ
հրեշտակս: Փառաց ի փառս բարձրա
ցեալ պարծին. ի պատիւ և ի փառս երե
սն և երկրպագութեան. քանզի այս է թիւ

երանելոյ կուսանացն. որք անխոտոր
պըտակեցան յանվախճան յաւիտեանս.
Վասն որ ցքնծութիւն եմ քոյ ասէ.
և ուրախութիւն ամենայն արդարոց.
քաղցրասցին վասըն մեր աղաչանաւք
սրբուցն. շնորհելով զթութիւն մեր
բազում յանցանացն.

Ո՞նըման ըզբն բանն ա՛ծ՝ որ վն մեր
համբեր մնոյ. բանասիրով ընդատակ
նիւթ անիծիչն առ՝ի մէնջ. դիրատպ նա
մարդութիւն ըղ մարդի՛կ վերադարձոյ.
խոյակիւց խուր ևմ վրկեալք՝ կամաւոր մահ
ուամբն խրեալ նոյ. Ո՞ւմման ըստ
լով ա՛ջն՝ ընդ կամպարի՛շ պաշտօ
մունն. երջանիկ ձանկատամարտք յայտ
նեցան անպարտելիք. զի զա՞ծ բոլո
րից տիրաբար սիրեցին. էակին հօր
հեա՛ւեալ՝ առացա՛ն ըղթագըն պարծա
նոց. Ո՞նթադրեա՛լք զմահ խրախ
առա՛ն ընդ դէմ մեղայըն վառեցան.
Թոպեցան յերկնա՛ն գանից՝ գերիվե

ոսկի քան ընդունելիս. ժամ ժամ կանչեաք ի
փոքր բանակէ դեղարանաց և կապանաց.
ի մըրցմունըս գաղանաց սրոյ և հրոյ
մեռանիմարտեաւք։ Ի ըլևանձք և քերա՜
նազք՝ զարեան վիճակըն հոսեցին. խոր
հըրդոյն ոչ խաւարեաւ և ոչ փախադրու՜
թիւ բարուց. ճաղկիքըն նիւթեղէնք
յանհնութ ճաղկըն յօդեցան. կամա՜
րեալք քաջութիք՝ զանբիծն մարկանըն
կապեցին։ Հրով հոգւոյն վինու՜
վճռեալ ըղհալածիչըն վանեցին. ձօնե
ցան զնմանէ սրոյ՝ ի բանաւոր ողջակէ
զնումն. պարբարմամբ լուսոյ կենդաց վեհ
ար մեզաց փարատեցին. ձնհասբար հե՜
տեան լուսաշաւիղ ընդ պողոտայն։
Ա՜ծրժեցին՝ կործանեցին՝ ըզմահ՜
հոտ ըզվերնայն. յաղթեցին կարեաց
մարմնոյ և հեշտալը դըժոխանաց. նաւար
կեալք ընմանաբար՝ ընդ զրահեղեղ կը
ռապաշտութիան՝ հնարհատարդ փայլ՜
մամբ փայլեալք՝ ի յերկնային նաւահան

դի՛տան։ ՈՒրուշեալք ի կրից կարեաց՝
և ի քո՛ արձանացեալք ։ չարաչար ջար-
ջարանօք զբարին մեր Յիսուս կապե-
ցին՝ ։ պատրաստեալք զարթուի՛ թիւն
զերեզմա՛ն դեռ ոչ ետես բնակիմն ։ Քոյն
կենաց դեռ ոչ հետեալք բնակեցին մեզ
յարբուցո՛ւն ։ Ասո՛ դորթեալք ի՛
լուսաճեմ յաճախեսո՛ ի խորանս ։ սբ-
բափայլ զգեստո՛ք պշնեալք ։ ըստ զար
դա՛ նոր սիոնի ։ վերս առեալ վրկայօրէն
ի՛ զմարդարէսն հաւատոյ ։ ոտնէցեալ
անճառ լուսոյն ։ վերամարտեան ի՛ կեա՛նս
անմա՛հս ։ Ասբուններայքն հրաշակերաց՝
զբացուք և մեք աշակերտեալք ։ ցօղել
ցին մեր արտասուք ։ ընծայ արեան նահա
տակին ։ վի՛սեսցին թեզք ։ հնդեցի՛
ընդ հիւսի՛ պըտակեցեալն ։ փայլեսցին
գոլթըք բարեաց ։ ընդ լուսաթռի՛չ
մարտիրոսան ։ Ո՞ր պըտակողին զաղ
թանուէր ի՛ զմաղթանս ։ զերանեալ
նահատակացն՝ մատուսցո՛ւք ի՛ յեր-

Ա՛րդ վարդապետն հետամտէ որ ար-
դարութիւն ընդ ամենայն կողմանս տա-
րածեսցի, եւ ոչ միայն ի մի տեղի. զի ա-
նիրաւութիւնն ոչ միայն ի մի տեղի ի
Հրէաստան էր, այլ ընդ ամենայն տեղիս
տարածեալ էր. եւ ոչ միայն ի մի ժամա-
նակի, այլ ընդ ամենայն ժամանակս. եւ
ոչ միայն ի մի մարդոյ, այլ ընդ ամենայն
մարդիկ. Ա՛յսօր հրաւիրեցաւ յերկինս
մարգարէն, Ա՛յսօր տեսանէ զամենայն
երկիր ի խաւարի մեղաց պատեալ, եւ
զամենայն ազգս ի մոլորութեան. Ա՛յսօր
ասէ Տէր զարդարութիւն եւ զփրկու-
թիւն. Ա՛յսօր պայծառանայ ի մարդ-
կանէ ազգէ Տէր Յիսուս Քրիստոս ար-
դարութեան արեգակն, եւ ծագէ ի վե-
րայ ամենայն տիեզերաց. Ա՛յսօր ամե-
նայն հեթանոսք ի մոլորութենէ կռոց
դառնան առ Աստուած կենդանի. Ա՛յսօր
ամենայն ազգք ի մեղաց խաւարէն ի
լոյս ճշմարտութեան դառնան

հրեշտակի՞ դէմ տեղը վերինն էֆէմի։
Մէջ աստեղաց · փայլի՞ն ի դաշտս
Աղաւաղ շո՛ւք քան զպսակս ի
Հիմա՞ն առաքելոց Եմմրտարեկից։
Որդւո՛յն այ · հինգա՛շ լե ի վերայ
Նո՛ւիրեց շո՛ւն տաճար սրբութեան՝
Ընկալա՛ն զանապակա՛ն ըզպատա՛կն։
Պարկե՛շ շո՛ւշտ կանայքըն այբըն հոլիփ
Ակ՛մեանք · եղե՞ շո՛ւն սիրօղք քի՛ւ Լ
Դէգրութի՛ ի դէպարթե՛ կենաց։
Մեանց · ընկալ Լ ըզմեզ փըրկիչ յոր
Ցեմք · բարեխօսութէ սրբոց հոլիփ
Ընդքո՛ թագաւորն։ Յո՛ղուեա՛ լքա հայ
Մարմնո՛ց բա՛ղմութեան · խնամով անել լոյ
Ուցեա՛ լ ի կամարըս լուսեղէնա՝ ընդ ա՛ն
Տանեա՛ց։ Քա՛ղթօղ զօրութէ պայծ
Թիւրդ քո՝ մարտիրոսութէ ի մէջ հայոց
Սբա՛ն հոլիփանեա՛յ · խնամովանել զնա՛ծ
Ա՛ստ քա՛ջ բացեր ընդ՛ուրն հա՛ստատ
Ձերըն սբա՛ն դրիդորի՛ · ծի՛ն ։
եանցն · նորոգեա՛ց զաշակերտեալն ի

Ա՛ր ընտիկնուեր ընդ քո թոռլեր բղխեաս.
Եւ եղեր ի ծնունդս վերակացու առ հայր։
Հեթանոսական պաշտօնան. արժանիս
Հաստատուեցար. ոչ խաղնակերտիւ ընդ
դէմսն. եւ ի տօնսն ճըշմարիտս
եւ՝ Քրիստոսիկ՝ հետեղեր զարիւնն քո
թաղեր զպաշտօն. վասընդ
վըկայուհի՝ ես ամենուեխտ. որ ընտայ
Ա՛ր պարծի այսօր ես եկեղեցի. ոմ
դեպաց վայելչութ՝ ես ամենայն այսօր. եւ
Ընդ արեան արիւնոյն Աստուծոյ։

բերկնեալ ընդ բոլոր ջս տնտեսից ։ Ես
դանկ յաւէտ ընդմիեղերս գեղեցկատես
պահան ։ որ յորդառատ վտակօք արբու
ղան սրբեսե եւ բերկնեալ աղբիւր տնա
կան ։ Ով քեզ կանգնեալ սե
ւ մարդարէից ։ Ով քեզ կանգնեալ սե
հմնեալ քո ։ ի վերայ հիմանն առաքելոց
խաչն անգիտես ես հաստատեաց ըզ
որ լուսաւորեալ փարատեաց ի քէն զզ
համագոյին ։ արդարես արեգական
հատատացեալ ։ Ով քեզ ծագեալ ի
հոգին ։ ես յաւէժ ուրախանան միշտ
անվախճան փառաբանեցից զ
պահան ։ ա՛ծամարդ ես լուսազեղեցիկ
Վզբեզ քաղաք ։ ես տաճար տնտ

Աւետ սրբոյ Տապանիկն ։

բանիւ խօսեա ։

ես ա՛ծոյին փառաբանեալ զարդարեցար ։
այսօր դասակցեալ ընդ զբ-արքունա
երկնից ։ վասն մեր աղաչէ զՔ-ՈՒ

Ո՛վ վէմ վիմի հաստատոյ հիման անսպառ լոյս և մարգարէից. շինեցեր զքո տաճար զհոգեղէն. և ի սմա միմեանցեաւք եղեն մարդիկ ընդ հրեշտակս. փա՛ռս առ ի բերելն զերկրորդ[ա]բնին։

Տեղի ապաւինի և ժողովարան քահանայապետի հօտի. բազնակարան հրեշտակաց կաց. նաւահանգիստ արդարոց և մեղաւորաց քաւարան. զարդարեա՛ զաստուածեղէն խորհուրդսն յաւիտեանից. ի՛ջեր ի յերկնից մարմնանալ ի կուսէն, խաչեա՛լ յերկրի և թաղեա՛լ ի նոր ի՛մ գերեզմանի. և յարութիւն ընծեա՛լ յերրորդ աւուր. զի՛ զմարդս ընդ ինքն ընծայեսցէ կատարեա՛ցեալ։

Ո՛յսօր ցընծան դասք հրեշտակաց ի նահապետս քո՛ւ սբ՝ եկեղեցւոյ. բարեբանեալ զամէն ազգս հաւատացելոց ի քեզ։ Ո՛յսօր ոսկեղէն դասք սբ՝ առաքելոցն զքո ասոյն վերինն եկե՛ղեմի. յի՛ մանալի

զաստուածդ քո՝ ի նմա ժողովուրդ
Պանվեա երուսաղէմ ըսեր՝ և օրհնեա
մանուկդ աղօթըդ յերուսաղէմ։
լեր այծ օրհնուի ի սիոն վախ՝ և քեզի
փանդ սեանէն ի վեր քո ծագեսցի։ (ՕՀ)
լոյս քո՝ զարդարեա զամուրըդ քո՝ և
ուստուածրեա եղէմ զի հասեալ կ՚
րին զօրացն՝ քահանայք օրհնեցէք և ա
զամենիմնըս ՚ի եկեղեցւոյ՝ ի դատս վէ
կէք և աստուածել բար։ Ա՚ր բարձրացոյց
աճմային լուսնին՝ ամ ազինըք դումբ
լութց զկաթսաղիսին մայր սուրբ եկեղեցի
սրտարէք ըզնա յամուն։ Ա՚ր լուսաւո
զամենասնըք զերկրորդութիդ՝ ըզսէր
տաճարի քում սըրբուէ փառաւորել
միաբանուէ արժանի արա ըզմեզ ի
առեալ գնչեն դամըք հաստատուցեալոց
դևսր երգով՝ տէր ։ Ա՚յսր երգս
տաճարին մնուցանես զերկրս հո
```
```

սրբոյ կոսկն . տիպատորելով առ
անապական անօրինութեանդ զոր ի
փառսն առաքեցեր : Ա՛ր զխորհուրդ
զոյն ի սինա լերին . լուսաւորելով
ձայն ի սինա լերին . լուսաւորելով
հաստատելով զերկիր . պարգեւ սո՛ւրբ
փառաբանելն զըստրինոց . և մե՛ք
ձայնիւ օրհնութիւն զարդարեացո՛ւք նո
րո՛ց ոճն : Ի՛ յօր և մե՛ք ցընծամք
առնի՛ս ընդհանո՛ր հընչմամբ . մեծա
պէս փայլմամբ երեւեցաւ յաշխարհի .
առ աճ դո՛ւթիւք ընթա՛նան պատ
մե՛ն անդադար զբա՛ն կենդանի՛ .
Ա՛յընդա և զուսրհացին երկնեղեցի . կոյս
ած՝ ու հա՛րան երկնաւոր փեսային . ած
տեսանե՛ք զօծեա՛ն ըզ քրիստոս . դո՛
լո՛վ առ քեզ լա՛յսըն հեթանոսաց :
Ա՛ր ի սիրելեանդ խմաստութիւն հաստա
տեցեր զերկեղեցի հօր խմաստութի .
զոր նախանշեալ տեսութիւն նշանա
կեաց մովսէս խորանաւն երկնայհան
զոյն ի սինա լերին . լուսաւորելով
փառքն աստուա՛ծոյ : Ա՛ր ըզ խորհո՛ւրդ
սրբոյ կոսկն . տիպատորելով առ
անապական անօրինութեանդ զոր ի

ցեր զքո զաշակերտսն. ի թըմրմրէ հրա-
ա Ո՛ր ահագին աներևամբ զարհուրեցու-
ցեր զքո զաշակերտսն. ի թըմրմրէ հրա-
ա Ո՛ր ահագին աներևամբ զարհուրեցու-
ցեր. սրբագունակերպ փայլմամբ զարդ-
ցեր. սրբագունակերպ փայլմամբ զարդ-
ցեր. սրբագունակերպ փայլմամբ զարդ

չկան ի սէր ածային փառացդ քոյ. զքէզ
Արև երբեմն աչակերտացըն հրաշակել
տեսլեամբ. պայծառացեալ ի Թաբոր
լերինն։ Այլ զերկրեակ միութեն զան
տանելի ըզ լոյն. տեսանելով կենդ
դանօրէն մահկանացու։ Ընդ խաչեալ նա
խահարցըն տեսութեամբ հայցէին ի
նէն. սակն բարւոյ էր մեզ սմա լինել։
Արասցուք երիս տաղաւարըս՝ նմա և
մովսէսի և եղիայի. և փառաւորեացուք
Հաւատով զերկրեակ միութենն։

Ո ան ձանաւելի խորհուրդ սէր երկրդոյ
թեդ. այսօր ի լերինն երևեցար աշա
կերտաց քոց նոր. ահեղ հաւրցըն մերոյ։
Սակայն հնազանդեալ զայլակերպութիւն
քո նոր. այսօր տեսեալ առաքելոցըն
յօրինակի՝ քեզ տաղաւար. ահեղ հա։
Չնմանացեալ ի վերայ լուսեղէն ամ
պոյն. և ձայն ի յերկնից հայրական որ
սակ դա է որդի իմ սիրելի. ահեղ։
Ա՛զտէր օրհնեցեալ և բարձր արար

ասդնապէմ սըրտից իւրեանց։ ընդ որս
ացեալ բարբառէին ընդհատուդս ի
մեա մեզ մարդասէր։ Շահեցարջ տի
և մեք ցընծութիւն երկնչմեք քեզ ողոր
ընտրիդ անտանելի գոյացիւք. ընդ որս
Ալթաբօր ի լերինն՝ ձեւացուցեր ըզքո
տրեալ աբ ա ծաճկին. օրհ
բոյ՝ և զբնութիւն բարձրելոյն հովանա
սեղէն. դերագոյն քեզ հոգւոյն սըր
Աւրաքելոցըն հովանացեալ ամպ լե
լոցն. այլ ի քեզ բովանդակ կրեցեր
ընկնուր ա ծուեցին մարիամ մայր ե
լուսոյն զարհուրեցան դարձ առաքե
քեզ մեծացուցանէք։ Ալմանաւոր
տընօրինաբար կրեցեր ի քոմ յորմէ
նիմ մարիամ մայր և հկոյս. օրհնութիւն ըզ
ա՛նձառելի ըզլոյս առաուա ծուեն։ Ո
ուսըն աշակերտացն յայտնեաւ. Հբ։
Հբ։ Խորեբանեցէք զնծուեցն երկ
կան ըզլոյսն երևեալ ի Թաբօր լերինն.
երկնից յաւիտեան։ Ալուեցէք զարմիա

փրկական քո վէ՛ս աշխարհի՛ ըմմէն վը
ցեր ք՛~ու ի՛ն թաբօր լերի՛ նու։ Այսօր ըզ
դալըստեան՛ն ։ աշակերտաց քոց յայտնե
ա՛ր ։ Այսօր ըզ խորհո՛ւրդ քո կըմկինակի
ար։ ու՛ղ միայնոյ մարդա՛կերի ևփըրկչէ
յարմարեսցուք քեզ Տո՛ղ ևորակա՛ն տաղա
րա՛նաց։ Ա՛յլ և մե՛ք ըզքակտե՛լս մեր։
լեա՛ն ։ յերկնաբե՛ղգ և յամանա՛լի խո՛
պա՛ւել քան ըզգա՛լի զԹաբօրակա՛ն ըզ
տե՛սել։ Ա՛մբարձցո՛ ըզ մեզ տէ՛ր
Թեայ ։ արժանաւորի՛ զ քա՛մ ասացի՛ն
ընդ պե՛տրոսի և ընդ որդւոցն զեբե՛
դա՛ է որդի՛ իմ սի՛րելի՛։ ընդ որս։
Տայրսկա՛նըն լսե՛ւեար ըզ ձայն ։ ԵԹէ
ովհանեա՛՛ր ամպ լուսեղէ՛ն և ըզ
տեսեալ յօրինեին զեզ տաղաւա՛ր։ ընդ
զայլակերպութի՛ քո՛ տէր ։ առաքեալքն
բարերա՛ր ։ ընդ ։ Ա՛նակուն հիւսնա՛մբ
ըզ փոյ տեսցի առաքելոցըն ծա՛նուցեր
Ա՛քա՛նչելի՛ մե՛ծ խորհո՛ւրդ զերկրպա՛ե

կայեալ. քեզ երևեցան մովսէս և եղիա.
(1) Ընդէ՞ր զմեղս ցեղիդ քո ծառայ
իցես զգայլոյն. և շնորհեա տեսանել
նել զգեղեզ և լսել զձայնակն ընդ
ձայնն. եթէ դա՞ն ոգուի իմ սիրելի.
(2) Երինըզբ ցընծասցե՞ն առաջի քո
ար. որ երևեցար ի փա՞ռս անց հօր.
մեսանգամ գնշակելով զամե՞սան.
վան որոյ ամուսնծայի՞ն լուսոյն. զոր
դարեալ ըզքեզ՞ հրաշալի՞ ձայնիւ. ըզ
եղիայի՞ն ետկրծիւքն ըզքեզ
բաւեաց՞ն ընդ թաբո՞ր լերին.
(3) Որ աճեաճ սոսկալի. զանապատն լու
սոյն ծառալուսն. յոյլակերպիլն քոզ՞
որդի՞ ամուսնծոյ. առաքեալդ և մկրտիչ
իցըն պակուցեալ զաւրհնութեցո՞ն. վա՞
(4) Որ զանձառելոն խորհուրդ աբ՞ երկոր
դո՞ն թեզ. սիմո՞նի վկա՞ ծանուցեր.
երրակի՞ առաղաստարացըն յօրինանոյնք.
ըզ աբրելէ ի հօրէ վերկայեալ ճրշմարիտ
ըմի՞ածին որդի՞. վանական

ա. յոբ ի լերի՝ նըշն թաբօր ցո՛ւցեր
ընտրեալոց քոյ ի փաճառաց քոյց սրդե՛ն
առաւ՝ ծ. յոյն. օրինե՛ն վք զքե՛զ ի փա՛ռս ըլ
հօ՛ր. ուր էա տէ՛ր կե՛նդանեացդ է մե՛
ոեկոց։ ՚Ա յոբ յայտնեցաւ աո՛ւաքե՛
լոյն. ի՛ւխօսի՛ւ ընդ մո՛վսէսի՛ և ե՛ղեայի՛.
վե՛ր ելո՛ւցն քոյ յե՛ռ. ո՛՞՛ւրդ ա՛ՀՑ
օրհ։ ՚Ա յոբ է՛ բարեաո՛ ի՛ւվերուստ
յա՛յ հօ՛՛՛ւրհ. վա՛ռեն քո՛ տէ՛ր ընդէ՛ւրց յո՛՛՛ւ
ոաքեալոն։ սուրբ դո՛՛՛ւ ես ըստ օրդի դըրա՛՛՛ւ

ա՛՛ւ։ ՚Ա՛՛ւ բարեաո՛ ի՛ւվերուստ յա՛՛՛ւ հօ՛՛՛ւրհ
ղի՛՛՛ւ ի՛՛՛ւ ի՛՛՛ւ

ՅՈՎ

ՅՈՎ

Յոան Երզնկեցի ասէ։

Ա՛ռաւօտեան փառաց հօր սրդիդ մի՛ ածին՝ որ ըզլոյսդ անվախճան կ՚ընծայէ մարմնով պարադրեալ. այսօր ի Թաբօր փառօք փայլեցեր։ Ո՛ր ա՛նտես արիւ՝ բեկիդ անհաս ի՛վեր քան ըզբան՝ ծա՛ռայի կերպիւ պարածածկեալ ըզլոյսդ անըստուերդ. այս։ Ո՛ր հրեղէնացան ա՛ն՝ մերձենալէ հո՛ւր ածուեդ՝ ի հոլեղէնս խոնարհեալ լոյսդ արփիական՝ այս։ Ո՛ր դէրաձոյն փառօք պայծառացոյց զաշաւն առաջին. զոր ձաշակմամբ պղտո՛ղն մերկացա՛ր ըզփառս անպատում. այսօր վերըստի՛ն փառօք զարդարեաց։ Ո՛ր ի՛ նախնուա՛ն երկեալ մովսէսի՛ պա՛վքն ի սինան. այսօր լո՛ւսափայլ ամպո՛վք ի Թաբօր յայտնեալ վըկայեաց. դա՛ է իմ սրդի՛ դըստր լո՛ւսրուք։ Ո՛ր ի լերինն ըստ վերջոյ հրեղէ՛ն կառօք գՀեղիան. այ՛ վայրաբերեալ ի Թաբօր հանդերձ

Ա՛ր արփիակա՛ն լուսոյն · ըզ՝ որ ։
տեառն իւրոյ · որպա՛տուիրեաց ծագմամբ
Ա՛ր զմիւսանգամ խորհո՛ւրդ գալստե՛ան
ղմի՛ն՝ երբ՝ ա՛ռ երկրպագութեն՝ ըզ՝ որ ։
Ա՛ր յայտնեա՛ցին այսօ՛ր ի Թաւբօր լերինն՝ ։
գերապայծառ լոյս աճո՛ւրդեն · ըզ՝ ։
լեանն այսօ՛ր ի կո՛ւսածին մարմնոյն · ըզ
ա՛րարիչք ըզ նո՛ր յա՛րութեա՛ն ։ Ա՛ր փայ
րելի՛ն · օրհ ։ Ա՛զա՛ր օրհնեցէք բա՛րձր
զա՛նոյ երևե՛ցո՛ւ · ըզ՝ջ՝նեա՛ւդ ի՛ սըր
բա՛յ կո՛ւսէն գա՛նանեաց ա՛րդի՛ւ ի՛ր սէր
Ա՛յսօր անառա՛սն յերե՛ւ հա՛յր ի՛ բար
բա՛ր կո՛չմամբ ի՛ Թաւբօր լերինն՝ · օրհ ։
քեր ո՛ւ · ըզ մա՛ւկա՛ն ե՛ւ ըզ՝երկրա՛ս ա՛ծա՛
մարգարէի՛ն ի՛ քէն ճանա՛չեր ա՛ռա՛
Հա՛յրն ը՛ մերոյ ։ Ա՛յսօր զառաքե՛ա՛լն
ի Թաւբօր լերինն՝ · օրհնեա՛ լ ա՛ր ա՛ր ճ
իւրա՛քանչիւր յայտնեցեր աշա՛կերտացն
ոլթեր ըզ՝ · քո՛ քրիստոս · ըզ ճա՛ճկեա՛նէն
Ա՛յսօր ը՛զևարհո՛ւրդ անձառե՛լն ա՛ծ՝
մա՛կէ սո՛ւ · խօսէին զե՛լե՛ւն որ յեղ՛ո՛ւ

Ա՛ր զձառագայթս աճային ցուցեր
աչսըս մերկարկին . արիշ ցանկայր
տեսանել զանառեալդ սերմնէդ ։
լոյսդ առնձառելի ողորմ իմեր ։

Ա՛ր զդատաստանսըն պետրոսի ըղբեզ
արդի հօր ասէ ։ հայր ինձ յայրմպին վր
կայեաց այսօր արդի ի՛ւր դատաստնէր .
լոյսդ ։ Ո նորհեա ա՛ր ես մեզ մեզա
տրայս ի միւսանգամ քո գալստեն .
տեսանել ըզքեզ հայրական փառօք
ի նորոգել ըզտիեզերս . լոյսդ ։

Յընծայ այսօր փառօք մկնծնին լեա
ուբն թաբօր հանդերձ հերմոնի շո .
բարձրացեալ դերագոյն սինա ասէ . ես
էջք ասէ դուռն երկնից ի նմա ։

Յընծայն այսօր լերինք ասէ . արարո
ղին ելեալք ընդառաջ . պարակիսն
յաւիտենական լերա ասէնդ . դասք ա
ռաքելոյ և մարգարէից . Յընծայ այ
սօր լեառըն վերին սինա . Տարմանարան
անմահ արքայ ծն . տեսանելով զերկ

երկինից. ամէն զա՛ կ որդւի իմ սիրելի
ջեռց յաւաւրեալսըն Հայրական բարբա-
ծանձկելով ա՛ծուքէն. Ո՛յսօր հըն-
շակերտացն. ծաւալի՛ ըզկերպարանըն
կեալն ի յիւից խորհուրդ յայտնեաց ա-
ծրնուեանդ հօր միածին՝ բզծա՛ծ-

Ա՛յսօր ո՛ր կ՚ն ի՛ յերկինս բան մ՚

Կանոն Էջմիա՛ծնի։

էակըն Հովանա՛ւեալ այսօր ի՛ թա՛։
դի՛ն ճըշմարիտ. ո՛ր լուսա՛փայլ առնով.
Կաթեբանեցէ՛ք ընդ քե՛րովբէին զՀո՛
լեաց մարմնով. զոյս ա՛ծա՛ւէն այսօր ի՛։
սերովբէին զո՛րդի՛ն միածի՛ն. ո՛ր փա՛յ
ի՛ թա՛ւօր լերի՛ն։ Վա՛ռվեցէ՛ք ընդ
ցեալ բանին. վե՛հայեա՛ց յերկինի՛ց այսօ՛
նոյն ըզՀայրն երկնաւո՛ր. ո՛ր մա՛րմնա՛
()ո՛ղնեցէ՛ք մա՛նկտու՛ք ընդ երկնոյ
սո՛վ Հայրսիա՛ն փառա՛ք։

Նա՛ւար վիեսա՛ կ՚ն. զա՛րդարեա՛լ լո՛

Ա՛յսօր ըզհատուրդն ա՛նձաւս զձա՛ձ
բեսցես լինի՛լ տաճար քեզ Տ՛ն գևւոր։
Ա՛յսօր վկայեմ ես ի քէն ամենայն
զի սիրեցի զքեզ ես ի սրտէ իմմէ։
Ա՛յսօր զքեզ ասացի ես ժողովրդեան
զի ինձ ժողովրդեսցի ի քէն ամենայն
ազգ երկրի։ Ա՛յսօր զքեզ ասացի ես
զի ինձ ժառանգեսցես ի քէն ամենայն
ազգս երկրի։ Ա՛յսօր ասացի ես զքեզ

հերտաց քոց ասէ. քո՛ ամենապայծառ
Նուէ ցուցեր զծածուածքե քո զիւտաս այլ
թիւթ. այսօր ըզպարտեզեայն մարմ-
ծրնեաւք. Եւ սրտիբէականըն ծածկէիր
Ա՛ր յանբարիզըն էիր ա՛նյեղոպատ
վերկայեալ միածնի՛ն. քահանայք բա-
ցըն Հայր. որ երեւեցաւն այսօր յերկնից
նեցաւ՝ ի Թաբոր. ժող. Օ՛ յանխոնի՛
որ ի նմանոսի՛ լուսափայլ ամպոյ յայտ-
ղովուրդք բար. Օ՛ ամենաւրէ հոգին.
Ծագեաւ այսօր ի լերին Թաբոր. ժո-
Ը՛զաեր՝ օրհնեցէք Եւ բարձր արարէք
ըզնա յանհուն. Օ՛ այս փառացըն հօր
մայրայց զգաստ աւուրբերոյն. ամ՛ր ծ.
բուրեաց ի Թաբոր. Քրիստոս ընդար-
ամ՛ր ծ. Ա՛յսօր անմահնո՛ւ հոտ անոյշ
ծանկեցաւ լուսով ի Թաբոր լերինն.
նոյ յարմատոյն յեսսեայ գաւազան.
Հայրըն մերոյ. Ա՛յսօր բղխեաւն մարմ
նեցեր փառաւք ի Թաբոր լերինն. ամ՛ր ծ
կեաւն յանէ՛ից ելոյ ազգաց. յայտ

կանն բա՛նի՛դ. մի՛ սգեա՛լ ընդ կո՛ւսդ՝
Լ՛ յաւո՛ր հո՛ւյր յամպո՛ւն վըկ՛այեա՛լ ի՛ո՛ղ
սո՛ւգն. ա՛ռաքե՛լոց և՛ մարդարէի՛ց զա՛ծ՝
յայ՛ն. ո՛ր վհա՛ռս ա՛նշա՛ռե՛ր հ՛ւս. ո՛րդ՝
Լ՛ յաւո՛ր ընդ հրեշտաի՛կս ի՛ բարձո՛ւնս
ա՛ռաւել փառա՛ք խոսկ՛ին վերնա՛ն յերու՛՝
ակ՛ն դա՛նդ առաքե՛լոցն ըղնախահարան
ծի՛ գա՛լո՛ստեա՛ն քո՛ տո՛ւր. ի՛ Թաբո՛ր՝
կանդն ծանո՛ւցեր լերկին. քա՛նզի՛ տե՛
Լ՛ յաւո՛ր ընդ հրեշտաի՛կս ի՛ բարձո՛ւնս
կը՛նծաւցո՛ւք տո՛՛ւնի՛ւ. ի՛ ծագե՛լ
խմո՛նակի՛ լուսոյ աստուա՛ծո՛ւյ ա՛ռ՛ըթե՛ղ՝
օ՛րհնե՛՛ալ զքե՛զ է՛մակի՛ցըդ հո՛ր. ո՛ր
Լ՛ յաւո՛ր ի՛ վերկե՛լ ըզսուրբգրո՛ւս. Լ՛ յաւո՛ր
յա՛յտնեցեր ի՛ Թաբո՛ր ընտրելոց դա՛՛ւ
սո՛ւցն. ա՛ռաքե՛լոց և՛ մարդարէի՛ց զա՛ծ՝
այ՛ն. ո՛ր վհա՛ռս ա՛նշա՛ռե՛ր հ՛ւս. ո՛րդ՝
ռա՛՛ւց փա՛ռ. քո՛՛ւ. Լ՛ ղօրո՛ւնակ մե՛
ի՛ ամե՛ռլոց և՛ կե՛նդանեաց ի՛ տեսի՛լ փա
րին. այսօր ըսմո՛ւսի՛ս և՛ հ՛ւեղեա՛ս ա՛ծե՛ալ
առա՛ւին. ի՛ սինկ՛ա՛կանըն խոսկ՛եր լե՛
Ա՛ր ղըստա՛ւերական օրէ՛նս մո՛ւսկ՛ական
ա՛ռ՛ըթե՛ղ՝ ա՛ռ՛ըթե՛ղ՝ ա՛ռ՛ըթե՛ղ՝ ա՛ռ՛ըթե՛ղ՝
ծա՛գմամբդ. ա՛ղմրաւա՛ մե՛զ ա՛ըծ՛

ՀԱՅՈՑ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ

Ի ԵՐԻՒԱՆՔ ԱՄԱՌՆԱՅՆ. Այսօր ցընծան ընդ երանելի քո տէր ի Թաբոր. յոյժ ախորժ է տեառն պատուել ընդ երկնայնոցն դասիք առաքելոց և մարգարէիցն. զի ընդ նմա և մեք ընծայիցուք օրհնեմք յառաջ քան զտէրն ընդ առաքելոցն։ Ո՛ր յաւուրս ետես զամենայն ընդ ելանել ի լերինն. զի ընդ նմա տեսցեն զքեզ ի փառս. մանկտաբեկեին զնաւատանօր ծագումն մինն լուսոյ քո տէր. զոր ակնարկեցեր թո՛ղ զերկիր ի յանուշն քո ցերեկեան։ Ո՛ր ցօղեցեր ի վերայ ցեան. զի ընդ նմա։ Ո՛ր ցօղեցեր ի վերայ Թաբոր. զքեզ ի միջնադարեաց և մեռելոցն տէր. և արարիչ. զմի ի մարդկանէ ես վեհ ի վերուստ զհեղումն ի տեսիլ փառացդ քոյ կրեցեր. զերկնային ուսեալ զառաքելոցն. ընդ նմա։

Ի ԵՐԻՒԱՆՔ ԱՄԱՌՆԱՅՆ. Այսօր ցընծան ընդ երանելի քո տէր ի Թաբոր. յոյժ ախորժ է տեառն պատուել ընդ երկնայնոցն դասիք առաքելոց և մարգարէիցն. զի ընդ նմա և մեք ընծայիցուք օրհնեմք յառաջ քան զտէրն ընդ առաքելոցն։ Ո՛ր յաւուրս ետես զամենայն ընդ ելանել ի լերինն. զի ընդ նմա տեսցեն զքեզ ի փառս. մանկտաբեկեին զնաւատանօր ծագումն մինն լուսոյ քո տէր. զոր ակնարկեցեր թո՛ղ զերկիր ի յանուշն քո ցերեկեան։ Ո՛ր ցօղեցեր ի վերայ ցեան. զի ընդ նմա։ Ո՛ր ցօղեցեր ի վերայ Թաբոր. զքեզ ի միջնադարեաց և մեռելոցն տէր. և արարիչ. զմի ի մարդկանէ ես վեհ ի վերուստ զհեղումն ի տեսիլ փառացդ քոյ կրեցեր. զերկնային ուսեալ զառաքելոցն. ընդ նմա։

օրհնութիւնք երրեակ սրբասաց ձայնիւ.
ի յանխափան երամանիկելով. երգեն զերդ
զերդ անձինս եւ զամենայն արարածս.
զերդ ընդունել յերկինից երգս եւ ասելով. Հրաշա-
գործ հրեշտակացն վայր
գիր երգ նոր. Ասաք հրեշտակացն վայր
գործ. Հկայ զհաստատեալ յեր երգեսցուք
զեալ. Հկայ զհաստատեալ յեր երգեսցուք
զեցի. Հ՛ք՝ թադաւորն ի՛ սամ պատարա
Այրան սրբութե՛ կանգնեցաւ սբ երկե
ա՛նարատ անբընական զո խորհըրդով։
դար փառատուրեա՛ն. ուրախ լեր Հարան
առեալ տօ նեմբը քեզ այսօր զննդա՛
Ընդ դամաս երկնաւոր զօրացըն վեր
ւո՛ր Հաձեցար բընակիլ ի քեզ.
քո նորոգմամբ. Ա թադաւորն երկնա՛
երկի՛րս երկինք եղեն այսօր վերըստին
Ըմեղա յոյժ դատաստը սիոնեկ. քանզի
մո՛ըբա զո՛ պանչելի փառօքն իւրովք.
քեզ խաչիւ՛ն իւրով. Ա զարդարեաց զա
ապրեցաւ երկնից այսօր պըտակեաց ըն
Ուրախ լեր սբ եկեղեցի. քանզի յ՛ս
Ա՛ղաչեմ
Ա՛ղաչեմ։

քա՛ք ծո՛ւ ի՛ վերայ առաքելական վիմի։ Եւ
ո՛ր հաստատեցեր բանիւ զեկեղեցի
որդւոց մարդեան։ երկիւղ ըզտէր
եւ ա՛ր ամատանին։ լուսաւորեաց զաչս
րո՛ւմ։ ըզ։ Ա՛ր վերընաւին ծնընդեամբ
աբ զեկեղեցի։ Ընշխեա՛ խաչիւն իւ
նա՛ յա՛խտեա՛ն։ Ա՛ր պըսակեա՛ցն այսօր
Ա՛զա՛ր՝ օրհնեցէք բարձր ա՛րարէք ըզ
ա՛ծելէն ի՛ հօրէ լուսոյ ծագեայ՝ ա՛ր։
սիո՛ն մայր եկեղեցի։ քանզի ի՛քե՛զ շտ
դայ առ քե՛զ։ ա՛ր ա՛ըծ ։ Ա՛բրահ լե՛ր
ըմ՛նդ եղէմ. քանզի քա՛ ա՛ղբա՛յն երկնից
խոյ դո՛ւստրը սիոնի՛։ Եւ ցլնճա՛ վե՛
ա՛ըծ հարցըն մերոց ։ Ա՛բրահ լե՛ր դըշ
քանզի ի՛ քե՛զ հա՛ճեցա՛ բընակիլ ։ ա՛ր
ո՛ճնեա՛ ըզտօճն քո՛ դո՛ւստրը սիո՛նի։ ։
Ա՛բրահ լե՛ր այսօր ա՛ր եկեղեցի՛ ։ Եւ
լուսոյ ի՛ քե՛ զ մայր եկեղեցի՛։
քա՛ քո յօրհնա՛բա՛նու՛թի՛։ ծադողի՛ն ը՛զշո՛ղ
եկեղեցի՛ ։ պայծառացո՛ ըզմանկո՛ւնըս
ա՛բրահ լե՛ր բերիրեա՛ հա՛ըանա՛ցեալ ա՛ր

Ա՛յ Միածին՝ որ ի հօրէ ելեալ փառաւոր
լուսոյն լուսով ես Թագաւորն
զարեգակին. որ անձամբ խընդութիւն
ցի. փայլեցո՛ զմանկունս քո՝ որպէս
Ա՛յսօր ցընծա՛ երկիր մայր եկեղե-
նաբ հոգւովն մեծապէս պարգեւօք.
կըն՝ զ՛ո և ափեցայն լուսով շընորհըք
դուստրըր սիոնի. արդարո՛ւ արեգա-
խոտիվք. Ա՛յսօր ծագեաց քեզ դիշեայ
հերիւ պըսակեա՛ցդ պայծառել փառաւք
փեսային երկնաւոր. փըրկութի՛ք քեզ շնոր
մորըս քո. քանզի մերձեցաւ առ քե՛զ
ուսաւորեա՛ եղե՛ք զարդարեա զա՛ն
բժշկութի՛ւնդ հոգւոյ մերոյ.
ի՛նչ վերայ մարմնոյ և արեանըն ե՛ս. ի՛
տաւ՝ որ՝ աղաւնակերպ երևմա՛ծ
զաւ մեղաց մերոց. Ա՛յնքան հոգ
զութի՛ւդ. ի՛ թո՛ղ
տայ ի սմանէ մեզ նորոգութի՛ւն. ի՛ թո՛ղ
բաշխէ զմարմին իւր և զարիւնն. և
ապանեալ ի սմա սեղան սըրբութի՛ւն
երգել ի սմա՛ զերդս հոգևորս.

ունէին առաւ ունն իսկ ի նքնին գոլով.
նրն գերբերմնին. սպանէին և ան
Ո՛յսօր գնեմ իմ ընտրեալ կոյսն առ դրա
նեամբ հոս ամէնօրհնեալդ Ի կանայս.
եանց, և միաձայնեամբ ասէին. օ՜ՈՒՐՀ
ռաջեալք յուշացնէին ընդառաջեալս իւր
եալ կուսանքն. Ջահապետուած պայծա
սին. եւ անոնք ալ ասոր կ՚ըսէին՝ Ո՛ՒՐՀ

Կանոն ԻԱ Էպիփանան առաքելոյն Ընծայեցին
Ընտրեալ առաջին։

Լոյս Ի՛հայաստան աշխարհի.

լաւոյ. քանզի Ի՛մոնի ծանուցաց մեզ
Ո՛վ կայք հինեսցուք յոբ ըզ խորանըն
ցընծութիւնք հնաւանդեալ ազգայիս,
մեծ հայրապետին գրիգորի. պատմէ զ
մանքեալ անդընդից։ Տեսեալ ըզ սուր
ընդ նմա. ձայ՝ նիւք հընչեցին ամենա

դեր ի վերոյ տեսեալ զարբիչն եկեալ
բաղում հրեշտակօք. և նոցա միաձայն։
Ա՛յսօր տեսեալ ըզնշ կոյսըն Թուխ
գեահ յօդս. և ամպել ջնն կառօքն ի
վեր տամբարձեալ յերկինս. մըտան
նեղիմ յերկնայինն խորանն ընդ ի
մաատուն կուսանան. և նոցա միաձ։
Ա՛յսօր ընդ բազմանչեայ քրովբէան և
ընդ վեց թևեան սրովբէան. մըտանէ
լոյ յեօ Թն աստղեան խորանն.
տեսանելով զանազան աթոռսըն զոր
պարտատեալ էր քեզ տրմնոյդ. եր
դեմք և մեք ասելով. օ՜՜րհ։
Ա՛յսօր զազանի՛ջըն յանցանաց նախա
մօրն ըզկուսո՛թեամ՛նց մայրն. փո
խա՛դրեալ ըս՛նն աստըղաճա՛ յերկնայ
ի՛նաըն դա՛սեալ յա՛ծակերտ խորա՛նա
և՛ յա՛նպա՛տու՛մ՛ի կեանս. վա՛նն որ՛ մ՛
հըրեշտակա՛ն ձայնիմ քեզ երգէ եկե
ղեցի՛՛ նբ՝ ըզ ընդ ր զօրհնաբա նու՛թի։
Ա՛յսօր ակրամայր սըրբուհի՛՛ կոյս.

ր մերոց։ Այր էակից դե՛ս հօր և մօր

բարեխօս առ քեզ՝ տէր այլ ծ հա՛ղթեցն

ծին ծընանդեանն. զոր միշտ ուսիմք

ի վերին զօրսն փոխեցեր ընակաստեղ

մայր ըմնալ ծընաւ. այսօր առ ի միջնէ

կանգն եբարձ. և զորդիդ քո միածին

Ա՛ր ընդնախամօրընն զայնպատնա եր

ղանոյ ԼՄՆՐ քո. վասն։

առանդեալ ընդ սրբեւանեաւ հոգին ի

ձեռըն հրեշտակապետին գաւուց. որ

պէս գերարժի՞ փա՛յլեալ այնեղկըն

նըմանեալ հրեղինաց գաւուցն. վասն։

Այ՛սօր վերս ամբարձեալ ընդմեր բանին

մարմինն աճամօր կուսին. ա՛նմարմին

զբա՛ռնինցն՝ սմիութեամբ ի՛ տեղի գե՛

րանկոյին. յերեւելի ըղձայուքեանցս

անձառիցն աւանել հաղորդս. վասն։

Այ՛սօր յուսապատարն խընդութեամբ և յայ

ւելագոյար հընչմամբ. նըւագեմք քեզ

հոդեղէ՛ նըւս ընդ հրաբուխն սեռիցն.

ասնախընդրեալ զմիշտաւոկ կուսիդ

ղանոյ ԼՄՆՐ քո. վասն։

Ա

ՀԱՅՐԱՆԱՍԻՐԱԿ ԿԱՄԱՐԱՆԸՄՆԱՆ ՅՕՐԻՆԵՂ
ՀԱՅՐ ՄԵՐ

Ա

Ա

ընդ կնասակիսն ած՝նան . ոդոր ։
ծան դասք առաքելոց և մարգարէից
ուին հրեշտակք ի յերկինս և ցըն-
շատակ կուսին աւծորդոյ մոր . հըր-
ոդոր մեզ աչըք ։ Տօնելով ըզսէ
նաց . քրիստոս Թագաւոր փառաց .
պագեալը յանմարմնական ղծրաց . ան ։
սպասաւորեալդ ի սերովբէից. և երկիր
կան բանքն աստուածանայր.
ղեալ ըզքեզ ի վերնական ի
ըղնուսակ՝ ն քո՝ սբ ըզկաթն . անդ ։
դիեցուցանելով մարմնացեալդ ի քէն
ռելի անապական սր ի հօրէ առաքե
դան դասք առաքելոց և մարգարէից
ծան . ի գիրկըս քո բարձեալ կրնցեր .
ուին հրեշտակք ի յերկինս և ցըն
շատակ կուսին աւծորդոյ մոր . հըր

Ա՛նթառամ։ 52 Համեղա ։ Ջահելքա ։ Ջէ

Նեա՛ղ ես հոգի՛դ շրջմարի՛ա աղ՛ջ ։

վանո՛ր բարեբանելո՛վ ասե՛ք ։ օրհ՛
մե՛լ և յա՛ն հասանելո՛վ և յանո՛նց լի՛նել։
լան անձանէն ։ վերափո՛խելով յանպատ
փառեա՛լ համմատրաճ լի՛նել ընկերաց
Ա՛նհասանելի հոգւո՛յն զօրութի՛ն պրկով
ւոյ վերափոխեա՛լ դա՛սեաց յանպատում
ի՛կեա՛նս ։ վա՛ն որո՛յ դովելո՛վ ասե՛ք ։
օրհնեա՛լ ես որդի՛դ միածի՛ն աստո ։
Ա՛ռաջարտասանելի և ճրմնապահեաց հը
րաշափառագո՛յն կոյս ։ զո՛ր առեա՛լ որդ
Ա՛նբա՛ժանելի աճ՛ անհասանելի՛ բընու
թի՛ւ և հանդո՛ւցեա՛լ ի՛ հրեղէն կառս ։
վա՛ն որո՛յ դովելո՛վ ասե՛ք ։ օրհնեա՛լ
ես հայր անբա՛ժանելի՛ զան աստո՛ւած ։
յամենայնի՛ վերատեսի՛չ մերոյ ։
մե՛ր ։ փրկիչ ընկա՛ղ ի փորձու՛թի՛ւ և
դա՛դա՛ր առ որդի՛դ քո և ա՛ստուա՛ծ
մը՛ք հայցելո՛վ ի՛քէն ։ բարեխօսեա՛ ան
մեր միայնոյ մո՛ր և կո՛ւսի՛ մա՛ղթե՛ք

Այսօր զանձառելի ծնընդեան քո
ուր ըզապաւառուր խորհրդոյ. ի՛
հողանիւթ գոյացութեամբ նոց փոխադ-
րեցեր ի յերկիւն նս։ Այսօր զանառա
նելի բանիւք բարձօղն ըզքերովբէն
հողեղէն. բարձրացուցեր ի մարդնայ
նորին գերակայիցն կայս նս։
Այսօր զանապակին կայան որ ըզ
քեզ մայրս կանխագէ կերակրեաց.
ի զայակն փոխեալ բնութեամբ նոց
յիմանալեացն խորհս նս։
Ոչնչան անկընդին ծածկեալ ի ծոց հօր.
ուր ծագեցաւ ի քէն մայր եհկոյ. այսօր
ի ջեաց ընդ անմարմնական դասուք հրճ-
ուինացեն. փնտռեցաք ըզքեզ լուսա-
փայլ ամպով ի լերինն անբաստուեր։
Աչեան անմարմին որ ի քէն մարմնա-
ցաւ. ընդ ինքնիշխոն քո բանիւն կրեցաւ
մարմամբ. այսօր եկեալ ընդ բամբուքն

Ա՛յսօր ընդ վերին զառարքունսյն երկիր
բարձր արարէք ընդ նա յաւիտեան։
Մայրն ամենօրհնեալ մարիամ. գովեցիմ
Ա՛զ տէր՝ Ա՛նդ որդւոյն միածնի՝ զ
հանգո՛ցեր՝ ի լոյսն անմատոյց. ընդ
Ա՛ր զհաւակիկ հօր հոգւոյդ ընդա՛
ձանն. զոր՝ ի քէն հալա՛նացեալն. այսօր
Ա՛ր զի ծոցդ հօր լուսոյդ ընկա՛ծ
բարեբանեմք ա՛ըծ հա՛յրըն մերոց։
դարձո՛ցիր՝ ի փառս առաջին. ընդքեզ
զնախածնին երկնից բարձոցն. այսօր
Ա՛ր զիածնիւ որդւոյ քո զբնակիչսն
ակնին օ՛րհնեալդ՝ ի կանանց։
ձայնեալ. նոր օրհնու թի՛ քեզ երգանա՛
ընդ վերի՛ն զբ՛ւարթունսըն համա՛
զառաքեալցն դասք առաքելոցն. Ա՛
մեսիւ հրաշից փառաց միածնին
քեզ հրեշտակապետն՝ վերստի՛ն ընդ
զօրքն հրեշտակացըն. վերստի՛ն ընդ

մըն մարդա՛կէ՛ն։ կո՛ասկածն քա՛ զ ծնըն-
դոց ։ ո՛րք վայր ը՛ջեա՛լ ընդ միա՛ծնին
Յի փոխո՛ւմն ա՛ծամօրն երդե՛ց ո՛՛ն ։
ծրնեցէ՛ք ը՛զ Տայրն երկնա՛ւոր ։ բար ։
Այ՛ սօր ընդ դա՛սա՛ց սերովբէ՛ից ։
ո՛րք պարակեցա՛լ շո՛ւրջ ը՛զ գերե՛զմանաւ
սըրբո՛յ կուսին Ա՛ստուածէ՛ն ։ գո՛
վեցէ՛ք զա՛րդին միածի՛ն ։ բարձր ։
Այ՛ սօր ընդ հրեղէ՛ն քերովբէ՛ից ։ ո՛րք
ըզքրնվբէ՛ն հողեղէն վեր համբարձի՛ն
Ձայնի՛ փողո՛յ Ի՛ յե՛ր ո՛՛ն ։ բարե
բա՛նեցէ՛ք զՏո՛ղին Ճրշմարի՛տ ։ բար ։
Ա՛՛ծածի՛ն ամպ լո՛ւսաւո՛ր ։ ո՛ր ը՛զ
ցօղը՛ն կենսայ հեղեր յերկիր բա՛նաւո՛ր ։
և՛ զնախամո՛ղըն շնջուցեր պարտեւա՛ծն
ը՛զՏո՛ւր ։ անդադար Ձայնի՛ զքե՛զ բա՛՛
րեբանե՛մք ։ և՛՛ Տոգեւոր երդո՛վ մեծա՛՛
ցո՛ւցանե՛մք ։ Տե՛՛ղի՛ անուանելո՛՛ բա՛՛
նին ։ և՛ երկի՛ր վայրապարկ յորո՛մ լո՛յսն
ա՛ստանիցի՛ ։ և՛՛ արնե՛լք արեգականն ա՛՛ր
դարո՛ւթե՛ ։ անդա՛ ։ Օ՛ քե՛զ կատարո՛՛
մըն մարդա՛կէ՛ց ։ կո՛ասկածն քո՛ ծնըն-

Յ՚յօր զլուարձացան հրեշտակք ի՚ հ
Հնձողն քրովբէն . ա՚՚զաչս ։
վեր հայեցարձեր յայնոսիկ փառաց ըշ
կաթնասուն եղեր՝ . այսօր քրովբէնք
նիչ մարմնով ի՚ գիւրիկոս կուսէն և՚
հօր և սբ՚ հոգւոյն . հայեցայր բառ
Ա՚ր ի՚ քրովբէական աթոռ նստիս ընդ
հանգուցեր ի՚ լիւսեղէն խորանս՝ . ա՚՚
գեար՝ . այսօր ըզ կուսութեդ ըզմայրըն
ցար ածիօղդ ըզ լոյս և՚ ի՚մբռաւր հան
աբ՚ կուսէն . և՚ ի՚ խանձարուրըս պատ
Ա՚ր անապական մարմնով ծը՚նար ի՚
նձք մօր քո ոդմրմեա մեզ ուրդ՚ ա՚՚յ ։
ըր յառաջ՚ուստ ի՚ կեանս՝ ա՚՚զաչս
խեցեր զուրախութիդ երկնի և երկ
կուսէն ա՚նեղապէս գոլով՝ այսօր փո
քո ա՚ր՝ . միացար մարմնով յարդա՚նդէ
Ա՚ր անմարմին բնութ՚ա՚ստուածո՚ւթ՚
ի՚ լուսաւ՚ճեմ խորանն՝ . անդա ։
դեամբ ուրո՚ւ բնութ՚եդ քակտեցան ը
ըհ՚նք . հրաբուն սեռիցդն փոխադրեաւ

յիշեալ յերկնից զորդւոյն միածին.
Ա՛յսօր սուրբ հոգին հրաշափառ
ի ծնունդ սրբոյ կուսին Մարիամ
եկն ի վերայ առաքելոցն ի հրեղէն
լեզուս. եւ ամենայն ազգաց հասարակաց
ընծայեաց զիմաստութիւն. որ ի յերկ-
նային վիճակն անուանեցաւ ծանօթ.
եւ չանձայնեաց լեր անմարմնոյն. օ՜ որ
նէ ընդ ամենայնի սրբեաց հիւ.
Ա՛յսօր սուրբ հոգին հրաշափառ
ի ծնունդ սրբոյ կուսին Մարիամ
եկն ի վերայ առաքելոցն ի հրեղէն
լեզուս. եւ ամենայն ազգաց հասարակաց
ընծայեաց զիմաստութիւն. որ ի յերկ-
նային վիճակն անուանեցաւ ծանօթ.
եւ չանձայնեաց լեր անմարմնոյն. օ՜ որ
նէ ընդ ամենայնի սրբեաց հիւ.

Ա՛յսօր տեսեալ հրաւիրեալ դասուք վայր

Ա՛յսօր հրաշափառ կուսմամբ հոգեւոյն
Ժողովեաց սիրելոյ աւետիքեանցն ի
խառատ՝ն ա՛ր կուսաբանեցն. պայ-
ծառացեալ խմաստութիւն ի յերկ-
նային վիճակն անուանեցաւ ծանօթ.

Ա՛յսօր տեսեալ հրաւիրեալ դասուք վայր

յերկնից զորդւոյն միածին.

ա՛յո՛ր ըզ-նախամօ՛րն երիա՛նց բարձո՛ր
ղբե՛ն կո՛ւսական ծնընդեամբ զանհ՛ամբոյր
ցեա՛ր մայրն. միա՛ծի՛ն ի՛ջեա՛լ փառա՛ք.
փրկադրեա՛ց յիմանալի՛ և յանապատ՛
գերադո՛յն բնութի՛ւն. վա՛նն որո՛յ սրբվե՛ց
անկա՛ն ձայնիս քեզ երգե՛մըք սրբա՛ւթի՛ւ
ա՛ւր. ըզ-զ մի՛շտ փառաբանո՛ղքի՛ն.

ա՛յո՛ր ըզ-հոգեղե՛ն բնութի՛ւնս տես՛
եա՛ր հրեղենակա՛ցն սուսերա՛կիր դա՛ւք
մա՛րմին տրա՛նալո՛ւթ փառա՛ք յանմահութե՛ան
վերա՛բերեա՛լ ի՛ յերկինսն և յանմա՛
տոյց լո՛սեղէ՛ն խորհո՛ւրդս. վա՛նն որո՛յ

ա՛յո՛ր ըզ-նախամո՛րն երիա՛նց բարձո՛ր
ղբե՛ն կո՛ւսական ծնընդեամբ զանհ՛ամբոյր
ցեա՛ր մայրն. միա՛ծի՛ն ի՛ջեա՛լ փառա՛ք.
փրկադրեա՛ց յիմանալի՛ և յանապատ՛
գերադո՛յն բնութի՛ւն. վա՛նն որո՛յ սրբվե՛ց
անկա՛ն ձայնիս քեզ երգե՛մըք սրբա՛ւթի՛ւ
ա՛ւր. ըզ-զ մի՛շտ փառաբանո՛ղքի՛ն.

ա՛յո՛ր ըզ-հոգեղե՛ն բնութի՛ւնս տես՛
եա՛ր հրեղենակա՛ցն սուսերա՛կիր դա՛ւք
մա՛րմին տրա՛նալո՛ւթ փառա՛ք յանմահութե՛ան
վերա՛բերեա՛լ ի՛ յերկինսն և յանմա՛
տոյց լո՛սեղէ՛ն խորհո՛ւրդս. վա՛նն որո՛յ

ընդ երրորդութե՛ն. և հա՛.

ա՛յո՛ր ըզ-նախամո՛րն երիա՛նց բարձո՛ր
ղբե՛ն կո՛ւսական ծնընդեամբ զանհ՛ամբոյր
ցեա՛ր մայրն. միա՛ծի՛ն ի՛ջեա՛լ փառա՛ք.
փրկադրեա՛ց յիմանալի՛ և յանապատ՛
գերադո՛յն բնութի՛ւն. վա՛նն որո՛յ սրբվե՛ց
անկա՛ն ձայնիս քեզ երգե՛մըք սրբա՛ւթի՛ւ
ա՛ւր. ըզ-զ մի՛շտ փառաբանո՛ղքի՛ն.

ա՛յո՛ր ըզ-հոգեղե՛ն բնութի՛ւնս տես՛
եա՛ր հրեղենակա՛ցն սուսերա՛կիր դա՛ւք
մա՛րմին տրա՛նալո՛ւթ փառա՛ք յանմահութե՛ան
վերա՛բերեա՛լ ի՛ յերկինսն և յանմա՛
տոյց լո՛սեղէ՛ն խորհո՛ւրդս. վա՛նն որո՛յ

ՀՈԳԵՒՈՐԱԿԱՆ ԱՂՕԹՔ

Ո՛վ Հայր ողորմութեանց եւ Աստուած ամենայն մխիթարութեան, որ մեզ ի ծնանելոյ մերոյ ի մեղս՝ ոչ մատնեցեր ի բնական թերութիւնս մեր, այլ զհոգեղէնն բնութիւնն՝ զոր ընդունեցաք ի քեզմէ, ի նորոգութիւն կենաց յաւիտենից պարգեւեցեր. զոր մի՛շտ ուխտիւք եւ երդմամբ ի քեզ ընդունելով՝ ապա զանց առնելով զքեզ՝ զհոգեղէն ամուսինն մեր, զՔրիստոս Յիսուս, ի հոգեւոր պոռնկութիւն անկանիմք

Ա՛երախնեաւ ըզքեզ ի յերինային խո-
նախատեալ ճանաւոյ կուսածեզ. Հո՛ :
Ա՛ր յանմարմնոց զինուորեալ և ի դա-
սս հոգեղինաց վեր հանեալ այ-
սր աստուածամայր. ուստի և դասք
հոգեղինացըս փառաբանե՛մք. ըզգա՛ :
Ա՛ր ի վերնաբեաձն սրովբէից և ի բազմա-
չեայ քրովբէից փառաբանիս երդուեալ աս-
տուածածին. ընդ որս և մեք համե-
Համնեալ բարեբանե՛մք. ըզգա՛ :
Ա՛ճածին դերագոյն երկնից ցո՛ցար
խորան և աւազանատ. քանզի ծագեալ
լոյսն ի՛ հօրէ. զնուիրեց էից անսահման
լինն պարգևեցաւ ի քո՛մ յղութիւնի. Հոգևոր երգով ընդքեզ շուա մեծա-
ցուցանեմք. Աստուածն փափաեալ զքեզ
եզեկիէլ յառաջադոյն ծանոյց կոյս ա-
նարատ. ընդ որ եմուտ աստեղն յերկինս
բանն անմարմին որ ի՛ հօրէ և եկ մարմնով
անխախտելի ճանապով կուսածեզ. Հո՛ :

լսես ասելը իւրով։ Ա՛րդեօք երբ կոյս անա-
տուն իմաստուն փարատեաւ՝ ձգ անբաստուեր
մեզ լոյս ի լուսոյ. և զնաւարն անգի՛
ձագեանց՝ քանզի առ ի քէն ծագեաց
ա՛րդեօք երբ մայր անձամբ լուսոյ նը-
րին խօսեաւ՝ վա՛ն անձամբ մերոյ։
Ա՛ր յիմանալի խորհրդոյն բարձրացոյց
զգբեզ մայր ա՛ծ՝. անձառելի փառօք
միածին որդի՛ ասէ՝. ահա մինչ բա-
նան այսօր որդիդ քո միածին. ու-
ուր ևս գանաք առաքելոյն և խնամոնէն
տուբ կանանցըն միանձնեալ գովել
ըն զբեզ մայր անհարանգեալ. հո՛.
Ա՛ր խոնարհեցար յերկնից՝ անմեկնե-
լիդ. ի՛ հօրէ որդի ա՛ծ՝. և առեր մար-
մին ի սբբոյ կուսէ՝. հայցամբ
ծագոցն լսեսցէ և մեզ ողորմեսցի։
Ա՛ր մահուամբ քով կեցո՛ցեր ըզմեզ. և
յարուցեալ համբարձար առ հայր ի յեր
կիր ծնա. այսօր երկնաւոր զօրօք իջեր ի
փոխանցըն մեր քո և կուսէ՝. հայց։
Ա՛ր յիմանալի խորհրդոյն բարձրացոյց
զգբեզ մայր ա՛ծ՝. անձառելի փառօք
միածին որդի՛ ասէ՝. ահա մինչ բա-
նան այսօր որդիդ քո միածին. ու-
ուր ևս գանաք առաքելոյն և խնամոնէն
տուբ կանանցըն միանձնեալ գովել
ըն զբեզ մայր անհարանգեալ. հո՛.
Ա՛ր խոնարհեցար յերկնից՝ անմեկնե-
լիդ. ի՛ հօրէ որդի ա՛ծ՝. և առեր մար-
մին ի սբբոյ կուսէ՝. հայցամբ
ծագոցն լսեսցէ և մեզ ողորմեսցի։
Ա՛ր մահուամբ քով կեցո՛ցեր ըզմեզ. և
յարուցեալ համբարձար առ հայր ի յեր
կիր ծնա. այսօր երկնաւոր զօրօք իջեր ի
փոխանցըն մեր քո և կուսէ՝. հայց։
Ա՛ր յիմանալի խորհրդոյն բարձրացոյց
զգբեզ մայր ա՛ծ՝. անձառելի փառօք
միածին որդի՛ ասէ՝. ահա մինչ բա-
նան այսօր որդիդ քո միածին. ու-

Ա. Կայք ժողովրդք ի տաճարի փառացն
տուր սուտա զառատ քո զողորմութիւն.
սրբեսցի քեզ քո եղեալն մանկունք.
զի քո զվայելուչսն ի տաճարի փառացդ
քո ոչ ոք կարէ ասել զնշոյժ սքանչելեացդ քոց.
մեր ի բնակարանս հրեշտակաց կամարդ
ի խաղաղութեան։ Ա. Որ հնուհեցեր ոսկր
քո սբ զկնիկեղեցի. ընտ պահեա
զվերայ վիմի հաստատ շինեցեր զեզ
Ա. Աման նոաւպատեաց սէր խոչէն։

Թիւնն մայր ան։

որս ա մեծ երդեացնք քեզ սրինեա
կալեալ սօնէին ներսխուքէ. ընդ
քանզի երկնայինքն ըզքեզ պատր ընդ
հարան երկնայի ն կոյս անապական.
քեզ զպանչելի փառքդ. Ա երսխ լեր
իջեալ յերկինս պատր վերստաճեաց զեզ
ի քէն ծընաւ արդիւն մեռանի ն վայր
րան մայր անհարանագեալ. քանզի որ

քնեան՝ երկրորդապետացուք ասծային որ
լուծվ. բա՛ր։ Այսպէս ժողովուրդը
Թուացեալ ըզ հեթանոս ժառանգե-
կեալ ընտ խաչիւն. ու յաջ և յահեակ
ղեցի. երկնաւոր փեսային պա՛տա-
Գանգե քե կ՛ հարանցեալ սբ՛ եկե
բա՛ր բեր արարիք ըզնա յա՛խտառ ։
զ՝ տէր՝ օրհնեցէ՛ք
տանե՛ք ուրախութիւ՛ն նըշանաց խաչի
մը՛կրտութիւ՛ սբ՛ աւազանին. այսօր
նաւ խաչի քո. ամէն։ Ա՛ն նորածնե՛ք լեր
ղեցի. յոսկէ հնա՛ւրէն պըտակեալ նըշա
մերոյ։ Այս դը շհոյ ընդ այլմէ սբ՛ եկե
ցո՛ւցաք խաչ քո՛ սբ՛. ա՛ր՛՛՛ հա՛յրըն
սաղէմ. պայծառաւզգեաց վայելչութիւ
Ա՛ն նորահրաշ նա՛ւակատի՛ն որ յերու
տակաց դա՛ռնե՛ր երեսաց ո՛նեն ա՛ն. ա՛մէ
իր երով. ա՛մէ։ Ա՛մէն և զօրութ հրեշ
պէ՛ սակեաց ըզ ա՛ստ սբանչելի փառքն
ի՛ բարձնա ։ Պա՛նդի թագաւորըն ք՛ ա
քրիստոսի. ա՛ռաք ամենեքեա՛ն օրհնե՛ի

ման և փառաց քոյ պայծառ անխըռով
լորդութիւնդ։ Ու զանպատիւ հեռաս ի խո՞
Հա՛ատատացեալ ժողովուրդըս աբե՛ղ
կայի. Նորին աղաչանօք խընայեա՛ ի մեզ։
ի՛ չէ՞րն քահանայապետին քո և վը՞
փըրկականա՛ ձգիտաձե՛ւ. Չնորհեցեր մեզ
բարեբա՛նեսցուք ։ Ո՛ր ըզևսոյնս՝ըդըս
այլն ծա՛գմանդ. ի՛ սար ըզքեզ սնդատար
զո՛ր ի՛ յերկինս լսեսաւորեցեր ա՛ծ
ո՛տաճարի սըրբեսե փառաց քոց ք՛ե։
եկեղեցւոյ. ի՛ սար։
ս՛ըրախանան ընդ պայծառութի՛ւ քո սբ
կեղեցի. ի՛ սար։ Ո՛յսօր և հրեշտակք
բեգափակըն լսեսաւորեցեր զքո՛ սբ զ՞
Ձոյն ն լսեսւ քո պայծա՛ւ քան զա՞
աղաչանաց մերոց ընկալ և կեցո՛ զմեզ։
ձայնեա՛ աղաչեմք զքեզ։ լսե՛ր ձայնիկ
ցեր գալստեսմըդ քո քե՛։ ի՛ սար միա՞
ի՛ խորանի՛ քո՛ սրըբսե՛ զո՛ր ընտրե
և ընդ նըմին թագաւորեա՛ցէք։ բա։
ներշանխա՛։ բևեռեա՛լք ընդ նըմին ի՛ սար՝

ուն. եկայք ժողովուրդք երկրպագիցո
կանդնեցաւ ի յերկրի յաղթող թշնամի
Այլ խաչն օգնական հաւատացելոց
նայ փայտիւըն ևեղևագործեցեր. սոմ
ի՛ ձաշակիանե փայտին յանցանաց. կե
թե՛ ետուր մեզ. սոմ։ Այր ըմբռեւեցին
քո՝ քրիստոս աւրհ՛ծ. գաւազան զօրու
հակեցողց բազկատարած թի՛ խաչի
ըզկեանդնու մեր պահեաւ։ Այր զաշխարհ
շան յաղթեալ եմուր մեզ. սոմ։ սո
չին տարածեցեր զ՛ն աւրհ՛ծ. ևնդր
Այր զանտարած բազուկըս քո՝ ի՛ խա
պատարագ և զեղումն անապական. եկ
այծր. եկ։ Ի՛մամ մատուցի՛ ձըշխարհիս
պատուական ի՛ խորանի քում տի՛մեցա
ժողովուրդք երկրպագեսցե՛ք Ի՛մ
կանդնեցաւ ի՛ խորանի քո՛մ. եկայ՛ք
Այլ խաչն օգնական հաւատացելոց
նայ փայտիւըն ևեղևագործեցեր. սոմ
ի՛ ձաշակիանե փայտին յանցանաց. կե
թե՛ ետուր մեզ. սոմ։ Այր ըմբռեւեցին
քո՝ քրիստոս աւրհ՛ծ. գաւազան զօրու
հակեցողց բազկատարածութի՛ խաչի
ըզկեանդնու մեր պահեաւ։ Այր զաշխարհ
շան յաղթեալ եմուր մեզ. սոմ։ սո
չին տարածեցեր զ՛ն աւրհ՛ծ. ևնդր

Վասն երկրպագութեան

Այր զանտարած բազուկըս քո՝ ի՛ խա
պատարագ և զեղումն անապական. եկ
այծր. եկ։ Ի՛մամ մատուցի՛ ձըշխարհիս
պատուական ի՛ խորանի քում տի՛մեցա
ժողովուրդք երկրպագեսցե՛ք Ի՛մ
կանդնեցաւ ի՛ խորանի քո՛մ. եկայ՛ք

իւր՝ տօրաճեաց ի վեր՝ եթէ խաչի նշոյ։
որդին՝ միածին՝ զանարատ բանիւն հրա-
արարիչ երկնաւոր յաւիտեան։ Յոյժ
ա Ընդ տէր օրհնեցէք Հրեշտեղ բարձր
ազգ մարդկան ամբ քեզ տէր. ալէլ-
բանութիւն քո. ժողովիլ ըզհեռացեալ
մաբ ի խուճ քո՝ քեզ տալ տարածեցեալ ըզ
հարուր. ալէլ. Ո՛ր հանճարեալ կա-
ռաւելեան ի միջակին դիմաւորիլ ընդ
մանչեբեր պատգոյն. որ կանգնեցաւ քա՞
ցաք կենացըն փայտիւ ի ճաշակմանէ
աչք հայեցան մերոց. Կանգնի անանց
գաւազան զօրութեամբ ես փայտ կենաց.
բեցուցեր երկ ժողովրդեան քո. որ ի
Յոյժ պատուական խաչիւ քո՝ տալ
սահմն. զի նախ յոյս հանապատեցաւ
պարծանք. սբ խաչն երևի ես լու-
նացից։ Ո՛ միսանդամ գալըստեան
ճաշակմանէն. Ի՛մանր նորոգեալ կենդա
խաչին և վերահալըս մեղաց փայտին
ցուք։ Ո՛րպիսի պէտ բարձրացաւ ի

Աստուածն մեզ նըշան յայտնծոյ եթէ զհոգ
մարդկան՝ եւ յոյս հաստատուն. առաջ
կենսատու գաւազանն զօրութ կենաց
զնախահայրն. Այս փայտ խաչի քո
ոտ յանցանաւն մերոյն եւ պատուհաս
ի կենացն հանեալ աշխատեցոյց. ո
ուանել փայտ գիտութ ընդ
ան քեզ երկնապատեն ամենայն հաւա
սացեալք. պարծ
Ա՛նուանեալ փայտ գիտութ ընդ
պտղոյն. Ուր ազատեցաք
կենաց. ի սրտիկէտափակ պահպանո
թենէն. պարծ
Ա՛ն բացաւ մեզ ճանապարհ ծառոյն
ըմպեաք պահեա զրախտս հաւատացելոց
պտղոյն. ըզք պատուական մարգարիտ
Փայտ կենաց որ փոխանակ մահացու
Ա՛ռաքեր. Ո՛հ հա
Ա՛ռ և կոյս։ 73
տ
գ
կութի ւ ի կեանսն յաւիտենից. առ
րութ. Եւ կոչեաց ըզսիրելեսն ի փըր
Ա՛նզի յանթեաց մահու հըզօր զո

ա՛ղջ Լուսաւորիա՝ Հոգւոյն Սրբոյ շնորհեաց պարգեւս աշխարհի։ Փառք սուրբ խաչին ամէնփրկութեան. սուրբ յարութեանն ամէնփրկութեան. սուրբ խաչին ամէնլուսաւորիա։ Փառք սուրբ խաչին որ զմեզ հաւատացեալս երկրպագեցուք զայսոցիկ նշանաց զարհուրելի. զի ամենայն մարդ ընդ նեղս ընկղմեալ զաղաչանս մատուսցէ առ խաչն Քրիստոսի. եւ ամենայն հիւանդ զբժշկութիւն ի նմանէ ընկալցի. եւ ամենայն մեռեալ զկենդանութիւն ի նմանէ ստանայցի. եւ ամենայն ոք որ ի մեղս անկեալ է զթողութիւն ի նմանէ գտցէ. եւ ամենայն ոք որ ի դիւաց տանջի զազատութիւն ի նմանէ ստանայցի. եւ ամենայն ոք որ ի մահ ելանէ զկեանս յաւիտենից ի նմանէ ժառանգեսցէ. եւ ամենայն ոք որ ի դժոխս իջանէ զհանգիստ ի նմանէ գտցէ. եւ ամենայն ոք որ ի դրախտ մտանէ զանդադար ուրախութիւն ի նմանէ ստանայցի. եւ ամենայն ոք որ ի հրեշտակս ելանէ զանդադար փառս ի նմանէ ստանայցի. եւ ամենայն ոք որ ի Քրիստոս հաւատայ զանդադար կեանս ի նմանէ ստանայցի. եւ ամենայն ոք որ ի Քրիստոս հաւատայ զանդադար կեանս ի նմանէ ստանայցի. եւ ամենայն ոք որ ի Քրիստոս հաւատայ զանդադար կեանս ի նմանէ ստանայցի.

փայտ խաչին. և եկեալ կատարէր ի դրախտին ընծայեցին ընդ
Յուսեալ ի դրախտին ընծայեցին ընդ
վայրաբնակիլ մայրաքաղաքն եղեմ:
րանոցըն Ջնշակեաց ի պատգոյն. և եղելն
ան ծառոյն գիտութեան. օձալճամբ պատ
ի դրախտին. խաբեամբն պատրանօք փայ
ստուհանալեն ադամայ ի կենադարձ
նըշանաւ խաչի քո ցուցեր ինձ. սո
Լո ընդդէմ ահւսանգամի ընդդատաստեր
հեղեր ընդպատուհասն ած զարիւնդ. սո
Վանդի ի սմա բարձրացար ած ի սմա
սա ապտակացն ընդեղ յայմ փորձուէր:
կանգնեցեր ի փըրկութիւն հոգի.
օրհնեալ ած խաչիդ քո քան . որ

Վասն էդեմայ ասելն:

խաչին աղօթեմք քեզ
ա՛յժմ. նիզակ ամփն : փոյթք սուրբ
խաչին : փա՛ռք և՛ետ . սըրբոյն հոգ
ան մերոյց : Ալպատգոյ ցոր : փոյթք ած

Նա՛ զ-ար՝ օրհնեցեք բանիւր արարիչ ըզ-
ընակ՛լեալ՝ ի՛ յանձի նըմա մեր · ըզ-նըշ-
ըմ՝ ի՛ յաղթեսցո՛ւք նոքա՛ անօ-
գի՛ կան · զի՛ յաղթեսցո՛ւք նոքա՛ խաչըն փըրկ-
ա՛պա՛ւէն ցուցա՛ մեզ ։ ը՛ նդ խաչըն փըրկ-
տեա՛ նկ՛ ու՛ ի՛ յերկրորդ ժամու՝ · նըշ-
գահնակ՛ելով՝ Ճառագա՛յթիւք միա՛բան
փայլեաց Ճա՛ռագա՛յթ նը՛ խաչին · ար՛ե-
ա՛ր ։ և հա՛ւրըն ը՛ մերոց ։ Յարեւելից
քա՛ղաքը՛ն պատմին · ըզ-նըշ-ն քո՛ ար՛
փա՛յլմամբ տե՛ սողայն ընդ-ա՛յցեալ՝ ի՛
նըշա՛ն տրոնական խաչին · բո՛ցա՛նի՛ շ
ա՛յսօր ընդ-ա՛մպըս լուսաւո՛ր երևե՛ալ
դե՛գրա՛թեա՛ն շը՛ նորհս ։
ղա՛թեամբ և ը՛ զմեզ վերա՛դրեաց յոր-
ուա՛ց ն արարած՛ · հը՛ զօ՛ր ի՛ն կարո՛
հոգո՛ւն · երևեա՛լ ի՛ յերկրի՝ պա՛յծա՛
Լա՛նն անե՛ղ Համագո՛յ որ ընդ հօր և՛ ը՛
քա՛ռաթևը՛ն պա՛հապանն ա՛նձանց մե՛ր
դի՛մի՛ն տարրեղի՛ն փայտակե՛րպն · ը՛ ն
տեղո՛ջ կա՛ռափըմա՛ն · բարձրանա՛լը ի՛

Աստուածային զօրութեամբ ընկեալ քո՛։
Սա՛ղ զօրութեամբ քո՛։

ընդդէմ թշնամւոյն . պատերազմ՚
խաչի՛ քո քո՛ սո՛ւր յոյժ՝ ի յաղթութիւն
ժողովրդի՛ . Անմոռացութեամբ զօրութիւն
առաքելոցի՛ւք տեսանի՛ցէր բանսարկեա՛ց
լուսոյ աճ՚ային նըշանի՛ւ քո՛ . Ջոյ՚
պանճացա՛ւ յոյժ . Այ՛ս լոյ ճանդա՛մըն
ջի՛ քո քո՛ սո՛ւր յոյ՚ր . եղէ՛մ մեծապէ՚ց
դարեա՛ր : Այ՚նդ երևո՛ւմըն սըրբոյ խաչ՚
խաչըն լուսո՚ց Հառաջագիտի՛ւք զայր՚
զուարճանէին սո՛ւր յոյ՚ր . նա բո՛զ
լոյսն սըրտմա՛քին : Այ՛ բանզմա՛ւ ժո՚
թե՝ սո՛ւր յոյ՚ր . Հեթանոսաց ճա՛դաւո՚ց
յերկինից երևեա՛ր նըշանն յաղթու՚

քա՛յ նայ՚ք երդո՛ւմ բո՛ւռ՝ օ՛րհ :
երևի՛ր տեսի՛լ ահաւոր ժո՛ղովո՚ին .
Այ՛ յոյ՚ր ի՛ նա՛ դողդոջեա՛լ ցօլացեա՛լ
զո՛վն՚ւրդ . մի՛աբանո՛ւթ բո՛ւռ օ՛րհ :
էին ի՛ յերկինի՛ց երևեա՛լ . եկա՛յք նոր ժո՚
նայ յա՛ւիտեա՛ն : Այ՛ յոյ՚ր նըշա՛ն նա խո՚

գաւ · ի յօգնութիւն ընդդէմ թշնա-
մանք հրաշափառապէս ի մեռ՝ զ գոր-
ծոյ · սր վան ։ Որ ետես փայլ ծա-
ղիկ · եւ գաւազան զծրուէ հաւատոյն
լոյս · սր վան ։ Որ ետես զքրիստոս
զիւր ի կոյր ժամ՝ զբաժանեալ ։ Որ
ի հօրէ ելեալ ոչ բաժանեցաւ ։ Որ
փրկութիւն · սր վան ։ Որ եղև ամե՝
նեցուն ամենայնի ։ Որ ի խաչին
կախեալ ։ Որ ի մեռելոց յարեաւ ։
Որ յերկինս համբարձաւ ։ Որ ի
սուրբ հոգին ։ սր վան ։

Ա՛ն՛ն՛ն

Ա՛ր ըրբուքի՛ սեր չնորհեցեր եւ ի՛ր
ցո՛ւյց ե՛ր ըզհամչ քո՛ տէր. քանզի հեղու
սի՛ւք ձըդմամբ անարատ ձեռին քո՛
ի՛մոյ. համահատուցեա՛լ առքեզ ղհամչ
ըհ՛ն սերոբս բանական՛ն ի ընդանեաց.
ա՛զգէնիք ըզքե՛զ տէր պահպանեա՛ զմ
մեզ ընդ հո՛վանեաւ խոյի՛ քո՛ սո՛ւրբ։
Տեսի՛ լ անձառելի՛ խորհըրդոյն զոր
յառաջադոյն ցուցար ըմ՛եսածի՛ն ե՛ր
նըշանն. քանզի սերմնէրն բոյսեղէն
հրաշի՛ք պարուհանիկեր. ի՛ միջ պան
ծանի՛ և վայելո՛ւչ դրա՛խտին. ա՛զա
ւ՛ր ինձեաց՛ ի ցուցաւ ասնդո՛ւխք իմա
նալի՛. ձանաչարկ առնել ըմ՛ի ոդւո՛յ
մարդկան՝ ըն՛դ դո՛ւռըն կենսո՛յ մըտ
սին. քանզի խորհըրդեամբ ցո՛ւցաւ
ըսքա՛նչելո՛յն յա՛յիօ՛ցայ. երկնաւո՛ր
զօրացն կո՛չէ և ե՛ր՛կեր սո՛ւրբ ասէ։
Փա՛ռս կենա՛ր ըզսա տնդո՛ւմբն վերայ
դըշեա՛ց դե՛րահրաշ՛ ի՛ մահառնէն.

կարծեցեալ շահանչն. և այնքան
հանուռօսի լուծանէ ժողովեալ զնա ըզ
նաւտ. ասաւ ՚Ար ի վերջին՝ ամն աւուր
լոյս պարսակեցեր ամենայնգին նը նոյն
նաք փայտ ն կենաց, խաչակից ա՛նձնե
քանզի՝ զնեղուցեալ ըզմարդըն յանդա
լաճեցաւ աշխարհակա՛լ խանարն.
՚Ընշանա՛ խաչի՛ քո նը, ասրեա՛լ հա
ձուկք եկնիադրեալ կա՛ղբղեր. աղ
պարտէր ընդեմ՝ ամա՛ղեկայ ի՛մարտի
մովսէսի՝ ընդդէմ ամա՛ղեկայ ի՛մարտի
բաշտա խանչանի՛շ հանդարձմամբ ձեռա՛ցըն
կեա՛լ վի՛րհի. աղա ՚Ներդործեա՛ ի հը
կուէրն ջուրըն ի՛ կայծրուն փոխար
հերձմամբ ըզ լեռնացեալ ըզ կա՛ստա
դեանն ի՛սրա՛յէլի. գա՛նազնասաստ
ցա՛ սիւնասեա՛լ փայլմամբ ժողովրդը
ըզմեզ. աղաչա ՚Ա՛ռաջնո՛ղդ ցու
կա՛ն արեանն ըզկոյածնի՛ն ը՛նդլեաց
ցա՛ ՚Ինա՝. և կո՛ղաչեն չի՛քք անապա՛
քա՛նզի՝ ա՛պարի՛չն արարածո՛ց բարձրա՛
ցա՛ ՚Ինա՝. և կո՛ղաչեն չի՛քք անապա՛
քա՛նզի՝ ա՛պարի՛չն արարածո՛ց բարձրա՛

սրմա՛ զանշա՛ւժ-քո զնա՛ղամղոցիդ։ Ի՛մա՛մ։ Տ՛բ֊ծո՛ղ ողջմտու՛թե՛ն։ ու՛ր ու՛ր ու՛ր ամա՛

Եւ ասաւ Տէր Հիմն եւ ես եկեալ եղէց ի
մէջ քո, եւ ազգք բազումք միանասցին Տեառն
յաւուրն յայնմիկ եւ լինիցին նմա ի ժողովուրդ,
եւ բնակեսցէ ի մէջ քո, եւ գիտասցես զի Տէր
զաւրութեանց առաքեաց զիս առ քեզ։ Եւ
ժառանգեսցէ Տէր զՅուդա զբաժին իւր ի
վերայ երկրին սրբութեան, եւ ընտրեսցէ զՅե-
րուսաղէմ։ Լռեսցէ ամենայն մարմին յերե-
սաց Տեառն, զի յարուցեալ է յաթոռոյ սրբու-
թեան իւրոյ։ Եւ ցուցանէր ինձ զՅեսուա
զքահանայապետն կանգնեալ առաջի հրեշ-
տակին Տեառն, եւ սատանայ կայր ընդ աջմէ
նորա դատել ընդ նմա։ Եւ ասէ հրեշտակն
Տեառն ցսատանայն՝ Տեառն հրամայեսցէ քեզ
սատանայ, եւ Տէր որ ընտրեաց զՅերուսաղէմ
հրամայեսցէ քեզ սատանայ։ Ոչ այս է հուր
խլեալ յկրակէ։ Եւ Յեսուա էր հագեալ
պատմուճանաւ կեղտոտեալ, եւ կայր առաջի
հրեշտակին։ Եւ պատասխանի ետ հրեշտակն
եւ ասէ ցկայսն առաջի իւրոյ՝ ասելով։ Հա-
նէք զպատմուճանսն կեղտոտեալս ի նմանէ։
Եւ ասէ ցնա՝ Տես զի հանի զանօրէնութիւն
քո ի քէն, եւ զգեցուցից զքեզ զգեստ փառա-
ւոր։ Եւ ասեմ՝ Դիցէ՛ր զկապարիճ սուրբ ի
գլուխ նորա։ Եւ դիցեն զկապարիճ սուրբ ի
գլուխ նորա, եւ զգեցուցին զնա զգեստ։ Եւ
հրեշտակն Տեառն կայր։ Եւ ասէ հրեշտակն
Տեառն ցՅեսուա՝ ասելով։ Այսպէս ասէ Տէր
զաւրութեանց՝ Եթէ զճանապարհս իմ գնասցես,
եւ զպաշտօնս իմ պահեսցես, դու դատեսցես
զտունս իմ, եւ պահեսցես զաւլիս իմ, եւ տա-
ցեմ քեզ զգնացս ի մէջ այսոցիկ որ կան առ-
կայ։ Լուր Յեսուա քահանայապետ մեծ, դու
եւ ընկերք քո որ նստիք առաջի քո, զի այր
հրաշալի են նոքա, զի ահա ես ածից զծառայ
իմ զԱրեւելս։ Զի ահա քար զոր տուի առաջի
Յեսուայ, ի քարիդ միում եօթն աչք են, ահա
ես գրագրեցից զգրագիր նորա, ասէ Տէր զաւ-
րութեանց, եւ զբարձ զանօրէնութիւն երկրին
յաւուր միում։ Յաւուր յայնմիկ կոչեսցէ այր
զընկեր իւր ի ներքոյ խնձորենւոյ եւ ի ներքոյ
թզենւոյ։ Եւ դարձեալ ասաց ցիս՝ ասելով։
Դարձիր եւ յարո զիս իբրեւ զայր զոր յարու-
ցանէ ի քնոյ իւրմէ։ Եւ ասեմ ցնա՝ Զի՞նչ
տեսանես։ Եւ ասէ՝ Տեսի եւ ահա աստուա-
ծեղէն ամենայն, եւ ամանն ի վերայ գլխոյ
նորա, եւ եօթն լամպարք ի վերայ ամանին
նորա, եւ եօթն խողովակք լամպարացն որ ի
վերայ գլխոյ նորա։ Եւ երկու ձիթենիք ի
վերայ նորա, մին ընդ աջմէ ամանին, եւ մին
ընդ ձախմէ նորա։ Եւ պատասխանի ետու եւ
ասեմ ցհրեշտակն որ խաւսէր ընդ իս՝ ասելով։
Զի՞նչ են սոքա տէր իմ։ Եւ ասէ հրեշտակն
որ խաւսէր ընդ իս՝ ասելով։ Ոչ գիտես զի՞նչ
են սոքա։ Եւ ասեմ՝ Ոչ տէր իմ։ Եւ ասէ ցիս՝
ասելով։ Այս է բան Տեառն ցԶորաբաբէլ՝ ա-
սելով։ Ոչ զաւրութեամբ եւ ոչ զաւրութեամբ,
այլ հոգւով իմով, ասէ Տէր զաւրութեանց։
Ո՞վ ես դու լեառն մեծ, որ ի դէմ երեսաց
Զորաբաբելի դարձցիս ի դաշտ, եւ հանիցէ
զքարն առաջնակն ի միջոյ շինելոց, շնորհս
շնորհս նմա։ Եւ եղեն ինձ բանք Տեառն ա-
սելով։ Ձեռք Զորաբաբելի հիմնարկեցին զտունդ
այդ, եւ ձեռք նորա կատարեսցեն զայն։ Եւ
գիտասցես զի Տէր զաւրութեանց առաքեաց
զիս առ քեզ։ Զի ո՞վ արհամարհեաց զաւր
աւուրս փոքունս, եւ ուրախասցին եւ տեսցեն
զքարն զոր ի ձեռն Զորաբաբելի տեսանեն
զայդ եօթն աչք Տեառն, որ շրջին ընդ ամե-
նայն երկիր։ Եւ պատասխանի ետու եւ ասեմ
ցհրեշտակն որ խաւսէր ընդ իս՝ ասելով։ Զի՞նչ
են երկու ձիթենիքն ընդ աջմէ ամանին եւ ընդ
ձախմէ նորա։ Եւ պատասխանի ետու երկրոր-
դեալ եւ ասեմ ցնա՝ Զի՞նչ են երկու ճիւղք
ձիթենեացն որ ի ձեռն երկուց խողովակաց
ոսկեղինաց որ ի վերայ նոցա, որ ի ներքոյ
ձեռաց երկուց ձիթենեացն ոսկեղինաց։ Եւ
ասէ ցիս՝ ասելով։ Ոչ գիտես զի՞նչ են սոքա։
Եւ ասեմ՝ Ոչ տէր իմ։ Եւ ասէ՝ Սոքա են երկու
որդիք իւղոյ որ կան առաջի Տեառն ամենայն
երկրի։ Եւ դարձեալ ասեմ ցնա՝ Զի՞նչ է
գրագիրն որ թռչի։ Եւ ասէ ցիս՝ ասելով։
Գրագիրն որ թռչի՝ սա է անէծք որ ելանէ
ի վերայ երեսաց ամենայն երկրի։ Զի ամենայն
որ գողանայ՝ ըստ սմին կողմանէ ի գրոյն
մեղադրեսցի, եւ ամենայն որ երդնուն՝ ըստ
սմին կողմանէ ի գրոյն մեղադրեսցի։ Ես
ածից զնա, ասէ Տէր զաւրութեանց, եւ մտցէ
ի տուն գողոյն, եւ ի տուն նորա որ երդնուն
սուտ անուամբ իմով, եւ հանգուցցէ ի մէջ
տանն նորա, եւ սպասցէ զնա եւ զտունս նորա
եւ զհուրս նորա։ Եւ ելեալ հրեշտակն որ
խաւսէր ընդ իս՝ ասաց ցիս։ Ելանէ՛ զաչս քո
եւ տե՛ս զի՞նչ է այս որ ելանէ։ Եւ ասեմ՝
Զի՞նչ է։ Եւ ասէ՝ Սա է ամանն որ ելանէ։
Եւ ասէ՝ Սա է աչք նոցա ամենայն երկրի։
Եւ ահա քարն կապարիճ վերացեալ է, եւ սա
է կին մի որ նստի ի մէջ ամանին։ Եւ ասէ՝
Սա է անօրէնութիւն։ Եւ արկ զնա ի մէջ
ամանին, եւ արկ զքարն կապարիճ ի վերայ
բերանոյ ամանին։ Եւ ես վերացուցեալ զաչս
իմ տեսի, եւ ահա երկու կանայք ելանէին,
եւ հով էր ի թեւս նոցա, եւ թեւք նոցա իբրեւ
զթեւս հաւոյ, եւ վերացուցանէին զամանն
ի մէջ երկրի եւ ի մէջ երկնից։ Եւ ասեմ ցհրե-
շտակն որ խաւսէր ընդ իս՝ ասելով։ Ո՞ւր
տանին զամանն։ Եւ ասէ ցիս՝ Շինել տանին
նմա տուն ի երկրին Սենեարայ, եւ հաստատեալ
հաստատեսցի անդ ի տեղւոջ իւրում։

Եւ դարձեալ ես վերացուցեալ զաչս իմ
տեսի, եւ ահա չորք կառք ելանէին ի մէջ
երկուց լերանցն, եւ լերինքն լերինք պղնձիք։
Ի կառսն առաջնում ձիք սրամարգք, եւ ի կառսն
երկրորդում ձիք սեաւք, եւ ի կառսն երրորդում
ձիք սպիտակք, եւ ի կառսն չորրորդում ձիք
բծաւորք, զաւրաւորք։ Եւ պատասխանի ետու
եւ ասեմ ցհրեշտակն որ խաւսէր ընդ իս՝ ասե-
լով։ Զի՞նչ են սոքա տէր իմ։ Եւ պատասխա-
նի ետու հրեշտակն եւ ասէ ցիս՝ ասելով։ Սոքա
են չորք հողմք երկնից որ ելանեն կայանել
առաջի Տեառն ամենայն երկրի։ Ի կառսն որ
ունին զսեաւս ելանեն ի հիւսիսոյ կողմանէ
երկրի, եւ սպիտակք ելանեն զկնի նոցա, եւ
բծաւորք ելանեն ի կողմանէ հարաւոյ երկրի։
Եւ զաւրաւորք ելանեն եւ խնդրեն երթալ
շրջել զերկիր։ Եւ ասէ՝ Երթայք շրջեցէք
զերկիր։ Եւ շրջեցին զերկիր։ Եւ կոչեաց
զիս եւ խաւսեցաւ ընդ իս՝ ասելով։ Ահա որ
ելանեն ի կողմանէ հիւսիսոյ հանգուցանեն
զհոգի իմ ի կողմանէ հիւսիսոյ երկրի։ Եւ
եղեն ինձ բանք Տեառն ասելով։ Ա՛ռ ի գերե-
ալ ի Բաբելոնէ ի Քաղդէացւոց եւ ի Տոբիայէ
եւ ի Յեդդայէ, եւ գնասցես դու յաւուր յայնմիկ
եւ մտցես ի տուն Յովսիայ որդւոյ Սոփոնիայ
ուր եկեալ իջին ի Բաբելոնէ, եւ ա՛ռ ի նոցանէ
արծաթ եւ ոսկի, եւ արա պսակս եւ դիր ի գլուխ
Յեսուայ որդւոյ Յովսադակայ քահանայապետի
մեծի։ Եւ խաւսեսցիս ընդ նմա՝ ասելով։ Այս-
պէս ասէ Տէր զաւրութեանց՝ ասելով։ Ահա
այր որ անուն նորա Ծագումն, եւ ի տեղւոջ
իւրում ծագեսցէ, եւ շինեսցէ զտաճարն Տեառն։
Եւ նա շինեսցէ զտաճարն Տեառն, եւ նա
զաւրութիւն առցէ, եւ նստցի եւ տիրեսցէ ի
վերայ աթոռոյ իւրոյ, եւ քահանայ եղիցի ի
վերայ աթոռոյ իւրոյ, եւ խորհուրդ խաղաղու-
թեան եղիցի ի մէջ երկոցունց։ Եւ պսակք
եղիցին Քաղդէի եւ Տոբիայի եւ Յեդդայի եւ
Հեղեմայ որդւոյ Սոփոնիայ յիշատակ ի տա-
ճարի Տեառն։ Եւ հեռաւորք գալոց են եւ
շինեսցեն ի տաճարի Տեառն, եւ գիտասցես
զի Տէր զաւրութեանց առաքեաց զիս առ քեզ։
Եւ եղիցի եթէ լսելով լուիցես ձայնի Տեառն
Աստուծոյ քո։ Եւ ասէ Տէր զաւրութեանց՝
Եթէ զճանապարհս իմ գնասցես, եւ զպաշտօնս
իմ պահեսցես, դու դատեսցես զտունս իմ, եւ
պահեսցես զաւլիս իմ, եւ տացեմ քեզ զգնացս
ի մէջ այսոցիկ որ կան առկայ։ Լուր Յեսուա
քահանայապետ մեծ, դու եւ ընկերք քո որ
նստիք առաջի քո, զի այր հրաշալի են նոքա,
զի ահա ես ածից զծառայ իմ զԱրեւելս։ Զի
ահա քար զոր տուի առաջի Յեսուայ, ի քարիդ
միում եօթն աչք են, ահա ես գրագրեցից զգրա-
գիր նորա, ասէ Տէր զաւրութեանց, եւ զբարձ
զանօրէնութիւն երկրին յաւուր միում։ Յաւուր
յայնմիկ կոչեսցէ այր զընկեր իւր ի ներքոյ
խնձորենւոյ եւ ի ներքոյ թզենւոյ։ Եւ դարձեալ
ասաց ցիս՝ ասելով։ Դարձիր եւ յարո զիս
իբրեւ զայր զոր յարուցանէ ի քնոյ իւրմէ։
Եւ ասեմ ցնա՝ Զի՞նչ տեսանես։ Եւ ասէ՝
Տեսի եւ ահա աստուածեղէն ամենայն, եւ
ամանն ի վերայ գլխոյ նորա, եւ եօթն լամպարք
ի վերայ ամանին նորա, եւ եօթն խողովակք
լամպարացն որ ի վերայ գլխոյ նորա։ Եւ
երկու ձիթենիք ի վերայ նորա, մին ընդ աջմէ
ամանին, եւ մին ընդ ձախմէ նորա։ Եւ պատաս-
խանի ետու եւ ասեմ ցհրեշտակն որ խաւսէր
ընդ իս՝ ասելով։ Զի՞նչ են սոքա տէր իմ։
Եւ ասէ հրեշտակն որ խաւսէր ընդ իս՝ ասելով։
Ոչ գիտես զի՞նչ են սոքա։ Եւ ասեմ՝ Ոչ տէր
իմ։ Եւ ասէ ցիս՝ ասելով։ Այս է բան Տեառն
ցԶորաբաբէլ՝ ասելով։ Ոչ զաւրութեամբ եւ ոչ
զաւրութեամբ, այլ հոգւով իմով, ասէ Տէր
զաւրութեանց։ Ո՞վ ես դու լեառն մեծ, որ ի
դէմ երեսաց Զորաբաբելի դարձցիս ի դաշտ,
եւ հանիցէ զքարն առաջնակն ի միջոյ շինելոց,
շնորհս շնորհս նմա։ Եւ եղեն ինձ բանք Տեառն
ասելով։ Ձեռք Զորաբաբելի հիմնարկեցին զտունդ
այդ, եւ ձեռք նորա կատարեսցեն զայն։ Եւ
գիտասցես զի Տէր զաւրութեանց առաքեաց
զիս առ քեզ։ Զի ո՞վ արհամարհեաց զաւր
աւուրս փոքունս, եւ ուրախասցին եւ տեսցեն
զքարն զոր ի ձեռն Զորաբաբելի տեսանեն
զայդ եօթն աչք Տեառն, որ շրջին ընդ ամե-
նայն երկիր։ Եւ պատասխանի ետու եւ ասեմ
ցհրեշտակն որ խաւսէր ընդ իս՝ ասելով։ Զի՞նչ
են երկու ձիթենիքն ընդ աջմէ ամանին եւ ընդ
ձախմէ նորա։ Եւ պատասխանի ետու երկրոր-
դեալ եւ ասեմ ցնա՝ Զի՞նչ են երկու ճիւղք
ձիթենեացն որ ի ձեռն երկուց խողովակաց
ոսկեղինաց որ ի վերայ նոցա, որ ի ներքոյ
ձեռաց երկուց ձիթենեացն ոսկեղինաց։ Եւ
ասէ ցիս՝ ասելով։ Ոչ գիտես զի՞նչ են սոքա։
Եւ ասեմ՝ Ոչ տէր իմ։ Եւ ասէ՝ Սոքա են երկու
որդիք իւղոյ որ կան առաջի Տեառն ամենայն
երկրի։ Եւ դարձեալ ասեմ ցնա՝ Զի՞նչ է
գրագիրն որ թռչի։ Եւ ասէ ցիս՝ ասելով։
Գրագիրն որ թռչի՝ սա է անէծք որ ելանէ
ի վերայ երեսաց ամենայն երկրի։ Զի ամենայն
որ գողանայ՝ ըստ սմին կողմանէ ի գրոյն
մեղադրեսցի, եւ ամենայն որ երդնուն՝ ըստ
սմին կողմանէ ի գրոյն մեղադրեսցի։ Ես
ածից զնա, ասէ Տէր զաւրութեանց, եւ մտցէ
ի տուն գողոյն, եւ ի տուն նորա որ երդնուն
սուտ անուամբ իմով, եւ հանգուցցէ ի մէջ
տանն նորա, եւ սպասցէ զնա եւ զտունս նորա
եւ զհուրս նորա։ Եւ ելեալ հրեշտակն որ
խաւսէր ընդ իս՝ ասաց ցիս։ Ելանէ՛ զաչս քո
եւ տե՛ս զի՞նչ է այս որ ելանէ։ Եւ ասեմ՝
Զի՞նչ է։ Եւ ասէ՝ Սա է ամանն որ ելանէ։
Եւ ասէ՝ Սա է աչք նոցա ամենայն երկրի։
Եւ ահա քարն կապարիճ վերացեալ է, եւ սա
է կին մի որ նստի ի մէջ ամանին։ Եւ ասէ՝
Սա է անօրէնութիւն։ Եւ արկ զնա ի մէջ
ամանին, եւ արկ զքարն կապարիճ ի վերայ
բերանոյ ամանին։ Եւ ես վերացուցեալ զաչս
իմ տեսի, եւ ահա երկու կանայք ելանէին,
եւ հով էր ի թեւս նոցա, եւ թեւք նոցա իբրեւ
զթեւս հաւոյ, եւ վերացուցանէին զամանն
ի մէջ երկրի եւ ի մէջ երկնից։ Եւ ասեմ ցհրե-
շտակն որ խաւսէր ընդ իս՝ ասելով։ Ո՞ւր
տանին զամանն։ Եւ ասէ ցիս՝ Շինել տանին
նմա տուն ի երկրին Սենեարայ, եւ հաստատեալ
հաստատեսցի անդ ի տեղւոջ իւրում։

Եւ դարձեալ ես վերացուցեալ զաչս իմ
տեսի, եւ ահա չորք կառք ելանէին ի մէջ
երկուց լերանցն, եւ լերինքն լերինք պղնձիք։
Ի կառսն առաջնում ձիք սրամարգք, եւ ի կառսն
երկրորդում ձիք սեաւք, եւ ի կառսն երրորդում
ձիք սպիտակք, եւ ի կառսն չորրորդում ձիք
բծաւորք, զաւրաւորք։ Եւ պատասխանի ետու
եւ ասեմ ցհրեշտակն որ խաւսէր ընդ իս՝ ասե-
լով։ Զի՞նչ են սոքա տէր իմ։ Եւ պատասխա-
նի ետու հրեշտակն եւ ասէ ցիս՝ ասելով։ Սոքա
են չորք հողմք երկնից որ ելանեն կայանել
առաջի Տեառն ամենայն երկրի։ Ի կառսն որ
ունին զսեաւս ելանեն ի հիւսիսոյ կողմանէ
երկրի, եւ սպիտակք ելանեն զկնի նոցա, եւ
բծաւորք ելանեն ի կողմանէ հարաւոյ երկրի։
Եւ զաւրաւորք ելանեն եւ խնդրեն երթալ
շրջել զերկիր։ Եւ ասէ՝ Երթայք շրջեցէք
զերկիր։ Եւ շրջեցին զերկիր։ Եւ կոչեաց
զիս եւ խաւսեցաւ ընդ իս՝ ասելով։ Ահա որ
ելանեն ի կողմանէ հիւսիսոյ հանգուցանեն
զհոգի իմ ի կողմանէ հիւսիսոյ երկրի։ Եւ
եղեն ինձ բանք Տեառն ասելով։ Ա՛ռ ի գերե-
ալ ի Բաբելոնէ ի Քաղդէացւոց եւ ի Տոբիայէ
եւ ի Յեդդայէ, եւ գնասցես դու յաւուր յայնմիկ
եւ մտցես ի տուն Յովսիայ որդւոյ Սոփոնիայ
ուր եկեալ իջին ի Բաբելոնէ, եւ ա՛ռ ի նոցանէ
արծաթ եւ ոսկի, եւ արա պսակս եւ դիր ի գլուխ
Յեսուայ որդւոյ Յովսադակայ քահանայապետի
մեծի։ Եւ խաւսեսցիս ընդ նմա՝ ասելով։ Այս-
պէս ասէ Տէր զաւրութեանց՝ ասելով։ Ահա
այր որ անուն նորա Ծագումն, եւ ի տեղւոջ
իւրում ծագեսցէ, եւ շինեսցէ զտաճարն Տեառն։
Եւ նա շինեսցէ զտաճարն Տեառն, եւ նա
զաւրութիւն առցէ, եւ նստցի եւ տիրեսցէ ի
վերայ աթոռոյ իւրոյ, եւ քահանայ եղիցի ի
վերայ աթոռոյ իւրոյ, եւ խորհուրդ խաղաղու-
թեան եղիցի ի մէջ երկոցունց։ Եւ պսակք
եղիցին Քաղդէի եւ Տոբիայի եւ Յեդդայի եւ
Հեղեմայ որդւոյ Սոփոնիայ յիշատակ ի տա-
ճարի Տեառն։ Եւ հեռաւորք գալոց են եւ
շինեսցեն ի տաճարի Տեառն, եւ գիտասցես
զի Տէր զաւրութեանց առաքեաց զիս առ քեզ։
Եւ եղիցի եթէ լսելով լուիցես ձայնի Տեառն
Աստուծոյ քո։

Ա՛ր ընդ վերջինըս զայս հրաշալարդե՛ց
ցեր. քանզ չափ բնակցո՛ւթիւն ընդհանուր
փայլեցեր. ընդ պանծալի՛ և ընդվայելեալ
ընդհատըս ոսկեա աշխարհաշէն ոյժ
վերջի՛ն նըմա քան զա՛ռաջինն։

Ա՛ր զանդարեաց մեծ ծախայծա՛ռ փա-
ռօք սո՛ւրբ զեկե՛ղեցի. ևս լուսաձեմ
բնակարան կարդեց. իսրայե՛ն դասո՛վ
հրեշտակաց. ընդ ընտա՛ր ամենայն
արարա՛ծք ծրնեցո՛ւք։ Ա՛ր ինքնագո՛յ
հրաշի՛փըն հիմեցոյց ի վե՛ր հիմա՛ն ե՛ր
սո՛ւրբ քերթն. և շնորհաց քաւո՛ւթի՛
ի՛մաս. սրդո՛ց մարդկան վերածասի՛լ
ընդ վերին զըւարթո՛ւնան. ընդ ընտ
Ա՛ր ամենակարօղ զօրո՛ւթեամբ իւրով
ա՛նձամբ ե՛լ՝ ծագմամբ. ա՛ծծանպ
առաստաձե՛ռնեաց ա՛զգի մարդկան.
և պարգեւեաց շնորհս անծայական ընդ
գե՛ստըս պայծա՛ռ ո՛ղբ զարդս. և
բոլորեա՛լ պըսակըս յա՛ռնմնո՛ւթեայ լո՛ր
այն. ընդ ընտ

շնորհեացիր ըզսա մեզ ընդ երկայն
ժամս։ Եւ հայցեցէք ի քէն զի
բանիցն մերձեցարուք փրկութեանդ նո՛ր
խոհ, զմարմնոյն և զարիւնըն տուն. մնաք
էին. արժանապէս պատարագեալ բահ-
հանգիստ զքառասնակիրն սեղա՞ն իսո
ա՛ծային օրինօ՛քըն պատուեալ.
Յ՛յօր քահանայապե՞տ ձըլշմարիտ
նեո՛ն ընդ մարդկան. փառ՞ք։
Յ՛յօր քահանայապե՞տ ձըլշմարիտ
երկնաւոր եկաւորէ ի՛ սե՛ր եկե՞ղեցի.
մե՛զ ի՛ բարձանց. քանզի Թագաւորն
Յ՛յօր սիւն լո՛սոյ հոլանի՛ եղե՛ր
ցի. փառ՞ք։ զայլ պատա՞ն քո՛ տէր
լուսաւորել զկաթո՛ղիկէ սե՛ր զերկերիս
մեզ քահանայապե՞տ յաւիտենից. ի
ե՛կե՞ղեցւոյ. քանզի շնորհեցար
նի՛մ բանմո՛թիքն. ի նաւակատի՛ս
Յ՛յօր ուրախացեալ ցընծա՛ն եկո՛ղը

Լ'ենդ ա՛ղուի մարդիա՛ն Խրա՛ն. քեզ։
Ո՛վ Տէր Աստուած իմ, ես քեզ կը խնդրեմ զայս
բարեաց կոտիս՝ մանրուեայ զաղտեղութիւն
զոմայեաւ Լիմա՛ր բը՛նահի՛ն. և աղբե՛
Լիվե քո տարածեալ աննի՛ւթ դոյին՝
հերիւն՝ ով տը՛ր քամա՛թե. և՛ ՚ի՛՚
եօթնաջահեա՛ն լուսով պայծառացեալ
դարե՛ն զաբրի՛ա՝ . աշտանակ ոսկի՛
Յառաջագոյն տեսեալ ըզ քեզ մար՛
անդը՛ նդա՛ա՛՚յ յղկերընդէ Խրա՛ն. քեզ։
որք Լի՛ քե՛ն ահիւ ստրեա՛ղ դողան և
հարկա՛թե՛ սպրատամբի՛ն երեւեցար .
նաթան ով տը՛ր քամա՛թե. ի՛՚՚՚ յո՛՛՛
նիշան անապատեալ զօրուքեն ընդո՛ւ
Երկրպագե՛ցը յօդնութի՛ մեզ ժամ՛՛՛
Լ՚ենդ ա՛՚՚զուի մարդիա՛ն Խրա՛ն. քեզ։
բար ա՛՚՚տիւ պատուեա՛ Խրա՛ն. քեզ
Թեւից յարաթուեցոց արմատից ա՛նաե՛ա
այո՛ երբ քամա՛թե. Լի՛՚՚՚ սա՛ւառնա՛
խորհրդոյն ընդունարան ով
Լ՚ենդ վերջերում աստ՛՛՛

Ի՛ր Տամպոնիէն ասա է-ր ասօր։

Ա՛ր Տամպոնիէն 350 Ա՛ր դաս։ Ա՛ր կեն։ Ա՛ր կեն։

և քո՛ են փոռք յաւիտեան նա մէ՛ն։

Թի՛ւ ՚ի՛՚՚դ. զի անդադար օրինաբանիս աւետարանի երկնից պէրքայու՝ մեղքդ անհատ ես. և դատապարտես զիս՝ որ մեղաւոր եմ. և զիս լուսաւորես լրհասաւորեալս հրեից անհաւատից ՚ի՛՚՚ե. զիս անդադար քարոզեմ։ հրեից անհաւատից ՚ի՛՚՚ե. զիս լուսաւորես լրհասաւորեալս և դատապարտես զաղքէն հաւատացեալն. և դատապարտես զաղքէն լիս անձամբ լուսով լրհասաւորես զհա՛՚՚ծ ՚ի՛՚՚յ. քե՛զ ՚ի՛՚՚ծ Յորժամ յարուեալդ փայ՝ գուշակ գալըստեան սրդուհ՚ն աստուա՝ փայլմանքն կարապետ գոլով և նախա՝ թե՛ ՚ի՛՚՚յ յաղթող և՛ ի հրաշագոյ՝ ա՛նբաւբաւ բարեխօս ՚ի՛՚՚ե. քառա՝ ՚ի յերկրի երկինք և՛ ի յերկինս մեզ ձայն հաւատացեալ ՚ի՛՚՚ե. քե՛զ եր ։ ու՛ն և ընդ յառնել պատանուն զնա՛ար կիրեան գնդապետ զօրաց բանակարկ՝ ա՛ր քաղաքին ։ ի՛՚՚յ յաղթ փառաւոր ՚ի՛՚՚ե. զիս լուսաւորես լրհասաւորեալս մեղ՝ ՚ի՛՚՚ե. զիս լուսաւորես լրհասաւորեալս և դատապարտես զաղքէն լիս անձամբ լուսով լրհասաւորես զհա՛՚՚ծ ՚ի՛՚՚յ. քե՛զ ՚ի՛՚՚ծ Յորժամ յարուեալդ փայ՝ գուշակ գալըստեան սրդուհ՚ն աստուա՝ փայլմանքն կարապետ գոլով և նախա՝ թե՛ ՚ի՛՚՚յ յաղթող և՛ ի հրաշագոյ՝ ա՛նբաւբաւ բարեխօս ՚ի՛՚՚ե. քառա՝ ՚ի յերկրի երկինք և՛ ի յերկինս մեզ ձայն հաւատացեալ ՚ի՛՚՚ե. քե՛զ եր ։ ու՛ն և ընդ յառնել պատանուն զնա՛ար կիրեան գնդապետ զօրաց բանակարկ՝ ա՛ր քաղաքին ։ ի՛՚՚յ յաղթ փառաւոր ՚ի՛՚՚ե.

յօրինեաց մեզ Աստուած Հայոց. Եւ որ
եղեւ առաջնորդ պատերազմին՝ եւ
նահատակեաց զբռնաւորսն օրհնեցուց.

Կանոն Եւթնեւտասն տօնից։

Նոյեմբեր ամսոյ որդւոյն դայ առ քեզ։

քո. Ուրախ լեսցի՞ր անմեղդ յառաջ
նահատակիւ վերըստին զՀայաստանեայսդ, ի
գան մո՞ւր հոգեւոյն յերկացեալ. ծը
պեցաւ մեզ աստղան մըկըրտուե. յար
փեսայն դայ առ քեզ։ Նոյեմբեր ամսոյ
բախ լեսցի՞ր ամենայն բազմածին, ամ
էլ ընդառաջ երկնաւոր փեսային. ու
պէս-զարդարեա՞ Հայնդերձ փառաք Ի
Տարան անուրան ընսրծդ արիեալ վայելչա
Հոլվանի մեր և յոյս։ Ո՞ ուարձանիր
տե։ Ուրախ լեսցի՞ր վիշմ պատուականն
սեղջն խորան երկնաւորման եկեղեցիդ
Հաստատել քո ի յերկրի. ո՞՞վ լսե
յօր ցընծայն դասք հրեշտակայ ընդ

Թիր ա՛ւզուր մարդուհո՛ւ։ Աչր չնորհ՝
քրիստոս. քա՛ւ զգեցեր զդատապարտու-
Աչր նր՝ շնահա՛ւ ամենայնի՝ թե խաչի՛ քո
ըլ՝ յայն ա՛ւրհնեցիր զմեզ ամենեցուն։ ո՛ր ձէ՛։
դեղով ժողովրդեանդն սեամբ ամպով
հերձանեցով ըզձովն կարմիր. ա՛ռաջնոր
նրմա՛ն ակն պատուականի՝ ի՛ձեռ խաչին.
նէ՛ ՃՃԻ՛՛՛ն. ո՛ր ձէ՛։ Աչրևեալ ամենա՛ւ
վարդն յա՛ղթանակածա՛ւն սատակմա՛ւ
նոցա՝. ա՛նեղուկուզ պահելով ըզ ժողո՛վ
ուխե օրինակեալ՝ ի՛ վե՛ր սեմոյ դրանդ
Թանկա՛ ՃՃՈ՛՛՛ն. ո՛ր ձէ՛։ Ա՛րմկիր ըզգեա՛ց
յափշտակելով ըզգա՛զանսըն դու-
ցո՛ւցանելով ըզգօրութի՛ն սրբոյ խաչին.
նաձև երևեալ՝ եդիպտակին անգնին.
դա՛նո՛ւ ՃՃՈ՛՛՛ն. ո՛ր ձէ՛։ Պա՛տմեա
նէն արտաքս անկեալ՝ ի՛ յա՛ւէժ կո՛ւ-
մարդոյն. ո՛ւսոյ յառաջիկն ձաշակմա՛
Լա՛նալի արքայու՛թ տրո՛ւաձ Տնազածի՛ն
դո՛ւռն անեղաչէ՛՛՛ն դրա՛ խոհին ա՛ռ։
ձեռնոցո՛յդ մեզ սա՛ւաշ՝ մը՛տանել ընդ

ի խաչին քրիստոս. երկոցք զկախ-
ն ընառձ յաւխտեան։ Որ բեհեռելովիվ
գ զտեր օրհնեցէք բարձր արարէք զձ
ձեռն բացեր սրբուհոց ադամոյ. օրհ։
շնութեան սուրբն բար
բէ ի պարսնահեաղ պահէին զզգու
նասարհ ծառոյն կեանց. զոր ևքրոյ
մեղ շնորհեցեր. օրհ։ Ա՛յսօր զզձա
խայիրն ի մահացաւ. զգիրկանայնըզ
դխոսթեր փայտին մահու. որով նահ
ռայ ի ձորն յոսափատ. Ա՛յսօր ընդ
ոյժ հայրըն զմերոց։ Ա՛յսօր ընդ
երկնից ի փրկութի. օրհնեալ ես ես
վանքն յաջ նոցա նաց նահ խաչատեղծին ի
դ զնոյր զեկնար գահն աստուածոյ.
ի փրկեաց յաշխնայն փո՛ղթութենէ։
խաղաղութ՝ միա՛բնին բարեգործ. և
թըշնամուն։ Այվաւ ըզկեանըս մեր
տութե՛ն. վա՛ռեզ զզօրութիմբ՝ա
ցեր մեզ յաղթանակ ընդդի՛մամարտ

թէ՞ չնամուշն։ Պա՛ռ փակէ՛լոյ դրախ՝
նիշ՝ չհաւատացող կենացն անմեռնի՛ց. մշտ
բազմատարած սո՛ւրբ քեզ է՛ն։ Պա՛տ՝
հուսի ազանց հնալո՛ւն եւ պահպանե՛լ ի՛
յեսս եւ ի մե՛ւս։ փըրկուե՛լ ի՛ յայտ՛ն՝ց
եւ պարեալ ամրու՛ե։ Պրիշմ ըզգայո՛ե
ե՛կնել ի՛ դէմս ամենից. դո՛ւ եւ յա՛ծայ
լո՛նըն կատարիս խորհո՛ւրդ. յորմէ
արեգականայի՛ն փայլեն ճա՛ռագայթք։
Վ՛ապահպանի՛ր ըզ ծագե՛ցեալ յեդեմայ։
նըշան յաղթո՛ւթե՛ ընդդէմ աներեւոյթ
Վ՛ապահպանի՛ր ըզ ծագե՛ցեալ յեդեմայ։
արեգականայի՛ն փայլեն ճա՛ռագայթք։
լո՛նըն կատարիս խորհո՛ւրդ. յորմէ
ե՛կնել ի՛ դէմս ամենից. դո՛ւ եւ յա՛ծայ
եւ պարեալ ամրու՛ե։ Պրիշմ ըզգայո՛ե
յեսս եւ ի մե՛ւս։ փըրկուե՛լ ի՛ յայտ՛ն՝ց
հուսի ազանց հնալո՛ւն եւ պահպանե՛լ ի՛
բազմատարած սո՛ւրբ քեզ է՛ն։ Պա՛տ՝
նիշ՝ չհաւատացող կենացն անմեռնի՛ց. մշտ
Վ՛ապահպանի՛ր ըզ ծագե՛ցեալ յեդեմայ։
զոր արբոյց տէ՛ր եղբարց՝ ։ բար ։
կծքն ի՛ տիգահոց կողէ՛ն բըղխեաղ
կոյտ ծնի՛ն լըւաց՝ ։ Տրա՛հա վըտա՛
մարդկան ։ բա ։ Ա՛ր ըզգեր պարտեա՛ց
թեւի՛ն կերակրեա՛ց զա՛զգս որդւո՛ց
կենա՛ց պըտուղն ո՛ր ի՛ վերայ քառա՛
խանակ պըտղո՛ց մահաբեր ծառո՛ն ։
կենա՛ր խաչէ՛ն իւրով ։ բա ։ Ա՛ր փո՛
եանչան ե՛ղիչնամո՛ն անլո՛ծ կապեա՛ց

ղեդ զնր ի զենաւորէ՛ն ընկալար. ա՛ւ
կեաշ ամբաստ եմ ջերմով ի մի գահոյց կո-
մէ՛ղս ցեկոյն. վայելուչ երանդաւք ներ-
մանալի լո՛ւսոյն. եւ եդեալ ի գլուխ
ա պատ կ զանդարեակ ի ընծոյծոյ ի-
ընդ նո՛վանեաւ խաչի՛ քո սո՛ւրբ.
ջեմք ըզքե՛զ տէր պահպանեա՛ զմեզ
հրեշտակ կերպեա՛ց թըշնամանքն. ա՛ղա-
ամրութե՛ն նա՛ահատեցեալ քոյ. աշխարհակ
ւոր յա՛ւի՛տեանից. եւ ետուր պարիսպ
շո՛ն յաղթո՛ւթե՛ն խաչի՛ քո թագա-

Ա՛ր ծագե՛ցեր մեզ լոյս մեծ ըզնը-

Կանոն սուրբ աստուածածնին։

դա՛ք ա՛նմարմնոյն աստ էիցս։

տեանն. եւ յա՛ւէտ ըզտարձանա՛ն
լայնութիւն ա՛մ ի միտանգամ քո գալըս
նեղէին հրամանաւ։ Վասն զընծա՛ն ըստա
ւոր զբոցեղէնն սուրբն կա՛պտեա՛ց ա՛ր
տէր ընդ Տո՛վանեաւ։ Ա՛ղա-

բանեալ ընդ քրիստոսոյ տօմարին։ ժողովուրդք բարե-
պաշտ յերուսաղէմ. ժողովուրդք բարե-
պաշտ մերոյ փառացն։ յլեալ. ի նուաստական-
դամ ասացեալին. ընդ շանի՝ ոչն ասաց ծոյ
Ո՛վ յաւր երկնաւոր ամենակալ ՚ի
թէ մօր քո լիակուսակ. ամէն։
նեցեա յանգնական մերոց բարեխօսու-
հօր դասեալ ընդ թշնամին և խաչիլ քո.
ոչ թողեալ զիս որբ քո. յորժամ գաս փառօք
քո. զի արիանեմք առաջի անհամակալ տե-
կենդանագիւր անարատ ծընողիդ ։
խաչանօթ սիղնոց Թոնէից. ամէն։
ծի. ապրեցուցանել զվիրաւորեալն ի
խորայելեան բանակի և զճգնին աբեղն
թէ ոչ խանչին. ձեւացուցանէր մովսէս
Հողաբարձ նըշատակ օրինակեալ քառա
կոթեալ երկնից անկեալ զօրացն. ա՛ն
հրոյ. հաներ զժողովուրդքն քո ի բնա
ծածկեցեր խորհրդեն յաւիտեան ամէն։ ն
վան բաժանեցեր. և ընդ ընտանւորքն
մերոյ փառաց։ յլեալ. ի նուաստական
դամ ասացեալին. ընդ շանի՝ ոչն ասաց ծոյ
Ո՛վ յաւր երկնաւոր ամենակալ ՚ի
թէ մօր քո լիակուսակ. ամէն։
նեցեա յանգնական մերոց բարեխօսու-
հօր դասեալ ընդ թշնամին և խաչիլ քո.
ոչ թողեալ զիս որբ քո. յորժամ գաս փառօք
քո. զի արիանեմք առաջի անհամակալ տե-
կենդանագիւր անարատ ծընողիդ ։
խաչանօթ սիղնոց Թոնէից. ամէն։
ծի. ապրեցուցանել զվիրաւորեալն ի
խորայելեան բանակի և զճգնին աբեղն
թէ ոչ խանչին. ձեւացուցանէր մովսէս
Հողաբարձ նըշատակ օրինակեալ քառա
կոթեալ երկնից անկեալ զօրացն. ա՛ն
հրոյ. հաներ զժողովուրդքն քո ի բնա
ծածկեցեր խորհրդեն յաւիտեան ամէն։ ն
վան բաժանեցեր. և ընդ ընտանւորքն
մերոյ փառաց։ յլեալ. ի նուաստական
դամ ասացեալին. ընդ շանի՝ ոչն ասաց ծոյ
Ո՛վ յաւր երկնաւոր ամենակալ ՚ի
թէ մօր քո լիակուսակ. ամէն։
նեցեա յանգնական մերոց բարեխօսու-
հօր դասեալ ընդ թշնամին և խաչիլ քո.
ոչ թողեալ զիս որբ քո. յորժամ գաս փառօք
քո. զի արիանեմք առաջի անհամակալ տե-
կենդանագիւր անարատ ծընողիդ ։
խաչանօթ սիղնոց Թոնէից. ամէն։

ՀԱՅՈՑ ԱՐՔԱՅԱԿԱՆ ՏՈՆԱՑՈՒՅՑԸ

Ա. Ի ՏՕՆ ՍՈՒՐԲ ԱՍՏՎԱԾԱԾՆԻՆ ՅԱՂԹՈՂՈՒԹԻՒՆ ՈՐ ԱՌԱՒ ՅԱՐՈՒԹԵԱՆ ՏԱՂԱՆԴԱՒՈՐԱՑ ԵՒ ՅԱՂԹԱՀԱՐՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ ՍՈՒՐԲ ՀԱՆԴԷՍԻ ՏՕՆԱՑՈՒՅՑ

Ա. Ի ՏՕՆ ՍՈՒՐԲ ԱՍՏՎԱԾԱԾՆԻՆ ՅԱՂԹՈՂՈՒԹԻՒՆ ՈՐ ԱՌԱՒ ՅԱՐՈՒԹԵԱՆ ՏԱՂԱՆԴԱՒՈՐԱՑ ԵՒ ՅԱՂԹԱՀԱՐՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ ՍՈՒՐԲ ՀԱՆԴԷՍԻ ՏՕՆԱՑՈՒՅՑ

Ա. Ի ՏՕՆ ՍՈՒՐԲ ԱՍՏՎԱԾԱԾՆԻՆ ՅԱՂԹՈՂՈՒԹԻՒՆ ՈՐ ԱՌԱՒ ՅԱՐՈՒԹԵԱՆ ՏԱՂԱՆԴԱՒՈՐԱՑ ԵՒ ՅԱՂԹԱՀԱՐՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ ՍՈՒՐԲ ՀԱՆԴԷՍԻ ՏՕՆԱՑՈՒՅՑ

Ա. Ի ՏՕՆ ՍՈՒՐԲ ԱՍՏՎԱԾԱԾՆԻՆ ՅԱՂԹՈՂՈՒԹԻՒՆ ՈՐ ԱՌԱՒ ՅԱՐՈՒԹԵԱՆ ՏԱՂԱՆԴԱՒՈՐԱՑ ԵՒ ՅԱՂԹԱՀԱՐՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ ՍՈՒՐԲ ՀԱՆԴԷՍԻ ՏՕՆԱՑՈՒՅՑ

Ո՛ր զահաւոր խորհո՛ւրդ մի՛ստանգամ
դալըստեանն Ի՛րմէ՛ քո. տըպաւորեաց
այսօր փայլմամբ ե՛ր խաչին արմո՛վ եր-
կիրս պանծացա՛ւ. Ա՛լէլ։ Ո՛ր ահա՛
ւոր ձեռո՛վ ցո՛ւցա՛ւ զըՆծացա՛ւ Ե՛րա-
ռաջի՛մ. Ե՛ւ զօրհուրեա՛լ դողայինն դասք
սանդարամետին. Ե՛լէ՛։

Այ՛սօր նըշան յաղթո՛ղ Ե՛րեւեա՛լ Ի՛ յ
յերկիրի՝ պայծառացո՛ւց զուտիեզերս.
զի՛ն յաղթուե՛ւ ետո՛ւր զգեաց քո՛ւր՝
անպրեցուցանե՛լ զմեզ Ի պատրա՛նաց
թըշնամո՛ւն։ Փա՛ռս կենաց կանգնեա՛լ
Ի մէջ տիեզերաց՝ յոյս Ա՛մենայն ազգի
մարդկան. սա՛ պա՛հեցէք զմե՛զ յա՛մ
վտանգի՛ց մերոց՝ ա՛մէն։ Յաղթո՛ղ զօ՛
րութ խաչի՛ քո պահեա՛ զմե՛զ քո՛ արդ՝
ո՛ր ասրածեցէ՛ր զգեցո՛ւք զի՛նմա՛.
Ե՛լուծո՛ւ զկնի՛ք դատապարտութե՛
յանցանաց մերոց՝ ա՛մէն։

Այ՛սի՛ քո՛ քա՛ երկրպագե՛ն արարածք
ա՛մ. ո՛ր Ի՛փըրկուե՛ւ մե՛զ կանգնեցա՛։

ըղմեղալս մեր. զքեզ. Պայծառանալ պօծ-
րտա. ի հաշտութիւն հօր և ի բառնալ
այլ ի վերանալդ զենաւ զառն անա-
զարդ փայլակնեայդ. փոխանակ ի սա-
Ալ բեկիչ ճաճանչն վերածեալ խոց
օրհնեն մանկունք նոր եկեղեցւոյ.
զարդ փայտ կենաց ի փըրկութեան. զքեզ
արուսափայլեալ ցուցար յերկրի ածա-
հոյլքըն բոցեղէնն սրովբէից. այսօր
ճաճանչն կենաց. քրովբէականքն
շէն դրախտիդ ըզճանապարհըն
Պատ բուսանակեալ պսակեալն յանեղա-
տեաց ըզմեզ ի պատրա։
լեալքն ի մեղսանէր բանտին. որ աղա-
արարածք ամ. առ սպանէին արդե-
փախիր. ապ։ Այլոյ լուսաւորեցան
վե՞ր ըզ հեռացեալսըն կենսաբեր
որ փաճանչեալդ ես ընդ հօր. ժողո-
Լ՝ամն բարձրացար բարձօղդ անիծից.
պարեցուցանել ըզմեզ ի պատրա։
սա՞ եղիցի մեզ պահապան յաղթօղ.

Թագաւոր փառաց օրհնեալ յաւիտեան։

Ներուիլն Թշնամեաց, ու դէմ մեղաց հոգի ողջոյն
քո. պահպանեա զմեզ մարդասէր յոյժ
Ո՛չ ոք կարէ ասել զանձինս իւր մաքրեալ ես ի մեղաց։

Աստուած վարձաց Յաւէտ։

աւուրս այնեղ մաեանի՛ն։

Ո՛վ քեզ ապաւինիմք քո՛ւ. որ դալստեան
երկրորդական եկիր քեզ ընդ հօր ու հոգւոյն։
պանեա զժողովուրդս քո քո՛։ որով
պատեցա՛ Թշնամի՛ն։ Ամէնից պահ
զեցո՛ զմեզ ամենայն չարութեանց զի՛ն եկիր
Ա՛ուրբ զնաջ քո շնորհեցեր զին եկիր
զաջնկի՛ն ջընջեցոյ ըզմեզս. զբեզ։
զեռ չիմք անսպասիկն արեանն՝ ըզկո՛
մարմին դաշանէ՛ն. ու՛յ ի վերայ քո հե՛
քեզ խոստո՛վ սպրեցոյք ի խաչեանօղ ու յան
բանին տեղի՛ ու զեղնամրան. քանզի
զնաստեան՝ դաւանեա՛լ զբեզ աստուած
զնահա՛ն։

Ա՛ր ի՞ վե՞ր սորա տարածեցեալ զահարան
բազուկս քո. և հեղեր զարիւնդ ի
փըրկուե՛ տիեզերացդ. զի դո՛ ինչ
ի՛ միւսանգամ քո գալստեանըն յերևել
ե՛ք նըշանիս՝ արժանի՛ արա ըզծառայս
քո վերըստի՛ն նորոգմա՛ն. զի դո՛
ես ըստ եղեցի՛ մեզ ապաւէ՛ն բոցա
նի՛ շ փայլմանըն իւրոյ. խորտակեաց
ըզթի՛շնամի՛ն և երկոյծ ըզդատաւորիդ.
ա՛նուանեալ փայտըն կեա՛նաց ի փըրկուե՛
տիե՛զերաց։ Ա՛ր առեալ ցընծան եր
կի՛նք և երկիր ո՛ւրախանայ. ընդ յայտ
եղիր ընծ՛յ խաչին սե՛ռականաձև քա՛ռա
թևին. ո՛ր զանշնահարելըն լուսաո՛րեաց
արեգակնակերպ ճա՛ռագայթիւք։
Յո՛նծացա՛ երուսաղէ՛մ. բերկրեցան
հա՛ւատացեալք. նո՛րահրաշ զարդարեցան.
քանզի տեսին զայղթօղ նըշանն. ա՛րբան ձք
ամենակա՛ն ի՛ լուսոյն պայծառա՛ւթեան։
Ա՛ր ընդ լո՛յս անձառելի՛ ա՛ծուածընդ
քո՛ քրիստո՛ս. ի՛ վե՛րայ խաչին ծա՛գեր

և եղեր արեւելք արեգականն արդա-
ր ընդ լոյսն առ ի՝ հօրէ ծընեալ մարմնով.
Այլ լուսոյ մարիամ աբ կոյս. որ
մերոյ. ի՝ սմա երկրպագելով. ըզ-
նարար խաչիւն. քրիստոսի փրկչէն
վարագայ. ըզ- Աւկայք փրկեալքս կե-
շանն. հրեշտակայն ի՝ջմամբ ի՝ լեառնէն
ող պայծառ քան զարեգակն. ըզ-
սօր ընդ՝ընշան խաչին. երկնայի՛ն լու-
նա յաւիտեան: Այր զարդարեալն այ-
Ա՛զնոր օրհնեցէք բարձր արարիչ ըզ-
տայեալս անուա՛նդ քո՛ւմ սրբոյ. օ-
նամբն. պահպանեա՛ սուրբ ըզհաւա-
երկի՛ զայծաց և գի՛ն ընդ դէ՛մ թըշ-
լոյ լերկրի. օրհ- Այր ետո՛ր նշան
սօր նշանաւ խաչի՛ քո ճառագայթե՛-
լոստեա՛ն երեւոյն. ճա՛նա՛ցեր այ-
Այր զահաւոր և զմի՛ասանգամ քո գա-
նեաւ ա՛ր ա՛ր ա՛յ՛ծ հա՛յրըն ի՛ մերոց.
ցեր այսօր ի՛ լեառնէն վարագայ. օրհ-

քո՞թեաճն . հոգւեաւր երդով ըզքեզ
սրբո՛ւհի՞ մեծացուցանեմք :
Վասն վերինց դերադոյն էին ա՛ծո՛ւ
ւէ ծառա կենաց անմահական պշտոնէն .
առպանակ կոտակի բանին և առիւծ
ոսկի երկնային մանանայի՛ն . հոգ :
Վասն բազում սրտվբկտիակ դուրբն
դրախտի՛ն . ւէ քեզ սրբուհի մեզ փայան
անմահո՛ւէ՛ . զոր ինձմ՛ զենեաւին անմահ
այսօր յերկնից լուսաւորեաց՝ . հո՛ :
Վասն քի՛ կաթուղիկէ եկեղեցոյ
շնորհողն . զյաղթականն ըզպատուականն
զաճընկալ առ՛ նըշանս . մատուցանեմք
զօրհնէրդութի՛ւն շուն ի՛ բարձունս :
Ա՛ կամա՛ քո՛ք՛ ո՛ւ թէզ աստնաղօր
աբ հոգւոյն . ւէ դասուք հրեշտակաց
թռուցեալ եկա՛ւորի՛ն . ի լերանէն վարա
դա՛յ բընակի՛լ ի նմա՛ : Վկայք ժողո
վուրդք երկրպագեցաւք աճ՛ծային
աբ՛ նըշանիս . համբարձէ՛ք մի՛աբան ըզ
էներս էեր ի՛ սըրբուն՛ի . ւէ ըզբնակեա՛լն
ի՛ նա՛ մի՛շտ փառաւո՛րեացո՛ւք : 540

երկրպագեցուք։ Օ՜ որ հրեշտակն
ի յերկրի երևեալ. եկայք ժողովրդեք
քո՛ ։ գաւազան զօրութեանն
բարձեալ եւ զօրեղ փայտ խաչին
Աման գէթ լայնին։

փառաւորեցուք ընդհրաշափառ պար-
կերպագեցուք աճապարանքով ։ եր-
հոգելոյնացըն ապաւորեցուք ։ եր-
սիրեաւ։ Այսօր ժողովրդեք ընդ
գեաղ վերապայն բնակիլ ի տեղւոջըն
առնոյ իւր զորըս վերրեւակս ։ Թուս
հատատացելոյ ։ Եւ մեհաւորն ի կենաց
պարգեւ գերապոյն պարգեւի այսօր
ուամբ գոլ հնարհօղ յարութեան ։
Եւ մեհացուցիչ նախաստեղծին մար-
հու մեհուամբ առիթ գոլ կենաց ։
եկեղեցւոյ աստանի ։ գործարան մա-
րաշխարհ աստուածի ։ ինկաթողիկէ

ծաճկեալ զանթափչելի ըղձանձին. փա՛
փաղմա՛մբ թագուհւոյն փայտ կենաց
յայտանեցաւ. եկն։ Այ՛ն ըզ՛ն յաղթո՛ղ
հաւատացեալ֊ց. ախոյեա՛ն և հնձո՛ղ յամ֊

Թօղ ընդ դէմ թշնամւոյն. եկ։

Ո՛վ նշանաւելի՛ երևո՛ւմն երևեա՛լ դրշ֊
խո՛յին. նո՛ւաեալով յա՛տենի յեղեմ.
խո՛ր նդրբե՛ր ըզպա՛տուականն փայտ խա֊
չի՛ն. յո՛ր ըզմե՛ռեալն բեմբեռեցի՛ն։
Ա՛ճապա՛նա հրամանաւ՛ն ժո՛ղովեա՛լ
հրե՛շտից. ցո՛ւցանե՛լով նոքա ըզպա՛տուա
կա՛ն փայտ խաչին. յո՛ր երեալ բարձրա
ցա՛ւ սրտարիչն՝ սրտաբա՛ծից։ Ո՛նդ յայտ
նել ա՛ջ խաչի՛ն ի՛ տեղւոջէն սրբոյ՛ն.
բո՛ւրմա՛մբ անուշա՛հոտ խընկոյ. և՛ լը֊
ցա՛ն տիե՛զերքք մեծապէ՛ս պարդևո՛ք։
Ո՛ր ըզնախնյն ա՛ռիթ մա՛հու փայտ
կենաց շնորհեցո՛ւք. և՛ եառ֊ր յաղթուի֊
մա՛ցո՛ւս բընութե՛ան. ի՛ման բանիւ հօր
երկրպագեցո՛ւք։ Ո՛ր զանձա՛ւ լի՛֊

պարտեմ ի ցուցանել մեզ. օրհ։

Ա՛յսօր ընդդէմ թշնամւոյն զկնի սո-
ւրբոյ երկրի երթեալ. օրհ։ Ա՛յսօր նը-
շան խաչին, ի կեանս յարութեան երթեալ
ընկերանայ հաւատացելոցն։ Ա՛յսօր նըշան
խաչին ի վերայ ճակատաց հաւատացելոցն
ի վերայ ծովեցեալ զերկինսն ձայ-
նեցուցանէ։ Ա՛ր ահաւոր հրաշեալ-
ք ցուցեր ընդդէմ խաչիդ քո. յայտնեալդ
ի վերայ ճակատաց հաւատացելոցդ։ Ա՛ր
փախուցեալ սեղանեայդ եկեալ ի քաղ-
քէն եղէմ աշխատիր դիշխոյն. խընդ-
րեր ըզխոյս խաչին. զոր բանտեալ մարմ-
նով յինքեան զիշխան մերոյ։ Ա՛ր մե-
ռեալ զոր յոտն կացուցեր ի յարեան թագուհ-
ւոյն. ազգմամբ նա հոգւոյն կուացա-
պատուականին փայտ խաչին. զոր։
Ա՛ստուած բուրելով խընկոյց անուշահո-
տութիւն ի տեղւոջէն սրբութեան. կըն
ծանեալ եղէմ ընդ յայտնիլ նոյ խա-
չին ի տեղւոջէն դողգոթա. զոր։
Ա՛ր ծովն ի տեղւոջէն դողգոթա. զոր։

ընձաձեռնեան ի յերկրի. վերաբերեալ
նոյնպէս։ Յայսր ընծայի գողգոթայ
ցուցք երկրորդակերպութիւք աճապարն սուրբ
ձեռն առանդեալն ի գողգոթա. ի ձեռն
աճապարդ հայրապետին. եկայք հաւատաց
դեպս ուր ի գողգոթա եկայք երկրորդակ
եւ հաւատով ի գողգոթա եկայք երկրորդակ
տանիք ըստ ենչափ ինն ամսոյն սբ ը՛ զխաչին.
ըզձայնըն յոտդ այն. խնդրելով ի
բանն աւրէնք. մեծ։ Այս համբարձեալ
զկնի ը նոյնպ զգուշն ընդ որ ամենա
զիարն զոզգոթայ հաւատով. և քարոզ
խոստովանեալ իւր յանդ. եկեալ ի տեղ
Այս խոշտանգեալ ըզգեալսըս հրկ ինն.
ցանելով ի ըզձընեալըն ի կոհասին.
ընդ աճապարեալն ի յերկրի. վերաբերեալ
նոյնպէս։ Յայսր ընծայի գողգոթայ
ցուցք երկրորդակերպութիւք աճապարն սուրբ
ձեռն առանդեալն ի գողգոթա. ի ձեռն
աճապարդ հայրապետին. եկայք հաւատաց
դեպս ուր ի գողգոթա եկայք երկրորդակ
եւ հաւատով ի գողգոթա եկայք երկրորդակ
տանիք ըստ ենչափ ինն ամսոյն սբ ը՛ զխաչին.
ըզձայնըն յոտդ այն. խնդրելով ի
բանն աւրէնք. մեծ։ Այս համբարձեալ
զկնի ը նոյնպ զգուշն ընդ որ ամենա
զիարն զոզգոթայ հաւատով. և քարոզ
խոստովանեալ իւր յանդ. եկեալ ի տեղ
Այս խոշտանգեալ ըզգեալսըս հրկ ինն.
ցանելով ի ըզձընեալըն ի կոհասին.

խաչն և լուսատուս տիեզերաց. ամէն։

Խաչն յաղթութեան, զոր ընդ ամենայն թշնամիսն ընդ յայտնի ետ
նեցուկ յանդուգնս երկրի. ամէն։

Ո՛րպէս ընդ ջրհեղեղն զերկիր ապականեցաւ, եւ ապա սրբեցաւ
խաւարայր. քանզի փրկիչ ցուցաւ նա
Ո՛րպէս ընդ ջրհեղեղն զերկիր ապականեցաւ, եւ ապա սրբեցաւ
նեցուկ յանդուգնս երկրի. ամէն։

Ո՛րպէս ընդ ջրհեղեղն զերկիր ապականեցաւ

Ո՛ր ջանայիս զծրումքիդ քո ծանո՛
նուցեր հնդիւդ ճըշմարիտ. բաշխես
լոյս իշխանաբար ըզպարգեւս քո. տե՛
սանողաց մարդարէին՝ ի սկզբան նէ.
բարեխօսութիւն սոյն խընայես ի՛մեզ:
Ո՛ր մաքրեցեր բնակարան ա՛ծութեըդ
քո՝ նե՛ ըզմարգարէն. և՝ աղբերաբար
հեղեր յանձինըս նոցա. զանապական և
զերկնային շնորհաց քոց բըշխո՛ւմ. ե՛
Ո՛ր յայտնեցեր ըզծածկեա՛լ խորհուրդ
քոյոց սրբոցդ՝ և՝ անճառելեաց նպա՛
գայից պատմօղս արարեր՝ անօրի՛նութե
քո՛մ էակիդ բանիդ աստուա՛ծոյ. ե՛
Ո՛ր առաքեցեր նախընթաց քո՛մ գալըս
տեա՛ նոր նե՛ ըզմարգարէն. աւետարա
նել տիեզերաց զիւ ջուրըն քո՝ ի՛ հայրա
կա՛ն ծոցոյ ի՛ փըրկութի՛ հեթան նոցա.
բարեխօսութի՛ սոցա քո՛ խընայես ի՛մեզ:
Ո՛ր խոնարհեցար յանպատո՛մ փառաց

հրաշիւք ի վեր քան զբնութիւն. օրհ.

Տոհմէդ բղխեր պատրաստ լերին գերազոյն
Նորդա կան միաբան նոցա տրտատօրեար
Լուի ի բերան վեղեր տեսաք նէ ինչ. յաւուրս
Ղեր. օրհ. Ո՛ր զանձն զոյիդ լինես
Հոգի մարդասիրութեան. որով ծանուս
Ո՛ր շնորհեցեր մարդուս հոգւոց միջել
Ղհոգի մարդասիրութեան. որով ծանուս
Ո՛ր ընդ հողեղէն բնութիւ մերոյ խառն
Նեցեր ըղբան նախայն հոգիս. որ ընկալ
Զօրութիւն ըստեղծանելոյ զայծայքն և
Զհոգևոյն բղձմունս ի քէն ի վերուստ.
Օրհնեալ ես որ այց ծ հայեցար ի մերոց։

Ա՛ր ամենայն ոք զոր ինչ ուզէ՝ ասէ՝ եւ արասցի նմա։

Յ՚յսոր նոր լինի կոչեցեալ մարգարէ՝
ոչինչ պէտք լուսոյ անկարեւոր։
աբրահամու։ օրհնեցէ՛ք մանկունք սի՝
մեծի նահապետին եւ հօրըն հաւատոյ
զի՞ հեթանոսաց. ուսնելով զսի՛ շատակ
Յ՚յսոր ցլենաց զուարճացեալ եկեղե՝ մկ
եւ մեք ըզփառս ի բարձունս։
դեւո՝ ՚իրս. ի յէշատակի սուրբ երկիցն
մարգարէի՛ ծց. երկեա՛ն այլ զերկիս հո՝
հանմանձայնեալ. դարձ նահապետաց եւ
նո՛ր թի՛ ի նոր։ Յ՚յսոր վերին զօրացըն
ցիս սրբոց ՚իմ՚ց. օրհնեցէ՛ք ընտր յօրհ
հոգւոյն ի յաղբերանն լեզու յեկեղե՝
որդ եւ ընդկէ՛ք զառաւտաբո՛ղս վրատակ
վը հիմն առաքելոց եւ մարգարէի՛ ծց.
դիք դնաստեր վերին սիոնին. ընդեւակ ի
երկի՛ նս ը երկնաւորացն։ Յ՚յսոր որ
երկիւղ՝ պատգո՛ւ ՚իմ. օրհնեցէ՛ք ընտր
մանց. հրաւիրեալք յառաջադոյն մարգա
ըսկի՛ ծք. գալ սուռ ածն աբրահամու
մեծի՛ նահապետին եւ հօրըն հաւատոյ
ց

լինըն. քո յերկնային Խորհրդան. Տէր։ Ա՛ր տարեվ՛ձք
որ ընդ հինըն ամենաբեր տնօրինութիւնդ
քո՝ ի՛նըն կատարեր. Տէր։ Ա՛ր պարգևո՛ղ
ըս ընդունելդ ըզ կենսաբեր տնօրինութիւնդ
Ա՛ր ընտրեցեր մեզ ժողովրդիդ՝ ի՛նչ ա՛ւետ
մեռց ա՛լծ օրհնեալ ես յաւիտեան։ Տէր
ողորմեցո՛ ինձ ամենայնի։ Ա՛ր յերկնային
դասուց ձայնիւ երեք սը՛բրեան օրհ
նեմ՛ղութիւն փառաբանիս. Տէր
ղը՛ Ա՛ր յերկնային՝ զի՛նուորութեանդ անդ
ամ

Ա՛յլ հատ արեւոյ Ա՛ստուածէն։

բո՛ւրանօղըն ծաղկաւոյ։

բա՛րեբանեա՝ զա՛զբիւրըն կենաց զար՝
ա՛ծաբուղիս առատահո՛ս անձրեւօք՝ ։
որ և յատկո՛ւս ոռոգիս յանդպոց հոգւոյն
լուսիցս լերանց տո՛ւն աշ հաստատեալ։
որմո՛ց յարմարութիւն։ Ա՛յծր ի՛ւրը
դո՛ւքըս՝ զ դլուխս անկեա՛ն երկո՛ւց
ասո՛ն հովուա՛յն իսրայէլի՛ն առաջնոյ։
ի՛ւրքն առ աշ՛։ ասո՛ւեա՛ց ցըն՛ծութիւն զկ

լի՛ ձայնիւ · անդադար օրհնաբանեն
Հրաշա՛ Ա՛րդս առեալ մարդասիրութեան
անդադար երկնային զնուագս թիւ։ ըզ
մեզ հաց կենաց անմահ՛ս։ զոր օրհնե՛ն
գաղնդ նբ կո՛սին։ ուստի տրե՛ալ եղեւ
Ա՛րդ տաճարի՛ նըմանո՛ւ ցուցի՛ն զոր
եմեն զայ մեսիա թագաւո՛ր խորհրդի՛ւ
լուեցին զպիտակութի՛ն հեթանո՛սաց ։
պատե՛լ քո՛մ տրու՛ե՛դ ։ և յայտնի՛ քա՛
դարձո՛ւե՛ ։ Ա՛րդ ուսուցի՛ն ինձի՛ երկիր
ըզձագու՛մըն լուսոյ արեգականդ ա՛ր
դի մարդկա՛ն յայտնեցեր մարդասիրութի՛ւ
նո՛րինո՛ւե՛ ըզդ քո՛ ։ ընդհանո՛ւր ազ
Ա՛ր ըզծածկեա՛լ խորհո՛ւրդ կենաց տը
երգո՛ւ գովեցէ՛ք ըզ՛տր ։ և բարձրացուցէ՛ք զնա յաւիտեա՛ն ։ Ա՛մէն
Ա՛ղաչեմ՛ք զքե՛զ ։ ամենակա՛լ տէր ։ ընդ վերին զըւարթուհանըն հրճուեմ՛ք
թանասաց կոչեցեա՛լք ։ ի՛ք՛ ։ յաղթե՛ ։ բա՛ցն ինձի՛ ։ օրհնեցէ՛ք ըզ՛տր ։ և բարձրացուցէ՛ք ըզնա յաւիտեա՛ն ։ Ա՛մէն

ցեր յաշխարհս ի քո զմարդկային. ա՜ե
զ Ո՛ր զվատանջադոյն ընտրեալդ սուտքեմ
ցեր զտեսողդ մարդարէին. ի՞նչ անե
լիւ իսաորինս ածոյին՝ անօրէնու՛թ։
Ա՛րք ըզտաճար հաստատ հիմնեցուցին
շնորհօք սբ հոգւոյն. յոր եմուտ բանն
ած եօթնատարփեան ճառագայթիւք. ի՞նչ
Ա՛րեւեցաւ յ՚ետ ճրշմարիտ մարդեղու
թիւն. զոր քարոզեցին մեզ հրաւիրօղքն
համագոյ հօր և հոգւոյն. լուսաւորեալով
ըզամբիծսն ածոյին՝ անօրէնու՛թ։
Ո՛ր զվատանջադոյն ընտրեալդ սուտքեմ
ցեր յաշխարհս ի քո զմարդկային. ա՜ե

Ա՛ր
անձամբ բանի՛ն արժանի՛ եղեն։ Երդում։
ապաւինելով ի՛ յոյս ամենայն փրկութեան
ուր մեծութե՛ւ փառաց խաչիս կոչեցին։
մանր զա՛ծ օրհնեա՛ցուք ։ Ա՛ր զերկրա՛
նո՛ր խորհրդի՛ւ։ Երդում քաղցրու՛թ Տի՛ն
րո՛ւ ըզդէր կե՛նդանի՝ Տա՛ւղութեա ըմբօ
մասամբ ա՛նեղին։ Հաստատելով յերկ
Ա՛ր զարդարեցի՛ն անօրինաբար զի՛ն

Ա՛նան արքեպ. Թաղիադեանցի։

մարգարէին ցան՝ նշանաւոր քո՛ Հան
դի՛ստդ ։ ամ։

մանի՛ կոխեցեր ։ արձակելո՛վ զերամըս
Ա՛ր ընդմի՛ն գերի առեալ մեհեա՛մբ ըզ
րեցեր զմարդարէին ըզտեսու՛թի՛ ։ ամ։
զքեզ՝ մի՛ դարձուցաներ քո Հայրեա՛ր
տարանել ըզքո՛ գալստեա՛դ անթա՛րդ
մանել անօրէնու՛թի՛ ։ տէրջ շընորհեա՛
Հաստատուի՛ եկեղեցւոյ քո՛մ սըբոյ ։
Ա՛րդ եւ՛ մեր իշխանու՛թի՛ բացատրել
զքեզ՝ մի՛ զանց արասցե՛ս ։ աստանո՛ր կատա
ւո՛ր մեծութե՛ւ փառաց խաչիս կոչեցին։
ապաւինելով ի՛ յոյս ամենայն փրկութեան
անձամբ բանի՛ն արժանի՛ եղեն։ Երդում։

Ո՛ր երկրքումըդք սէր լուսաւորչէդ տայ
դի հնարհայց բըղխլուսին ա՛ն երբապան. ան,
քերլոցն. աղբերաբար ի՛ձեզ էհացաւ հո՛
Ո՛ր յօրինակ ճշմարիտ սիրոյ սէր առա
ցին՝ հա՛նգոյն սէր մէծին մուխէի. ան,
տուէ. սընծօրինաբար յայտնեալ ծա՛նո
Ո՛ր բզծածկեա՛լ խորհուրդ ա՛ծգի՛
մաքուր մէծին մեսրովպայ. անմատոյց
գրիա լուսոյ փա՛ռաց ա՛նեղին. նըկարագ
գրնցա՛ր մեզ գիր կենդանի յարդանդ
սի՛ա՛ ձեզ. անմատոյց լո՛սոյն երկրըպա
դե՛ սյո՛ւք. Ո՛ր խորհրդեա՛ր ճըշմա՛
հո՛գևորս ը՛նարեալ դաստա՛ց վե՛րին
բադոյն ցո՛ւցին. արդիւնաւոր զե՛րդըս
Ո՛ր թագաւորաց աղբա՛ւ ե՛ազա՛նց դե՛
տանեայց ի՛ձեռըն սըրբոյն սահա՛կայ. ե՛
պա՛յծառացուցեան. ե՛կե՛ղեցի՛ք հայաս
Ո՛ր նորափեսո՛ր բանի՛ն զա՛րդարեա՛
րի՛ թարգմանո՛ւք նըշանագրո՛ւե. եր
ղի՛. հաստատեցին զա՛թո՛ռ ե՛ղյն դրիգո՛
Ո՛ր զօրո՛ւք՝ հնո՛ր իմա՛ստո՛ւե՛ էլին ա՛նե

ուն. Ա՛ տալեցար ի հաղիւ հրատու-
Ասացող եղեր պատուիրանաց սէր հոգ-
հերձեր շահակս օրհնեա զաղ յաւիտեան։
դար երանելի նա վարդապետ. որ ընդ
Հաձոյական. յիշեցիր ըզմեզ անդա-
երեւեցար ի յերկիւղ ևվարս ունէիր զ
արարիչ ըզնա յաւիտեան։ Հրեշտակ
տիւք գովեցիք. և առաւել ի բարձր
բարձիք օրհնեցիք. սէրք և խոնարհ սրտ
Ընդ. Ա՛մենայն գործք այլ և այ՛մա-
սիրին բարեխօսել պահեա ըզմեզ. օր։
Ա՛ր սուրբ լուսաւորեցեր ըզտիեզերս.
բարեր ողորմել աշխ մարդկան. օրհ։
Ա՛ր ի ձեռն երանելի վարդապետին մ
նիմք ըզքեզ տէր աղաչ հարցըն մերոց։
զսքանչելիս քո աղաչէ մարդկան. օրհ։
Ա՛քանչելագործ աղբ. որ ցուցեր
քո խընայեա ի մեզ։
տից ի մեզ ճապերով. մարգեանօք սուրբ
ղեցին հայաստանեայց. զոյժ խնամ
նըս թադոմայ. հայաստանեցեր զեկե

քէն . տէր կէ՛տ զանձինըս մեր :

Ա՛ն

կին՝ նը վարդապետին . խնդրեմք ի՛ քեզ՝ որ ընդունիս զմեզ ի՛ յիշատակ սրբոյ Թարգմանչացն . ա՛մէն :

Ա՛ն ընծայեալ շնորհօք լուսեաւ ի՛ յիշատակ հայոց տառիցն . առաւ սպասէս ծաւալեցեր ի՛ ձեռն ի՛ մաստուն . ա՛ռ զխաւսի՛ քո վերինոյին և զհոգևոր տեսլեամբ ի՛ ձեռն նը վարդապետ :

Ա՛ն զանազանի՛ն պարունակիօղ բանի՛ զպարաւրակն զի՛ մաստս հոգւոյն շնոր հէ՛ցեր ո՛րդւոց Թորգոմայ . յայտնեալ ամպչանօք նր՛ ողորմած մեզ աստուած :

Ա՛ն ընդունելի՛ նորոգ լուսեալ ի՛ յիշատակ սակաւանց՝ի ձեռն նը վարդապետին . պարգևեցեր հիւսիսի՛ ջեալ լերինէ՝ . պարունակեալ ի՛ վերս աստղ զի՛ նամանեսդ վարուց նորա . և փո խեսդ ի՛ կեանն յաւիտենից :

Ա՛ն ընծայեալ աճապին՝ ա՛ռ ի՛ վերս աստղ զի՛ նամանեսդ վարուց նորա . և փո խեսդ ի՛ կեանն յաւիտենից :

Ա՛ն ընծայեալ աճապին՝ ա՛ռ ի՛ վերս աստղ զի՛ նամանեսդ վարուց նորա . և փո խեսդ ի՛ կեանն յաւիտենից :

մանուածոցներք սուրբ եկեղեցւոյ։

քահանայ քեզ առ Աստուած լսելեաւ երեցանն
Հայր ի յերկինսն վերջն քում աջնոյանցս.
որ վասն ողջոյն բարեխօսեա առ
Քրիստոս ազգիդ քոյ ընդ քումն հեզութիւնդ
սաղմոսերգեցան ազգդ որդւոյ յանկուցեալ.
բայեցեալ ընդ բանականին. որոմայ աւրհնեալ լու
սաւորեալ պատգամըս կենդանիս ուսոյր խո
սինեցիան փառաբանեալ ընկերս. եւ ընկեր
Ռանգել նահ արժանաւորեցաւ կոչ ի
բեցան ազգդ որդւոյ Թորգոմայ։
ասն աշխարհ. որոմայ աւրհնեալ լուսաւոր
բերելոյ ի երկրէ ի օրինաց ի հայոց
Ղեւոնեան վանական ուր վախճանեցաւ։
քին. եւ ի սբ յ հոգւոյն և պրակեալ.
ի ձեռնէն սուրբն բարեխօսեաւ ուր կէ։
Պատասխանեալ եւ անմարմնական բազմա
բարեխօսեալ սուրբ ուր կէ։
ընկալցուք ի սիրտս մեր հաւատով.
Ո՛ր ըզձդնեալ ոբ վարդապետ ո՛ր

Ա. Յովհան Որոտնեցի՝ Յաղագս Հայրապետին։

Յաղթող լե՛ր հայրապետ նըման՝ մեծին մովսէսի. բարձող խաչին պարծանաց. ընդդիմանալո՛ց հանդիսի. ըզքե՛զ զինիւք բարեխաւս առ Տէր յերկինս վանեն մեր։ Հռաքմամբ ո՛ր հնդաւոյն յանապատէ կոչեցար. սուրբ պատիւ մեծա՛ր նըման մեծին յովհան նոա. երգա՛ կցելով ընդ վերնոյն. ըզքե՛զ Ասրօղ եղեր զծրա՛ր զարման նոպաւոր նը շանիւք. նըման մեծին պետրոսի. հովիւ հնաոհեա՛լ յայլ ընտրեա՛լ հօտին քրիստոսի. ըզ Հրաշխատան զօրք երկնից ընդ քո՛ մեծի՛ ճգնութիւնդ. որ ի մարմնի կառա՛ջ գար նըման վերին զբաւականն. ըզ Ըզմեռանդ քո՛ սէր արտասուաց կենա՛ր գործիդ ըզմեռեալ. նըման փըրկչին յի՛ կենդանագործողին զաշխարհ. ըզ Ո՞յր մեր ձայնիւ ցընծա՛լիք տօնեմք զքո՛ սէր. զմի՛շտահաս. պատուեա՛ր վերկայ

աշխարհին • զքո՛ թա ։

Բերժբշկութեա՛ բղխեալ ի հայաստա՛ն
լոյս ի՛ տանէ զսղմոսեալն ի • Ա՛ն բանիատարած հայցմա՛ծք խընդրե
հիւանդս սբ եկեղեցւոյ • զքո՛ թա ։
Հայրապետան • ի լուսաւորչա՛ զմանչ
առա՛ն ։ Ա՛ն ընտրեաց վերա՛նելն երկ
հիշատակի՛ սուրբ բարձր արարչի՛ քոյ
Ա՛զգս օրհնեցի՛ք • զքո՛ թագաւորն
ի՛ նեզուքեա՛ մեծրա՛ր. բարեխօսե՛ ևս
ամենայնք երկրպագուի՛ • ծգնեա՛ մեզ
բայ.ա՛ր ։ ի՛ր՝ քէն հայցեմ՛ք զծգնուի
բարեխօսե՛ ևս աղօթիւ՛ք սբ յն յաւիտ
մանէ քու՛մ հրամանի՛ • բարձ ի՛մ աչա՛ցն
ո՛ւրաքանչիւր մահարուժամ ի ցաւ
պէ՛ց քոց • ահի՛ր աչքդ հայեցեա մերոց •
բարեբա՛նեա՛ ի՛ վերնի՛ն զօրաց և ի՛
Ա՛ղէ ես տէր և՛ի պէտս հանդուցեալ •
զիայա փրկու թե՛ աշխարհի • ըզ ։
եան տագանին • ի հրեշտակին ընկալո
Յանձն առեր զաւրհնեալս վասըն նոյ
քի՛ սբ հայրապետի՛դ յակոբ • ըզ ։

տիեզերաց. օ՜ն՜ն լուսոյ սբ՛բութե՛ կանգ
Անդադրիւս լու՛սափայլ և լուսաւորիչ
Թո՛ղ նըստար՝ երանելի՝ սբ Հայրապե՛տ
նաւար հօտաչաւէտին. յանապատականն ա՛
եկեղեցւոյ. և հովիւ՝ քաջընթաց երկ
Ումբըդ հաւատոյ և պարծանըդ սբ
Ի փառս ամենատէր տեառն Քեզն. ո՛ր է՛
կըս սուրբ. հա՛ս՝ առցեա՛ժողովրդիդ
Ցբ՛նծութի՛ւ ոճնեացն՝ ըղձիչեամ
Թիւն հիւանդաց. ո՛ր է՛ պարծանք
Ի՛զ ձերգնութի՛ըս սուրբ՝ ա՛ռ քե՛զ ո՛՛
նիմք բարեխօս. և ա՛՛ղաչե՛մըք սուրբ
հրաշագործեա՛՛ յերկիրն ըղ բը՛ժի՛շկու՛՛
աշխարհի և բարեխօս վասըն մեր
Ա՛ղաչե՛մըք առաջի տէ՛ր զամենայն
նըշխարաց. ձերգնա՛՛ւորին քե՛ և պատ
ուականն վկային. ո՛ր է՛՛ պարծանք
տացեր՛ց անձանց. զքե՛՛ թա
Ա՛՛ր ի հրանի՛ւ թի՛ցըն սպասաւո՛րեալ
զարհո՛՛ւրեցոյց ըզթագաւորն. հովի՛՛ւն
քա՛՛՛՛ջ բանաւո՛ր հօտի՝ և բըժի՛շկ սխ

տէր Քրիստոս մասամբ նոցեան տապանին։ Ա
ըստ ցանկութեան զեղջիւրս սիրելի Հրէշտակ
կան յաթոռ բանիւ նբ յակոբ · բարձ
կատարման քո Հանդրստեան · սո ·
խաղաց · փառաւորեալք զօր յիշատակի
քոմ սրբուհե երկրպագեալք քո նշխ
ազգի մարդկան · սո քն ։ Ա տաճարի
պայծառ քարոզ տիեզերացի և պարծանք
Հաւատոյ պընակ ի գլուխ եկեղեցւոյ ·
ի մէջ եկեղեցւոյ · սո ։ Հաստատուն
ւորիչ տիեզերաց սիրեն լուսոյ կանգնել
Հովիւ Հոգևոր բանաւոր Հօտի · լուսա
բեխօսեա վասն մեր քո սօնողացս ։
պարծանք ազգի մարդկան · սո քն բաղ
յորվայնէ · պաշնչելապուծ վրկիչ և
յայրապետս ն նանբի ծ և ընտրեալ
նաց և պարծանք եկեղեցւոյ · յոո ։
նեալ ի մէջ հայաստանեայց · յոո ։
Հոգևոր բարուճան և բարեխօս սո
ար վասն մեր · բարեբանօղ բանիւն կե

Ալ արդարութ՛ և լռութի՛ քո՝ փայլմանն
նոր աբեղային. պայծառ քան զարփի՛ն
վառեալ զծո՛ւխ յառնել ի հրաշ
պատանուին։ Ալ մի՛ցայր սրբութի՛ն
ի լոյսն մաքո՛ր ոտ՛ զանմարին. զարմա
ցուցի՛ր ըզ ծոյրն վերի՛ն հիացուցեր
զարարածս։ Ա՛յդ աղաչեմ ըզքեզ
հայրըդ գլխաճ և հմվիս բարի. մնալ
թանձք հայեցա առ՛ր վ՛ն եկեղեցւո՛յ.
միշտ անշուրթ պահել յաւիտեա՛ն։

Ղևոնդ Ա՛ռանցն եպիսկոպոսի։

Ա՛յսօր անմեղ ոբ մանկունքն ի՛ տաճ
ղայաւո՛ն հասան կին. նա խանվախ
ձան ջարդարանաք վո՛կայ եղե՛ն քո՛ մար
դեղո՛ւեդ. ո՛ր ո՛չ ծ հա՛ րցըն ը մերոյ.
Ա՛ճառաբոյսք ի մօրէ՝ նո՛րատոզո՛ք ի՛
հասան կին. նահատակե՛ք ի պսակաւորզին.
և ընկալա՛ն ըզջարդարան. վ՛ք հաշ
բերելո՛ւ ո՛ր։ Ա՛յդ բարեխօս առ՛քեզ

Ա՚ոչխարք բերէին հեղմամբ արեան
ընծայից ոչխարաց և հաշխարհաց · բայ։
որ այնչափ · Ձայն գոչեցից ի հետամուտ
Ա՚յսօր կատարին բան մարգարէին
սուրբ սուրբ սուրբ տէր զաւրութեանց ·
վերայիւք ծընընդեանն քո տէր · բայրեխոս
թեալք ի հերովդէ՚ս այ · եղէն ճշմարիտ
Ա՚յսօր մարգարէք ըստ նոյնոյեսիւ կուտ՚
զայն ոչ պատրանօք ի հերովդէ՚ս ոսկ՚
ի սանկ՚ն եփրա թայ · որք մատո՚
տարեցան · ժող։ Խնամեալ գտանիցէ
խոշնոր եղեալ ի գիրկս մորցն կա՚
տակ ի ոտս նորա և լան՚ց · սրտ՚
յա՚խտեա՚ն։ Ա՚ստաղատանք նահա՚
ի՚ շատանի՚ սուտ բանիւ պարտիք ըզնա
Ա՚ղաւնիս ծնեալ ի ոսկրոտ ձայ
նահատակեալք · վասըն քո՚ համբերե
ունիմք զերանելի՚ ն նահատակն որք

եանն՝ վերձեմեալ ընդ զշարթունսըն
լինա իւրեանց փոխադրեցին փրկչին ար
ուինա ի մէջ հօտին՝ զի զվարդապետն ար
Այսպէս ասէ մանկունքն որպէս ըզգա
թըն առեալն ընդ արեան մանկանցն։
կեամնից և ի խոնարհ։ խառնելով ըզկա
շուրջ պատեալ անողորմ կուտրեցին յեր
ուորացն յարձակեցան ի բեթղեհէմ։ և
հաս մանկունան։ Այն փութացեալ զին
խրոց։ կուտրեցէք ասէ անդադրեալ ընդորա
նօրէն ըզհրամանըն պատուիրեր զօրաց
զայրացեալ ածաքեր ի բեթղեհէմ։ և զա
նորան թագաւորն։ Այն բարկու
հրեշտաւոյն։ զարհուրեալ դողացաւ ի
Հայն լուեալ զարթաւէն ի բեթղեհէմ
զշարթնայն։ Աղբամբեալ հեթովդէս
ցաւամամբ մեծաւ և սպառնալեօք։ քանզի
ւոր զօրացըն վերառեալ տօնեմըք զմիշա
տակըս սրբոց մանկանցն։ որք կոտրեցան ի
բեթղեհէմ։ և դաւեցան ի դաւս վերին

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆ

Ա՛ր յանէիցի՞ ստէղծեր զպաշտօնեայս
Վաւէրէիր՝ ո՞ւմ էրկնային զօրացն։

Կանո՛ն սէց Տէրտաւիթեան Աւետեաց ։

Թո՛ւնա երկնից։

Ա՛ր հոգի՛ սրբոյ՝ ո՛վ մանկանդն, որպէս
զերման պողատնեաց Թուտրեան՝ ի յերկ-
նի՛ սէրոյ։ Ա՛ն գամբա՛ռ ընդ զլուխ՝
ի՛ր սրբոյ։ Ա՛ր հոգի՛ սրբոյ՝ ո՛վ մանկանդն
ըզծաղիկ նըւնեանեաց հարեալ՝ ի՛ կամրկ
տէ՛ր սրբոյ։ Ա՛ն գամբա՛ռ ընդ զլուխ՝ ի՛ր սրբոյ։
Ա՛ր դիակո՛ւսոյ՝ ո՛վ մանկանդն ոսկ՛ քամ
ի՛ր սրբոյ։ փոխանո՛ւ որդւոյն տ՛ր
նահատակ եսու՛ն զանձինս իւրեանց
Աբրահամ՛ սրբոյ՝ ո՛վ մանկո՛ւնքն ոսկ՛ քամ
Թադրեաց՝ ի զոգն աբրահամ։

Ո՛վ մանկանդ՝ զոր զանձինս նըւէր
դէմ։ Ա՛ զանձինս նըւս ո՛վ մանկանդն էն
չարաչար մահո՛ւ ածեալ՝ ի՛ վէր հերոմ
ծին՝ անմահականաւ պ՛ըծ։ Ըզ վերջի՛ն
պըսակեցան՝ ի քո՛ւէ։ Ա՛ն ո՛րդի՛ն միա

Ի լուսոյ լոյս ծանդ՛ամն արդ՛ւ։ ու՛ր արա՛րեր
զիւնանա՛լեաց դոյական. ըզգեզ օրհնե՛՛մք
ա՛՛ջ՛ք՛ հա՛րցըն մերոց ։ Ա՛ծկի՛ ցըզդ հօր
Ճա՛ռեցի՛ւ. ո՛ր ի լո՛ւսոյ լոյս նե՛րդործեա՛լ
։՚Ներսիսի՛ զբա՛ն հա՛յր ա՛ռաջի՛ն լոյս ա՛ն
դո՛ւթե՛ն գո՛նդք սե՛րովբէից. բա՛։ ։՚Ո՛րբ
բեա՛ն ձայնիւ փառա՛ւանդք ե՛ր՛ երրոր
ա՛ր հոյլք հո՛ղեղինաց. բա՛։ ։՚Ո՛րբ
Տէ՛ր ընդ ամենայն հո՛գւո՛յն ձեմար
դա՛՛նդ՛ք հրեշտակաց. բա՛։ ։՚Ընկեցեալ
երդո՛ւ գոհա՛բանօղք ո՛րդո՛ւյն միածնի՛
Երկնաւո՛րի զօրք լո՛ւսեղինաց. բա՛րեխոս
լերո՛ւք ընդ մեզ աւո՛րացս ։ Ա՛ծղերաձայն
։՚Ա՛ռաքեա՛լք Տէ՛ր հոգ՛ւո՛յն ամենայն
Նահա՛տակք յեր՛կինս օրհնա՛բանօղք հօր
Նոսին բարեբա՛նեմք ըզգեզ Տ՛։
Նաև՛ ընդհրեշտակս քո՛ հո՛գի՛՛ւյ. ընդ
Տ՛ր ա՛րարեր յո՛դիս իմ՛
կան. ընդնոսին օրհնեմք ըզգեզ Տ՛մ՛ք
Տ՛ղեղե՛նէս ։ ։՚Ո՛ր բանիւ դոյացուցեր
զինանեա՛ղ դա՛՛նդ՛ս հրեղինաց բանդ իմ՛
կըզբանէ՛. ընդ նոսին գո՛՛վեմք ըզգեզ
Տ՛մ՛ք Տ՛ղ։ ։՚Ո՛ր ա՛րարեր յո՛դիս իմ՛
նաև՛ ընդհրեշտակս քո՛ հո՛գի՛՛ւյ. ընդ
Նոսին բարեբա՛նեմք ըզգեզ Տ՛։
։՚Ո՛դաւո՛ր յերկինս օրհնա՛բանօղք հօրն
Երկնաւո՛րի զօրք լո՛ւսեղինաց. բա՛րեխոս
լերո՛ւք ընդ մեզ աւո՛րացս ։ Ա՛ծղերաձայն
երդո՛ւ գոհա՛բանօղք ո՛րդո՛ւյն միածնի՛
դա՛՛նդ՛ք հրեշտակաց. բա՛։ ։՚Ընկեցեալ
Տ՛ն ընդ ամենայն հո՛գւո՛յն ձեմար
ա՛ր հոյլք հո՛ղեղինաց. բա՛։ ։՚Ո՛րբ
բեա՛ն ձայնիւ փառա՛ւանդք ե՛ր՛ երրոր
դո՛ւթե՛ն գո՛նդք սե՛րովբէից. բա՛։ ։՚Ո՛րբ
Տ՛ղ
։՚Ներսիսի՛ զբա՛ն հա՛յր ա՛ռաջի՛ն լոյս ա՛ն
Ճա՛ռեցի՛ւ. ո՛ր ի լո՛ւսոյ լոյս նե՛րդործեա՛լ
զիւնանա՛լեաց դոյական. ըզգեզ օրհնե՛՛մք
ա՛՛ջ՛ք՛ հա՛րցըն մերոց ։ Ա՛ծկի՛ ցըզդ հօր
Ի լուսոյ լոյս ծանդ՛ամն արդ՛ւ։ ու՛ր արա՛րեր

ղինացս պ՚ինչ-թակաւ նգն՚ի չէ մ՚ոյմ
մեա մեզ աստըւած ։ Ա՚րեւելս՚ի հոդե
յ՚երդիս ագամոյ ։ պղծեցաւ ձգոյ ոդոր
ա նոպատկան աճ-պ՚ի՚ն ըզշնորհս հե՚ղեր
բանի՚ս սատր՚ւած ։ որով՚ հեղեկոյ՚ի՚ն
ա՚ր ՚ի հրե՚ղե՚ն զօրաց երկնից փառա՚
արարչ՚ւած ՚ի՚ն ՚ի՚ զհոգի՚ն շնչմարի՚տ ։
քերովբէ՚ից ։ ամ՚ենք պ՚ատե՚ի՚ն բա՚ր՚ձր
ա՚ր՚ւած ՚ի՚ն ՚ի՚ զ՚ն ։ Ա՚ստուածածնի՚ն սերովբէ՚ից քառաւե՚րպեան
բա՚ր՚ձր ա՚ր՚ւած ՚ի՚ն ՚ի՚ զ՚ն ղբա՚ն Թագաւո՚ր՚ն
նո՚ւ՚թի՚ւ զօրու՚ի՚ ։ անմա՚հ ակ՚ռու՚ի՚ւ
նաւա՚ր ։ Ա՚նմարմնոյ բա՚զմութի՚ւ ի՚շեա
բա՚ր՚ձր ա՚ր՚ւած ՚ի՚ն ՚ի՚ զ՚ն ։ ղբա՚ն երկ՚
հրեշտակապե՚տ ։ վերին պե՚տու՚թի՚ւ
Ա՚րհնեալ՚ն զե՚ւարթնութի՚ւ հրեշտակ՚ի՚ւ
բա՚ր՚ձր ա՚ր՚ւած ՚ի՚ն ՚ի՚ զ՚ն ։ Ա՚զա՚ր յա՚ւիտե՚ան ։
ղն դա՚ռա ։ ը՚ղ քե՚ղ ։ Ա՚զա՚ր օրհնեցէ՚ք
ձ՚ն ։ զհոգե՚ղե՚ն ։ ա՚զա՚ր յա՚ւիտե՚ան ։
ձեռս ։ ը՚ղ քե՚ղ ։ Ա՚ն՚օ՚ր՚ե ։ բա՚ղա՚ւո՚ր՚ւա՚ծ
ա՚ր՚ւած ՚ի՚ն ՚ի՚ զհոգի՚ն շնչմարի՚տ ։

երգե՛ք ըզ-փառս ի՛ր բարձունս։
քահանայապե՛տք · Ձեզ Համա՛ր ձայնեա՛ր
կոչ վենտո՛ւրուիք։ երդո՛ւդի յերկի՛ն ա՛ռ
հրեշտակապե՛տք երկնա՛ւորք հրեշտա՛
վերա՛ծ էի՛ն պետու՛իք վերին ·
դասա՛՛՛ք քահանայապե՛տք · բարե՛
վեհա՛ծ էի՛ն իշխանու՛թիք · երկրորդի՛ն
թիւնք · անյաղթելի՛՛ զօրու՛թիւնք
Խորհրդոյն փառա՛՛ց բարձո՛ր տէրու
լերո՛ւք առ տէ՛՛ր վասն եկեղեցո՛յ ։
դասա՛՛՛ք քահանայապե՛տք · բարե՛
Թիւնք · Ձայնիւ սրովբէ՛ք · առաջնո՛ն յերկի՛
թո՛ւք · բազմաչեա՛՛յ քերովբէ՛ք սրբոյ
Հայր՝ սուրբ Որդի՝ սուրբ Հոգի՝ Երրորդութիւն
Ա՛՛նճառ ամբոյի՛՛ն ա՛նարուեստ ա՛
ամէն։ ՅԵՐԿԻՐ ապաստարեալ։ ամէն ։
անանց լուսակա՛ն · դասո՛ւքն իւրեա՛նց
բերելք առաքեցան դարձո՛յ և միքայէլ ·
Ա՛՛նճառելի՛ անօրինութեա՛ր քո ա՛ստուա
պատի՛կ տեսլեամբք օրինակեալ։ ամէն ։
ընձեռոյդ քո գալստեանդ բազմա՛
նոյ · որք Ա՛ծա՛նուցի՛ն մարգարէ՛ին

ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԵՐԿՆԱԻՈՐՈՒԹԵՍՆ Ա. ՅՈՎՀ. ԺԵ. ԺԶ. ՔՐ. ՈՒՐԱԽԱՑԵԱՒ ՆԱ ԵՒ ԵԿԻԶԵՑԻՍ

Ա. Յովհ. ժե. ժզ. Քր. ուրախացեալ նա եւ եկիզեցիս

ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԵՐԿՆԱԻՈՐՈՒԹԵՍՆ . ԱՅԼ .

Ա. Յովհ. ժե. ժզ. Քր. ուրախացեալ նա եւ եկիզեցիս

մարտուե դաւանեցին սբ Հայրապետն . Ո՛յսօր ցՀնդկն ձըշ
էակիմ Հոգւոյն : Ո՛յսօր ցՀնդկն ձըշ
արարիչ դիմել յաւիտեանց ընդ Հօր
Հաւատամն ի՛ Հօրէ ծընունդ անճառ .
ցին սբ Հայրապետն . յաճախ քան զայ
Ո՛յսօր ընդաւանն խոկիցեանն քարոզե
Հիման առաքելոց և մարդարէից :
տուեալ ի միասին . եդին Հաստատ
վեալք ի միասին . եդին Հաստատ
Ո՛յսօր սբ Հայրապետացըն ժողո

Ա՛նան արեաց Հայրապետացն :

վեասին յարատեսա . սբը :
մարդիան . զերգըս Հնդեւորս յանմիջ
անմարմնոյն երդս առեալ պարե՛ն ընդ
վերի՛ն սիոնի . սբըբ : Ո՛յսօր դասք
զաւարճա՞նան որդւոց անդրանկաց
նեալ որդիք սիոնի՛ երկրայնոց. ոչնիւ
ռաւորեալ զդքն : Ո՛յսօր Համաձայ
եւսաւանէի՛ . սբըբատաց ձայնիւ ի՛ Հ

Եւ զանճառելի՛ ծածկեալ խորհուրդ
զրկեցեալ ես տր աչ՛ք հայելոյն մերոյ։
Տո՛ր ինձ ի վերնում՝ իմ աշխարհի՝
անմահի՛ զեն որդի՝ ի յերկնից կամաց
Եւ էիր յառաջ քան զյաւիտեանսն
՝ի՛ հայր ես յորդի ես յաւետեանց հոգի՝
յերկնեցեալս ուղղախառաց՝ հաւատովք
ընդունելոյ քարոզեցին՝ ընդհանուր քարոզեցին
Եւ ընդհատարաս ձգշմարիտս աբ՛ երբ
զեցուցին ըզաչ՛ս ի՛ հօտէ դառնոյ։
ծոցոյն՝ որպ հովիւ բրջ քաջ հերձ
զընդդիմամարտս մեղաց հերձաւոր
արիաբար պատերազմեալ՝ վանեցին
զեց։ Ալը զինու հոգւոյն սրբով
ամենեցին զառաքելական քարոզեցին՝
հրամամբ հոգւոյն սբ՛։ վերընտրին հաս
Ա՛ծոյվեալ սուրբ հայրապետքըն հրաչ
սրնկենաւոր փառակից որդւոյ։
անհատաբար՝ ընդ նմին՝ ի յաւէտ մնչ
ծանգուածն առ՝ի հօրէ յանուանէ բազմեալ

թարեք զնա ի վերայ զհոգւոյն ճշմարտութեան։

Եւ պաշտօնեայքն օրհնեցէք ի բարձր ա-
նուանեցին զնոսա առաքեալս Քրիստոսի։ Եւ ուղիղ հաւատոյ հիմամբ
ըմբռնաւորին անդիմառելի յաշխարհէ փառ
Ա՛ղբ տրաշելի զօրութիւն հոգւոյն սրբոյ
նեցէք ի բարձր արարէք զքոյ Քրիստոս։
տիրեցրաց անհաս գովով արարածոց։ օրհ
գործեալ բանիւն յաշխատիս։ ծանուցիչն
Ա՛ղբ զանհամառ նեղիլ անօրէնութիւնն նոր
ի բարձր արարէք ըզհայրն երկնաւոր։
բանի երանելի հոյրապետացն։ օրհնեցէք
սափիլ բըղխման յօրդառատ վըտակաց։
Ժողովուրդք հեթանոսաց։ ի ձեռըն լու
նա յաւիտեան։ Ա՛կայք լուսաւորեալ
տիեզերըս հաւատով երրորդութեամբ։ օ՜
Ա՛զգ քոր օրհնեցէք ի բարձր արարէք զը
հորհաց հնդունդ լցեալք։ լըցիչն զը
Ա՛ը խնամալի աճմայինն ճադմանմբ ի՛
ցոյց ցուցեր ի ձեռըն նը հայր պատանցն։ օ
անպարագիր աստուածդ։ համբին ելեալ
```
```

Ա՛րդ անբաժա՛ն եր՛ևի ընդմի՛ուրթի՝ երբոր
դո՛ւրեդ՝ ընդհանո՛ւր քարո՛զեցի՛ն ու
ո՛ղջախոհ դա՛տաւորութի՛ւն՝ այծի՛կով
կա՛ն զե՛րադոյն քան ըզքնութի՛ւնդ. այլ
խորհո՛ւրդ՝ ո՛սո՛ւցի՛ն ազգի՛ մարդ՝
ո՛ր զանձառե՛լն անօրի՛նութեըդ զո
սո՛ր ասծնե՛լն ըզ յիշատակ ա՛ր Հայրն
պե՛տացն. այլ ա՛ծայինն առաստապե՛տ առ
ընկալե՛ալ հնարչա՛ց բանիսո՛ւն. ընդհան
նո՛ր ծառայեցին յե՛կեղեցի՛ս ա՛րդ՝
ըստ. օրինե՛ցէ՛ք ըզ տէ՛ր ընդ ո՛ նամարմ
նացե՛ն դա՛ռան։ Ա՛րդ բանի՛ զանձա
ւե՛լի անօրինութի՛ւ բանին հօր քարո՛զ
զեցին. ա՛ լսո՛ւսի յ՛մանալեաւ զարդ՝
լեցի՛ն ըզ տի՛ եզերս. յ՛ինո՛ր հրա պա՛ն
Ծալիս երկնաձի՛ւ պարդևացն. օր՛ հ

եկեղեցւոյ. վերնայարտուկն զսիշատակ
եւ զաղ
Ո՛յսօր քահանայիք եւ պաշտօնեայք ե՛ւ
ժողովն զսովրիկ յայտնեցին զհարցմունս.
ո՛րք ամենասո՛ր զեռնքին բըլսեցք
լոյն ի հօրէ հոգւոյն սրբոյ դա՛ս
նեցին. և նոյնադէպ բնութիք հօր և
որդւոյ համաամրեալ. անորիշ բա՛
ժանմամբ համագո՛յ միութիք. օրհ.
Ո՛յսօր անպատո՛ւամ գերապատիւ
փառօք պայծառացաւ ե՛ւ եկեղեցի.
բարձրանայն հընչմամբ աւետարանչաց
ըն սիոնի. յանադատ հրատարեալ
զմանկունս երկնաւո՛ր փեսային. օրհ.
Ո՛յսօր երկնայնոցն ընդ մեզ ժողովեալ
բերով զսիշատակ ե՛ւ վարդապետաց ցն
որք լուսաւո՛րեցին զհաւատոյ մանկո
՛՛՛նս. և ընդ հրեշտակացըն դաս
վերանարդեցա՛ն. Ո՛յսօր առաքելոց
և մարգարէիցըն դասք. ողջունիւ դոլով
դասեր վերին սիոնի՛ց. ի սիշատակի
ե՛ւ վարդապետաց ՛՛՛ցն. որք զմանաւրէց
նոցին զսուրբ յայտնեցին զհարսնա՛րդ.
Ո՛յսօր քահանայք և պաշտօնեայք ե՛ւ

ցին զմահեդոն զհայհոյիչ լեզուն։
խարդաւանեաւ ի վիր ոչնչն. նըշմարիւ
ի հօտէ գոնէ նց։ և գաղտագողի ցընդամարդ
յարձակեաւ. խո՛ղ հետեղը ղինաւորան
մահեդոն հայհոյիչ. գայլ ապականիչ
Ա՛յսպէս անիծից կըտիկն ընձխլեա՛ղ
ցին գարիւն և զանդնդն խըր պիղծ։
տէրեաղ գներքուա՛ծս. նըշմարիւ
հօր և հոգւոյն. և լուսաւորիդ բանիւք
րած. մի՛ շուտ համագոյակից ըմնդ
ի հօրէ. դատաւոր ըմնդունդ և ոչ արք
Ցեամբ ես յայնմ առեն բան ծածկեա՛ղ
կանոնական համաձայնութեան աղանց։
մըն անպակասի՛ ոչնչանայ մեռանիցիք տառիս
զոյդ եզբանից. որըք մաքրեցիք զբո
այ գո՛ւմար. գա՛ղ ի ձեզ եըզանիկ դիտո՛
ի մարտն. որըք գո՛ւմարեցայք ի նիկիա
Ա՛վհրհնալի նախահարքդ միշտ յաղթօղք
ըմնդ նմի՛ն զնաւորեա յա՛ խաչա՛ն։
քեցան երկնային հնարիւ՛ն. երգեն
ա՛ր վարդապետա՛ծդն. որով զարդա՛

կէր։ Յետ դարձեալ փըչըլոյ զհաւատոյ
հնար եւայնդն անկէ ջաղքեալ ի յեր-
աւ չհամեաձ երբ ուխտին հաւատոյ։
մայն ազատ նոց։ Այսաւնօր անսա՛ հնչէլ
ձան տա՛ղաք կանոնականք համանգա՛
արեամբըն քո եկա՛ն։ Եւ բար-
զմա՛րգարէից։ Ջըրեցան դաշինքն սո՛
խաւո՛ղաց։ զա՛ռաքելոց սըրբո՛ց Եւ
ժո՛ղովին։ երկաբնակին էկէզ զերկս աշ
Տեսի՛ ես յայնմ առեն՛ յոգնախառն
ըզնեաո՛ր Եւ զաղանդն խոր պիղծ։
մանէ անամպակա՛ն։ նըզովեցին
քանաքեռ խաչին։ Եւ վերս առեա՛ ի թոռ
յե՛րկուց։ ա՛ռ իսուկրեաւ ի վերջո՛յ
նայ անմարմին։ միածեա՛ բնութե՛ ի
Լա՛նըն թա՛ նէքրանայ ի մարմնի՛ մարմնա
նըզովեցո՛ւցանց։ նըզովեցին զմա՛նէ
որդւո՛յ։ Եւ կենդանարա՛ր աղանց բո
ցի՛ն զըար հերձուածո՛ւն։ Եւ դա՛ւանեցի՛ն
ա՛ր զմո՛գին։ ա՛ռ լոզ ի հօրէ՛ էհաւից
Ա՛ւա ի յերզանա՛ հանդիսի՛ն հերքէ

Եւ զբաւական նմա ի գործ արարեալ՝ ի վերայ
դիւրելոյ յորդւոյն ոգեմոյ. այլ և
հաճեցաւ իսկ նահատակել ի
ներսեհէ հանդիսիւր որդւոյ աստուածոյ.
Եւ յայնմհետէ քերովբէականս վերա-
կացս ընդ բազմելոյն յաւուրս ծերութեան
խոթէն ընդ բազմելոյն յաւուրս ծերութեան
սահնէն ազնուապետն. կոչէ լսել յոտ-
բեանն իսկզբանէ այնահարէն. ի հար-
Եւ յերկրորդ ամի Արտաշիսի Հայոց թագաւորի

եղելոց աշխարհի հանճարագիտ գոլով.

Ի պատիւ սբոյն Յովհաննու Ոսկեբերանի.

Ա ստուածոյ. ա՛ղաչէ

Մանրեա՛լ ժանեօքդ հակ սբ գլխոտ
ցորեա՛ն ատաուաճ՛ակիդն. գազանաց
արբեա՛լ երանելո՛ն իգնահատ ոսրակ
Ո՛ր յանձառելո՛ն մերձեա՛լ ի լոյս հնուա
եբրայեցո՛ւթեն. ով երանելո՛ւ սո՛ւրբ վարդ
գամակե՛ա. այսօր ոսնկ՛ եկեղեցի՛ ըղհան
գլխատե՛ան քո՛ սբ գիշատակս. մաղ

Ի պատիւ սբոյն Խաչէ հայրապետի.

Ո՛ր ասպարեզ-ասմա՛ն իմանալի՛ք. լոյս
եղելոց աշխարհի հանճարագիտ գոլով.

երրորդածքեքն. յայտնեցեր եկեղեցւոյ
Աստուածածնի զհամագոյ բնութեքի միանականն
սրբոյ ոգւոյն բանիւ. եւ վկայաբերն անդիր
տուքեր հայած եցեր յոգւոյ մարգարէն.
ոչ ասէ ձեզ գրիչդ՝ բարեխօս լեր վասն
սրբոյ ոգւոյն մերոյ առ միածինն բանին Տեր։
Աստուածածնի բնութեքի միանականն
զհամագոյ զինուորքեն. յայտնեցեր եկեղեցւոյ
պատերազմին. սկսիր ընդ հատածոյ
հատուածոյ եւ առաջնորդ մարգկան՝ ի
կեանս երանելին բանիւ. մոգթան։
Աստուածածնի բնութեքի միանականն
քարոզ քաւարեալ առաքինութեամբ՝ ի
մանկութեանն. ա՛իր լիր յօր վերայ
փոխեալ՝ ի յերկինայինն խորանս երանեա
լին բանիւ. մոգթան։

Ց ապան աբէն Պետրոսէ Կոթոսանէ։

Աստուածածնի բնութեքի միանականն զարդա
րեցեր զեկեղեցի. եւ վկայաբերն անդիր
տուքեր հայած եցեր յոգւոյ մարգկան.
ոչ ասէ ձեզ գրիչդ՝ բարեխօս լեր վասն
սրբոյ ոգւոյն մերոյ առ միածինն բանին Տեր։
Աստուածածնի բնութեքի միանականն
զհամագոյ բնութեքի միանականն
երրորդածքեքն. յայտնեցեր եկեղեցւոյ

ԹԵՆ՝ ՈՒՌՆԱ ՄԻՇՏ ԲԱՐԵԽՕՍԵՒ՛ ՎԱՍՉՆ
ՀԵՆԱՑ ԱՒՐԱԳԱՒԵՑԵՐ ՔԱՂԵԱԼ ԸՆԴԴ
ՀԱՄԱՆԱՑ. Ա ՄԱՀՈՒՆ Զ'ԻՒՐԸՆՏԱ ՀՏՉ
ՄՇՐԻԱՄ ՍԱՓՈՐ ՈՒԺԻ Ւ՛ ՏԱՆԱՊՆԱԿ ԿԱՏ
ՀԱՆԱՑԱՑ. Ա ՄԱՀՈՒՆ Զ'ԻՒՐԸՆՏԱ ՀՏՉ
ՀԱՆԱՑԱՑ. Ա ՄԱՀՈՒՆ Զ'ԻՒՐԸՆՏԱ ՀՏՉ
ՀԱՆԱՑԱՑ. Ա ՄԱՀՈՒՆ Զ'ԻՒՐԸՆՏԱ ՀՏՉ

Ա՛Ր ՔԵՐԻԱՒԱՆ ՏՆՕՐԷՆՈՒԹԻՆ ՄԱՐԴԱՑԻ
ԼԱՅՆ ՎԱՅԵԼՆ ՄԵՐ. ՈՒՍՈՒՑԵՐ ՄԻ ՅԱՐԻՒՑ
ՆՈՐ ԽՈՍՈՒՄՆ ԸՆԹԱՆԷԼԻՆ. ՈՒԼ ՄՐ
Ա ԱՐՔԱՆ Ա ՆԻՒԶԱՅՈՒՍ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ

ԱՅ ԱՅՍՕՔ ՆԱ ԱՆՄԱՐԻՒՔՆ ՈՒԵՄԱՆԵԼՈՒՆ
ՔԵԶԱՆԱՆԷԼԻՆ ՆԻ ԿՈՂԱՅՈՒՆ. Ո՛ՒՄԱՐ Ի՛
ՄԱՐԻՆ Վ ՎԵՐԱ ԸՍՏԱՑԵԱԼ ԱՆՀԱՄԱՐԱՏ
ՄԱՐԻՆԱՀՐԱՑ. ԱՂՕԹԻՔ ՍՐԱՆՔ ՀՐԱՒԱՐ
ՀԱՅՑԵՑԷ ՔԱՀԱՆԱՅԻՆ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ՄԵՂԱՑ
Ա՝ԵՐԱԽԱՅԻՐ ՄԱՅՐ ՍԻՈՆ. ԵՒ ՉԱՐԴԱՐ
ԼՈՒՆ ՂԱԶ ՉԱՌԱՃԱՆԱՐԴ ԱՆՁՆԱՌԱՊԷՍ
ԶԻՆԻՄԻՆ ԱՆԱՆՈՒՆ ԵՒ ԼՈՒՐՈՅ ՅԱՂԹԵՑՑ
ՄԱՐՄՆՈՎ ԵՐԱՆԷԼԻՆ ՆԻ ԿՈՂԱՅՈՒՆ. ԱՂՕԹ
Ա՝ԱՂԹԱՆՕՐՔ ՄԵՂՔ ՏԵԱԼՔՈՒ. ՀԱՅՑԵՄՔ
Ի ՔՆԷ ԱՄԵՆԱՍՈՒՐԲ ԵՐԵՍՓԱՐՈՒԹԻՆ.
ԶԻՆԻՄԻՆ ՆԵՐԹԱՑԷՈՒ ՄԵՂԱՑ ՄԵՐՑ ԱՂԱ
ՉԱՆՕՔ ՆԻ ԿՈՂԱՅՈՒՆ. ԱՂՕԹ Ա՝ԵՐԲՈՒՀԻ
ՄՇՐԻԱՄ ՍԱՓՈՐ ՈՒԺԻ Ւ՛ ՏԱՆԱՊՆԱԿ ԿԱՏ
ՀԱՄԱՆԱՑ. Ո՛ՒՄԱՐ Զ'ԻՒՐԸՆՏԱ ՀՏՉ
ՀԱՆԱՑԱՑ. Ա ՄԱՀՈՒՆ Զ'ԻՒՐԸՆՏԱ ՀՏՉ
ՀԱՆԱՑԱՑ. Ա ՄԱՀՈՒՆ Զ'ԻՒՐԸՆՏԱ ՀՏՉ

Ա՛Ր ՔԵՐԻԱՒԱՆ ՏՆՕՐԷՆՈՒԹԻՆ ՄԱՐԴԱՑԻ
ԼԱՅՆ ՎԱՅԵԼՆ ՄԵՐ. ՈՒՍՈՒՑԵՐ ՄԻ ՅԱՐԻՒՑ
ՆՈՐ ԽՈՍՈՒՄՆ ԸՆԹԱՆԷԼԻՆ. ՈՒԼ ՄՐ
Ա ԱՐՔԱՆ Ա ՆԻՒԶԱՅՈՒՍ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻՆ

ԱՅ ԱՅՍՕՔ ՆԱ ԱՆՄԱՐԻՒՔՆ ՈՒԵՄԱՆԵԼՈՒՆ
ՔԵԶԱՆԱՆԷԼԻՆ ՆԻ ԿՈՂԱՅՈՒՆ. Ո՛ՒՄԱՐ Ի՛
ՄԱՐԻՆ Վ ՎԵՐԱ ԸՍՏԱՑԵԱԼ ԱՆՀԱՄԱՐԱՏ
ՄԱՐԻՆԱՀՐԱՑ. ԱՂՕԹԻՔ ՍՐԱՆՔ ՀՐԱՒԱՐ
ՀԱՅՑԵՑԷ ՔԱՀԱՆԱՅԻՆ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ՄԵՂԱՑ
Ա՝ԵՐԱԽԱՅԻՐ ՄԱՅՐ ՍԻՈՆ. ԵՒ ՉԱՐԴԱՐ
ԼՈՒՆ ՂԱԶ ՉԱՌԱՃԱՆԱՐԴ ԱՆՁՆԱՌԱՊԷՍ
ԶԻՆԻՄԻՆ ԱՆԱՆՈՒՆ ԵՒ ԼՈՒՐՈՅ ՅԱՂԹԵՑՑ
ՄԱՐՄՆՈՎ ԵՐԱՆԷԼԻՆ ՆԻ ԿՈՂԱՅՈՒՆ. ԱՂՕԹ
Ա՝ԱՂԹԱՆՕՐՔ ՄԵՂՔ ՏԵԱԼՔՈՒ. ՀԱՅՑԵՄՔ
Ի ՔՆԷ ԱՄԵՆԱՍՈՒՐԲ ԵՐԵՍՓԱՐՈՒԹԻՆ.
ԶԻՆԻՄԻՆ ՆԵՐԹԱՑԷՈՒ ՄԵՂԱՑ ՄԵՐՑ ԱՂԱ
ՉԱՆՕՔ ՆԻ ԿՈՂԱՅՈՒՆ. ԱՂՕԹ Ա՝ԵՐԲՈՒՀԻ

Ա՛ր համանման՝ ն մեծին եղիայի՝ և յովհ
համանո՛ր մկ՛ըտչին. յանապատի՛ քնա
կեցա՛ր հրեշտականա՛ն վարդա՛ք ճըգ
նեալ. ի՛ փշաբեր ոստոց ծաղկ՛ վար
դից զնոյնաշոտունքն քի՛ բոյր
եալ կենաց ի՛ կեա՛ նըմ փըրկելոցն. ով
երանելի՛ աբ եփրե՛մ ք՛՛ր՛ մա՛ քո՛
բարեխօսեա՛ վասըն քո՛՛ ազնո՛ւցաս։

Ա՛ր յերկնայի՛ն վըտակա՛ց հոգե՛ւոն
արբե՛ր ըզ հոգեանըկ՛ն շնորհաց. ո՛րպէս
ի՛ վերնատունն դասք առաքե՛լոյն ի՛
հրեղէն լեզուացն. զո՛ր առատապէս
մնաբեռուակեալ ծաւալեցե՛ր ընդ տի՛ե
զբա յարբո՛ւմն ոգւոց ծարաւից. ով
Ա՛ր աւ՛ծառա՛ւէնկ խոնարհ ծառ՛ոյն
կենաց ողկոյզն. ի՛ քէն պըտղաբե՛րե
ցա՛ւ. ո՛րով կերակրեցե՛ր ա՛կերակրե՛ա
մի՛շտ ըզ ժողովո՛ւրդս ե՛կեղեցւո՛յ. ար
քայա՛ն երկնից դըսե՛ր և վարդապե՛տ
հին և նո՛ր կտակարա՛նաց. ով եր

Ա՛յսքէ լուսաւորեա՛լ մանկո՛ւնք ա՛ռ-
ագաստի՝ . աշակերտեա՛լք սովա՛ւ քա՛-
նէին ճշմարտութե՛ան . ցլո՛ւնճութէ՛ կո՛-
տրեա՛ցք ըզյիշատակ վարդապե՛տի՛ն
քո՛ւերջացոյ՝ . որ զընթա՛ցս իւր կատարե՛լ
այսօր վերափոխեցա՛ւ յանճա՛կերտ խո-
րանն՝ ի յանդրանկաց Հո՛գւոցըն դասս.
վասըն մեր առ ա՛ստուա՛ծ միշտ բարե-
խօսել . տա՛ր ըզքա՛ւն ի՛մ յանցանաց .
Ո՛ւ՛ղղութե՛ա՛ փառատրեցո՛ւք ըզբեզ
քո՛ւ փա՛ռաց թագաւո՛ր . որ ընտրեցեր
աճապա՛ղն զո՛ր օրինաց քո՛ւոց ըզնե՛ր եմ-
րեմ . որ զհաստատեա՛լ արճա՛ճ բանի՛ն
ի՛քէն՝ սո՛ւրկ ի՛ սե՛ղանատո՛ւս յո՛ւիս ո՛ր-
ոց մարդկան . մա՛ղթանո՛ք սորա՛ւ
սրբո՛ւթեանդ ըզմեզ փառաւորել՝ ընդ
ձերսդ սրբո՛ւթի՛ւդ յաւիտեա՛նս ամե՛ն :

Ճ. ա՛պաչեն սքեսց Հ. ասատապետ.

Ա՛ր ըզհո՛ւր սիրոյ քո՛ւ քեզ բորբո՛ւքե՛ր
ցեր յոգի՛ս ա՛ղքատիդ . ո՛րով վա՛ռեա՛լ
լինասցուք՝ երանելո՛ւն եւ աստուա՛ծոյն .

պատուական հրեշտակաց յինքեան՝ Երանելին
ցեր յերկիր բանական՝ զոր ընկալեր
Ո՛ր ըզբաղն կեր նայ քոյ քո՝ սերմանել
ովսեր ատէս . բնցակէդ պատարագ
քեզ կա՞ց կեցցես՝ . բարեխո ։
ընդ դէմ մահու Երանելին սուրբն
մեզ զկնի յաղթութեամբ . որով զինեալ
Ո՛ր զնշխարն կա՞ց քո՝ քեզ եմուտ
ի յերկիր նա աբեամբ մահու՝ . բարե ։
նիմա՝ . հե՛տեւեաց լուսաշուքդ քեզ
հանապազ լուցեալ Երանելին եւ զկ֊
ցեր ընդ տիեզերս . որով զպատե՛ր
Ո՛ր ըզբոյս փառաց քոց քա՞ ծաւալե֊
խոթիք ընդ քեզ մըկըրտելով . բարե ։
տիս՝ . ըզբաժակն արեան արբեալ ու
փափագեաց հոգւով Երանելին ձգտէր
ըզբոյս յաշխարհի . որմէ առ նչանակ
Ո՛ր զաքայրութեամբ քո՝ քա՞ տարածեցեր
մեզ տնտղացս ը՞զ քահանայութիւն ։
մեր՝ . բարեխաւսութեա՞ սորա շնորհեա՝
ընծայեաց զանձն ողջակէզ քե՞զ կա֊

Մարդասիրեմ. ի մարմնի անմահանալ։

Զարգանալով ի բարին կեցայր. բարե։

Զ արևան երկու էութեանցն։

Այո՛ր ըստ անմարմնոցն դասակ՝ ցեհոլ պաշտէ եկեղեցի. ծննեալով ընդ մի-շատակ բիւրաւորը վերանիցին. որք ընթանան ի վերինն եղէմ. փառաւորեալ զքաղաւորըդ քո՛։

Այո՛ր բանաւոր ոգեմիւռոց դասն ուանոց բերան ի վերոյ կայծակն կանոց բոլորեալ բոցոյն վերին մանկանցն երգեին զծնունդ քո՛։ փառ։

Այո՛ր հանաւորքն պատուիր զահն ձիոնա ընծայեցին ի վերոյ սրբոյ եղեռնանդ. աղանդ. Եւ ընկալան զպատկառանս անուանդ պակաս. փառա։ Այո՛ր ընծայէ եկեղեցի զմանկունս առաքեսոյ երկնաւորը փեսայն. որք ընդ հրեշտակս տան երգակցեալ ցընծութիւն. փա։ Այո՛ր ժողովեալ հանապատեալքս ընդ երկրորդութեանդ ի տաճարի

կին՛ք պարգևաց տըւօղ։

Մեր ոյ յաւնգհաց՝ բաւ լեր ըրար փըր
նըս մեր. պարգեւեցի՛ր զգթութի՛ւնդ
փա՛ ննոսեանց՝ ընկալ տէ՛ր զաղաչա
Ա՛ղթա՛նքդ հայցմա՛ն մեր սո՛ւրբ սոե
ղո՛յ նոցա՛ զա՛ւակաց ընդ կեա՛նան։
Ի՛քեզ զայրեցանակ մարթին՝ պարգեւ
կեա՛ւք ի փորձ տանջանաց։ ընկալա՛ն
ջորի՛ց ընտրեցին ի՛ր ար. նա՛հատա
կին՝ այսօր ընմանեաւ՛ նախաւելի՛կայինն
զանուանակրօ՛ն կինքեա՛ն բերեա՛ւ
եւ զհանդէս մարթին՝ պըսակեցա՛ւ
նըմանեաւ նըմի՛ն։ Ա՛րից առաջնոց և
Ա՛ղթա՛նքդ հայցմա՛ն մեր սո՛ւրբ սոե
փա՛ ննոսեանց՝ ընկալ տէ՛ր զաղաչա
նըս մեր. պարգեւեցի՛ր զգթութի՛ւնդ
կի՛ն՛ք պարգևաց տըւօղ։

Ա՛ղթա՛նքդ հայցմա՛ն մեր սո՛ւրբ սոե
ղո՛յ նոցա՛ զա՛ւակաց ընդ կեա՛նան։
Ի՛քեզ զայրեցանակ մարթին՝ պարգեւ
կեա՛ւք ի փորձ տանջանաց։ ընկալա՛ն
ջորի՛ց ընտրեցին ի՛ր ար. նա՛հատա
կին՝ այսօր ընմանեաւ՛ նախաւելի՛կայինն
զանուանակրօ՛ն կինքեա՛ն բերեա՛ւ
եւ զհանդէս մարթին՝ պըսակեցա՛ւ
նըմանեաւ նըմի՛ն։ Ա՛րից առաջնոց և
Ա՛ղթա՛նքդ հայցմա՛ն մեր սո՛ւրբ սոե
փա՛ ննոսեանց՝ ընկալ տէ՛ր զաղաչա
նըս մեր. պարգեւեցի՛ր զգթութի՛ւնդ
կի՛ն՛ք պարգևաց տըւօղ։

ծո՛ց. խաչանելո՛վ զանծութի՛ւդ օծեալ
լի՛ւղ թաւիւեալ անուն օծեա՛լդ աստո՛ւ-
քո զընտրեա՛ց : Այ՛ր խոնարհեցո՛ւր ի մեզ.
լո՛ւյս ի՛մ. հեղ և լի՛ւղն յայս վերինայի՛ն
զօրութի՛ւն ի՛ւր սրբեսցե՛ յօծումն օծե
ա՛ր յատաւչա՛ծոյն յօրինա՛կ . յօրի՛նակ դ
Այ՛ր Տէ՛ր Յիսո՛ւս Քրիստո՛ս :
զՀոգին սո՛ւրբ : ամէն :
տացեա՛ք . Եւ ասացե՛ն ընդ՝ծնունդքե՛ր
Թորդոմայ . այսօր բերկրի՛ւն հաւա՛ր
Հոգւոյն . Եւ լո՛ւսաւորեցեր զսրտի՛ս
Ձընծա՛ւքի՛ եկեղեցւոյ ընտրեցա՛ր ի
տար ընտրեալո՛յն ընդ՝ քե՛զ սիրելո՛յ . ամէն :
զա՛րդ Ճանա՛պարհին . Եւ յարդարի՛ր էդէմ
պլոա՛կ եկեղեցւո՛յ . Եւ հետեւո՛ղ լուսա՛
ա՛ն վախճա՛ն : Այ՛սուհանդա՛ն քո եղեր
ա՛ղաչեա՛ զնո՛ր շնորհել մեզ ըզկեա՛նս
երկնայի՛ն դա՛սուցն եղեր դա՛սակից .
Նո՛ա . որ ըզգայրքա՛յնոս յանձն առեր . Վ
Ա՛բրահա՛մ Եւ վերկա՛յ քե՛ սբ՛ սահմա՛ն դ

օ՞ ծո՞ւն օծեա՛ց . ու՛ր և ծընանի՞ս
քեա՛ն . հեղ : Հոգի՛դ ձըշմարի՛տ .
ի՛ւղումի՛ս վ. զոր հեղեր ի դա՛սս առա՛ջ
օ ծեա՛յ քա՛ն զըՆկե՛ըս ուրախու՛թե՛ն
Ո՛րդի՛ս աա՛յ . ի՛ւղ թափեա՛լ ա՛նո՛ւշ .
ա՛ւդ ես ի՛ւղըն յա՛յս քեզ Նը՛ւիրեա՛ւ .
գե՛ւս . հեղ զորդէդրու՛թե՛ւ քո ը՛զՆարՀս
կաս՛ո՛ւս . հե՛ղեր և զհոգե՛ւդ պար
Տիա՛ծին ու՛րդիդ ի փը՛րկու՛թի՛ւ մա՛րդ
Ո՛ւրա՛խ ու՛ս . զոր ա՛ռաքե՛ցե՛ր ըզ
Ա՛ւետե՛ւ Ա՛ւետո՛ւն ի վե՛րայ Նուագնե՛ւցի՛ն :
հրեշտա՛կս օ՛րՀնե՛ն ա՛ւբ զերըրդու՛թի՛ւ :
քո ա՛ւ՛՛՛՛ւրբ . մա՛նկա՛՛ւնըք ասու՛ ը՛նդ
պայծա՛ռս . զՀա՛րանա՛ւեա՛ւ երկեղ՛յի
ի՛ւ Հա՛ւդերձըս լո՛ւսափայլս և գե՛րա՛
ծո՛՛՛՛յ . հեղ : Ո՛ր զա՛րդա՛րեա՛ս սուրբ
ծեր՛ նըքօք զՀոգեղե՛ւնս որդի՛ս աաստ՛
յո՛ջղ . և օ՛ծա՛ւմա՛ւբս ոյսո՛ւ վե՛րաստեղ՛
իւ՛ղա՛ւրա՛՛՛՛վ . զոր հեղեր ի դա՛սս ա՛ռաջ
քեզ՛ւ՛ն . հեղ : Հոգի՛դ ձըշմա՛րի՛տ .
ըզ մարդկայի՛ն առե՛ր բընութե՛՛՛՛ւ .

Ո՛նձրևաճին բանաձև հրաշ Հոսան. ո՛ր հե-
դարեաղ ի զգեստ անկողմպաեւկ։
ընտիր ն մարդն անմահացա՛ւ։ զար-
գեցա՛ն արարածք ամենա՛ցն. և՛ վե-
Ընձրտարանօք քո՛ նը միածնին՝ Նորո-
դրախտն ա՛դե՛նի՝ տեղի բերկրա՛նաց։
լի փառօք զգեստաւորե՛ց՝ ի՛ր. ի՛
զադամ պատկեր տիրակա՛ծն. և՛ նաղե-
Ո՛նձառատրաշ զօրութե՛ն՝ սահ՛ղծեր
գերապանծ փառօք զդասս հրեղինաց։
ի՛ յառագաստ անմահացոյց լուսո՛ւ ի՛ն.
որ զարդարեցեր զվերինն պետու՛ծդ.
Ո՛ր հոգևոր խորին՝ անհաս ա՛նըսկիզբն՝
Ի պրկան գէեսի պատարագին։
սո՛վաւ երդել յաւէժ քեզ փա՛ռս։
ծայս խորհրդոյ. ի՛ վերածընեալսըն
սամի՛ ո՛րբ ևրբ սո՛րբ. սրբեա զըն
քեզ վերագոյեմք ընդ սերովբէ՛ն ըզ՛ն
Աւրհեա՛կ միա՛ն. մի՛ աստուածա՛ն.
սուրբ ոչ՝ հնարի՛ս. հեղ զերդ՛գրու։
օծմա՛մբս այսո՛ւ ըզ մե՛ւ ո՛ւ ա՛ս-

գկ

Այլ յարկ նուիրանաց ոչխարի՝ որ ինչ
Ա արուհան խնկարկութ՝ ձեր Պատարագին։
Հրդեհել լինել սպասաւորս։
զգեստաւորեցեր։ քո՛ւր նը խոր
կո՛ց ձեռ. Նախորոտապա՞տ սիրով զմեզ
Լամին ցրիլորից՝ ոմն բանալիս աճապեստ
հեաձլ յոսկեթել՝ ի՛ զարդ խորանի։
ու բարմամբ ըստ ահարկելի։ ։ Ժամ
ը՛զ միտս և ըզ-այսրա՛ ձեռս ։ խաչանիշ
լ-ի՛ սանամբ Թանձ՝ ի դլուխ՝ պատեացին
բարձամամբ ձեռաց առ քեզ մի՛ նորդիւ։
զբաղուկս մեր կարողութիւ։ ։ Հանդ
ծեցեր ընդէմ սատեղա՛ծց ։ Հանատաեաւ
Ա՛ր զարարչադործ բազմակրս քո՛ ։ տա՛րա
ը՛զ մե՛ջս մեր ճըշմարտութեամբ։
փառաց ընդ-մէջ քո աճեա՛ ։ ։ պատեա
գեցար ըզ-վայելչութի՛ ծուն ։ սըրբութի՛
Տա՛ն քո՛մ վայելէ սրբութի՛ ։ որ ը՛զ
ընդ-պատմո՛ւճանի՛ ղքո՛ զիմաստութի՛։
հերձ և՛ի մէջ հոգիդ ։ սը՛ր առաքա՛ ։ ։ ։

կանուխէր մաղթանս ունի զպատանդն
զաքարիայ. ընկալ սա ի միջի ընդ խոն-
ռաջի քո սոր յօրինակ ընտ հընձանացն
գերեզմնոյս. խունկ մատուցանեմք ի
քահանայից սարկաւագաց դպրաց և
սեր վարդապետաց. այսօր ժողովեալ դասք
սան զդաս առաքելոյ և մարգարէից
քո. և ըստ երկնայնոցն կարգեցեր ի
ասցո՛ցեր ե՛ր զեկեղեցի՝ արեամբ քո
ի մեր դերադոյն քան զերկինըս պայծա-
ընկալ զաղաչանս քոց պաշտօնէից ։
բարեխօսութեամբ մօր քո և հուսի.
միշտ և յանդադար քեզ սպասաւորել.
և ըղմատուցօղքըս պահեա սէրբութիւնդ
հնոյ խընկոյ տաշեխից և կնճռամանաց.

Ալրև զծառայս իւր առաքեաց՝ ի խաւ-
զոյժ տուեալ՝ տուք օրհնութիւն յամենայնի։
եան՝ ի խառնելի. սրմին հրաշից ներ
եմ ըզմարմին իւր՝ ի զենլի զդինի ար-
երևնաւորի՝ խնամատարքեն բան և ոգւով.
լիւր տուն զեկեղեցի. հօրըն զբաժակ
Յաւուրց վերջին ժամանակի՝ շինեաց

Ց պաշտան եօթն խորհրդարանքն։

զերազուարթի կոչնդոլի՝ տաճարին։
կատարմանն նը. անօրէնութեն շնորհէ
մի՝ն և զարիւն իւր նը. վասն իւր
հաշտուի՝ մեզ՝ ի քաւուի՝ բաշխէ՝ զմար
պէս՝ ի քեզ միշտ պատարագի. հօր՝ ի
զի օծեալն ա՝ծ էնն՝ ի յէէն անծախա
լի երկնանըմա՝ն և լուսաճեմ խորան՝.
զարդարեալ պըճնեալ հարսըն պանծա՝
ը կանթողնիկ՝ մանկամբք զո սիրն.
նշարժ պահեա զանթո՝ն հայկազնեայս։
Այլ նդա յոյժ զուստրը լուսոյ մոյր
խաչուքիը վերինն զօրանդ. միշտ
ակութեան՝ զանթո՝ն հայկազնեայս։
ութեան՝ զանթո՝ն հայկազնեայս։

փըրկչին՝ Յորդանան։ Նոյն արուեստակն
ղ՝ Ըմմանն աւուրըն փըրկական՝ ի գալ
ղին՝ տուք օրհնութիւն ամէն հողածին։
գարիւռ բերեալ անդին՝ գնըշխար սէյ
կուրապետին՝ այրամ հրաշէից ներդործո
ի կնասրիա հայքն առաջին՝ մեզ մար
լուսաւորչին՝ ղևոնդիւ՝ պատրիարգին՝
()Ծեալ մերոյ հայրապետին՝ գրիգորիոս
գոյն՝ մինչև ցայսօր կոչեցաք՝ ի
նոյն՝ գանձս և հարուածս եղ խլեսաց
տուք օրհնութիւն զօրըք հրաբուխն։
մարգոյն՝ ։ զազգըս հայոց կոչեաց՝ ի
ուամբ որդւոյն՝ հարչարանաց իւր սէր
անուն արթուն՝ ։ նըմանն խաչի մին՝
չամատարիմ եւ իմաստուն՝ գրիգորիոս
Ծեալ մեզ նորանգոյն յոյս հաստատեաց։
եալց՝ ։ ան որ ըզհրաշս այս նորգոր
տամբեաց՝ ազգ հիւսիսոյ հայաստան
Ես ծարաւեալ՝ յայս կոչմանէս ապըն
հայց մարգոյն կոչեաց՝ զգինի՝ արեան
նեղիս ըզհրաւիրեալ՝ զքաղցեալսն ի

տըւեալ պարգեւք փառաց՝ վարժից
Ո՛ՀԷրկրէ տանէն յո՛ւնաց՝ հայո՛ց
փառաւեցեք ի խո՛ցմանէ՛ն։
ըէս՝ ։ ի՛ վըշտալից մարմնոյ ախտէս
դէս՝ մեզ երկնային հրեշտակ յերկ–
նո՛ւթէս՝ ։ զէ՛զ պարգեւաց սբ զևոն
ծընեալ զարմէս՝ գերազանցեալ ի բը–
նո՛ղ անտօն և կրօնիդէս ։ ի՛ հողանիւթ
Սո՛ւրբ երջանկիկ երկնահանդէս՝ շնդ–
թէ հայցուածք քո՝ կատարեսցի՛ն։
յին՝ ։ յերկինքի՛ց դայր ձայն ահա՛յի՛ն
բասկին՝ մի՝ հեր[illegible]աւածոց աղանդ բուս–
զա՛նն ծածկին՝ ։ ա՛ստ թըշնամիք մի՝ զօ–
պա՛ր զկորմ աշխարհին՝ հնորհա՛ք աջոյն
խա՛ր ա՛ջ կարա՛պետին՝ ։ շո՛ւրջ պարըս–
ո՛ձեռն առեալ լուսաւորչին՝ զնըշ–
տակ ը՛նդ մեզ դասակցեցա՛ն։
հոյքըն դիւաց հանցածեցան՝ հրեշ–
ցան՝ որք յինանկաւեան տեղւոյս ըն կան՝ ։
աստան՝ ։ դրո՛ւնք դըժոխոց խորտակե՛–
արե՛գական՝ ծագեա՛ք յաշխարհըս հայ–

աղերս հայցման՝ աղաչելով զայծըն բան՝
ընդ զօրըն Հայաստան՝ դուք մաղթեցեք
Լամեայ զօրայ ըն պարսկական՝ մանուկ
եղեալ հրաշիւ՝ ի ծնընդենէ մերմէ
աշտարակ՝ տանըն Հայոց ամուր պատ
ուանըք՝ զեր՛ զ աղաչեմ՛ք՝ Ճըգնող ընբ
Տա՛ռք՝ լինել անձանց մեր բարեխոսք։
լուսոյ տաճարք՝։ Երկերեցւոյ բարձր
նով խոտաձա՛ղանկ մնքուր Հոգւո՛վ
ութե ըն կամարտոյք՝ Ճըգնող մարմ
չի յանցանք Տա՛գաւոց մեր քա՛ւեսցի՛։
ել վը՛կայի։ ո՛րթո՛վ մարմնոյն վէրք ողջա
ել ընդ նախարբըն Հոգեւի՝ սրբանաշնեալ
պարգեւեցայ՛ք զանձ կենդանի՝։ Նոյն
պաղեալ զերկիր՝ պաղեալ զծով՝ եւ
ըն քարոզի՝։ պարեւանկընըն դրիդոր՝
Լ՛ինն լուսոյ Հօր միածնի՝ Ճըշմարտութե
զեր վը՛րկեցէ՛ք՝ ի փորձանաց։
դաց՝։ ի՛ դի՛ւանկ՛ն այսոց չարեաց
նաւորաց՝ բնի՛ժ բ՛ժշկական դեղ Հիւան
Ճըգնաւորաց՝։ ծայրի՛կ բուսո՛յ բա
կանըդանց կրօնաւորաց՝ Հորք միանձանց

ժամրթեք՝ ա՛ռ սամուկին՝ սրտի զուա-
չեցելոյն խաչա կցեցան՝ գիմելով յօ-
Ա՛ոք բամբի՛ն ըզհամբա իւրեանց՝ խա-
յսուսա՛ծոյ միրիկէ՛ն իւրեանց։
ժողովեցին սրոց առեալ զո՛ղմտերքին
ուբ. լեառըն գիսաճի՛կ ևբնակարան՝
սըրբութեք՝ Ո՛՛հա՝ տեսայք ըզամուկա
ուըն առ՝ կա՛մ ո՛վ կեցցէ՛ լիտեղուջըն
նելո՛վ ըզմարգարէն՝ ոմ ելցէ՝ լիլեա՛
Ասուծո՛ք տերեկայեալ՝ Տարբա՛
ապաքան սրբոց Աոո՛իսանց։
պա՛հել ըզմեզ միշտ անվնա՛սա նե՛ր։
վըտակ՝ ահա տեսը լեցի՝ ե՛ւ պատարագ
ձեր յիշատակ՝ արեան սըրբոցդ Տեղման
ուա՛մբ կանա՛րեցայք ։ յորդոր տօնի՛ս
ակրնա՛ք ե՛ւ վըկայք՝ որ սրոյ մահ՝
զանխըթեայ մարմնով հրեշտակք՝ ամր՝
Վա՛յելեմք առ ձեզ ե՛ւ նա՛յհատակք՝ Տո՝
անատան զտեղի արեանըդ ձեր Տեղման։
տին ե՛ւ յայ Տայցման՝ պա՛հել զերկիրս այս
վե յովհաննո՛ ձայնին գա՛ղման՝ կարանալ

Թիւ

Ո՛վ արքայութեան քո ընդունելի՝ զիս ևս յիշեա՛ Տէր։ Ո՛վ
հանդերձեալ կեանքդ քրիստոսասի՛ր։ Ո՛վ երանելի տէր մեր ը-
նդդէմ դիմելով՝ զանձինս մեր ի Քրիստոս յանձնեցի՛ր։ Ո՛վ
երանելի տէր մեր ընդ հրեշտակս եւ ընդ հրեշտակապետս
բնակեալ՝ յիշեա՛ զմեզ։ Ո՛վ երանելի տէր մեր ընդ սուրբ
եւ ընդ արդարս՝ յիշեա՛ զմեզ։ Ո՛վ երանելի տէր մեր ընդ
նահատակս՝ յիշեա՛ զմեզ։ Ո՛վ երանելի տէր մեր ընդ
քահանայապետս՝ յիշեա՛ զմեզ։ Ո՛վ երանելի տէր մեր ընդ
վարդապետս՝ յիշեա՛ զմեզ։ Ո՛վ երանելի տէր մեր ընդ
ուխտաւորս՝ յիշեա՛ զմեզ։ Ո՛վ երանելի տէր մեր ընդ
ամենայն սուրբս՝ յիշեա՛ զմեզ։ Ո՛վ երանելի տէր մեր
ընդ ամենայն հաւատացեալս՝ յիշեա՛ զմեզ։ Ո՛վ երանելի
տէր մեր ընդ ամենայն ազգս՝ յիշեա՛ զմեզ։ Ո՛վ երանելի
տէր մեր ընդ ամենայն ժողովուրդս՝ յիշեա՛ զմեզ։ Ո՛վ
երանելի տէր մեր ընդ ամենայն ազգս՝ յիշեա՛ զմեզ։ Ո՛վ
երանելի տէր մեր ընդ ամենայն ժողովուրդս՝ յիշեա՛ զմեզ։
Ո՛վ երանելի տէր մեր ընդ ամենայն ազգս՝ յիշեա՛ զմեզ։
Ո՛վ երանելի տէր մեր ընդ ամենայն ժողովուրդս՝ յիշեա՛
զմեզ։ Ո՛վ երանելի տէր մեր ընդ ամենայն ազգս՝ յիշեա՛
զմեզ։ Ո՛վ երանելի տէր մեր ընդ ամենայն ժողովուրդս՝
յիշեա՛ զմեզ։ Ո՛վ երանելի տէր մեր ընդ ամենայն ազգս՝
յիշեա՛ զմեզ։ Ո՛վ երանելի տէր մեր ընդ ամենայն ժողո-
վուրդս՝ յիշեա՛ զմեզ։ Ո՛վ երանելի տէր մեր ընդ ամենայն
ազգս՝ յիշեա՛ զմեզ։ Ո՛վ երանելի տէր մեր ընդ ամենայն
ժողովուրդս՝ յիշեա՛ զմեզ։ Ո՛վ երանելի տէր մեր ընդ
ամենայն ազգս՝ յիշեա՛ զմեզ։ Ո՛վ երանելի տէր մեր
ընդ ամենայն ժողովուրդս՝ յիշեա՛ զմեզ։ Ո՛վ երանելի
տէր մեր ընդ ամենայն ազգս՝ յիշեա՛ զմեզ։ Ո՛վ երանելի
տէր մեր ընդ ամենայն ժողովուրդս՝ յիշեա՛ զմեզ։ Ո՛վ
երանելի տէր մեր ընդ ամենայն ազգս՝ յիշեա՛ զմեզ։ Ո՛վ

ամ ցըՆճուԹիւն մարդկան ։
Թախտիյ հրեշտակաց ։ և ընդ աշխարհս
նովն քաջուԹեամբ եւ իւրովինա ։ յոր
ոյժ ձրգնաւոր տէրունդ դասիՔ ։ եւ ա
լ ապաւէն ազգն վրաստեայ ։
վանքն ։ գովեստեացն իմիշխանիյ ցօղ ։
մըսնայիկանան ։ ոչ երանելի տէրդ ը
րա ՀաւիՀան ։ դասաւորեալ ընդ ա նմանը
Թացըս եւ արիա բար յաղԹացըն հա
ի պատերիյ լանգ ։ կամաւրեցեալ զընդ
վանքն ։ ընտրեամբ յամէնատաց։
Ա՛պ ըզքա՛ջ նահատակ պատրաստեալ
ամ ցըՆճուԹիւն մարդկան ։
թախտիյ հրեշտակաց ։ և ընդ աշխարհս
նովն քաջուԹեամբ եւ իւրովինա ։ յոր
ոյժ ձրգնաւոր տէրունդ դասիՔ ։ եւ ա
լ ապաւէն ազգն վրաստեայ ։
վանքն ։ գովեստեացն իմիշխանիյ ցօղ ։
մըսնայիկանան ։ ոչ երանելի տէրդ ը
րա ՀաւիՀան ։ դասաւորեալ ընդ ա նմանը
Թացըս եւ արիա բար յաղԹացըն հա
ի պատերիյ լանգ ։ կամաւրեցեալ զընդ
վանքն ։ ընտրեամբ յամէնատաց։
Ա՛պ ըզքա՛ջ նահատակ պատրաստեալ

մեռաւ Հոգեւոր սըրտիւ գոլով մարմնով.

տակ. քանչ բսպասուածքէն. զի՞նուրհ
և երկնաւոր հանդիսասդրիւ նահատ-
ակ. Աստուածնօր մօր բարեպաշտ որդի.
բարեխօսեա վասն անձանց մերոց:
կոս. տէրնիկոսի՛ն զգաքէզ քրիստոսոսի՛.
պատգամբերեալ զգաքէզ ոմն՝ ի կիրա՛
դեղ վայելչութե՛ն. զարդ եկեղեցւոյ
Յարմատոյ բարեաց քոյցըր շնա՛ւ
Հատոյ վերաբե՛սեալ ծաղի՛կ
Ի պատան աբեղն Աթրաւոսէ և Յոզէփոսէ.
ըզմեզ ի հանրա՛սէն կործանմանէ՛ն:
խօսուե՛. աղաչեա՛ զաբե՛ծ զի փրկեսցէ
զաղքատո՛ւի՛ն. առեր իշխանութի՛ բարե՛
փըրկեանս և խաչի՛ն և արեամբ գնեցեր
Այո՛ր ըզմարմի՛նդ ընդ հոգեւո՛յ քո՛մ
աղօթի՛ք առաբե՛ն եղեր մեզ զօրավիգն:
ցո՛ւցեր ուրախութի՛ ըզամենեցունս ա՛մ. և
թեցե՛ր թըշնամեա՛ն խաչի՛ն քի՛ս. լը
սի՛ն ձըվնուե՛ նո՛ւ ար՛ըդ դաւթի. յաղ
Աաճցար քեզ անուն քո՛ջութե յանպարի

սուրբ, վասն մեր բա՛։

Քրիստոսի՝ ընդ երջանի՛կ մարտիրոս
կոյզ արեամբ շնչմիեալ. պսակեցար ի
Պաքո՛նոյ վարդապետին՝ հանճար ոզ
ռաքեսի՛կ. վասն մեր բարե՛։
արեամբ նեղիեալ. ոսկեբողո՛ղ դեղ
բանեալ ըզ՞ր յիմա՛ւս. վերսահոս
Ա՞ղահնի՛ր քաղցրաբարբառ հեզ
քրիստոսի՛ վիրկէն մերոյ։
կիրակո՛ն. վասն մեր բարեխօսեա՛
դեալ երիցեցար՝ ոմի երանեա՛լ նո՛ր
բատո՛նակ բո՛ւրաստա՛նի. լուսաժպտո՛ր
Ա՛ռաքա՛ծոյն վահեալ ծաղիկ ի նո՛
տան՝. բարեխօսեցէ՛ք վասն ա՛նձ։

Յո՛ղնտա. ստեղծողին ըզձե՛ղ քրի՛ստոս
նելով. մայր սրբուհի բերկրեա՛լ ովո՛ւ
ուրախացան ըզձեզ յի՛նքեանս ընդու՛
խնքնի՛դ ձեր հեղա՛ն յերկրի. երկնայի՛նքն
տա՛նի՛ս ձեր. յորժամ պատուակա՛ն ար
Յօղ քաղցրութե՛ ծաւալեցար յա՛նդաս
յար ովո՛ւրբ կիրակո՛ս. տրնտղին
մարտ ընդ անօրէնան եդեալ պըսակե՛

Տրեզհտակից • ով երանելին աբ՛ ոսկեայ
վտրձեայ դատաք ի բնակութիւնս ոչ՝
ո՛ւ ծայրէն Տրուէ մոգքսն թէ ոսկի
կերտուածքի առաքելոյն Թադէոսի.
Ա՛րդ ալծանաւորեցայք կոչիլ յաշա-
ամպեալք յաւուրն երկնըպագեսցուք։

Ա՛ռաքեալ արեղ Ալէքսանդր։

սբերքոյն մեծին միհասայ • եկայք հատ
ղոսեցա • Ալ՛ուտ Ճարի՛ Հանգըստեան
հաս օգնական յաւա՛յ ըզ քե՛զ խոնդ-
քի քաղցրաբարբառ ըզ միհաս • արդա
սո՛վ եկայք ասծնեացուք։ Ալ՛ւ աբ վերկայ
միհասայ • երմո՛ գինեայ գրաբարի յու-
Ա՛ղ կոչեսցուք վերկայեցն աբերն մեծին

Գրաբեռ։

Ա՛ռաքեալ արեղն Ալէքսանդր։ Ալ՛ուգինեայ ո

քրիստոս՛։ վասն մեր բարեխօսեցիր
յուղիտա՛։ վասն մեր բարեխօսեցիր
բերկրեա՛լ այսօր ով երանեա՛լ աբ
սոյ պատո՛ւ եկեղեցւոյ • մեզ ողորմի՛լ
Ո՛ւր պարծա՛նք աբ հատաւոյ լու-

թե՞ ընկերշն խանչին. ան սաեւ ընդ մեջ
ընկալան ի դրախս անդաստան փրկիչ
լսանչը հատատոյ սրտից ներեանց. ի
Ալը անհրաժեշտ չեմ դատանութեք քա-
լոզեցիք զգ քեզ ի դրանըն Թէոդոս
ան, մի կնըտեղ ՚ՍՍՎ զգ քոյ նահատ
տական ի յահուն եփրատայ ի ծայր
կայսերդ վայելչեալ թիւնան. ու եղբա
Ալը անապատելի ճանչիք ի հրապուրան
նայց որդւոյ Թադաւորին. չարչարեալ
ընչ վասնի ք՚ն. արագանալ խոսխոսել
ցայգ պատարագ ընդունելի. ու եղբա
Ե աբեան սէրոյ Ա տվնոյ։
Ալ զանչիք զգեցեզ տէր բարեխօսութեք ակ
նբ յ առուվանց. որք նահատակեցան ի
Ճակատամարտ պատերազմի. յարթօղ
գրատ ն ընդդէմ թրշնամոյն. բարեխօ
սէք սուգ քրիստոս խընայեսցի ի մեզ։
Ալը ածին զգ ապատազնուեք զգ
րանչը հատատոյ սրտից ներեանց. ի
ընկալան ի դրախս անդաստան փրկիչ

ՀԵՐՄԵՍ. ՆԱՀԱՊԱՏԱԿԻՔ ՀԱՐԴՈՒՅՔ. ՊԼ։

ԶԼՈՒՐՄ ԱՅՍՕՐԻՆԱՑ ԲԸՆՆՈՒԹԻՒՆՔ. ՆՄԱՆ ՎԵՐԱՅ ԵՐԿՈՒԹԻՒՆ. ՀԱՅՑԵՑԻՔՍԱՒ ԶԱՍՏՈՒԹԻՆ. ՀԱՅՐԱՊԵՏԱՑ ՄԵՂԱՑ ՏԵՂՄԱՆՑ. ԶՕՐԻ ԱՐԵԱՄԲ ՅԱՂԱԹԱՅ ՀԱՅՐԱՊԵՏԱՑ ՄԵՐՈՅ. ՀԱՅՐԱՊԵՏԱՑ ՄԵՐՈՅ ՀԱՐՑԱՆԵԼՈՅ ՍՈՒՐԲ ՍԱՀԱԿԻ. ՀԱՅՐԱՊԵՏԱՑ ՍՈՒՐԲ ՍԱՀԱԿԻ ՀԱՐՑԱՆԵԼՈՅ

դկ

Ո՛րահրաշ պլտական՝ և զօրադր՝
լո՛վ առաքինեաց . վառեցար զինո՝
Հոգւոյն արիաբար ընդդէմ մահո՝ .
վարդա՞ն քաջ նահատակ որ վանեցեր
զլ Թշնամին . վարդադոյն արեամբդ
քո՝ պլտակեցեր զեկեղեցի՝
Ո՛րկնաւոր Թագաւորին՝ զինու յաղ՝
Թեամ պատերազմին . խոհական բմա՝
տուԹիւ՝ խոհեմացեալ անձառապէս .
խորհրդն խորհրդական՝ և ծանուցեալ
անուն բարի՝ . խանձոյն վկայ եղեալ
հնդամբ արեան պլտակեցար ։
Ո՛ննակա՞ն լուսով լցեալ արիացեալն
քաջն արտանկ . Թոթափեալ ի կարմրուն՝
բուտրայի՞ն զղեալ աղբերն . զիրիկա՝
կանն ըմպեալ զաժակ՝ և մկրնտեալ
բեամբն խրթնադատակեալ ընդ անմարմ
նոցն՝ երրորդ Թեն երգել ըզհաւ ։
Ա՛ղբատիալ զգեստուն պլտճնեալ ի
յերկնաւոր Հանդիսադրէն . երրոր՝
դուԹեամբըն զօրացեալ՝ վանեալ զն՝

մ՛ուրըս բանասիրուհին։ Հրմայեցաւ հօր
ընծայեալ՝ որդւոյ դալ՛ով չարչարա-
կից։ Հոգւովն յաղթեալ պատերազ-
մին՝ և չարասէր թագաւորի՛ն։
Նա՛կաւն բարձոյն դիմամբ ընդդէմ
մեղացն վառեցաւ։ տարագնաց ելի՛ք
յերկինս պարակեաց՛ ընդ անմարմնոյն.
տա՛ճառ զարմանա՛լի՝ տաճար եղեա՛լ
երրորդութեն։ Ո՛րուհեան ա՛ր խո՛ր-
հրդոյն առա՛ն և՛ տեղւ արժա՛նացեալ։
Աստ՛ուածաշունչ՝ վահան յուսոյն
զրահիւք ծածկեա՛լ։ զինւորականըն սա՛-
ղաւարտ՝ ի գլո՛ւխ եդեա՛լ զնիշան խա-
չին։ վա՛յ հան վէ՛հ երկեա՛ղն՝ որ ման-
կո՛ւթի՛ նահատակեա՛լ։ խանձելոյն վրկա՛յ
եղեա՛լ պըսա՛կեցաւ արեամբն խո՛րով։
Ո՛յոտ անշշ ողջակի՛զեալ մատուցանէ՛ր
զինքըն նըւի՛ր։ բանաւոր պատա՛րագաւ՝
ընծայելո՛վ հօր ի յերկինս։ պրսէ՛ն նըն-
ցանկալի՝ արդարո՛ւթի՛ն ճոխացեա՛լ։
խնաստուն՛թ պայծա՛ռացեալ յեօթնեար-
փեան շնորհա՛ց հոգւո՛յն։ 604

Լ՝ուրկաբանքք հարանսուրք ընտրեալ
գոյն նահատակք. յանուանէալ յանմեռ
ցանց գլուխ և առաջատ մարտիրոսաց.
նախաշաւիղ դոլով բարեաց յառաջա
դիմըն գարեգին. ընկալեալ ընդրա
բիոն ըն յաղթանակ նահատակացն։
Լ՝ամկանէն խումբ հանգչուց՝ և երեք
նիւց թիւ ընդ վեցիւց. որք ընդ նոսին
նահատակեան արիաբար պատերազման.
և հեղին զարիւնս իւրեանց՝ ի նորն
գոհաւն եկեղեցւոյ. ընդ նոսին պնա
կեալ ի յերկնաւոր հանդիսատրի՛ն։
Պ՝ոհութիւ՝ փառատրութի՛ն երրոր
դութեանդ նըւազեմք. բանմութիւ
պնասկեալ ցս ըզմեզ մնծեալ առա
քինեացս. եկեղեցիք հայաստանեայց՝
պայծառանայէս զարդարեցան. ունե
լով միշտ բարեխոս՝ ընդ ծնողն թիւն
մարտիրոսս։

Ա՛ր յաւուրսն յորում սահմանեցեր ընդ
փրկութիւն հայոցս առնել. շնորհ-
եալ մեզ հրաւիրակ զերանելի ընդ
սբ. գրիգոր. օրհնեմք զքեզ ընդ ձօրս
անմարմնական նահանգն հայոց ա՛մէն նախկին:
Ա՛ր նորին դասանութեանն խաչակից
քեզ ընտրեցեր ընդառաջս քահանայիցն.
շնորհաբաշխ ծնօրդութիւ կարգեալ հո-
վիւս և վարդապետս. դու քեզ ընդ
ընդ ձօրս անմարմնական կանայն որդիդ
ի՛ն: Ա՛ր մաքրութիւ աւանդեին
և փրկական հաղորդութիւ. ընդ ընտ-
րեալսն առնել քոյ. պայծառա-
կերպ արեամբն խաչին յաղթող
մահուիւ ալիսակեցեր. բարեբանեմք
զքեզ ընդ ձօրս անմարմնական կանայն
հոգւով ձերիմարիս:

Օրհնեմք զքեզ ի շնորհատուս բարեց.
ար ընտրեցեր յորովայնէ ընտրեալն

ընդ քեզ. աջիճ. Ա՛ զաէր Ա՛մենայն
եղեն մանկունքն. արեամբ մկրտեալ
դաբաղիս բանիւ շնորհաց լուսաւոր
ընդ հրաւիրեալսն ի վերնատունն. յոր
Ա՞րդ արդեւք ընդ հօրըն կենդանի՞
պայծառաոյն աշխարհս. ըզ քեզ.
ու՛ց քարոզեայն. պըտակեալ ցօղեր
հարցըն մերոց. Ա՛ի ի շառաւիղէ քոյ
զաւակիծք. ըզքեզ բարեբանեմք ա՛ջ
նոյն. քահանայք ալ լուսաճրնուեղ
Ա՛ի անդադար փառաբանիս յաւանմէր
քու յաւր հատուցեցեր. խր
որպէսզի ի՛ալ հօտին ընտրեալ զ
սէն. ըզսեպհականն ի գոյն այծեաց.
Ա՛ր ընդմերկայեաւ լաւ յանճառ լու
ակաւն քաջ ըսպասաւորէնան. խր
պետըն հրամանաւ լուսաւորել զաւրի
պետն. ղեւոնդ եւ սուրբ վարդա
Ասյնպէս և յոլեւեփա՛յ ալ հայրա
խաչ ըզանէ՛ փառաց քոց համարդա
```
```

ալեսմկազարդ տեսեալ. մաղ։

Հաւատոյ ո՛րդիս սիրելիք Քրիստոսի
նոցուն յաւուրսն հալածանաց. Պարթևաց
պարսից. մաղ։ Պարթևական տեսա
շիջո՛ցին ըզ բո՛ցն ըզ կրակապաշտ
վի՛ճակըն զբ՛ասրթուն՛ք. Հրով հնձո՛ւն
րաց։ Պանծա՛լի ես զա՛ւակօք հո՛
տա՛ս բարեաց. ե՛ւ ոդ՛րամա՛ւ քո ա՛րա՛
նօթ սո՛գա խընայեա՛ր ի՛ մեզ պարգևա՛
ղեցի՛ հեղումն՛ք արեան ի՛ բո՛ւն. մաղթա՛
ծագեա՛լ. պա՛յծառացո՛ւցեր ի՛ ք զեկե՛
Լո՛ւսաւորչին արդարո՛ւթե՛ ի՛ հա՛յաստան
հոգին ո՛րդի՛ք լուսո՛յ նո՛ր ի՛ն՛ք. և՛ քա։
քա՛նչ լուսաւորչո՛ք. բարեբանեցի՛ք զի՛ք
Ա՛ր պըսակեա՛ցին ըզհայ՛աստա՛ն նորո՛ա
նեցո՛ւն գո՛վեցէ՛ք զա՛ծորդի՛ն. և՛ քա։
Ա՛ր հալածեա՛ց զնաւա՛ր մեղա՛ց ի՛ տա՛
ա՛մեհա՛ն. օ՛րհնեցէ՛ք զՏ՛այրն երկնաւո՛ր
և՛ բարձր արարէ՛ք ըզնա՛ յաւիտեա՛ն։
ազգ և՛ աղինք. ա՛ մգործ՛ք ա՛յ. զի՛ք տո՛ն

ցեր մանուկ. յարուցեալ երեքօրեայ
ծին. գերահրաշ զօրութիւնք յաղթե-
երկրի բարձեր զյանցանս նախաստեղ
մեր եղեր ի խաչ. բարձրացար ի մեզ
Ո՛նձառելի բանդ աստ. որ վասն
փրկիչն ընդմեզ մանկանութիւն սոյա-
տանցն երգելով զհնազս ի բարձունս.
Ո՛խտակցաբար արտասուեմք զուր-
րանցօղսըն հաւատոյ. ընդ ոտիցդ հայրապե
Ջանւիցն երգ ժառանգորդ բարեաց.
տերազին սխոյեանն եկեղեցւոյ. անդ
նեան զօրավարին. յաշխարհօրէն պա-
Չսատոյ զինուք վառեալ մանիկո-
թականն երգե՛ն զօրհնութիւնս ա՛ն.
րըն գործակցօք էարին սուրեալ. զյաղ
փարաւօնի. զաւազանացեալ ըղթագատ
Ո՛զվիշապն անդընդայի՛ն նըմանեալ
սակեալք ընդ զօրս անմարմնականացն.
մողք և պարծանք հայաստանեայց. դա

լոյս ծագեցար տիեզերաց։
Ալասակարդեաց հողեղինացս ընդ հրե
ղինաց աննիւթ գոյից. երջանիկ արիք
ութիւն կատարելոյն յանօրինաց. զի ընդ
կալցին իքենքեան զանապականն փառաց
պատկին. երևեալըք լուսազեացք
յաւուր մեծի գումարն գալստեանն։
Ընդհանուր քարոզեցին զբանըդ կեն
նաց ընդ տիեզերս. թօթափեալ ընդքոնն
մոհու՝ զուարթնոց երկնից հեռևե
ցան. ժուժկալեալք արիաբար զժանիս
մնհոնս խորտակեցին. ի մահատուն երկնե
լով ընդ փեսային մտին յաւուդատան։
Ոսաւորիչն ամենեցուն՝ զևանդիւղ
աբ վարդապետըն. խոհական մեծ՝ խոր
հըրդով խրատեալ լըցոյց զաշակերտ
տեսլեան. ծաւալեալ լոյս գիտութիւն յո
գիս արանց կատարելոց. կամաւոր յօժա
րութիւն կատարեցան սիրով փրկչին։
Չօր սիրոյ կենարարին՝ բորբոքեցաք
յոգիս սըրբոցն. ձայն տըւեալ խրախճ

սեցին՝ դիմեալք ի մահ յօժարութիք՝ ։
ղէկավարըք հնդեւմըք զալիս մեղաց
խորտակեցին ։ Ճնշասպարհ մեզ՝ հնդէ
ցին՝ ի յերկինսըն նաւահանդիստն ։
Ա Ընկըճաեալք արեամբն իւրեանց՝ որ
բին զբաժակ մահու փրկչին ։ յառա
ջեալ յայմցունց յոսեփ ընտրեալ աշա
կերտացն ։ նորահրաշ սիրով լցեալ և
նահատակ բարի ցուցեալ ։ հինեցաւ տա
ճար փառաց սրբբուհե անմահ բանիւն
Ա Ասուցին ամենեցունն երկրպագել
քուա տրուհեդ ։ չարչարեալք արիաբար
ընդդէմ մահու չար իշխանին ։ պատրաս
տեալք ի պատերազմ զպատրանս չա
րին խափանեցին ։ չուր կենաց մեզ ար
բուցին ընդմիւր մեղացըն շինչին ։
Ա Ոմն լուաց մեզ ծանուցեալ զանդիս
տուքիւ խաւարն երկայ ։ սահմակ նը չօ
տապետ սրովբէական բարձեցն հաղորդ ։
վերբերիչ վարուց բարեաց վանիչ չա
րին պաշտօնէից ։ տնորինեալ անձառ

ղաց վերնոյ յարկին՝ և անդամոց իւր
գեաւ լք յառաջնորդութիւն. փախուցեալ
ծով ծծմամբ նը հոգւոյն. նախանձար
տր սիրոյ։ Քանանայք պատուեա
լոյսն ա նվաստեր. հայելի աչաց ըղ
լք ծովու կարմիր. ի գործոց խրատուց ծածկեցին զն ըղ
գէմ ցկէք. լուսաւորչօվք կրճ նգամնեցք. որք
Պայծառացան այսօր սուրբ եկեղե
հեղէ մեր բազում յանգանաց.
կալոյ զաղաչանս. թոզութիւն հնար
սերբով. զի գերթութիւն խոնարհեալ ըն
ծրնութիւն փըրկեալք արեամբն խրով
ձայնիւ հընչմամբ. երգեցուք զերիս
Քրիստոսի թագաւորին սրովբէականն
բարեաց՝ ի յերկնային առաքաստին։
մարմնոյ փըրկչին. փայլեացուք գործովք
լսեալ ի մուրթի՝ յարմարութիւն՝ ի միութի՝
րեացուք՝ ըզ յիշատակ հայրապետացն.
մէք հետևեալսուք. ցընծութիւն կատա՞
Լաթուն եաց ըն ձըշմարտիւ՝ եկայք և
լուսոյն՝ վերամբացաւ՝ ի կեանս անմահ։

պատրաստեալ բարեացն . այսօր փոխ-
քանզի՛ն եկանել ինեցին : Օ ըստրեալ
նոց երկնի՛ց եղեալ ցբնծութի՛ն . տէ՛ր
սանեցո՛ւ զաչերամբ զայրդարեալսըն
կոչեցեալ յոտրախոտի անծային եւ լոյ-
սաւո՛ր ընբ առագաստին . պատրաս-
տեալ նոցա՛ զյաղթանակ մարտին :
Ո՛մպարըշտից և անսրբութի՛ց մատու-
ցան ձեռաք . նըւիրակաո՛ն պատարագ
ըն նծայից . թնդասո՛ւրն երկնաւորի՛
որ հրաւիրեաց արեամբն իւրով լինել
կըցո՛ւդ խաչի՛ն սերտնոյ . կամակար
մը՛սո՛ւք զի՛ նքեան սիրտղաց :
Հաշտարար ընծայի՛ հօր ազգի մարդ-
կան . քրիստո՛ս ընծայ . զեկեղեցի՛ քո
հաստատեա խընդրո՛ւածովք նահատ-
ակաց՛ի՛ց իւրեանց ընտրելոց . բարե-
րար փըրկի՛չ մի՛այն մարդասէր :
Ո՛ր խոստացար լինել ընդ մե՛զ մի՛նչ
ի կատարած . անանձըրպեւ՛ տո՛ւ իւրեան
վարժողաց . և այցելո՛ւ մեղաւորաց

և յարդաւ[ն]եալք. տաճարեցք սբ՛ մեռք
տապետ[ի]ք քրիստոս[ի]ն. յորմ[ի]ն[ե]ալ
Ա՛ռաւե՛ս ա[մ]պարծիմք ձեզ. սբ՛ հո՛գ
ու ծիւ սա[մ]ՈՒԵԼԻՒ ղեկավա[ր]ութեամ[բ]
լուա՛ մի՛ տե՛րիմն և նե՛րքո[ւ]ղեամ
կա՛ն ըստ[ի]պ[ի]մն և վո՛յժ[ի]ւ
Ա՛յրե՛ ա՛մք ձեզ ե՛րդս ընդհրեշտակ
ոչ[խ]ր երկեսցե՛ն մանկունք։

քեաց ժառանգութիւն. օրհնութի՛ւն քե՛ղ
քոյ զո՛ւպակիս և գե՛րազա[ն]ց բա՛
ընտրե՛ցե՛ր ի մարդկանէ ջարբասանաց
մեզ. ա՛նոխակա[ն]ք և ա՛մէնառաւա՛. որ
Ա՛ղթանո՛ք սոցա՛[ն] գը թագաւո՛ր ի՛
փրկութե՛ մերո[ւ]ի՛ պարգևաց բանիսդ։
և ա՛րտասուա[ն]ց յորդահո՛ս բղխմամբ.
թախտե՛ն ընդարձակեա՛ր տիրամու՛թի՛
քո ցընո՛ւեալ մանկունս ժողովեա՛ յոյ
տե՛[ն]ց քոց հօտապետաց. զնկեղեցւո՛[ւ]յ
խը նայեա՛ ի մեզ։ Հեղմամբ արեա՛ն
բան[ի]ն նորա կամս քաղցրութե՛ քո տր՛[ն]
տաճարե՛ցք քրիստո[ւ]ի. յորմ[ի]ն[ե]ալք
և յարդա[ւ]եալք. տաճարեցք սբ՛ մեռք

հօտ ա՛նուշից. ընդ կամմ՛ուրդ պատա՛
յերկինս. և հատուեցաւ տէ՛ր ՚ի
արեա՛ն ձերոյ հուսո անմ՛յշ բուրեցա՛ ՚ի
Թագաւո՛ր ՚ին. ո՛չխ. Ա՛ղբ եկեսցէ
համեմ՛ըք լինէին սա՛նգո՛ւնդ զօ՛րըն
պարսից՝ զի՛ յափըշտակե՛ցեն զառա՛ջ
նորդսըն հա՛յաստա՛նեայց՝ ըզ
սո՛ւրբ ղեմ՛ա՛ւոնդեա՛նն։
Ա՛ղբ էր՛եալ գնացե՛ալըք լինէին. ՚ի
պաղատան ա՛նօրէ՛ն Թա՛գաւո՛րին. զի՛ վը
կայե՛ցե՛ն ճըշմարի՛տ ը՛ն երըկրպա՛
Թեն. սո՛ւրբ ղեմ՛ա՛ւոնդեա՛նքն։
Ա՛րա նե՛ղեա՛ցին ՚ի մա՛րտ մը՛տեալ. երա
նե՛ղեա՛ցին ՚ի մա՛րտ մը՛տեալ. զի՛ վի՛րաւո
րե՛ցեն ՚ի մա՛յ ըղբե՛ղի՛ր. և կո՛րնեա՛ցե՛ն
ըզ զօ՛րու Թի՛ ըն Թը՛շնա՛ մա՛ռնո՛ւա՛ծ։
Ո՛ր խո՛ր խո՛ր ըն յա՛փշո՛ւի՛ պա՛րտեա՛.
ո՛ր խո՛ր խո՛ր ըն յա՛փշո՛ւի՛ պա՛րտեա՛.
ը՛նդ մե՛ծ մա՛քառո՛ւմն ը՛ն ը՛նդ ճը՛գնա՛
ւո՛ր ըսացն. ը՛նդ սո՛։ Ո՛ւսկ ՚ի տե՛ղմանէ
ա՛րեա՛ն ձերոյ հո՛ւս անո՛յշ բո՛ւրեցա՛ ՚ի
Թագաւո՛ր ՚ին. ո՛չխ. Ա՛ղբ եկեսցէ
համեմ՛ըք լինէին սա՛նգո՛ւնդ զօ՛րըն
պարսից՝ զի՛ յափըշտակե՛ցեն զառա՛ջ
նորդսըն հա՛յաստա՛նեայց՝ ըզ
սո՛ւրբ ղեմ՛ա՛ւոնդեա՛նն։

ևեաւ խոհրտուրդըն ծանիցուք· զի լոյս
Նոքաւնօրէն բացայտութիւնք զծած-
զի կանխաւ սեռովքէից՝ և՛ ի դասս
վանն անձանց մերոյ· ո՛չվ։

Ի դէպ առաքի առաւ դիալեքտիկն. և՛ խոհրտուրդ արարչութեն. և՛ յարութեն վիէ։

կիր ՃԷ

Օրատեղծեալ բանն յանէից՝ խա-
կըզբանէ զերկինս երկնից· և զերկ
նային զծրս անմարմնից՝ իմանալեացըն
զնարթնոց՝ և ըզգալի տարերց քառից՝
Հակառակաց միաբանից՝ որով յաւէտ
փառաբանի երրորդութեն անճառելի։
Որբեզբրեան մի սէրութիւն միով
բնութեբ ածուի· լոյսն որ անեղ արար
զամն՝ առաց լինել լոյս եղելոցն·
զօր և ծագեաց յօրն առաջին՝ միաշունչ
բոլո հիւրայիչին· որով յաւէտ։

անտես խմնալի՝ մտքն ու հոգւոց
տեսանելի. ի՞սոյն ծագեաց միաշա-
բաթ մեզ յարուքեն սբ. Հառապոյթ.
է՞կայք փըրկեալք ընդ զբաղքինքն
տուք օրհնութեի՛ յարուցեալ՛ն։
Այըրդ սիրելի խոնարհեցար՝ ի փըր-
կութեի մեր մարմնացար. նոքին մարմ
նովըն խաչեցար՝ ի գերեզման մտի՛
եղար. այսօր յարեար աճապաղ՝ ի
հրեշտակաց քարոզեցար. է՞կայք։
Աղուեցար խընկաբերին՝ յողջոյն
կենացն ուրախալից. և՛ ի լերին՝ ընդ
գալեցիդ առաքելոց մեռա՛ նիկ՝.
արժանացո զմեզ ընդ նոսին՝ գքեզ
տեսանել յօրըն վերջին. է՞կայք։
Այո՛ւնի՞ որդիք զարթիք՝ հարսին ըն-
ստ տուք աւետիք. է՞թէ փեսային գո
յարուցեալն յաղթեաց մահու իշխա՛
նութե. գայ պըսակիլ՝ ընգբե՛զ փառք՝
եւ ընդ առաջ պատնեա՛լ զարդուք. է՞ր
գեա երդ նոր յարուցելոյն՝ նընջեցեալոց
կենաւ՛բ պըտո՛ղն։ 617

Ա՛ր ինձ զայն երէցդ տուր ինձ. և զայն
երիտասարդն զգեցաւ ։

լսեն դարձեալ զձուրսըն Հեղեղ ցամաքեալ
ըս բբղխեցոյց՝ · լ՚ոկ ՚ի յերրորդ դա-
զձուրսըն զատոյց՝ ըվբռայս և զառունկ
կից և հանապազ՝ · յերրորդ աւուր
Լ՚ոակն բանն որ ընդ Հօր՝ արարչա՛
դասան · և ՚ի յոհաննէս գրի՚չն ·
Լ՚ոյժ վ՚ն էրդուդ աւուր արարչեն · և էրդուդ
ղբաքեզ ընդ Հօր վա՚ռա՛խ՚ա՛ սրբո՛վ լո՛վ՚.
րութե՛ · ընդ նոսին օրհնել Հոգւով՚
ուրախութի՛ զմեզ յօր մա՛Հու և յա՛
՚ի յերկինս պաղա՛տանոք՝ · ընկալ քո՛
և պե՛տուեց՝ · Լ՚ա՛ր անուա՛նելոյ՝ որ
Օ՚ օրութե՛ն և ա՛րուե՛ն՝ խլհանո՛ւե՛ց
յայսը՚մհե՛տե մինչ՚ ՚ի վախճան՝ · ընդ ·
նաց՝ · զօրս և տայցես մեզ պա՛հապա՛ն՝
քե՛զ դըլխա՛ծ՝ որ վը՛ մեր ձայն մա՛ղթա
բա՛նից քոց զը՛արթնոյց՝ քաղցրացին առ
Լ՚օրհնաւորա՛ց դասո՛ց վերնո՛յ՝ օրհնա
վասը՚ն մա՛րդեան երկրա՛ւորաց՝ · ընդ ·
ու՛ղղութե՛ն՝ մա՛ղթեցէ՛ք զըղըն տերա՛նոյ՝
ղէ՛նք և սպա՛տա՛ռ ը՚ք Հրեշտա՛կաց զին

քեզոյդ։ զնոյ տապանաբեն իւր ապրե-
ցոյց՝ ըղկենդանեացս սեռս ամենեցոյց։
տուք օրհնութի՛ն անձամբ լուսոյն՝ հօր
եւ որդւոյ եւ սուրբ հոգւո՛յն։

Ո՛նդ ծառոյ երկրի զգալեաց՝ որ-
կեանց եւ զտունկս խմնալեաց՝ զհե-
ղեղ մեղայն ցաւոցեալ՝ զամս
արդարոց բազմացուցեալ՝ յորոց եւ
մեծն՝ ի ծնունդս կանանց՝ միջնորդ
հնարհաց եւ օրինաց՝ տուք օրհ։

Ո՛ւրբ երկնից զհնութիւն՝ արքայու-
թեն աւետարար՝ խընդրեա դընել եւս
ի սրբոցն՝ առ ի հովտէս սրբոցանկանէ։
յոխտաբալ տեղին սրբոնականն՝ ի խոս
տացեալն որդւոյ մարդկան՝ տուք։
Յառաջին հօր սպասաւորն՝ եւ յոր-
գանեն երկրպագող՝ կարապետ եւ
մկրտիչ՝ սնեալ ի մեղուց մերոց քա-
րէ՝ լիր բարեխօս առնոյն գրիստոս
ջընջել զդիւր մեր յանգանաց՝ տուք։
Ո՛հօրէ լոյս ծագեցար՝ մեռեալ լինե-

Երբ որ դարուն ի սահակաւ, ի Երբ որ
Երբ որդ դարուն ի սահակաւ, ի Երբ որդ
Ծաղկեալ խորհուրդն ծաղուցաւ
ի բանաւոր պաշտօնէիս։
նեալ. Որով օրինի առեղծուածն էին
առեղծել և անտեղաց պարզ յօրին
հաւաքեալ. Լուսինն ի տիպ լուսոյ
յօր երրորդին, յարեգական նիւթ
ծագեալ յօրն առաջին. Լոյսն անպայծառ
լայնարձակ և սկիզբնածիրն, հալա
դաշ
դաշ
դարուն. Եւ վասն առեթուց ածածկին։
Երբ վասն երերման առաջ արտելուին. և երերման
որդւոյ, լուսոյ քեզ երկրորդ փայլատակ.
վանին. Լուսոյ քեզ երկրորդ փայլատակ.
տուեալ զոլով հորին, հօր քո վերին օթեւ
նեալ և անձուկ ճանապարհին. զի հե
տակին. Արժանացո զմեզ հորին
երկինս եւ երկիր, հողանիւ թեամբ երկ
տանեալ մեր ընկալ. տո։ Ա նաշաւիղ
սրին հայցմամբն ամենակալ լըսեալ
թայ, ընդ զայնմանէս քարոզ կենաց.
կենդանարար. առաքեցեր յառաջընթ

տարապեա՛ աեցեր ընդ ծով կենցաղս
զմեզ նորոգել. յոր։ Վ եկաւար շար-
արտասուք զմեղս ջնջել և վերստին
նին՝ շնորհ հմայնդ ըղծոյ հնոցին. տուր
ռաջի քո ա՛նկանիմք. աղաչանաք ա՛ծած
՚Ջայնիս առ քեզ՝ եր պաղատիմք՝ և ա՛ղ
նին՝ եթէ եկայք օրհնեա՛լք հօր իմ. յոր։
մեզ լսեալ. զձայն աւետեաց քո միածն
լսեալդ քո զա՛ւետիս՝ խնդրեա լինել
յոր համբառնամք առ քե՛զ վհոդիս. յոր
Հա՛յրան ընծայեա՛լ յերկրէ՛ յերկի՛նս՝
ղնո՛ւլ ըզմեզս որդւո՛ց նոցին. յոր։
մա՛րիամ. աղաչեա զքո մի՛ածի՛նն Թո-
տրտամակա՛ն՝ քո նո՛ր ծնո՛ղ նեռամբ կոյս
դամբն հին՛ պարսի՝. բարձան անէծ՛քըն
Աւօսի նահանջ մօրն և՛այի՛. յորմէ ա՛՚
տուք օրհնա՛թե պատղի՛ կո՛՚սի՛՚ն։
կի՝. յոր օրհնեցայ՛ք ազգ ե՛րկրածի՛նք՝
վա՛նդակի՛. ի՝ քէն մա՛րմնով պարո՛՚նա՚
ըն կո՛՚սական՝. թէ՝ լոյսն որ ո՛՚չ բո՚
ծը դարձեա՛լ հրեշտա՛կն՝ եւս զա՛՚ւետիս

մանկանաց. եւ՝ Հարանեաց այն Հայկ-
Հայրն փառաց՝ Հրաւիրատուք տըր-
ամենան անմահական՝ զՀիւզ առաքեաց
Յուրախութեան անդրանկական՝ ի Տար
Տակաւն՝ և՝ ի Տիգին մըկըրտեցան՝ առ-
նայինսըն կոչեցան՝ անոնցին ընդ Ծով
քի՝ որք՝ ի Ծովէն տիեզերակաւն՝ ի յեր
Աաքրապէս օրհնակի՝ առաքելոցըն
պատու՝ և՝ փառք անեղ բարեխո՛ս։
հինն՝ ասցուք Հրաշից ներդործողի՛ն՝
կըստի՛ն՝ յամպն և՝ ի Ծովն խորհիլ
զանց սեռք կայտառաց՝ և Թևաւորս օ-
դականաց՝ ի՛ակ՝ ի դարձն Հինգ մը-
Հինգերորդըն Հրամայէ՝ բըղեհաւ ի
Աաօռադպիթաց բանն՝ ի՛ հօրէ՝ յոր
հինգ դարան՝ և՝ ոչ առաջեալն Քրի։
և՝ Հինգերորդ առաքելոյն. և՝ ի
քոմ ծըննողին՝ յոր օրհնեցա՛յք։
զատանօք դերագունի՛ն՝ անապական
զմեզ՝ ի յաչեաց մեղաց ծովէն՝ պա-
անհետ՝ վերաբերեա՛ ընդ պատրոսի

ցեղք ընդ ձեզ լինել մեզ պարակից՝ · տա՛ ։
Ո՛րոգօղք տիեզերաց՝ ի նախաճօր ըն-
յա՛ նցանաց՝ · նորափեսո՛ւր զարդարե-
սկի՛ք՝ զեկեղեցիս հեթանոսաց՝ · պա՛զուկ
տեսի՛ք աւ նմին գրեթէ՛ զմեզ նո՛ր-
գել ՚ի հնոյ մեզաց՝ · տա՛ ։ Ո՛ ինօղ էից
ըս համմունից՝ սրտբաց ՚ի յանգոյից՝ ·
նոյն չինեսցե՛ զեկեղեցի՛ վէմք ՚ի վե՛ր վի-
մին բանի՝ · ընդ եղեալ հիմունա՛ ՚ի նոր
սիոն՝ ըստ գրոց յօդեա չինամբ ՚ի նոյն · տա՛ ։
Ո՛ւրախացա՛ւ գնացի՛ք գետո՛ց՝ քա-
զաք ՚ի քէն չինեա՛ց յա՛ · յորմէ վըտա՛կք
շնորհաց հոսե՛ն՝ զգի՛ս մա՛ղկան ա-
ռո՛գանեն՝ · աղբո՛ւ և մեզ ՚ի ջրոյն կե՛-
նաց՝ հայցմամբ հո՛գւոյն մատչեսցէ՛
կաց · զի՛ բանաւո՛ր երկի՛րըս քո՛՝ պըտ-
ղաբերի ՚ի փա՛ռս քո՛։

Եւ՛ զի՛ վէ՛ց երորդ տա՛ւ պարկեցո՛ւցէն · և՛ վե՛
ց դարսո՛ն · և՛ խաչե՛ցո՛ւցէն ՚ՐԵ ։

ո՛ւնել մի՛այն զանձա՛ւ բարին՝ · այլ ընդ-

դարձք ձանձապարհին. բարեբանեա
Աստիւ լուսոյ պատուիրանին՝ որ
Պայանձեալ առ դատողն՝ յետ յանն
յանացն ադամըն հին. զկնոնըն պատ
ձառ եղեալ խաբմանն և կինըն զո
ձըն դաւաձան. որով երկիրս այս անիծ
ծաւ՝ փուշ և տատասկ ի սմա բուսաւ.
վըճիռս մահու մարդոյն տըւաւ դառ
նալ ի հող ուստի սաեղծաւ.
Ո ընկալ փութայր հայրըն փառաց՝
ըզգիր պատեաց մեր յանցանաց. որով
զգեցաւ որդին գըլիած՝ ի վեց դա
րուն վարմին մեղաց. հօր հանձուքն
ի մոյ խաչին՝ եկըն կամաւ ի յուրբա
թին. դաւըն զենաւ ի հին զատկին՝
փոխան գառանցն օրհնահակին.

գործ

որ հանդիսա՛ աշխա՛տերը՝ և կանքը՝ն

Հանդեսա՛ յեօթն օրն՝ ի գործոց՝ . այն

Տէ՛ր ըն յետ ստեղծման՝ արա՛րածո՛ց՝

եօթն դարան . և՝ ի խոչհուդէ հանգստեան :

Այդ վան եօթն էրուդ առուդ արարչութեն . և

օրհնեմք յա՛ւիտե՛ա՛ն՝ն՝ի՛՝ց :

վի՛ն համաձա՛յն խա՛չազգեցի՛ն՝ ըզքե՛զ

Հա՛ւատամ՛՝ լուսաւո՛րեա՛ նորի՛՝ն լուսո՛վ

քո մի՛ւսանդա՛մ . զե՛րկրպագու՛ս այժմ

ծագեա՛ զկա՛յդ նըշա՛ն՝ ի գա՛լստեան՝

էի՛՝ց՝ և աւրա՛րէջդ՝ ե՛ս՝ լրի՛ց . յո՛ր ժամ

լուծե՛ր . տա՛՛ր : Ա՛ ՊՀադո՛՝յն բնութե՛՝ց

զմեղա՛ս սպանե՛ր՝ և ղա՛ւսա՛՝կնիք մե՛՝ն՝

քրի՛՝ստոսէ՛՝ց՝ . խո՛՝նարհեցա՛՝ր՝ ի ջրերսա՛՝ն՝

Սո՛՝կաւիկ սերո՛՝վբէ՛՝ց՝ և ա՛՝հա՛՝ր՝ ըզ

Թո՛՝ղ ըզմեղս ողո՛՝րմութի՛՝ւ՝ .

հա՛՝շտեա՛ ընդ մեզ՝ տէր գըթութի՛՝ւ և

հո՛՝ւթի՛՝դ՝ և կա՛՝մա՛՝ւոր խա՛՝չելութի՛՝ն՝ .

լի՛՝ յերկինս՝ . քո՛՝ անպա՛տա՛՝մ խոնա՛՝ր՝

լո՛՝վ քո՝ ի՛՝ խա՛՝չին՝ բա՛՝րձրացա՛՝եր զմեզ

դարձեալ զանմՀութի՝ · զՄրս են ընդ
ինակ անմահի՝ մեռեալս թՀ՝ ընտրեցաք
դարձոյց յանցանքն ի մՀոտ Հոլ ·
լուծեալ զընութիւն կենացդ ունՀղ
դել քՀզ փառս ընդ զՀարմնացն ·
նըս քո՝ · Լ դաւեցո ընդ արդարոյն՝ եր
բայր Հայնիւրդ քո՝ կոչեա զնոսա ի կեաՀ
բուսաՀացե յօրՀն վերջին՝ կՀնդանաց
կուզՀ ցօղեաՀ բերՀբ՝ շինացե ըզՀանգու
ցեալն · ի՞ջեց ի Հոլ մահՀ նոցի՛ն՝ և
դիր ըզ վերացեալ՝ զանանց Հանդիստ
ըն պատրաստեա՛ց · ՀՀՀօղդ որ ի՝ քոյդ
մարմնով ի՝ գերեզման · զկնպեալ Հո
գեօթներորդ օր Հանդստեա՛ն ի՝ջեալ
ջո՝ թՀեն՝ յետ կատարման տնօրՀնուԹեն՝
սըն խրատիւք · օր ի՝ յերկրորդ արար
Լաբունաբար վարդապետիւք՝ յօրինակէ
ա՛յնդ ե Հանդչել ընդ սատա՛ճա՛յ՝
բաթուն՝ · թՀ՝ ատ գործե՛լ զգործս
գործ ե՛ղելո՛յ · ու՞ստի և մե՛զ յոյս
Հանատուն՝ եւս Հանգըստեամբըն շա՛ր

Յարեւելից հայց միջնէ ի մուտս . ի հիւսիսոյ եւ ի հարաւոյ . ա՛մ ածէ
զի ի ձմերայնի ոչ ինչ ազնուին :

Եւ ես ասացի ցնոսա . եթէ ունիցիք ինձ ասել զբանն զոր ասացի
ձեզ կենդանեացն բերանով տացին
զի կարասցուք ըմբռնել զհոգեւորսն :

Ա՛ղբիւրն որ ի Թաղեա՛ծ մահուա՛մբ՝ աւանդա՛նին
մկիլըտուԹի՛ւնք՝ . յա՛րս ընդ քե՛զ քոյի՛ն
փառո՛ք՝ արեգա՛կան նըմա՛ն լո՛ւսոյ՝ :
Փա՛յլին արդա՛րքն յարքայու՛Թի՛ն՝ և ձի՛գ
նա՛ւարքն՝ ի՛ հա՛նգըստեան՝ . մա՛րտիրոս՝
քըն պըսակի՛ն՝ և կո՛ւսանեաց լապտերք
վառի՛ն՝ . դա՛սեցո՛ ա՛ր ը՛նդ նոսի՛ն՝ ողբ
զքե՛զ ա՛՛ծ խոստո՛վանին՝ . ա՛րդարու՛Թի՛ւն
ի՛՛ դա՛սեոցի՛ն՝ այլ դը՛Թո՛ւԹի՛ւն քո քա՛՛
հո՛ւ՛ցի՛՛ն՝ . Վա՛ռ անպատա՛՛մ խոնա՛՛ր
հո՛ւ՛՛դ՝ որ Թաղե՛՛ցար մե՛՛ռելու՛՛ն՝ . և՛ յա
տուԹե՛՛ր յո՛՛ւդա՛՛յ մարդկա՛՛ն՝ ողբ հա՛՛ւ
ա՛՛ւ՛՛ի՛՛ քե՛՛զ անկա՛՛ն՝ . յա՛՛րս և զմե՛՛զ ար
դա՛՛րու՛՛ն՝ և զնը՛՛նջեցեալսն ոդորմու՛՛ն՝ .
զի՛՛ կենդանեաց՛՛ըս բե՛՛րանո՛՛վ՝ ասացին
քե՛՛զ փառա՛՛ ը՛՛նդ հո՛՛յ՛՛ր և հո՛՛ւ՛՛գո՛՛վ՝ :

ցիք հոգւով կարեաց և ցանկութե. քար-
հոգւոյն շընշամարտուեն. ոմանք յաղթե
Արարիս ցանկալի. և ծնթեվանք
ինամի խաչին. բարեխօսե՛.
մի կըտրես ցայգ ընդ քի արեամբ ձերով
ցեալք ի կերկնաւոր հօրէն. ոմանք
՝Աշխատասիրք պանծալիք. և սիրե-
տր վարձն մանկանց երկնից՝ ասէ
Նանցըն բարեխան. բարեխօսեցէք աո
փոխանակեալը զանցաւորս առիք զա
գնորդք երկնից աբեպհութեն. ոմանք
Ձընդհանուխ ամենայն աստուածոյ. և ժառան

տակս ըզ քեզ բարեբանեն. ի ծագել ։ Տ֊ր֊ Ա֊ Ա֊ ։
Ա֊ր֊ե֊ զինե Ա֊ Ա֊ աղաւնին ։
Տ֊ր֊ա֊ զինեցո֊ղիչ. բարեխօս ։
Ա֊ն֊ո֊ւ֊ն֊ ըզ փոխանակ կաթին արբիւք զի֊
ա֊ր֊ա֊ւ֊ն֊ զինեցո֊ղիչ. բարեխօս ։
Ա֊մա֊ո֊ւ֊ր ապաստարդ. մանկո֊ւնք
ա֊ի֊զ և կառաբեա֊ք ի֊մաստո֊ւքե֊ն.
Վա֊ւելի֊ք աշխարհի. և բաղձալի֊ք
վերնոցը֊ն պետո֊ւթեց. ո֊ր֊ ըզ երա
նո֊ւթեա֊ն մասի֊ն հասիք քան զամե֊
նայն ա֊րդիս մարդկան. բարեխօ ։
Տ֊ր֊ գա֊ի֊ ի֊ հոգիս մեր ըզտրա֊ք զո֊ի֊մա֊նալի֊։
Ո֊ր֊ի֊ ի֊ դրախտ

Լուծ երրորդ ծանոյց առաքն. գինի Ղազարեանին։

Ո՛րպիսեաք ըղքեզ Տայր անըմակիզեան՝ դկ
Էի՛ց էակ՝ ի յանդոյի՛ց՝ բարձեր ձեռաք նուբ ի՛Տողոյ՝ և առեղծեր մարդ
ի պատկեր քո՝ ։ զբլուխն ոսի՛ց խոյ
նարՏե՛ցաւ՝ զի զպատուի՛րան քո մուա
ցաւ՝ ։ դարձեալ առեալ ըստ ա՛նառակին՝

Լուծ երկրորդ ծանոյց առաքն. գինի Ղազարեանին։

Ո՛վ ա՛նանց՛ախտ՛ապարՏ ։ և՛ՃՐ՝ըՏմա՛ՀՐ
տո՛ՒԲ՝ո՛ա՛Ը՝ն՛ ։ և՛կեա՛՝ն՛ա՛նք քրի՛ստո՛ս ։
ա՛ռա՛՝ՀԱ՛ա՛՝ՂՆորդեա՛մ՛ Տո՛գւո՛ց մե՛ռո՛ց։
յերկիր՝ ե՛լ՛ւ՛ Նե՛Ը յե՛՛ր՛կի՛՛նս ։
Ղա՛մ՝ ՄՅ՛ՀԱ՛ՒՈ՛Ը՛ւն՝ կե՛նա՛՛ՀԱ՛ՀԲ՛ՈՒ՛Ը՛Ց
մե՛՛ի՛՛՛ց յի՛՛սո՛՛ւս ։ մո՛՛ՀԱ՛ՒՈ՛Ց՝ Ա՛Ը՛Ը՝
մե՛՛զ ա՛ա Տայը քո՝ ա՛՛Տո՛՛գի ։ ե՛՛րդե՛՛Ը
մի՛՛շտ ը՛՛զ փա՛՛ռա ։

ՄՋՕՐԻՒ։ Ձանձրութի՞ւն մարտ այսոյն ի միտն ընդ ծանրութի՝ շնչոջող դիւին քօղով ստուերաբեր ըն ծածկէին։ Հեղբեա՛ղականն. կախեա՛ր ըզքո՛ղ մերկ ի՛ խաչին լոյսն արմրչական՝ նըսեմացոյց զլոյսն եր՛ երրորդ ժամ ուրբաթուն. ծանոյց թէ՝ Ա՛ռաւարեցա՛ր լոյսն արևուն՝ ի վեց

Ա՛րէ վէց ժամուն։

ա՛ռ մեզ երրորդ ժամո՛ւս։

տար՝. լուր յանուն քո ժողովեցայ՝ էջ լեզո՛ւս երևե՛ցար՝ յոտիս նո՛ վերանըս տանն՝ առաքե՛ցին երիտասան. ի՛ հրոյ հոդի՛ շնորհաց՝. ժողովեցոյն ի՛ վերնա՛ յ՛ ա՛գաւո՛ր թագաւո՛րաց՝ առաքմա՛ւղաց խաստեղծին՝. ընդ ա՛ւազակին քո՛մ խա՛ չակից՝ արժա՛նացո ըզմե՛զ դրախտի՛ն։

ղինի՝ պատկերըմ՛ հօր անփոխելի՛. ե՛լեր յերրորդ ժամ ի՛ խաչին՝ վա՛ տ ադամայ նա

կան տե՛սանելի՝. զգեցար պատկեր հո՛ղե՛

Ա՛ր՛ինաւորացն անքննելի՝ եղեր մա՛րդ

թէ հա՛յր մեղայ քե՛զ ի՛ յերկի՛նս։

ընդ մեզ ուղեա հոգւովն քոյին։
հայր՝ · ահիւր կրցորդ քեզ ի յերկինս՝
ծանպայծառ՝ աւանդեցեր զհոգիդ առ
մահու ստուերին՝ · Քահդ լուսոյ մե-
ցեալ յինեն երորդին՝ ի տի՝պ լըմման
րեք ժամու խաւարելոյ՝ · պայծառաց-
Դարձարակեա՞ք քեզ տիւ՝ լուսոյ՝ ե՞

Երգ ինն ձայն։

ընդ հօր փառաւորելոյն։
ոդք պարակից մեզ լինելով՝ զք քեզ
ցեն՝ զմեզք բանակիւք հրեշտակաց՝ ·
որ ի ճաճանչ · շնորհնակի՞ բանակէն
գաղտնեաց մի՝ խոյեացուք՝ ի խաւարչէն
վայելչական աչաց մարմնոյս՝ · նեփուք
Այս միջօրեայ ստուերեան ժամուս՝
ցե՝ և զմեզ լուսով քո վառեսցե՞ ·
փայլակին՝ · մերժեալ՝ ի միոջ հայեցեալ
Ճառագայթ՝ զառ՝ի յերկինից անկեալ
նաև ե՞ր խաչին՝ · Ըն՝շմարտութե՞ քո
ղեալ յոգւոց մեր հեղգեսցի՝ քո նըշոյ
չարի՝ որ յայսմ ժամուս պատերազմի՝ զք

Անդարամետ ըք ստրսեցին՝ զկապեալ
հոգին արձակեցին . վէմք ի վիմէդ
պատառեցան՝ ի տապնոց մեռեալք
յարեան . ամբիծք երկրի տատանէին՝
և աշխարհի սիւնք դողային . բանեալքս
առքեզ պաղատեսցուք՝ զի ընդ արդարս
սըն դասեսցուք . Յօրեցեր յայնժամ
ըզքանչէլիս՝ և այժըմ մեզ ողորմեսցիս .
Հիւծեալ բնութիս քո ազգացաւ՝ շնորհ
հեա և մեզ լինել անցաւ . փոխան մա
րեբար . քեզ պաղատիմք ընտաւազակին՝
յիշեա ըզմեզ յօրն այն ահագին :

Ա՛ն՛ն՛ախանձն սբ՛ր՛ք՛ն՛ա՛մ՛ո՛ւ՝ հայցմամբ
ընկալ ուր զաղաչանս . Ա՛ւ՛ծ՛ա՛ւ՛ա՛յ՛ի՛ն
քոմ սա՛հ՛ակ՛ա՛յ՝ խընդրուածովք ի՛
մեզ գթած . Լ՛ե՛ն՛ն՛ա՛ո՛ւ՛թ՛ի՛ն խոստչէլի՛ .
Ա՛ի՛ր՛ո՛վ սբ՛ր՛ք՛ն՛ա՛յ՛ն՝ ի մեզ խնայեա .
Ա՛ր՛ե՛ք՛ս՛ը՛ր՛ք՛ե՛ա՛ն՛ եր՛ի՛ւ՛ք՛ սո՛ւ՛ր՛ի՛ն .
Ա՛ր՛ք՛ե՛ա՛ զՀոգի՝ զմի՛ա՛ս և՛ զմա՛ր՛մ՛ի՛ն .

Ա՛յեա սի՛րով Հայրդ դըժնդակ՝ ի քո
ստեղծեալ դործըս ձեռաց՝ . և ըզ
բանակըս հրեշտակաց՝ տուր պահապան
մեզ տալ սրտիդ . փըրկեա զանձինս ի
փորձանաց՝ ի խաւարի՛ շըրջոզ դիւաց՝
զի՛ ի տուընջեան և գի՛շերի՝ տա՛ցու՛ք
քեզ փա՛ռս անդադրելի՛:

Ո՛վ՛ն անեղ անբա՛կըզբան՝ ծընո՛ղդ անճա՛ռ որդւո՛յ և բան՝ . որ արարի՛ր բզա՛խ՛՛ դա՛րձոյ՝ և բզա՛խ՛ի՛ր ի՛ հանդիստ քնոյ . տո՛ւր ի՛ նընջե՛լ աչաց մա՛րդոյ՝ արթնո՛ւն լինել մեզ լաո՛ տո՛ւժ՝ . զի՛ ի՛ տուընջ՛ն Աբեղ՝ Հոգւո՛ւդ բանաւո՛րաց՝ աղեխ՛ր լուսո՛յ բաշխո՛ղ ընտրեա՛ց՝ . ի՛ փակել դը ըսնից բնութե՛ց մա՛րմնոյ՝ լոյս տուր աչաց սըրտիցդ մերոց՝ ի՛ գի՛շերաց առ՛ քեզ կա՛ն խել՝ ընդ հրեղինացն օրհնաբանել՝ զի՛՝

Ա՛՛ԷՐ՛ ՆՈ՛ԵՑ ԵՐԵՐԱԳՈ՛ՒԹԻ՛՝ ԵԶ ՄԵԶ ՄԱՔ ըսեա՛ քեզ բնակո՛ւի՛՝ . շնորհեա ընդ մա՛ն

յերբեմն կոչին՝ երևեցան մեծասանուն. ընդ
զդիշերը բաժանեցեր. Ծանգեան մեզ
Լուսոյ աննըմանելիդ՝ պանդատաց
հերքեա զանարիս նեղոտրծութիւն. զի՛
Ով քեզ նայիմք լոյսդ անմամոյց՝ ի՛
մեր եղար ի՛գբի՝ և նըմնջեցեր ի տապա
զդայական ծանծկեալ լուսոյ. որ վանեն
Ալիւսն զո Հուր սրկեալ յերկիր բոր
ներ մեր մաքրեսցէ՝ զսոյս դիտուեք քո
ցէ՝ զմիտս բոցով քո վառեսցէ. զի՛
հող աչք քո հովանի՝ զի՛ իտուքն.
Լուսեղէն ըստեղծեր՝ զսիւ եւ
կամին՝ ընդհակառակին. զի՛
կանգնեն առաքեալսի՝ հանդերձել ընդ քեզ
ի՛ յանկողնի. տուր ըզհայցուած բարեր

թեմամբ առ քեզ գրչեմք՝ որ և աշ-
ղեզ դատանեմք. ի՞նչ առ մեզ յերկ-
կոյսն և առաւր զողջոյն քո՛ ի հոգւոյ.
Ամաւթալ ընդ քեզ որ անգիշեմք՝ մեզ
յօդնութի՛ նայեա հայցեմք. պահ-
պան խաչի՛կն անձանց մերոց լեր
հովանի. ծիեա առ մեզ խաղաղարար
և նրնջեցո՛ք անխռովաբար. զի՛ ընդ
առաւօտըս կա՛նխեսցուք ծրչել ըզ
քեզ ընդ հօր հոգւովն.

Վաչմանն փողոյն գաբրիէլ ի վերջինում
ըն գիշերի. լըսել արար զմեզ պրժանի և
աջակողմն ծղեաց դասի. ա՛նշէջ վառեալ
լոյս լապտերաց՝ ըստ խնամատուն հինգ կու-
սանաց. զի՛ ընդ փեսայիդ՝ ի յառաջագաս
հանրա՛նք հոգւով մի՛տօք՝ ի փառս.
Չալծեա ի՝ մէնջ որ նրշանա խաչի.
Նարեխոսեա վանըն մեր աճա՛ճին.
Ո՛վ քեզն հայցե՛մք հայր գերթուղեց ու
աւ՛ղ մի՛խիթարութեց. ի՛ տիւխուսկան
գիշերայի՛ն մերձեալ ժամուս. մի՛ խո-

Թարեա՛ զմեզ ի սէրտս թէ՛ց մեղաց.
և շնորհեա՛ զուարախութի՛ւն գործովք
արդարութե՛ան. անձկանօ՛ւմ՝ք ես
աճաճնին և ամենայն՝ի՛ն արդարոց.
Ո՛ստ քաղցրագո՛յն ածանի՛ն քո հրա-
մանի՝ կո՛չման սրդի աստուածոյ. էակեալ
էիք առաջի՛ քո յերեկոյին՝ աշխատեալք
և ծանրաբեռնեալք. թէթևացո՛ւ ի
ծանրութե՛ մեղաց զանձինս. և զօրաց
գո՛ բառնալ կամաս ըզքաղցրո՛ւ լուծ
քոց պատուիրանաց՝. անձկանօ՛ւմ.
Պա՛տառե՛ալ առ քեզ հնազա՛նդ ի հան-
դերձեալն հասեալ ժամուս մանրամասիկ
հնդի՛ աստուածոյ. յորժամ նորոգես զե-
րեսս երկրի. և վերըստին ստանաս զ՚ի՛
պէս մարդկան. նորափետուր զարդ
բեա՛ զանընջնջելեալսըն մեր ըզծնեալն
ի՛ քէն և՛ ընդ աւազանաւն. անձկա.
Օ՛ կենդանագի՛ր անարատ ծրնողի՛ ս.
Հաղո՛րդս արա և զմե՛զ ըզնո՛ր ընդ.
Ի՛նձնաի՛ր քո յատենի՛ դատաստա՛ն.

ԵՒ ՈՐ ՀԱՒԱՏԱՑԵԱԼ ԻՄ ՄԷՋ ՍԻՐՈ
ՔՈՒՅ ՔՈՅ ԲԱՐԵԲԱՆԻՒ . ՀԱՐՑԱՆԷՆ ՄԵՐՈՅ
ԱՐՔԱ ՕՐՀՆԵԱԼ ԼԱՒ ՅԱՒԻՒԱԵԱՆ ։

Ա՛Յ ՔԵԶ ՍԻՐ ՅԻՆՈՅՆ ԻՋԵՐ ԱՊԱՒԷՆ .
ԽՈՆԱՐՀԵԱԼ Ի ԳՈՒՆԴԵՍ ՄԱՐՏԻՐՈՍԱՑ
ԳՈՎԻՒ . ՀԱՐՑԱՆԷ ։ Ա՛Յ ՔԵԶ ՍԻՐ ԱՀԱՒՈՐ
ԹԱԳԱՒՈՐ ՅԱՒԻՒԵՆԻՑ . ԱՅՍՕՐ ԸՆԴ ԴԱՍԱ
ՎԱՂԿԱՅԻՑ ՔՈՅ ԲԱՐԵԲԱՆԵՄՔ . ՀԱՐՑԱՆԷ .
Ա՛Յ ՍԻՐ ՕՐՆՈՒՑԻՉ ԲԱՐՔԻՐ ԱՓՐԻԿԷ ԸՆԱՅ
ՅԱՒԻՒԵԱՒ ։ Ա՛ՆԲԱՒԵԼԵՆ ԵՐԿՆԻՑ ՀՈ
ՀՐԵՇՏԱՑ Ի ՀՈՂԵՂԵՆԱՑ ՀԱՃԵՑԱՒ ԸՆԱ
ԸՆԴ ԻՒՐ ՁԵՆԱՒՈՐԱ . ԲԱՐ ։ Ա՛ՍԱՏԻ ԵՒ ՄԷՋ
ՀԱՒԱՏԱՑԵԱԼՔԵՍ ՔՒՒ ՏԻՐՈՋ . ԸՆԴ ՆՈՍԻՆ
ԽՈՆԴՐԵՐԵՍՈՎ ԸՆԹՈՂՈՒԻ ՄԵՂՑԱ ՄԵՐՈՅ . ԲԱՐ ։
Ո՛ՂՈՎԵԱ ՀԱՅ Ի ՅԻՇԱՏԱԿ ԱԲԲԵՑՈՑ ՔՈՅ
ՔՐԻՍՏՈՍ . ԱՂԱՂԷ ՎՔ ԶՔԵՔԷ . ՍԱՅԱ ԲԱՅ

ներ հերքեցին. և կանգնեցին մեզ նը-
ա Ա՛րք ըզհատուածս կռապաշտութեց ըն վա-
ռաւէ. ապաշանօք առցի կենցս ըզմեզ:
հատատով երբեմն լուսոյն եղէն մեզ
Ա՛րք ըզհանդէս նահատակութե առ-
քըռնատուրըն ցուցին. և յաղթեցին
սըրբուհի՛ առցի երգեցողք. օրհ:
Ա՛նակընկեցին ընդ զօրըս վերին ըզ
ահրէշներն. յիշատակ բերկրեալ ի
ծարեաց և պարծի սիոն երգելով. օրհ:
ձաներին: Վանգիլ հեղմամբ արեան
առցի պարեցաւ թըշնամին. և մե-
օրհնուի ի բարձունս երկնաւոր թա
տիրոնացըն. միաբան նուբք երգելով.
Ո՞րպէս լեալ ի յիշատակ ընբ մար-
հերձեալ մարդասէր փըրկիչ. առցի:
մարմին. անարատ ի՞նչ ի գանձատ պա
ըզ որս հոգւով և մարմնով պրպէս զան
դըմբուքեալըդ զաղաջանըս մեր. առցի:
առաջի բեմի քո քրիստոս. ընկալ ըզ
րեխաստաբ ազգըմեա: Աղերսպագեցեք

շա՛ն յաղթող ընդ դէմ թըշնամեաց։ ա՛ղ։
Ա՛ր հրաշափա՛ռ ճըգնաւո՛րք պատե՛լոյ
մեռե՛լ ի՛ երկիրի. վեր համբա՛րձեա՛լ երկ
նայնոց դասուց՝ եղե՛ն երգակից. ա՛ղ։
Ա՛ղբ զանձի՛նս ի՛ւրեանց քե՛զ հա՛յր ընտ
ծայեցո՛ւ՛ն. ո՛րդո՛յ քոմ քի՛ եղե՛ն խա
չակից. ա՛ղաչանո՛ք սուգ կե՛ցո՛ ը՛ղձիդ։
Ա՛ղբ ըզմարմի՛նս իւրեանց քե՛զ սա՛
ճար մա՛քրեցո՛ւ՛ն. և՛ հո՛գւո՛յդ սո՛ղբոյ
եղե՛ն օթեւա՛ն. ա՛ղաչա։
Ա՛ղբ ընկեցո՛ւ՛ն իւրեանց քե՛զ փո՛խանակ
կե՛նցո՛ւ՛ն. և՛ ե՛րկնի՛ց աղբիւրո՛ւթեդ ե՛
ղե՛ն ժառանգաւորք. ա՛ղաչա։
Պա՛տուականո՛ւն վը՛կայից զինուո՛րութե՛ւդ
ը՛ն դա՛նք. համաձայնեա՛լ ընդ երկ
նային զօրսն երգե՛ն ասելով. սո՛ւրբ ես
սո՛ւրբ զօրութե՛ւդ բըն՛նակեա՛լդ ի՛ լոյս։
Աւրծրագո՛ւն տանջա՛նաց լուծի՛ն ըզ
կա՛ր մա՛րմնոյ. և՛ բացագրա՛նք փայլմա՛նբ
հոգւո՛ւն երգե՛ն ասելով. սո՛ւրբ ես տէ՛ր։
Համաձայնեա՛լ ընդ նախին աւրժանաւո՛ր

որ է դուռն երկնից՝ եւ ճանապարհ ար
ղարեաց՝ եւ ըստ սմին զօրավարին՝
ասելով. Ի՛ մարդասէր զօրավարին՝
ասելով. Ես եմ որ
դուռք ասելով. Ես եմ որ
սիրով. Ի՛ տաճարին՝ ճրագնաւորացն եր

Ա՛ռաքինասէր վարուք հաճոյացաւ
նա վկայքն. եւ ընտրեցան կամաւոր
մանչուանքն խրեանց. եւ հրաւիրեցան
ի՛ կոչումն արքայութեանն երկնից։
Ա՛րք մտանեցին զանձինս իւրեանց ի
փորձ սրոյ եւ հրոյ. եւ հեղմամբ արեանն
իւրեանց եղեն վկայք քրիստոսի։
Ա՛ղօթիւք սուրբ եւ բարեխօսու՛թիւք պարզ
եւաւ մեզ քո մանն եւ բաժին. ընդ հրա
եւրեայսն ի կոչումն արքայութեան երկնից։
Ո՛ւնաւորէն քե՛ ի տօնի առեալ պար
գեւս. յաճատունկ ի դրախտի ծաղե
ցար մեզ շնորհիլ. որ է զկնի յոտոյ
վանեան հաւատոյ։ Ա՛ստ երանելի վկայն
կայն քո զօրանայր ի սբ հոգւոյն.
զի զերանութեցեալն առնոյր ընդ հնոցս
ողորմութե. որ է զկնի։ Ա՛ստ արանձինք
ըզհիշատակ՝ սբ քոյն սարգսի զօրավարին՝
որ է դուռն երկնից՝ եւ ճանապարհ ար

տուցանէ իւրաքանչիւր զանթառամ
փոխանակ ՃՀգնոցն՝ համբերողաց՝ մեր
ի գանձատեանն Ի՛ւրոյ. յորժամ
ընծայս. և բնակէ ի հեզս և ի խոնարհս
Որպէս ասր զերկիւղածս Ի՛ւր և պահէ
ւսր լինել ի մէջ սրբոցն Իւրոց։
էին. յորժամ գայ փառօք հօր փառա-
իւրեանց յաւուր գալստեան փրկի-
ճաշակեն յաւիտենականն ի վաստակս
Վարձեացին սէգքըն փառաց. և ցըն-
վայելչութիւն սէ ամբարձութեան։
հրաշա՛կերտք. շինեաց ի՛ւր ի
աբեան ի մի՛հ. ա՛ծուածոյն գոլով
Ա՛րկրտեաց ՃԼԶ ընդ քո՛ հեղմամբ
հակառակամարտից ի պատերազմի։
վառեաւ ըղգե՛ստս. յաղթեաց ՃԼԶ
կայնի տրհմրութե ըզգե՛ստ. հա՛ւատոյ
բա՛նութի։ Ա՛երկացեաւ ՃԼԶ ընդմէդ
քե՛զ երդե՛ ՃԼԶ անկո՛ւեցի զօրինա՛
ա՛ծնե՛լոյ այսօր ընդ զօրս անմարմնոյն։

լեա լսեր զարմանս . օրհնեալ եւ
Յ ոյդ որ յառաջ քան զյաւիտեան
ի հօրէ առաքեցար . եւ լուսով խանա
պազեսցուք տէր տուրքեղբդ քո .
պաշտօնեայք եւ ժողովուրդք . երկիր
նուիրդ քո . Կայհանայք ընդ նախ
և քերովբէքք . անդադար օրհնեն զքեզ
փոյ . Երկնայինն զօրութիւնք սերովբէք
ես ի յերկինս . և բարեբանեն ի քէ
ես ես ոչ զօրութեամբ զանապատս զվիեա նան
ժառանգեսցէք զանապատս զվիեա նան
ամեայս երկայք վերօրհնեալք ի հօրէ
մահուանէ լուեալ ընձայն կենարարին
ասիցեալ և երգեցեալ ընդ նոսա և զան
բանին . յոր . Ընդ վերին զօրսն դա
ցընծայ ի ինձա և ի պատիւ փեսայացել
Աւրախ լեր հանապազ ով եկեղեցի . և
դունիլ յարիսն յաւիտենից . յորժամ
ես ընծայեալ բերկրի սիրտ վերինն
երեմ . ժողովանան միաբանութիւնք ըն
պատակ . փայլին սուրբ զարեդանին . յոր

որդւոյ · գործըք ։

Հոգւով ճըշմարիտ՝ փառաւիւց հօր և
ծիւն էակից հօր և հոգւոյ · գործ ։
հաւր անուն քո ։ Արդ՝ մա-
նեն և առաքել բարձրացուցանեն զա
րաւանըս ։ Գ. որ ըզքեզ օրհ-
Հայր անըսկիզբն՝ որ խնամես զքո զա
քեանն աւետարանել ըզքեզ · աւրհ ։
պահ · լըցուցեր ընդարդարէիան և զառա
Սուրբ աւրհ՝ որ աղբիւրդ ես անըս-
հօրէ · և մարմնացար՝ ի սբ կուսէն · աւրհ ։
Ա՛ր աւրհ՝ թ գալստըդ մերոյ՝ որ լիցիր՝ի
րածըս քո · աւրհ հաւրցըն մերոց ։
Ա՛ր ա՛ւրհ՝ արարիչ յաւիտենից · որ
նըստիս՝ ի քերովբէս խնայեա յարա-
ցընծութիւնի՝ ի յարուցեալ երեկոյին · օրհ ։
լսանելոյն զըսարթնուցն · երդեսցուք
Ա՛ւսոյ և մեք յոսանարեալքս ընդ
թամբըդ քո հալածեցեալ · օրհ ։
և զանաւարն անդիմառութեան յարու-
խակըզանէ հանապատեցեր վերըստին ·
Ա՛ր ընտրեալ յաշխատեցիր · ըզ-
թագաւոր յաւիտենից ։

զօրութիւն աճութեանդ քո չար և անօ-
գեր ի հրոյն. ընդէ՞ր Ա՛ր ցուցեր զ
սեր մանկունն անապականելս պահե-
լոյ մարդասիրդ եւ կենսատուդ Աստ-
ծոյ մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի տեառն
մերոյ։ Ա՛ր բերկրեալդ ես և՛ի ե՞ր
գեալ. ընդէ՞ր բարեբանեմք զՔրիս-
տոս Աստուած մեր։ Ա՛ր ընտրեալս քո զի
մեռանիցէ՝ և յարիցէ յերկրորդում
գալստեանն իւրում։

Ո՛րպէս ի մանկունն ժամանակութեան
մեզ հնաւանիլ՝ ի մանկն Յիսուսի։

Ո՛րպէս կ՚այն որ արժանի արար զմեզ
նա կ՚փոխաւորեալ յամէ՛ն իւրոց։ Ո՛ր
մարդասէրդ ես՝ կենա՛ր ընդ մեզ։

Յանմահն ժամ օրհնեմք ընդ քեզ. որ
քո՛ց լուր սէր եմ սիրեալ։

Ի լոյս յանմատոյց. ճրագնութիւն սրբոյց
Ա՛ր ես տէր զօրութեանց բընակեալդ
նայիլ. սէր կեցո՛ զանձինս մեր։ Ա՛ր գերթա՛ղդ ես յամէ՛
էանե՛ս մեր։ Ա՛ր գերթա՛ղդ ես յամէ՛
քոյ մարտիրոսաց. սէր ընկալ զաղա՛
Ա՛ր ես տէր զօրութեանց. սէր ընկալ զաղա՛
Ա՛ր ես տէր զօրութեանց. սէր ընկալ զաղա՛

եւ ընդ վերին դասակարգութիւնսն
զտիեզերըս կենսաբեր առեւտուր.
Նուշահոտ բուրմունքըդ քո լցին
զարդարեցարս կենսաբեր առեւտուր.
զի ինքեր ի հօրէ եւ մօրմանցէր ի բեր
կուսէն ծրդիւղ միացեին. աղօթ։
քարոզեցին զքեզ տիեզերաց. քանզ
Հրաշազործ եղեր եւ պայծառ առաքելոցն
աղօթիւք սուրբ հոգւոյն երկնաւոր.
այսօր ծնանէ եկեղեցի հընձակերով զգ
Ալէլ յիշատակ ունց մարտիրոսացն.
ւորդք բարեբանեցէք զանմահ թագա
ւորն ընդ. եւ բայ։
Ալէլ կամաւոր չարչարանաց սրբոցդ վկ
կայիցըն. քահանայք եւ ժողովուրդ
ընդ նմանս. ըզայր օրհնեցէք. եւ բայ։
Ալէլ յիշատակ ունց մարտիրոսացն.
ընդ նմանս. ըզայր օրհնեցէք. եւ բայ։
Ալէլ մատանեցին զանձինս իւրեանց տանջանաց. եւ դա
սակից եղեն հրեշտակացն վերին զուարթանացն
զանձինս իւրեանց տանջանաց. եւ դա
Ալէլ մատանեցին
ընդ նմանս. ըզայր օրհնեցէք. եւ բայ։
Ալէլ յիշատակ ունց մարտիրոսացն.

զանատանել զգ վերսն ի յայնձն սուրբ ։ ա
զբազբանել լուծին ըստանջանաց · զի
ջուր քի մարտեան ընդ քրշնամւոյն · ո
յանքծոյ նահատակքն՝ քի որք քա
ի յերկինս ընդ անմարմնոցն դաս ։
պրանիս անապական · և դասաւորեցան
չամբերու՝ ձերով ընկալայք ի քէ ըզ
եկեղեցւոյ · և յոյս չաւատոյն ։
լուսաւորչէն ունէք պարծանք՝
ըզմն ըմբեռալ ։ և շնորհատու քարոզք և
ի ճանապարհս արդարու՝ դարձուցիք
ձերոյ վկայասիրաւն բարձիք ։ և
ա ըզգնասորք քի հեղմամբ արեան
ի ուր և օրինու քէ աղաղակեն սուբ ։
ղազ մարդկան կենդանեաց · ամէն ։
Ո օրս քէ երկնային՝ և անմարմնոց
զինուորու քէ օրհնեն ըզքեզ սեղուլ
ա սբ աչք ։ լուսեղեայք արդարոց · և ժո
ղովք մարտիրոսաց գովեն ըզքեզ սուբ ։
ա ըզքեզ մարդկան կենդանեաց · ամէն ։
ա ձերոյ վկայասիրաւն բարձիք ։ և
ա ըզմն ըմբեռալ ։ և շնորհատու քարոզք և
ա յոյս չաւատոյն ։
ա եկեղեցւոյ · և յոյս չաւատոյն ։
ա պրանիս անապական · և դասաւորեցան
ա ի յերկինս ընդ անմարմնոցն դաս ։
ա յանքծոյ նահատակքն՝ քի որք քա
ա զբազբանել լուծին ըստանջանաց · զի
ա զանատանել զգ վերսն ի յայնձն սուրբ ։

Այս փառաց փարիսը ընդոքն՝ ևՀրեշ
տակ ի յերկինս ուրախանան. զի կարա
պէտք եղեն տիեզերաց. և լուացօղը ք
մեղաւորաց։ Այսք անմանրմնջեն աղա
զակեն և ասեն. փութացարուք ըզհետ
կոչմանեն քո. և խրնկազեաղք վայե
լեցէք յաւիտենից ի յարքայութիւն։
Այնժամ նոքա հաւատոյ ած ճրդնաւո
րաց. ոչք ընդեր լինա իւրեանց ի վերայ
քո պատուհասեցին. և հեղմամբ արեանն
իւրեանց նորոգեցին զնշխարս։
Այսպէս ընդ անմարմնոց բաշ
մու թիան. փայլին ոսկ զարեգակին ի
մէջ աստեղաց. զի զհոգիս մարդկան
լուսաւորեցին ամենայնի լուսով։
Այրդ եկայք ժողովուրդք այ. և հա
ւատացեալք քի. ի ձեռըն սըրբոց
մարտիրոսացն առաքեսցուք դոհս Քի
փառք ի բարձունս այ։

Այ տաճարի հանդերստեան սըրբոց
վը կայից. զնաչանըս մեր ի անաեր

ղոց վանն ընտրելոց զոց ու՛ք. ու՛ր ա՛ր-
կեա՛ծ զմեզ յարժանահաճս նեղջաց մե-
ա՛ռաւ ՚ի ձեռն Ա՛ստուածոյ, փըր-
մո՛ւէ զոս մեծ. ու՛ր ա՛ր ըզ մեծ հարցըն մերոց
զո՛ւխաւորս զոս. մի՛ մերժեր ըզմեզ յա՛ղօր
Ա՛ղաչեա՛ զոս ընդ ա՛ր ըզ ա՛ր ըզ ա՛ր ըզ ա՛ր
ա՛րբայեա՛ն յա՛ղաւերէն կա՛նոց։
Ա՛ր որո՛ք կատարե՛ն ըզպէշա՛տակըս ձեր.
հի՛ն. հե՛ղման՛ մը սո՛ւրբ ա՛րեան՝ ձե՛րով։
նո՛ւիրեա՛ւ։ Ա՛ղբիւր կենաց է՛ք յաշխար-
Ա՛ ը՛ղնաւո՛ւրըք քի՛. մո՛ւրբոցս առա՛ջ մի
սակացն ա՛րժանի՛ եղէն. սո՛ցա։
ցըն չամբերեցին. և անապական պա՛
Պա՛րծեացին՝ ա՛ըբք քո ու՛ր ի՛ հանգի՛ստս
ի՛ւրեանց. ո՛րք տանջանա՛ց անօրի՛նա
ւ՛ղօրացա՛ն ի՛ պատերազմի՛. սո՛ցա։
բար մնրտեա՛ն ընդ դէմ թըշնամո՛ւյն
ուակա՛ն ա՛ր զարի՛ւնս իւրեանց. արիա
Ա՛ըք վա՛ն անուա՛նդ քո հեղին ը՛ղ պատ
ցա՛ բարեխօսո՛ւթեամբ կե՛ցո՛ ըզ մեզ։
առներ ո՛ր կարդամբ ա՛ռ քե՛զ ու՛ր. ո՛

ՀՅՐՈՎ

զեղուստն. սոցին աղաչանքը Հաշտեաց
զանձինս իւրեանց պատարագ քեզ ե
ահաւոր գո տրոմքեդ. Ամատուցին
էանձը Հաշտեաց. Ալը միացան ի սէր
յաղթեցին թշնամուին. սոցին աղա-
ցան վասն գո, Ամէն. վիրաւորեալը
յայր փրկիչ Թէ. Ալը նահատակե-
Հաշտեաց ընդ մեզ քո. Ամէն երկա-
եղիմք արեան սբ հոգւոյ վերկայեցին
անուն գո այ յաւիտեան.

բացն ի լոյս. Ամատուր բարեպաշտի
սանել զ՚ն մանկն ժառանգութեամբ սիր
ամէն. արժան նաւարեա Ամրողջ Տ-
վիրաւորեալս ընդ քոյ քոյ ընկերացուք
նաց ցեղ ս՚ մարդկան ան լսեր. Եբ
հնազին երկակելոյն գոչեսցուք. օրհ-
նաւ յաւիտեան։ Ալ անդ ապրեցելոցն ի
լուար օրհնեցեալ Ամբարձ արարեդ զ
ներ գապատկնեալս ի քեզ. տէր այս
սբ հոգւոյ քոյ վերկայից. ալ անտես ա-
լուար ի մաշարի զ

սաց. ամենեքեան միաբան. օրհ։ Հոգի
եւ բարեբանեմ զԴաւիթ մարտիրոս
Տանդուրեակ. օրհ։ Ալ՛ր սրբոյն Հ եւ ի սբ՛ըս
եւ բարձր պրարէիք ըղնա յաւիտեան։ Ալ՛ր սրբոյն Հ բնակարան եւ ի սբ՛ըս
մեզ քո՛ւ։ Ո՛վ՛ր օրհնեցէք. գովեցէք
փառս. ընդ նոսին կենադործեա ըզ Գ
ի թագաւորեալըք վայելեսցեն ի քո՛
Ալ՛ր մեռանն ընդ քեզ եւ կենդանասցին.
նոսի՛ն օրհնեմք ըզ քե՛զ քո՛ւ. ա՛լ՛ծ.
առի՛ն ըզ դժընդակ տանջանս. ընդ
էակից քեզ դասի՛ւ յօժարութիբ յանձն
Ո՛նդ սբ՛ըս քո բարեբանեմք ըզքեզ Հ
քո՛ւ. ա՛լ՛ծ Տարցըն մերոց։ Ալ՛ր խա՛չ
միայնդ ես Տըղո՛յ. և պահես զծնո՛ղ
Ներեսանն ընդ քեզ սբ՛ Հոգի՛. ո՛ր
սիրոսայըն ժողո՛վք. դասք մարդա՛
բեկից և դունդք ամենայն սբ՛ըւոց։
տեսի՛ց. սրդարոյց անձի՛նք և հոգիք
ա՛մ ս՛բ՛ց։ Զովքն ընդ քե՛զ ե՛ մա՛ր Գ
Ո՛րնե՛ն ըղքե՛զ ա՛լ՛ծ զծնո՛ղ ա՛մ Տրե՛շ

Թէ՛ք սրբոյց մարտիրոսաց խնայեա՛ց
թեց · վերագոչեմք ա՛ռ քե՛զ տէր · աղօ՛
ր ու օրհնիս յանանցականն զհնո՛ւթիւն
ցե՛ք զայ՛ծ ըզբանակեանն ի՛մէջ սրբոց
րութիան · եկայ՛ք հաւատացեա՛ք օրհնե
խառնեա՛ց ըզմարդիկ ընդ երկնային զո
երեքիս յանօրէն կամապաշտութե՛ց · ու
չե՛զուա՛ն արեան սուգ մանրեա՛ց ընդհ
յո՛ր առաւ՛ք նեաւքս ամենեքեան · եկայ՛ք
կանգնեցին յերկրի աշաւարակ հզօր
ա՛ր ընդհա խրեա՛նց
առացեա՛ք օրհնեցէ՛ք զայ՛ծ յիշատակի
ա՛ր վերկայի՛ն · Ո՛ղբ ընդհա խրեա՛նց
Ո՛ծն ձերգնաւորացն այսօր · եկայ՛ք հա
մեր երկնայի՛ն քո խաղաղութե՛ք · ո՛ր
կութե՛ մերոյ · խնդալացո՛ ըզկեանըս
ո՛ր մի · Ո՛ր ա՛պա՛էնդ ես կե՛նաց և փրկ
հայ՛տեաց ըզ մեզ ա՛ղի՛ն բարեխօսու՛թ
փա՛փա՛գանօք մերձե՛նա՛մք առ ա՛բբա քո
թե մեզա՛ց · ո՛ր միայնդ ե՛ս մա՛րդասէր
ղբմա՛ւ՛ե · խընդրեմք ի՛ քո՛ն ըզթո՛ղլ
Ո՛ղբ ու կե՛նաց ա՛յդ՝ և բրկեա՛ մե

բայն ըսպառնալեաց. ևս ըզ անմարմնոցն
Այլ բանջարեօք: Համբերեցին ևս բրոնաւո-
երդեն. փառըք քեզ փառըք քեզ տէր:
րոսաց. քաղցրը ձայնիւ՝ հընչեմամբ քեզ
Քեզ տէր օրհնեն դասըք երից մարտիր
կեն աստուած իմ՝ խոհրդով քեզ տէրդ:
զաւրաձանայն հաստատեալք. աղաղա-
պաշտեցան ի քեզ՝ ընդ վերին
զաւրութեան: Ընծայ կոթողիկէ.
թոռթիլն ու երկն: Աբեղապէտս պատե-
Հրաշանան արարա՝ ի քո՝ ընդ յաղ-
ընդ ջարբնարնըս ճըգնաւորացն. ևս
Աբրահանաւն հրեշտակք ի յերկին նս
յաւիտենից միայն մարդասէր:
մարտիրոսաց փըրկեա զմեզ ի հրոյն
սակել ընծըբս քո. աղօթիւք սընբոց
Որ գան հայրակայն իշխանութիբ պը
լուսաւորել զոգիս մարդկան. աղօ:
Օ՛ որս ընտրեցեր յաւմազաց երկրէ
ի ժողովուրդս քո միայն մարդասէր:

նաց ՚ի բեց վերկայիցըն • բահ՛ր ։
Ա՛րտ երկնբապահ՛ն գասք Հ՛ղեղն
երկնատորաց զբ՚ատրնոցըն • բահ՛ր ։
յատեառ՚ն ։ Օ՚ որ փառաբանեն զօրք
Ա՛զ տար օրհնեցեք բահ՛ր արարիք
շրշմարիտ տեր Հոգի՛ • ՚ալ՚ց հա՛ ։
՚ալ՚ց ։ Աստրեբանեմք բ՚զ քեզ տէր
Վ՚ովերիք բ՚զ քեզ տէր • միածին որդի՛ •
Հայր՝ ՚ալ՚ց հա՛՛ր ցբ՚ն մերոց ։
Ա՛րհնեմք բ՚զ քեզ տէր • անբակիւ ձբբն ( )
քեզ զաղաչանօք տբ՚ ա՛ծ անձնիկ՚ն փառ։
Ա՛ստբեւթեամբ քո՛մ բարեբանեմք բ՚զ
սո՛ցի՛ն բարեխաստութբ • փառաց ար ։
Ա՛ստբեամբ նահատակացն բերկրեա՛լ •
տազանաւն երկնայինն քո՛ ժառանգութ։
՚ե՛ փառաց արժանի աւրս ըզծընեալ՝ ա՛
փառաւորեա՛լդ փառօք երկրորդո՛ւի
խնամո՛ն և հրեշտակք աստ՚ւած փառբ ։
Ն՚ոյծր ցընծա՛յ վերի՛նն եղէ՛մ • բ՚նդու
նեղո՛ւ ըզսուտ յաբկսբն լուսեղէնն • ո՛ւրա
Ն՚ոյծր ցընծա՛յ վերի՛նն եղէ՛մ • բ՚նդու
շբշմարիտ տեր Հոգի՛ • ՚ալ՚ց հա՛ ։
Ա՛ստբեանեմք բ՚զ քեզ տէր
Վ՚ովերիք բ՚զ քեզ տէր • միածին որդի՛ •
Հայր՝ ՚ալ՚ց հա՛՛ր ցբ՚ն մերոց ։
Ա՛րհնեմք բ՚զ քեզ տէր • անբակիւ ձբբն ( )
քեզ զաղաչանօք տբ՚ ա՛ծ անձնիկ՚ն փառ։
Ա՛ստբեւթեամբ քո՛մ բարեբանեմք բ՚զ
սո՛ցի՛ն բարեխաստութբ • փառաց ար ։
Ա՛ստբեամբ նահատակացն բերկրեա՛լ •
տազանաւն երկնայինն քո՛ ժառանգութ։
՚ե՛ փառաց արժանի աւրս ըզծընեալ՝ ա՛
փառաւորեա՛լդ փառօք երկրորդո՛ւի
խնամո՛ն և հրեշտակք աստ՚ւած փառբ ։
Ն՚ոյծր ցընծա՛յ վերի՛նն եղէ՛մ • բ՚նդու
նեղո՛ւ ըզսուտ յաբկսբն լուսեղէնն • ո՛ւրա

Ա՛ստուծ ևմէք հատատաւչեալքըս ժողո-
նակեցին՝ սոսկանալէս համբերելով. ազա՛
Ա՛ղբ վասն՝ քո՛ ըզկենս խրեա՛նց փոխա՛
կեցո՝ ըզմեզ փրկիչ՝ աշխ հաւրցն մերոյ։
արիաբար թշնամւոյն՝ աղաչանօք սուրբ
Ա՛ղբ ի մարտի՛ անօրի՛նացըն յաղթեցիր՝ ն
ղերապետ՛ն Թէոդ համադոյ։
անդադար՝ երգով օրհնութիւք՝ սբ՛
Ա՛ղբօք միշտ աղաչեմք՝ և փառաւորեմք
կայքն՝ և լուսաւորիչ՛ն աշխարհի։
էարանաց քոց՝ երկի՛ն հաղորդ սբ վը
Ա՛ղբ հե՛ղման քո սբ արեա՛ն՝ և քա՛ր-
բոյն՝ և օրհնել զանո՛ւն քո՛ սո՛ւրբ։
տալ՝ ի հանգոյս քո՛ զմի՛շտակ սէր-
Ն՛ոյհետ մեզ քո՛ Թագաւո՛ր՝ կա՛
մերոյ՝ բարեխօսո՛։
փըրկեա զմե՛զ յայրենէ՛ և՛ի նե՛ղուց
բարեխօսո՛ւք սըրբոց քոց՝ և աղօրմեա՛։
Օ՛ աղաչա՛նըս մեր մի՛ անհաես առներ՝
աղաչեմք ըզքե՛զ աճ՝ աղօրմեա՛։
Ա՛կեալ եմք ի՛ տեղի՝ վըկայիցն՝ և

գևաց նբ զՅովի՛ն ձըշմարտութի՛ն ։ Եվ
գովեցէ՛ք ձա՛յն ։ Ո՛ բա՛շխօղըն պար-
փառաց քո՛ ու զեանկի՛ց հօր և հոգւո՛յ ։
ըզպըտակի՛չըն ու՛բց ։ Ո՛ Թադաւորըն
ծո՛ց ։ օրհնեցէ՛ք ձա՛յնիւ սըրբասացո՛ւթ
Ա՛ստուա ամենազբաո՛ն զսո՛ր ասաու-
ժանաւո՛ըք եղէ՛ն ։ բարեխօ ։
Ա՛ղբ տենչացա՛ն ընդ հետ երանաւէտ
ձայնի՛ն ։ Եվ յաւի՛տենից կենաց՛ն ար-
ւո՛ր ձայնի՛ն ։ Եվ հեղմա՛մբ արեանն
քրիստոնէից նորոգեցի՛ն զաշխարհս ։ բա ։
Ա՛ղբ մեծապէս կանգնեցի՛ն
տըճա՛ճ ։ Ա՛ղբ մեծապէս կանգնեցի՛ն
զսիւն հաւատոյ ։ Եվ հեղմա՛մբ արեանն
քեզ քո՛ հաղորդելո՛վ քո չարչարանաց ։
բարեխօսո՛ւթէ սուգ ողորմեա՛ մե՛ զա՛ս
Ա՛ղբ զանձի՛նս իւ բեռանց ընծա՛յեցի՛ն
սակի՛ըն ու՛բց ։ բարեբանելո՛վ ։ օրհ ։
Ա՛նդ գա՛ւս երանելի՛ վըկայիցն ըզպա՛ր
թիան ընդթագաւո՛ըրըն քո՛ գո՛վելո՛վ ։ օրհ ։
յա՛ւիտեա՛ն ։ Ա՛նդ երկնայի՛ն զինուորո՛ւ
Ա՛ղբ օրհնեցէ՛ք և բարձր արարէ՛ք ըզնա
ւե՛ալ ։ ա՛ղ ։

բարեբա՛նեցէ՛ք ձա՛յնիս սո՛ղբա ։

ա

Ա՛յսօր տօ՛նեմք զգա՛ս սո՛ղբոց վը՛ ։ յօր
կայի՛ցն ։ ո՛ր արեա՛ն նահատակե՛ց ։
փոխեցան ի՛ զօ՛րս վերին՝ զա՛ւարթնոյն ։
Ո՛րնաբա՛ր մարտեա՛ն ընդ դէ՛մ խրտխռ
Թագա՛ւորաց ։ զյաղթո՛ղակա՛ն ընկա՛
լեա՛լ ը՛զպա՛տ՝ փոխե՛ ։ Ո՛ղեն օրէ՛
վա՛նըդ նը՛ եր՛րորդո՛ւթեն ։ զանձնա՛ռա
կա՛՛ն ընկալեա՛լ բզկեաձնա՛ ։ Ե՛բա՛
բեխօսեն ա՛ռ ո՛՛ր վը՛ անձնո՛ց մերոյ ։

ա

Վ՛ երանեա՛լ նը՛ վը՛կայ՛ ո՛ղք արժա՛
նո՛՛ եղե՛՛ք ։ մա՛րմնով և՛ արեամ՛ք դա՛
սակից լինե՛լ զը՛ւարթնոց երկնից ։
Ո՛ւրախաբա՛նութե՛ւք ի՛ մա՛րմին և՛ հե՛
տո՛ւ ո՛ղք ոդո՛ւն առաւ՛ա՛ծո՛յ ։ մա՛րմ։
Ո՛ւսուա՛ցո՛ւթե՛ւք ի՛ն հօ՛րէ պայծառա՛
ցեա՛լ ի՛ հոգո՛ւն սո՛ղբո՛յ ։ բարեխո՛
սէ՛ք ա՛ռ ո՛՛ր վը՛ անձնո՛ց մերոյ ։

ա

Ի՛՛ շեա զմեզ ա՛՛ր՛ձ փրկիչ մեր ։ յոր
ժամ գա՛ս Թագաւորո՛ւթեամբդ ։ զո՛

նեցի՞ն յաշխարհէ. եւ ես նախադրեա՞լ
Ա՛ռ զիմաստուն կուսակալութեցն վա՛
կամա՞ւոր մահուանն. բարեխօս։
արեանն Քրիստոսի եղեն վկայք քո՛
առնէին Քրիստոսեայ եղեն վկայք քո՛
Ա՛ռ մանուկին զահնձին հրեշտակդ
ուացս ամենասուրբ երրորդութեդ։
պարգեւեա զհաստատութիւն երկիւղածդ
բարեխօսութեա՛ սուրբդ մարտիրոսդ
ցեալն ի քէն զ՚ա փառացդ Քրիստոս.
րսացդ. եւ յաղթօղ պահեցեր ըզյուսա
Ա՛ռ պնասկին էդ եղ ամենայն մարտիր
աչերսելի. կեցո զմեզ բա։
ռաւորեմք ասելով. երկրքաբերեա՛ն
Օ՛ հայր և զնդրկի և ըզսէր զհոգի փա՛
մարգեացար. կեցո զմեզ բարեխօ։
քել զ՚ա Քրիստոս. որ վասն մեր
Յօրհնութիւն ի նոր սրհեցաք զմ
էանալ մեր. կեցո զմեզ բարեխօ։
երկնաւոր Քրիստոս. ընկալ զաղաչ
բաց քոց։ Ընդհեա մեզ Քրիստ

կործանե՛ցին ըզբեւլի՛ա՛ր պա՛տերազ՝
մեռա՛ք ի՛ հա՛նդի՛ստ. բա՛րեխո՛ս։
Ո՛րքա՛ն շա՛փառ ճրդնո՛ւթիւ՛ պա՛տերազ՝
մեռա՛ք ը՛նդդէ՛մ թըշնա՛մւոյն. ո՛վ
արիւնա՛բ վառեա՛ք զինո՛ւ Տե՛ր հո՛գ-
ո՛ւոյն. յա՛ղթեցի՛ք ա՛նօ՛րինացն. ո՛՛՛վ
Տէ՛ր վրի՛ա՛յք. ըզձեզ ո՛՛նկո՛ւմբք բա՛րե-
խօս առ տէ՛ր վա՛ստա՛կ ա՛նձա՛ն մե՛ր։
Ո՛՛նաւանե՛ա՛լ չարչարանացն եղե՛ք վը
կա՛յք ճրշմա՛րտո՛ւթե՛ն. ո՛ խաչակի՛ց
եղե՛ք ո՛րդո՛ւոյն աստո՛ւծո՛յ. ըզբաժա՛կ
մահո՛ւ արբի՛ք ո՛ւրախո՛ւթի՛ւ. ո՛՛՛վ։
Յաղթա՛նակ համբերո՛ւթի՛ւ կատարե՛
ցի՛ք զո՛՛նձիցն ձեր՝. ո՛ փոխեցա՛յք
յերկրայնո՛ցս ի՛ յերկի՛՛նս. ընկալա՛յք
ի՛ քէ՛ ը՛զպըտակս ա՛նանպական. ո՛՛՛վ։
Ո՛ւրդ եկա՛յք հա՛ւատացեա՛լք կատարե՛
ցո՛ւք ըզսի՛շատակ ը՛նծո՛ց վը՛կայի՛ն՝
զի՛ ի՛ ձե՛՛ռն սո՛ւրբ բացո՛ւք մեզ դո՛ւռն
ողո՛ր՛մո՛ւթե՛ւ. ո՛նո՛ւեա՛լ միշտ բա՛րե՛խօս
առ տէ՛ր վա՛ստա՛կ ա՛նձա՛ն մե՛ր։

ու՛ր մայօր ընդ զօրս այնմարմնոյն։ Օ՜ յայլեթանակ մարտ վերկայիցըն պատ-
րաստեալ զհայրապետին յաղթութեան։ Ա՛րդ ընդ ամենայնի յանձն առեալ
զհայրապետին յաղթել։ Եւ ասէ ցնոսա՝ թէ՝ Ես ոչ ունիմ ինչ զոր տամ ձեզ
զհայրապետութիւնս, այլ զոր ինձ ունիմ՝ տամ ձեզ։ Ա՛ռ զիս, ասէ, ընդ
քեզ, զի ես եմ հայրապետն։ Եւ ասէ ցնոսա՝ թէ՝ Ես ոչ ունիմ ինչ զոր տամ
ձեզ

հրոյ առնջահասց. զայտառակն մահ
ի մարմնի ցուցան. զերիվերոյ սրոյ և
բռնութեանն թշնամւոյն. Նոյնմիգնով
ասէ. Ո՞ր է մահ քո՝ մահ. ուր է հանդիմանացն ընդ դէմ
երկնային զօրսն աշխոյր երփակեալ։
Հրեշտակս ի յերկինսն քո՝ ՃՁՀ։
թագաւորիդ. դատաւորդեցան ընդ
տոր. զի նահատրեալ քեզ երկնաւոր
բառ քո՝ ՃՁՀ։ Նոյնի ի զօրացն երկրա
յանձն առին. յաղթեցին առաքինու
մայհատակ սրոյ և հրոյ համբերութեամբ
Նոյնք զնախանձելիս բռնաւորացդ
տացա քրիստոս ծաղրական մեզ։
ճշմարիտ վկայքն. բարեխօսութեամբ
առատապեցան ընդ դիմ թշնամւոյն քո
բերելով սրտի Հայաստան. պա
Նոյնք ի մարտին զանմարմնականացեալ
այսօր ընծեծ տացա ըստ ճշմարտին. առա
Վահանայք և պաշտօնեայք տօնելով
առաքեալ քահանայապետիդ քաղցրա

Քահանայից և պաշտօնեայից համբոյն
եղեն վերինն զօրացն. ըստ օրինի ։
ընդ հուր՝ և ընդ սուր՝ ։ և դասալից
Ալլզ անցս՝ գին զմարմինս խրեանց
և՝ բարձր սրարջ՝ ըզնա յաւետարան ։
Ա՛ զ տէր օրհնե՞։ ամէն ։ ամէն ։ ցկ՛
բանե՞ն բերկրական Ճայնիւ՝ զքեզ ։
ընդ սերովբէ՞ն և՝ ընդ քերովբէից երգս
Ա՛ յսօր և մանկունըք սբ եկեղեցւոյ
պաշտե՞ն ազգի մարդկան ։ զքեզ ։
բանաստացն՝ բարձե՞ր լսելեաւր կուտ՝
ցըն մերոց ։ Ա՛ ի ձեռն երանելի հայ
աշխ՝ զքե՞զ բարեբանեմ՝ ամ՝ ամ հար՝
շնորհեցե՞ր քո արարածոց՝ բարեգո՞ւթ
Ա՛ զ անչափ քո զբարերա՞րութիւնդ
զօրս վերին՝ զե՞ւարթնոյն ։
թըշնամե՞ն պատե՞ր զայզ. փոխեցան ի
տանջանաց. Հանգերձ՞թ վանեա՞ր զմ
զքո ճշմարտութե՞ամբ ի փորձ զանազան
բանաւո՞ր զենմո՞նք ։ Ա՛ յսօր տայեալ
ի՛ բերանոց ընծայե՞ցի՛ն քեզ քրի՞ստոս

ար վ՚ն անձ՚նց մերոց ։

Հոգո՚ն սրտով՝ բարեխօսեցէք առ
երկնային լուսնին՝ պայծառացեալ ի
սան՚յ դաւանիւդ եղէք ։ Ուսուցեալ
յաղթօղք ի պատերազմի. կոխեալ վիշ
ապն դեւնեալ նահատակեցայք յերկրի՝
նաւարին դաւանիւդ եղէք վերնոյն ։
վանքն ան հանգերձեցիք. յաղթելով բնու
թեան՝ Քրանելի ն՚ք Հայրապետաք՝ չարչարեալք
ամարն երկնից՝ խաչեցեալ ի գոնդս
զլ՚արթնոյն ։ սոյա բա ։

Ի լ՚ուրեաց նոց ակ՚նդանացան ։ ելի՚ն ի
դի՚սի կանամանն սոցա՝ ոչք ի մահու՚ն
Հրէշտա՚կք երկնից փախադի՚ն հան՚
ծակօք ճրդնօղ Հայրապետաք ։ սոյա բա ։
ցի՚ն զի՚շխանն անօրէն ի՚ւրեան գոր՚
և պայծա՚ռ առաքի՚նո՚ւթի՚ ։ Հե՚ղեր՚
զա՚ռաքե՚լ մեզ ա՚ր՚ծ ։ Ընդ՚հանգարդ
Հայրապետաք ։ սոյա բարեխօսո՚ւթի՚ ո՚չ
խո՚րեանց՝ քա՚զ և՚ յաղթօղ ե՚րանեալ նո
նա՚կա՚ն կրի՚ք ։ տա՚րեալ ի՚ յա՚նձինս

ո

ա

փրկիչն. եւ. Զանգն աճապարան եղեն
ցին. նրմանօղք լինելով չարչարանաց
մին ունելով զառնջանն արհամարհե
նեբեան պատուհասք. Զանգն մարդ
շատակ. եւ կայք հատանողեալք ամե
նայնպիսին Քրիստոսորացն ըզմի
աղաղակեմք ամէն քեզ տէր. տէ՛.
քեզ տէր. տէ. Այրեքսըսբեան Ձայնիւն
ձօրուքեզ կեցո ըզմեզ. Յիշատակիւս
նեմք ըզքեզ տէր. տէ տէ տէ՛ ես տէ՛
Ալ՝նդ վերին զըստրնուհանըն բանբեա
ռաց ի քէն. յարժանա։
անանցին ի պատրաստեալ պըտակ փա
յարժանա։ Փոխանակ անցաւորիս՝ Ձեզ
ըլ. Ու հմտ անուշ բուրեցաց յաշխարհ
եանըն տան՝ Ձեր արիւնդ հեղաւ յերկ
շեմիք զանձինըս մեր։ Փոխանակ ար
լոքին. յարժանաւոր աղօթըս Ձեր յի՞
ջուրյարեցայք յա՞նձն առնիք զմարմ
նելոյ ես տէր տէր. տէ՛ տէ՛ տէ՛ տէ՛
զօրութեց կեցո ըզմեզ. Յիշատակիւս
քեզ տէր. տէ՛. Այրեքսըսբեան Ձայնիւն
ամէն քեզ տէր. տէ՛։
անյաղթելի Քրիստոսորացն ըզմի
շատակ. եւ կայք հատանողեալք ամ
նեբեան պատուհասք։ Զանգն մարդ
մին ունելով զառնջանն արհամարհե
ցին. նրմանօղք լինելով չարչարանաց
փրկիչն. եւ. Զանգն աճապարան եղեն

կառապետութիւն եւ յանձնութիւն աճեալ
ցան մեզ քարոզիւք եւ վկայիւք ի խաւարէ
ընտրելոց. տուք օրհն։ ¶ Յաւր շնորհ
նայն բանակ անմահութեան. եկեղեցիք
նութիւնք ի բերմունս մարտիրոսաց. զուարճա
ած երկնից. տուք օրհնութիւն ի բարձունս
մանկունքն ած եկեղեցւոյ ընդ զօրս
մ յաւր յիշատակ սրբոցդ մարտիրոսաց
երկնից ի բարձունս վերակացիչ։ յաւր
ոյ ած ի դաշն պրսաւկն ընդառաջ կրկ. ¶ Ի դաշն
ցիք ընծայ յաւր։ ¶ Ար անթառամ փա
շատակ ած մարտիրոսացն. ընդ որս
եւ մեզ ձայնիւ երգեմ։ օրհնեա
ի նոր։ ¶ յաւր ածնէ եկեղեցի ընտրե
երգեմ։ օրհնեցէք ընտիր յօրինու
իւքդ վերջին. անդադար ձայնիւ
պրսակն ի քէն ընկալան. եւ բարեխօսեն
տու տէր վերջ անձանց մերոց։

Հրեշտակաց եւ մարդկան. զյաղթութե

տիրութեանցըն. քահանայքն ծիսի
կիրսպագեն զնովեփով դասուքն ի բեց մոր
Ա՛րամեր թէքըն. ժողովուրդքն ծիս։ Ա՛րա
նեն ի բարձունս ի մանեալն զծրու
ղան յաւիտեան։ Ո՞ր փառաբա
Ա՞զար ծիսնեցեալ քո բարձր սրտիդ
պե՞ն տրտմեցեր զքեզ քո։ ասէ։
նայ դաստուց մարտիրոսացդ երկրպագ
քերովբէք փառաւորեն զնա զանազան
Ա՛զգ մարդկան հոգեղի
քո։ ասէ։ Ա՛զգ մարդկան հոգեղի
քերովբէք փառաւորեն զնա զանազան
Ա՛զգ մարդկան հոգեղի
քեզ փառաւորեն։ ասէ հարցըն մերոց։
նեն զքեզ ի մանալիւ ձայնիւն զքեզ
Ո՛ւ մեք ասենք զքո՛ի շամա՛կ սըբ։
ի նոտորութի՛ըք հրեշտակաց ծիս
սըբ։ Չսմանձայնեալ զնդ նոսի՛ն այսօր
տակ ի՛ երկինս։ զնդ ճըգնո՛ւթի՛ն
նըս պրատկեցա՛ն։ Ա՛ւրանա՛նան և հրճ
նահատակեցան ի՛ յերկրի՛։ և՛ի յերկի
նո՛ւթի՛ն սըբոց վկայից։ զոր
Պայծառացեր եկեղեցի՛ ա՛յլ ընդ ճըգ
ի լոյս զա՛մ արարած։ ասէ։

Սուրբ աւետ Հոգւոյդ ճշմարիտ, որ նորո-
քոյց • զովեմք ընդքեզ ընդ զոլսոյր •
Հեգեր յաղթող ըզճշդնութիւն սրբոցդ
Սուրբ աւետ օրհնի զմիածին • որ պատ-
նեմք ընդքեզ ընդ զըսարթուն երկնից։
ուսուցեալ ես ի մէջ սրբոցդ քոյ • օրհ
Սուրբ աւետ հայր անըսկիզբն • որ փա-
ռաւորեալդ ես ի մէջ սրբոցդ քոյ։

Աստուածածնէ սրբոյ երկնից։

բազմութիւնքն ընծայեցան ի խորա-
տուն նեն • քանզի երկրաւոր զինաւորքդ
մարմնոյ զինուորութիւնքըն մեծապէս
նային ածելոյն փառաց • յաւր ան
մերձ դաշտն ի յերկիրն պըսակեցան երկ
նային սրբոցդն • յաւր ճշդնաբանեաց
ուրախանան ի վերս խաչիդ ճշդ-
յաւր հրեշտակաց դասքն ի յերկինս
ծոցովքիւք սուգ քո • որ ոչ
Ալ պատակիչդ ես սրբոցդ լուր և մեզ
որբոյ • և գատաւորս այրեաց քո • որ ոչ
ունիս բաշխմանդրթութիւն • Ալ հայրդ
Ալ այեաց ի մեզ և ողորմեա մեզ քո • որ

ալասակի՛ն ձեզ աւանդեալ մինայ՝ ։ որք վաս։ Ա՛նհաւատա-
ղուժն արեան՝ ։ որք վաս։ Ա՛նհաւատա-
բերկրին՝ ։ ընդ վարդապետն ձեր հե՛-
մեզ։ Եւ ձի՛կք ամբոխողքն զուարճանան
Հրեշտակացքն դադարքն առնակից են
նեալ ըմբռնման ի խորտակեցի՛ք ։
տի՛ եղանելի ըլլ մարտիրոսք ։ որք վա՛-
«Ա՛նհաւատակք յաղթօղք քո՛ջք ի՛մարք
ի՛դաս վերի՛ն զուարթնոցն ։ բա՛ ։
ընկալան ի՛ քէ՛ն քո՛ ։ Եւ դասաւորեցան
բարե ։ Ա՛ւ ըզպնակս անապակ՛ն
Հրապո՛ւրիչն վանեցին ժուժկալութի՛ն ։
խանակ արեա՛ն քո՛ ։ և ըզբռնաւո՛ի՛
Ա՛րք հեղի՛ն զարի՛նս իւրեա՛նց փո՛-
բարեխօսութի՛ն սի՛ք ։ ո՞ խըղնայեա՛ ի մեզ ։
մի՛ն չարի՛ն վանեցին ժուժկալութի՛ն ։
լեցին աբ մարտիրոսքն ։ և ըզպատերազմ
Ա՛ռնատորակա՛ն աշխատուեց համբ
նեմք ընդ քե՛զ անլռուելի ձայնի՛ ։
պագո՛ւք ։ ո՛ք երրորդուեդ ։ բարեբա-
դեցեր ըզմիեզերս ճշմարիտ երկիր՝

սակս անապական սուրբ բերելոյ ի հօրէ
առաքելոյ մերոյ Հոգւոյ. Եւ զայլ
երկնային զօրքն ի ջերմեռանդ պա-
տուիրանսն ի ծառայութիւն ա-
պաշտօնէից բարձրեալ. ընդ ձեզ
ղեկիք. Եւ զբնաւորեալ խաւար կուռ
ապերախտիս ի ձերոյ պայծառացուն սրբ ե՛կեք
ահաւոր մերոց. Այնպէս հեղմամբ
ձեզ ուսումբք բարեխօս առ քո՛ւ վասն
մերոյ յանձն առեալ վասնորոյ տան. ընդ
քրիստոնէի. ուրբ զաւրաւորես Եւ ընդ
որ ի յերկնիկից վայր անկեալ։

Ընդհանուրբք ձըշմարիտ Եւ վերնայիք

լոյն ամպատամբ ոգւոյական Թըշնամւոյն
խորանայն։ Ընդեղ ընդ սեղն ա՛նկե-
րշ չօր իմ՛ ի ժառանգորդք երկնից
նի՛ց վերկայեալ սուտ. եկայք օրհնեալ
քրիստոսի ոդւոյն Տ՛ր. այն ի յերկ
գեալ բերկրի՛ն ընդ առաջ սեա՛ն
գ՛ն հրաշիւք. ուրբ վա՛ր։

Ա՛յսօր մարգարտասիզ դասքըն ցընծա՛

քան զանկանըս պատուականըս գերա

նեն ընդեղ գովեզ ու փառաւորեզ ։ ծ
և դաւսակեսցեալք վերին զօրացն ։ ծ
պատերազմաւք յաղթեցին թըշնամւոյն ։ ծ
ունէին ի վերնական զօրութենէ մաս ։ դ
խնայեա՛ ի մեզ ։ այծ հա՛ւրըցն ։
փառաց ։ աղաչանո՛ք սրբոցդ վկայիցըն
Լո՛ւր խնդրուածիք ի քէն թագաւոր
զե՛ւարթնոյն ։ սոցի՛ն աղաչա ։
սու՛ց ։ և դաւսակի՛ց եղե՛ն վերինն
իւրեանց անցին՝ ընդ հո՛ւր և ընդ
տաշ հա՛ւրըցն մերոց ։ Ալը կամաւն
սոցի՛ն աղաչանօք խըղնայեա՛ ի մեզ ։ ե
բազմեա՛ւք յաղթեցին թըշնամւոյն ։
Յոսափեա՛լքն յանունք սո՛ւրբ պատ
մեացի՛ բարեխօսո՛ւթէ սրբոցդն ։
ւորըն բա՛րեբա՛նեցէ՛ք ։ զի ոդոլը
Հոգո՛ւս/ի՛ն ։ զրի՛ստոս թագաւո
նո՛ւթի՛ւ ի նմա զքո՛ թագա ։ Ալ
երանելի սրբոցըն գո՛վեցէ՛ք ։ յօրհ
ցէ՛ք զքո՛ թագաւորն ։ Ալ դա՛սա
Լո՛ւր զբա՛ւրթունս երկնից օրհնե՛

սուտ խմնալն սիոն. աղա՛ Տա՛ճառը են
չէղմամբ արեան՝ սուտ մեծարի՛ մայրը
չէսուտք ըմբռնի՝ սո՛ւտք խրնայեա՛ ի մեզ.
նշանարե՛ք սուտ՝ ի մէջ եկեղեցւոյ՝. աղա՛
Ա՛յսօր յիշատակ սրբոցն. և փայլե՛ն
դատա նօրինն վերահասդեցա՛ն. սո՛
կեալ փայլակն՝. և հրեշտակացեա՛ք ի
Ա՛րք ի սկսա՛ւէս շինո՛ւելո՛ն զտաճարանդ
տով ընդ քեզ խաչի կցեցա՛ն. սո՛քօք
բարձին ընկնի՛ քո՛. և անմեկնելի՛ սի
ղո՛ւմեա՛. Ա՛րք և ընդ խաչս խո՛րհանդ
մըկըրտե՛ցան՝. սո՛քօք աղաչե՛՛մք ո՛
բին՝. և մրկրըտութի՛ արեան ընդ քեզ
Ա՛րք ըզբաժակ մահո՛ւ ընդ քեզ ար
նո՛ւք ըզքե՛զ դոլեմք և փառաւորեմք.
Լի՛ցին՝. և ընդ նոսին՝ համաձայնեալք օրհ
կա՛տարեցո՛ւք ըզշիշատակ ե՛ղց վկայ
Ա՛սատ և մե՛ք հաւատացեալքս ի քեզ՝
Հանդերձեալ ըզքար տանջանս և ըզմահ.
և ձայնակցեալ երից մանկանցն՝. օրհ.

Ալ՛ղք փորձեցան՝ ի փորձ սրոյ և հրոյ.
և սպօթիւք սուգ ողբոյաց մեզ։
ուրախ ըզսիրտս աւրժանի աւրս.
Ա՛ղքեզ սիրողաց՝ ուրուք աչ պատ՝ 2
թօղ սե երանելեացն. օրհնե՛։
ըստ բազում ողորմութեանդ օրհնե՛։ Օ՛ երկ
ըստ բազում ողորմութեանդ օրհնե՛։ Ա՛ղքեզ 3
ըզնա յաւիտեան։ Ա՛նդ ե՛րկնային
զօրքն միաձայնեալ լսուի. ըզպատուական
ա՛ր ըզքեզ օրհնե՛ք. և բարձր ա՛րարէք 4
զանց ըզսիրելագոյն. ըզքե՛զ։
կա՛ց քոց վերկայից։ ողորմեալ ասցո՛
սո՛ր ըզբարեխօսութիւն քոյ նահատա՛
մամարտե՛։ ըզքե՛զ օրհ։ Ա՛նկալ ա՛յ՝ 5
շրջնաւորացն յաղթել չարին ընդդէմ
Ա՛ր եաւր զօրութիւն մարդասէրդ քոց
ըզքեզ օրհնեմք տէր հարցըն մերոց։
զրահեալ զաւրին սրբոյ ձայնիւ։
Ա՛ղե՛ա մեր զօրա՛ւոր յանմարմնակա՛ն 6
հիւանդաց բժի՛շկ։ ա՛ղաչէ
ո՛ր հոգւոյն։ հենդանի՛ ոսկերըք սոցա

Աւրեցի՛ն յորդեդրու՛թե շընորհա՛ . ասդ.
ահր բոլո՛րից հօրն. Ա՛ր ըզսիրելիքս հրաշ
Ա՛ռք խակըզանկ պատուեա՛լ եղեն ՚ի
Նայեա՛ ՚ի մեզ աչ՛ք հա՛ւ ըզքն մեզոց .
մո՛ւթի՛նան՝ . սոցի՛ն աղաչանօ՛ք խը
ըեա՛լ պայծա՛ռացան ընդ անմա՛րմինն բանդ
ք՛ս սո՛ւրբ հայրապետդն . Ա՛ւ վերաբե՛
Ա՛ղբ հա՛ղորդեցա՛ն չարչարա՛նաց քո՛ց
՚ի քաղա՛ք կո՛ղոտանեաց ՚ի մեծ՛ն սիո՛ն .
ա՛ռաջնորդե՛լ մեզ յերուսաղէ՛մն վե՛րին .
պա՛տուակա՛ն աբ արեա՛մբն խ՛րեա՛նց .
պարգեւեա՛լ մեզ ՚ի քէ՛ ՚ի բըժ՛շկո՛ւթի՛ն .
զմիշատա՛կ սուրբ՝ . Ա՛յբա են դէղ կե՛նաց
Հա՛նդերձ որդւովք ի՛ւրովք սո՛ւնե՛լո՛վ
Ձանա՛յ եկե՛ղեցի ու բախո՛ւթի՛ մեծա՛ .
Ա՛յսօր Ճրգնաւո՛ր սո՛ւրբացըն զուար
աստուա՛ծր պատրա՛ստեցի՛ն . ասդ .

Եւ՛ի քո՛ պատուի՛րանաց ե՛րբեք ո՛չ խոտո՛
ըեցա՛ն . սդ . Ա՛ղբ՛ն տաճա՛ր սո՛ւրբուե՛
ա՛նանձ բա՛նիդ . Եւ ըզա՛նձրս հո՛գևո՛րս

Ո՞ր ազգ ի քո՛ւ զեղբարդ ոգիդ զերկնոյդ
առեալ համբերեցի՞ր ի՝ շաճատեր հոյ
ոչ ազգ ի քո՛ւ զեղբարդ ոգիդ զերկնոյդ
ոչ ազգ ի քո՛ւ զեղբարդ ոգիդ զերկնոյդ

փաղաց պլսական • ամօ։

Ո՛րք զաւ ի քո՛ւ զեղբարդ ոգիդ զերկնոյդ
ղե՛ն ընդունիլ ի քե՛ն զանթառամ
ցա՞ ունդրամ մեզ։ Ո՛ւր արժանի՞ ես
կուգեն ի պաշտելոլթէ • ամօթիւ ստ
նո՛ւն քո՛ւ դարձուցի՛ն զաշխարհս
տակի՛ն ոչ հայրապետաց։ Ո՛րք յա՞
Ո՛ղորմեա՛ մեզ տէր աստ մեր ի յիշ
զինքեան։ բարձր աթոռ։
իւրեանց նմանողք եղե՛ն փրկիչին
հայրապետաց • որք հեղմամբ արեանն
բարձր աթոռ։ Երկրպագեա՛ն ի՛ւ ըզ
տայ ևբարեբանի սրբոցանաց ձայնիւ։
հոգւոյն • որ բնակեալ է ի՛ւրմէ յանմա
նա յանխառն։ Ո՛ Էակից՛ն հօր և
Ո՛զորմեա՛ մեզ տէր աստ մեր ի յիշ
զինքեան։ բարձր աթոռ։
իւրեանց նմանողք եղե՛ն փրկիչին
հայրապետաց • որք հեղմամբ արեանն
բարձր աթոռ։ Երկրպագեա՛ն ի՛ւ ըզ
տայ ևբարեբանի սրբոցանաց ձայնիւ։
հոգւոյն • որ բնակեալ է ի՛ւրմէ յանմա
նա յանխառն։ Ո՛ Էակից՛ն հօր և
Ո՛զորմեա՛ մեզ տէր աստ մեր ի յիշ
զինքեան։ բարձր աթոռ։
իւրեանց նմանողք եղե՛ն փրկիչին
հայրապետաց • որք հեղմամբ արեանն
բարձր աթոռ։ Երկրպագեա՛ն ի՛ւ ըզ
տայ ևբարեբանի սրբոցանաց ձայնիւ։
հոգւոյն • որ բնակեալ է ի՛ւրմէ յանմա
նա յանխառն։ Ո՛ Էակից՛ն հօր և

ՃԻ

ՍՏՈՒԱԾԱՅՆ ԱՐՔԱՅԱԿԱՆ ԵՂԵՆ։

Մարմնաւորյց զԲԲ վերկայքն. անեղին
Նոց. Եւ բարեբան հնարէք ի դանձից
Հրեշտակապետաւքն ի հոգեղէն զբաւթիւնս
ցայսմ պարծանըս յաւիտենական։ Եւ ասաց
վերատուրեցէն ի մեծ ըզբելիար. Եւ ասաց
դէմ զինու. վիրաւորեաւք ի մարմնի
Ամրամով և աբեաամբ մնրտան ընդ
ելեալ ի պատերազմի։
մին վանեալ խորտակեցու և բզ վերկայքն.
մարդկան. զի զկորստեանցեաւ ըզբընչա-
ՃԲընծուքիւն և այսօր հրեշտակաց և
դարձ։ ի բեռ եկեղեցոյ։
տուքիւն ի քրիստոսէ հայցեցէք այն
ոմ ասացաւքն հայրապետք. հաստա-
տուքեցեն վանեցիք զկուսապաշտուքի
վն անձանց մերոց. Ալք զանբարշ-
քուն ուսնիք բարեխօսել առ տէր
բաստեղծ ձեզ զարքայուքենն. Համարձա
շելանիւս հրով. ժառանգեցիք պատ
ինն անուն տալոկ։ Ալք փորձեցայք

նրա բնակեալդ հոս խրնայեա՛ ի մեզ։

մա՛րտիրոսքն ևա՛սէին. որ ի քարձմէ
մկ Ա՛ղբեր կարդա՛յի՛ն յօգնութի՛ն ե՛ր
թէ՛ և աղօթիւ՛դ ե՛ր ձէ՛գնաւորացն։
լե՛սեղէ՛ն առաքա՛սին. քարեխօսո՛
ընկա՛լ ե՛ր մեզ յերկնայի՛ն խորհրա՛ն ի
տե՛ղացվի՛ն Ա՛նդ ո՛րս ե՛մք անշէ՛ջ քո՛
մո՛լորութեն. և եղէ՛ն յաղթօղ ի պա՛
ազատեցի՛ն զսուի՛զերս ի դի՛ցսպա՛շա
կանգնելով ի սմա ըննջո՛ցն յաղթութե՛։
Ա՛՛ն հեղմա՛մբ ե՛ր ա՛րեանն խ՛րեանց՝
տատեցի՛ն զսիմնա՛նըս ե՛ր եկեղեցւոյ.
ՃԼ՛ընդունելի՛ր ընդ սրբոց քոց քո՛ հա՛ս
ցեաղիք ընդ Տրէշտակ՝ ե՛կ ։
պայծառա՛ցեալք ի յերկինս ։ և դա՛սակ
րէ ։ եկ ։ Ի յուսա՛րեաղք ի յերկիրն ։
թօղէ ի մարտ և պրկակեա՛ղք ի հո՛
Վանզի տուո՛ղ ի տա՛նջա՛նս և յա՛ղ
վո՛ւրդըք ցըն՛նդուքը՛ տո՛նեացո՛ւք ։
քի՛ սրբոց վըկայի՛ն ։ ե՛կայք ժողո՛
ի՛ շա՛տակ ե՛ այսօ՛ր քա՛ղ նահատա՛կաց

բանամոռ ըզսահմանիչն և զյաւիտեան. Ո՛վ
ես յաւիտեան։ Յիշեա զբնակութեան քո
զոր ստեղծեր ի սկզբանէ. ազգ մի՛ զաւակ
մերոյ. որ ի բանձնանելս բնակեալդ եղ
միշտ և յաւիտեան։

Ա՛վ տէր գերդաստան ազգի մարդ
կան. հրաշալի՛ ճրագնոցք ի յերկիր
նահատակեալ. և ի յերկինս պսակա
կեալ ընդ անմարմինսըն դասս։
Ո՛րպէսզի դուք վառեցար՝ զկնոճ տէ
րոջն. և յաղթեցիք արիաբար զնե
մարմին բնչիսարայ։ Ա՛յ դադարիր բա
րեխօսել վասն մեր. սո՛ւրբ հայր և որդի
և հո՛գին. զի յաղթեսցուք հնա
տուն ազանդին բնչիսարայ։

Ո՛ւ քեզ արդ հարցըն մերոյ խնդիր
հեալ անձամբըդ պատմ՝ ո՛ւմ՞ մի
ա՞նուն առներ ու՞ր փառս որեալդ
ես յաւիտեան։ Յիշեա զբնակութեան

քոյ. ընկալ և զմեզ փրկիչ յորդո-
ւ պատրաստեալ քո յօթեվանէն սբց
յարևոյ քոյ ընդ սուրբս քո.
ատ. և արժանի արա զմեզ լսել ահեղին
ողորմութիւնք քո զգուռնէն բաց մեզ
նու թիւն երդմով բարեր ար։
կան. զարարիչն արարածոց միաբա-
զմարդ դառեր հրեշտակաց համբա-
լիր ի վեր ընդ ամպս. ալէլուիա Հոգւով
րձք բարեր ար։ Լ՚ուր ()՝ընկերդք ընդ
որ ի սմա են ևկեղեցիք. համբառնայ
բարձր արարէք ընդ յաւիտեան։
լուեալ զաստուածային ասուածոյց
երկնային զօրութիք. սերովբէք և քե
Լ՚ուր ()՝ընկերդք ընդ երկինս և
խօսութիք սբերոյց քոյ. որ փառ
ի տաճարի քում սբերդ ութիք. բարե
լողացս ի քէն ընդ թողութիւն մեղաց
ատ։ Ընդհանուր ողորմութիւն
զնեղելոյց անձինց պաղատ ասն։ մի

ուանն · ար՝ · Հնդկաստանեաց այսօր և
Ա եղեն վկայք իմ կամաւոր մահ
անարգեցին ընչից ոսկւոյ և բզմնչ ·
քան բզնութիւն · արհամարհելով
Ա ի մարմնի անմարմնացան գերիվեր
վայ անուան քո · որ այծ հայրըն մերոց ·
յաղթող ել վկայքն ի պատերազմի ·
նուցեր ազգի մարդկան · ցուցանելով
Ա ըզհրաշափառ քո զօրութիւնդ ճշ
ուակն արեամբդ քո սրբեալ ·
Սուգ ածեալ աղօթիւք փրկիչ խնայեա ի
ել եկեղեցի քո · զոր ընտրացեր պատ
Ա ակն ունին պլսակիչ ի քէն ար ·
քեզ պատարագ արեամբն խաչեանց ·
Ամա ել մատուցին զանձինս խաչեանց
գնեալ մեզ օրհնել բզքեզ արժան նախէն ·
Ա յ յիշատակըս վկայից քոց ք ել պար
լանայեա յարքայծըս քո · բարեխօսել
և անօթիւք ել ճրագնա՛ւորացն ·
Ա նընտրել քո յատենի դատաւոր ահեղ
դրութիւն ի դիպարձութեան կենաց ·

ի յերկինս։

Տուր խնդրուածս ընդ հրեշտակս
Լիանալս յանբաւութեանդ քոյոյն. և միշտ
Ընկալեալ զպաշտօնեայսդ անապատ
Մեք ոճնեմք զպիշատակ նոր վկայիցն
Խաղաղացո՛ զկռիւս մեր սղոթիւքս
Յա՛փրկեա զմեզ ինձոջէ մերոյ։ Տէր
Ողորմեա՛ մեզ եւ բարձր արարէք
Ընդ յաւիտեան։ Որ փառացն իւրոյ
Տեսօղ նոր զվկայիցն սրտից անմարմնականն զօրացն. ՕՐՀ
Երգակից անմարմնականն զօրացն. ՕՐՀ
Որ առքեր լուսաւորեաց զաշխարհ
Տուր մարդկան ի գիտութիւն ճշմարտութեան. և հրաւիրեաց յերկնից
յարքայութիւնն. ՕՐՀ
Ի հիւանդակս վկայիցդ քոյ տօ-
նեմք այսօր քրիստոս Թագաւոր. ա-
ղաչանօք սոցա՝ ողորմեա՛։ Որք յոտ
թեցին անօրէնն բռնաւորի՝ հեղ
մամբ արեանն իւրեանց. և դասա-
կից եղեն վերինն զօրութեան։
Որ ընկալար զպաշտօնեայսդ անապատ
հանեալս յանբաւութեանդ լուսոյն. և միշտ

Ո՛վ յոյժ յիշատակ սրբոց քոց, որք
տանջանաց անօրինացն համբերեցիք, և
զատակիչ եղեն վշտին զբաժանման.
Ո՛վ յոյժ ե՛ւ հրեշտակք ուրախանան
ընդ կամաւոր չարչարանսն ձերս, որ
բանն, որք յաղթեցիք անօրէնն բռնա-
նահարման։ Ա՛ռաջ եմ թագաւոր յա-
հեռե՛նից, որ նըստիս ի վե՛ր ջրիցք
հեղեղաց կենդանեաց, և ի սրբոց
քոց փա՛ռաբանիս։

Ո՛վ յոյժ եկե՛ղ քո՛ պայծառանայ
յիշատակ սրբոց վկայիցն, որ
բարեխօսեն առ տէր վասն մեր։

Ո՛վ յոյժ ի հեղո՛ւմն արեան սուր դա՛ռք
հրեշտակաց խնդարհեալ, մի՛ աբանու-
թեամբ ոչնչե՛ն ընդ մարդկա՛ն։

Ո՛վ կոյք ե՛մեք քո՛ հաւատացեալքս,
կատարեսցո՛ւք զձ յիշատակ սրբոց
վկայիցն, որ բարեխօս
ի՛

հրեշտակաց սրբոյն շուրջ են զնոքաք. Ո՛վ
հրեշտակ ի՛ յերկին՝ Նահակ ի՛ յերկրի՝ Ո՛վ հոգի՛ ի՛ յերկին՝ մարմին ի՛ յերկրի՝ Ո՛վ հոգի՛ սուրբ դամասորեակ ընդ
իւր հանդուցեալ էր յոսկերըս սուրբ՝ Ո՛չ ինչ ի՛ վեր սրբոյ ի՛ երկրէն՝ Ո՛չ փառք
են մեզ բարեխօս ի յարքայութենէն որ՝ Ո՛չ
րնտրեալք ըզյիշատակ սուրբ. քանզի սոքա
Ո՞րդ եկայք հաւատացեալք կնոջ
ուրա՞յ անարգեցի՞ն յաշխարհի՝
բերելին՝ Ո՞ զրպարտանայցէ՞ բնութ
իւրեանց հեղինա՞ էարդարանայցեն համ
զմարմինս իւրեա՞նց՝ Այլ՞ զարիանա
զի ընդ տուր ևընդ առնէր անցուցին
ծանցեն ի հայոցիատս իւրեանց՝ քանզ
պարծեսցին սրբքեն փառօք ևցեն
կենդանարար սբ հոգի՝
և առաքեալ սբ երրորդութեանդ՝
ի դասուց սերովբէից՝ Ո՞ք քեզ տո
վերջ քաջասէր փառաց քո՝ հա
մաձայնեաւ ընդ սբոս քո յեկեղեցի
արդարոց՝ Աբրոսեա զանձինս մեր

յայրնի վերկայեցաւ. սրժանաւորեալ ըն-
կերութեանն սիրոյ անձին հոգի. փառս արբեցոյ. բարեխօս.
ըստ սրբոյն Յարտանայ վկային անուանելոյ
քեզ ընծայարկաւ և զարիւն. համբե-
ցաւ Պատարագ անուշահոտս մատուցեալ
Քրիստոսի յաշխատարկի. բարեխօս.
պատուական. և յիշատակ քաջութեան
Ալեք կործանեցին զանօրինացն ըզ-
մարդկասիրութեան հաշտեաց ընդ մեզ քրիստոս.
բարեխօսութեամբ նոցա մարդասէր
մաղթելով հայցել ի քէն տէր ողորմել
հանգուցեալ և ի սրբոցդ վերկացնել.

Յաստուածընտիր բանիւքեալ ի վերայ սրբոցն
շատակրօս առաքելոյ.

Ո՞ր մեզ ոյժ ոչ կարասցէ ըզ յիշատակս
բարեխօսութեան նոցա. և թոյլատրեալ
Լայտնի համարձակութեամբ ամենայնի
ղութիւնն ամենայնի աշխարհի.
Այլ հայցեն միաբան ի քէն զխաղաղ
երկակից եմն մեռանելոց յօրհնութիւնս

դուն եմ լսել ի յառաջագոյնսն լուսոյ. ո՛վ զարմանալի՛ ես մեղացն ըզբոյն արեամբ քո՝ զոր ի գառնէն ի խաչին հեղուցին. եւ ըզմարեդերս ի հրաւիրակսն յօրհնաբանութիւն։

Չէ՛մմիմբ արեանն խաչին ոգի՛ ազատ նապարհ հոգեցելին. եւ առ քրիստոս մե՛զ դուռըն կենարար բացին՝ ի յերկինս։

Ա՛ղբ եկեալ եմք ի պատուել ըզմիշտ ամ՝ կոյս աւանակ նոր վրիպեցին. աղօթք ըսկիզբն ըզդօնուն. զաղաղակելով առ քո՝ տէր փրկութիւն քեզ փառաւո՛ր քեզ տէր աստ՛ուած։ Ո՞հ՛ուր ես հրեշտակաց. անառիս ի սերովբէից. ե՞կիր երեւեցար մարմնով. ոչ առուցեր մե՛զ ասել տէր փառ։ Յանանրութենէ ես վերք օրհնեա՛լ. ի մարդ կանչ երկրպագեալ. քեզ փառք վայել է պատիւ յամենայն ժամ ասել տէր փառ։

Ա՛ր առեղծմամբ՝ ըստ պատկերի քո՝ որ
ո
թանգագործ զանուն քո յաւիտեան։
Եւ բանիւ քով՝ ամենայն բարութիւն
ստեղծեցեր. Հանդերձ միմիանց ծնաւղիդ քոց
բարերար. Հանգոյ միմիանց ծնաւղիդ ծառայից քոց
ընդ նբ[ս]ս քո՝ օրհնեսցուք եւ բարձր այ
ղաւթիւք զանուն քո յաւիտեան։
ղաւթիւք զանուն քո յաւիտեան։ Ամէն։

Ա՛ր ամենայն արարածոց ի սկզբանէ
Ը
ընդ նոսա ստեղծեցեր զերկնաւոր զօրսն.
Ընդ նոսա ստեղծեցեր զերկնաւոր զօրսն.
Հանդերձ ստեղծեալ արժանաւորեաց. տէր ի ա՛ր ամ
Ընդ նոսա փոխեցեր յաւելոյն կենդանեաց.

բանիակց գրելոյն ի յերկիր նոյ ։
ելիցեղ զո երուսաղէմ. ի ժողովս անդ
սուրբս զնընջեցեալսըն մեր ի վե-
դեցան մարմնոյ և արեան քո տէր. Տա՛ն
զո զհոգիս նոցա ընդ ս՛բս զո քո ալէլ-
քանզի դիմ՛նք ես աբեան քո հ՛ն ։
Կ՛ես վայելէ սա օրհնե՛լն. որ յա-
րոլ՛թիւնդ ես Հայիս յե՛լ առնից
ննջեցեալոցն. Թագաւոր և իշխա՛ն վեր
ծրնեմք ըզքեզ ։ Ո՛ մեռանգա՛մ դալըն
առանձն զո քո փառաց Թագա՛ւոր. Ի՛
Հայն փողոյ նորոգի՛ն հոգի՛ք նընջեցե-
լոցն. և յառնի՛ն ի մեռելոց անապա՛
կան մարմնով ։ Ո՛ սանօրոյ ես մեք ըզ
քեզ աղաչեմ՛ըք Տայր երկնաւո՛ր. դո՛
սաւրեա՛ զնընջեցեալսըն մեր ի վե՛
ալ ընկալ մարդասէր. ըստ մե ։ Ո՛ղք Տաղոր
գեր. յի՛շատակի՛ խըեանց զհոգի՛ս նոց
Ո՛ր շնորհ՛ք ոբ Տ՛գուհն լո՛սաւո՛ր
պատուեցե՛ր ըզ մեզ. ընկալ ես այժմ ըզ
նընջեցեալսն ի քեզ ո՛ղի՛ղ Տաւատով.
ըստ մեծի՛ քոմ ո՛ղո՛րմութեան ։

նոյնա դանել յայնկոմէական կը։
նոյ և արեան քո տը . և պարգեւեա
յիմանա։ Հաշուեա՛ ի ձեռըն սբ մարմ
նոյ և արեան քո տը . և պարգեւեա
ըստ պատմութեան գտանել յատուկն
ետու պատմութիւնն . և շնորհեա
յերկինս։ Ընկալ վասըն ածոյ ըզբանու
ընկալ՝ ի դասս անդրանկաց գրելոյ՝ ի
Հոգի՛ս ծառայից քոց քրիստոս ։
ի յերկինս։

նացն . ի ժողովս անդրանկաց գրելոց
աին պայծառացեալ ի դասս անմահ
ած հանան . ի լուսեղէն աւազան
Ընդ այնչափ քաւեալ ընդ իմաստուն
լսել ըզձայն երանաւէտ հոգեմատն
ծառացեալ ի դաս անմարմնոցն . ի
դըս վերինս . ած ազգեալ լուսով պայ
Ընդ առաջ ելանել քեզ հատատով ի յօ
ըզկենդանան ի հանդերձեալ երկիր ն
։ ժառանգեցէք պատրաստեալ ձեզ
խոյ . ժառանգեցէք պատրաստեալ ձեզ
բարբառովն . առ եկայք օրհնեալըք հօր
Զայն արկեալ կենդանարին ած ծայրն

ջեցեալն ի դրժոխս խոց. անշընջենութիւնն
Ա՛ր լուծեր ըմպոյ և վէրսացեր ըզնորն
օրհնեալ ըզգեզ այլոց չարեացն մերոց.
փրկիչ ըզպատուհասէն ի՛ շաշակմանէ.
մեր խոնարհութիւնդ քո ի՛ջեր ի՛,
երգով թագաւոր փառաց. որ կո-
Վ ոհաբանեմք զքեզ յաղթական
աղաչանօք աստուածածնին. այս։
մարդկան անանցուելիդ բանիսդ. զաղքատ
Ա՛ր հրաւիրեցեր յանմահութի՛ն զամբարիշտ
մահու լուծեր. և կոխեցեր զինչհան
մահու և վերացեր ընդ ընկեցեալն. այս։
Ա՛ր թաղմամբն երեքօրեայ ըզբռնուխ
ցաւ հին զարհուրանդ ի՛ փըրկիւն. այս։
մահ ի՛ջատչարան. և ի խաչն բևեռեալ
Ա՛ր անբարբառելիդ մարմնով եկիր կա-
փա՛ն. ու՛ր միայնդ եես մարդասէր.
և ըմպեր ըզնչեցեալսն ընդ սուրբսդ
Ա՛ր անձառ անօրէնութիւնք ի՛ փըրկու-
թիւն ազգի մարդկան խոնարհեցար
բանդ անսրբաւած. այսօր Տա՛ռնդ մա՛րդ
Ա՛ր անձառ անօրէնութիւնք ի՛ փըրկու-
թիւն ազգի մարդկան խոնարհեցար
բանդ անսրբաւած. այսօր Տա՛ռնդ մա՛րդ

տուն կուսանաց. բար։

Մեր մխանձել ի յառաջատա ընդ ի՛մեր ընդ զի՛ արժանի արատիչ ըզնըջեցեալսըն դատաւոր ի հենդանեացս և մեռելոց. Աղաչեացո՛ք ըզկենդանարարըն մեր. որ ըզնըջեցեալսըն ո՛ր յադամայ. բար։ Ըզ՛նչող ձայնի՞ փոշմին համահաւասիք ըստծս ի գալստեան իւրոյ. և քաջա՛ դողմամբ զա՛ջտուրեցուցանէ զարա՛ լըստեան նորա. բար։ Ա՛ր ահագի՛ն սարսեցուցըն կարա՛պետք լինի՛ն գա՛ և բիւրաւո՛ր բանակիքք վերի՛ն զը՛ հանդերձեալ ի գա՛լ ի՛ դատել զերկիր. Ընդ նա յա՛ի՛տեան։ Ա՛ր փուշք հոր ա՛՛զատ օրինակ՛ք. բա՛՛ զգո՛ ամարէք ժանաւորեա՛ և ընդմեր ըզնըջեցեալսըն դատակից լինել սը՛րբո՛ց քո՛ց. օրհ։

Ա՛ր նըստար ընդ աջմէ հօր՝ և հրամա՛ր տիցեր առ քե՛զ ըզդատաւո՛ր քո՛. ա՛ր դեռեզմա՛ն Թադաւո՛ր ա՛նուանի՛. օրհ։ Ա՛ր ընտա՛ր ընդ աջմէ հօր՝ և հրամա՛ր տիցեր առ քե՛զ ըզդատաւո՛ր քո՛. ա՛ր դեռեզմա՛ն Թադաւո՛ր ա՛նուանի՛. օրհ։

կեանքդ եա՛ . զՅոգիս ընկնցեալոց մեր
հնո՛նդ հօր ոդիւ . որ մահկանացուացս
տեան օթեւանիս սրբոցդն : Նշխաւ ծը
նընկնցելոցն . արժանաւորել Տա՛նդ ի
թելով հայցեմք ի քէն՝ վասն մեր
յայր անխախտ եւ բարեգութ . մաղ
զՅոգիս նոցն ընդ սո՛ղոմն քո՛ :

ւորաց՛՛՛ց . Մի՛ անտես առ :
Զոգիդ ճշմարիտ՝ մերխիթարիչ սրտա
յարութ՝ տիեզերա՛՛՛ց . Մի՛ անտես առ :
Ոդիդ միածին՝
Տիրոջ՝ ընդ սո՛ղոմն քո՛ : Ոդիդ միածին՝
մարդկա՛՛՛ն . Մի՛ անտես առ՝ ընդ
նընկնցեալսըն մեր . այլ Տանդ զՅոգիս
նոցն ընդ սո՛ղոմն քո՛ : Ոդիդ միածին՝
յարութ՝ տիեզերա՛՛՛ց . Մի՛ անտես առ :
Զոգիդ ճշմարիտ՝ մերխիթարիչ սրտա
ւորա՛՛՛ց . Մի՛ անտես առ :
Ե՛ւ ըստեղծին զիս
ի Տոգո՛՛՛յ՝ ի յօրինել ըզքեզ ա՛ՀՅ ի յո՛ւր
տեա՛ն : Ո՛սկ պատարանդ բա՛նասիրուին՝
խափանեցայ յա՛նձառ լուսո՛՛՛յն . և
դարձայ անդրէն ի՛ Տոգ յո՛ւմէ՛ առեղ
ծայ : Ոդիդ միածին՝ ընդ սո՛ղոմն քո՛ :
ըեան զմեր ընդ՛նդեցեա՛՛՛լսն . և Տանդ
զՅոգիս նոցն ընդ սո՛ղոմն քո՛ :
Այլ անխախտ եւ բարեգո՛ւթ . մաղ
թեցո՛ւ Տայցեմք ի քէն՝ վասն մեր
նընկնցելոցն . արժանաւորել Տա՛նդ ի
տեան օթեւանիս սրբոցդն : Նշխաւ ծը
նո՛նդ Տօր ոդիդ . որ մահկանացուացս
կեանքդ եա՛ . զՅոգիս ընկնցելոց մեր

ընկալ. Եւ արժանասուրեաւ հայեաց. Այնո
լոգոյ ընթ՛ հոգի յորժամ նորոգեա զի
պականեալսն. յայնժամ շնորհեաց եւ մեր
նընջեցեալսն. արժանասուրիւ հայեաց
Յորժամ յերկնից գոչէի փոխն առնել
ցոլքի անանձրեւ սուրբ երկրացդ. Ի դա
տաստանն այնոր. յայնմանէ ահ
ղին սիրեաց սէիրն եւ բազմեր ընկնել ն
ջեցեալսն Եւ հանգոյն ընդ սուրբսն քո
Յորժամ ձառագայթք աճուրդեանցդ
փայլին ի յարեւելից. Եւ դըպրութիւնք
հրաշից ցըն բան նիւն. յայնմանէ սր
հեղինն սիրեաց սէիրն Յորհնեալ դո
ղանն արարածդ ի ձայնէ սրովբէից
փողոյն. յորժամ հարկանէ հրեշտակ
պետն եւ կոչէ ի դատաստան զամե
որդեաց մարդկան. յայնմանէ

Ո՛ր թագաւորդ ես թագաւորաց. Եւ
բաշխօղ կենդանութեան աղբի մարդ
կան. այսօր մարդասիրութիւդ քո ընկալ
ջեցեալսըն մեր ընկալ իբրեւ. Եւ հանգոյն
ընդ

հայրապետին՝ աբբահամուռ. ոչխարամ ե այր
ա՛մ. ընկալ ըզմեր ընծունջեցեալն՝ ի գոչ
ա Այր կուշեցեր առ քեզ այր ըզ տիեզերս
կողմեան դամասն. կբ.
ասէն իւր. պատասխանէալ յոյժ
կաց. միաւորէ զմասատացեալս անձ
ի բնութեան բանակըս հրեշտա
հոգւոյ հանդուցեալին՝ օրհնեսցէ զ
ո՛վ ամառքեանն ի հօրէ՝ զմի խոր
արարիչ՝ զի հանգուցեալ
ը զ ուղիդ օրհնեցէք զ ամբար
ընդունելեալսն ըստ ամէնայնի. և հան
յայնժամ ասացին լուսով պայծառացո
հոմարին զերեզման նոր ուսանելոցն
ի այնհատիկ ձայնէ գոչեանն զա
ժամ երանաւէտ կուսանացն ընդունել
ցեալսն մեր ընկալ ամէնայնի. և հան
ջեցեալն ի բարբառ փողոյն. այն
առան քո ամ. զմրթուցանեա ըզ նոր
ա Որ յահատոր և յանպախտից գաղթ
ընդ աբրահամ ասէ տեսլեամբ

և Տ՚ըրկանի փոշ յարձանէ մերոյ. Ո՚ Տ՚ժժամ հընչէ բարբառն անդադին.
տատանի քուր քո՞ւ ձրջ մեր։ Ո՚ր լուանաս ես ախէվերանց քո՞ ձրջ.
Ո՚ Տ՚ձայն փողոյ գաղատեան քո՞ տէր. ա՚մ հոգիք զարթիցեն. կա՚մ ի դա-
լիւ. ո՚ր վերահանգոյց զամ։ լուսաւորութիւն և զոյ մեր ընդունելեաւքն
զուարճանաք՚ զերրորդումն քո՚ն. փառաւո՚
րեալ ըզհայր. ո՚ր վերակոչեաց զամե-
նեսեան ի մա՚հուանէ յանմահութի՚ն։
Ա՚րգելցէք ոն երգ նոր՝ ի կեղեցի՚ք
սրբոցելոց. քո՚ւ երկիւղածեալ. ո՚ր վե
րակոչեաց զամե։ Ա՚ր բանաց ձայնիւն
օրհնե՚սցուք. Տ՚ոգևորակո՚ն հընչմամբ՝
գո՚վեսցուք. ա՚ռ զՏ՚ոգի՚ն փառաւորե
լի. ո՚ր վերահանգոյց զամե։
Ո՚ Տ՚ձայն փողոյ գաղատեան քո՚ տէր.
ա՚մ հոգիք զարթիցեն. կա՚մ ի դա-
տաստանի քո՚ւ քո՞ւ ձրջ մեր։
Ո՚րժամ հընչէ բարբառն անդադին.
և Տ՚ըրկանի փոշ յարձանէ մերոյ. Ո՚

ասացեալոյ՝ նիւնիցեցելոյն յանուն քո՝ ընդ
հարցն մերոց։ Այր խոստացար հաւա-
մեր ըզմահ ճաշակել եցեր. տէր տէր ըզ-
ծրիւէ և մարդասէր տար. որ վէրսն
հեա դասիլ ընդ տբերս քո։

Ընդ-
ծրիւէ
ի

ըստ գործս. և մեր նիւնիցեցելոյն շնոր-
անձամբ փառօք հաստատանել մարդկան
մեր ըզնիւնիցեցեալան. յորժամ գայցէ
Աստուածոյ քոյ այզմիւք յիշեա ըզ
վերս ածեր յանմահ ի կեանս. ասել։
նուիր. յաւիտենից ըզնիւնիցեցեալսըն
բեւեռեցար. զմնհոս լուծեր զիշխա-
և հանգուցիչ նիւնիցելոց։ Այ խաչին
յանձինս մեր. ասեղծիչ կենդանեաց
տենիր. մարդանիրուքդ քո խընայեա
ամենայնի մեր ասացիր առ նա։

ա

Այդաւոր անմահ. արարիչ յաւի-
կիւ կար ի յայլմէ քաւմէ։

ծրիւէ ի քեզ. և մեզ շնորհեացես փրկ-
տուցմէն տար. և երբեք քո պարծես-
տեան քո տէր։ Յորժամ առնես հա-
մեր գնիւնիցեցեալան. յորժամ գայցես
անձամբ փառօք հաստատանել մարդկան
ըստ գործս. և մեր նիւնիցեցելոյն շնոր-
վերս ածեր յանմահ ի կեանս. ասել։
նուիր. յաւիտենից ըզնիւնիցեցեալսըն
բեւեռեցար. զմնհոս լուծեր զիշխա-
և հանգուցիչ նիւնիցելոց։ Այ խաչին
յանձինս մեր. ասեղծիչ կենդանեաց
տենիր. մարդանիրուքդ քո խընայեա
ամենայնի մեր ասացիր առ նա։

Այդաւոր անմահ. արարիչ յաւի-
կիւ կար ի յայլմէ քաւմէ։

ծրիւէ ի քեզ. և մեզ շնորհեացես փրկ-
տուցմէն տար. և երբեք քո պարծես-
տեան քո տէր։ Յորժամ առնես հա-

առաջի՛ քո հեղեալ մեղքերմբ. Հանդո՛ւր
ուամբ քո քի՛ն. բանաւորաց զաղաչանս
նուիրի՛ մեհեր կամաւորական ման՝
րսա ձեռօք. Հայն։ Ա՛ր լուծեր զերկեա
րսիւ բնութե՛ բարձեր ի վե՛ր քան զի՛ն անա
ջի՛նն առեր զանպատեան ադամայ. մե՛
Ա՛ր ի՛ջեր յերկնի՛ց վա՛րձն մեր զառա՛
գիւ՛ս նո՛ր նորոգելո՛ց մեր՝ ընդ որբս քո։
կարդամբ մարդասէր. Հայնդո՛ զո՛
առաքիչ ընդ Հօր յերկրքե. ա՛ռ քեզ
Ա՛ր ծրդիւեաս և բանդ աքա՛ծ. Հառա՛
Հանդերձ կենդանեօք. բար։
զո՛յն. զարթուցանե՛ր ըղնընջեցեալն
երկրի. բար։ Ի՛գոյել աճա՛յին փո՛
ընդ ամպս երկնի՛ց ի նորոգել զերբեա
դար Հոգւո՛ւոր երգով։ Ա՛ր գալո՛ւն ի
նո՛ւստուեր ի՛ յամբոս փառաց. անդա
Ա՛ր օրհնեցէ՛ք. բարձր արա՛ք սիրտ ընդ
լաց դասեա՛ ընդ ա՛ջմս քո. ա՛ր ա՛րծ։
քէն մարդասէր աստ. զՀոգիս նընջեցեա
կեանս. ա՛ր ա՛ր։ Ա՛ղոց խնդրեա՛ք ի

ա՛ր գՀո։ Վ՛ոտաձնորիմ քառմ սերբուհե
ընդ հանուր տիեզերաց. լուսատուրեա
քո զղայլարուս. Լ՛ծանուցեր զանծուխդ
Ալր կոչեցեր ի դրաց մանու ըզսիրելին
դասատուրեա՛ ի յատուրն այսկերտիք։
Հ՛ոգիս նընջեցեալդն ընդ սբ՛ըս քո. Լ՛
խնայմես զքո զարարածս. յիշեա՛ տ՛ր
Ա՛ստուածորիմ խաղաղուհե որ քաղցրուբ՛
եւանել քոց փառացդ. որ մի։
սէր ընձայն ածային փողոյն ընդ առաջ
ուանս քո վերըստին նորոգման. ի լը
օրհնեա՛լ տեր. արժանիք՛ արա ըզծա՛
քառմ սիրելոյց. որ մի։ Ալր յա՛մի՛ ես
ըրց. և հանդի՛ր ընդ սբ՛ըս քո ի խորան
նաց. յիշեա՛ հոգիս նընջեցեալդ մի՛
Ալր առնիս իշխանութի՛ մահո՛ և կեա՛
գնատ. որ միա՛ւ՛ հանդերձ մարդասէրդ։
քո ընկալ՛ յերկնայինն քո տէ՛ առա՛
ի բարձունս. ըզնընջեցեալսըն յանուն
մատոյց՝ պիտո առնես՛ի՛ց փառաբանիս
Ա՛ւետ վայելէ ա՛ծ օրհնութի՛ն. որ յան

հօ՛ր. Ա՛ղ հնդկաղէն բնութի՛ւնս հրե՛ղ
Վանլոյդ Ի միածի՛նէն վառո՛ղ և փառո՛ք
աբրահամու՝ . փառըս :
մեր ըզ նընջեցեալսն ընդ բանալ՛ս ցն
աչգի մարդկա՛ն՝ . աչա՛ւ ա՛րժանի՛ և ըզ
ցեալսն . և պար : Ա՛ր նորոգո՛ղ ես
դա՛սեւոյըն կա՛րգեա՛ և ըզ մեր նընջե
Ա՛ր հրաւիրո՛ղ ես կո՛չեցեալըց ընդ ալիք
փառըս տա՛լ անուա՛նըդ քո՛մ սրբոյ :
մեր նընջեցեալսն . և պարգևեա՛ մեզ
Ա՛ր հայրդ ես բարեխնամ . գըլխա՛ւ ի
ա՛ծ ա՛ծ նին . ա՛ն՛ : յիշ :
Ա՛ր մարմնացար վասըն մեր . սղա՛ջանքդ
կարդա՛ք և պաղատի՛ք ա՛ն՛ : յիշ :
Ա՛ր յանմարմնոց վերօրհնիս . սո՛ւրբ քեզ
Ա՛ր հանգո՛ց զհոգի՛ս նոյ՛ ընդ ա՛բեա՛ քո՛ .
եա՛ զընընջեցեալսն ի՛ նա՛ա՛նունդ քո՛ .
արուեստո՛ւ ձեր հայցեմք ի՛ քէն ա՛ն՛ . յիշ
Վ՛ա՛դի՛ հերոց կանխեա՛ւ սաղմո՛սիւք և
ուալից՝ . պա՛յծառացո՛ ա՛ի՛ր զհո՛ .
մեծութեանէ՛ք քեզ պաղատա՛նս արտաս

իմ ի քէն. ողջո՛ւն ձեզ համօրէն ժո-
ղովուրդ եկեղեցւոյ. ողջո՛ւն ձեզ մա՛նկունք եկեղեցւոյ.

Պաղոս. Ա-մէն եղիցի ես ա-յժ։

Ողջո՛ւն ձեզ դա՛սք քահանայապետական. ողջո՛ւն ձեզ դա՛սք քահանայապետական. ողջո՛ւն ձեզ ամենայն սրբերուն քրիստոսեան

յաչկըբայ ծգնակիսն ի նմա։

Աղրանի ՝ ազգի՛ն. որո՞մ տը աստուա՛ծ

յոյսիմ ստեղծարար . այլ ան քեզ
գայլ այս քեզ . դատանայ անդունդն ի նր՝
նաւապետիս քոյր . քանզի իսկ նոքերեքին
մրկնոյժ էր ան զի այս տեղ, ի շաղ
Աղջիկ . Օ՜ ծանապարհդ ելցես .
տիմ հայր երկնաւոր . ես եմ յոյս իմ ծո՛ղ .
հետացարմ . այլ ան քեզ միայն պարտ
քանզի ոչ ժամանեցիր առաքեալքն յայր
Ծանապարհ քոյ երս ոչ պահեցիր . Օ՜
Աղջիկ . Ա՛ելցեցո անչն ի ի հոգ .
մահու . ես եմ յոյս իմ ծնեաւ իմ .
մեզայ . ու շաշակեցիր զգ դառնո՛թի
մ ստեղծարմայ . քանզի պատուիրանաւն
Ա՛երթեցուր անձքն իմ ի՛ հո՛ղ յորմ
Աղջիկ . Ո՛ա օգնեցո՛ ես ծո՛ .
ան բնակեարքն ի քերթուածոցիմ .
(Երգեցուկ, զձեզ տէր ի սիրոյնէ . այն
Աղջիկ . Օ՜ է՛ տէր ես ի վեր՛ .
ես ձեզ կեաց նորն յաւիտեանից .
Աղջիկ . (Երգեցուկ այն է ամենայն
ամենայնի տէր զօրութեամբ .

Ա՛ր զասլա ։ Յորժամ գա փառաք հօր
այլ խնայեա՛ յիս յահագին աւուրն
անարժան ձեռաց քոց մի՛ անհաս առներ
քո՛մ գալստեան նո՛ն ։ Ասեցուսո՛ց եմ
ասեղծեր զին ։ Ա՛ հոգւոյն մեկնեալ
եր՛թայ՛ցաւ անձն իմ ՚ի հո՛ղ յորմէ
առեալ եմ ՚ի խամրատութե՛ան ։ գնանայես յաւուրն
թագաւորին մեծի՛ւ ուր ժողովք սքեզբո՛ցն
՚ի քաղաք՝ ելն զօրա՛թեց՝ ա՛ ՚ի քաղաք
զհո՛գի սուրբ ։ ի՛շելով սո՛րա զհաւատս ։
պահեա՛ ։ զի քո խաչի՛ և յարու՛թե՛ըդ
հաւա՛ստաց ։ թագաւո՛ր երկնաւո՛ր ։ հանգո
հանգո՛ ։ Ա՛ր եասո՛ւր հոգի յո՛ ։ ըզ սա
եր՛թ առ արարի՛չըն հայցե՛լով ։ աճ՛ իմ
տեառ ունե՛ցո՛ւ հո՛գի խաղաղութե՛ ։
Ասաւ ։ Օրհնեա՛ տա՛ւդ ։ Ո՛հ ո՛րչեցաւ
տո՛ր ։ ո՛ր ։"

միայն պա՛տճառի՛ հա՛յր երկնաւո՛ր ։ ու՛ր

Աշրաքիէլն որթամամբ, և ահագին զօ-
րութեամբ անդադար վասն մերոյ փըրկու-
թեան, մարմնով ծնեալ ի մարդկութենէ
աստուածութեան, որ ամենայնի տէր էր
և ոչ ումեքէ ծառայեցուցեալ, այլ ինքն
ամենեցուն ծառայ եղեալ, զի զամենայն
ազգս մարդկան ազատեսցէ ի ծառայու-
թենէ սատանայի, և ի գերութենէ մեղաց
և ի մահուանէ, և զանձինս իւր մատուսցէ
ընծայ ի քաւութիւն մեղաց մերոց, և
ինքն ի մեռելոց յարիցէ, և երկինս ելցէ,
և նստցի ընդ աջմէ Հօրն, և գայցէ դա-
տել զկենդանիսն և զմեռեալսն, և տալ
իւրաքանչիւր ումեք ըստ գործոց իւրոց,
զոր ինքն ասաց, թէ ես եմ հացն կեան-
քի. հաւատացէք ինձ, զի ես եմ ճանա-
պարհն և ճշմարտութիւնն և կեանքն,
և ոչ ոք գայ առ Հայր, բայց միայն ես
և դուք ինձ հետ. և ես եմ դուռն ոչխա-
րաց, և ոչ ոք մտանէ ի դրունս երկնից
բայց միայն ես. և ես եմ դուռն ոչխարաց,
և ոչ ոք մտանէ ի դրունս երկնից բայց
միայն ես և դուք ինձ հետ. և ես եմ
հովիւն բարի, և ոչ ոք գայ առ Հայր
բայց միայն ես և դուք ինձ հետ. և ես
եմ հովիւն բարի, և ոչ ոք գայ առ Հայր
բայց միայն ես և դուք ինձ հետ. և ես
եմ հովիւն բարի, և ոչ ոք գայ առ Հայր

հանդո յարբայնէ քուամասալ իջ
հարր

նօղս նբ անուանդ քո բնընջեցե լսրն
ասեղծիչ ամ եղելոց. զնոսասուալ
(յհնեմք ընդքեզ հայր անբասիր զեն
յայնմաւուր անհեղն։
մարիամ. բարեխօսեա վերջն մեր ի
Ամէն անմահ փեսային եղեր դու մայր
բարիս զմեր խոստացեալ է նոյա։
դաժա արդարոյն. և յանպատում ի
ի յօր թեւլնա հօրն իւրոյ կոչէ զն
ընթանայն ի յանվախճան իսանգնա
նէր ն ի մեծ հրաշափառին. և դողալով
կիչն եկեալ փառաք ի յաշխարհս։
Լսանդնի գործոցն ծածուկք յայտ
թանան առաջի. և սոսկանին զն փեղ
Լսամամբ սրտիւք յարուցեալ և ըն
ջիք ահա եհայս ձեր փրկիչ։
կապերտն գոչէ. արիք ասէ ին նըն
Ընդհղ և մեծ բարբառով հրեշտա
յաւիտեան։
տութք. գալոց է փրկիչն յաշխարհս

քահանայապետ առաւել։

պայծառացեալ ի կամարըն լուսեղէնա. լոց. Եւ փառաւորէ զսի՛րելիս քո. Ցծից դատաւորըն կենդանեաց եւ մեռե՛ալ Հայր մերոյ, որ ընդունելի գտաւ ի քեզ ուղիղ հայեաւորվ պայծառացո ընդ ս՛բս քո. ամէն։ Աւուրեխնամ ա՛ր հոգի փառաւորից հօր երկրաւոյ. Հայցեմք ի քէն զի ընդունիցէ զաղաչանս ձրիշնորհիւ հանապատով ա՛ր երրոր դուքեզ. ի միաւանդամ նորոգմանըն դասեա՛ ի դաս ընտրելոց քոյց. ամէն։

Ա՛ր ա՛ր Ա՛խթամնակն ձայնի՛ւ. ժո՛ղովրդեա՛ւ առաւե՛լ բարձր աղաղակեա՛ք զի նա լա՛խտեա՛ն. Ա՛ր գալոցն է փառաւք հօր միածի՛նն որդին՝ ձայնի՛ւ աճապարո՛ն փողոյն. ամէնէ՛ժամ ա՛ր յարու՛ր որդեւոյց մարդկան. միաբան։ Ա՛ր ամէնէ՛ հանուցա՛ծն ըստ ի՛ւրաքանչիւր գործոց դատաւորըն կենդանեաց եւ մեռե՛ալ

դի՛. որ մի՛շտ խաչի համբերեցի՛ր վա՛ռըն մեր՝ ընդունելի՛ գտա՛նի՝ ի քե՛զ ուղի՛ղ հա՛յեաւորվ

քահանայապետ առաւե՛լ։

Յայր բարեգութ՝ որ զբնութիւնդ յայդս
որդւոց մարդկան՝ առաքեցեր ըզմիա-
ծին քո՝ ի փրկութիւն. ի՞նչ զօրեմք ընդ
քեզ ասել՝ կամ զինչ մեծութիւնս
ողորմութեանդ մատուցանել՝ եթէ
ոչ զոր յարեարդ ի մեզ
քո՝ յարուածոյ մեզ խոստացար. ի՛նչ
ոչ միանգամ գալստեանն
քո՝ այլ բազմիցս մերկասարիչ սրբա-
րարութեամբ մերկասարիչ սրբա-
րարութեամբ՝ ի՛նչ
մեծանայն քո՝ տէր. ի՛նչ
Ա՛ծանն մեծի զոսարքնանն և՝ի նըշոյ-
մըն հրաշալի փոխեալ. ուր հոգացեալ մար
մինըք մարդկան նորոգին. յայնմահաւուր
ահեղին՝ ի՞նչ առ՞ժ՞ո՞ր և՝ ըզմեր ըզ
նըմնջեցեալսն. և՝ հանդո՛ ընդ սբ՛ս քո՛:
Յորժամ նըշան տերունեան՝ ճառա-
գայթիւք փայլի. և թագաւորըդ թա-
գաւորաց փառօք տեսանի՝ յայնմ՛ա՛
ւո՛ր: Յորժամ առեան դատաստա՛
նի՛ն դըր՛նի՛. և դըպրո՛թիւք հրա՛
շեալ՛ն բանին՝. յայնմահա՛ւո՛ր:

Ա՛ր երկայնամիտ եղա՞ ար՝ քաղցր և
ա՛նհնարին. Հանդի՛ր վշտի քո ծառայ
քոյ. զի՞ մի՛ դարձցի՛ տնաւո՛ր ամաչեցո՛ել
յա՛ւետ՝ ըստ արհե՛ղ սահեա՛ն։ Ո՛վ միշտահաւ
հրաժարելոյն՝ ի՛ նահատա՛կ քե՛զ ընկալեալ.
և զա՛ւետս մե՛ր ընկալ՝ ո՛րպէ՛ զաբելին՝
զնա՛յի՛ն և զաբրա՛համ։ զի՛ մի՛։

Ա՛ր խորհո՛ւրդ քո՛ մի՛ թողուց հա՛նգուցեա
ընդ՛ ա՛ռաքեալս քո՛. և՛ զհոգի՛ս նոցա՛ դա՛ւ
սեացեա՛ ընդ՝ ա՛բելս քո՛. զի՛ մի՛։

Ա՛ր խոնարհեցա՛ր յե՛րկինս ի՛ բա՛ւ՛ղեդ
ա՛յլ՛. և առե՛ր մարմին՝ ի՛ ա՛յլ կո՛ւսէն.
ա՛յնքա՛ զ՚նը՛ զնչեցեա՛լսն ը մե՛ր յո՛ր
ժամ գոյցեա՛ ա՛նձա՛ռ փառո՛ք. զի՛ դո՛ն
ես ա՛ր մա՛ր ամենայն երկրի։

Ա՛ր ո՛ւնես իշխանո՛ւթի՛ մահո՛ւ և՛ կե՛ն
նաց. և՛ խա՛յթ՚ը՛ղդ քո՛ լո՛ծեր զե՛րկա՛
նըն՛ մահո՛ւ. յի՛շ՝ Ա՛՛նձա՛ւ քո՛ յա՛
տեսի՛ զա՛տաե՛ա՛ր ա՛հեղ. ա՛ղաչանո՛ք
ա՛ր ա՛ծածկեսի՛ յի՛շեա՛ ընդ՛ նզնչեցեա՛լսն
ը մե՛ր. յո՛ր ժամ գոյցեա՛ ա՛նձա՛ռ փա՛
ռո՛ք.

Ո՛վ երկնաւոր հայր մեր. որ յերկինս ես. սրբեսցի անուն քո. եկեսցէ արքայութիւն քո. եղիցի կամք քո որպէս յերկինս եւ յերկրի. զհացն մեր հանապազորդ տուր մեզ այսօր. եւ թող մեզ զյանցանս մեր. որպէս եւ մեք թողումք մեղաւորաց մերոց. եւ մի տանիր զմեզ ի փորձութիւն. այլ փրկեա զմեզ ի չարէն։

Ո՛վ երկնաւոր հայր մեր. որ յերկինս ես. սրբեսցի անուն քո. եկեսցէ արքայութիւն քո. եղիցի կամք քո որպէս յերկինս եւ յերկրի. զհացն մեր հանապազորդ տուր մեզ այսօր. եւ թող մեզ զյանցանս մեր. որպէս եւ մեք թողումք մեղաւորաց մերոց. եւ մի տանիր զմեզ ի փորձութիւն. այլ փրկեա զմեզ ի չարէն։

Ո՛վ երկնաւոր հայր մեր. որ յերկինս ես. սրբեսցի անուն քո. եկեսցէ արքայութիւն քո. եղիցի կամք քո որպէս յերկինս եւ յերկրի. զհացն մեր հանապազորդ տուր մեզ այսօր. եւ թող մեզ զյանցանս մեր. որպէս եւ մեք թողումք մեղաւորաց մերոց. եւ մի տանիր զմեզ ի փորձութիւն. այլ փրկեա զմեզ ի չարէն։

Ո՛վ երկնաւոր հայր մեր. որ յերկինս ես. սրբեսցի անուն քո. եկեսցէ արքայութիւն քո. եղիցի կամք քո որպէս յերկինս եւ յերկրի. զհացն մեր հանապազորդ տուր մեզ այսօր. եւ թող մեզ զյանցանս մեր. որպէս եւ մեք թողումք մեղաւորաց մերոց. եւ մի տանիր զմեզ ի փորձութիւն. այլ փրկեա զմեզ ի չարէն։

Ո՛վ երկնաւոր հայր մեր. որ յերկինս ես. սրբեսցի անուն քո. եկեսցէ արքայութիւն քո. եղիցի կամք քո որպէս յերկինս եւ յերկրի. զհացն մեր հանապազորդ տուր մեզ այսօր. եւ թող մեզ զյանցանս մեր. որպէս եւ մեք թողումք մեղաւորաց մերոց. եւ մի տանիր զմեզ ի փորձութիւն. այլ փրկեա զմեզ ի չարէն։

հանդո ընդ աբբա քո։ Այլ քեզ կար
կիչ։ Ընկալ ըզմեր նրնջեցեալն։ Ո
ուռյ մարմինն կենդանացոյցեր փըր
ւեն յոսանցելոցս։ որ և ըզմեզք մե
Այլեգա՛կն արդարութե՛ք։ և ապա
լաստեանն ըզնընջեցեալսն մեր կիշ
աբբա քո։ Այ՛ւ ի մի՛տանգամ քո գա
արեա՛ն քո՛ ար՝ կիշեա՛ Ա՛մ և հանդո ը
ցեա՛լն ի նե անո՛նդ քո։ Այ՛զգի՛նս
Այ՛սուհետև ա՛լ ծ՛ կիշեա՛ Ա՛մ զնընջե
ա՛ծորդո՛ւդ որ ի՛մ յերկինսի։

կութի՛ւն։ զի՛ նովա՛ եւցո՛ւք ընդառաջ
դե՛լ նբ՛ յաւէլին։ որով եղև մեզ փըր
Ընորհեա մեզ որ ողորմութի՛ւն ի ծա
տի՛ր կենդանեաց և մեռելոց։
գոչէ զկենդանութի՛ւն։ սակ արիք եկեղ
երկրի՛ ի՛ձայնէ հընչմա՛ն փողո՛ւն։ որ
ռանայ ի մէջ երկրի՛։ Այ՛րծուկին տարե՛րք
րութի՛ւն։ Ա՛նչշա՛ն ա՛ր խաչին պայծա
գա՛ա ար ի յերկինսի։ Ա՛ծային քո՝ զո՛
Ա՛յնչա՛ւ քո գա՛լստեանն յո՛րժամ

Ա՛ր նրատի՛ ըստ՛ջ՛ հօր ծընո՛ղի իւրոյ.
բարձր ա՛ստիճ՛ն ը՛ղնա՛ յա՛խտեա՛ն։

գ Նո՛ր ա՛ռաքեալ՝ ա՛ր։ Ի՛ զա՛ւր օրինեցի՛ք
նո՛ր ընկերցո՛ղն. ա՛ր։ Ի՛ զա՛ւր ա՛ռ
ա՛ռնոմ դա՛ղտեաւն ևս յայնմ՝ որ հակա՛ն
ա՛ռեն՝ն. Թո՛ղ-թի՛ւն շնորհեա՛ մեր
ջեզ՝ա՛ն՝ ա՛ր։ Ա՛նհնա՛զանդ տղո՛ց
քո՛ և պարգևի՛չ կա՛նգնեա՛ր. ի՛ միւս
զո՛րքն ա՛ռնո՛ւ քո՛. Նո՛րոգեա՛ և զոյ՛ն նո՛ր
ա՛նո՛ւնդ քո՛. Նո՛րոգեա՛ և զոյ՛ն նո՛ր
զո՛րքն ընդ՝ն՝ջ՛ զեա՛լան՝ ի՛ ա՛ր՝
Ա՛ր հա՛նդի՛ր՛զեալ ես դա՛յ փառո՛ք հօր.
հաո՛ր՝ե՛ցար. ո՛վ՝ ը՛զ մե՛զ նորո՛գե՛ացես ի՛ ի՛
ի՛ե՛ան՝ն. ա՛ր՝ հարցը՛ն մերոց։
Մեր՝ փը՛րկո՛ւ՝թի՛՝ ի՛ յերկինից խո՛՝
Ա՛՝նդ ա՛՛ ո՛ր ի՛ ծո՛ց հօր. վասն
գ ի ծո՛ց փը՛րկո՛ւ՝թի՛՝ ի՛ յերկինից խո՛՝
Հա՛ր

ցո՛ւցեր փըր։

ո՛ր ա՛ռաքեա՛լ՛ն ըզգրա՛խտըն ժառանգե՛
մա՛ւթի՛ և պարգևի՛չ կենդանո՛՛ւ՛թի՛.
Ի՛՝ բեն հայկ՛՛մը բըզևո՛՛ն ողո՛՛
ո՛ւ՛ն՝ հայկ՛՛մը բըզևո՛՛ն ողո՛՛
դա՛՛մը անձա՛՛մբը բե՛կե՛ո՛վ՛. և արտաս
ուա՛՛կա՛ հա՛ռաչա՛՛ նո՛ր. ո՛ր ի՛գերե՛ զմի՛՛
նըն՝ զազարո՛՛ արտասո՛՛ւ՛ցեր փըր։

գե՛ եղեր աշխարհի. ա՛ղաչ։

երեքօրեայ յարուցեալ զկենդանութի՛ պար
զանձամ քո՛ զմարդասիրութի՛դ. ո՛ր և՝
աչ՛ն լոգեբերական. ա՛ղ։ Արարչանութի՛ն
դրժոխքս փըրկեցեր՝ ի՛ մեզսամէ՛ն բան՝
ընծեռանի՛լ յանձն առեր. ի՛ջանելով՝ ի՛
եամբ. ա՛ղ։ Ո՛ր փոխանակ մեղաւորաց
թո՛ղութե՛ յանցանաց քաւի՛չ քո ար՝
զերկո՛ւնըս մահու՝. և արժանի արարեր՝
Աստուածայի՛ն մահուամբ քո՝ լո՛ծեր
նախ ըզմեզ ՚ի՛ քո խաչելութե՛ն՝. ա՛ղաչ։
քանզրո՛չ որդի՛ ոչ՝. Հայձեցար բան՝
գաս թագաւորո՛ւթըդ քո՛։ Ո՛նախակալ
հաւատով՝. յի՛շեա՛ տէ՛ր յօրժամ
քեզ զնըչ՛նջեցեա՛լսն մեր ի՛ քեզ ուղիղ
վա՛սըն փըրկո՛ւթե մերոյ՝. ա՛ղաչեմք ըզ
հեա՛ր բանըդ՝ մարմնացար ի՛ կո՛ւսէ՛ն
ծըն՝. բար։ Ո՛ր ընդ՝ծո՛ղացեալ բնո՛ւթի
մարդկան նո՛րոգե՛ իւր ա՛ծո՛ւթե՛ն՝. ո՛
կենագործ՝ ի՛ կեա՛նս անանց՝. բար։

Ա՛ր

ըզգի՛նա արեա՛ն քո՛ տո՛ր. ի՛ քէն։

Եւ փառաւորե՛ա մե՛ ի՛ քէն փա՛ռօք

Թէ՛. և փառաւորե՛ա մե՛ ի՛ քէն փա՛ռօք

Թո՛ռ փառաց դա՛տողակա՛ն իշխանո՛ն

լոցա՛. ի՛ քէ՛ն։ Յո՛րժամ նըստիս յա՛ռ

անմահո՛ւ Թի՛ պարդևե՛ցեր մե՛զ մա՛հացե՛

ցար՝ և՛ընդ մարդկա՛ն բը՛նակեցա՛ր. և

ջեցե՛լոց մե՛ռոց։ Ա՛ր ի՛ յերկիրի երևե՛

հա՛յկե՛լ՚ա՛ծ՚մըք Թողու՛ի՛ շնորհեա՛ նըն՚

ի՛ բա՛նա՛ւոր պա՛շտօ՛նէ՚դ։ ի՛ քէ՛ն

ղինա՛ց. և մը՛շտընջենաւո՛ր փա՛ռաբանիս

տա՛ր։ Ա՛ր ա՛րարի՛չդ ես երե՛ղելոցդ և՛ էո՛ղե՛

բա՛քանչե՛ւրոյց. ար֊

յո՛րժամ հատո՛ւցանես ընտ դո՛րձո՛ց իւ

Ա՛րկնի՛ և ե՛րկրի՛ արդա՛ր դատաւո՛ր.

վերա՛կաց ն ահե՛ղ աստենի՛ն. ար֊

Հօր և հո՛գւո՛յ համա՛գոյակից. ի՛ սի՛ր

մա՛նց քոյ՝ ը՛նդ սուրբս քո՛։

ղա՛տել զերկիր՝. արժա՛ն նա՛ւրեա՛ և՛

փա՛ռաք հօր հա՛նդերձեալ ե՛ս գա՛լ ի՛

ըզ մեր ըզնո՛ւիրեալն ա՛ն֊ճա՛ռ խո՛սո֊

Ա՛զգի՛ ես արեան քո՝ յիշեա կենաց
կա՝ . աւար առեր՝ ըզդերեան .
Ար զանխնդրելի՛ քո ի դի՛ժ
նորոգման՝ . և իջանել՛վ քո ի դի՛ժ
Ար բարձրացար ի՛ խաչին վա՛ տագնապ
դոյացո՛ւցիչ Հոգւոց մեր ընդ՛ նդիեցելոցն .
տեան՝ . որ կենդանդրդ ես մարմնո՛վ . և
փառաբ քեզ՝ երգ փառաւորեալ յա՛ւիտ
գալստեան քո՛ առ՝ ըզնդն .
լենե՛լ և խոստացար . զհաւատացեա՛լս
երկնից աղաչո՛ղ քեզ ժառանգորդ
մա՛հու քո՝ տո՛ւ նկակի՛ց արարեր՝ . և
արեան . ըզնդն . Ար ըստ նմանո՛ւթե
հի՝ . զհարդեա՛ս մարմնոյ քո՛ և
տրպէս գանո՛ւմ զմարմի՛ն և զարիւնդ
քո՝ բաշխեցեր ի՛ փրկու թի՛՝ աշխատ
Ար ի՛ վե՛ր խաչի՛ն զեղա՛ր
ւիտենից՝ . Ար ի՛ վե՛ր խաչի՛ն զեղա՛ր
տրբի՛ս քո՛՝ հա՛նգո՛՝ թաղաւոր յա՛
զանա՛ն . ըզնդն ընկեցեալսդն ի՛ մեր ընդ
ի՛ կոնաչն . ըզ ծի՛նեա՛՝ս ըզ տր ար
դրթացար յարգելս մարդկա՛ն . ծընա՛ր
Ար անբա՛ք քո՛ մարդա՛՝ սիրո՛ւթեդդ .

ոսկեղէն ևլի մանանայի՝ . զանազան
քի՝ բարձող նըմանող երկնից՝ . սափոր
փակիւճե դրախտի՝ն բացող բանալի .
հել զԹողութի՝ն մեր նը՝նջեցեալցն .
բարեխօսեա՝ անդադար հայցմամբ . շնոր
հաց՝ն . աղ ծրնեան՝ն ի՝ քէ՝ն մի՝շտ
նահ՝ր՝եա՝ . յերուսաղէմ՝ն վերի՝ն .
Ի՝նդ զբաբելացիս երկնից ծրնեցէք
զնըմանեան՝ի յաթոռ փառաց՝ . զի՝
հանգո՝ւսցէ՝ զնըն՝ջե՝ցեալ ծառայս
ի՝ր՝ յա՝խտեն՝ց՝ . ի՝ մի՝ասնդամ
փառաց իւրոյ գալստեա՝ն՝ն .
Ի՝նդ սերովբէի՝ցին սըրբա՝սաց ձայնի՝ն
գովեցէք զնրդի՝ն մեծի՝ն . զի՝ հան .
Ի՝նդ քերովբէի՝ցին փառաբանո՝ւԹե՝ց
բանիբ բանեցէ՝ք զՏնդի՝ն ճըշմարիտ՝ . զի՝ .
Եւ՝ն՝ վիճակ՝ն՝ աղաւ՝ր յորդա
ռա՝ա՝ . բարեխնամ ծա՝ռիկեաղ՝ այդի՝ վայե
լո՝չ սրովբէ՝ Տողեղէն . բաբո՝ւնոյ բա՝
նի՝ն տո՝ւն անօթնութե՝ տապա՝ար
Տոգո՝ւյն . աս՝ ծրնեան՝ն ի՝ քէ՝ն մի՝շտ
բարեխօսեա՝ անդադար հայցմամբ . շնոր
հել զԹողութի՝ն մեր նը՝նջեցեալցն .
փակիւճե դրախտի՝ն բացող բանալի .
ի՝ր՝ բարձող նըմանող երկնից՝ . սափոր
ոսկեղէն՝ն ևլի՝ մանանայի՝ . զանազան

Գ Ա՛զատ օրհնեա՛ծ հոգի՛ եւ բա՛րձր արա՛ր
ե՛ւ ըստ սահմա՛ն . ընդ ա՛յմ՝ ։
մե՛ր ըզ նոցունջ գեա՛ն ի՛ վերնի՛ն փա՛ռ
տա՛ր խաղաղո՛ւթեան . հա՛նգո՛ւ ե՛ւ ը՛զ
մա՛ր բանմա՛չեայ քե՛զ վերնի՛ն Թագա՛
ման ընդ ա՛յմ՝ ։ Ա՛ր նըստի՛ս ի՛ վե՛
սուն . ընդ ա՛յմ՝ ։ Ա՛ր նըստի՛ս ի՛ վե՛
ջի՛ցեան անճառելի՛ ա՛՛ծո՛յն ո՛ր՝
դեր մա՛ր . ըստ ա՛ւետա՛րանա եւ ը՛ղ մե՛ր ըզ նո՛
հրնագեա՛ղ ա՛ղօ՛ք ո՛ւ սաստո՛ւ ա՛ի՛ ձ
ա՛ր ա՛ճա՛յն՛ն բարեխո՛ս ը դա՛ւի՛ա ըզ
ընդ ա՛յմ՝ ։ ա՛ր ա՛ւրհնեա՛ց հա՛ ըզ ըն
մե՛ր վե՛րստաւո՛ր նո՛րոգե՛ա՛ցո՛ւ ի՛ կեա՛նս՝
րո՛ւթե՛ . ի՛ ըս՛հա՛ղե՛ց՛ն ըզ ա՛բե՛ր
ի՛ դա՛տե՛ւ զե՛րկի՛ւղ ա՛րե՛գա՛կն ա՛րդ՛
Ա՛ր փա՛ռ՛ օ՛ք հո՛ր՝ հա՛նդե՛րձեա՛լ է՛ս գա՛ղ
հա՛ւա՛ր ա՛ւ ի՛ւղ մա՛րի՛ա՛մ՝ . ա՛ա ծ՛ղն ։
կե՛ղեց՛ա՛յ . մա՛ր՛ա՛ւ ա՛ղա՛՛ն՛ի՛ ա՛մն հո՛՛վա
սրա՛՛ւ՛ք՛ ա՛ւ՛ ղ՛ա՛ւ՛ա՛ր՛ա՛ւ՛ ա՛ի՛ ղ՛ա՛ւ՛ա՛ր՛ա՛ւ՛ ա՛ի՛ ղ՛ա՛ւ՛ա՛ր՛ա՛ւ՛
ղա՛նկա՛՛ի՛ զո՛ւարթնո՛ւ՛թ՛ն՛ . ն՛ի՛՛ւ՛ք՛ե՛ղ՛ե՛ն՛
լո՛ւսոյ մա՛յր . ա՛ա ։ Ց՛օ՛ղ՛ ք՛ա՛՛ղ՛ց՛ր՛ա՛ծ՛ ա՛ւ՛ա՛ղ՛
ծա՛՛ղ՛ի՛ւ՛ա՛ղ՛ յա՛ր՛մ՛ա՛ւ՛ո՛յ՛ն՛ յ՛ե՛ս՛ա՛ւ՛ա՛յ՛ ո՛ւ՛ա՛ճ՛ա՛՛ր՛

ցեսլքըմ յայնժգիր ն առուրն. որ մի։
մանծ ասր. մի ա նսուեա առներ ընչմեղս
ալաչէ։ Նոխամակաղ բանմնգոթթ անդոր
ձեռ նեասցն ի վերայ լուսեղէն ամպոյն.
ծանգամ ն քո ասր. ցընծան դասք առա
ես բանեամոդոյրս։ Յայհաբեկ լուսոյ
ջնչեալան ընդ առբըմս քո. որ միա ընդ
ըզգեզ փերկիչ. հանգո և ընմեր ըզնըն
ար՝ասրնգ ի յայհչ քոմմե. անգնչեմք
ըզ՝ սր ասր. այնպիժամ զարհուրեալ դոզան
ծր ասր. յորժամ հարկանի փո՛ղ գալըստեան
օրհներ՝ սր առբը ալերսրդոթիւնդ։
ծանգնին ա՛րա արժանի՛ և ըզմեր ըզ
նընջեցեալսըն մը՛ասնել ի յերկնայի՛ն
կենդան նամոյ. աղաչանգբ ա՛ր աստուա
Ա՛ն՛ասն հայցեմք ի քէն ա՛ր հոգեմդ
խանուբ դամոր զայմ ա՛րարած. օրհ
ոակից կենդանի՛ն յայերութենից. ա՛ իշ
կերպ հայրենի՛ք կոտս. ընդ հօր փա՛
ըզգեզ փերկիչ. տանգո և ընմեր ըզնըն

ա

ա

ա

այրեան զի՛ են. ի չտամ ժամ հրաշալի
ի լերինս ոտքիւք. քանզի զի՛ նոքա ե՛ն
լ. ընթա՛ր ու՛ր ի՛նձ ոչ ես նըման ցեղոյն
ի ծառայս քո. և հոգի՛ ։
թէ քո՛յոց սիրելոց. յոյժ ամ խնայեա՛ր
աւուր մեծի յոյժ ամ անէա զայրկեա՛ն
աշխարհի. արդ ու՛ր ե՛ն. լ՛ վերջնոյ ա՛մ
գի՛ս. որ ելի՛ց զանա՛յնութե՛ն ընթացո՛ց
ի լերկիր ոտի՛ս. լ՛ սատակեա՛ց զո՛
և հոգի՛ զի՛ բարի առաջնորդեա՛ց ի նձ
կիր. արդ ու՛ր ընկա՛ր ընծա՛ան քո՛ ։
լ՛ ամանակ գարձի իմոյ ե՛ս ու՛ր ի լեր՛
առաքե՛ց. և հոգի՛ ծառայի՛ց քոց
հանգո ընդ ա՛բեա քո՛ մա՛ր ։
ընդ ։ լ՛նդ հա՛ւատացո՛ ա՛րդա՛ զրոց կա՛
արձակեցեր. և հոգի՛ ծառայի՛ց քոց
կո՛նդս մահո՛ւ լուծեր զոլ կանաչեա՛ն
ա՛ւ ա՛լքո. ու՛ր ինչ՛ր ի դրժոխս. զեր՛
քոց ընդ սո՛ւրբեա քո՛ մա՛րդա՛ս ։
հանգո՛ւչեն. հանգո՛ զհոգի՛ ծառայի՛ց
լ՛ հանդի՛սա քո՛ ու՛ր ու՛մ ոչ լ՛ք քո

Հոգւով Ճշմարիտ . որ վերջ ստին
Ի բանական ընծայ բաշխօղ ՝ որ
զաց գաւն ան հրատ . ազաչ ։
րայ խաչին պատարագեալ բարձօղ մե՛
քահանայապե(ս)տ Ճշմարիտ . որ ի վե՛
Լանդ ած երևեալ մարմնով յերկրի
ի քո՛մ ը յարքայո՛թեաւ նդ ։
դին նըՆջեցեալոց մերոց . և հանգո՛
կան . ազաչեմք ըզքե՛զ մի՛շտ զհո՛
առքեայեր ի փրկո՛թի՛ աշխ մարդ՛
Լարձրեալ թագաւոր յաւիտենից
հա(յ) ր ա՛նըսկիզբն . որ զմիածի՛նդ ա՛
դիմաներ . ի յա՛ժամ։
առզանին . մի(յ) բարեխո՛թեամբ խոս՛
աեր . և մի՛ սըրամո՛տութիւ՛ըդ զո՛ յա՛ն
ան՝ ըզաստուածեալքըս ծընո՛ղ նդեամբ ա՛
Ծովու . ապրեցո՛ ի՛դեհենային ընդա՛
անօղըն ա՛ եըրսրդո՛եդ . ի՛ յամա՛ր ։ Ո՛ ընկերակցեալքըս յաւիտե՛ան մեղաց
ձայնի՛ փողոյն յաւանե՛ն մեռեալքն . և կա՛ն առա՛ջի՛ ա՛հաւոր գո՛ բե՛մի՛ն։

զմեր նոր՝ նշխարեալն ի վերին՝ հաղ երկն-
քեզ քո՝ որդի աստուածոյ . Հանդո-
Ո՛ր լուսափայլ ճառագայթիւք նը՛շո-
նաւ սրբոյն խաչին . յայտներ բեմ՛ն
բազմին . Ո՛ր ընարեա՛ս զօդս՝ ս յայծեաց՝ .
եւ ահեղս ը՛զ Տա՛ . Ո՛րդի աղաչեմք զգ
ծնընդեամբ աւազանին կոչեցեր յոր-
դեփրո՛ն՝ ը՛զսի՛ եզերըս . զբնաւ-
ը՛զ քո՛ նորոգեա՛ զհոգիս նը՛նջե՛ :
Յայր անըսկիզբն արարի՛չ յաւիտե-
նից . առ քեզ կարդամք և պաղատիմք .
Հա՛նդո՛ւէժ զնը՛նջեցեալսն մեր ի՛ նը
անո՛նըդ քո՝ . Ա՛րդի՛դ մի՛ածի՛ն էա՛
լից հօր և հոգւոյ . ի՛ միաւո՛ւնգամ քո
գալստեանն . Հա՛նդո՛ւէժ . Հ՛ոգի՛դ ճըշ
մարի՛տ փառակի՛ց հօր և որդւոյ . սրպ
ջանիք ա՛ճապնին . Հա՛նդո՛ւէժ .
Ո՛ր հայրակա՛ն իշխանութի՛ւնք և փա՛ռք
գա՛լոց ես առ . նը՛ստեալոց ես դասա՛ւոր
Հա՛նդե՛ւ րձ քո առաքելովք . և ա՛ռնես
ը՛զ հատո՛ցս՝ա՛ն քո՝ արա՛ւ րաճո՛ց :
Ա՛ր լուսափայլ ճառագայթիւք նը՛շո-
նաւ սրբոյն խաչին . յայտներ բեմ՛ն
բազմին . Ո՛ր ընարեա՛ս զօդս՝ ս յայծեաց՝ .
եւ ահեղս ը՛զ Տա՛ . Ո՛րդի աղաչեմք զգ
քեզ քո՝ որդի աստուածոյ . Հանդո՛

նոյն. աղաչելով զղջել փրկիչ. հանդո-
ր, ի յերկիւղէն ի սպառնալեաց դե՜ռ հր
եր. զգաստասա՜ ա՜ծումբ. զարհուրմի՛մբ
ա՜ր յադամայ. յայնմաւո՜ր.

ղբ զդեալ վերաբերի զգնը ոչնչեցեալն
քո՜ եր. ի յայնմ՜ժամ եր կիրըս զբ
փայլե՛ս ի յարեւ՜ելից. յայնմաւո՜ր.
նի՛ց. արեգականակերպ ձառագայթիւք
քո՜ եր յորժամ շարժի՛ն զօրութիւք երկ
սո՜ն. Ա՛ւ՜ր լ՛սհեղէ օր գալստեա՛ն
ի վերինն եէմ ի յա՛ջակողմեա՛ն գա
պայծառացո զհոգիս մեր նրնջեցեալն.
յայնմաւո՜ր յայհեղին լուսազարդեա՛լ
մեռելոց՝ զրկ՛ստո՜ սրդի աստո՜ծոյ.
ղատիւք. գա՛տաւո՛ր կենդանեաց և՛
բոլքեդ. խոնարհեալ անձամբիք պա՜
Ա՛ղաչեալքս ի տա՛ճար փա՛ռաց սըր՜
չեցեալ. ի յա՜ւր ՚ե՜րն ա՛հեղ ա՛տենին.
սաղմ. զի՛ մի՛ դարձցի՝ տրնահ՛ն ա՛մա՜

զարդարուն արդարքն. ընկնէր
փոխ գաբրիէլեան. գերապանծ լուսով
կին նը ուրն մոգանդիի. գերագոյն գոչէ
քի գհրեն. ընկնէնջ. Վայելարին եր
հրեշտակք. բանին գերեզման նք բոլոր
Հանին դրունք երկինից բարբառի ն
խօսութիւն նը սաստուածանկն ։
գին ամուրըն դասաստանին. բարե
գեալըն մեր մի անտես առնեք յայտ
հրեշտակք սանանկ երկիր. ընկնէնջե
դի դրամն առաջի բերին. այրասախին
Հատին կ՚ օրըն դատաստանին. և
գործոց ի՛ւրաքանչիւրոցն. ան ։
գատաւորն ա՛յն հեղ յայնմհետէ իւր
և գբարեաւ՛ըք հրաշիցըն բանին. և
Հրեշտակ. բանին գերեզման նք բոլոր
զեալըն ընկեցարբառ փողոյն. և նորո
գին Տո՛ւք գիք ընկերատեն զի՛ երթայնէ
Յո՛րժամ գաբրի՛էլ Տարիանէ ըզսուրբ
քո. որ միա՛յնդ ես բազմամղրմ։
Հանին դրունք երկինից բարբառի ն
խօսութիւն նը սաստուածանկն ։
գին ամուրըն դասաստանին. բարե
գեալըն մեր մի անտես առնեք յայտ
հրեշտակք սանանկ երկիր. ընկնէնջե
դի դրամն առաջի բերին. այրասախին
Հատին կ՚ օրըն դատաստանին. և
գործոց ի՛ւրաքանչիւրոցն. ան ։
գատաւորն ա՛յն հեղ յայնմհետէ իւր
և գբարեաւ՛ըք հրաշիցըն բանին. և
Հրեշտակ. բանին գերեզման նք բոլոր
զեալըն ընկեցարբառ փողոյն. և նորո
գին Տո՛ւք գիք ընկերատեն զի՛ երթայնէ
Յո՛րժամ գաբրի՛էլ Տարիանէ ըզսուրբ
քո. որ միա՛յնդ ես բազմամղրմ։

Ա՝երձեցայ ես ի դուռըն դերեզման՝ ես
նէի. և ահա ինձ ժա՛մանակ մըտա
նել ի յարդասէնդ երկրի. յոլով տաճկ
ծեալ եմք առ նեղբեան. բըմբիշկ խոտ
տան և ճարատամպետ. բըմբշկեա
զմնդուց իմ զհինա նդուրթի. պրսրօղ
և յո՛յս փըրկուե՛ մերոյ. Ա՛ղեկն ձե
ռըն քո պահպան անձին իմոյ. և
աջ քո բարի առաջնորդեսցէ ինձ ի
յարդարութի. բըմբիշկ. Ա՛ր զհեթացեա
առ ես ըզգուրթ մարդասիրութեդ. և
յաղեբերէդ կենաց լո՛ւսասցես զմեղ
անձին իմոյ. բըմբ. Ա՛ՅԿՅԿ անձն իմ
օրհնեսցէ ըզքեզ. զա՛մ ա՛ռ բըս կե
նաց իմոյ. և առ քեզ ապա՛ւի նի՛մ
հմվի՛ւ բանաւոր հօտի. դարձի զմըլ

րեալ ի հօտ քո քրիստոս. բըմբ.

Ա՝նըսկիզբն ա՛ծ ակիզբն արարչութե՛.
ի հնոյ ստեղծեր ըզմարդն առաջին.
դուրծել և պահել յանպատում ի կենս.
իակ ի ստո՛ւգանել հրամանի քո տր.

ծը՝

Հընչմունս. քեռիքն ի ընմմնունէ. որ
կանանց ընթանալ էին ի գեղջ՝ ն
երդս առեալ մատուցանեն ընդ ժշտա
յոգնախոհ եմբս եր՝ ղանա՝ կէին՝
Լսեմ ընդմ ընդմանք վերադունի՝ցըն հայքըն՝
ա՝ տուր. և այժմ աղաչէ՝

Հրեշտակք անողորմ դատի՝ն զմեզ
ասրն անաչառ դատաստանն արդար.
Կոչէրն ահա վերի՝ն կոչողի՝ն. կոչնա՝
աչքըն ամէնի կոչէրն ահասոր՝. դատաւ
ղաց որ ընկերցեայ՝. և այժմ աղաչէ՝
ի մահատանջն յիմարեցայ՝ ի յաչեաց՝ մե
ղեցի այրմանէ չինուածոյս քակտուին.
Ո՞սկի՛ երեակեալ անպիտանացան. գե՞
հրդեալ հեղմե՞ք յերկինից բարձրի՛ն.
ժամքըն են սըրբոյն ի խաչելութե՛.
աստեղեա՛ն լուսաւորէն խորանա՛. ուր
Ա՛ն հանդի՛ զերծաժրեալ հոգի՛ս. յեօթն
աղաչեմք զատեղծող ամենից՝. ընկալ
ա՛նդրէն և ի՛ հոգ դարձցիս՝. և այժմ

Աստչեն փայլէ յարևելից ծագէ ընդ նախատին կ
նորին զանազան պաիսն մարմին նան ։
ընդ բարբառ փողոյն ։ և հնդկէքն ըզձե
ղուկիրն կընծեցուցանէ ընդ տիեզերակիր
եղիկն և դոզանն արարածք ։ և գա
գիր ին հրոյին ։ Աարսափմամբ սասանի
ձայն փողոյն և ըզ հընչուխն ան հա
Եւ գիշեր ևս ահեղ օրըն դատաստանին ։
բուխ զմոռ և զհալուէս ։ քե ։
բերելով քեզ պատարագ ոսկի կընդ
կան ձայնի ձե րդըս հր գևտրս ։ ան
Ո նոյն և մեք երդեմըք քեզ ըսբոնա
կեն ելդհմս յո հե փո ոացքոց ։ քե ։
բար թևապարիլ պարծնակեալ ծանծ
ծաւթս գո հնդք հոգե ղինանցն ։ հեզա
Ղազարեան գովեն ըզ քեզ դերապայ
մերդ ընդ սո երբես քո հանգո ։
ջանգք հայցեմք ի քէն ըզ նրնջեցեալսն
մարդիա ին հո ր յորդ երուն ։ ապա
ծընար տիղապաբար և վերածեր զազգս

պայծառ քան զարեգանին. պայծառա՛ նահն անդ լուսերքն. և մեղսաւորքըն ծածկին ի յանբաստուե՛ր լոսոյն. և ձա՛ռագայթ նո՛ր խաչին առանջի՛ք գոյ մաքրիչ տե՛ղւոյ քո՛ղ լինելոյն. ի յայնմ սո՛ւրբ աշխարհին՝ ողորմա՛ Հոգւո՛յդ մե՛ր ընկալո՛ցեալսն։

Յաւիտենից ա՛ծ՝ և արարի՛չ ամե՛ն նայնի. որ մանկանացուա՛ց կեանդ քո՛ւ և ա՛նմահութիւն. ըզքե՛զ բարեբանե՛մք ա՛ըծ Հա՛յրըն մերոյ. ո՛ր սպասաւորեա՛լդ ես ի սերովբէից. զգեցա՛ր զծո՛ւայլ կերպարանս. ե՛ւ խոնաւացա՛ր Հա՛ւատովցեալ՝ նըմա՛նեցե՛ր լոյս յանոյն. քո՛ ըզկեանս. ըզքե՛զ. Ո՛րդ խնդրե՛ր ի քէն քա՛ւ սրբոյն կիւ՛ր հօր և ա՛ըծ Հոգւո՛յն. ո՛ր դասաւորդ ես ակնդանեաց և մեռելոց. զհոգիս նըմա՛ ջեցելոյ դասեա՛ ըզնդ սբբս քո՛. ըզ՝ Ո՛զոր օրհնեցէ՛ք Ո՛՛ռաւելա՛՛յ բարձր այրարէ՛ք ընկա՛յուխն։ Ո՛ր գալոյն ի

ընդ

մահու՞ կենաց, չնորհե՞ս. և ի՛ կեանս
մեր ծիլ ես յամենայնի։ Օրժամ զան
ջեցեալսըն կոչ ի յաջմէ քումմէ. որ ողոր
քս գալստեանն. չնորհեա և մեր նըն
ղրմուեցս տըւօղ քոյ ի միաւանեալսն
նոյեա ի ծառայս քո. ե՛լ։

աստեան դատաստանին. յայնժամ խը
Թոս տէրութիւնդ քո. և հաստատի
ծառայիդ. ե՛լ։ Օրժամ կարգի ա
հոգ և կենաց. հանգո զհնդիս քոյ
դասի՛ն։ Որ ունիս իշխանութի՛ւն
ե՛ւ չնորհեա ի յաջակողմեանն քում
ա՛լ ընկալ ընդծառայս քոյս ի բարի.
Որ թագաւորե՛ս յաւիտենից։ Ա
ընդ ի՛մաստուն կուսանն. առա՛ջ
գեալսըն մեր. մըւոանել ի յանուագ
մեր քոյ. զի այրժանի այրասցէ ընդունջե
ա՛լ թաւալ ի մաղձոտ ըղձակա՛ւրըն
սըն հանդերձ ա՛մ սրբովք. առաքե՛լ
երկրի. ե՛ւ զարթուցանէ ընդունջեցեալ
ընդ ամպս երկնից ի նորոգել զերեսս

հրաւիրեա՝ ընդ կամարարս անուանդ
քո ընկենուլ զեղեալսն մեր դամասու՝
րեա՝ որ ոչ։ Եւ ընդ եբրս քո դանեա՝
և ընդ արդարսն պրսակեա՝ ի տեղի
անկեալոց հրեշտակաց ընկենուլ զեղեալսն
մեր կարդասուրեա՝ որ ոչ։

Ամէն։ Ամէն։ Ամէն։

Ամէն։ Ամէն։ Ամէն։

ի կեանսէդ յաւիտենից . մարդասի ։
Հանդո զՀոգիս նոց . կենդանդծելով
աչեան քո՝ տէր . այսօր ընկալեար
ը՚նդ սբեալս քո . Հաղորդի՚լ մարմնոյ և
Թոռ փառաց ։ Ո՚րս հաւատասերեցեր
մարդասիրութի՚ պէս ոչ ես միշտ ի՚ յայ
մեր . դասակից լինել սրբոյ՚ցդ քոյց .
քո . արժանաւորեա՚ ընդ՚նդունելոյն
բաշխող՚ի փառաւորեաի գալստեանդ՚ն
Ա՚ստուած փառաց քո՚ ա՚նմա՚հաբեց
Ծին Ծընուն՚դ . ա՚յլ ։
հայրենի փա՚ռաք նորոգել զնախատե՚ղ
րոց՝ ա՚յլ ։ Ո՚ր միասնագամ գալոցդ ես
մենեաե՚՚ն . և հերձող յանցա՚նաց մե
սբե՚լս քո ։ Ո՚ր երկայնամիտ ես առա
գիս նընջեցելոյց մերոց . և հանդո ընդ
գեալդ՚ի հրեղէն կառս . ա՚յ՚ժա՚՚մ զՀո
ա՚րեան քո՚՚ տէր . այսօր ընկալեար՚
ը՚նդ սբեալս քո . Հաղորդի՚լ մարմնոյ և
Թոռ փառաց ։ Ո՚րս հաւատասերեցեր
մարդասիրութի՚ պէս ոչ ես միշտ ի՚ յայ
մեր . դասակից լինել սրբոյ՚ցդ քոյց .
քո . արժանաւորեա՚ ընդ՚նդունելոյն
բաշխող՚ի փառաւորեաի գալստեանդ՚ն
Ա՚ստուած փառաց քո՚ ա՚նմա՚հաբեց
Ծին Ծընուն՚դ . ա՚յլ ։
հայրենի փա՚ռաք նորոգել զնախատե՚ղ
րոց՝ ա՚յլ ։ Ո՚ր միասնագամ գալոցդ ես
մենեաե՚՚ն . և հերձող յանցա՚նաց մե
սբե՚լս քո ։ Ո՚ր երկայնամիտ ես առա
գիս նընջեցելոյց մերոց . և հանդո ընդ
գեալդ՚ի հրեղէն կառս . ա՚յ՚ժա՚՚մ զՀո
ա՚րեան քո՚՚ տէր . այսօր ընկալեար՚
ը՚նդ սբեալս քո . Հաղորդի՚լ մարմնոյ և
Թոռ փառաց ։ Ո՚րս հաւատասերեցեր
մարդասիրութի՚ պէս ոչ ես միշտ ի՚ յայ
մեր . դասակից լինել սրբոյ՚ցդ քոյց .
քո . արժանաւորեա՚ ընդ՚նդունելոյն
բաշխող՚ի փառաւորեաի գալստեանդ՚ն
Ա՚ստուած փառաց քո՚ ա՚նմա՚հաբեց
Ծին Ծընուն՚դ . ա՚յլ ։
հայրենի փա՚ռաք նորոգել զնախատե՚ղ
րոց՝ ա՚յլ ։ Ո՚ր միասնագամ գալոցդ ես
մենեաե՚՚ն . և հերձող յանցա՚նաց մե
սբե՚լս քո ։ Ո՚ր երկայնամիտ ես առա
գիս նընջեցելոյց մերոց . և հանդո ընդ
գեալդ՚ի հրեղէն կառս . ա՚յ՚ժա՚՚մ զՀո
ա՚րեան քո՚՚ տէր . այսօր ընկալեար՚

Յորժամ առնես զմատուցումն որ. և
ոչ ըստ քո պարծեցման՝ այլ քեզ. յայնժամ
խոսեսցի՝ ի դատաստանի քո. դատաստ
ըստ լսելով յաջակողմեան դատն. մար
Ա անգամ փառաց քո ոչ յոյս աչեզ
մարդկան. անհասանելի քո զօրութեդ՝
ի քեզ՝ ի յերկնից՝ կենագործելով զնա
րատ՝ ձեռաց քոց ստեղծուած ես. զայս
եհնեաստն՝ ի քեզ. զմիմեանս ընդ քեզ
մեր ընկալ՝ յանապատս՝ ի կեանսդ. որ
օրհնեա՝ երգով՝ ի հրեշտակէն զբարձնոյն.
Ա՝ յերկնել հրաշէկն արփիահրաշ փայլ
մանր. ի քեզ կերպեան նըշանակ քո ուր. և
զօրք երկնից՝ ի յերկիր ծաւալէն. զայս
Ա՝ հարկանել փողոյ հրեշտակապետին
մեծ. ի բանալ գերեզմանացըն զմրթիմ
ցեղն մեռեալքն ա նանպական մարմնով.
զնդաբին ընդ առաջ քո ուր. զայս
Ա՝ ի հօրէ առաքեցար. մարդանէր կա
րող փրկիչ. ել զմեղուցեալ ըզմիրդըն
բժշկեցեր. սղոմեա՝ ուր հրաժարէ

լոյս զոր հրաշ իրեանց առ քեզ կոչեցեր ։
Որ ի խաչին բեւեռեցար ։ մարդասէր
հարօղ փրկիչ ։ եւ ընդ ցօղ անապական
արեանդ ցօղեցեր տիեզերաց ։ ով ։
Որ ըզդիւահս աւերեցեր։ եւ ըզդեւսն
սըրն փրկեցեր ։ եւ զմարդեւլեալսըն վերջ
ածեր ի յոյս կենացըն յաւիտենից ։ ով ։
Լոյս անայգիս որ ոզորմած հայեցար իմոյ
բանսամեղի ։ որ բնաւիեալդ ես ի յերկիր
կինս եւ յանմարմնոց փառաբանիս ։ լոյս
մարդասիրեա բանսայթաքիս փրկիչ եւ
փարատեցո զցաւս անձին իմոյ ։
Պահանեցայ յաղտոհս ։ լըքեալ քո
զլո զկեանս ։ եւ մարմին ունայնասէր
դարձաւ ի հող ուստի ստեղծաւ ։ լոյս ։
Յաւուր յայնմիկ մանեցայ ի ձեռս
ահեղ հրատարակին ։ եւ առ քեզ ապաւի
նիմ ստեղծող բնաւից որ բոլորից ։ լոյս ։
Հայեցայ ի բարձունս առ քեզ կարօղ
յաղ ։ ընկալ զիս յարկս արդարոց անմ
ռաճառուկ աջովդ քո ։ լոյս ։

Ահա՝ ի խաղաղութի՛ւն դարձայ ի հող
յորմէ առեալ էի. նմանութիւն Աստուածոյ
պէտ պարգեւասուծ ոգորմութե՛ամբ. յիս։
Ա՛յլ կենդանի՛ն օրհնեմք զքե՛զ ո՛վ
թագաւո՛ր յաւիտենից՝ որ փառո՛ք փառա՛
ւորիս՝ ի յերկինսն ոգ և յերկրայնոց. յիս։
Փա՛ռաբանեսցի՛ առաքե՛ալ քե՛զ Տէ՛ր երկ
նաւո՛ր. ի՛նչեա՞ զնո՛ր ընդ նմա՛ եղեալսըն մեր՝ և
հանդո՛ւրժ ընդ սա՛ բարւո՛ք քո՛։ Որ էակից դե՛ս
հօ՛ր և հոգւո՛յդ սրդի՛՝ միաճի՛ն. յի՛շ։
Որ փառակից դե՛ս հօ՛ր և որդւո՛յ հո՛
գւո՛՝ Ճի՛շմարիտ. յի՛շ։
Որ անըսկիզբն յեռե՛ւ եկի՛ր յե՛՝ մեր
ծնացար ի կուսէ՛ն յաղագս մե՛ր ոյր
առեա՛ց. Տա՛նդո՞ զնո՛ր ընդ նմա՛ եղեալսըն մեր։
Որ ի՛ հօրէ՛ լուսոյ լոյս ծագեցա՛ր մե՛զ
և՛ կեանք. միածի՛ն որդի՛ հօր հանդագոյ
ակից. Տա՛նդո՞ Որ ի վերջ դե՛ս քա՛ն զմ
մե՛ս և՛ զհոգւո՛ն ուրդս. և խաչի՛ հանդերձ
ըեա՛լ փո՛րձեցեր ըզ տէ՛ր եղերս. Տա՛նդ։
Որ յանէ՛ից սահմանո՛ղ դո՛՝ յի՛նչ

ծին, և կերպարան սիրելեանատրպին. որով
նրնջեցելոյս։ Կանդ որ ի ծոց հօր միայ
մեա քո սուրճուածոյս, ի քէզ յանսով
մամբ անքննաբար. աղաչեմք զգեցեղ
զքնած երկայնամիտ և ողորմած. ողոր
ձառ ծննդեամբ անձառ, հոգւոյն բնչին
և անքանակ. որդւոյ պատ
Տէառն Աերսեսի տասպետ վերնջեցոյց։

Ա՛ Ո՛ անեղ անժամանակ, հայր անըսկ
ամեն խաչ և բաւրեայ բանիսոյ. Թագ.
Ա՛ր պատուհիչդ ես քոյ սրբ՝ ՈՒԱՔ՝ բերց. Ա՛
Ա՛ր ի խաչին և անշնչեալ՝ ՈՒԱՔ՝ զմա
նայար ի սուրբ կուսէն. Թագ.
Ա՛ր ի հօրէ ուխտ առաքեա՝ ՈՒԱՔ՝ եմարմ
զոր անարատ ձեռ՝ ոգիք սուրբ։
ծառայից. յոյժ ամրագո՝ ՈՒԱՔ՝ սեղ
Թագուհի շնորհեա նոր նշեցելոյց քոյ
պրակիսի հօր բանդ ասարեած.

երկինքը գոյացան՝ աշխարհ լերինս հանդ
տատեցան՝ հայցեմք ի քէն տէր և փրկ
կիչ՝ ամենազօրդ և կեցուցիչ՝ ողորմած
Վերապէն չնորհաց՝ քաշխօղ երկնա
ւորաց և երկրայնոց՝ կեանք և կենաց
տէր օծող հոգի՝ հօր և որդւոյ արարչա
կից՝ խնդրեմք ի քէն աղերս բարեց
արբուցանօղդ ծարաւեաց՝ ողոր
Ո՞ւանի՞ մք ընդ սրովբէից՝ զկենդանա
րարդ հանգոյնից՝ երկբարբեան մի տէ
րութիւն զհայր և զորդի և աջ զհոգիդ՝ յոր
հանգուցեալ ես մխիթարեալ՝ և հանապատով
խոստովանեալ՝ ող Ո՞րդեակի թիւ կայ
տաքեալ յերիս՝ անձին քո բաժանեալ
երրորդութիւն միաւորեալ՝ միով բնութիւն
հաւասարեալ՝ յորմէ կապեալք և արձակ
կիմք՝ և վերջնաւին անլոյծ կապիմք՝ ող
Ո՞ կարկին հօր զորդի՝ փառաւորեմք
անլռելի՝ որ ինքեր յարգանդ կուսին՝ զա
դամայինն առեր մարմին՝ աղաչանօք ա՛ծ
ածնին՝ անապական քոյդ ծընողին՝ ող

Լ՚օրևեցաւ մարմնով յերկիրն, որ ՚ի հնձ-
ըն անմահելի. ընդ հոդեղէնըն բնակե-
ցաւ, ՚ի հրեղինաց երկնըպատեալք. պա-
տանաւք երկնաւորաց փառաբանիչ քոց
հրեշտակաց, ով Լ՚աստ օրհնեալդն մի՛վ
սէ՛ի, ընծայեցար ՚ի առաքարին, զի ըզ
բնութիւն մարդկային ընծայեսցես հօր
՚ի յերկինս. խնդրուածովք սբ ծն-
ընաւոյն, զի ՚ի կապից արձակելոյն. ով
Լ՚ամենաւրհն հրեղինաց, որ ընդ մարդ
կան հոդեղինաց. շնորհեցար տնօրինու-
թիւն, կրեցեր ըզ կիրըս մարդկութեան.
որ վասն մեր զայս ա՛մ ՚ի յանձն ա՛ռ
եր խոնարհութիւն. ով։

Ա՚ղաւաչեա՛ք ՚ի հրաժարութիւն ծառայի դ
քո յաշխարհէ. հայցեմք ՚ի քէն արտաքս բ
ուելով և պաղատիմք զայս ասելով. Ձա՛ք
նապարհ ընդ քե՛զ եկեալ, նընջեցե՛ալդ
լեր ուղեկից. ՚ի յօթեվանս հօր քո լու-
սոյ ընդնընջեցեալըս մեր հանգո՛ց.
Լ՚փերուբէ՛ մերոյ սիրզեան մելիքտե՛

ցար ՚ի յորդանան · զոր շնորհեցեր նոր
աւազան ՚ի մանկրա՛ն մեղաց մարդկան ·
հայցմամբ կըրկի՛ն կարապե՛տին մեծին
՚ի՛ծնունդըս մկկըրտչին · ՚ի յօթե ։

Ո՛սաւար ձայնիւ յերկինից զքեզ դա՛
ւանեաց հայր էակից · աղաւնակերպ
հոգի՛ն իջեալ առ հանմագոյդ իւր հան
դուցեալ · ըզմիկրտութիւնս նովին հա՛ս
տատ յորդեգրո՛ւթի հօր հաւատով ՚ի յո։

Լսա՛ր մեղաց հալածե՛ցաւ լոյս դի
տո՛ւթե՛ քո ծագեցաւ · խայթուած
օձին բըժըշկեցաւ հիւա՛նդութի մեր
ո՛ղջացաւ · կե՛նդանարարըդ մեռե՛լոց
և լուսատուդ խաւարելոց · ՚ի յօթե ։

Ա՛զգումն անո՛ւն առ ՚ի հօրէ որ ընտ
րե՛ցեր ՚ի յաշխարհէ · լուսաւորիչ տիե՛
զերաց ըզդա՛սս ընտրեալ աշակերտացն ·
աղա՛ղանօք առաքե՛լոցն փոխ յայրո՛ւթե
մեր եղելոց · ՚ի յօթ ։ Ակա՛նք ՚ի կենաց
լոյս ՚ի լո՛ւսոյ որ ընտրե՛ցեր զմեզ ՚ի հո
ղէ · նորոգեցեր դարձեա՛լ կըրկին

սայ՝ ի յերկնային հարանէիս քո՝ ընդ
խաւարեալս. հրաւիրեցեր զնրդիս լու-
ԼՆաւտարհ մեղուիցդ՝ և ձանձացայք
սրա մի արդելցեն՝ ի յօթ։
ի՛շխանք օդոյս այս առրսիացեն՝ զհոգի
բանին՝ եւս զմեռեալն ըստ հրամանին՝
Ձայնին լըսոյ՝ սրտագոպես զնյդ ընդ
սարսեաց պահակ մահու՝ ի կենդրար
ընդ սա յայսմ հողոյ՝ ի յօթ։ Ոչ օդեալ
կենդանացան որք յադամայն՝
եւայն՝ կենդանանային
մեռելոց յոյ՝ կենդանութիւն ջրեբղօր
Ձոյնեցեր առ զանձրան՝ որով եառուր
նոր ղեա հոգւոյ սորին՝ ի յօթե։
նովին հոգւովդ սրբ եբաշխի առաջ
քոյին՝ հեղեր յոգիս մեր վերընտին՝
մանը չարին՝ ընդնայն հոգի բանիւ
զմարդն առաջին՝ զոր կորնեսեալ խաբ
այն առաջին՝ ի յօթ։ Հնդեսով լըցեր
ցուցեր շնորհն քոյին՝ ի մանուանէն
ձնընդեամբ սբց աստղանին՝ զոր կե

զուարճալից անդ ժողովոյ արժանացոյ
ըղձալ դասուց։ լի լապտերօք մեծ յաւուրս
դասս՝ ընդ իմաստունս նբ կուսանայն։
Ա՛երով բնութե՛ զոր ընկեցար՝ ի փայտ
խաչին՝ բեհեղեցար՝ լուծանելով զմեղ
ի՛ մերոց՝ ի նախահօրըն կապանաց՝ լոյծ
և ըղձալ ի յանցանաց՝ վասըն քո՛ նբ էար
էարանաց։ լի։ Ցե՛տ կամաւո՛ր մահու
խաչի՝ եդար ի նո՛ր գերեզմանի։ երեքօ
րեայ թաղմամբ յերկրի՝ նոր ընտե՛ղեր
զմեզ կենդանի։ զի՛ջեալս ընդ քե՛զ ի հո՛ղ
մա՛հու՝ վերակո՛չեա ձայնիւ փրկոյ։ լի։
Ն՛ըստեալ կանա՛նցն իւղաբե՛րիք՝ և
ո՛ղբալին արտասու՛ալիք՝ ի բե՛ր ըզ մե՛
ռեալ անյո՛ւսալիք՝ ըզ կենդանի՛դ յա՛ւ
տե՛նից։ վասըն նոցի՛ն նբ արտասուց՝
մեքրեա ըզսա ի յանցանաց։ լի՛ լապ։
Ա՛րժեալ հիմանց՝ըն դը՛ժոխոց ի տե՛
սանե՛լ ըզքեզ նեղքնոց՝։ հաներ զհոգիան
որ ի՛ բանտին՝ կապեալ զի՛շխանըն մա՛
հաճին՝։ ընդ հանգուցեա՛լ հոգիս նո՛ց՝

հանդո՝ զՀոգիս նըղնջեցելոյս · լի՛։
Ա՛րարուԹեամբ զօրք երկնային՝ յերկ
նից՝ յերկիր իջանէին · յորժամ յա՛
րեար ի մեռելոց լոյս ծագեցար արա՛
րած՛ոց · ո՛վ յարուԹեամբ քո կենարար՝
յարո զիս՝ ի կեանս անմահ՝ · լի՛։
ԸնդհանրուԹեա՛ւ պահապանացն՝ ի
յերկի՛ւղէ երկնաւորացն · որք աւետիս
տային կանանց՝ Թէ մի՛ լացէք մա՛հ
կա՛նացուաց՝ · սա՛ որ մահո՛ւ քո տընկա՛
կից՝ լեցի՝ կե՛նացդ հաղորդակից՝ · լի՛։
Պա՛րակեցա՛ւ անմարմնակերն՝ առ կե՛ն
սատու՛ ո՛ւրբ դերեզմանն՝ · ան՛ն աւետիս
ազգի՛ մարդկան՝ վո՛ւրն կենացն յաւէ՛
ժական՝ · դա՛սա՛ուրեա՛ պարուց հոգին՝
ըզնընջեցեալս յօրըն վերջին՝ · լի՛։
Ո՛ւխտաւորեա՛ նըշան խաչին՝ յարևե՛
լից փայլեալ ծագին՝ · հա՛ստատեա՛լքն
ի՛ քե՛զ բերկրին՝ և ուրա՛խ ցօղըն կո՛
ծեցին՝ · զերկրըպագո՛ւս ո՛ւրբ խաչին՝
պայծառացո՛ լուսով նորին՝ · լի՛։

Ա՛ոչ դորեաք երկնաւորաց՝ զան ա՛
ռաջի քո նախընթաց . զընտրեալսս քո
ժողովեսցի՛ քեզ ընդ առաջ բերեն ամ՛
պով . ընդ սրսաւնեաց օդապարիկ՝ խառ՛
նեա ընդ սա՛ սբ երամիկ՝ . դասաւորեա
ընդ սա՛ վերնոցն երդեալ զփառս ընդ
զբ՛արքնոյն . Աթոռասիին՝ տարեր՛զք
երկրի յորժամ փա՛ռօք դաս հայրենի՛ .
արեգական լոյս խա՛ւարի՝ լուսինն սա՛
տեղբքըն նըւաղին՝ . ընդ սա յաւ՛ուրն ան
երե՛կի՝ լուսաւորեա լուսով քոյին՝ . դա՛
Ա՛ ե՛րնակա՛ն զօրաց ընդ պետ՝ փող
բա՛ղբառ աւետաբեր՝ . սրիք մեռեալք
որք յա՛դամոյ՝ քանզի սո՛կա եկըն փեսայ՝
ընդ հարանացեա՛լ մաքուր հո՛գւոյ՝ կար
գեա ընդ սա՛ ի թիւ սբ՛ոց՝ . դասա .
Տի՛րակա՛ն յաթոռ նըստիս՝ յարարա՛ծոց
երկրպագիս՝ . արդարութ՛ըն զանշա՛րհ
դատիս՝ վարձս ըստ գո՛րծոց հատուցա՛
նես՝ . յայնժամ շնորհեա ողբմո՛ւթի՛
նըմՋ՛ցե՛լսս մեր թողութի՛ն՝ . դասա .

Ա՛մեալ մարդկա՛ն ազգ ժողո՛վին՝ որք
յանդա՛մոյ ծընեալք լինին՝ . և՛ հրեղէ-
նաց դասք ե՛րկնայինն՝ համանգա՛մայն
վայրաբերին՝ . ի՛ յայնմ ահեղ հրապարա՛
կին՝ յիշեա՛ զմա յօրն ահագին՝ . զա՛ .
Յո՛ւսանին՝ գաղտնիք՝ մարդկա՛ն՝ ի՛ե՛
րանքա՛նչիւր որ գործեցա՛ն՝ . բարեաց գոր
ծողքն պա՛տակին՝ չարեացն՝ ի՛ չա՛ր ան
հե՛ղ մատնին՝ . յայնժա՛մ յիշեա՛ զսորա զբա՛
րին՝ . գործո՛ղք մե՛ղացն ջընջեացին՝ . զա՛ .
Լո՛ւսին պըսա՛կք զանազա՛նեալք՝ և
պատմո՛՛ճանիք լուսափա՛յլեալք՝ . ա՛ռ վը
կա՛յին՝ ի՛ գլո՛ւխ եդեալ՝ և արդա՛րոց ըն
զարդարեալ՝ . հա՛ղորդս սո՛ւրբ հա՛յցմանք
նո՛ցին՝ ըզսո՛ւրբ փառաց նոցին՝ . զա՛ .
Փո՛ւռացք՝ ի՛ փառս բանտրա՛նան՝ ա՛ջակո՛ղ
մեա՛նքըն վերանան՝ . յորժամ լըսեն զե՛
րա՛նական՝ ձայն օրհնո՛՛ե՛ ի՛ բե՛ն կոչման՝ .
նո՛՛ն՛ջե՛ցեալքս մեր լըսե՛ցո՝ զա՛՛ծա՛յին բար
բառդ քո՛ . զա՛ . Ո՛ւրախանա՛՛ք և ժողո՛՛
վո՛ւրդք՝ հայցե՛՛ք ի՛ բե՛ն տո՛ր բարեգո՛՛ւթ.

ընդ նրընջեցեալսըն Տ՚աստուած ընկալ ըզ
մեղ նովի՛ն յոտանի՛ւ. յերե՛ք քաղաք վե՛ց
րին՝ յորո՛ւմ ա՛րդարքըն ժողովին՝ փութա
վերերգել միշտ ընդ նոսին՝ երկրպագու՛
թեանդ երրեակ անձի՛ն։

Ա՛րարի՛չ և մա՛րդասէ՛ր ա՛նձնիակ՝
կա՛ր և բարեգո՛ւթ. ո՛ր գովի՛ս դ՚ի սրտ՛վ
բեխի՛ր ու՛ր դասատո՛ւր արդա՛րութե՛ն.
ընդ ե՛ր՛կ առա՛քելո՛ւց տո՛ր պրսակեա՛ց
զմե՛ր նը՛՛նջեցեա՛լան՝ ո՛ղորմա՛ծ տո՛ր ո՛վ
ղորմեա՛՛ Տ՚ի՛գ՚ուսըն մե՛ր նը՛ նջե՛՛ցեցո՛ւ.
Ց՚ո՛րժամ գրեա՛՛լ՚քըն կա՛՛տարի՛՛ն
որ զայնմա՛տո՛ւր մե՛զ պա՛՛տմե՛ցին՝ .
մ՚ո՛րդարեի՛՛ց բանքը՛՛ն յարդի՛՛ն՝
ա՛ռաքելո՛ց՛ըն վը՛՛ճարին՝ . ո՛ղոր ։

Ի՛՛վերի՛՛ն երո՛՛ւսաղէ՛՛մ՝ ի՛՛ բնակա
րա՛նըս Տրե՛՛շտակա՛ց. ո՛ւր են՛՛վք և
Տե՛՛ղեակ՛՛ն կա՛ն ծերացեա՛լ սղա՛՛նաց
կերպ՝ ի՛՛ դրախտի՛՛ն եդե՛՛մակա՛՛ն՝
պա՛յծառացեա՛՛լ ա՛րժա՛՛նապէ՛՛ . ո՛ղոր ։

Ա՛ռաքեա՛՛լ ը փառա՛՛ց քրիստո՛՛ս. ո՛ր

ժամանեալ գայ ի յերկինից. ի վերայ
Թևոց հողմոց քո հայրենիք կերպաս
րանաք. և առնես հրատարածութիւն
ըզքննութիւն սրտից մարդկան. ողո
ի դնել բեմիդ զատկիդ փեսայիդն և
առագաստին զմխարիւ. գաբրիէլեան
փողոյն գոչէ. ընդ ամենայն հայեա
քինն. արդարոց դասքըն բերկրի
լիակ մեղսասիրելքըն թաղկանձին. ողո
Յորժամ հնչէն փողոյն լինի
ըղևտական գիրըն յայտնի. ճաշա
գայթ սրբոց խաչին. յարևելից
փայլեալ ծագի. հրեշտակաց գունդք
ծաղալին հրեշտակապետք պարսին
նակին. ողո Ո՞հեղ խորհուրդ քա
հանայիդն բազմատարած կայ ի
բեմին. առաջի նը ընդ աջմանդին.
հնար հնչման խաչի մերժի. տիրա
մեալ հոգի քն ուրախանայ
զի թողութի մեղաց լինի. ողո
Ո՞վհե ս աստուածախօսիս ևս

Ո՞ղջանո՛ք նը՛ յ խաչի՛ն. Լա՛ն
յարութի՛ւն տու՛ր մի՛ ածնի՛ր. ողոր։
Նո՛րափետո՛ւր զարդա՛րեցա՛ն ի՛մ
յո՛րժամ լու՛ան զքո՛ յա՛րութի՛ւդ.
Ա՛րեգակն ազդո՛ք մարդկա՛ն.
Տա՛ր եղի՛ ընդ ա՛մ՛եզեր. ողոր։
Հեզ փառա՛ց ա՛ ՛ծորդո՛ւդ խա՛չ
Լո՛յս լուսնի՛ն նը՛ա՛մ՛ղեցա՛. յո՛չ
Ա՛րեգակա՛ն լոյս քո՛ղ արիեա՛ր.
Յո՛րժամ տեսի՛ն զանդ ի՛մ՛ խաչին.
Փայտի՛ն բարձո՛ղ եղե՛ր վա՛ա
Դամա՛ն նախա՛մ՛ստեղծին. ողոր։
Ո՛ Աւրհուեցա՛ն զօրք ե՛ր կինայի՛ն.
Տը՛ըտահաղո՛ղդ չարչա՛րանո՛ք.
Ի յանձն առեր ըզմա՛մ՛ն խաչին. Լո՛
Յանձնապա՛տի՛ կերա՛մ՛կրեին. ողոր։
Ի՛ փըրկութի՛ մեզ յա՛յտնեցի՛ն.
Ցի՛ն. ըզգալո՛ստ ա՛ր մի՛ ածնիր.
Նին. յառա՛ջագո՛յն մեզ ճա՛նա՛
Իսրա՛յէլի՛ն և՛ քահանայք հի՛ն ո՛մ՛րի
Ո՞րո՛ն ը՛ղե՛մ՛ստային. մա՛րգարէ՛քն

Ղեկի Իսահակ վիս ճանապարհ հեռաւոր. ուր
պանդխտիս Իսահակ դէպ հնդկաստ իմոյ. ասա
ինձ Իսահակ ի՞նչ ես ճանապարհ հեռաւոր. ուր
ես գայիր. յարաձիկն օթեվանին զոր
ոչ գիտեմէի. ծգնեաց Իսահակ և ինձ քո՛
այսօր. յարաձիկն ճանապարհին. և
ի՛ մի՛ տանգամ գալստեանդն քո՛ ծգ
նեաց Իսահակ ի՞նչ ես. և՛ն ես հաց Իսահակ օր
վախճանի իմոյ. յարդ Իսահակ ինդ ողջ
և աշխարհս. սի՛ Իսահակ իմ խոտվէ
ցաւ յիս. և ոսկերք իմ ցամաքեցան. ծգ
և՛ մահի Իսահակ իմ զարթուցին զիս
պանդխտիս Իսահակ դէպ հնդկաստ իմոյ. ասա
ինձ Իսահակ ի՞նչ ես ճանապարհ հեռաւոր.

Ես ասացի Իսահակ ի վերանալ յինէն ա
ւուրց իմոց. յո՛ Իսահակ երթայցեմ և
ես այսօր. յարաձիկն օթեվանին զոր
ոչ գիտեմ. ծգնեաց Իսահակ և ինձ քո՛
այսօր. յարաձիկն ճանապարհին. և
ի՛ մի՛ տանգամ գալստեանդն քո՛ ծգ
նեաց Իսահակ ի՞նչ ես. և՛ն ես հաց Իսահակ օր
վախճանի իմոյ. յարդ Իսահակ ինձ ողջ
և աշխարհս. սի՛ Իսահակ իմ խոտվէ
ցաւ յիս. և ոսկերք իմ ցամաքեցան. ծգ
և՛ մահի Իսահակ իմ զարթուցին զիս
պանդխտիս Իսահակ դէպ հնդկաստ իմոյ. ասա
ինձ Իսահակ ի՞նչ ես ճանապարհ հեռաւոր.

ասա՛ քեզ Իսահակ. և՛ համօրէն մա՛ր
տի՛ս ասա՛ս. ողոր։

Եղբա՛ր Իսահակ ի՞նչ ես. և՛ն ես հաց Իսահակ
Իսահակ ես

մի դատապարտեր՝ ։ օգ ։

Ո՛ւր ես արեա՛ր քո՝ որ ելանես՝ զի գիտես զի ոչ ոք կա՛յ որ ընդդէմ կայցէ քեզ ։ Այլ ես զի՛ տեսի զքեզ՝ զի յարբայո՛ւեր քուն ։ օգ ։ Զի՛ երբեք տե՛ս ես զի՛ գիր կենդանո՛ւ թեան ։ Եւ մե՛ռնեցա՛ր երթալ առ արարիչն երկնի՝ եւ երկիր ։ օգ ։ Յանըմտութե՛ր եւ յանեղ լո՛ւսոյն ։ Հե՛ռացա՛ր խաբեամբ խաւարային ։ Ճանչակեցի՛ր զմահ անվախ պըտուղն ։ Հոգանա՛ր պատկեր բարերար ստեղծո՛ղիդ ։ օգ ։ Յանչնո՛ւմն Հոգւոյն զի՛ մարմին նոյ ։ Ի՛ քահի՛ր զեղեցիկ շինո՛ւած ։ զերհուրի՛ր ի սպառնա՛ լեաց թագաւո՛րին ։ Թէ պա՛հանջէ՛ր յինէն զտանդ պատուի՛րանին ։ օգ ։ Ո՛ւսածի՛ր մնրդացեա՛լ ած իմ յիս ։ յայնմա՛ր ես ա՛ղբ աւե՛ւին ։ զգի՛նս արեա՛ր քո՝ մի՛ դատապարտեր ։ օգ ։

Սակայն ոչ ոք ծր վախճանին. և ա-
ՀԲ ոչ ոք ծր դատաստանին. այնմա՛ծ
ՀՐՈՎ ծր ահել սատենին. ըզբի՞նս ա-
րեա՛ ՐՈՎՆ քո մի՛ անտես առներ. զի պատ
ԿԵ ՐՈՎ ր եմ բարերար ստեղծողիդ. ծգ.

Ո՛հ սՀաւ ՐՈՎ ր դատաստան դատաւո՛ր
րիդ սեամ. և զաՀ ՐՀուբեցա՛ ՐՈՎ յ. զի անդ
պատրաստ եգիտ զիս՝ ի՛ Հրամանա՛ ՐՈՎ յ
քոյ Թագաւո՛ր յաւիտենից. ծգ.

Ո՛ճածի՛ ՐՈՎՆ անապատ մայր ՏԵՆ և՛
կոյս ՆԲ. բարեխօսեա՛ ՐՈՎ առ որ
դի՛ն քո միածին. զի փըրկեսցէ՛ ՐՈՎ
ըզմեզ ի սպառնալեաց դեւհեռնյն. և՛
պարգևեսցէ՛ ՐՈՎ մեզ զերկնի՛ց զար
քայութիւն. և՛ հանգուսցէ՛ ՐՈՎ զՀո
գիս մեր ննջեցեալսն. ծգ.

ԱՌ ՅՈՒՐԱՔԱՆՉԻՒՐ ՅԱՐՈՒԹԵԱՆ ԱՍՏՈՒԱԾԱՅՆ

Երդ նոր այ փրկիչն մերոյ . որ փրկեաց ի թշնամւոյն ծառայութէնէ զմեզ . հրաշօքն իւր կարողութէ . և արեգոյցդ փառաւորեալըն փառօք .

Պոռ յանձն առեր այծ եւանել ի խաչ վասն մեր . ևրընդ նմին և բնութեան զհրաշնութիւն մեզանց մերոց . վասն որոյ երկրպագեմք և վերն օրհնեմք զքո զանձառ խոնարհութիւդ .

Օրհնեալ ընտրեացդ այծ յայմ ազգաց երկրի ծննանիլ ի նմանէ . սպրեցուցանել զմեզ ի պաշտելոյէ . որպէս զաստուածածին միշտ փառաւորեսցուք .

Այեցար ցեղս յամենաղօր ի քոյ տնօրէն նոր թիւդ . ևերկիւղիւ փառաւորեցից

ՀՐՈՎ ԱՃՈՒԵՑՔ ՁԴ ՔՈ ՔԱՀԱՆԱՅՔԴ ԶՁ ԶՀՐ
ԴՐՈՒՆԱՑ ԴԺՕԽՈՑ ԵՒ ԼՈՒԾԵՐ ԸԶՄԱՀ.
ԵՒ ԱՆԱՀՈՒԹԻՒ ՊԱՐԳԵՒԵՑԵՐ Ա՛ԶԳԻ
ՄԱՐԴԿԱՆ։ ՅԱՅԴՆՈՅՆ ԱՆԱՀՈՒԹԵՔ
ՀԱՅՀԱԿԵՑԱՔ ԵՒ ԱՒԵԱՒՔ. ԶԻ ՔԱՀԱՅԸ ԵՒ
ՈՒԶԻՂ ԵՍ ԱՒՐ. ԵՒ ՎԱՆԱ ԱՄԵՆԵՑՈՒՆ
ՓԸՐԿՈՒԹԵԱՆ ԵԿԻՔ ՅԱՇԱՒՐՏԱ։
ԱԸՐԲՈՒՀՈՒՅ Ա՛ԾԱԾԿԻՆ ԵԱՒԵԱՕՍՓԵ-
ԹԵ՛ ԱՒՐԳԱՒԵԱ ԵՐԿԸՊԱՊՈՒԱՑԱ Ա-
ՄԵՆԱՔԵ ԵՐՐՈՐԴՈՒԹԵԴ. ՂԱՒՐՈՒԹԻՒ
ՅՈՒՍՈՅ ԿԵՆԱՑԸՆ ՅԱՒԻՏԵՆԻՑ։

ՈՒՆԵԱՔ ԸՂՔԵՂ ՔՈ ԹԱԳԱՒՈՐ ՅԱՒԻՏԵՆԻՑ. ԵՒ ՈՒԺԱՔ ԸՂՔԵՂ ԻՇԽԱՆ ՄԱՀՈՒ ԵՒ ԿԵՆԱՑ. ՁԻ ԴՈՒ ԵՍ ԱՒՐ, ԵՒ ԷԼՔ ՍՂԱ Ս՛Ք ԵԱՒՔ ԻՄՔԵՆ։

էին Համբերեցեր։ Ա Յուսատրեցայք ի
Հեցար. յանձն առեր զանձնայն և խա՞
քեզ ձե՞ ա՛ր օճ. որ վերն մեր խոնար
գիշ գիշերոյ կանխեալ վեր օրհնեմք զ
դար բարեբա՛նեացուք։

լայ. ծընօղ արարչի՛ն մերոյ ա՛նդա՞
նայս. մնայր լա՛ւ միշտ կոյս լա՛ խմանալի՛
ձի՛նըս մեր։ Ա՛ի՛ւյն օրհնեա՛լդ ի՛ կա՛
կեա՛ մի՛այն բարեբա՛ր ի վըտանդէ զա՛ն
քո յուսացա՛ց ի քե՛զ տա՛ր. լա՛ փըր
կէդ՝ ա՛մաբա՛ծ. պարծելո՛ց ի խա՛չ
կանգնեցեր զմեզ։ Ո՛դնեա փըր
զի յա՛րեաւ երեքօրեայ. զանկեա՛լըն
խաչիւ քո ըզդըժոխս աւերեցեր. քան
մե՛նաս եկեղեցւոյ սըրբո՛յ քո. զի դո
բնութի՛ան ազաչանաք հաստատեա՛ զհի
լոյ՝ նորոգեցեր զա՛դամս մարդկա՛ն. սըր
զա՛րեւն նը. զի Ա՛ր յարեաւդ ի մեռե՛
ի թըշնամո՛ւն. Լո՛ւսեա՛ծք քո սրբեցին
Ա՛ջո՛ւմ քո բարձրեա՛լ առցե՛ս զմ վըհէ՛ժ

կուսէն ձայնիւ երգիլ օրհնեացդ։
կընծայեալն . զմարմնացեալ բանն ի
լինդապաց մինչ ի ծագս երկրի զեր-
փառաւորեալըն յայմ արարչածոց . և
վասն անձինց մերոց ։

օրհ

մինչ երթ կոյս . բարեխօսեա առ ը-
ամաձայր անտուճոյ բանիւն . մարիամ
Ո՜ր քեզ սպասի՜նիմք . խորան և
հոգւոյ խոյ սուրբ . ուրախ երբեք։
կենդանատու աւմցուն . միւանդակի
չարչարանս և ըզմահ յանձն առեր
դանացո . ուրախ երբեմըն զեզեկիայն։
աշխ . միւանդակի հոգւոյ խոյ կենդ
Յոյս և յարութի՛ ազգի մարդկան քո՛ եռա
ռաքելական քարոզութենէն ։
աճումենէն . վերը օրհնեալ յամենայն յայ
աճումենէն . կոյս և մայրը և բնակարան
թիւզք պարածաճկեցար սըրբութի՛
խանութի . յանձն ։ Քերովբէական
բայց աչք . որ լըսես լուծեր զինչ
հրամանաց քոյ Թագաւոր Թագաւո

գերեաձան ազատեցեր ի մեզանց։
մարդոյն ըմպելս ըսպաներ՝ և զմանչո՛ւ
քոյ՝ պատերանկից եղեր Տոլեղեն
Ա՛կեաղդ ի փրկուի՛ ըստեղծուածոց
նաց մանչո՛ ի կեա՛ նաբդ յա՛ւիտեանից։
զի՞ս ըղբազամարեղս արձանկեա՛ ի կապա՛
տէն երեքօրեայ իջմամբ ի դըժոխս։ Հ՞
ներևոյթ թըշնամանոյն փըրկիչ դտնի՛։
յորովայնէ կէտին։ ապրեցո՛ և զի՞ս յա՛
Աո՛ր լըսա՛ր աղ՛ջ գոչմանըն յանիա՛նու
ձեա՛ր բանն ի յերկինս ձայնի՛ եր։
յարեա՛ն այսօր ի մեռելոց՝ զմանչո՛ր
ւոյն կենդանու՛ն ազգի մարդկա՛ն։ որ
Ձ՞ադա՛ն ի հօրէ փա՛առակի՛ց աբ հոգ
ջեա՛ր բանն ի դըժոխս ձայնի՛ եր։
կըղեա՛ց զանեըևոյնն ամա՛ղէկ։ զի՞
փա՛ղով։ յարու՛ցեա՛ր ի պատերազմ ըն՛
Ա՛ր դի՛ մեա՛ր գայ յեդո՛վմայ բարձրացեա՛ր

բերասեաւ ելն ա՛նձա՛նց մերոց։

ծընար անձառապէս. առ նա միշտ բա-
ր՛ր զեակ բանըն հօր ի քէզ կրեցեր. և
որ զեակ բանըն հօր ի քէզ կրեցեր. և
ըզ քէզ աղաչեմք անդադար ձայնիւ.
Ո՛ՉՅԱՅԻՆ անհարանցեալ սըրբո՛ւհի.
մեռեալդ՝ ի՛ շիտանուքէ. քանզի լու-
վևաչէն և զԹագուհին. և յարուցեալ ի
մեկնելոյ ի հօրէ՝ յանձն առեր կամա-
ի փըրկու-թի՛ ըստեղծուածոյդ քոց. ոչ
եղե՛ն երկունըք մահու։ Ա՛րեւեցար
Թիւն փըրկու-թեան. քանզի լուծեալ
բացար ի՛ խաչի՛ն ա՛ռնելով զհեծե՛լս
երկնից կենդանեացն երեւեալ. բարձ
եկ հոգւոյն փառակից. եկեալ ի մէջ
յառաջ քան զյաւի՛տեանն որդի՛ հօր
քո՛ և զա՛րհնո՛ւթեայդ։ Ա՛ռանձին դու՛ որ
դարձո՛ն զարհո՛ւրեալ առիր. լուա՛յ ըզ
լո՛ւր քո և ա՛ճեցուեայ. նայեցայ ի գո՛րծս
առնո՛ւլ ըզծառայի ըզկերպ՝. և մար-
ի՛ացի՛ն զօրք երկնից ընդ քո՛ յանձն

Արդեօք ա՛ն եւ իւրք նորա զօրութիւնք
զա՛ն նո՛ւն նորա յաղթական զօրութիւնը
գո՛ւք. զի՛ նա փա՛ռօք կ փառաւո՛րեալ.
Այլ սեա՛մբ հրոյ՝ ե՛ւ ամպոյ՝ առաջնոր-
դեաց ժո՛ղովըրդեանն Իսրայէլի՛ զի՛
յա՛ւուրսն՝ . Ե՛րկնից՛ղեաց զփա՛րաւօն
զօրքն իւրո՛վք զի՛ ծո՛վ կարմի՛ր . Երդ.
Այ՛զ քե՛զ ա՛ղաչե՛մ՛ք հանապա՛զ ա՛ր՛
ա՛ծա՛ծին . բարեխօսեա՛ քի՛՛ ա՛յ մե՛-
րոյ՝ փրկիչ ըզմե՛զ՝ ի՛ փոքա՛ր թե՛ նէ .
և յա՛մ վը՛ոանդի՛ց մե՛րոց .

Այ՛ցեայցի՛՛ր ժողովո՛ւրդ՝ ի՛՛ սքան-
չելի՛ս ա՛ստուա՛ծոյ մե՛րոյ . ո՛՛ւնկընդի՛ր
լե՛րուք հա՛ւատացեա՛լք քի՛ . և՛՛ ի՛՞ա
առէ՛ք զա՛ր դարու՛թի՛՛ ձըլշմարտու՛թե՛ .
զի՛ նա է՛ յո՛յս հա՛ւատա՛ցե՛լո՛ց :

Ո՛՛ւ՛ր թի՛՛ անէզ անքա՛ժանելի՛ բա՛նն սո-
տո՛ւած . կամաւորո՛՛ւթի՛՛ յանձն էառ ըզ
մա՛՛հ խաչի՛ . և թաղե՛ցաւ՝ ի՛ նո՛ր՝ ի՛՛ գերեզ-
մա՛՛ն՝ . և յարո՛՛ւթի՛՛՛ն իւրո՛վ հնա՛՛րհեաց
մե՛զ կե՛նդա՛նո՛՛ւթի՛՛ : Ա՛՛ւրսխ լեր մայր

բայց ի նմանէ։ Այլ բարձրացեալ բաղ
ձալով ի վայր ։ Եւ ոչնչի ի ցե այլ ար
ձակ ի Հայրական ծոցոյ խոնարհեալ
ար՝ ի սոյն քան զայ խոնարհեցեալ
յառաջ քան զայ խոնարհեալն բար
ձեալ։ Այլ եթէ երկրորդութիւն ծանեաք
ի սմա զի երկրորդեալ էր ի ծնեալ
ի կուսէ ազգի մարդկան. միշտ փառաւո
րեալ յանմարմնոց զնուաճեալ
ի մարդկան. զի ոչ ամենայն
դոլով մարմնացեալ ի սոքա կուսէն ի փրկ
անութեան տիեզերաց ։ Ըստ մարդ
լոյ զմեծութեան սո՛ւ ի նմանէ։
Հնդկաստանեայքն զօրութիւն, կենդանագործ
դեղապանծ իշխանութիւն. յաղթեցեալ
մահու հզօր զօրութիւն. կենդանագործ
զեւեղէն քոյ ։ Ոչ անեղով քո ի դժոխս
երկրի. որ հակառակիչ ըստեղծուածոցդ
քո՛ քա՛ւ. կի՛ զերծոյ զպիշանամի՛ն ի վի՛
ճակ զի՛ ։ Ո՛ւր բորբոքեցա՛ ի զօրութիւն խաչի
վանն անձա՛նց մերոց։

Ծոյ բա՛նին. սո՛ւ նա միշտ բարեխօսեա՛
աշխարհիս լուսաւորչին տաճար սքանչ
ծին. քանզի ի քեզ կրեցեալ զՀո՛ր
անձա՛ն լուսոյ մարիամ ա՛ր աշխ
կոյս ամենայն զի ի քեզ կրեցեալ
ի կուսէ ազգի մարդկան. միշտ փառաւո
րեալ յանմարմնոց զնուաճեալ
ի մարդկան. զի ոչ ամենայն
դոլով մարմնացեալ ի սոքա կուսէն ի փրկ
անութեան տիեզերաց ։ Ըստ մարդ
լոյ զմեծութեան սո՛ւ ի նմանէ։
Հնդկաստանեայքն զօրութիւն, կենդանագործ
դեղապանծ իշխանութիւն. յաղթեցեալ
մահու հզօր զօրութիւն. կենդանագործ
զեւեղէն քոյ ։ Ոչ անեղով քո ի դժոխս
երկրի. որ հակառակիչ ըստեղծուածոցդ
քո՛ քա՛ւ. կի՛ զերծոյ զպիշանամի՛ն ի վի՛
ճակ զի՛ ։ Ո՛ւր բորբոքեցա՛ ի զօրութիւն խաչի
վանն անձա՛նց մերոց։

Ծոյ բա՛նին. սո՛ւ նա միշտ բարեխօսեա՛
աշխարհիս լուսաւորչին տաճար սքանչ
ծին. քանզի ի քեզ կրեցեալ զՀո՛ր
անձա՛ն լուսոյ մարիամ ա՛ր աշխ

ըսպասաւորեցեր . միջնորդ եղեր առ
տո՛ճոյ . անհատութեան խորհըրդոյն
Այլ գի՝ ես բնակարան եմ նմին առ
ի՝ ձայնակման՝ մնհաբեր պըղտոյն :
ցանելով ուխտերաց զանմոռնութի՝ .
բացեր ըզկողտոն աղբիւրդ՝ պրտու
զի՝ բաշխեցեր քաղցելոց . ես՝ ի խոչէն
ի՝ երկնադանդարար մարմին և զարիւնդ
երկնեցար մարդ . ճըշմարտապէս :
ցոյ հօր խոնարհեցար վասն մեր . ես՝
լիր՝ ի փառըս քո . որ յանճառելի ծո
տո՛ճ քո՛ ա՛ր ծ . ես բարձրացար յոյս
Ակնարկ իմ հնատատեցա՛ ի քեզ հատա
բարեխօսեա՛ վասն անձանց մերոց :
լի՝ ծընդեամբեն ի՝ քէն . առնա միշտ
Հայի զանհծալ բարձեր՝ անճառե
ճար ա՛յ բանին . որ ըզնախամօրն
ի՝ խաւարի . ես ոչ ունք : Ընդարատ տա
րինս՝ անապատի հնարհեաց նըշանելոյն
տամբ ըղթըշնամին . իջանելով ի տո
կո՛ ի վերայ խաչին . խորտակեաց զապա

զսա՝ ի քէն ըզմարմնացեալ բա՛ն սո՛ր
յօգնուի՛ նբ՛ ա՛ծ ած ծին. և ազաչեա
մեծ խաչն և խափանեաց ըզմահ թա՛
գաւորութիւնն. և կին։ Փո՛թանգիմ՛ր
անձի՛ն իմոյ։ Օ՜ թագաւորի՛ըն ք՛ա
նեցէք. ար՛ի յայնմ ի՛ւր ըզ
ւած. և լըւա՛ ձայնի՛ խընդրուածոց
նեցոյ. զի նուաղեցան աչք իմ՛ ի՛ւրեա
անձի՛ն իմոյ։ Ո՜վ թագաւորի՛ըն ք՛ա
բարեբա՛ նեցէք. ար՛ի յայնմ ի՛ւր ըզ
մահ խաչի՛ն և խափանեաց ըզմահ թա՛
գաւորութիւնն. և կին։ Փո՛թանգիմ՛ր
յօգնուի՛ նբ՛ ա՛ծ ած ծին. և ազաչեա
զսա՝ ի քէն ըզմարմնացեալ բա՛ն սո՛ր

ըզխաչեա՛ վի՛ն անձա՛նց մե՛րոց։

Ո՛ւրա՛ ձըչմարիտ ք՛ա՛ն աչքն. սո՛ ք՛ե՛զ
հո՛գւի՛ ի՛մ սա՛ատօսե՛. ի՛մ յերկրի երևե՛
ցո՛ ինձ զերեսըս քո՛։ Ո՛ւրո՛վ ապատա՛ն
կա՛ն խաչիս ք՛ա՛ն աչքն. և՛ հրաշափառ
քո՛ սո՛ատօսո՛. յա՛րո՛ւթի՛ւդ երևե՛
Ո՛ղջո՛յն ըզքե՛ հո՛վնատեա՛ւ միայն
սո՛ըբո՛ւհի՛. ծ՛ընար ըզքա՛ն ա՛ն աչքն զան՛
ձա՛ռելո՛յ հո՛ր ծ՛ընո՛ւդ. և յա՛յտնե՛
ցա՛ւ միո՛ւթի՛ւն երրո՛րդո՛ւթե՛ն։

Ո՛ղջո՛յն ըզքա՛ղա՛ւմո՛ղ ըզմ ա՛ատ
ւած. և լըւա՛ ձայնի՛ խընդրուածոց
խոց. զի նուա՛ղեցան աչք իմ՛ ի՛ւրեա
նեցոյ. և ի՛նչն փարա՛տեցոյց զցա՛ւ
մահ խաչի՛ն և խափանեաց ըզմահ թա՛
գաւորութիւնն. և կին։ Փո՛թանգիմ՛ր
յօգնուի՛ նբ՛ ա՛ծ ած ծին. և ազաչեա
զսա՝ ի քէն ըզմարմնացեալ բա՛ն սո՛ր

ամենեքեան ծիծաղեցուք։

ցոյք. և նը զհնդիկն հատատացեալքս
ռահիրեացուք՝ և օրդւոյ երկրպագեաս
քեզ ծառայ քո։ Հայր փա՞ռ
ր նշոյ նահիկը ը զ քո՛ի մեռելոց զե՞
ցուցեր ո՛ի մեզ։ ՃՈ մարդածրկն ապրե՞
ըզկենդանսն։ և ը զ տի՛եզերս ազատե՞
ցեր ա՛յ ի մեղաց։ ՃՈ մարդածրկն ո՛ւ
ս ի կեանս ն՛ոյն մարդասէր։
ր նը զ քո՛ի մեռելոց զե՞
քեզ ծառայ քո։ Հայր փա՞ռ
ռահիրեացուք՝ և օրդւոյ երկրպագեաս
ցոյք. և նը զհնդիկն հատատացեալքս
ամենեքեան ծիծաղեցուք։

Ղեղ Ա՛սատած զքեզ փառաւորեմք. որ ի՛ քեզ կենդ՛ց խոնարհեցար. ծառայի՛ առեր ըզկերպարան. և ը զ տի՛եզերս ազատեցեր ա՛յ ի մեղաց։ ՃՈ մարդածրկն ո՛ւ

զանկեանն ի՛ պատրանաց։ Ը նդ՛մա ։

Տեղ Մեռելոց. և յարդ՛ց ընդ ի՛ւր զադամ. ա՛ւդ ի՛ յարեաւ ի՛ մեռելոց։ Ը նդ՛մա ։ Ա՛ւդ բնաւեացաւ ի՛ խաչի՛ն. և ե՛լ՛ց ըզդատապա՛րտութի՛ւն ա՛դամայ նախաս՛ տեղ՛ին։ Ը նդ՛մա ։ Ա՛ւդ յարեաւ ի՛ մեռելոց։ Ը նդ՛մա ։ Ա՛ւդ բնաւեացաւ ի՛ խաչի՛ն. և ե՛լ՛ց ըզդատապա՛րտութի՛ւն ա՛դամայ նախաս՛ տեղ՛ին։ Ը նդ՛մա ։

Տեղ Ա՛սատած զքեզ փառաւորեմք. որ ի՛ քեզ կենդ՛ց խոնարհեցար. ծառայի՛ առեր ըզկերպարան. և ը զ տի՛եզերս ազատեցեր ա՛յ ի մեղաց։ ՃՈ մարդածրկն ո՛ւ

զանկեանն ի՛ պատրանաց։ Ը նդ՛մա ։

Տեղ Մեռելոց. և յարդ՛ց ընդ ի՛ւր զադամ. ա՛ւդ ի՛ յարեաւ ի՛ մեռելոց։ Ը նդ՛մա ։ Ա՛ւդ բնաւեացաւ ի՛ խաչի՛ն. և ե՛լ՛ց ըզդատապա՛րտութի՛ւն ա՛դամայ նախաս՛ տեղ՛ին։ Ը նդ՛մա ։

Օրն Ա՛ստուածածին կուսի՛ն Մարիա՛մ ա՛պրեցո՛ւցեր մեզ ըզկեա՛նսն յաւի՛տեանի՛ց ։

Մեզ ըզկեա՛նսն յաւի՛տեանի՛ց ։

Ա՛ստուածածին կուսի՛ն Մարիա՛մ ա՛պրեցո՛ւցեր

ես զպատերազմունս՝ եւ ի յոյս անուն
քանէլն փառաւքն իւրովք։ Տէր խորտակ
ի ձեռաց փարաւոնի. ա՞ մեծաղօր ըս-
ղինէ՛լ. և փրկեաց զժողովուրդն
Օրհնեսցուք զնա՛ր. որ օրհնեացն
մարդ ՃԻ՛ շմարտասիկա։
տարանել զկենսաբեր տնօրինուխիդ
քո՝ ի՛ սիրտս կոյսին. և՝ երկնեցաւ
կեցեր՝ ըզտիւ երեքեան. վերականգնելով
զանկումն ադամայ։ Ո՛ր առաքեցեր զե-
րի վարդս քո՝ ած բզմարդարէսն. ած-
հոգեծին. համձեցար ելանել ի կառս
նըստեալ Հանդիսիր Լիակատար Տօր և ած
ի կառս քերովբէականս վերաց
ռաջն երդեաց մարգարէն ամբարձա՛ր
գեալ եղեր ի վերոյ խաչին. զոր յա-
ի միջ երկուց կենդանեացըն բարձրաց
ցար ի լուսաւն օրինաց և մարդարէից. և
քանէլի փառաւքն իւրովք։ Տէր խորտակ
հն զպատերազմունս՝ ած է յոյս անուն

Տիրոջ
Ծնեալ

և հրամեցաւ զոգակիզեցոյ ըղպատարագս
թաղեցաւ առ հասարակ ընդ տիեզերս. զի
քանզեւի հայր ածողքն քո էր՝ առ
զնա մեծարեալ պատուեսցուք։

Եւ ասէ ցնոսա. որ փըրկեաց զամենեսեան ի չէ
առաջ՝ նեղլոց իւրեանոյ. ա՛մէն։
Կարե՛ խօսեա՛ վանո՛ն մեր ածածքիցն
մարիամ. որ ծընաւ զեր աշխ որ հով
ուերը՛ն վիճ. ա՛մէն։

Աստուած խօսեցաւ ի բարձանց. լը
ամրոք բը նամիքք երկրի. որ ինն և
փրկեաց զամենայն արարած՝ զի զա
նահն տըն կարդացուք. և տուք օրհ
նութի՛ ի բարձունս՝ ո՛ր ինչ կոչեցաք
ի քո՛ն. եղա՛ք բաժի՛ն տն և ժառան
գակից քո՛ւ. զի զա՝ ի՛ վիճակն կենդա
նութեա՛ն ճաշակեցաք զի քաղցր է տր. և
յի՛ղ սրբբուե՛ օծմա՛ք հաւատով. զի՝
ի՛ քե՛զ եմք առաքինեալ. որ մայրդ ես
և աղախի՛ն քո՛ւ. լեր բարեխօս վասն
մեր. զի զանո՛ն տըն կարդացուք և
զքե՛զ մեծարեա՛ պատուեսցո՛ւք։

հաս Յաստատեցաւ սիրտ իմ Ի՛նէր, և բարձ
ա՛ռ՛ր վասն՛ն մերոյ փրկութե՛ն։
կոյս և աղախի՛ն քի՛ն . բարեխօսեա՛՛
նի՛ քո՛մ կրեցեր . սքեզբ՛ո՛հի մայր Լ՛՛
Ա՛ր զՔրիստա՛ւորն ամենի՛ցն յորովայ՛
փրկեցեր ըզ տիեզերս . ծա՛նեա՛՛ք ։
բեւեռեցար . Լ՛ հե՛զմամբ արեամբդ քո՛
Ո՛՛ն նեա՛ք ըզ քե՛զ քո՛՛ . որ Ի խաչի՛՛ն
նից՝ ծա՛նեա՛՛ք ոչ այլ ա՛՛ր՛՛ծ բայց Ի քէ՛ն ։
ւոյն . որ վա՛ր՛՛ն մեր խոնարհեցա՛ր Ի յերկ
Ո՛՛ն նեա՛՛ք ըզ քե՛զ ա՛՛ր՛՛ էակից հօր և հոգ ծն
ո՛՛նկիմք՝ որ Ե՛րանեա՛՛դ ե՛ս Ի կանայս ։
դարձո՛ղն ա՛՛մենա՛՛ն . բարե՛խօս ըզքեզ
կա՛ր . և ծ՛ն՛նա՛ր անձառա՛՛պէս զկենա՛՛
Ա՛ր ըզհա՛ր ա՛՛ր՛՛ծ յորովայնի՛ քո՛մ ըն՛՛
լե՛ցո՛ւք յանվախճան ո՛ւրախո՛՛թի՛՛ն ։
տեաք ո՛՛ր յարո՛՛ն՛՛ն . զի՛՛ ը՛՛ն՛՛ա՛՛ն՛՛ն վայե
առաքեա՛՛լքն . և լցո՛՛ն րզսիե՛՛զերս աւե
Ց այդո՛՛դ անմա՛՛հա՛՛ճ ճաշակե՛՛ցի՛՛ն ո՛՛ր
բակի՛՛ցեաց Ի մա՛՛հո՛՛ւանէ յա՛՛նմա՛՛հութի՛՛ն ։
նախատեղծի՛՛ն . զի՛՛ զամենե՛՛սեա՛՛ն վե՛՛

Ո՛վ Տէր, մեղս տուր ինձ զքո ողորմութիւն։

Ո՛վ դուք հերոց կանխեցեալ փառաւորել
զաստուած արդ. որ վասն իմ խոնարհել
ցար ի յերկինս. արարիչ զհասարակաց տէր
ի յերկիր ես ու ի յերկրէ. Տէրօղ խա-
զաղութիւն քո. որ դատաւորիք մահու
լուծեր ի վէմ սուր խաչին. ու հաշտեցուս
զեր ընդ հայր ընդ աւրհնեալ սուրբ։
Փառաբանակից հօր ու սուրբ հոգւոյն.
որ լուսափայլ յարութիւնդ քո կենա-
գործեցեր. շնորհս մարդկան. տուր
մեզ ի քո ողորմութիւն։

ժողովս վերածեաց զհոգիան։

սըն կենադործեաց. զի ջերմ ի դէմ
եաց. եւ մահուամբ զմահացեալ
ձայնի զպատերազմըն չարին վանե
մեզդ զքո ջոկիլ. որ գոչեմ մէ
յանմարմնոց։ Խաչեցեալդ պատ
լա. զի ի բարձունս ես փառաւորեալ
նով եղիր զմեզ օրհնեցեալք զանուն նո
ած. խորհրդով անօրէնութիւնդ ի փրկու թիւն եկեալն ի փրկու թիւն մեզ ընդանն
ղմամբ ի սպառնալեաց գեհենին։

եւ զմեզ ի սպառնալեաց գեհենին։ Ապրեցուցանէ զմեզ
հի՛ եւ կոյս մարիամ. աղաչեա զաւրիքէն
յմ՛ աղաչ եւրա՛նեցեալ սըրբուհի
հին ի կապանաց բանսարկուին. յոյս կեն
զի՛ զքեզ ծաղկեալ կոյս քո՛. արձակեա և զիս
չեր ըզդատակնիք մահու. տարած ե
և փրկուհե՛ իմոյ տէր։ Ո՛ր ի՛ հաչէն բար
հեցար ի յերկնից. յոյս կենդանուհե՛
ռաչմամբ սըրտի իմոյ. որ վի՛ իմ խոնար

եւս

եկեկեսցին քեզ՝ զ մա՛ղթեմ հա՛ ()

օրհ

քո՛ բեհուտն աղամայ . և զարմացայ ընդ
նացար ի կուսէն . ըմբռներ զ
ըզտւր. քանզի անձա՛ռ և բանդ ած մարմ
ընչա՛ զըսքանչելի՛ անօրինութի՛ք քո
ի սպառնալեաց գերհեղոյն :

Ա՛ռ զանձինդ մերոյ . զի՛ փըրկիցէ զմեզ
բարւոյն՝ . բայց իմ՛ իսօսեա առ նոր վասն
նայս . բընաւ կարան և առագաստ աչ
Ա՛հայն օրհնեա՛լ սըրբուհի՛դ ի՛ կա
կեա՛ց զնս փըրկիչն աշխարհի . ևս :
նեցայ ի ժանիս վիշապին . ևի՛ փըր
ընկալայ ես ի խորս անդընդոց . ըմբռ ա
կեա՛նս իմ յապականութենէ : Որժամ
ձայնի՛ աղօթից իմոց . ևհնչա՛ն ըզ
տուօ՛ զըն կենդանութե՛ . ևի՛ լըսա
Ն ևեղն ութե՛ իմոմ ա՛զա՛կի՛դ առ

ևեղ

Ի մեզ զարդարութե՛ աբեգահն :

եա՛տւե . լուսածի՛ն ամպ՝ ծագելով
քանզի՝ ցօ՛ղն անապական՝ ի՛ քէ՛ն հեղ
եա՛լ . ըմի՛ի՛շտ կոյս . և մայր բանի՛ն տըն

Ա՛ւրա խա՛չյան զօրք երկնի՛ց՝ ի՛ վերուստ՝

աւրհ

եզերաց ծընեա՛ղն ի հուսկ ն.
լստեաւմբն ի՛ւրմ՛իվ յայտնեցաւ՝ ոմի՞
քա՛ն զայե՛իտեանս՝ այնշաւեալի գա՞
ա կ բանն աստրե՛ած . որ յառա՛ջ
դէր նոցա անմե՛կնելի լոյսն .
ատուեցան անդո՛ւնդք . ի առաջնոր՞
մովսէս խաչանի՛շ գառա՛զանաւն . պա՞
լա՛ւ՝ ջ ծո՛վրէն . Յայնժամ հերձեաց
դիքն ի՛ստակելի՛ գնացի՛ն ընդ ցամաքն
մեցա՛ ի՛ հոսա՛նս ջո՛ւրց . և՛ որ՞
փարա՛օ՛ն հա՛նդերձ հա՛ռաջ ընկէ՛լ
ա՛ռ ա՛ւր վա՛ անձա՛նց մերոց .
անհամեմատ՝ ի՛ կանոյս . բարե՛ խօսեա
նաց . զի՛ժոխս ա՛ւերեաց . ա՛ր ե՛ւ՛
ւ միշտ կոյս . քանզի որ՝ ի՛ք՛ ն մարմ
գո՛ծեցեր . Ա՛ւրա խաչիւր սրբեա՛ւին
շակի՛ն . ա՛ր յարու՛թի՛ւ զ՛մեզ կենա
ե՛ւ՛ խաչի՛ւրն ջանկաեա՛ զզուշո՛ւս վի՛
աս եկե՛ ի զո՛ւ ի կատա՛ր զո փրկուե՛
Ա՛րգարէին ձայնեա՛լ ընդ՛քա՛ջ ո՛ւ
քո՛ ընդ անհա՛ս մարդասի՛րու՛թի՛ւնդ

դառնան ճշմարիտ պաշտօնեայն քաղցրացու-
ցանէ զանոնք ամենայն անբծութեամբ մաքրե-
լով. զի կրեցեր անեղծ մարմնով. Ո՛վ
Քրիստոս Աստուած յերկնային
անմահութեան սեղանոյն. զքեզ բար-
ձեալ ի խաչէն ընդ ոտս քո ի գերեզմանի
ոգիացեալ ես անմահաւոր. յուրախութիւն
արթնացար ի քաջմարիտ. և ճշմարիտ ի խաչէն
նաբաւ նան։ Ո՛ր տրնկեցար յերկրի
զքեզ բարեբանեմք ընդ հրեշտակն օրհ
դեմ ժողովոցն այրեցեր հրեզմրեղիսիս.
ստուերն վայրկ մանր. և ըզմեզ դրա
ՀՐԵՇՏԱԿԱՊԵՏ ԱՍՏՈՒԱԾՈՅ։
մարան բանիւն ասաւածոյ։
նաբերձ աշխանակ. ձոյլ ոսկի և ձեր
լրամ նորատունկ բուրաստան. երկ
բաժնոյց փրկուեր։ Ուրախ լեր մար
լոյ. եկիր կամաւ ի խաչ վեր արար
զոր ձօրուեր. յայտնեցաւ սիրեր
Ո՛սկ փայտ խաչին քո կեր նամատուռ գառա
դանուեցոյց տըօղաւ զեր մարդկան։
ի սքանչելիս օրինաց քոց տէր. կեն
Ո՛վ յերկնից խո նարհեցար. և նայեցար

Լ՚ՀԱՅՒՆ անարատ մայր աստ՚ուծ և՚ կոյս մա-
ղ՚ի կուշտս աղբերիդ . նոյնպ՚
պարտէ կոչիլն պատրանաց՚ . և՚ արբուցեր
նեաւլոս մեղաց : Ա՚ր յաւէնի կացեր ան
ի մեղայ . նոյնպէս և զինս զայակ՚
կութիւն . որ զանաչելին ադամն ազատեցեր
յաստանութիւն իմ լեր ապ և՚ յոյս փրկ
սի . անպէտս ըզմեզ յանխոս :
սրբբուհւոյ անարատը մօր քո և՚ կոյ
թագաւոր փառաց ք՚ս . ահզնչաղ
մահուանէն : Ա՚րդ խնդրեմք ի՚ քէն
նահ խաչիւդ ազատեցեր յանխոնից ի՚
ցեր զհաւատացեալս ի՚ քէ՚ . նոյնպ՚
ըզվրէժս յանօրէնաց . և՚ հաստատե
պազեր ն ամենայն հաւատացեալք :
Ա՚ր զօրութիւն բանիդ քո խնդրեցեր
շիշմարտի և՚ անմոռն . մինչ եր
գայր մարգարէիդ . և՚ միայնոյ քէ
Ալու ես անապ՚ած անձառ ծնող
սէր վասն անձանց մերոց :
ցէն . ըզքէզ ունիմք բարեխօս առ

ծանն

հաս

լուսնոյ պէտս ուսուցանելոյ. զի նոքա
եղեն կիսով. մի շարունակեսցեն ցուցանել
նակեայ ընդ ամենայն բարձեր ի մարմնոյն
Կոչեսցի վ գիտութիւն. Ա՛ր զամենայն
լուր աղաչանաց մերոց՝ և նոյնպէս
Ա՛մէն Թագաւոր որ կամիս ըզկեանս
այս մարդկան. որ կոչեցար ած քեզ.
Ա՛նուն Թագաւորին. բարեխօսեա ած որ վասն
մերոյ փրկութեան։
նաւթին. զի ընդ ամենայն ժամ զգուշանայցեն
ըմպելեան երկնցար աճապին մարիամ.
տանեցուլ յորովայնի զանխմա նաւին զբո
քեր անիծադ ըմբռնի հեղմամբ արեան
պարտաւորեն ադամայ. և բարձեր ըզկիսոյ
Ա՛ր բարձրացար ի խաչին յաղագս դառնա
զաղացն ըզկեանսս մեր միայն մարդասէր։
վասըն մեր խոնարհեցեար ի յերկինից. յան
Ձան ունօրէն նաւթեն զո խորհուրդ. որ
Ա՛ գիշերայ կանխեալ վերս օրհնեալ զան
բեխօսեա ած որ վասըն մերոյ փրկութե։

մահ՝ և աւետեաւ լուեռոք. ՚ի՛ ի հրա-
մանէ՝ ընդէ՞ր անհլպելի հնչե-
ցուածոյ՝ ՚ի՛ ձնասաղարթածեր արմատ փայտին՝
եղանակեմբք քեզ՝ զերդս օրինօրէն
ներմամբդացեալ բանի՛դ առատ ծով։
տաքսեցեր։ դովասանական ձայնիւ
ուր ըզ յանձնն ՚ի կէտէն կորզեալ ար-
ցըն սեռէն և բանական՝ն կենդանիք
կեանք. ըզ՞զ ծանեան հրանիւթի
նապականութե՛ աղբիւր՝ և՛ ի մի հնձ՝ նեղ
ան՝ր վասըն մերոյ փըրկութե՛։
աչ՝։ մարիամ սո՛ւրբ կոյս. բարեխօսեա
՚Ն՚ամարատ տաճար անվայրապիակ բանին
ըզբան նախկնութիւն բըռնութե՛ն՝։ յաղթա-
դուլ մե՛ք օրհնեսցուք զանո՛ն նորա։
՚ր ՚ի վերայ խաչի՛ն դատապարտեաց
բանական՝ն կենդանիք. յաղթականն եր
տաղ՝ ՚Ն՚ախամուխ ևբարեգութ՝։ օրշ
բարեխօսութեամբ սըրբուհւոյ անա
թառը մեր քո՛ և կոսմի։ լո՛ւր։
Ա՚ըճն ամցուն ծիրնեն սըրբասաց Օ

յայտ կողմ՝ զո ՚ի ձեռն զինու սի՛գի
հոսանըս վը՛տակա՛ց գործեցեր. գով։
Ի՛մանալի՛ բանա՛ւոր տախտակ ա՛նտրա՛
մադրելի՛ տաւի՛ղըն մովսիսակա՛ն օրի՛
նաց. ո՛ր զա՛ծն ամենեցուն իսկապէս
մարմնո՛վ ՚ի գի՛ւղըս զո՝ բարձե՛ր մարի՛
ամ։ Նեղբաղակա՛ն ձայնիւ՝ եղանակեմըք
քո՛ղ ղերգս օրհնո՛ւթեան. ա՛մէնօրհ՛
նեա՛ղ ՚ի կանայս.

Ի՛նեղին եղեա՛լ մարդ առ սեա՛լ զարմա՛
նայր մարգարէն. և՝ հեղո՛ւսեալ բեւե՛
ռօք զնորին ՚ի խաչին՝ նե՛րդոր՛
ծեալ ՚ի մի՛ջ երկուց կենդանեաց։
Պատմեցեն երկինք ընդ վայելչութի՛
փառաց քո՝. և ընկալեալ լուսաճեմ
տարերցն ըզ շի՛թա արեան անեղին. և
օրհնութե՛ խաչելոյն լըցան տիե՛զերք.
Զի՝ աւրեալ ոչ միայն ՚ի վի՛ւ բուսաբեր
արմատոյն. այլ քրովբէական կառաքն
բաժանելով ՚ի դըժո՛ւխս. կենդանագործեաց
Հրաշալի՛ պատկե՛ր ղերեանն աղբատրոց։

Ա՛ղաւ

վերծանեցի՛ զի՛ ոչ փառաց թագաւորին։
Այլ՛ ցարուածք երկինք և խոսեցայ. և
խոսեա՛ կեցուցանել զմեզ։
Ը՛զքե՛զ. ողորմ՛ քո՛ և այ՛ բարե-
խոսեա՛ յոյս և ապաւէ՛ն. խոստովանողացս
մե՛ղս. սա՛կ իմ. Ա՛՛յծ ածին դո՛ւռ ես
ընդ՛ քաղաքաց՛ զնախահօրն ջընջեաց ընդ
մարդ։ սա՛կ իմ։ Ա՛՛ր մայրաւանքն երոյթ ընդ
ինձ. Ա՛՛ յայ՛ ընդ՛ քաղաքաց՛ զնախահօրն ջընջեաց ընդ
ինձ երոյթ զդբնութի՛ւնդ. սա՛կ։
Ա՛՛յծ ածին դուռ ես յոյս և ապաւէն խոստովանողացս
մե՛ղս. սա՛կ իմ։ Ա՛՛ր մայրաւանքն երոյթ ընդ
ինձ. Ա՛՛ յայ՛ ընդ՛ քաղաքաց՛ զնախահօրն ջընջեաց ընդ
ինձ երոյթ զդբնութի՛ւնդ. սա՛կ։
Ո՛՛գնական ընդունելի՛ եղիր իմ գձ
ա՛ղաչանս. սա՛կ։ Ա՛՛ր մայրաւանքն երոյթ ընդ
ինձ երոյթ զդբնութի՛ւնդ. սա՛կ։
Ո՛՛գնական ընդունելի՛ եղիր իմ գձ
ա՛ղաչանս. սա՛կ։ Ա՛՛ր մայրաւանքն երոյթ ընդ
ինձ երոյթ զդբնութի՛ւնդ. սա՛կ։
Ո՛՛գնական ընդունելի՛ եղիր իմ գձ
ա՛ղաչանս. սա՛կ։ Ա՛՛ր մայրաւանքն երոյթ ընդ
ինձ երոյթ զդբնութի՛ւնդ. սա՛կ։
Ո՛՛գնական ընդունելի՛ եղիր իմ գձ
ա՛ղաչանս. սա՛կ։ Ա՛՛ր մայրաւանքն երոյթ ընդ
ինձ երոյթ զդբնութի՛ւնդ. սա՛կ։
Ո՛՛գնական ընդունելի՛ եղիր իմ գձ
ա՛ղաչանս. սա՛կ։ Ա՛՛ր մայրաւանքն երոյթ ընդ

զարարածըս քո։ Նշանակ անօրինութ-
փառաւորութ՝ եւ երկիր ի փըրկիչ
մեր յիսուս քրիստոս ։ որ ի ծոցոյ
հօր յառաջ քան զյաւիտեանս ծնեալ
ի մեզ

ՀԱՅ

Ի՛նդիւ իմ յամենայն ժամ զքէզ փա-
ցուցանել զմեզ։

Թերեւս ցանկանայ ոք ասել. բարեխօսեա՛ կե-
ցո՛ւցէք ասացեալ. և ես ընդ մարմնով պա-
տուհանաւ. և համարիր խաչելութիւն
քո ու՛ր կեա՛ցնես շնորհեցեր անոխա-
կալ փրկիչ։ առաքեա՛լ վէր օրհնեալ
և երկրորդապատեալ. որ ուրախութի՛ւ-
երկինք՛ և երկրի՛ քո թագաւոր։

Լա՛պատի՛նիւք ի քո բարեխօսութի՛ւդ
ազատի՛ն մարիամ. մա՛յր ու՛ն լո՛ւսոյ
աբ։ հարան երկնից և դո՛ւռըն կըն-
քեալ։ զո՛ր մարգարէ՛ն եսեա։

Իսատանեցաւ սիրտ իմ ի՛ տէր. և՛ ՀԱՅ
բարձրացա՛ եղջիւր իմ յա՛յծ ի՛մ. զի՛
փառաւորը յարու՛թիւն իւրոյ ա՛ւերեաց ըզ
դըժոխս։ Լո՛ւսաւորեա՛ցաւ բերա՛ն իմ
ա՛ր ի՛ վրա՛ թշնամեաց ի՛մոց. քա՛նզի հա՛յ
րեր ըզպատերազմ քո հրեղո՛ր զօրութի՛ւդ։
Լո՛ւ տա՛րար ըզբա՛նն ա՛ծ յա՛րդանդի
քո՛ւմ. և՛ ծընա՛ր ըզնա՛ մարմնով ա՛պ
ցուցանել ըզմեզ։

Թերեւս կարդայ ոք ասել. բարեխօսեա՛ կե-
ցո՛ւցէք ասացեալ. և ես ընդ մարմնով պա-
տուհանաւ. և համարիր խաչելութիւն
քո ու՛ր կեա՛ցնես շնորհեցեր անոխա-
կալ փրկիչ։ առաքեա՛լ վէր օրհնեալ
և երկրորդապատեալ. որ ուրախութի՛ւ-
երկինք՛ և երկրի՛ քո թագաւոր։

Լա՛պատի՛նիւք ի քո բարեխօսութի՛ւդ
ազատի՛ն մարիամ. մա՛յր ու՛ն լո՛ւսոյ
աբ։ հարան երկնից և դո՛ւռըն կըն-
քեալ։ զո՛ր մարգարէ՛ն եսեա։

Իսատանեցաւ սիրտ իմ ի՛ տէր. և՛ ՀԱՅ
բարձրացա՛ եղջիւր իմ յա՛յծ ի՛մ. զի՛
փառաւորը յարու՛թիւն իւրոյ ա՛ւերեաց ըզ
դըժոխս։ Լո՛ւսաւորեա՛ցաւ բերա՛ն իմ
ա՛ր ի՛ վրա՛ թշնամեաց ի՛մոց. քա՛նզի հա՛յ
րեր ըզպատերազմ քո հրեղո՛ր զօրութի՛ւդ։
Լո՛ւ տա՛րար ըզբա՛նն ա՛ծ յա՛րդանդի
քո՛ւմ. և՛ ծընա՛ր ըզնա՛ մարմնով ա՛պ
ցուցանել ըզմեզ։

Ի՛նդիւ իմ յամենայն ժամ զքէզ փա-
```
```

ասաւորէ՛ սո՛ւր. վասն զի լոյս են հրամա՛ն
նորա քո՛ւ՝ ի վե՛ր երկրի. չո՛գի՛ քո սա՛ւ լի՛
բարի. զկո՛ն ի՛նձ քո՛ւ եղեցի յաւիտեան
ընդ դէմ թշնամեաց հակառակողի՛ն.
չո՛գուսն սրբոյ հոգւո՛նացեա՛ր զքե՛
աճա՛ծի՛ն. մարմնացեալ հօր հաճութի՛ն
զորդին միածի՛ն ու մե՛զ ի փրկութի՛ն.
Յառաջէցի զանլռելի ընդ հեծութի՛
այս բարեգո՛ւթեն աղա՛ծ. ևս լռեա՛ւ ինձ
՚ի լեռնէ սո՛ւրբ խոսի՛ն. և ես չա՛ն ըզկեանս
իմ յապականութի՛ն. Լսե՛ր եա՛ց ըզ
մտիկ կարողութի՛ն. որ խաչեցա՛ւ վասն
մե՛ր. և յարեա՛ւ ի մեռելոց ողջակէ՛ս յաղթ
նա՛յնի կարօղ. փրկեա՛լով զկեանս
Լսա՛ռաջ ես՝ որ ծնա՛ւ ի միշտ կո
սէն՝ ի փրկութի՛ ազգի՛ մարդկան. լսե՛
առաւելո՛ւթ զօրի՛ եղերս ի գո՛ւտութի՛
ճշմարտութի՛. և բարեբա՛նեմք զքե՛զ
բանեգրութի՛ն. Ո՛ ա՛նանա՛ս ծո՛ր
նեցուք զա՛ճառինն. որ կա՛յ մընաց
եան ծննդեան. և առաքա՛ւ յորմէ՛ն

Ա՛յլ մեք՝ Հայնիս վերնոց փառատրեացուք
մե՛ր։ Թանկ՛լով՝ի սիրտ երկրի՝ զեր։
յերկնից՝։ Եւ խաչեցար կամա՝ հօր՝ վի՛
Չամանգիլից հաստէչ գոլով խոնարհեցար
գիշեր՛րս՝։ պահելով՝ի խաղաղութիւն։
փոր կէտին լինիլ զերիս՝ ոչ՝ա Ա՛ զերիս
քո տեր՝ ցո՛ւցանելով մարդարէի՛՛ն՝։ի՝
Հրաշակի խորհո՛րդ անօրինո՛ւթեանց ՝ը
նորոգեացէ՛ ի փառս։
՝ի մի՛ասանգամ գայլատեա՛ն իւ՛րոյ
Հեռացէ՛ զեկեղեցի՛ իւր ա՛՛՛ւրը։ Ա՛
Խարեխօսո՛ւթիւ ե՛ւ աւ՛ծաճնին՝ պա՛՛
իւ՛րոյ՛վ պարգեւաց մեզ կենդանու՛թ՝։
մահո՛՛՛ւ։ Ա՛երկքօրեայ յարու՛թիւն՝
էլո՛ւթիւն՝ իւրով՛ւ ա՛երեաց ըզ զօրո՛ւ
սըրբասաց ձայնի՛ւ։ Ա՛ր կամա՛ւոր խա՛
և՝ի զօրաց երկնաւորաց փառաբա՛նի՛՛
ո՛ր՝ի վերայ քերո՛ւբէից հանդէ՛՛՛ւ։
Յօրհնո՛ւթի՛ւ նոր օրհնեցո՛ւք ըզ տէր՝։
կի՛ցէ՛ն հօր և՛ամենայնք հնազանդ՝։
զանազանելին ա՛մբո՛ւն։ զՅամա՛բանա՛

մի՛ն փարաւո՛նէ ընդնո՛ւս լինել. օ՛ր՝
էի՛ն խորհո՛ւրդով. և ազատեաց յանմար
ա՛ր բաժանեա՛ց ըզծով աշխարհի խո՛
նո՛ւթի՛ նո՛ւմա յանդիմաներ երդով։
րական ծո՛ցոյ փըրկիչ զարարածս. օ՛րհ
ծո՛ւթի՛ն. որ խոնարհեցաւ յի՛նչ հայ՛
Արդեօ՞ք տան՝ երդ նոր ձայնիւ ցըն՛ գ-կ
աղաչեա՛ վա՛ն անձա՛նց մերոց։ ՃՀ
հօր և սո՛ր հոգւո՛ւյն. ընդնա՛ անդադար
րակ նախայաւիտեան բանն. փառա՛կից
ըզքեզ ա՛նդադար բարեբանեսցո՛ւք։
մո՛ղըս մեր բոցակի՛զեալ շիջոյց. վա՛ւ որոյ
պակա՛ն մարմնացա՛ւ յի՛քէն կոյս. ըզ
սէր։ Օ՛ յի՛ աղբիւրըն կենա՛ց ա՛նա՛
փառաւո՛րեցից ընդքե՛զ ա՛՛ն մա՛րդ՝
դողա՛յիւ յոյժ. նայեցայ յի գո՛րծս քո. ե՛
Ես ըզգո՛ւշ լա՛ւ եմ՝ և զա՛րհուրեալ
ցի՛ քո՛ ա՛՛ր պա՛հելով յի խաղաղո՛ւ
Հոգւո՛՛յն. զի՛ միա՛բանեսցեմ զեկեղե
ընդքե՛զ քա՛՛. որ համագո՛յդ ես հօր և սո՛ր

շահեցին դասք առաքելոյ՝ զբաժակ
Յ՛յայտնէն անմահութեան եդեմայ՝ շնչ
զեաթ ըզբերանութիւն՝ թէչնամարգն։
զեաղ ըզբերանութիւն՝ թէչնամարգն։
զեր ընդ ահ՝ եզերս աշխարհ. բոցակիր
զեր ընդ ահ՝ եզերս աշխարհ. բոցակիր
տուք ծրհնութիւք նըմա հնգեւոր երգով։
տուք ծրհնութիւք նըմա հնգեւոր երգով։
մինոթէ և բաժակ՝ մեզ ուրախարար.
մինոթէ և բաժակ՝ մեզ ուրախարար.
ու եք եկեղեցի՝ ուստի տըւաւ հայդն ան
կոյսըն մարիամ ապաճին խոստովանիլ
թեւոքն խրովք. տուք ։ Օ՜ անապական
թեւոքն խրովք. տուք ։ Օ՜ անապական
նեալ ոդիւքն ագամայ ժողովեաց ընդ
ուարաճեաց՝ ի վե՛ր խաչին՝ և զգբաժա
Ա՛ր զա՛ նաբատ բաղուկս իւր միաճինըն
Ա՛ր զա՛ նաբատ բաղուկս իւր միաճինըն
կերկիր՝ ։ տուք օրհնութիւն սո՛ւ մերոյ ։
բանն՝ ի հօրէ ծրագիս ցօղ խոնարհեալ
լեա փըրկիչ մերոյ. որ մարդասիրապէս
լեա փըրկիչ մերոյ. որ մարդասիրապէս
Ա՛յերձ՛րուք՝ ժողովուրդք՝ ի սքանչել
Ա՛յերձ՛րուք՝ ժողովուրդք՝ ի սքանչել
մա վասն՝ այնձանց մերոց ։
նիւ հոմանէր զինէ ։ բարեխօսեա նը
նիւ հոմանէր զինէ ։ բարեխօսեա նը
նատուր՝ ։ Ա՛ բնակարան բանին ար բա՛
նատուր՝ ։ Ա՛ բնակարան բանին ար բա՛
Ա՛ՀՃածին սիւն լուսոյ անպ հա՛վա՛

խոնարհեալ լինիցեր փրկել զաշարաշ ծս։
փառաց Թագաւոր։ որ ի յերկինից
Հաս Յաստատեցան սիրտք մեր առ քեզ
ի հրոյն յաւիտենից։

հայցեալ մաղթեա փրկիլ ըզմեզ
քեզ կրեցեր մարեն անկիզելի։ դառ-
նաձայնակ պլուզին քաղցրանուագիչն
ձաճեալ քոյին ծնիր նոքաւմբդ։ ի քէն ն
ըզնեա զո յարեան խարդախողին մե-
րոյ։ ըզքեզ։ ա՛ր ըզհնուրն աշ՛ծ ի
Հեղեր զարիւն քո՝ սբ։ և արբուցեր
ի փրկուԹէն արարածոց քոց սր։
ա՛ր ի խաչին մատնեալ պատառատեալ
նաւացար մարգարէիւք աշ՛ ընդ հօր
գոլով։ ըզքեզ օրհնեա՛մք զկեանդ
նախ քան զյաւիտեանս սրդի։ և ծա՛ծ
ա՛ր յանըսկըզնական հօրէ ծընեալ
վերմ և մեք ձայնակցեալ երկնայնոցն։
ըրեանէն դասք հոգեզնա՛ցն։ զո՛
Ծն ծաՀար անանպակա՛ն բանին հօր։ բայ
կենաց քոց տէր և մեզ ա՛րեւտիկն։

Պահեա՛ ըզմեզ ընչա՛նաւ յաղթօղ խա-
չի՝ զո՛ք քո՛ւ. յո՛ր բա՛ժնի կամա՛-
հօր՝ բարձեր զանէիս ա՛զատայ։

Ա՛ր զնա՛ խամճրին ըզ յա՛նցանս լուծեր
ծնընդեանդ քո՛ւ նը՛ր կոյս. բարե՛ւ խա՛չեա
անեա՛դար վասը՛ն մերոյ փըրկուե՛։

Ո՛յդ ո՛ր ը՛նդ հօր նախ քան զյա՛ւի
տեառնա՝ եկիր լուսա՛ւորել ըզ հա՛ւատ
մեզա՛ց հի՝ ծադե՛լ ի սմա ըզոյս հրա-
մանի՝ սո՛ւ քեզ հնդի՝ ի մ ա՛ռաւօտէ։
Կեա՛նք ի կո՛նաց և յոյս յարու՛ն՝ ո՛ր
սթարեր՝ հաչիւ քո զհատա՛ղո՛ւ յեր-
կինս և յերկիր՝ տո՛ւր մեզ ո՛ր զքո զհա՛
ղաղու թիւդ՝ ո՛չ ա՛ր ըմբռնց քոյ ա՛ռաքելոց։
Ո՛ Մայրընդ լո՛ւսոյ բանի՛ն այ՛ ո՛ր ե-
ղեր սկսեալ սրեգա՛կա՛ն՝ ի մեզ ծա-
գողին՝ բարե՛ւ խա՛ ուն՛ի՛ք փըրկել
ըզ մեզ՝ ի փո՛րձու թենէ՛։

Ե՛զեկեա՛յի՛ն քեզ մա՛ղթեմ փըրկի՛չ՝ ո՛ր կենարար բա՛նիւ քո լո՛ւծեր զեր-
կո՛ւսըս մահու՝ փա՛րատեա՛ և զի՛մ զհի-

սեայ գահ՝ ազատան ծաղկեայ։

խեաչն ի քէն մորմոմով յարմատոյն լեա՛ս
դարս։ բարեբանե՛ալք ըզ բեղ
երկրի՝ ամպ թեթև ցօղեա՛լ ի մեզ զաղ-
ցեալ փո՛ղով։ Ո՛րպէս ես երկնի և
բաշխեաց ո՛րդւոց մարդկան՝ բարձրա-
պա՛տերազմի՝ դիմեա՛լ կամա՛ ի մահ
յօրինուն ի նոր։ Յայլմօրէն ի մարտ
ի սբբութե՛ն նորա դանագ հո՛ղեղի՛նաց
նանա՛ք զերծրդութին։ օրհնեցե՛ք զա՛ք
փառաւո՛րեան ի հրեշտակաց զամե
Ո՛հղ

մարմնով ծընաւ զաւրձա՛կօրէն ի կա՛պից մա
հու։ բա՛րեխօս լեր վա՛ր անձա՛նց մերոց։
փրկել ի սպառնալեա՛ց գեհենին։
ա՛ն՝ եթ ե կոյս յետ ծընընդեան։ ո՛ր
զեզօք ըզմեռեալս։ յոյս։ Ո՛ւրբա՛ր և
մեռո՛ցեր ըզմա՛հ։ կո՛նադործեա՛ և զկո
լա՛ծն։ աւերելով ըզդրո՛ւնըս դըժո՛ւհից
կեցո ըզմեզ։ Ո՛ր անմահարար քո մեռ
ա՛նդո՛ւթիւն։ յոյս կենդա՛նութե՛ան՝ մեր

կը նայեր յարուցիդ։

վարըս քո քարոզ։ սուտարաներ ըղ-
կուրքի յայտնեալ. և սուտաքներ զերկ
կու-ամկան ծնընդեամբ ի փըր-
ծերքն քո ազատեցեր ըզգերեալն։ Ալ
ծեալքեքն քո ազատեցեր ըզգերեալն։ Ալ
լուացեր կամաւ ի կատեան խաչիդ։ և հե
կերպեանըս բաժնիր ընդ հօր. բարձ
Ճանոյց մարգարէն։ Ալ յաթոռըս հրա
նեա՛ց։ զոր նախագուշակ տեսլեամբ
որդի. երևեցար ի մէջ երկուց կենդա
Ալ յանքընկերն Յոզոյ հօր խոնարհեալ
ի՛ հնչ ծրծոյն. պղտչեմք ընդ քեզ։
փըրկել զանձինըս մեր ի յաւիտենից
գեալ ի մեռելոց. մոյր անաո՛ճ օ՛ա
Ասարե խօսեա՝ ան միածի՛նըն յարու
էաւր վիշա՛պին կենդարար խաչիդ։
ըզմարգարէին յորմէնէ կէտին. ապ
լեցո՛ա և զմբըռնեալս ի ժանեաց
լուր ձայնի իմոմ։ Ալ փըրկեցեր
նեղութեք իմո՛ամառ փըրկիչդ և յոյս
յալնա մեզաց ծովն. պղտչակե՛ա ի
կեր նաւաբեր յարուցիդ։

Ո՛րչափ ասցո՛ւք ըլլար եւ զայդպէս զծ-
րա՛ծել նը՛ . փառաբ երգեսցո՛ւք
նըման . զի՛ փըրկիչ է եւ ապաւէն եւ ծգնաղ
կան՝ մեր է՝ Ալէ՛լ՝ ա՛ն ըլ՛ծ մեր. որ յա՛
Թո՛ւռ փառաց ընդ հօր յերկրի երեւեալ
աեսանք . սըմա փառաբ երգեսցո՛ւք՝ . զի՛
փըրկիչ է. Հայեցա՛ւ օրհներգո՛ւիչն.
որ ապրեցո՛ղըն զնոսայն՝ ի՛ձեռաց փարա
օնի՝ . քի՛ փըրկչին մերոյ ամենեքեան
երգեսցո՛ւք . զի՛ փառաւո՛րեա՛լ է՝
Ո՛ր մա՛հու խաչին իւրոյ կենդանացո՛ւց
ըզնահապետան . ևմարմնոյն իւր բեւեռ
մամբ . ըզկապանըս մա՛հու ելոյծ . ամենե
քեան երդ : Ո՛ր առա՛ր յորովայնի զան
տանելի՛ն ամօրն . ևծընար ա՛նձառաչ
պէս՝ զքո՛ յոյս ազդի՛ մարդկան . սո՛ւրբ
մշտ բարեխօսեա՛ կեցուցանել ըզմեզ :
Ո՛վ կա՛ռըս փարա՛օնի՛ . ևըզ զօրա՛ւն
նը՛ տո՛ր ընկէց ի՛ծո՛վ կարմիր . այլն ո՛ր
հըմայեցին ի կարդալ՛քէ . նըման փառաբ
երգեսցո՛ւք զի՛ փառաւո՛րեա՛լ է տէ՛ր :

նըստաւ և զանվախճան ուրախութիւն։
ա՛յ

ա՛ր զերկիր բարկութիւն Տ֊ըրոյ զո՞ր կո՛ւ
զեր ըզդըժոխս. և զըստծրո՛ւնս արձակե
ցեր զըմբըռնեալսն ա՛ւ՝ի նմանէ. ընդեղ
ծրհնեմըք թագաւոր յաւիտենից։
Ա՛ր փոխանակ դառնութեանդ տըղկոյն ե՞
դեմայ ըզկնէ զո եառ՛ր մեզ քո. և
արբուցեր՝ի կո՛ղսհո՛ս աղեերիդ՝. զա՞
նըստաւ և զանվախճան ուրախութիւն։

Նոյ

Ա՛ւսկեայն զինուորութիւնք երկնայի՛նք
յա՛հա՛ռ ա՛նօրէնութեանդ քո՝ խո՛ր
հո՛ւրդ. և փառաւո՛րեցիր զանպատո՛մ
ըսքանչելի՛սդ քո ճըրդահրութեա՛նդ։
Ա՛ծո՛վ սըրտմտութիւ՛ն քո ք՛ո. ի՛նչ կա
ե՞ր կիզիչ ըզբա՛նասիրութի՛ն բըռնու
թի՛ւն. և կենա՛րար յարութի՛ւն քո վե՛կ ղեցե
քո փըրկեալ. փառս քե՛զ վերա՛ւսքեալ
ո՞ւսո՛ւցե՛ր։ Տ֊եսին դա՛ռք խանա՛ւ
զօրութե՛ց զա՛սուլա՛ծ մարմնո՛վ առ
ի՛քէն՝ ծրնեալ. ի՛սկ եկե՛ղեցի որդո՛ւ
քո՝ ա՛ճաճ֊ին ըզքե՛զ խո՛ստովանեալ. ո՛ր
միա՛յն կո՛ւսութի՛ւ ե՛ս մա՛յր։
Ա՛ծային բա՛րկութի՛ւ հըրոյ զո՛ր ք՛ո կի՛
զեր ըզդըժոխս. և զըստծրո՛ւնս արձակե
ցեր զըմբըռնեալսն ա՛ւ՝ի նմանէ. ընդեղ
ծրհնեմըք թագաւոր յաւիտենից։
Ա՛ր փոխանակ դառնութեանդ տըղկոյն ե՞
դեմայ ըզկնէ զո եառ՛ր մեզ քո. և
արբուցեր՝ի կո՛ղսհո՛ս աղեերիդ՝. զա՞

ՀՇ

ի յօրիներ զգաւդ ոյք զմերձաւորս նո։
մարդկութիւն. վասն այնորիկ հաւատացիք մեզ
մարդկութիւն. վասն այնորիկ հաւատացիք մեզ
զօրութիւն. վասն այնորիկ հաւատամեցաւ
սէրտս իմ և խորհուրդք իմ ի տանէ իմմէ։
Ո՛ Ո՛ն ընդունելոյ քոյ մեզ ընկալեալ.
ի նորաստուերն էին տկարքն ըզգեցեալ
Ա՛ղեղն հզօրացն նուաղեցան։ և որք
նուաղեալ էր զբանն ասացեր։
կոյս մարդկայն. ոչ ծընանիր մարմ
նովանայեալ նոր հնգեալն ի վեր քո նո
և եղեալ ամենեցուն ասացեր։
նուագեալ էր զբանն ասացեր։ ոչ էիր քո
մեզ մարդկայնովն ծանուցեր մեզ։
Ա՛ր հնգեալդ քո կոչ ուրուք. ծա
դեալ ծանոյց սարսեալ գոլ կայնոյ էր
Ա՛ՏԱՒԱԾ ընդեալ մեզ ողորմեալ։ և
պարգեւեցեր մեզ զերկինքն աղբեալ։
կեսցէ ընդ մեզ ի հրոյն տանջանաց. և
խոսեալ առ որդիդ քո միածին. զի փրկ
Ա՛ՇԱԾԻՆ անպատկառն մեր ել յոյս. բարե

գործեցեր զաշխարհս. կենդանարծաւս ի
ծով՝ եւ լուսաւփայլ յարուցեր զկենդանի
ուամբ զոր մեռուցեր ըզմայն քրիստոս
ի դրախտ դժոխոց. Ո՛ր կամաւոր մահ
մեղկեիսայն. եւ դարձոյ զհնգից ի մ
տէր աւրհնեա զիս. յիշեա զիս ոգի երբեք
ես ողորմեա՛ եւ փրկուեա՛ իմոյ հոգ
ախէն մարդ ձրիշնարհապէս. վասն
յանձն առեր մարմնանալ ի սբ՝ կոյ
տարուսէն կանխասաց մարգարէին ցն
կեղեցի. և ետուր պարիսպ սմրուքե
հաւատացելոց՝ վասն. Ո՛ր եկիր ի կա
կանան խաչի քո. լուսաւորեցեր սբ զե
քո՝ ի վե՛ր երկրի. Ո՛ր ի ձեռըն փրկ
եղանուեցեր. վասնզի զոյս են հրամանքդ
ցեր զերկինս և զերկիր. ամարիչդ սո՛
մեր բանիւ հրամանի քո հաստատե
մէք ի յօրհնել ըզքո սբ ընդարուխդ.
հրամայեա զօրութիւն. վն այնորիկ հա
մեղ ի ծովն. և ընդ ամենայն ոսկերս
կիցեր քո՝. յորժամ յարեար ի մեռելոց
դրութեան դժոխոյ պըղծեցիր խորհ

զի՞ս զմեղսդ ըզմեռանելոյս։ Ո՞ր քեզ պարկ
նինջ ածցէ. եւ ոչ ահ մահուանդ։ Եւ ոչ
սեա՛ անդադա՛ր առ որդի՛դ քո և ա՛յլ
մեր։ փրկիել ընդ մե՛զ ի փորձու[թի՛]ն և
յայ[սմ՛] վտանգէ մերոց։

Օր 30 Ա՛նձնասրտ քո քա՛ փառաւորեմք ընդ
մարդասիրել։ ի գլխոյդ լերանց հրաման
բանիւք ըղբո՛ր քոյո՛ւ։ քանզի հայրե՛ր
ընդպատերազմե՛ին ի փրկու՛թի մե՛ր
Յաղթօղդ քո քա՛ գովեմք ըզգօրո՛ն
թիւդ. քանզի վանեցե՛ր զընդդիմամարտ
թըշնամին. և դարձո՛ւցեր ըզդերո՛ւն.
եկեա՛լդ ի փրե։ Ո՞ր լեռնեսցէ երկիր
զմարմի՛նքի՛. և նորացո՛ւսցէ զօրհ՝
նու[թի՛]ն. քանզի ա՛ճ ճնո՛ղեամք ի
մի՛շտ կուսէն ի փրկու[թի՛] մե՛ր յայտնե
ցա՛ւ. ա՛ւերեաց ըզդըժո՛խս։

Նեղ Ա՛ր լե՛ռնդ ա՛ր՛ճ մարդարէին ձայնի՛
գոչեմ՝ նն. և ես նմա՛նին ձայնի՛ գոչե՛մ.
և՛ զի՞ս մի անուես առներ. այլ պահեա
պատուակա՛ն և սո՛ր խաչիս քո։

զի՛ ի նմա զբռնաւորին չարխեցեր
զհնարս ծուռն հերձեր զղջուրն.
Յայլ[թ]ականն քեզ օրհնութի՛ւ. եւ որ
զի՛ սանդամ քո գալոստեդ.

Ո՛ր քո՛ւքն հրամայնակեդ ըմպհոս լու-
ծեր զիշխանութի՛ւն. Ա՛նուի՛ծիցն եղեր
քահանա՛ւն. Ա՛զի՛ս. Ո՛ր ի՛ջիր ի յերկիր
նիւթ և մարմնացար ի՛ սե կուսէն. ան-
ճառե՛լի քոյի՛ն ծնընդեանդեդ. Ա՛զի՛ս.

Ո՛ր ըզ լուր քո լսեայ. վերօրհնեալդ
ի բամպակեայ. և աեսալ ըզ քեզ մարմ
նով ի վերայ խաչին. ի մէջ երկուց
կենդանեացն. զոր երդեա՛ց ամբակում
նախխմաց ս՛ե հոգո՛ւվն. Ձեծելո՛ւքն
քո՛ւ փրկութի՛ւն եղեւ ազանց. յեր
նելդն քո՛ ի կատարս զուարճացան ա՛րա
րածք. և օրհնութի՛ւ նոր երդով լեցան
աւետեարքն. Ո՛րեւեցայր ի փրկութի՛ւն նո
խոհրդն ադամայ. Ա՛ռաքեցեալքն զերի
վարդս քո՛ քարոզս ՚ի՛. աւետաւոր յայ
րուքեն. ոդք ընդհանո՛ւր պատմէին
ըզ մի՛ասնդամ քո գալստեդ.

Յայլականն քեզ օրհնութի՛ւ. ա՛ր որ
զհնարս ծուռն հերձեր զղջուրն.
զի՛ ի նմա զբռնաւորին չարխեցեր

փառք քեզ քրիստոս. որ երկիր կամաւ հօր
թիւ ի բարձունսն վեր երդեմք ասելով.
մանկացեալդ ի սե կուսէն. ծրնող
ի փրկուն աշխարհի. Ելեզ ամենայն
ուքն խաչիդ քո վերածեր ի կեանս.
Ամէն՝ որ մահուամբդ ի քէն ոչ արձա
կեցեր զհոգի զծրներ. ի մեջ մահու
ղեմայ աւերեալ վանեցեր. և զարդե
Ա՛ յայնմ քեզ ի կանայս կոչս յիս ծը
նող՝ եղեան՝ երգեմք զծրնեցիդ. զի
լոյս ի լուսոյ քո յայտնեցար աշխարհ
հի. և զնախամօրն եբաիր զանէծս
անեաւ ծրնդնդեամբն ի քէն.

Այլ ցաւագրեալ ի բարբառ մարգարէին
և ի պատգամըս կենդանիս. որ քարո
զեաց մեզ ըզցօղըն կենաց ի յերկինէ ։
Ո՛ ընչ՞ըմըն քո՞ւ ոչ դուշակեաց մեզ մար
գարէն. և զկամաւորն յարբեալն խաչ
ել՞ն ոչ ոչէր ասելով. տարածեաց զձեռս
իւր ընկալաւ ըզնա. և բարձեալ բերէ
ի փրկուն աշխարհի. Ելեզ ամենայն
մանկացեալդ ի սե կուսէն. ծրնող
թիւ ի բարձունսն վեր երդեմք ասելով.
փառք քեզ քրիստոս. որ երկիր կամաւ հօր

Արտամ երկինք և երկիր՝ ոչ բան էին
զնա ի կամս իւրեանց։ Ծաներուք և.
դարուքն. իշխանութիւ բազմաձայ առեալք
Յարուցեալոյ մեզ փայլեաց արեգական արդ
և առնեմք զի պանդխտիցիս արար տէր.
Հոգւոյն. նախապատմող մարգարէիցն
ըզհնարհիլդս յերկինից. ծաներուք
անդեայ զհոգեկիրս ոգիս ի մեռելոց
Հրեշտակաց. բարեխօս
սուրբ սիրելոյ աճապանի։
անեալք ըզքեզ ո՞ փառակից հօր և ճ ոն
ժողովոյն. Ի մեռելոց հրեշտակաց դասն.
ածին ցեա ըզմեզ ընդ հոգեկիրսն դասն.
ժոգ հաստատմանն ամբարշտաց. վերջ
յերկինից յայրքայրութիւն։ Ասուր վրէ
տիեզերս. լուսաւորեցեալն հրաբխելով
լոյն. ոչք ընդհանուր ընթացան ընդ
յայդոյն յանհաւատս արբոյց առաքե
լ՝ նկալեալք ըզբաժակն ուրախութե
ըզդիմիս և զզօրութիւն մահուն եկոյծ.
զնա մարմնացեալ ի կուսէն. աւերեաց
և օրհնեցեք զիս ըզ. զի հնարն այլ քա
ափս հայրեք ամենայն հեթանոսաք. ()

քեզ քո փրկիչ եմ, ասէ Տէր։ Տէրն
ծնողն որ ստեղծեց զքեզ ի մօրդ
անապատատեղի. Տէրն Յարեմիայու
փրկեաց ի ձեռաց անօրինաց իսրա-
տեր մեղուր զքո զեռատիրեսցէ. Ո
զիս պատուեցից. Տէրն ասէ։ Ես
բանին ընտանեաւորեցայր. պղտչեա վա
սրն մեր ըզմիածինն քո զերդիւդ.
Յաստուածեցան սիրտք մեր առ քեզ
քրիստոս աստուած. և ուրախացաք
մեք ի փրկութեանդ քումմ. ընկալ
զնշխարս մեր միայն մարդասէր։
Ո՛ր պատարտաեցեր զքո խառատութեդ
ընդ իսուսի յարութեան. և ճանուցեր
զքո յարութեդ ըզմարմնի մեր. ընկալ
Ասընդա մարիամ որ եղեր մայր քի.
և աղաչեա զանձ ի քէն ըզմարմնացեալ
բանն աստուած. զի փրկեսցէ ըզ
մեզ ի փորձութենէ։

Ալիլուիա երգ։ Կանխեաւ աղաղակեմք
քեզ մեք ուղղեալք. վասն զի բայց ի քէն
չունիմք զոք դիտեմք մարդասիրէր։
Տէր մեղուր զքո զեռատիրեսցէ. ի
փրկեաւ ի ձեռաց անօրինաց խրատող
անապատատեղի. վասն զի Յարեմիայու

Ձայն աղաղակի խնդոյ հաչեմ՝ ի լըսելիս
սո՛ւտ ասացեալ աղուամբանած. Եւ այլ՝ այլ
ձայն բաւեցի՝ ի խորտոց անդընդոց
յայ՛ւ ևս ի մահ տար զիս հըզօրն՝ ես այս։
կէր։ Եւ այնմ՝ն. տէրունական ձայնեա՛ն
Ա արդ՝եւ ի փորձ կէտին՝ պահպան
երանեցո՛ւ ա՛ստուածն՝ դ հա՛նապազ։
թոռ պարտչին՝ մերոյ տընօրէնութե՛ն. զոր
ա՛ծամոյր մորիամ. քերովբէական ա՛
Տո՛ւ պարտճոց. փա՛ Ա մեծարհեալ
ցո՛ւք. որով բարձեր զզեա՛տակնի՛ք մե՛ր
Ա մեծազօր խաչի՛դ տո՛ւր երկրպագեա՛
զանգրատ Թիւնո՛ւդ քո՛ հա՛նապա՛զ։
դեա՛ն զօրք երկնայինք. Եւ ստեղծուածք
Ա մեծանալ երկրպագութե՛ւդ երկնքեայ օրհ
ա՛ծածնի Եւ միշտ կո՛ւսի. տէ՛ր ողորմեա՛։
ա՛ւետ. ո՛ւրա՛խ Խորհուրդ՝ նո՛ր
Ո՛ջոյնարա՛նքս խաչի՛ւ և մահո՛ւ յանձն
պա՛ր. Ծնանեա՛ զինձ մի՛այն մարդասէր։
Ա վերանալ յինէն ա՛ւա՛ղ քո՛ց մո՛ւտ

խօսեա միայնոյն, ուժասին մայր բանին.
ջինն, ծընաւ անհայր յերկրորդին. բարե-
ասածին. զանմայր ծընեաւլն աստ-

Ա՛րբեղիւք գերմարիւին, և ծիածանն լոյս դէ
զմարտագործ ի մահուանէ. և գնժոյժ իւր
հիմնեալ տաճարն ի յաւէտ ամենայ
զմարմնոյ փառաց քոյ։

Ա՛ր ընդ քո ընդ անհայ մարդասիրութիւդ։
կեաց մեզ մարդարէն. սակ երկիր
դու ի կամս քո. հեծելութիւդ քո
քրիստոսի Աստուած փրկութիւն եղիր
յերկնաւորեալդ քոյ։ Արբուեցար ի փրկել

Ի շնանաբար գայթակղիչդ գնչաց

Ի ընայ զսքանչելի անօրինութիւն քո
ընդ ամենայն մարդկան։ և խաչեցար
մարմնացեալ ի նոր հրաշին. և յարեար
երրորդ աւուրն։ զարհուրեցուցիր հիւսեալ

գայթակղ անարուեստից թերհնամտիցն։

աչխարհ ի քէն արդ։ Խորհեցաւ նոր անստուա
ծագնեալ և մինչև կատար ազգ մարդկան
ասէին մարդ փրկեա՛ զնա ի յոյն

Լանկին հօր մերոնցմանն և առաջնոյ
բնակութեանն. որ կամաւոյ կենսական
կերակրոյն զեակըն զան. բարեկ.
Վերադարձն սրբութեանն և կենսական
մաքրութեանն. բարձեր զանհամբերն բնութեանն
ի գերկրին քո սընդղեամբ. բարեկ.
Վա՛ծ ամպիկ անթափանց առնիմի սեռ
ական մարդկութեան. և շաւաւիղ օրհնութեան
նախնոյ ծնողին մերոյ բընդհատեալ. բարեկ.
Լրիւնաւոր արքային եղեր տաճար ըստ
երգողին. յանկարծակի փութայինն ի
յանագանաս բազմութիւն քոյին. բարեկ.
Օ՜ օրք երկնից անմարմնոց՝ լիմանալ
լեացըն զբարութենոց. լինջեալ յերկնից
ի յերկիր՝ ապանաւորել մեծ ազգային.
բարեկ. Լ՝ինչ էակ քան զնըմին հօր՝ պա
տգրեցաւ ի մարմնի. լոյսըն ծընանդեան
ծագածին՝ էած զբնութիւն նախնատեղ
ծինն. բարեկ. Լ՝ինարեալ յառաջ քան
զհիմունս՝ ի սկզբանէ աշխարհի.
առանձին անձամբ ա՛նքընին՝ և ա՛մէն

թեթեւ լուսածին. բայց Ադամ հիւանդացաւ երկնայինն, յեռեալ յականց անմահութեան. բերեալ պըտակ ոսկի կուսին յորժամ փոխէր յաշխարհ վերին. բարեւ։ Ողջուեալ սա զնդին երկուասան դասուց խըմբին. սակայեալք որպէս զարծուին յերուսաղէմ քաղաքն մեծին. բարեւ։ Ինակ եկեալ բազմութիւն աշակերտաց նորոյ կուսկին. ի փո՛խ խուճապ ածանին մնդպարտափղձ բայ կուսին. բարեխօսեա միաձ։

Ոչ ի լուսոյ հօր ծագեցին իջեալ յերկինից յաշխարհ սուրբին. դպաք անմանրութեան ընդ քեզ իջին, ի պատիւ մօր քո և կուսին. նեղբաղեալ զայս ազգին դու ես տաճար անեղ բանին։ Սուրբին խորհրդով անքննելին ծածկեալ յաղագս յաւիտենին. յայտնեցար վերջին ի փըրկութիւն մարդկան սեռին. զոր տեսանողքըն ծանուցին կուսին ծընող լինել բանին։

Ծածկեալ խորհուրդն յայտնեսցին
լըռեցելոյ և անձառին. ի հանապազ
ժամանակին պատրաստեցաւ մարդկան
ազին. էակայն բնութիւն բանին խառ-
նեալ անշփոթ ի մեր բնութիւնն.
Վարդանայ անօրէնութիւնք քո ի յերկրի
ներմարդութիւնք. զոր ի վերջին դա-
րուս վախճան կատարեցեր վասն մարդ-
կան. այսօր յերկնից իջեր հօր բանն
ի յօր կուսի մօր քո ընկալար.
Ծնեալ վերին զօրացն իջեալ շուրջ ըզ
կուսիս ըզն պարտառեալ. զերդս օրհ-
նութիւն եղանակեալ քաղցրիկ ձայնիւ
ակնմբ առեալ. զեռանհիւսեալսն նը
ւաքեալ զմի տրութիւն երգաբանեալ.
Ձայնակից նոցին եղեալ դանք երջա
նիկ պետացն ընտրեալ. ի հոգւոյն
վերաբերեալ ոգիք յինդհանուր աշխարհ
սփռեալ. անմարմնոցն հմայձայնեալ
զկոյսն սուրբ օրհնաբանեալ.

Ամպատափիլ ջահիւք լուսեալ աբե

կ՚ուսանողացն գումարեալ. զերկոս օրհ-
նուէր ընծայեալ ի պատիւ՝ մօրն ա-
մէնօրհնեալ. բարեբանեալ ևս կոյս գո-
վեալ յորմէ ամառաւաճ բանըն ծընեալ.
Ա՚ածափոյթ հօր ծոցածին յորժամ
երկիր աս հայր յերկին. խոնաանայիր
բանի՚ քոյին՝ ի կատարումն աճած-
նին. քեզ միոյնոյ զօրձք քոյին՝ գալ
ի փոխառմըն մի՚շտ կուսի՚ն.
Ա՚ռաքելիս լուսափայլ հնդուոյն աբ-
ուն լե տաճար. մարգարէից բանք
նախատած՝ այսօր լըցան ի քեզ գո-
մար. մովսէս դաստըն խրտվիլ խա-
պաճ՝ ի պատիւ քո անդ սրբանայր.
Յարմարեալ հայն ներըսոյն յո՚ւրա-
խութեա՚ն օր քո ասի՚ն. հանդերձ
նորոգ ներըսոյն՝ առաքելոց դասուց
իրմէն. աստանդեցեր զքո աբ զհո-
գի՚ ի ձեռն որդւոյ քո միածնի՚.
Ա՚ւրախաբնէջ անդ հրաշխոյ՝ ներսիկեր-
սեալ ի յերկրի. քանզի պայծա՚ռ

քան զարփի փայլեալ աբեյ կուսին Տո-
դի · զոր զարհուրեալ պետրոսի զայր
հարցանէր զնորահաստիդն յայտնի ·
Ե նորահաստիդ փառօք փայլեալ որպէս
լզմայր քո միշտ գովեալ · ի մարդկանէ
ով քաստակեալ Տնգուով պայծառ արի-
ւոյ նմանեալ · որպէս փայլակն բոր-
բոքեալ յերկինսաւրայց վերաբերեալ ։
Ա՛վ պետրոս լուր ձայնի զոր հարցա-
նէօ պատասխանի · լոյսն սուաջինն
հայր կոչի և յետ նորա որ ի կարդի ·
պայծառ գՀոգիս մարդկան ստեղծի
որպէս լզմօրս ի մ զոր ցուցի ։
Ընդքնքնութեամբ բնութեբ խառնեալ
շուկապ լզշունչն ի մէջ եդեալ · զոր ի
դրախտին զարդարեալ փառօք եդիմ
վայելեալ · և այժմ լզնոյն ձեզ շնոր-
հեալ արեամբ իմով պայծառ մաքրեալ ։
Պար առեալ ամենայնիւ գն շնորհա-
զարդ զերարքնոց · սրբոյցեալ երկնայ-
նոց · զկոյսն գարձեալ յերկրայնոց ·

յոր վերանկանակ սուսաբելոյց զերդս օրհ-
նութեան հրաշեղէն երդից։
Զ. Ա՛հա՛ զգեաստեամբ սբ կուսիցն՝ հան-
դերձ մաքուր դասուց խըմբից. երկո-
տասան սբ դրնդից՝ և աշակերտաք նո-
ցին բանից՝ ձայնակից եղեալ միաբանց՝
եղանակեն զերդս օրհնութեան։
Է. Ան լուսոյ սըրբութեանդ՝ հնդեա՛լ
զօրացյ անմարմնոց՝ եւ դունդք հրե-
ղէն զբաստրեանոց՝ յանապընթաց յաշ-
խարհ վերնոց՝ հրճուական ձայնիւ
երգոց՝ գովեն զքեզ սբ սըրբոց։
Ը. Երուսաղէմէ դունդք հիացեալ՝ յոր-
ժամ տեսին զաչերն իջեալ՝ ի փո-
խանութիւն ածանցին՝ անապականն և միշտ
կուսին՝ զարհուրեալ զայս ասէին՝
օրհնեալ ես սբ՝ ածանցին։
Թ. Հագոյն սերովբէից՝ և բարձրա-
գոյն քերովբէից՝ վերս համբարձար ի
բարձունս յերկնական անհրապելին՝
փառաւորեալ ընդ միածնին՝ հրճուա-
կան ձայնիւ երգոց։

Տէրս թէ՛ զօրութիւք՝ իշխանութիւք և պետութիւք՝ հրեշտակապետօք և հրեշ
տակիք եղանակեն զերդս օրհնութե՛ն՝ օրհնեալ ես կոյս տաճար մաքրութե՛ւ յո՛
րում տեղծօղն էջից բազմեա՛լ։
Ա՛ծուհանաց ըն խո՛ր մէջ՝ անշուշտ ըն
դատո՛ց՝ բարձեալ զմարմի՛նն մաքուր՝
ա՛ծարուհի՛ նո՛ր քա՛ղցր՝ եդին ի՛ դիր հան
դերձեան՝ քաղցրա՛ձայնեալ սաղմոսի՛ք։
Յընծա՛յից բերկրա՛նօք՝ և յորդահո՛ս
արտասո՛ւք՝ եղանակէին քաղցրը երգ
դք՝ երիքօրեայ խորհրդակա՛ւ պարգ՝ քա՛ր
դողիմ յետոյ եկեալ՝ և զտեղեալին խո՛ր
ո՛չ տեսեալ։ Լուծեալ բամի՛ց դա՛
ստի՛ց ա՛ջց՝ զընդհա՛ման եղբօ՛րըն վե՛
ճարեալ՝ քա՛ջ գեալ զտապանն ամէն
օրհնեալ՝ և՝ զքա՛ղձալին՝ իւր ոչ գը՛
տեա՛լ։ քա՛նզի էղև վերափոխեա՛լ ի
փա՛ռս անճառ նմին պատրաստեա՛լ։
Փա՛ռքդ Տ՛ր էա՛կանի՝ պատի՛ւ որդ՛
ո՛յն ի՛ւր էակցի՝։ ընդ Հոգո՛ւյն Հա՛

Պետոյ դրամատին, Հրամանատէս կինոյց
Տընկին։

Ի սէր փեսային. Ա՛ռ ժանիկ լիցուք
Նաժեալ գՀոգի և զմնրմին, Վարձեալ
աղաչեա՛ Ա՛ճաճին մայր բանին։ Ա՛ռ
Ղուկաս ոճնիս փիլիմանա՛ Վերեզ
տուքե՛ լիցուք արժանի, Ա՛յսանորոյ
մարմնոյ Ա՛ւեր պատիւ յերկրայնոյն։
Եւ առաքեսցես։ Պաքնա բարի՛ ա՛ն
Ալեքսոզ բոլոր եղե՛ցի Ամանաքեաց
սյնոյ։ զոր այժմ յուսով քրիստեցոյ
յայնժամ չնորհէ յուսացեալոց։
Ըմբռնեալ զնոյն յուսացեալոյ
ըսեցաւ վերջնոյ, Ես հեղ մարդկան ըստոր
ուաց կուսի՛ն յանմարմնոյ։ զոր ի՛դ
ա՛նեզն ա՛նճառ է՛ խորհո՛ւրդ փա՛
յեր պատրաստեաց իւր միածի՛նն։
զոր ապաւինեալ զանճառ բանին
մա՛զուպի՛ որ զմ՛ղտութեաց զկո՛յսն ի

Բաղադրութիւն Օրհնութեանց Տօնից Տէրունական

նախնաց և այլ սրբոց, ըստ երաժշտից

պատշաճի։

Յարեցէք որդիք սիրեի	7	գկ
Ի ակից հօր և հոգւոյն	39	
Երեսափառ ծնունդ քո Ի՛սու	55	
Որ զմարմնացեալըն տիրաբար	39	
Յաւր յայտնեցաւ մեզ բարձ	55	
Ճաճին խորան լուսոյ անվախ	25	
Ճաճին սիւն լուսոյ՝ ամպ հո	777	
Անապական կոյսըն մարիամ	777	
Տաճար անապական բանին	778	
Յաւր ցնծան դասք առաքե	420	
Եառըն վիմաճին աղբիւր	714	
Պատ հօր և սրբոց։		
Որ նախնեացդ խնամատուիչ	14	ակ
Յարգաւորըն բոլորից պար։ ք	432	
Որ ցնծային զօրութիւըդ քո	546	
Ի յանապհման ծովէն հօր։ ք	114	
Որ թագաւորաց ազգաց և ա	554	
Որ երկնային զօրս անմարմնոցն	412	
Հայր անոխակալ և բարեգութ	691	

Ով գերահրաշ ծաղիկ բուրեալ 69
Ո՛վ ով վերի հատատոյ հիման ա 474
Որ հուրդն անձառ ծածկեալն 20
Ընտրեալքեզ ած՝ անձառելի 14
Ո անձառելի ըզ լոյս ածութենն 479
Որ ըզ կեանքն անմահարար մահ 144
Ըզ քեզ աղաչեմըք հանապազ 754
Երախ լեր մայր անձառ լուսոյ 754
Ո՛նուագար սիեզերաց ածէ 755
Որ առաքեցար ի հօրէ՝ հոգիդ 411
Որժամ յերկինից գոչէ փողն 692
Որ ի սկզբանէ խմաստութէ 476
Երախացիր սրբուհի գաւրի 27
Ոնաարհեցար ի բարձանց՝ և 59
Ո՛ քեզ հայր յառաջ քան զյս 56
Ըզ քեզ կոյս և մայր և բնակ 47
Հանն առաքեալ ի հօրէ որ վէ 57
Ըզ կուսութիւդ քո ած ածին 59
Ի՛ն քեզ եմք ապաւինեալ՝ որ մայր 760
Որ զթագաւորն ամենեցուն 761
Ոյս մեր և ապաւէն մայր ես 762
Ըստ աւետեաց մարգարէին 230
Ընդ և նման հօր և որդւոյ 409
Հրեշտակային ձայնիւն օրհ 694
Որհուրդ մեծ և սքանչելի 31

Այսօր բանն ի հօրէ ան	35	
Աճ֊ին նը կոյս անապական	26	
Ըզ քեզ աճաճին աղերս	45	
Աճ֊ին և սրբոհի՝ որ ըզ	50	
Ամէնոյ քեզ ի կանայս՝ կոյս	788	
Հեզ միայնոյ մարմնացելոյդ	788	
Ելընդա մարիամ որ եղեր մայր	790	
Հոգւով հրեղինացն այսօր ասնեն	419	
Որ ի հօրէ առաքեցար	730	
Այսօր բանն ի հօրէ անմեկ	35	դ֊կ
Ոչ ծընեալ այսօր ի բեթ	42	
Որ ի հրեղէն աթոռ ընդ հօր ես	46	
Որ անտես և անքննին քառա	51	
Որ կերպարան հօր և արարչա	41	
Որ էրն ի սկըզբանէ առ աբդ	50	
Առեխօսութիւն ծընողի քո	790	
Ակնարկնեալ աճ֊ամայր մարիամ	791	
Առեխօսութիւն նը աճ֊ին	791	
Աղբիւր կենաց բաշխօղ շնոր	419	
Որ արարիչդ ես արարածոց	729	
Այսօր հօր և հոգւոյն՝ անբա	39	գ֊կ
Ընդ ափառ ծընունդ քո	55	
Ծառ կենաց սրինեալ յադին	12	
Աճ֊ին խորան լուսոյ՝ անվայ	25	
Ոչ աճ֊ին և վիշտ կոյան	72	

Այլ և կայ աղախին քո . որ 73
Աղբիւր կենաց բղխեալ յերդե 156
Ածին սիրեն լուսոյ ամպ 777
Անապական կոյսըն Մարիամ 777
Անըսկզբնաբար բղխումն 420
Եառըն վիմածին՝ աղբիւր 714
Յաւր դաբրիէլ ցընծութիւն 43
Յաւր որ յաթոռ փառաց 48
Ընկզբնական տեսիլ փառաց 53
Առաքեալք և կերպարան էու 34
Ապաք անմարմնականք երկնա 37
Անձառելի լուսոյ մայր՝ և 30
Նահանեւոյն տուղտաւր՝ բար 175
Որ վառեցար ի յարիւրն՝ և 176
Ածին դու ես յոյս և ա 771
Րեդակն արդարութիւն քո 416
Որ խոնարհեցար յերկնից 707
Յաւր որ յաթոռ փառաց ընդ 48
Որ յերթեդ ես ընդ Հօր 53
Ինհամատ ամենից Տայր բազ 33
Ահաւոր բարբառըս վերնոցն 37
Ուրախ լեր ածածին յոյս և 33
Ըզ ածածինն՝ օրհնութիւն մե 34
Արեխոսեան անդադար առ 772
Ի բարեխօսել փութայիր մեզ 772

Ա՛պաւինիմք ՚ի քո բարեխօսու 773
Ար համապոյծ ես Հօր և որ 417
Ա՛րարչապարծ ասէ • զարա 708
Ա՛նբասկզբնական տեսիլ փառաց 53 գ
Ա՛ զ ծնեալն ՚ի սէր կուսէն 49
Ա՛ծածին երկնային դուռն 71
Ա՛ոյս լուսոյ մայր՝ և կենարար 37
Ա՛նբասկզբնական բանին Հօր 42
Ար տարար զբանն ած յար 773
Ա՛ոդուցյն սէր Հովանացեալ 774
Ա՛ անարատն օրհնեցուք զած 774
Ա՛արեխօսութիք սբ ածածնին 775
Ա՛յլ մեք ձայնիւ վերնոց փա 775
Ա՛ ՚ի քէն ցնծութիւն ծընաւ 776
Ա՛ոդիւք Հշմարիտ՝ որ զած-ային 428
Ա՛րարչապարծ ասէ • որ յոչընչ 708
Ա՛նեղանելի բընութիւն որ յԵս 57 բ
Ա՛ քեզ Հայր յաւաջ քան 56
Ա՛րարատիր արբուհի՝ գաբրիէ 27
Ա՛նհանիմք առաջի քո ածածին 29
Ա՛ք և ածածին մարիամ՝ ցան 70
Ա՛արեխօսեա՛ վասըն մեր ածա 760
Ա՛՚ քեզ եմք ապաւինեալ • որ մայր 760
Ար ըզ Հուրն ասէ յորովայնի 761
Ա՛արտափելի Հոգմոյ նըմանն 409

Ա՛յն փողոց գալստեան 694
Ա՛յս ի լուսոյ ի հօրէ առաքեա 61 գձ
Ա՛ստղն Հրաշալի որ 29
Ա՛ստուածոյ խաղաղութե՛ւ և արուա 16
Ա՛րթախ լեր մարիամ սբ ածնա 23
Ա՛ղքեզ օրհնութի՛ւն մեծացուցա 73
Ա՛ր տարար յորովայնի զանտա 782
Ա՛տեին դասք իմանալի զօրութե՛ւ 783
Ա՛ՃԱԾԻՆ ապաւէն մեր և յոյս 784
Ա՛ւաքելոյ աղաւնոյ · իջանելով 404
Ա՛ՆԲԱԿԻՐԸՆ ԱԾ ակիրձն ար 723
Ա՛ՐՄՈՒԱՅԵԱԼԴ ի կուսէն նախա 77 աձ
Ա՛յսօր անբակընական ծը 77 գձ
Ա՛յս ի լուսոյ ի հօրէ առաքեա 61
Ա՛Ր ունիս իշխանութի՛ւն մահու 498
Ա՛ստուածոյ քո քե՛ւ այսօր յեր 255
Ա՛ուսուորեա՛ եէմ զարդա 493
Ա՛ՆՀարատ կոյս ածածին մարի 74
Ա՛ՆԴԱՆԱԲԱՐ ալծ մարդասէր 405
Ա՛ՂՄԵՐԱՒՔ վհատունիցըն 724
Ա՛ր գերազանցեալ գըտաւր առ 82 աձ
Ա՛ԱՐԱՊԵՏ արքայութի՛ւն երկ 316
Ա՛ՐԴ ի սկըզբանէ պատուեալ 111
Ա՛ՐԴԱ առեալ մարգարէիցըն 551
Ա՛ՐԱՔԻՆԱՍԷՐ վարուք Տաճոյ 642

Ալ զերկնաւոր թագաւորու	86	ակ
Թագաւոր ըն բոլորից · ք	432	
Ի մեք բազորձ հոգւոյն ան · ք	115	
Թագաւորին երկնաւորի · ք	125	
Ի տաճարի հանգստեան սըը	649	
Ալ յերկնային զօրս անմարմնոցըն	412	
Յորժամ յերկինից դոյէ փուղն	692	
Ալ նախնեաց խնաստու թէ անօ	14	
Ի վը վիմի հաւատոյ հիման	474	
Յաղթող դըտաւ յօրինաբանան	90	դջ
Ի մոլըք հաւատոյ այսօր	101	
Ալ ի հրեղէն զօրաց երկնից	567	
Ալ աւետաւոր քուէմ գալըս	548	
Ալ ասացեր ողորմութէ շինել	455	
Ալ ի վը բղխեալ գաւազանին	415	
Հանգիր զքեզ օրհնեն իշխաս	717	
Թագաւոր փառաց՝ ած հոգիդ	18	
Վաւազան զօրուէ ըզ խաչ	518	
Ո՛հ հատակ բարի քի՝ եղեր այսօր	94	դկ
Ի ռաքեալ և նախաւերկայ քի	95	դկ
Ալ էն յէութէ որդի միշտ էէն	104	
Ի մաստութէ երկնային ի ջեալ ի	116	
Ի րըտրդութէըն սիրօղ անձինք	684	

Ո՞ղբ ու կենաց բաշխող Հոգի 419
Ա՛խ ասոցի՛ որ ողորմեա՝ Հոգ 731
Որ անտես և անքննելի քառա 51
Ի՞սկի քո քե՛ր երկրպագեն 535
Ո՞ղջ ընծայ այսօր եկեղեցի ՝այ 99
Ո՞նհաս արքային անսար 568
Որ՝նեցէք զձե՛ր յօրհնութիւն 93
Ո՞յսօր ցընծան հրեշտակք 439
Ո՞րաշափառ ընծ՝ և միշտ բա 447
Ո՞վեղանարար ընծ՝ մարդասէր 405
Որ հայրական իշխանութի՛ 720
Ո՞յսօր ժողովեալ ընդն՝ի միա 494
Ո՞ւր ընծ՝ մեր՝ շնորհեա՛ մեզ 480
Որ էն յԵօթե՛ որդի միտ էէն 104
Ո՞ւսաբեալ և նախավկայ քի 95
Որ զօրինակ երկոտասան առա 117
Ո՞յսօր ուրախացեալ ընբ եկե 569
Ո՞յսօր ցնծայ եկեղեցի ՝ի հո 440
Ո՞ւղիք հրեղինային այսօր ոսո 419
Ո՞սկեցայ ՝ի բարձունս առ քե՛ 731
Ո՞իսեալ բամիջ դասուց՝ ե՛ 799
Որ յանընկիզեն էէն անյե 488
Ո՞րանելի սուրբ առաքեալք 109
Ո՞ւսաքեալըն յայ կարապետ 443
Ո՞յսօր ոսոնէ եկեղեցի ուրա 228

Աղոթեալ ոբ հայրապետքըն 571
Ողբ արժանաւորեցայք կոչել 600
Ո՛վ. հան՛. ած՛ և խուչէ. փաստ.

Դ

Ամաստութիւն երկնային լիջ 116
Որ էն յիւրութիւն որդի միշտ 104
Ողջաբեալ և նախավկայ քի 95
Արդարութիւդ գերագոյն և 440
Յօր զխնամալի լուսոյն ծա 227
Հարաշարժ աղբերէն՝ անհա 426
Ազաւորս փառաց քու անմա 729
Յօր զանձառելի ծնընդեան 500
Չ՚ինչ միածինն ի հօրէ և 493

Բ

Նրսկիզբն աճ՛ անձառելի 14
Որ յանէից ստեղծեր 565
Որ զայս անձառ չնորհաց աճայ 453
Ո՛վ երանելիդ ամենեցուն 88
Ո՛վ երանեալ սուրբ վկայք 658
Որ զմիաբանեալսն յաշտարա 413
Որ հայրդ ես բարեխնամ գրիգ 698
Ուրախ լեր մայր լուսոյ մարիամ 158
Ի վեր վիմի հաստատոյ չինեցեր 509

Ա

Մեծասքանչ երրորդութիւնն 125
Որժամ էջ ի յորդանան . ե 434
Երեքսրբեան մի աստուածութիւն . ե 115
Յօր զուարճացեալ ասմունն 456

Ի սկզբանէ էր Բանն եւ Բանն էր առ Աստուած եւ Աստուած էր Բանն։ Յովհ. Ա. 1։

Ես եմ Ալֆա եւ Օմեգա, սկիզբն եւ վախճան, ասէ Տէր Աստուած, որ կայ եւ էր եւ գալոց է, Ամենակալ։ Յայտն. Ա. 8։

Ես եմ Ալֆա եւ Օմեգա, առաջին եւ վերջին, սկիզբն եւ վախճան։ Յայտն. Ի. 13։

Ես եմ Ալֆա եւ Օմեգա, սկիզբն եւ վախճան, ասէ Տէր, որ է եւ որ էր եւ որ գալոց է, Ամենակալ։ Յայտն. Ի. 17։

Ես եմ Ալֆա եւ Օմեգա, առաջին եւ վերջին, սկիզբն եւ վախճան։ Յայտն. Ի. 20։

Ես եմ Ալֆա եւ Օմեգա, սկիզբն եւ վախճան, ասէ Տէր Աստուած, որ է եւ որ էր եւ որ գալոց է, Ամենակալ։ Յայտն. Ի. 21։

Ես եմ Ալֆա եւ Օմեգա, սկիզբն եւ վախճան, ասէ Տէր Աստուած, որ է եւ որ էր եւ որ գալոց է, Ամենակալ։ Յայտն. Ի. 22։

Ես եմ Ալֆա եւ Օմեգա, սկիզբն եւ վախճան, ասէ Տէր Աստուած, որ է եւ որ էր եւ որ գալոց է, Ամենակալ։ Յայտն. Ի. 23։

Ես եմ Ալֆա եւ Օմեգա, սկիզբն եւ վախճան, ասէ Տէր Աստուած, որ է եւ որ էր եւ որ գալոց է, Ամենակալ։ Յայտն. Ի. 24։

Ես եմ Ալֆա եւ Օմեգա, սկիզբն եւ վախճան, ասէ Տէր Աստուած, որ է եւ որ էր եւ որ գալոց է, Ամենակալ։ Յայտն. Ի. 25։

Ես եմ Ալֆա եւ Օմեգա, սկիզբն եւ վախճան, ասէ Տէր Աստուած, որ է եւ որ էր եւ որ գալոց է, Ամենակալ։ Յայտն. Ի. 26։

Ես եմ Ալֆա եւ Օմեգա, սկիզբն եւ վախճան, ասէ Տէր Աստուած, որ է եւ որ էր եւ որ գալոց է, Ամենակալ։ Յայտն. Ի. 27։

Ես եմ Ալֆա եւ Օմեգա, սկիզբն եւ վախճան, ասէ Տէր Աստուած, որ է եւ որ էր եւ որ գալոց է, Ամենակալ։ Յայտն. Ի. 28։

Ես եմ Ալֆա եւ Օմեգա, սկիզբն եւ վախճան, ասէ Տէր Աստուած, որ է եւ որ էր եւ որ գալոց է, Ամենակալ։ Յայտն. Ի. 29։

Ես եմ Ալֆա եւ Օմեգա, սկիզբն եւ վախճան, ասէ Տէր Աստուած, որ է եւ որ էր եւ որ գալոց է, Ամենակալ։ Յայտն. Ի. 30։

Ես եմ Ալֆա եւ Օմեգա, սկիզբն եւ վախճան, ասէ Տէր Աստուած, որ է եւ որ էր եւ որ գալոց է, Ամենակալ։ Յայտն. Ի. 31։

Ես եմ Ալֆա եւ Օմեգա, սկիզբն եւ վախճան, ասէ Տէր Աստուած, որ է եւ որ էր եւ որ գալոց է, Ամենակալ։ Յայտն. Ի. 32։

Ես եմ Ալֆա եւ Օմեգա, սկիզբն եւ վախճան, ասէ Տէր Աստուած, որ է եւ որ էր եւ որ գալոց է, Ամենակալ։ Յայտն. Ի. 33։

Ես եմ Ալֆա եւ Օմեգա, սկիզբն եւ վախճան, ասէ Տէր Աստուած, որ է եւ որ էր եւ որ գալոց է, Ամենակալ։ Յայտն. Ի. 34։

Ես եմ Ալֆա եւ Օմեգա, սկիզբն եւ վախճան, ասէ Տէր Աստուած, որ է եւ որ էր եւ որ գալոց է, Ամենակալ։ Յայտն. Ի. 35։

Ես եմ Ալֆա եւ Օմեգա, սկիզբն եւ վախճան, ասէ Տէր Աստուած, որ է եւ որ էր եւ որ գալոց է, Ամենակալ։ Յայտն. Ի. 36։

Ես եմ Ալֆա եւ Օմեգա, սկիզբն եւ վախճան, ասէ Տէր Աստուած, որ է եւ որ էր եւ որ գալոց է, Ամենակալ։ Յայտն. Ի. 37։

Ես եմ Ալֆա եւ Օմեգա, սկիզբն եւ վախճան, ասէ Տէր Աստուած, որ է եւ որ էր եւ որ գալոց է, Ամենակալ։ Յայտն. Ի. 38։

Ես եմ Ալֆա եւ Օմեգա, սկիզբն եւ վախճան, ասէ Տէր Աստուած, որ է եւ որ էր եւ որ գալոց է, Ամենակալ։ Յայտն. Ի. 39։

Ես եմ Ալֆա եւ Օմեգա, սկիզբն եւ վախճան, ասէ Տէր Աստուած, որ է եւ որ էր եւ որ գալոց է, Ամենակալ։ Յայտն. Ի. 40։

Ես եմ Ալֆա եւ Օմեգա, սկիզբն եւ վախճան, ասէ Տէր Աստուած, որ է եւ որ էր եւ որ գալոց է, Ամենակալ։ Յայտն. Ի. 41։

Ես եմ Ալֆա եւ Օմեգա, սկիզբն եւ վախճան, ասէ Տէր Աստուած, որ է եւ որ էր եւ որ գալոց է, Ամենակալ։ Յայտն. Ի. 42։

Ես եմ Ալֆա եւ Օմեգա, սկիզբն եւ վախճան, ասէ Տէր Աստուած, որ է եւ որ էր եւ որ գալոց է, Ամենակալ։ Յայտն. Ի. 43։

Ես եմ Ալֆա եւ Օմեգա, սկիզբն եւ վախճան, ասէ Տէր Աստուած, որ է եւ որ էր եւ որ գալոց է, Ամենակալ։ Յայտն. Ի. 44։

Ես եմ Ալֆա եւ Օմեգա, սկիզբն եւ վախճան, ասէ Տէր Աստուած, որ է եւ որ էր եւ որ գալոց է, Ամենակալ։ Յայտն. Ի. 45։

Ես եմ Ալֆա եւ Օմեգա, սկիզբն եւ վախճան, ասէ Տէր Աստուած, որ է եւ որ էր եւ որ գալոց է, Ամենակալ։ Յայտն. Ի. 46։

Ես եմ Ալֆա եւ Օմեգա, սկիզբն եւ վախճան, ասէ Տէր Աստուած, որ է եւ որ էր եւ որ գալոց է, Ամենակալ։ Յայտն. Ի. 47։

Ես եմ Ալֆա եւ Օմեգա, սկիզբն եւ վախճան, ասէ Տէր Աստուած, որ է եւ որ էր եւ որ գալոց է, Ամենակալ։ Յայտն. Ի. 48։

Ես եմ Ալֆա եւ Օմեգա, սկիզբն եւ վախճան, ասէ Տէր Աստուած, որ է եւ որ էր եւ որ գալոց է, Ամենակալ։ Յայտն. Ի. 49։

Ես եմ Ալֆա եւ Օմեգա, սկիզբն եւ վախճան, ասէ Տէր Աստուած, որ է եւ որ էր եւ որ գալոց է, Ամենակալ։ Յայտն. Ի. 50։

Ա. յաօր որ էն ի յերկինս 486 գձ
Ա՛ր յանարատ ետս ի յաթոռ բազ 487
Ձոր ած էրկնից ապաշխարութ ասս ։
ածածնի ս խուչէ • փառ ։
Ա. յաօր ընդ անմարմնոցըն դասս 192 գի
Ա՛վ երջանիկ Հառապայթ 97
Աստաւածնօղ քէ Հշմարիտ • ք 216
Ա. յաօր ցնծայ եկեղեցի՝ ընդ 458
Աչէ՛ շարական Մարիամոսյ ասս ։
ածածնի ս խուչէ • փառ ։
Ա՛ր պատուիրան Հշմարտութ՛ 198 բկ
Ա՛առաջայթ փառաց Հօր 483
Ա՛ր գերազոյն փառաք պայծա 483
Ընդ լուսափայլ զըւարթնոյն 158
Աչէ՛ ած էրկնից ապաշխարութ ասս ։
ածածնի ս խուչէ • փառ ։
Ա. յաօր զուարճացեալ ցնծայ 213 գկ
Ա՝ ածածնի ս խուչէ • փառ ։
Ա՛ր ըզ խորհուրդ քո գալըս 229 բձ
Ց՝ածայինն Հայնէ գոչմանըն 246
Ա՝նեղն ի Հօրէ ծընեալ որդի 256
Ձոր ած էրկնից ապաշխարութ ասս ։
ածածնի ս խուչէ • փառ ։
Ա. յաօր գոյով ի բեթանիա՝ քո 245 աձ
Ց՝ածայինն Հայնէ գոչմանըն 246 բձ

Ակսաք որդիք մարդկան այ 256
Ար ըզ խորհուրդ քո գալոյս 229
Ար ի վերդ ես քան զամ ըզմիտս 160
Արասափելի հոմոյ նըման՝
Հանգս՝ ած՝ և խաչի փառք։
Ար վեր օրինիս յաթոռըդ քեր 249
Ա՛յսօր գոլով ի բեթանիա՝ քո 245
Աչեդանուքեց բաշխօղ քո 245
Ար ի լերինն ալակերպեալ 477
Ո՛ փառաւորեալ ըն յամ արա 751
Ար ի քրովբեական կառըդ 407
Զայն արիեալ կենարարին 688
Ա՛արմնացեալդ ի կուսէն նախա 77
ի խորանի քոմ սրբութե 511
Ընդեղն ի հօրէ ծընեալ որդի 256
Հաւատոր փառաց քեզ 262
Ար նըստիս ի քրովբէս աջդ քանդ 262
Ը նորհեա մեզ սր արքնութե 263
Ար ի վերդ ես քան զամ ըզմիտս 160
Այն և նըման հօր և որդւոյ 409
Երեշտակային ձայնիւն օրհ 694
Ըզ քեզ կոյս և մայր և քնակա 47
Ականալի արքայութեան՝ ե 529
Ամաստուն կուսանքըն պատ 260
Ա՛ռաւգայթ փառաց հօր 483
Ուրախ լեր եկեղեցի սուրբ 252

Ողորմութիւն արդարութեան հաս 199
Լինայն երկիր տուք փառս 170
Ինչեր որ ողորմութիւք քո յաշ 422
Ողջոյն ի միածինըն փողով և 698
Զքեզ աճապարին որ վերս օրհ 71
Վերայ վիմի հաստոյ շինեցեր 509 գ
Որ յաթոռս փառաց բազմեալ 264
Երանելոցն երկնից մրշ 267
Ըհիմոդ ըզ լոյս ոսկ զօթոց 272
Որ անըսկիզբն յէութեդ ես 272
Կեալ ի փրկութիւն ազգի 278
Ըրեգակն արդարութեան քս 416
Ձայն մեծ զաւարթնոյն և 706
Յաւր գաբրիէլ ցնծութիւք 43
Յաւր ցնծան դասք հր 528
Երանելոցն երկնից միտքն 267 դ
Որ համադոյդ ես հօր և 417
Որ երկայնամիտդ ես տէր ողթդր 707
Որ յէութեդ ես ընդ հօր և 53
Յաւր ուրախացեալ ցնծան 525
Յաւր ի կատարումն ածային 274 դ
Ըրծաթ սիրութիւքն մոլեալ 276 բ
Որ նատիս ի քրովբէս աւրծ բանդ 262
Զքեզ օրհնեմք որ բաշխողդ 258
Սարսափելի հոգմոյ նըման 409

Թագաւոր անանց · արարիչ 695
Ի զ քեզ կոչս և մոլր և քնաս 47
Ի պատմեցաք ի խաչ քո 545
Պարգևատուն ամենեցուն 297
Որ Թագաւորդ ես Թագաւ 279
Ի լծաթ սիրուքէդ մոլեալ 276
Որ նաստիս ի քրոմլեխս աղջ բանդ 262
Այն և նման հօր և որդւոյ 409
Ի ձայն փողոյ դալըստեան քո 694
Ո քեզ հայր յառաջ քան զյս 56
Ուրախ ես հաւատոյ · ջ 545
Յօր յարեաւ ի մեռելոց 303
Ընդ լուսանալ միաշաբա 307
Պատրանաք նախասահմանին 309
Ընդ կանայն խաղաբերան 311
Որ անձառ էութիւնք հօրդ ես 312
Հոգ" · հան" · ած" և խոչէ · փառ · ։
Յաշս ղաբախոս օրհնող վէց որ էրինէց ասա'ի
Յաշնէն և չինի հոգ" հան" ած" և խ" · փառ · ։
Որդեալ կըզգիք առ աշ 318
Ի յօր հրեշտակ ի բար 306
Յորժամ եկին ի գերեզմանն 393
Ի չ հրեշտակն յերկնից աւե 395
Հրեշտակ քո ասր որ զյարութիւ 398
Ի հարաշարժ աղբերէն անհա 426
Որ արարիչդ ես արարած 729

Ա ՚ի Հայրն երկնաւոր օրինե	180	
Ընդ իմ յամէժամ գթեղ փա	773	
Ա յսօր գոբրիէլ ցընծութիւ	43	
Ա նրսկզբնական բանին Հօր	42	
՚ի խաչանիշ փայտէն դրոշը	357	
Օ անբսկզբնաբար բղխուն	420	գկ
Օրհնեմք զքեզ անբսկիզբ	161	
Օ անբսկիզբն աւրծ զՀայրն	189	
Ա նբսկիզբն աճ և թագաւոր	191	
Ի զՀուր աճութիւ քո քս	777	
Ա ստուածատուն խնկաբեր	177	
Ծաւ կենաց տընկեալ յադին	12	
Ի եաւրն վխմածին՝ աղբիւ բ	714	
Ա ճածին խորան լուսոյ	25	
Ա նմահարար բաժակ հեղեալ	423	գձ
Ա ռաքելոյ աղաւնոյ . իջա	404	
Ինքն յինքեան . նոյն միշտ	430	
Համբարձաւ աւրըն մեր յեր	378	
Ընդ երկնայնոյ Հոգեղինաց	416	
Ոյս ՚ի լուսոյ ՚ի Հօրէ առաքե	61	
Հայր անբսկիզբն արարիչ յա	720	
Ա նբսկիզբն աճ՝ անՀասանելի	499	
Ի ուսաւորեա եՀմ զարդա	493	
՚ի Հարաշարժ աղբերէն՝ անՀա	426	գկ
Ոգիք Հրեղինացն՝ այսօր	419	

Աղբիւր կենաց բաշխօղ շնոր 419
Լցեր յերկնից միածին անմեռ 398
Օրհնեմք զքեզ անեղ անբս 240
Ի ածութիւն երրորդութե 238
Հայր անբաւական բարեհաճեա 728
Որ անտես և անքննին՝ քառա 51
Ջհաճեսցին ի հօրէ և լոյս 493
Երեգաւանն արդարութե 430
Հանգո". ած" և խաչէ. փառ։
Մարդարէ բարձրելոյն և 441
Որ յորովայնէ ընտրեցար 441
Յօր ուրախացեալ սբ եկե 569
Յօր ցնծալ զուարճացեալ 549
Յօր զհնանալն լուսոյն ծա 227
Բանեալ սբ մանկունքն՝ ոգ 565
Հոգ". հան". ած" և խաչէ. փառ։
Վ երջանիկ որ սբ գրիգոր 444
Ըմսատ Աշմարիս ածոյին 445
Երեգաւին արդարութե ի հայ 608
Որ կոչեցեր զՀեռացեալքս 226
Յօր զհնանալն լուսոյն 227
Ի համբառնալ բանին յերկինս 427
Ընդրեմք ի քէն թագաւոր 728
Ջհաճեսցին սբ կոյս անապական 26
Ջհաճեսցին ի հօրէ և 493

Ո՛ր ըզ-սոյս անձառ շնորհաց 453 բկ
Ընդ-ադաշտ յերկինս օրհնա 566
Ո՛վ երանելիդ ամենեցուն 88
Ո՛ր ըզ-հո՛ւր սիրոյ քո քա՛ղ բուր 582
Յիշեա՛ զմեզ ա՛ծ փրկիչ մեր 658
Հանգո՛ւ. ա՛ծ՝ և խաչէ. փառ։
Ընձիւղ նո՛ւիրեալըք սիրոյն 459 դկ
Հո՛գ. հան՛. ա՛ծ՝ և խաչէ. փառ։
Ըզ-քեզ քաղցք սոյ և տաճարս 473 ակ
Յաւր նոր ժողովո՛ւրդք 321
Ո՛ր անմարմնոց հոգեղինաց 145
Ծագա՛ւորեաց ա՛ծ՝ ի վե՛ր հե 330
Ո՛ր նախխմայ խմաստո՛ւթէ սնօ 14
Ո՛ր յերկնային զօրս անմարմնոց 412
Յորժամ յերկնից գո՛չէ փողն 692
Նո՛ր խորանիդ արեգականն 320
Սեղան քո սո՛ր զօրու՛թեց 512
Ո՛ր ի լերինն այլակերպեալ 477 աշ
ի տաճարի սրբու՛թէ փա 511
Յաւր զանըսկիզբնն բանն 250
Ը՛ թագա՛ւորըն փառաց քո՛ 315
Ը՛ փառա՛ւորեալըն յամ արա 751
Ո՛րպես լեր յոյժ դո՛ւստրըդ սէ 251
Ո՛ր ի քրովբէական կառսըդ 407
Ձայն արկեալ կենարարին 688
Պարմանալեաւդ ի կո՛ւսէն 77

Ա՛ստուածային փառաց հօր	483
Ամ պատուիրան Ճշմարտ	198
Օրհնեցէ՛ք զՏէր ընդ երկնայս	174
Օրհնութի՛ւն և զարձուն · անօրի	353
Պատուհասութի՛ւն իմ լեր ինձ և	767
Ո՛յսօր երկնայինքն ուրախ	413
Գալոց է միածինըն փրկով և	698
Ուրախ լեր մայր լուսոյ մարիամ	158
Նկատ ժողովուրդք ի տա	509
Ո՛յսօր որ էն ի յերկինս	486
Ամ արարեր զօրութի՛ւն զնմա	175
Ամ զաիրեանս առ ի քէն կոր	175
Օ՛ խաղաղարըն քո · օրհնութի՛ւն	363
Յօրհնութի՛ւն նոր օրհնեսցուք	775
Ո՛րեգաւին արդարութե՛ քո	416
Ի ձայն մեծի զուարճանոյն և	706
Ամ յետութեանդ ես ընդ հօր	53
Ո՛յսօր ցնծան դասք հր	528
Ուրախ լեր սուրբ եկեղեցի՝	491
Ո՛յսօր հրեշտակաց բազ	333
Ամք արժանաւորեցայք ի կոչ	334
Ուսաւորեա երուսաղէմ զի	475
Ո՛յսօր ծնունդն զուարճա	476
Ամ արարեր զօրութի՛ւն զիմանա	175
Ամ ի թևս թեթևս աննիւթ	428

Հանգոստեան · ասմունք · փառք ։

Ո. յաւր ժողովեալ ազգն ի միա	494	դձ
Ո. յաւր հրաշափառ կոչ	504	
Ո. յաւր զգ նախամօրն երկանց	505	
Որ ի բարձրութիւնս երկնից	19	
Ուրախ լեր մարիամ ասբ ասմա	23	
Այլ լուսոյ մարիամ ասբ կոյս	539	
Ընարատ կոյս ասմին մարիամ	74	

Հոգւոյ գալ" · հանգոստեան · փառք ։

Ո. յաւր զանձառելի ծնընդեան	500	դկ
Ո. րեւելք գերարփին՝ և օ	791	

Հոգ" · հանգոստեան · փառք ։

Ո. յաւր հրաշափառ կոչմամբ	504	դձ
Որ սիօն ծընեալ մանն	13	
Ուրախ լեր մարիամ կոյս անս	24	
Նազովմեն հրաշալի որ անլսելի	29	
Ո. ռաւօտ խաղաղութեբ և արտս	16	
Ընծայեն մոգք լուսոյ ասբ կոյս	74	
Ուրախասկր ասմին՝ որ կոս	75	

Հոգ" · հանգոստեան · փառք ։

Ի վերոյ վիմի հաստատ շինեցեր	509	բկ
Աստղն կենարար՝ որ եղև	519	
Որ համագոյդ ես հօր և սբ	350	
Ընպատուսմեն կատք անքննե	526	
Որ յաթոռ փառաց ընբատիս	351	
Ուրախ լեր եկեղեցի սուրբ	252	

Հոգ. հան. ածածկ. փաս.

Ալ զանարատ բազուկըս քո 512
Իրաշակերտ և զօրեղ միայն 541
Ընճառելի երևումն երևեալ 542
Ո թագաւորըն փառաց քո 315
Բանդ որ ի հօրէ իջեալ մարմ 307
Գոռ յանձն առեր արդ եղա 748
Ի խաչելըն քո մեռուցեր զմահ 749
Յայդոյդ անմահութիւն ձեռաց 749

Հոգ. հան. ածածկ. փաս.

Ո օրհութիւն սբ խաչի քո քո 516
Թագաւոր քո հակից հօր 387
Ալ կամաւ հօր ըզբարբարանըս 371
Ի խաչ ելեր բանդ արդ մարմ 372
Ալ ի յերկնից ի հօրէ իջեր ան 374
Ալ մահու խաչին իւրոյ կեն 782
Ողով սրտմտու թեամբ քո քո 783
Ալ փոխանակ դառնութե տըն 783

Հոգ. հան. իսկ ածածկ.

Այր լուսոյ մարմ սբ կոյս։ փաս։ 539
Խաչըն կենարար՝ որ եղև ըմեզ 519
Արբութի սբց շնորհեցեր 520
Ընդ քի կաթուղիկէ եկեղե 540
Ընուանեալ փայտ գիտութե 514

Հոգ. հանգս. ած. փաս.

Երախ լեր սուրբ եկեղեցի 491

Ա

Ա՜ յաւր հրեշտակաց բազմու 333
Ալը արժանաւորեցայք ի կոչ 334
Ա ուսաւորեա երուսաղէմ 475
Ա՜ յաւր ածուխ ընդ արձա 476
Ա՜ հրաշափառ տեառն ի կաթողի 541

Ա՜ հնազառն մեղն կատք անքըն 526 գկ
Ա՜ ի վե վերի հաւատոյ շինեա 509
Ա կայք ժողովուրդք ի տաճարի 509
Ալը ի յերկնից իջեր բանդ աբգ 345
Ալ իջեր ար և մարմնացար ի կու 346
Ա՜ նեղին եղեալ մարդ՝ տեսեալ 770
՚Ոգ. հան. ածածնի : փառք :
Ա՜ նապական նը ըղհաչն օրհ 528 բա
Ա՜ յաւր խնդրի պատուականն 544
Ա պատ ինեցայք ի խաչ քո արարիչ 545
Ա իջեր յերկնից որդի այ ազա 331
Ալը կամաւոր խաչելութիւ քո 337
Ա՜ անեաք ըզ քեզ քո . որ ի խա 761
Ալը զանարատ բազուկըս քո 762
Տ ըօղ խաղաղութեան քո 762
՚Ոգ. հան. ածածնի : փառք :
Ալը ծագեցեր մեզ լոյս մեծ 532 գէ
Փայտ կենաց որ փոխանակ 514
Ա՜ նուանեալ փայտ գիտութե 514

Ի սակից հօր կամաւորու թէ 354
Յամենայնի բազում ողորմ ասէ 356
Որ ոչ ասէ՝ որ տարածեցեր 357
Ի խաչանիշ փայտէն դղրդեր 357
Հոգ. հան. ածածկի. փառ.
ակ Ի լուսնաւ ամենայաղթ խաչիւ 537
Աղաղակ քո ասէ զօրու թեդ 512
Ի ջեր յերկնից որդի այլ և մարթ 325
Որ խոնարհեցար յերկնից ի 327
Հատաւորեաց աճ ի վերայ 330
աձ Որ ի սկզբանէ խմաստու թէ 476
Հոգ. հան. ածածկի. փառ.
Ի րաշակերտ և զօրեղ փայտ 541
Որ զանարատ բազուկդ քո 512
Ալէ խաչն օգնական Հաւատոց 512
ակ Ընծաւորեալ հօր էակից ի խաչ 310
Որ խոնարհեցար ի յերկնից և ի 312
Հոգ. հան. ածածկի. փառ.
Որ զածային զօրու թիդդ քո 546
Հրաշ օրինացըն մով. ը 434
Ի յանապհման ծովէն հօր. ը 114
Որ հրաւիրեցեր զորդիս մարդ 451
Ի զ յիշատակ սրբոց մարտիրո 647
Հոգ. հան. ած. խաչ խաչի.
Ի վը վիմի հաստոյ հիման. փառ. 474

ակ
Ալը զարդարեցին անօրինաց 553
Ի մաքրագործ հոգւոյն • ը 115
Ա՛յսօր ընդ երկնային զբօսար 451
Ամ զարդարեալ գեղապանծ 86
Ա՛զաչեմք ըզքեզ ՚ուր բարեխ 601
Հոգ՛. հան՛. ՚ած՛՛ և խ՛՛. փաա՛ :

գկ
Յաղթօղ և ՚սբ Հայրապետ 558
Ամ ընտրեցար ՚ի կոչումն 94
Հովիւ քաջ բանաւոր հօտի 448
Ա՛յսօր ցընծայ եկեղեցի ՚ըստան 458
Ա՛յսօր հրեշտակաց դասքն ՚ի 668
Ա՛յսօր ցնծան դասք աՒքելոցըն 420
Հան՛. ՚ածածնի • և խաչի • փաա՛ :

դկ
Ամ յանէից ատեղծեր ըզպաշ 565
Ամ օրհնիս ՚ի հրեշտակաց 174
Օրհնեցէք ըզ՚ուր ընդ երկնայ 174
Յուժամ գայցես բազում հր 167
Ա՛յսօր ընդ հրաշերտեան 253
Ա՛յսօր աղբիւր գիտու թե 422
Ասրասփելի որոտմամբ և ահա 703
Ա՛յսօր ցնծան երկնայինքն 11
Ա՛նպատում՚ըն կատ ան 526

գձ
Ա՛յսօր ՚սբց Հայրապետացն 570
Ա՛յսօր ստնէ եկեղեցի 228
Ա՛յսօր զուարճացեալ ստնեն 456

Հայրապետ սուրբ և անբիծ 561
Ո՛ անմահութեան բղխումըդ թէ 664
Հոգ. հան. աճ. խոհ խոչէ ։
Ո՛ յաւր ուրախացեալ ։ փառ ։ 525
Ա պէ
Ա՛ր յառաջադոյն սահմանեցեր 606
Ո՛ յաւր ցընծան հրեշտակք ի 439
Հրաշափառ արծ և միշտ բա 447
Ա՛ր հրաւիրեցեր զյառաջադոյն 577
Ո՛ յաւր ժողովուրդք ոյք ի հե 549
Հոգ. հան. աճ. խոհ խոչէ ։
Ա՛ր հաստատեցեր բա ։ փառ ։ 492
Ա գկ
Ա՛. րման ճրշմարիտ աճապին 445
Ա՛. րեգակն արդարու՛ե ի հայ 608
Ա՛ր կոչեցեր զՀեռացեալըս 226
Ո՛ յաւր զնմանալն լուսոյն 227
Ո՛ յաւր ուրախացեալ աբ եկե 569
Ի՛ համբառնալ բանին յերկինս 427
Ա՛նդրեալք ի քէն թագաւոր 728
Ա՛ծին աբ կոյս անապական 26
Ո՛ չմիածինն ի հօրէ՝ և 493
Ա՛ր համանման մեծին 581
Ա գկ
Ա՛. յաւր աբք հայրապետացըն 570
Ո՛ղովեալ աբ հայրապետքըն 571
Ա՛ծոյին Քառատյեթ որ 573
Հանդիսացեալք ընդ երկ 573
Հոգ. հան. աճ և խոչէ ։ փառ ։

Ի ՏՊԱՐԱՆԻ ՄԽԻԹԱՐԵԱՆՑ, Ի ՎԵՆԵՏԻԿ։

ՀԱՅՈՑ ՏՊԱՐԱՆԻՆ ՄԽԻԹԱՐԵԱՆՑ ՎԵՆԵՏԻԿ։

Ցանկ հայրապետաց Աղուանից եւ վարդապետաց՝ հեղինակից ընթերցողաց։

	թուական	հայ
Սբն Ներսէս Աղուանից կաթողիկոս։	426	ոց։
Սբն Մեսրոպ։	426	
Սբն Մովսէս Խորենացի։	441	
Ստեփաննոս սիւնեցի առաջին։	441	
Սբն Յօհան Մանդակունի։	480	
Տէր կոմիտաս։	618	կէ
Նանախա շերակացի։	661	χժ
Սբն Խահակ Ձորափորեցի։	703	χծբ
Սբն Յօհան ուձնեցի։	720	χկթ
Ստեփաննոս սիւնեցի երկրդ։	728	χկէ
Պետրոս գետադարձ։	1019	նիբ
Վռիւդոր մագիստրոս։	1044	նղդ
Յակօբ վրդ. սանահնեցի։	1083	ղբ
Վռիւդոր վկայասէր երէց" շնորհ։	1113	ղկբ
Յօհաննէս սարկաւագ վրդ.	1117	ղկզ
Սբն Ներսէս շնորհալի։	1166	ոժե
Գէորգ լամբրոնացի։	1181	ոչ
Վռիւդոր սկեւռացի։	1204	ոձգ
Այաւատուր վրդ. տարօնացի։	1205	ոձդ
Վարդան վրդ. Մեծն։	1251	չ
Յակօբ կլայեցի։	1268	չժէ
Յօհաննէս վրդ. պլուզ։	1288	չլէ
Կիրակոս վրդ. Գընձակացի։	1478	չհէ

Յանկ Աստուածաշնչին։

Յանձառ փառաց խոնարհե	63	աձ
Յարուցեալոյն ի մեռելոց	66	
Որ զաւետիս հոգւոյն ի նմ	66	
Աստուածայնութիւք զքեզ որ	67	
Որ զհրեշտակին զձայնեն	67	
Զքեզ երևեալ դուռն առ	67	
Որ զբանն ած քաւական ե	68	
Որ ընտրեցար ի սկզբանէ	130	
Արթուն լեր յոյժ դուռսարը	251	ճաղ
Ամենայն ինոր ժողովուրդք	406	
Երանելի ածասէր սէր դը	544	
Արթուն լեր ածածինն տա	68	ակ
Ընտրուտ տաճար բնակա	69	
Ով դերահրաշ ծաղիկ բուր	69	
Որ զկեանքն անմահարար	144	
Նոր խորանիդ արեգականն	320	
Ո անճառելի զլոյս ած	479	
Զքեզ կոյս և մայր և բնա	47	բձ
Ընթատամ ծաղիկ ան	52	
Ո քեզ հայր յառաջ քան	56	
Նանն առաքեալ ի հօրէ որ	57	
Զկուսութիւնդ քո ածածին	59	
Տուր և ածածին մարիամ	70	
Զքեզ ամէնօրհնեալ ած	70	
Ահեղ լուսոյ և անձև հոգւոյն	60	բկ

Ընդ քեզ աճաճին որ վերը 71
Այլ լուսոյ մարիամ ան 71
Արախ լեր մայր լուսոյ մա 158
Արախ լեր եկեղեցի աբ 252
Ո անձառելի լուսոյ մայր 30
Արախ լեր աճաճին յոյս 33
Ընդ աճաճինն օրհնութիւնբ մե 34
Ոյս լուսոյ մայր՝ և կենարար 37
Ընակիզենական բանին Հօր բը 42
Ճաճին երկնային դուռն 71
Ճաճին խորան լուսոյ՝ ան 25
Ենատուվելի և քան զերը 38
Ո աճաճինն և միշտ կոյան 72
Այր և կոյս աղախին քե 73
Ճառունկ ինկաբեր ծառ 177
Ճառըն վիմաճին՝ աղբիւր 714
Ուաւօտ խաղաղութիբ և արուա 16
Արախ լեր մարիամ աբ աճ 23
Ընդ քեզ օրհնութիբ մեծացու 73
Ընհարատ կոյս աճաճին մա 74
Ճաճին մայր լուսոյ աբ կոյս 74
Արախասիբ աճաճին՝ որ կու 75
Արախասիբ աճաճին՝ վերը 75
Թոռ քրովբէական երև 79
Ճաճին գերադոյն քերով 201
Տրանայարկ կամարանքման 497

Ա՛ճաճին գերապոյն երկնից 507
Ա՛յր լուսոյ մարիամ ած կոյս 539
Խաղաղարար վերհագուսիցն 724
Ա՛հապետացն աբրահամու 10
Ա՛ճաճին ած կոյս անհարս 41
Ի՛ղ քեզ աճաճին աղաչեր 45
Ա՛ճաճին և սրբբուհի՛ որ ըզ 50
Ո՛ր զանձառելին ծընաւ՝ ած 55
Ա՛ճաճին մայր և կոյս. ճա 76
Ի՛ քեզ երջ ապաւինեալ. քե 76
Ա՛ճաճին պայծառ քան զերք 232
Ա՛ճաճին տաճար լուսոյ. որ 305
Ա՛ճաճին մայր լուսոյ արե 390
Ա՛ճաճին ամպ լուսաւոր. որ 502
Ա՛րդարեն ի փորոյ կէտին 791

դկ

յօ

աշնագիւտ աշոպէս աբա ։

Ա՛ռ ի՛ Ո՛ ատիկն մինչև ուր ես . և
երթ ըզ , և որ ինայ՝ տուր ձայնիկդ
ա ա . սկսեալ յառջին ձայնէն ։ և ուր
թիւն դադարի , յայնմ ձայնող լիցես .
բայց զղատիկ օրն և զհետ կալ ։

Ա՛ռ ։ յաշնէն՝ էն աշուդիչ ։

Ա՛ռաջին ձայն՝ առ ։ Ա՛րկրորդ ձայն՝ դձ
Ա՛ռաջին կողմ՝ ակ ։ Ա՛ռ . դկ
Ա՛րկրորդ ձայն՝ բձ ։ Ա՛երրորդ ձայն՝ դձ
Ա՛ռաջ կողմ . բկ ։ Ա՛ռ երջ ։ դկ

զայնմանէ՝ որ ոչ ունի զայն ։ եւ ուստայցուք ։ ասէ տէրն ։ ի
առակին զոր ասացաք ։ թէ ոչ ոք ածէ զկտոր նորոյ ի հանդերձ
հնոյ ։ զի մանկուցն եւ զհնոյն հանդերձ ։ զի մի՛ եւ զհնոյն
փառաւորեսցէ ։ եւ զնորոյն ոչ հաստատեսցէ ։ զի մի՛ եւ
զնորոյն փառաւորեսցէ ։ եւ զհնոյն ոչ հաստատեսցէ ։ զի մի՛
եւ զհնոյն փառաւորեսցէ ։ եւ զնորոյն ոչ հաստատեսցէ ։ զի
մի՛ եւ զնորոյն փառաւորեսցէ ։ եւ զհնոյն ոչ հաստատեսցէ ։
զի մի՛ եւ զհնոյն փառաւորեսցէ ։ եւ զնորոյն ոչ հաստատեսցէ ։
զի

1842 750